

Giới thiệu Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert

độc được cái gì, đều độc không chết ta! Còn vì ta tăng cường công lực.

"Leng keng, chúc mừng kí chủ thu được một ngàn võ kỹ cường hóa điểm. . ."

Ăn, yêu ma quỷ quái, có thể ăn thì ăn, ăn có điều đánh không thắng chờ đánh thắng sau khi xem tâm tình ăn.

"Leng keng, chúc mừng kí chủ thu được mười vạn EXP. . ."

Ăn, thiên tài địa bảo, một cái nuốt sống, thôn không được chặt thành từng cái từng cái từ từ ăn.

"Leng keng, chúc mừng kí chủ thu được mười vạn năng lượng trị. . ."

Kẻ tham ăn thế giới, người không hiểu.

Nhìn thấy cái gì ăn cái gì!

Như cái gì tiên đan thần dược, vền vẹn chỉ là ta đồ ăn vật mà thôi.

truyện mới mời anh em xoi

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1:: Kẻ tham ăn

Thiên Kinh tiệm vịt quay trước cửa đến rồi một thanh niên tuấn tú, một thân Versace quần áo thường sức, hiện ra đến mức dị thường đẹp trai, nhưng là miệng nhưng thỉnh thoảng làm nuốt nước miếng tư thái, phá hoại người qua đường mê gái đối với hắn đệ nhất lương ăn tượng tốt, hiển nhiên một bộ quỷ chết đói dầu thai đáng đáp.

"Thế nhân đều nói đến Thiên Kinh không ăn vịt nướng, uống tới đây nơi, nhớ ta Lâm Thạch ăn khắp cả tổ quốc đại giang nam bắc, từ xuyên phủ kính bạo nôi lâu đến bên trong manh ngọt tô trà sữa, Nam Hồ ma cay tương món ăn, Lĩnh Nam nỏ gà con, mỗi một chỗ đều là lưu luyến quên về, bây giờ suy nghĩ một chút vẫn là nuốt nước miếng đây.

Không nghĩ tới càng là cái tuổi này mới tới nơi này, năm nay đều sắp 25 tuổi, cha mẹ cũng mặc kệ quản ta, liền biết làm ăn làm ăn, khả khả. . . Cũng may là trong nhà có một chút tiền, không phải vậy tại sao có thể ăn được nhiều như vậy mỹ thực đây!"

Lâm Thạch khề cau mày, tựa hồ nghĩ tới điều gì, lập tức lắc đầu một cái, hướng về tiệm vịt quay đi vào.

Kim hải thị. Minh châu Cao ốc.

Nằm ở Cao ốc 3 tầng 2 bên trong phòng làm việc, một vị khuôn mặt tiêu tụy người đàn ông trung niên, đang dùng tay vỗ vỗ đầu, đối diện sô pha ngồi một vị phong vận dư âm khuôn mặt đẹp phụ nữ, hai mắt bắt lực nhìn người đàn ông trung niên.

"Trung thiên, hiện tại Thạch nhi ở Thiên Kinh, người thật sự không đi xem hắn một chút sao? Nghe đồn thầy thuốc nói, con của chúng ta không sống hơn năm nay!" Khuôn mặt đẹp phụ nữ bắt đầu chậm rãi khóc nức nở, tuy rằng gia tài Bạc Vạn, tìm khắp cả toàn thế giới vô số danh y thần y, nhưng vẫn như cũ không trị hết này quái bệnh, hiện tại đều là miễn cưỡng dùng thuốc áp chế, không phải vậy tình huống sẽ càng bảnh bồng lan.

Phát bệnh thời gian không có quy luật, bệnh trạng nhưng rất quý dị, không thống nhưng rất đói, có thể là lúc rạng sáng, lại đột nhiên tỉnh đói bụng, có lúc liền ăn đồ ăn phản ứng thời gian đều không có, hiện tại thuốc chỉ có thể khống chế đến không lại rạng sáng ngủ say lúc phát bệnh mà thôi, chỉ đến thể mà thôi.

Có thể là đi nhà cầu thời điểm, dù cho người vừa ở trên cỡ lớn, nên ăn đều là muốn ăn, không ăn, đói bụng đến phải nghiêm trọng trình độ đến người khả năng con sóc, không có chút nào có thể bắt cần. Nếu con sóc, liền có thể có thể là từ vong.

Ăn thật ngon nha! Xứng đáng ta ngàn dặm xa xôi chạy tới nơi này, màu sắc đỏ thắm, kinh ngạc, bì giòn thịt mềm. Tươi mới ngon miệng, phôi lấy tiểu liêu tá thực, thực sự mỹ vị. Không tôi không tôi."

Lâm Thạch thoả mãn gật gật đầu, phó xong khoản ra cửa lớn, trong tay nhắc theo hai cái mành ni lông mỏng túi, bên trong có đóng gói tốt hai con vịt quay, một trận làm sao ăn được đủ đây! Chờ chút buổi tối còn muốn đi ăn vặt nhai đi dạo, không ăn nó cái đất trời đen kịt, làm sao xứng đáng đến trên đời này một lần đây. Nghe nói hương cương ăn vặt nhai rất nổi danh, mình tình đại oản đều thường thường qua lại nơi đó, rảnh rồi ta cũng phải đến nhìn một cái. Chỉ ít thể giới này ta đã tới.

Buổi tối bảy, tám điểm Thiên Kinh, đèn đuốc sáng choang, ăn vặt nhai từng trận nhiệt lượng kéo tới, ăn vặt đa dạng, tới nơi đây người cũng là đến từ ngũ hồ tứ hải, thao không giống địa phương khẩu âm, kinh phiêu người không phải số ít, đi không được những kia xa hoa tiêu phí nơi, tới nơi đây ăn ăn uống uống cũng được, tối thiểu tiêu phí không cao lắm, người người có thể gánh nặng lên.

"Bà chủ, đến thập xuyên xâu thịt dê, lại thêm thiêu đốt cà, cái này, còn có cái này. Đúng, cái kia cũng tới mấy cái ba "

Lâm Thạch không nhìn bà chủ ánh mắt kinh ngạc, tìm một chỗ lẳng lặng ngồi xuống, lấy ra trong túi đeo lưng đồ ăn vặt, chậm rãi bắt đầu ăn, ăn đồ ăn căn bản dùng không được đến a.

Theo thời gian trôi qua, chu vi dần dần quanh quẽ đi, nhưng còn có một không phải nhân loại ở đây cuồng ăn. Ăn vặt than quanh thân đều vì nổi lên một chút người ở xem trò vui.

"Vương bàn tử, người xem người này so với người còn có thể ăn, quả thực chính là thùng com a, này đều ăn hai giờ, chuyện này quả thật là thùng com bên trong chiến đấu cơ a!" Một trên mặt dài ra rất nhiều đậu đậu thanh niên quay về một cái trong đó Bàn Tử nói rằng.

"Lý ma đậu, người mắng ai là thùng com a, ta vương Tề (đù) soái có thể ăn làm sao, người ánh xạ ta cũng là thùng com a, có tin ta hay không quát người" vương Tề (đù) soái nói rồi có ý liền bần cái mặt, tuốt nổi lên tay áo, tựa hồ có đánh nhau xu thế.

"Vương ca, ta sai rồi ta sai rồi còn không được mà! Người là thực thần, thực thần mà. Tạm tha tiểu nhân ta nói không biết lựa lời đi!" Họ Lý thanh niên vội vã xin khoan dung, công bố chính mình cũng không dám nữa như vậy, lập tức bắt đầu cười ha ha, mấy người tựa hồ quan hệ rất tốt, mở một chút không quan hệ phong nhã chuyện cười.

Lâm Thạch nhìn thẳng đều không đi nhìn quá bọn họ, hần đều quen thuộc, người có thể ăn còn không để cho người khác nói a, chính mình có thể đứng là thùng com bên trong chiến đấu cơ, đều là ăn không đủ no, tiêu hóa đặc biệt nhanh.

Cùng lúc đó, ngoại tinh không một khối vẫn thạch khổng lồ hướng về địa cầu phương hướng kéo tới.

Người cũng bắt đầu đi hết, này ăn vặt than cũng nên đến đóng cửa thời điểm, trả tiền, một người đi từ từ ở trên đường, khi thì diên, khi thì cười khò, hiển nhiên hần biết tính mạng của chính mình không lâu rồi!

Có thể là ai thán tại sao mình sẽ đến như vậy quái bệnh, lại đều không có trời sinh như vậy, chỉ là cao trung thời điểm, gặp phải một nữ hài. . . Cô bé này thật xinh đẹp, nhưng dù sao cũng nhớ không nổi dung mạo của nàng, chỉ biết là rất đẹp.

Nghĩ tới nghĩ lui, đầu lại bắt đầu đau đớn. Từ khi đạt được đôi bụng bệnh, ngoại trừ đôi bụng sẽ thống, hầu như đều sẽ không xảy ra bệnh hoặc là đau đầu, chỉ là vừa nghĩ cô gái kia, trong đầu ký ức tựa hồ bị kim đâm như thế đau đớn. Lâm Thạch lắc đầu, tựa hồ từ bỏ muốn chuyện này.

Đi tới Thiên Kinh ngõ trong ngõ hẻm, Thiên Kinh trị an rất tốt, hầu như sẽ không phát sinh ác tính sự kiện, huống chi mình tình huống này, còn có chỗ nào không dám đi đây.

Dù cho là tử vong, cũng chỉ là đề mấy tháng trước mà thôi. Chỉ là đây cơ hồ không thể phát sinh, ở cuộc đời mình bên trong, cũng đều không có chưa từng xảy ra tương tự giết tiền bất cóc sự kiện, có thể đều không ngoại lệ, đối với mình gây rối người hoặc là tiến vào nhà tù, muốn không có gì bất ngờ xảy ra chết rồi.

Ở bên trong manh đã xảy ra, xuyên phủ cũng có, còn có chút hứa địa phương, có thể đều không ngoại lệ. Gây bất lợi cho chính mình, chính là tà môn như vậy. Có thể đây chính là đôi bụng bệnh mang đến điềm tốt duy nhất.

"Trung thiên, mau đến xem, Giám Lợi mỹ y thần tạp chí phát biểu tân luận văn, bọn họ biểu thị không hề hờ cự đôi bụng chứng bệnh hình, đã có thể đạt đến bước đầu trị liệu, không còn là trước đây hết đường xoay xở!" Ở kim hải thị một trăng xa hoa tư nhân biệt thự trong, cái kia ở minh châu Cao ốc bên trong xuất hiện khuôn mặt đẹp phụ nữ, hô to gọi nhỏ cầm một quyển tạp chí, một đường Porsche trong rừng thiên thư phòng.

Trong rừng thiên kích động xem xong này trong tạp chí dung, đột nhiên ôm chặt lấy khuôn mặt đẹp phụ nữ, "Nhược Lan, chúng ta Thạch nhi rốt cục có cứu. Ha ha, chúng ta lão Lâm gia có cứu" trong rừng thiên hưng phấn ôm lấy vương Nhược Lan, lâu như vậy đến trả giá, ngày hôm nay rốt cục nhìn thấy hi vọng, chỉ ít đều không có không hề sinh cơ thất vọng.

Đột nhiên, tiếng cười trát dần dừng, dĩ nhiên ngủ. Vương Nhược Lan ôm chính mình nam nhân, nhẹ nhàng đỡ đi vào phòng ngủ. Lâu như vậy đến nỗ lực, hiện tại rốt cục nhìn thấy hi vọng.

Thiên Kinh. Ngõ hẻm nhỏ. Thiên thạch đúng hạn mà tới, đập trúng chính đang cất bước bên trong Lâm Thạch. Ta đây là muốn chết phải không? Tử vong vẫn là sớm sao?

Đối diện thị, một đồng trong tiểu viện, xuất hiện một vị thanh xuân mỹ lệ thiếu nữ, chỉ là trong mắt tang thương, lại tựa hồ như đều không có nên độ tuổi có thể nắm giữ.

Sàn sạt sa. . . Này yên tĩnh cực kỳ trong tiểu viện đi vào một nam tử, quỳ một chân trên đất "Lão tổ tông, Lâm Thạch trở về vị trí cũ".

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2:: Mới tới dị giới

Đây là chỗ nào đây? Lâm Thạch mở mắt ra, tìm hiểu tình huống chung quanh.

Lúc này hắn đang nằm ở điều khắc mảnh hồ đồ án cây lim trên giường lớn, này giường chăn thêu gấm mò lên rất là trơn trượt, mềm mại, dị thường thoải mái.

Ở phía trước ba mét nơi có một cái vòng tròn bàn gỗ, trên bàn bày ra chưa từng gặp hoa quả loại, trung gian địa phương bày toả ra yên vụ lư hương, mặt trên cũng khắc lại một con mảnh hồ đồ án, này con mảnh hồ tựa hồ muốn nô lên hại người, mở ra cái miệng lớn như chậu máu, khiến người ta không rét mà run.

Này cổ kính nhà, duy nhất khiến người ta kinh ngạc chính là khắp nơi là ngăn tủ, bên trong chứa mẫn đồ ăn.

"Đây là tình huống thế nào? Lễ nào phòng này chủ nhân cũng là một kẻ tham ăn? Ha ha, nhân sinh đến một tri kỷ, còn cầu mong gì a! Ta đến quen biết một chút.

Ồ, này bên giường làm sao nằm úp sấp một nữ hài đây?" Lâm Thạch giật nảy cả mình, đây là cái gì tiết tấu? Sờ trường lắc lắc cô bé này đầu, nhìn hoàn dân tỉnh lại.

"Thiếu gia, nguoi tỉnh rồi a "

"Mỹ nữ, đây là cái nào a!"

Hai người đồng thời lên tiếng, cô gái này nghe tiếng vợ vã ô nguyên nhân giật mình mà Trương Đại (mở lớn) tiểu miệng, một mặt vẻ mặt khó mà tin được, tựa hồ triệt để bối rối. Thiếu gia khẳng định là mất trí nhớ, nghe hạ nhân nói, lần này thiếu gia bị đánh đủ thảm, may là gia tộc chấp sự tuần tra thời điểm phát hiện, không phải vậy mạng nhỏ khó bảo toàn.

Mỹ nữ là món đồ gì? Thiếu gia bắt đầu ăn nói linh tinh đi. Ta phải đến gọi Đại phu nhân, làm cho nàng biết thiếu gia tỉnh rồi. Nghĩ tới đây, chà xát sượt ra bên ngoài đi ra ngoài.

"Này. . ." Nguoi đều vẫn chưa trả lời ta đây! Lâm Thạch sờ đầu một cái, lúng túng về mặt lóe lên một cái rồi biến mất. Tình huống thế nào đây! Đại khái quá 3 phút, ngoài phòng bắt đầu tiếng bước chân thoải mái chập trùng, thật xa liền nghe đến một giọng nữ la to.

"Nương bảo bồi thân con ngoan tử a, nguoi có thể rút cục tỉnh rồi, mẫu thân cũng lại cho rằng không thấy được nguoi a." Âm thanh nháy mắt mà qua, người cũng đã đẩy cửa mà vào.

Một xem ra mới ngoài ba mươi xinh đẹp thiếu phụ xuất hiện ở Lâm Thạch trước mặt, mấy giây liền bắt đầu vuốt Lâm Thạch mặt, tả sờ sờ, hữu sờ sờ, tựa hồ muốn xem cái đủ.

Trong miệng lẩm bẩm nói "May là con trai của ta không việc gì, không phải vậy liễu mạng khuôn mặt già nua này đi theo phụ thân nói khiếm, cũng phải để bọn họ Trần gia cửa nát nhà tan." Lâm Thạch cái này lúng túng a, chính mình tốt xấu cũng 25 tuổi, như vậy bị người vuốt tựa hồ không đúng đi, này này này, vị tỷ tỷ này không nên sờ loạn, nhân gia vẫn là hoa cúc tề đây.

Chỉ là trong lòng nghĩ nghĩ, còn không biết là tình huống thế nào đây, này tỷ tỷ tự xưng là mẫu thân của ta. . .

"Mẫu thân. . . Ta thân a, đây là cái gì tiết tấu, ta có như thế tuổi trẻ nương sao? Mẫu thân, làm sao đều không có mụ mụ, mẹ? Đây là cái nào a, ta phải về nhà tìm cha mẹ ta."

Lâm Thạch trong lòng trong nháy mắt nghĩ đến rất nhiều, cũng không cố này xinh đẹp phụ nữ ni non. Nhìn này xinh đẹp phụ nữ chân tình biểu lộ, Lâm Thạch tức thì đã nghĩ đến chính mình mẹ vương Nhược Lan, hai tay không tự chủ được hướng về xinh đẹp phụ nữ ôm đi, cúi đầu nhìn một chút, suýt nữa thì trợn lác cả mắt, này vẫn là ta tay sao?

Này theo ta mười lăm tuổi thời điểm không xê xích bao nhiêu a! Vợ vả dùng muốn ôm ấp hai tay, nhanh chóng ở trên mặt chính mình sờ tới sờ lui, đầu vỗ một cái, liền muốn rời giường soi gương .

Ai u, đau chết ta rồi, đây là cái nào tên khốn kiếp đánh cho ta a. Ngoại trừ tay, khắp toàn thân đều đau, bây giờ suy nghĩ một chút, đầu còn đau lắm. Không đề ý xinh đẹp phụ nữ giật mình, đưa tay chỉ phía trước tấm gương "Cho ta tấm gương nhìn."

"Tiểu Lan, còn không đi cho thiếu gia tắm tấm gương." Không quản nhiều như vậy, này xinh đẹp phụ nữ lập tức gọi vừa nằm nhoài bên giường ngủ tiểu cô nương đi lấy tấm gương cho bảo bối của chính mình nhử từ, chỉ cần nhử từ yêu thích là tốt rồi, không có chuyện gì là tốt rồi, quản nhiều như vậy làm gì!

Lâm Thạch nhìn một chút trong gương đồng chính mình, phát hiện đều không có 25 tuổi chính mình, mà là cùng chính mình 15 tuổi thời điểm đáng đáp gần như. Cái này chẳng lẽ chính là Trọng sinh sao! Những kia trong tiểu thuyết viết linh hồn Trọng sinh sao? Dài đến cùng chính mình thật giống đây!

"Thạch nhi, ngươi không sao chứ" tựa hồ giác đến con trai của chính mình hành vi có chút không giống, vương như tình thấp giọng quay về Lâm Thạch nói rằng.

Chính là lúc này, linh hồn một đoạn lớn ký ức mãnh liệt mà tới. Chủ nhân thân thể này cũng gọi là Lâm Thạch, từ nhỏ thể nhược nhiều bệnh, ở tám tuổi thời điểm chính mình nguoi, mẫu thân cho mình ăn một cây linh dược, thân thể mới chậm rãi chuyển tốt lại. Nhưng cũng không hề tu luyện tư chất, mặc kệ như thế nào, một điểm khí cảm đều không có. Liên cường thể cảnh một tầng đều không đạt tới.

Nhìn chu vi lâm gia con cháu từ cường thể cảnh một tầng, tu vi từ từ tăng cường. Đại ca của chính mình đều đạt đến cường thể cảnh năm tầng luyện tùy kỳ, được xưng Lâm gia một đời mới người số một. Chính mình vẫn là không hề khí cảm.

Tu luyện tâm từ đây dễ xuống, gia tộc cũng không nhắc lại cung đồ thiết yếu cho tu luyện đan dược cùng tài nguyên, mặc cho phát triển, có thể đến già có thể phú giáp một phương. Dù sao hần là gia tộc dòng chính thành viên. Tuy rằng Lâm gia đông đảo con cháu không có đi làm khó dễ chính mình, thế nhưng bọn họ nhưng hầu như không cùng chính mình chơi, hiển nhiên đều không có người của một thể giới.

Ở này cường giả vi tôn trong thế giới, thực lực, mới thật sự là thiết yếu. Cường giả, mỗi cái gia tộc trụ cột vững vàng, là một gia tộc truyền thừa cần phải.

Ở thanh trong Phong thành, linh khí cảnh cường giả đủ để bao quát chúng sinh, mỗi một cái đều là đỉnh cao sức chiến đấu, đều là gia tộc tồn tại tự tin khởi nguồn. Không có linh khí cảnh cường giả gia tộc, tối đa cũng là một nhị tam lưu hoặc là không đủ tư cách gia tộc.

Lâm gia vì là Thanh Phong thành một trong bốn dòng họ lớn nhất, cùng ở tại thành nam Lưu gia là liên minh quan hệ, mà cùng thành bắc cùng Thành Tây Trần gia cùng La Gia, thì lại vì là quan hệ thù địch, lẫn nhau nhìn đối phương không hợp mắt. Tứ đại gia tộc này tranh đấu rất nhiều năm, các bị tổn thương cùng lợi ích, vẫn vì là tứ đại gia tộc.

Trong đó Trần gia là tứ đại gia tộc đứng đầu, chỉ bởi vì nhà bọn họ tộc có một bất thể ra lão tổ tông là linh khí cảnh đỉnh cao. Ở cái này trong thành, chính là vô địch tượng trưng.

Nếu không thể tu luyện, Lâm Thạch liền không ở đi ăn cái kia vị đáng, gia tộc giáo đầu nhưng là xưng tên nghiêm khắc, thao trường thỉnh thoảng đều sẽ có gia tộc con cháu tiếng kêu thảm thiết. Khiến người ta nghe xong sờn cả tóc gáy!

Ngẫu nhiên một lần ra ngoài, để Lâm Thạch yêu mỹ thực, đủ loại đồ ăn, ăn chính là thiên hình vạn trạng, nghe tên với Thanh Phong thành, trong thành người thấy rõ hẳn sẽ chỉ vào đối với người bên cạnh nói rằng: Xem đi, vậy thì là Lâm gia kẻ tham ăn thiếu gia, trừ ăn ra cái gì đều không biết.

Lâu dần, đại gia đều quen thuộc. Bởi vì không có con cháu một vài gia tộc lớn ngạo mạn hung hăng, Lâm Thạch cũng dần dần ở trong thành quen thuộc lên, mỗi đến một nơi, tiểu điểm tiểu nhị chường quầy ăn vật than ông chủ đều là đối với khuôn mặt tươi cười đón lấy, như thế dễ tính Đại thiếu gia, thích ăn nhiều kim ai không thích a! Mỗi một cái mới khai trương mỹ thực điểm hẳn cũng có đi, bởi vì ăn, nhận thức không ít người.

Trong đó bao quát cổ phương. Nếu tiếp nhận rồi đoạn này ký ức, vậy hãy để cho chính mình xem là Lâm Thạch khỏe mạnh sống tiếp đi.

"Mẫu thân, ta đói. . ."

"Người đến, mau tới người, nhanh đi chuẩn bị com nước, ta Thạch nhi tỉnh rồi, muốn ăn com." Nghe được nhi tử do bắt đầu mê man đến hiện tại bình thường, vương như tỉnh nhấc lại lòng mày, chậm rãi thư giãn hạ xuống. Còn có thể nhớ lại ăn là không sao a!

Có thể ăn là không sao a!

Có thể ăn là phúc a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3:: Thực thần hệ thống

Nghe con trai của chính mình đói bụng, cố ý dặn dò bếp sau đốt một bàn lớn món ăn, sắc hương vị đều giai.

Nhìn trước mặt một bàn món ăn, Lâm Thạch nuốt một ngụm nước bọt, ở kiếp trước tuy rằng giàu có, rất nhiều nơi đều đi qua, các món ăn ngon đều ăn qua, thế nhưng giống như vậy, vẫn là lần đầu nhìn thấy.

"Thạch nhi, ngươi đều không có đói bụng sao? Ăn mau đi a! Không phải vậy com nước nguội có thể ăn không ngon." Nhìn thấy nhi tử chần chờ, Vương Nhược Tĩnh không khỏi mà nhắc nhở.

Lâm Thạch lại cũng không kịp nhớ nhìn, ăn như hùm như sói cuồng bắt đầu ăn, trong miệng ừ ừ phát ra âm thanh, còn không ngừng gật đầu, một bộ thoả mãn đáng về.'Nhìn thấy nhi tử như vậy, Vương Nhược Tĩnh cười cợt, như một luồng gió xuân dập dờn đi ra.

"Thật no rồi, ăn thật ngon ngách!" Lâm Thạch thoả mãn vỗ vỗ đã trưởng lên bụng nhỏ. Sau đó hướng về Vương Nhược Tĩnh nói cảm ơn: Cảm tạ mẫu thân.

"Leng keng. . ."

"Thực thần hệ thống chính đang khởi động. . . Thực thần hệ thống chính đang thêm tải Cập Nhật. . . Thực thần hệ thống Cập Nhật xong xuôi! Chính đang kích hoạt. . . Xin sau."

Nghe nơi này, Lâm Thạch nuốt chút nữa kêu to lên, 25 tuổi đầu óc hoàn toàn không đủ dùng. Triệt để bối rồi.

Không để ý người bên cạnh một mặt kinh ngạc vẻ mặt, chính đang tự lẩm bảm bên trong "Bị thiên thạch đập chết đã đủ hãm hại, hiện ở một cái cái gì hệ thống, đột nhiên đi ra, đây là cái gì tiết tấu a."

Cũng là bởi vì Lâm Thạch chỉ lo ăn, mà không có nhìn truyện online, hiện tại rất nhiều chủ lưu truyện online bên trong, nhân vật chính rất nhiều mang theo hệ thống Trọng sinh, không đúng vậy sẽ không như thế bối rồi, nhưng chưa từng ăn thịt heo, còn chưa từng thấy trư chạy sao.

Lâm 21 thế kỷ mới có vì thanh niên [chỉ lo ăn, có tính hay không có vì kẻ tham ăn], Lâm Thạch lập tức liền tiếp thu hệ thống sự thực này.

Vương Nhược Tinh thân là Quy Nguyên cảnh sơ kỳ cường giả, dù cho Lâm Thạch âm thanh lại tiểu, nàng cũng là có thể nghe được!

Chỉ là con trai của chính mình nói tới bị thiên thạch đập chết là xảy ra chuyện gì? Hiện tại người đều không có khỏe mạnh sao? Hắn không chỉ là bị Trần gia cái kia tiểu súc sinh gây thương tích sao? Còn có cái kia hệ thống là làm gì?

Nàng đây đầu nghi vấn, nhưng là nhìn thấy nhi tử như vậy, nhưng không hề nói gì, dù sao mới vừa từ cửa ải sống còn môn đi ra.

Vậy thì sau đó hỏi hắn đi. Mặc kệ như thế nào đều là con của ta a!

"Người xem, Tam thiếu gia đây là làm gì, làm sao mang theo đồ vật không hướng về trong miệng ăn a, vừa vẫn là ăn nhanh chóng, lần đầu thấy hắn ăn nhanh như vậy, đây là có bao nhiêu đói bụng a. Trước đây tuy rằng thích ăn, nhưng cũng không như vậy, cũng đúng, ngủ lâu như vậy mới tỉnh, khẳng định đói bụng bất tỉnh đi!" Chính hầu hạ ở bên gia tộc nô bộc lặng lẽ quay về một người khác nói rằng.

Khác một nô bộc đang chuẩn bị nói tiếp, có thể quay đầu nhìn về Vương Nhược Tinh.

Vương Nhược Tinh tựa hồ nghe đến cái gì, vừa nghiêng đầu quá khứ, một chút trừng trợn người nói chuyện "Đi ra ngoài lĩnh hai mươi tiên, chủ chuyện của người ta, tùy vào người lẩm miệng sao?"

"Tạ phu nhân, Tạ phu nhân. . ." Hai vị nô bộc vội vã chấp tay chuẩn bị đi ra ngoài ai phạt.

Một cái khác chỉ có thể tự nhận xui xẻo rồi. Ai bảo hắn cái kia trư đội hữu lớn như vậy đảm a!

"Mẫu thân, tha bọn họ đi, cũng không chuyện gì!" Lâm Thạch làm thế kỷ mới thanh niên, thực sự là không chịu nhận bá đạo như vậy tình huống phát sinh, tuy rằng ở thế giới này là rất bình thường, chính là một cái mạng, cũng có điều là chuyện một câu nói.

"Nếu Thạch nhi mở miệng, cái kia coi như xong đi, hai người các người còn không mau Tạ thiếu gia?" Lâm tộc trưởng đại phụ, uy nghiêm đều không có bình thường trừng.

"Tạ thiếu gia, Tạ phu nhân." Hai người vội vã cảm kích quay về Lâm Thạch quý nói rằng, có thể không chịu đòn liền tốt nhất không muốn, hai mươi tiên không phải là chơi vui, mặc dù mình cũng là cường thế cảnh một tầng, nhưng ở đây hoàn toàn không hữu dụng, vẫn là sẽ rất đau, trên mặt cũng khó nhìn.

Chu vi hầu hạ người đều bị Vương Nhược Tĩnh đánh phát ra. Chính vào lúc này. . .

"Kho đầu sư tử: Chúc mừng kí chủ được một điểm năng lượng trị, hấp Địa Long: Chúc mừng kí chủ được một điểm năng lượng trị. . . Thiên Long tâm: Chúc mừng kí chủ thu được hai điểm năng lượng trị, tổng cộng là mười ba điểm năng lượng trị, kí chủ có thể lựa chọn Cập Nhật thực đơn mục lục, tiêu tốn năm giờ năng lượng trị, hoặc là tiếp theo ăn cơm."

Hệ thống thanh âm lạnh như băng truyền vào Lâm Thạch trong đầu, mà Vương Nhược Tĩnh một mặt mê man dáng vẻ, hẳn là không nghe được âm thanh, vậy thì ý vị bên trong chỉ có mình có thể nghe được hệ thống âm thanh cùng sử dụng hệ thống năng lực.

Lâm Thạch không thể chờ đợi được nữa muốn nhìn một chút hệ thống cụ thể năng lực, vội vàng hướng Vương Nhược Tĩnh nói mình ăn no, thật muốn nghỉ ngơi. Vương Nhược Tĩnh cũng không nghĩ nhiều, lắc lắc đầu, liền lui ra gian phòng.

Đóng cửa lại, con mắt chung quanh tìm hiểu, cảm thấy không có ai ở nhìn mình, tuy rằng hệ thống người khác là không nhìn thấy không nghe được, thế nhưng động tác của chính mình người khác vẫn là có thể biết được, không phải vậy để cho người khác coi chính mình là kẻ tình bệnh nhưng là không tốt lắm.

Tĩnh hạ tâm thần, hai chân bàn ở trên giường, hai tay giống như trước trên TV những kia võ hiệp đại sư như thế nhấc nhấc khí, tựa hồ cảm thấy như vậy chính mình sẽ tốt hơn rất nhiều. Tiêu tốn năm giờ năng lượng trị Cập Nhật thực đơn mục lục.

Tiến vào thực thần hệ thống cá nhân bảng, mở ra mục lục. . .

Thực thần hệ thống:

(năng lượng trị mục lục chi nhánh) ăn được một đạo mỹ vị trị là 3 thức ăn hoặc là điểm tâm, thêm năng lượng trị một điểm. Ăn được một đạo mỹ vị trị là 10 thức ăn, điểm tâm, thêm năng lượng trị hai điểm. . . Ăn được thiên tài địa bảo coi tình huống mà định: Tỷ như: Ngân năm linh chi làm một bách điểm năng lượng trị, mà hỏa hoàng thảo có 150 vạn năng lượng trị. . .

(năng lượng trị hồi đoái chi nhánh): Mười giờ năng lượng trị có thể hồi đoái item danh sách như sau: Tôi thể đan một viên, trúc cơ đan một viên, nhân vật chính kinh nghiệm tu luyện trị 100. . . Năm mươi năng lượng trị có thể hồi đoái item danh sách như sau: Tây Tựu Đan một viên, luyện tinh đan một viên, nhân vật chính kinh nghiệm tu luyện 500. . . Một trăm năng lượng trị có thể hồi đoái. . . 10 ngàn năng lượng trị trở lên mục lục chưa kích hoạt, tạm thời không thể kiểm tra.

Lâm Thạch mở ra chính mình nhân vật chính mặt giấy bản: Nhân vật chính: Lâm Thạch; giới tính: Nam; tuổi tác 15 tuổi; EXP 15 100 lực công kích:2, sức phòng ngự: 40, sức sống: 150; tu luyện tiềm chất: 15, skill đặc thù: Tạm không. . . Sở trường: Ăn đồ ăn. Xem tới đây, Lâm Thạch nhất thời không nói gì, ăn đồ ăn mới là nơi trở về của chính mình a. Cái gì công kích a, cái gì tiềm chất, hết thảy đều là phù vân.

Ta muốn ăn đến sinh mệnh phần cuối một khắc đó, đến thời điểm, khả khả, ta muốn ăn khắp cả thiên hạ không đối thủ, nhìn thấy cái gì ăn cái gì.

Lâm Thạch tựa hồ nhìn thấy tương lai như thế, khoe miệng khẽ cười cười, sau đó ngã ở trên giường, ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4:: Lâm Trung Thiên

Lâm Thạch mơ một giấc mơ, mơ tới một con bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, xé rách không gian, thế không thể đỡ, lấy cùng với không tương xứng tốc độ, cấp tốc chụp vào mặt đất. Sau đó cự thanh âm âm, chấn động tới đầy trời cát bụi.

Đang chuẩn bị chụp vào vừa bay lên đến ánh sáng, này chùm sáng chói mắt cực kỳ, trong nháy mắt bên trong, phương Bắc thân đến một con cự trảo, chặn lại này bàn tay khổng lồ tùy ý tàn phá công kích, một tiếng rên bên trong, truyền đến một đoạn văn ngữ, do gần mà xa, tiếng âm âm không dứt bên tai!

"Ta chỉ cần trên trời dưới đất đều vào chúng ta, Đại Bàng, ngươi quá giỏi. . ."

"Ngủ hảo hảo ngạch, đã lâu không ngủ quá tốt như vậy giấc!" Lâm Thạch tỉnh rồi mở mắt ra, lười biếng chậm rãi xoay người, trong miệng cười ha hả. Cảm giác hẳn lại như đã quên giấc mộng kia! Từ khi được cái kia bệnh sau khi, đều nhắc nhở điều đảm sống sót, cái nào còn có thư thích lại giấc có thể ngủ đây, sống sót mới xem như là may mắn.

Nhưng hẳn nhưng không chút nào ấn tượng, tựa hồ cái này mộng không tồn tại.

Đến rồi chừng mấy ngày, đối với nơi này vẫn tính là tương đối quen thuộc, quan trọng nhất chính là chính mình ăn mỹ thực thu được năng lượng trị, bị chính mình hồi đoái thành EXP, chính mình hiện tại đã trở thành cường thể cảnh một tầng trung cấp người tu luyện, đánh vỡ chính mình không cách nào tiếp tục tu luyện ác mộng.

Cảm giác được trong cơ thể mình một luồng yếu ớt khí tức, đến từ thế kỷ mới nhân loại Lâm Thạch, hoàn toàn tràn ngập khó mà tin nổi. Nắm chặt quả đấm của chính mình, trong mắt nổi lên ánh sáng, càng ngày càng mãnh liệt.

Chính mình phải cường đại hơn, mạnh mẽ.

"Nghe nói không, cái kia bị Trần gia con trai thứ hai đánh hôn mê ba ngày ba đêm Lâm Thạch thiếu gia tỉnh rồi, hiện tại ở bên trong viện nhảy nhót tung bùng đây, không thực lực còn đi can thiệp vào, đáng đời bị người đánh.

Tuy rằng ta cũng không ưa Trần gia cái kia phó mình ta vô địch xấu xí sắc mặt, thế nhưng thân là tộc trưởng nhi tử, mỗi tiếng nói cử động nhưng là đại diện cho gia tộc chúng ta, không người biết còn cho là chúng ta Lâm gia như thế mềm yếu có thể bắt nạt đây. . ."

Một đối với Lâm Thạch bị Trần gia con trai thứ hai đánh không còn sức đánh trả chút nào lâm gia con cháu, chính đang nói liên miên cẩn thận quay về bạn tốt tả oán nói.

"Ai ai ai, đừng nói, nhân gia có cái người cha tốt, người không có mà thôi, nghe nói tộc trưởng đi tới Trần gia muốn thuyết pháp, tuy rằng Lâm Thạch thiếu gia không cái gì tư chất tu luyện, có thể dù sao cũng là gia tộc con cháu đích tôn, như thế bị đánh, gia tộc chúng ta còn gì là mặt mũi a!"

Y ta nói, quả đấm của người nào lớn, ai chính là lão đại, tuy rằng Trần gia khách khí đem tộc trưởng đón vào, nhưng nhìn đến tộc trưởng biểu hiện ra, sắc mặt không đúng a." Bên cạnh bằng hữu liền vội vàng nói.

"Làm sao ngươi biết đây!" "Ta anh họ là thị vệ đội, hắn nói với ta, ngươi có thể không nên nói lung tung a, không phải vậy hắn có thể sẽ chịu đến trừng phạt!" "Biết rồi. . ."

Lâm Thạch vừa vặn từ bên cạnh trái qua, hai người bọn họ chính nói hăng say, không chú ý tới người bên cạnh, huống hồ, hiện tại Lâm Thạch về mặt thực lực trưởng, không còn là người bình thường, hiện tại có thể xưng là tu luyện người mới học.

Nếu như chuyện này là ở ngay trước mặt chính mình phát sinh, cũng không biết chính mình sẽ như thế nào?

Từ nguyên lai Lâm Thạch trong trí nhớ, không tìm được hai người kia bất kỳ tin tức gì, đại khái chính là gia tộc một cái nào đó thành viên từ tôn bối đi. Khó tự trách mình những ngày qua đều chưa từng xem Lâm thị gia tộc tộc trưởng, cũng chính là phụ thân của Lâm Thạch.

Trong ấn tượng Lâm Trung Thiên, uy nghiêm thô bạo, gặp phải sự tình từ không cúi đầu. Cũng từ không thỏa hiệp, một thân trọng tình nghĩa, ân duyên phận mình, rất được lâm gia con cháu trái tim. Lần này hắn là bởi vì ta, cho nên mới thỏa hiệp đi, dù cho ta chỉ là không hề tư chất tu luyện phế vật, hắn vẫn là việc nghĩa chẳng từ nan đi tới, dù cho biết sẽ bị cười nhạo, hoặc là khuất nhục, hắn vẫn là nhận.

Chỉ vì Trần gia có một linh khí cảnh đỉnh cao lão tổ tông, mà Lâm gia mới linh khí cảnh trung kỳ mà thôi, không có ba cái trở lên linh khí trung kỳ cường giả, hoàn toàn đều không có linh khí cường giả tới đỉnh đối thủ, mà Thanh Phong thành hiếm có mới như vậy mấy người, còn đều là sơ kỳ trung kỳ, làm sao đi đối phó đỉnh cao, này so với hậu kỳ cường giả càng hơn một bậc.

Trừ phi trung kỳ cường giả có thượng phẩm linh khí, hay là còn có thể một hồi cao thấp, nhưng là liền Thanh Phong thành, linh khí hạ phẩm đều còn rất ít, có cá biệt linh khí cảnh còn ở dùng thật khí đây.

Tất cả những thứ này chỉ là thực lực không mạnh, nếu như mình là hóa thật cảnh hoặc là trở lên cảnh giới cường giả, đừng nói con trai của chính mình, dù cho là một hạ nhân, dám động đây, đều còn phải xem ta sắc mặt đây, ngày nào đó không cao hứng, nói diệt liền diệt ngươi. Thế giới này cường giả vì tôn, nhục nhọc cường thực mà thôi.

Lâm Thạch bộ mặt bắt đầu co rúm, trong mắt thiểm một đạo dị dạng ánh sáng, biểu hiện bắt đầu không tự nhiên, nếu như có người ở bên cạnh nhìn thấy, nhất định sẽ phát hiện, hắn do con ngươi đen biến thành ám hồng mắt màu đỏ, cả người toả ra cỗ một loại mãnh liệt nhưng nhỏ bé gợn sóng, sau đó trong vài giây, liền lặng yên không một tiếng động.

Trong lòng yên lặng đối với mình nói: Ta như mạnh, tất phá Trần phủ, chó gà không tha. Lấy uy phụ thân chịu nhục tình.

Cùng lúc đó, cách Thanh Phong thành khoảng chừng năm mươi vạn km nơi một cây tham Thiên đại thúc xoa trên, ngồi xếp bằng một ông lão, tư thế có thể nói là khó coi, khu mũi, chân trái cho chân phải nạo dương, sau đó vỗ phui bụi trên người, nhấc lên trên người y phục rách rưới, đang chuẩn bị lau miệng trên vừa lưu lại tro cặn, liền trong nháy mắt, đứng dậy, không còn nữa vừa Lạp Tháp hình tượng!

Từ bóng lưng nhìn lại, làm như một tòa thật to núi cao, không thể trào cao, thể như thế gian tối lười kiếm sắc bén, có thể phá hết thiên địa vạn vật. Sâu không lường được. Nhìn phía Thanh Phong thành phương hướng, trong miệng tự lẩm bẩm Nên đến đều là đến rồi, ta lão ăn mày cũng đến ra đi vòng vòng.

Cái kia liền đi nơi đó đi!

Thân hình chợt lóe lên, nhìn thẳng nhìn tới, phương viên ngàn mét nơi, không thấy bóng người. Chỉ là trong không khí toả ra nhàn nhạt gọn sóng, còn có trên cây rải rác ở bên cạnh loài chim khung xương, không một không tiết lộ ra nơi này vừa từng xuất hiện người.

Lâm Thạch lắc lắc đầu, sau đó xoay người chậm rãi đi trở về gia.

Trở về phòng, mở ra hệ thống mục lục, trong lòng đọc thầm nhân vật chính bảng, liếc mắt nhìn chính mình Cập Nhật tin tức, phát hiện mình tu luyện đẳng cấp đã vì là cường thể cảnh hai tầng, EXP là 520 1000. Phát hiện mình cũng có thể tu luyện.

Hơn nữa chính mình lúc tu luyện, EXP cũng đang tăng lên, lực công kích của chính mình đạt đến 18 điểm, sức phòng ngự cũng trở nên mạnh mẽ, sức sống càng là dồi dào rất nhiều, tư chất bắt đầu do rác rưởi nhất 15 điểm đến hiện tại 17 điểm. Tổng tất cả rất tốt.

Nhìn xuống hệ thống thời gian, phát hiện mình nằm ở thế giới này năm giờ chiều bán.

Nên ăn cơm a!

Không phải vậy kinh nghiệm làm sao trưởng, năng lượng trị làm sao trưởng a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5:: Tu Cân Kỳ

Bất tri bất giác, Lâm Thạch đi tới nơi này thế giới đã hơn một tháng, mà tu vi của hắn đã đạt đến cường thể ba tầng tới thể kỳ.

Tầng thứ này tu giả, khắp toàn thân từ trên xuống dưới bắt đầu rèn luyện, đạt đến nhất định cấp độ, mới bắt đầu từ ngoài vào trong, đây là cường thể cảnh mười tầng bên trong ba khó đột phá cảnh giới, ba tầng đầu đều là cường hóa thân thể, đến tầng thứ tư Tu Cân Kỳ.

Lâm Thạch lâu như vậy rồi, vẫn là chiếu từ trước phương thức sinh sống, ra ngoài ăn đồ ăn, hoặc là ngốc ở trong phủ, không có ai biết hắn đã là cường thể ba tầng tu giả, còn cha của chính mình Lâm Trung Thiên, hắn đã lâu đều không có nhìn thấy, không biết đang bận gì đó, hỏi mẫu thân Vương Nhược Tinh, nàng cũng không rõ.

Ngày đó, Lâm Thạch theo thường lệ đi ra cửa lâu ở ngoài lâu ăn đồ ăn, đối diện dúi gà ở gần đây, hồi lâu chưa từng nhìn thấy Cổ Phương rót cục xuất hiện.

Nàng vẫn là một bộ choker người thương yêu đáng vẽ, ăn mặc màu trắng quần áo, tóc dài tung bay ở tế kiên bên trên, mười phần mỹ nhân bại hoại, tiếu ngoài miệng nhàn nhạt nhưng nụ cười tự tin, một cái nhú mày một nụ cười trong lúc đó không một không toả ra ra một luồng mê người mị lực.

Bên cạnh một chút thực khách dĩ nhiên đã quên ăn uống mà nhìn nàng. Lâm Thạch cùng nàng nhận thức cũng là ở bên ngoài nhà lâu. Chỉ là hắn trước đây ở Thanh Phong thành cũng chưa từng thấy cô gái này, hoặc là nghe nói là gia tộc nào tử nữ, cao quý như vậy trang nhã, mang điểm cửu vị địa vị

cao khí thế nữ tử, làm sao có khả năng là bình thường gia tộc giáo dục đi ra đây.

Lâm Thạch tuy rằng kỳ quái tại sao gia tộc nàng yên tâm nàng như vậy mạo nữ tử đi ra, nhưng hẳn từ đầu đến cuối không có hỏi qua, hỏi hơn nhiều, còn không biết nhiều ăn một chút gì đến thực sự. Có thể có bí mật cũng khó nói, nàng muốn nói thời điểm, tự nhiên sẽ nói.

"Này! Lâm huynh, đã lâu không gặp ha." Cổ Phương vẫn là một bộ nụ cười vui vẻ, quay về Lâm Thạch chào hỏi.

Đừng xem nàng đối với Lâm Thạch như thế rất quen tự, nhưng là đối với người khác nhưng luôn là một bộ lạnh lẽo đáng sợ, không biết tại sao, có thể bản thân nàng cũng không biết đi.

"Há, là Cổ Phương cô nương a, chuyện gì chứ." Lâm Thạch cũng không quay đầu lại, tiếp tục ở gặm hán đùi gà. Quá mấy phút, chờ hẳn ăn xong, xong việc còn liếm liếm tay, một bộ thoải mái về mặt, sau đó sẽ quay đầu lại, nhìn Cổ Phương.

Trên mặt nàng vẫn là tràn ngập nụ cười. Chưa từng tán đi, cũng không có bởi vì như vậy mà không cao hứng. Ân núp trong bóng tối bảo vệ hộ vệ của nàng, một mặt khó mà tin nổi nhìn nàng Cổ gia trong truyền thuyết lạnh lẽo nữ thần, dĩ nhiên sẽ có kiên trì nhìn tòa thành nhỏ này gia tộc bất nhả hành vi.

Nàng lúc nào chờ thêm người, từ nhỏ theo nàng lớn lên, ngoại trừ chí thân gia gia, nàng hầu như không đối với bất kỳ người nào như thế hữu hảo quá, dù cho là cha nàng, cái kia năm đó ở Thiên Phong quốc địa sát băng thập đại cao thủ một trong nhân vật huyền thoại, cũng không có như vậy quá.

Cổ Phương biết tính nết của hắn, thích ăn thành si, cũng không có tính toán cái gì. Ngược lại nàng chính là cảm thấy hắn xem ra rất thân thiết muốn chết, lần thứ nhất gặp phải thời điểm, thì có cảm giác như vậy, cực kỳ hấp dẫn nàng.

"Cổ huynh, ta rời nhà đến nay mấy tháng, hiện tại là thời điểm về gia tộc, ngày hôm nay là đến cùng người cáo biệt, rất cao hứng có thể nhận thức người bằng hữu như thế, ta phải đi, chẳng biết lúc nào có thể gặp lại. . ." Cổ Phương còn đến không kịp nói tiếp, Lâm Thạch liền nhận thoại.

"Hữu duyên thì sẽ gặp lại "

"Hữu duyên thì sẽ gặp lại. . ." Cổ Phương nghe được câu này, lẩm bẩm nói rồi mấy lần, sau đó gạt gù, biểu thị tự mình biết.

Xác thực, hữu duyên thì sẽ gặp lại, vô duyên gặp mặt bất tương phùng, chính mình vẫn không có Lâm Thạch như thế hào hiệp, hoặc là nói không có tim không có phổi, đều đang không nói với tự mình chút lời an ủi.

Cái kia cáo từ đi.

Chờ đến Cổ Phương cười Thiên Phong quốc độc nhất tuần mã Hắc Long tuần lúc rời đi, Lâm Thạch vừa ăn vừa nhìn rồi thành Cổ Phương một nhóm, lau sạch miệng, lớn tiếng mà quay về dần dần đi xa Cổ Phương phương hướng nói đến: Đi đường cẩn thận, hữu duyên, ta mời người ăn ngon.

Cổ Phương nghe vậy, trong lòng một chút oán giận tán đi, nhếch miệng lên một luồng nụ cười nhạt nhòa, nàng cũng không biết vì sao lại cảm giác trong lòng rất ngọt ngào.

Về đến nhà, Lâm gia bắt đầu náo nhiệt lên, hỏi qua đi tới vội vàng nô bộc, phát hiện đã sắp đến Lâm gia nguyệt so với thời điểm, còn có ba ngày.

Một ít rời nhà ở bên ngoài làm gia con cháu đều trở lại, tới tham gia lần này Đại Bì, bởi vì cùng mỗi năm một lần gia tộc Đại Bì là đồng thời, vì lẽ đó cũng gọi là gia tộc Đại Bì, thu được gia tộc Đại Bì Lâm gia tuần kiệt, có thể được gia tộc một ít tài nguyên tu luyện, hoặc là võ kỹ chờ khen thưởng.

Nếu thu được số một, tài nguyên đặc biệt nhiều lắm. Đồng thời kiểm nghiệm nhiều như vậy năm tu luyện thành quả, một ít tiến bộ to lớn tuần kiệt, tương tự có thể thu được một ít khen thưởng, thân nhân của chính mình không chỉ có sẽ có cảm giác thành công, hơn nữa có thể ở Lâm gia tăng lên đối ứng với nhau địa vị.

Lâm Thạch đi tới trước phòng trong sân, cởi mặc quần áo. Hai tay đè khí, một dòng nước nóng nhất thời chậm chậm lưu động tại thân thể bên trong mỗi một lần kinh mạch, mà xem ra vẫn nhược khu mặt ngoài thân thể, gân xanh bắt đầu nổi lên, bộ mặt vẻ mặt bắt đầu trở nên dữ tợn lên, tựa hồ đang trải nghiệm đau nhức.

Tựa hồ đối với như vậy đau đớn đã có chút miễn dịch. Kinh rên một tiếng, nứt ra, giờ chuông đánh về chu vi cây nhỏ, trở tay kết ra một phức tạp dấu tay, một lần nữa quay về cây nhỏ liền đập mấy chuông. Nếu để cho Lâm gia cao thủ nhìn thấy, nhất định biết cái này dấu tay đều không có Lâm gia hết thấy, mức độ phức tạp, cũng là chưa từng nhìn thấy.

Đột nhiên nghe được một tiếng răng rắc, cây nhỏ nhưng không có chuyện. Đây nhất định là tôi được làm dấu tay mang đến quái lạ.

Trở về phòng, Lâm Thạch mở ra thực thần hệ thống, kinh nghiệm của chính mình trị đã đạt đến cường thể cảnh ba tầng tôi thể kỳ 2950 3000, chính mình năng lượng trị nhanh ba trăm, ở trong một tháng này, Lâm Thạch hồi đoái một chút item, đối lập tăng lên thực lực của chính mình.

Có vài thứ cũng không phải cho mình dùng. Lấy ra đã sớm hồi đoái tốt tôi thể đan, Lâm Thạch ném vào miệng mình bên trong, sau đó cả người mới là run lên, được lực bắt đầu tự do ở trong thân thể, dần dần tản mát ra, Lâm Thạch bẻ khản hàm răng, hai tay kết đồng dạng phức tạp dấu tay, khắp toàn thân không có vừa nảy như vậy thống khổ, có thể được lực vẫn là bình thường.

Vén vén quá một phút, Lâm Thạch mặt ngoài tạp chất bắt đầu sắp xếp ra, một đồng Lũ đen sì đồ vật, hơi thổi cực kỳ. Lâm Thạch không đi quản quá nhiều, căn cứ hệ thống nhắc nhở, chính mình chính đang từ tầng thứ ba tôi thể kỳ, thăng cấp làm Tu Căn Kỳ then chốt trong quá trình, không một chút nào có thể bất cẩn.

Tôi thể kỳ, ngời kỳ danh, liền biết ý nghĩa, tôi thể thân thể cường độ, khiến cho thân thể ngoại tại đạt đến cường độ nhất định, mới có thể do ngoại tại thân thể trong tu luyện bản, cường độ càng mạnh, cơ sở liền càng tốt, nhưng tốt quá hoá dở, phạm là có cái độ, một vài thứ đều không có hiện tại tu giả có thể chịu đựng.

Trong lịch sử không thiếu bạo thể mà chết cái gọi là nhân vật thiên tài. Mà Lâm Thạch cũng xem qua gia tộc cùng giới từ đệ tu luyện còn có so đấu, hầu như tất cả mọi người khí thể, quyền chương uy lực đều so với mình muốn kém một chút. Điều này cũng có thể chính là hệ thống cường hóa mang đến tác dụng đi.

Hồn hên! A a a! Đau quá, Lâm Thạch rống to một thân, chính thức đột phá đến cường thể bốn tầng Tu Căn Kỳ. Mà lớn tiếng như vậy, nhưng không có nha hoàn nô bộc phát hiện, chính là bởi vì hân cường điệu quá, không có hân cho phép, bất luận người nào không thể ở phòng của hân trăm mét phạm vi xuất hiện.

Cũng không có thể tùy ý tiến vào hân gian phòng. Lâm Thạch tuy rằng không có thực lực, nhưng ít ra vẫn là tộc trưởng nhi tử, xử tử một ít không nghe lời nô bộc, khẳng định không ai sẽ cầu xin.

Tu Căn Kỳ, hệ thống biểu tặng năng lượng trị một trăm điểm, cộng thêm Phong hỏa trong lòng bàn tay thiên.

Mà hân còn trọng trách thì nặng mà đường thì xa.

Cường thể cảnh mười tầng.

Quy Nguyên cảnh: Nguyên khí Quy Nhất, hóa thành linh khí.

Linh khí cảnh: Linh khí hoá lỏng, biến thành chân khí.

Hóa Chân Cảnh: Chân khí viên mãn, ngộ thật thiên đạo.

Còn có ngộ đạo cảnh, Già Thiên Cảnh, sau khi thiên địa nhân ba vị cảnh. Cũng gọi là Tôn giả cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6:: Phong hỏa chương

Một người đi tới gia tộc phía sau núi, Lâm Thạch cầm lấy cái kia bản (phong hỏa chương thượng thiên) bí tịch, nhìn từ đầu tới đuôi, âm thầm ghi nhớ ở trong lòng, không biết nguyên nhân gì, khả năng ghi nhớ của hắn tương đối tốt, nhìn một hai khắp cả, là có thể nhớ kỹ phần lớn, sau khi đem bí tịch đặt ở trên núi đá điện, đề khí xua tay, lập thật thân hình, chậm rãi luyện lên.

Phong, không thể thấu mò đồ vật, không nhìn thấy, mò không được, nhưng nó là ở chỗ đó. Hỏa, đa số một hỏa điểm hình thức tồn tại, có thể nhìn thấy, nhưng không có thực thể, có chỉ là nhiệt độ mà thôi. Mà hỏa bản thân liền là lấy cương mãnh rừng rực nghe tên, ngoại trừ một chút là lạnh lẽo dị thường âm hỏa, như quá u âm hỏa, băng triệt tận xương, năng lực không đủ giả, chạm vào tức chết.

Hỏa mượn Phong thể, hung mãnh hung hăng, mặc cho kinh khí du lịch toàn thân, hét lớn một tiếng, hai tay thành chương hình đột nhiên hướng về phía trước cây nhỏ vỗ tới.

"Ầm!" Cây nhỏ nghênh thanh mà đứt.

Đây chính là ba tầng tôi thể kỳ cùng bốn tầng Tu Căn Kỳ khác nhau, nếu như Lâm Thạch hiện tại còn ở ba tầng, này viên cây nhỏ không thể dễ dàng như thế liền đứt rồi. Ba tầng chủ cường thân thể, mà bốn tầng liền bắt đầu tu nội tạng. Trong cơ thể tự do một luồng yếu ớt nguyên khí. Uy lực so với trước mạnh mẽ hơn không ít, nếu như ba tầng có chín ngưng lực lượng, Lâm Thạch xem qua gia tộc cái khác con cháu, nhìn ra cùng cấp so với mình kém hai, ba ngưng lực lượng, mà hiện tại Lâm Thạch lại có mười bốn ngưng lực lượng. Vạn ngưng lực lượng thì lại làm một giao lực lượng, mà vạn giao lực lượng thì lại vì là lực lượng của một con rồng. Nơi này phẩm chỉ Long là Chân Long lực lượng.

Còn có hai ngày chính là gia tộc Đại Bì, Lâm Thạch trừ ăn ra đồ vật ở ngoài, phần lớn thời gian đều ở sau núi tu luyện Phong hỏa chương.

"Ầm . . ." "Ầm . . ." Trở lại. Liên tục nhiều lần rất nhiều lần, cuối cùng đem Phong hỏa chương luyện được một ít hỏa hầu, tuy rằng đều không có lô hỏa thuần thanh, nhưng cũng cách biệt không xa. Lâm Thạch nắm tay áo lau mồ hôi, vẫn cảm thấy quá nóng, đơn giản đem áo khoác thoát đạt được, ném ở một bên.

Cùng lúc đó.

Thanh Phong cửa thành, một vị thanh niên cười một cặp yêu thú truy phong mã, thật là thô bạo. Tuy rằng truy phong mã ở một cấp yêu thú bên trong sức mạnh không hiện ra, nhưng là tốc độ nhưng là rất nhiều yêu thú không kịp. Thanh niên truy phong Mã lấy đạt đến cấp hai, tốc độ có thể so với Quy Nguyên cảnh cường giả đem hết toàn lực tốc độ. Mắt sắc của thành vệ một chút nhìn ra đây là Lâm gia tộc trưởng Đại thiếu gia Lâm Đông, một mặt nhìn quay về Lâm Đông cười. Tuy rằng Lâm gia không bằng Trần gia, phổ phùng bên trong cũng đồn đại Lâm gia bị Trần gia chèn ép, nhưng là Lâm gia không nữa có thể, cũng không phải là mình như vậy giun để có khả năng đắc tội.

"Lâm Đông thiếu gia, người trở về à." Bảo vệ cửa thành Lâm gia lão nô, tiến lên một bước, đang chuẩn bị nắm truy phong mã, đang lúc này, một cái chân đem hấn đá văng.

"Ngựa này yêu tính chưa trừ, người chờ không nên đụng nó, nó sẽ hại người." Tuy rằng Lâm Đông hoàn toàn có thể không cần giải thích, hoặc là cũng không cần cứu hấn, chủ nhân chính là chủ nhân, giết cái đem nô bộc của chính mình không chuyện gì.

Lâm Đông đạp cũng không nặng, tới kia rất nhanh đứng lên đến rồi, vừa mới bắt đầu cho rằng thiếu gia nhà mình không tên đạp chính mình đây, nghe được Lâm Đông giải thích, lập tức về phía trước. Cảm tạ Lâm Đông thiếu gia ân cứu mạng.

Ân, phía trước dẫn đường, trở về đi thôi.

Quá không lâu, lại một vị bồi tử trưởng kiếm thanh niên, bị nô bộc của chính mình mang đi!

Cửa thành người đi đường dồn dập Bát Quái lên.

"Nhìn thấy đi, vừa cười đại mã cái kia, chính là Lâm gia tộc trưởng con lớn nhất, Lâm Đông đây, nghe nói năm ngoái cũng đã là năm tầng đỉnh cao, được xưng là Lâm gia Đại Tân sinh đệ một cao thủ trẻ tuổi đây, cùng thành bắc Trần gia Trần căn kim, Thành Tây La Gia La Nghi, thành nam Lưu bá ôn, cùng xưng là Thanh Phong thành bốn đại công tử đây!" Một người đáng đáp hèn mọn, tự xưng là đối với những kia cao môn gia tộc lớn hiểu rõ thông suốt người đàn ông trung niên, một mặt ta ở trong thành này rất quen dáng vẻ, nhìn đối diện một đường quá mỹ phụ, không khỏi lên giọng. Chưa thấy mỹ phụ có dùng lại dấu hiệu, có chút thất vọng.

"Lưu Tam, người không chính là có cái Thất tử từ phương xa biểu tỷ em họ gả cho Lâm gia làm trung quốc lão gia làm tiểu thiếp sao, còn như thế hả hề sao, lại đều không có con gái người, ngách, là con gái người, khẳng định không xong rồi, Lâm gia những kia lão gia thực lực Thông Thiên, làm sao sẽ coi trọng nhà người cái kia mậ cô nương đây. Ha ha" một biết Lưu Tam nội tình lảng giềng, không khỏi trêu ghẹo Lưu Tam.

Ha ha, ha ha. Người qua đường cười làm một đoàn. Vậy thì như là trộm gà không xong còn mất nắm gạo, vốn định biểu diễn chính mình bác học tri thức Lưu Tam, hiện tại hận không thể trên đất có cái động, để hấn chui vào.

"Vị này hảo hán, cái kia thứ hai người thanh niên kia là ai vậy" một tiếng không đúng lúc lời nói đột nhiên chen vào. Lưu Tam nhìn chung quanh một lần, phát hiện câu hỏi chính là một lão ăn mày, nhất thời mượn pha xuống lửa, eo gấu một trận, tự mình cảm giác hài lòng muốn tăng cao. Thực sự là buồn ngủ gấp chiếu manh a. Cũng không có như trước kia như thế làm khó dễ những tự mình đó không lọt nổi mắt xanh lão ăn mày, lần này nhìn là phi thường hợp mắt.

"Ta hảo hán Lưu Tam có thể nói cho người. Khắc khắc. . ." Phát hiện lảng giềng một mặt ngó ngán dáng vẻ, lập tức biết mình nói không đúng.

"Ta Lưu Tam nói cho người, ông lão người hãy nghe cho kỹ a." Ho khan mấy lần, điều đủ mọi người khẩu vị, một bộ thỏa mãn dáng vẻ. Bạo người nóng

tính đang chuẩn bị làm khó dễ, Luru Tam liền bắt đầu nói rồi.

"Người thứ hai thanh niên chính là Lâm gia Đại trưởng lão lâm chân thành đại tôn tử lâm nam thiếu gia, năm ngoái Đại Bì, so với Lâm Đông thiếu gia kém hơn một chút, được người thứ hai. Ngày hôm nay thật giống là hấn rời nhà ra ngoài tu luyện hơn nửa năm lâu dài lần thứ nhất về nhà. Cái gọi là nguyệt so với, chỉ là một ít Lâm gia chi thứ con cháu hoặc là kiểm nghiệm thành tích thi đấu, khen thưởng cũng không được, trừ phi là người thứ nhất, dù sao nhiều một chút."

"Cái kia hàng năm so với đại khái ai sẽ thắng đây?" Người bên cạnh hỏi.

"Ta cảm thấy Lâm Đông thiếu gia sẽ thắng, dù sao năm ngoái cũng là hấn thắng!" "Đề ta nói là lâm nam thiếu gia, vừa nhìn hấn khóc khóc đại kiểm, liền biết thật là lợi hại." Một vị mập không biết trùng mê gái nữ, một mặt méo mó nói rằng. Trong miệng lại vẫn chảy nước miếng.

"Lâm Đông thiếu gia sẽ thắng." "Lâm Bắc thiếu gia sẽ thắng." Bên cạnh hỏi Luru Tam ai là lâm bắc a, Luru Tam chỉ vào mới vừa vào cửa thành bước tể bộ thanh niên nói rằng: Nặc, cái kia chính là lâm bắc.

"Lâm gia còn có những khác thiếu gia sao?" Lão ăn mày lại câu hỏi. "Còn có cái chỉ có thể vẫn sẽ không tu luyện con một sách lâm Văn thiếu gia, ngách, còn có cái kẻ tham ăn Lâm Thạch thiếu gia." Luru Tam thấy ông lão này phối hợp như vậy, thoải mái đem tự mình biết nói ra. Chính mình hiện tại mới là trong những người này tiêu điểm. Thoảng thỏa mãn chính mình nhỏ bé lòng hư vinh. Không khỏi mà âm thầm cười trộm lên.

Lâm Thạch sao, ha ha.

Một lát sau, vừa còn ở chính giữa lão ăn mày đột nhiên không ở, Luru Tam dụi dụi con mắt, đã chính mình hoa mắt, ở nhìn chung quanh một lần, cũng không có lão ăn mày a. Trì đọng một phút, rít lên một tiếng: Quý a.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7:: Nhiệm vụ

Thanh Phong thành Luru Tam ngộ quý sự, ở mấy ngày bên trong liền khuếch tán đi ra. Mà những kia lảng giềng cũng chứng thực Luru Tam truyền lại cũng đều không có lời đồn.

Cái gì một cái chớp mắt liền không thấy người, chính mình lại đều không có chưa từng xem những cao thủ, tốc độ kia cũng không nhanh như vậy a. Khẳng định là quý quái.

Tin tức truyền tới một vài gia tộc lớn trưởng lão nguyên lão trong tai, mỗi người lần đầu nghe nói chính là nhú mảy, có mấy nhà quan hệ cực thiết gia tộc, vì thế còn tổ chức một lần bí mật trò chuyện biết.

Bởi vì bọn họ biết, nếu như những câu nói kia truyền lại làm thật, cái kia đột nhiên biến mất với người trước mắt lão ăn mày, ngoại trừ những kia cao nhân tiền bối, người bình thường người đều không làm được.

Nếu như vậy chính là ghét cái ác như kẻ thù tiền bối đây, vậy thì nguy rồi a! Vì thế, chút Hứa gia tộc còn căng thẳng một quãng thời gian, cuống quýt không dám mạo hiểm đâu.

Kỳ thực dựa vào những kia tiền bối thù đoạn, nhất định có thể dễ dàng xóa đi mấy người ký ức, vì sao lần này liền không có đây? Ai! Cao nhân chính là cao nhân, thực sự là đoán không ra.

Lâm gia Đại Bi dần dần tới gần, còn có một ngày thời gian. Rồi xa gia tộc ra ngoài rèn luyện Lâm thị con cháu đa số chạy về. Lần này có thể không thể bỏ qua.

Ngược lại hiện tại một chút sự đều không có quan hệ gì với Lâm Thạch, chỉ cần đem tu vi tăng lên, an tâm tham gia gia tộc Đại Bi là được rồi.

Lâm phủ phía sau núi. Một đạo cô tịch thân hình chính đang cái kia mãnh liệt khởi động cái gì.

"Leng keng. . ."

Một chút thời gian không xuất hiện gợi ý của hệ thống âm rốt cục xuất hiện.

"Thực thân hệ thống nhiệm vụ: Thu được Lâm gia Đại Bi mười người đứng đầu, quest thưởng, năng lượng trị một ngàn điểm, Phong hỏa dưới chưởng thiên; sơ cấp thuật luyện đan một phần. Thuật dịch dung một phần. Nếu như xếp hạng thứ nhất, lại có khen thưởng thêm, thất bại không trừng phạt. Nếu như xếp hạng thứ mười tên sau đó, thì lại chụp đi năng lượng trị năm mươi điểm, nhân vật đăng cấp đi cấp một. Nhiệm vụ này có thể tiếp có thể không tiếp.

"Kí chủ có tiếp nhận hay không nhiệm vụ?"

"Ta tiếp thu nhiệm vụ." Lâm Thạch không có nửa phần do dự, được cái hệ thống này, nên chính là để cho mình trở nên mạnh mẽ đi. Xong mạnh mẽ sau khi lại đi tìm ăn, muốn ăn cái gì liền ăn cái gì.

"Nhiệm vụ đã tiếp, nếu như kí chủ cuối cùng trong thời gian không có đạt đến, hệ thống có trừng phạt. Phải là khóa này Lâm gia Đại Bi."

Chuyện tốt như vậy, làm sao sẽ không chấp nhận đây, này đều là thứ tốt, ha ha, đều là của ta rồi.

Lâm Thạch bắt đầu nhìn thấy quest thưởng mừng rỡ, sau đó liền đập xệ mặt xuống. Chính mình chết no bốn tầng đỉnh cao, dù cho sức mạnh của chính mình so với cùng cấp tu sĩ đều mạnh mẽ rất nhiều, nhưng là đẳng cấp sai biệt, không khác nào lạch trời chi cách.

Đại ca của chính mình năm ngoái cũng đã năm tầng đỉnh cao, năm nay nói thế nào cũng có thể đạt đến sáu tầng đi. Còn có Đại trưởng lão hai trưởng lão tôn tử, còn có cái kia chi thứ con cháu lâm bắc, đều là không thể khinh thường.

Lâm Thạch vỗ đầu một cái, mình đã là sống quá hai lần người đây, đời trước rượu chè ăn uống quá độ, làm sao không phải là tự giết mình, mà túy tự mình sao. Tuy rằng không có chân chính từ bỏ tự mình trị liệu, nhưng cũng là hoảng sợ trị liệu.

Chỉ là sợ sệt thất vọng, triệt để không cứu hi vọng. Không có đi phấn đấu. Giải sầu, ăn ăn đồ ăn. Lữ du lịch, liền người bạn gái cũng không dám giao du, chính là sợ sệt xúc phạm tới người khác. Trước đây một yêu thích chính mình bị chính mình không nể mặt mũi từ chối.

Này hà không phải là hoảng sợ đây. Một lần nữa hoạt một lần, chẳng lẽ còn muốn sợ đầu sợ đuôi? Không, ta không nên như vậy.

Chính mình rơi vào mâu thuẫn ngõ cụt. Ở dừng cảm tiến tới vẫn là ở đều không có sức mạnh tuyệt đối trước mặt bất đầu khuất phục. Này còn chỉ là so với mình hơi hơi cường một điểm nhân vật. Sau đó nhìn thấy mạnh mẽ hơn chính mình quá nhiều người, chính mình có phải là liền sẽ trực tiếp tránh thoát sao?

Lâm Thạch dần dần suy tư lên, nếu như muốn thông, cũng là một hồi tạo hóa, mà một khi không tư biến báo, thì lại này có có thể trở thành Lâm Thạch tâm ma, một ngày chưa trừ diệt, cảnh giới khó hơn. Tu vi đi tới, tâm tình không theo sau, này sẽ cực kỳ không thẳng bằng. Một điểm tu luyện ra sai, tẩu hỏa nhập ma đều không có chuyện kỳ quái.

Khi nào nơi nào người phương nào, hà cảnh giới tu vi thế nào chuyện gì kiện. Vì sao vì sao thay đổi kết cục? Thế giới vì sao đồ nát, vạn vật vì sao dân chúng lầm than. Cường giả liền vẫn, thần tự lo không xong. . . Lâm Thạch trong đầu đột nhiên bốc lên như thế một đoạn văn. Nhắm mắt lại, làm thế nào muốn cũng không nhớ ra được mặt sau nói chính là cái gì.

Thần tự lo không xong!

Lâm Thạch có thể nhớ kỹ câu nói này bên trong câu cuối cùng, trực tiếp nện ở Lâm Thạch trong đầu, thật lâu không thể bình tĩnh. Ở tương lai không xa, liền thần đều tự lo không xong sự kiện, đây là cỡ nào đại tai nạn a.

Chính mình biết linh khí cảnh, trở lên thật mấy cảnh giới, đều cùng cấp thần đáp không lên một bên, hoặc là nói mình biết cường giả siêu cấp ở thần trước mặt có thể chính là giun dế đi.

Cái kia chính hấn một mới cường thể bốn tầng người, tính là gì? Giun dế bên trong giun dế? Người sống cả đời, đến liễu mạng. Không ở giun dế bên trong sống tạm, vậy thì trở thành bay lượn phía chân trời muốn gió có gió muốn mưa có mưa siêu thần nhân vật đi.

Mặc dù mình so với đại lực cường giả kém xa, chính mình còn trẻ, có thể bính, mình còn có thực thần hệ thống. Bất luận kết cục làm sao. Nhưng ít ra nỗ lực quá.

Nheo mắt lại, cảm thụ tự nhiên mỗi một đạo khí tức. Phong bắn lên, nhất thời cát bụi đầy trời, tâm cảnh tu vi dĩ nhiên so với trước cao rất nhiều, Đại Bì trước đột phá. Lâm Thạch trong con ngươi né qua một đạo kiên định niềm tin. Hấn đã biết tương lai đường nên đi như thế nào.

Bính, liễu mạng tu luyện.

Bính, liễu mạng ăn đồ ăn, một ít không thông thường ăn ngon mỹ thực đồ ăn vật. Ăn xong đồ vật đi hệ thống đoái đoái đồ vật, cường hóa bản thân. Quái thẳng cấp thấy BOSS.

Khoảng cách Lâm Thạch 500 mét ở ngoài đỉnh núi nhỏ, tọa ở một cái lão ăn mày, trong miệng ngậm một con gà nướng, không hình tượng đại cật đặc cật lên. Miệng đầy vẩy mỡ, vừa ăn một bên tự lẩm bầm: Cái tiểu tử thú vị kia cuối cùng cũng coi như là khai khiếu.

Àm . . . Âm . . . Mấy cây thụ hết lên rồi ngã gục. Mà Lâm Thạch thì lại tiến vào trạng thái tu luyện. Quá hai canh giờ, cả người khắp toàn thân đều là vết mồ hôi, tỏa ra một luồng dị vị. Từ trên mặt đất nhật lên vút ở bên cạnh trường bào, trực tiếp thả ở trong tay.

Chà xát sướt, cũng không lâu lắm liền đến đến một một cái ao nhỏ một bên, đây là hấn trước đây không lâu mới phát hiện, địa phương rất là nhỏ, chỉ có

thể trước tiên phùng thủy rửa mặt, tẩy xuyên một hồi tự thân y vật vết mờ hôi,

Sau đó dùng Phong hỏa chương hong khô y vật, sạch sẽ dị thường trở lại Lâm phủ.

Là thời điểm nên làm ra cái kia quyết định a, dù sao mình vẫn không tính là vào Lâm gia Đại Bì danh sách bên trong đây, nếu không, làm sao đi hoàn thành nhiệm vụ được thưởng a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8:: Tỉnh cầu

Trời tối vào mộ, Thanh Phong thành bắt đầu yên tĩnh lại, cái kia vô biên hắc ám, có chút có vẻ quỷ dị. Lâm Trung Thiên nhắc lên trầm trọng hai chân, trở lại tộc trưởng phủ.

Nhiều ngày đến tộc vụ cần phải xử lý, Đại Bì trước càng là không qua loa được, mọi chuyện đều được bản thân ra tay. Đến bảo đảm tộc bị thuận lợi tiến hành. Hơi hơi tẩy xuyên lập tức, đợi lát nữa còn phải tiếp tục khêu đèn đánh đêm, vì gia tộc Đại Bì bày mưu tính kế. Sau đó không lâu tiến vào thư phòng.

Lâm gia tộc so với, tiếng vọng không phải bình thường, Lâm phủ chính là Thanh Phong thành một trong bốn dòng họ lớn nhất, không dựa vào chính là gia tộc đỉnh cao sức chiến đấu linh khí cảnh cường giả nhiều ít, hơn nữa còn cần hậu bối con cháu có thể làm được việc lớn, nếu như toàn bộ đều là phù không nổi a Đấu, cái kia gia tộc này sớm muộn sụp đổ, bị còn lại mắt nhìn chăm chăm Thanh Phong thành chứng thế lực chia cắt hầu như không còn.

Này không phải là lâm gia con cháu nguyệt so với, nguyệt so với chỉ là thuộc tư nhân gia tộc con cháu loạn võ, mà mỗi năm một lần tộc bị, nhưng là biểu hiện gia tộc tương lai phương hướng.

Lâm gia ở Thanh Phong thành cảm rễ nhiều năm, thế lực dị thường vững chắc, chỉ cần không đi làm một ít trái với luật pháp quốc gia sự tình, Thanh Phong thành thành chủ là sẽ không quản quá nhiều.

Mà Lâm gia ở đông đảo thế lực bên trong bộc lộ tài năng, không chỉ có là thực lực bản thân mạnh mẽ, cũng bởi vì có đông đảo minh hữu tồn tại.

Một trong bốn dòng họ lớn nhất Lưu gia là trọng yếu nhất, còn có chỉ đứng sau tứ đại gia tộc Thẩm gia, Thanh Phong cửa thành phái Thanh Phong phái chờ chút, không phải trường hợp cá biệt.

Yêu mời một ít tự thân minh hữu thế lực đến quan chiến, không chỉ có là sâu sắc thêm quan hệ, hơn nữa có thể nhân cơ hội biểu diễn một ít Lâm gia tiểu đồng lứa năng lực.

Nếu như Lâm gia tiểu đồng lứa đầy đủ xuất sắc, cái kia tương lai rất nhiều năm cũng có thể ở chứng thế lực ở trong, đạt được hết sức quan trọng quyền lên tiếng. Dù sao đối với mỗi cái gia tộc tới nói, ưu tú mới mẻ huyết dịch, là đầy đủ quý giá.

"Phụ thân, hài nhi có một chuyện muốn nhờ." Lâm Thạch thấy phòng cửa không khóa, liền không có gõ cửa liền đi tiến vào đọc sách phòng, thực sự là hắn vẫn không có thói quen này, dù sao kiếp trước ảnh hưởng vẫn có.

Hắn đúng là ngẩng đầu ưỡn ngực, không mang theo chút nào khiếm nhục.

Lâm Trung Thiên thân là tộc trưởng nhiều năm, cửu chức vị cao, thêm vào tu vi đạt đến Quy Nguyên cảnh đỉnh cao, một cách tự nhiên sản sinh một luồng khí tức. Bình thường hậu bối con cháu, dù cho là cùng thế hệ Lâm thị tộc nhân, đều tránh khỏi không được e ngại chính mình tùy ý mà nhiên khí tức, ở trước mặt mình, có vẻ cực xúc bất an.

Thuộc về trên khí thế lực uy hiếp, có câu nói về mặt khí thế là có thể áp đảo kẻ địch, không đánh mà thắng chỉ binh.

Lâm Trung Thiên từ bận rộn bên trong ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn Lâm Thạch một chút, trong ánh mắt lần thứ nhất bao hàm tán thưởng. Chính mình trong ấn tượng Lâm Thạch, tuy rằng không có tư chất tu luyện, cũng hoạt ngơ ngơ ngác ngác, ở phổ phàm phạm nhân qua lại, si mê với ăn uống chỉ muốn.

Tuy rằng không trêu vào chuyện phiến toái gì, không giống những gia tộc khác công tử bột bình thường ức hiếp bình dân bách tính, nhưng cũng không cái gì xuất chúng nơi, chính mình bận bịu không thể tách rời ra, có lúc không có cách nào tổng quan tâm hài tử cụ thể làm việc.

Nếu như đều không có lần trước vì một vị nữ hài mà vờ ngớ ngẩn độc đầu Trần gia con cháu đích tôn Trần cần kim đệ đệ Trần cần ngân cùng La Gia la lực, chính mình cũng sẽ không đi Trần gia yêu cầu cho lời giải thích. Dù cho hắn lại không được, cũng là mình và con trai của Vương Nhược Tĩnh.

"Thạch nhi a, chuyện gì a, vì phụ hiện tại đang bề bộn lắm, không có chuyện gì liên quá gia tộc Đại Bì nói sau đi, nếu như thiếu tiền, dùng lời nói của ta đi theo người làm nhị bá điểm tựa tiền ba "

Lâm nhị bá đều không có Lâm Thạch thân bá phụ, mà là cùng Lâm Trung Thiên cùng nhau lớn lên Lâm thị gia nô, đời đời ở Lâm gia làm nô, từ tính vì là làm, tên là lâm phúc.

Nhưng cùng Lâm Trung Thiên quan hệ cực kỳ tốt, cũng chưa từng coi hắn là gia nô đối xử. Lâm Trung Thiên tuy rằng kinh ngạc Lâm Thạch đi tới thư phòng của chính mình, nhưng cũng không hướng về chỗ khác nghĩ, cho rằng tiểu tử này không đủ tiền mua vài món đồ ăn.

"Phụ thân, đều không có chuyện này, hài nhi hiện tại tiền còn đủ, ta sở cầu sự một chuyện khác, xin mời phụ thân đại nhân cần phải đáp ứng ta. Chuyện này đối với ta tới nói rất trọng yếu."

Nhìn thấy Lâm Thạch trong ánh mắt kiên định, Lâm Trung Thiên lần thứ hai cảm giác được lúc này con trai của chính mình, xác thực cùng dĩ vãng có chút không giống. Nói như thế nào đây, chính là trong ánh mắt cái kia cổ kiên định, có một loại chưa tới phút cuối chưa thôi cảm giác, dù cho chính mình không đáp ứng hắn, hắn cũng sẽ làm như vậy, đây là hắn lần thứ nhất như thế muốn đi làm chuyện nào đó đi.

"Nói nghe một chút đi!" Lâm Trung Thiên đơn giản dừng lại động tác trong tay, chính thức nghe Lâm Thạch yêu cầu là cái gì.

"Ta muốn tham gia gia tộc Đại Bì!" Lời này nói leng keng mạnh mẽ, nói năng có khí phách. Có cổ không cho từ chối khí thế.

"Cái gì, người nói cái gì? Tham gia gia tộc Đại Bì? Người sao?" Lâm Trung Thiên lần thứ hai bị chấn động đến, đây là qua nhiều năm như vậy, chính mình tiểu nhi tử lần thứ nhất để cho mình như thế tâm tình chấp chôn chấp trùng. Dù cho chính mình nghe được chính là muốn rất nhiều tiền hoặc là nói đi khắp Thiên Phong quốc, ăn khắp cả khắp thiên hạ lời nói, cũng không đến nỗi để cho mình kích động như thế.

Con trai của chính mình chính mình rất rõ ràng, không hề tư chất tu luyện, Tẩy Tủy Đan cái gì ư ăn qua không ít, chính là không có hiệu dụng, người bình thường chỉ cần ăn Tẩy Tủy Đan, hầu như cũng có thể cảm thụ được vì lượng năng lượng đất trời, nguyên khí nội hải bên trong sẽ xuất hiện vì lượng khí lưu, nếu như biết cách chỉ đạo, hoặc là nỗ lực một điểm, Quy Nguyên cảnh có hi vọng.

Chỉ cần đạt đến Quy Nguyên cảnh, không nói vô địch thiên hạ, chỉ ít có thể kéo dài tuổi thọ, so với người phạm bình thường tuổi thọ có thể nhiều đến mấy chục năm, bình thường Quy Nguyên cảnh có thể sống đến 130 tuổi, chỉ cần không bị thương nặng, trên đường bị người giết hại, hoặc là mạnh mẽ sử dụng hao tổn tuổi thọ tà ác vô kỹ các loại, sống đến 130 tuổi, cơ bản vấn đề không lớn. Mà linh khí cảnh có thể sống đến hơn 200 tuổi.

Xuất hiện người đầu bạc tiền người đầu xanh sự tình có thể không tươi đẹp.

Lâm Thạch biết lại nhiều lời, cũng không ngăn nổi dùng sự thực giải thích. Đột nhiên đạp xuống địa, chấn động tới đất cát một chút, một luồng cường thể cảnh bốn tầng đỉnh cao khí thế mãnh liệt mà đến, trang giấy bay tán loạn.

Lâm Trung Thiên há to mồm, hoàn toàn có thể tát đi vào một đại trứng ngỗng. Dĩ nhiên không có bận tâm trang giấy tán loạn, như chớp giạt xuất hiện ở Lâm Thạch trước mặt, hai tay nắm chặt Lâm Thạch hai tay, kích động đã quên nhắc nhở, trực tiếp không nguyên khí xâm lấn Lâm Thạch trong cơ thể, dò hỏi tình huống cụ thể.

Lâm Thạch trong nháy mắt bên trong, cảm giác được có một luồng năng lượng xâm nhập tự thân khí nội hải, bởi vì đây là lần thứ nhất bị người dùng nguyên khí điều tra, thân thể phản ứng tự nhiên lại đây. Đang chuẩn bị phản kích, nhất thời nhớ tới trước mặt chính là cha của chính mình, lập tức lui lại phòng bị, tùy ý hấn đi.

Lâm Trung Thiên cũng cảm nhận được một luồng nhỏ bé khí tức tồn tại, nhưng vẫn là kích động quên hết tất cả, trong ánh mắt khó mà tin nổi, biểu hiện hoàn toàn ẩn ở trên mặt.

Nếu như đều không có bận tâm tự thân hình tượng, thêm vào bên ngoài nô bộc, hấn nhất định sẽ la to vài tiếng, để phát tiết qua nhiều năm như vậy chờ mong sau thất vọng. Con trai của chính mình rốt cục có thể tu luyện, hơn nữa là bốn tầng đỉnh cao. Nhưng lập tức phản ứng lại.

Chính mình dám khẳng định Lâm Thạch trước đây hoàn toàn không có tu vi, nếu như trước đây có bốn tầng, làm sao sẽ bị Trần gia Trần cán ngân chò công tử bột gây thương tích hại đây? Đó là xảy ra chuyện gì? Nay trung gian thời gian quá không tới nửa tháng? Từ hầu như không tu vi đến cường thể cảnh bốn tầng?

Con trai của chính mình là trời sinh yêu nghiệt sao? Yêu nghiệt cũng không con trai của chính mình như thế thô bạo chứ?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9:: Giải thích vẫn là dao động?

Lâm Thạch nhìn thấy Lâm Trung Thiên trong mắt hưng phấn tình, lộ rõ trên mặt, đây mới là tràn đầy phụ yêu đi.

Ngắm lại kiếp trước cha mẹ chính mình, thậm chí không để ý công ty nghiệp vụ, nhưng bồi tiếp mình tới nơi đến xem bệnh, cư Lâm Thạch biết, nhân vì chính mình, cha một tay sáng lập công ty, do bắt đầu hồng hồng hòa hòa, đến chính mình qua đời trước tràn ngập nguy cơ, vì bệnh tình của chính mình, buông tha rất nhiều đại tập đoàn cao quản lãnh đạo bỏ câu, cũng gián tiếp đắc tội rồi một vài đại nhân vật.

Người sống cả đời, hay là nói đơn giản điểm chính là tranh khẩu khí, không tranh nổi nhân gia, có thể liên nghet thờ. Người cho ta mặt mũi, vậy ta cũng sẽ cho người chút mặt mũi, nếu như có cái gì chuyện không vui phát sinh, thì đừng trách nhân gia trở mặt, lợi ích hai chữ, ở một ít trong vòng đều xem so với tình bạn trọng yếu hơn.

Lâm Thạch từ chối trị liệu bệnh nan y, cũng có chút ít quan hệ như vậy, hay là trước đây đắc tội người không thể cứu vãn, nhưng ít ra không muốn cả thế gian đều là kẻ địch. Bởi vì hắn có thể làm được cũng chỉ có điểm ấy.

Ăn no chờ chết, triệt để tuyệt cha mẹ nhớ nhưng, dù cho làm như vậy rất tuyệt tình, nhưng nếu như thật sự có thể sống rất tốt, ai sẽ đi làm như vậy hành động bất đắc dĩ đây.

Tuy rằng này Lâm Thạch không phải đối phương Lâm Thạch, nhưng là mình đã Trọng sinh ở trước 'Lâm Thạch' trên người, đồng thời ký ức bộ phận đều trên căn bản bảo lưu, hoàn toàn có thể cảm nhận được Lâm Trung Thiên tâm tình chấp chôn rất kịch liệt.

Vào đúng lúc này, Lâm Thạch từ trong lòng tiếp nhận Lâm Trung Thiên vì phụ thân, Vương Nhượng Tinh vì là mẫu thân, bãi chính vị trí của chính mình. Từ nay về sau, ở trên thế giới này, có ít nhất chính mình muốn thù hận người, còn có hai cái chưa từng gặp ca ca cùng muội muội.

"Thạch nhi, người đây là đã cường thể cảnh bốn tầng?" Lâm Trung Thiên vẫn là đã mở miệng xác nhận một hồi, dù cho chính mình điều tra cực kỳ rõ ràng, nhưng trước sau không thể tin được đây thật sự là sự thực. Bởi vì hắn hơn nửa đời người trong trí nhớ, hoặc là từ thư tịch trên nhìn thấy đại lục kỳ văn, đều không như thể khuếch đại thiên tài.

Cư hắn biết, quái dị nhất thiên tài chính là năm ngàn năm trước Trường Bình đại lục một đời Tôn giả bộ Kinh Phong.

Hải đồng thì gia tộc trưởng bối sử dụng lượng lớn thiên tài địa bảo vì đó Trúc Cơ, năm tuổi tu luyện, tám tuổi cường thể cảnh đỉnh cao, mười tuổi đã là Quy Nguyên cảnh hậu kỳ, mười tám tuổi đột phá linh khí cảnh, đạt đến Hóa Chân Cảnh. . .

Hai mươi sáu tuổi năm ấy, đã ngộ đạo cảnh hậu kỳ lực lượng độc đầu Ma Môn bốn đại cao thủ, thủ lĩnh chính là Già Thiên Cảnh sơ kỳ cường giả, mà Già Thiên Cảnh cùng ngộ đạo cảnh chênh lệch nhưng là lệch trời khác biệt, che trời sơ kỳ đối chiến năm tên ngộ đạo cảnh đỉnh cao, có thể nói là không hề áp lực, trừ phi là một ít trận pháp cao thủ liên thủ mà vì là, hoặc là ngộ đạo cảnh thiên tài có thể từ thủ hạ đào tẩu, cũng là Thông Thiên khả năng.

Có thể như vậy lãng là bị chém giết ba người với ma Phong lĩnh, thủ lĩnh bị thương điên cuồng chạy trốn. Là cuối năm, ma đền tội! Sau đó đột phá đến Tôn giả cảnh, càng là tuyệt vời. Bởi quá mức yêu nghiệt, bị Ma Môn lão tổ nhìn chăm chăm truy sát, sau đó không biết tung tích, Ma Môn lão tổ đồng thời chẳng biết đi đâu.

Lấy bộ Kinh Phong như thế yêu nghiệt người, từ cường thể cảnh Trúc Cơ đạt đến Quy Nguyên cảnh, đại khái bỏ ra hai ba năm, tuy rằng không thiếu là vì theo đuổi cơ sở hoàn mỹ, do đó không chỉ lo tăng cao tu vi, nhưng cũng ít nhất phải hai năm đi.

Bình quân hạ xuống, hắn từ tu luyện tới cường thể bốn tầng đỉnh cao, nói thể nào cũng đến bảy, tám tháng đi, mà con trai của chính mình một tháng đều vô dụng đi! Huống hồ bỏ qua tu luyện hoàng kim độ tuổi.

Chính mình điều tra đến hắn khí tức trong người, dĩ nhiên so với bình thường người còn mạnh hơn nhiều, đây chính là chân thật mạnh mẽ.

Mong con hóa rồng, là mỗi cái làm cha mẹ chờ mong. Trên mặt tràn ngập sắc mặt vui mừng, nhưng lập tức lo lắng lên, như thể yêu nghiệt, đã đánh vỡ thể nhân biết phạm vi, những đại gia tộc kia cái gì còn không đem con trai của chính mình bắt đi, đi tra hỏi như vậy tốc độ tu luyện thật nhanh bí mật a.

Khẳng định là có phương pháp gì. Nghĩ tới đây, hần trán giọt mồ hôi nhỏ chảy ròng.

"Phụ thân, phụ thân?" Vừa nhìn thấy Lâm Trung Thiên đang suy nghĩ chuyện gì, Lâm Thạch cũng là không trả lời vấn đề của hần, đợi một hồi, liền phát hiện trên giấy liệu lĩnh hần đây, liên tục xoa tay, hướng về trước mặt đưa tay ra mời, về mặt nghi hoặc.

"A, a? Ngươi gọi ta a!" Thất thần chốc lát Lâm Trung Thiên rốt cục tỉnh táo lại, can hệ trọng đại, thất thần khó tránh khỏi a. "Ngài làm sao a, nơi nào không thoải mái vậy?" Chính mình thật vất vả quyết định muốn bảo vệ cẩn thận thân nhân của chính mình, này cũng không thể thân thể liền gặp sự cố a.

"Ngạch, không có chuyện gì không có chuyện gì. Vừa đang suy nghĩ chuyện gì đây!" Lâm Trung Thiên vội vã vung vung tay, biểu thị chính mình rất tốt đây.

"Phụ thân phải chăm sóc kỹ lưỡng thân thể của chính mình, hài nhi xác thực là cường thể bốn tầng." Biết hần muốn đáp án này, vì lẽ đó liền nói ra.

"Vậy sao ngươi?" Hần hỏi chính là Lâm Thạch tại sao tu luyện nhanh như vậy, làm sao liền đạt đến cường thể bốn tầng, hướng hồ trước đó vài ngày còn bị Trần gia cùng La Gia hậu bối đã thương hôn mê. Lâm Trung Thiên đều muốn biết.

Lâm Thạch biết có chút sự không thể nói với người khác, dù cho là chính mình người chỉ thân. Nói rồi bọn họ cũng không hiểu, kết quả cuối cùng cũng chỉ có thể là đem chuyện rất đơn giản tình, trở nên rất phức tạp mà thôi. Tỷ như hệ thống chuyện này, bọn họ hoàn toàn không hiểu.

Chỉ có thể dùng chính mình ở kiếp trước phổ phò trong học sẽ dao động đại thuật, qua lại đáp vấn đề này. Rất nhiều chuyện, chính mình cũng muốn chôn ở đáy lòng.

Lâm Thạch êm tai nói. Nói mình ở hai năm trước, cũng chính là thập hai tuổi năm ấy, ra Lâm phủ đi tìm đồ vật ăn trên đường, gặp phải một vị lão ăn mày, chính mình nhìn hần đáng thương, liền ở ven đường mua một chút đồ ăn cho hần. Sau khi liền chưa từng thấy hần, chính mình cũng đã quên.

Mãi đến tận nửa tháng sau, ta lại ở trên đường đụng tới hần, hần nhưng lại đây trực tiếp lôi kéo ta tay, về một cái biến xuất hiện ở Thanh Phong ngoài ngoại ô, ta dọa sợ, khóc lóc muốn phải về nhà. Cái kia ăn mày ông lão nhưng tự nhủ, hỏi ta có hay không muốn tu luyện? Ta khẳng định cao hứng a, trực tiếp nhào tới thì thầm muốn tu luyện.

Lại hỏi ông lão, nói mình không có võ học tiềm chất, vì sao coi trọng chính mình đây? Hần nói quan sát ta rất lâu, lần trước là thăm dò ta, phát hiện ta lòng người địa thiện lương, làm người kính già yêu trẻ. Chủ yếu nhất chính là ta dĩ nhiên là ẩn giấu thôn thiên hạo nhật thể chất.

Lâm Trung Thiên nghe đến nơi này, mờ mịt chốc lát, chính mình hoàn toàn chưa từng nghe tới có cái gì thôn thiên hạo nhật thể. Cái gì Ngũ Hành Tinh thể chất đặc thù, bằng hàn âm thủy thể chất đúng là nghe qua. Sau đó nhìn Lâm Thạch, chuẩn bị để hần giải giải nghi ngờ trong lòng.

Nhìn Lâm Trung Thiên đáng vẻ, khẳng định là không biết thôn thiên hạo nhật thể chất, không biết là tốt rồi, không phải vậy làm sao biến xuống đây. Trong lòng cười cợt, này vẫn là hần lần thứ nhất như thể dao động người đầu, đối làm kiếp trước, có hay không cũng có thể đi nói tướng thanh tiêu phẩm đây!

"Nhật thực nghe nói qua chứ?" Lâm Thạch tiếp theo dao động.

"Cái này ta biết, tình cờ trăm năm một lần, thời gian dài thậm chí có ngàn năm một lần, truyền thuyết là trên trời khuyển thần thôn mặt trăng, có thể này cùng thôn hạo nhật có quan hệ gì đây?" Lâm Trung Thiên vẫn là không rõ, hiện tại càng hồ đồ.

"Cái này cùng nhật thực gần như, nghe lão ăn mày giảng, truyền thuyết thượng cổ có một cự yêu, tên là thôn thiên điều, thực tinh hoa của nhật nguyệt, lấy tráng thân. Ngoác ra cái miệng rộng, có thể hút ngàn vạn sinh linh, chỉ là thôn thiên điều tính cách thiên lương, không vì đó mà thôi. Mà thôn thiên hạo nhật thể chính là vì vậy mà nổi danh, một khi Đại Thừa, có thể đạt tới đến thôn thiên chi thân cảnh."

Dao động, tiếp theo dao động, nếu như là kiếp trước người nhìn thấy Lâm Thạch nói như vậy, nhất định sẽ nói như vậy.

"Vậy ngươi biết có ích lợi gì sao?" "Cái kia ăn mày không nói, chỉ nói là tạm thời không thể mở ra "

"Vì sao ngươi cường thế bốn tầng lại bị Trần gia hậu bối gây thương tích? Cái này đúng là ngươi trong vòng một tháng liền đạt đến sao?" Lâm Trung Thiên rốt cục hỏi cái này hẳn muốn hỏi nhất vấn đề, can hệ trọng đại, không cho mà gan bàn tay hay là hướng về chỗ hồng nhĩ, có thể sẽ khiến liên gia tộc của chính mình.

"Cái này a, ta nhưng là bỏ ra thời gian hai năm mới đạt đến ni, còn vì sao bị đánh nhưng không hoàn thủ, là bởi vì cái kia lão ăn mày cố ý bàn giao. Nói là vì trải nghiệm tình người ấm lạnh lòng người dễ thay đổi, trong hồng trần luyện tâm mà thôi. Khoan hãy nói, dĩ nhiên có chút sử dụng đây."

Nghe được kết quả là như vậy, Lâm Trung Thiên trong lòng thở phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt. Nhưng cũng có hơi thất vọng, đều không có đúng là như vậy yêu nghiệt thiên tài. Biết được lão ăn mày hành tung bất định, hẳn cũng không hỏi thêm gì nữa, phái Lâm Thạch đi nghỉ ngơi, đáp ứng rồi hẳn thỉnh cầu, chấp thuận tham gia gia tộc Đại Bi.

Ngày kia buổi sáng, tộc bị chính thức bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10:: Đem trăng gặp

Hạo Nguyệt giữa trời, Lâm phủ trên dưới vẫn là có vẻ phi thường náo nhiệt, giăng đèn kết hoa, bọn người hầu các an vị, quản gia lâm phúc cũng ở trong đó, thỉnh thoảng quát lớn một ít tay chân vung về người hầu, lần này Đại Bi, có thể không qua loa được.

Tộc trưởng lên lút sắp xếp thời điểm tiết lộ, có một vị phi thường trọng yếu đại nhân vật, nên đến quan chiến lần so tài này. Nhưng là có tới hay không liền không nhất định.

Ngược lại tất cả những thứ này đều không liên quan Lâm Thạch chuyện, hẳn bây giờ đến nghỉ ngơi dưỡng sức, bị chiến Đại Bi, dựa vào chính mình tu vi bây giờ, muốn chiếm được nhất định thứ tự, vẫn có chút nguy hiểm.

Trở về phòng chuẩn bị tu luyện Phong hòa chương, dù cho là cảnh giới tiểu thành, cũng đủ có thể quá quan trăm tướng.

Lâm Thạch căn cứ hệ thống biết, Phong hỏa chương chính là bình thường cấp thượng phẩm đỉnh cao công pháp võ thuật, mà Lâm gia trấn tộc công pháp cũng là thuật phẩm cấp hạ phẩm công pháp Lâm Hải (biển rừng) nghe đào kiếm pháp, ngoại trừ đối với Lâm gia có công hiến lớn tộc nhân cùng tộc trưởng, trong tình huống bình thường là sẽ không dạy dỗ.

Đi bộ đi chậm ở đối lập yên tĩnh trong phủ trên đường nhỏ, nghe được vì sinh vật nhỏ phát ra âm thanh, không khỏi có một loại kỳ ảo cảm giác, này vẫn là đi tới thế giới này lần thứ nhất như thế cẩn thận nghe được như vậy thanh âm quen thuộc. Như ở tha hương người nghe được cố hương người thanh âm quen thuộc như thế, gấp đôi hưng phấn cao hứng, chỉ ít không phải là mình cô độc một người.

Trở về phòng, Lâm Thạch không có lập tức nhập định ngồi xếp bằng xuống, mà là ngồi ở Liễu Viên Mộc trước bàn, dùng tay đẩy lên lại ba, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì sự tình. Lúc này một bó nguyệt quang đâm vào trong phòng, Lâm Thạch đứng dậy, lúc này trường bào màu trắng vừa vận ứng cảnh.

Trước giường Minh Nguyệt quang,

Nghi là trên đất sương,

Nâng đầu vọng Minh Nguyệt,

Cúi đầu tư cố hương.

Nhẹ nhàng ngâm nổi lên này thủ ở kiếp trước ai cũng khoái thơ cổ, để diễn tả mình cảm giác nhớ nhà.

Mà Lâm Thạch gian phòng giữa không trung dĩ nhiên có một bóng người lấp loé bên trong, nếu như đều không có nghe được bài thơ này từ, xúc cảnh sinh tình. Làm sao sẽ khiến cho gọn sóng, dẫn đến thuật ẩn thân mất đi hiệu lực đây. Bóng người này càng tự lăm bằm lên. Hạ xuống thân hình, một mảnh trát lách vào Lâm Thạch gian phòng.

"Ai? Ai ở nơi đó!" Lâm Thạch ngay lập tức liền phát hiện cái gì, ở hệ thống bao phủ trong phạm vi mười mét, dĩ nhiên xuất hiện một không biết điểm đen.

Lâm Thạch ở Lâm Trung Thiên thư phòng từng thử này hiệu quả, mười mét bên trong Lâm Trung Thiên ở chính mình phạm vi bao phủ bên trong, xuất hiện chính là một màu cam điểm nhỏ, mà điểm nhỏ cũng cho thấy Lâm Trung Thiên tài liệu cá nhân giới thiệu tóm tắt mục lục.

Lâm Trung Thiên: Lâm thị tộc trưởng, tu vi: Quy Nguyên cảnh đỉnh cao, lực công kích 2510, mà Trường Bình đại lực sức mạnh đối vi là 5 lực công kích làm một ngư, Lâm Trung Thiên đại khái năm trăm ngư lực lượng, tất sát kỹ: Lâm Hải (biển rừng) nghe đào kiếm pháp chi sóng lớn vạn cân. Kiếm này vừa ra, liền miên không dứt, chỉ là tiêu hao quá đại mà thôi, đồng thời có nhất định di chứng về sau. Sức sống: 2980, tu luyện tiềm chất: 38, sức phòng ngự: 3204, skill đặc thù hoặc năng lực: Quản lý gia tộc.

Mà cái điểm đen này hoàn toàn không biết, hệ thống chỉ có thể hỏi dò một ít ở tư cách trong phạm vi vấn đề, có lúc cảm giác hệ thống này có chút vấn đề nhỏ, cảm giác đều không có người đặc biệt tính hóa.

Hoàn toàn không dàn xếp xuống xuống, không có tư cách chính là không có tư cách biết được.

Làm sao hỏi cũng không được, mà vượt qua kí chủ có thể biết phạm vi này không biết cường giả hoặc item thì lại đều là do điểm đen thay thế, chứng minh này điểm đen chỉ ít so với kí chủ mạnh mẽ ba cái đại cảnh giới trở lên. Cường thể cảnh mười tầng, Quy Nguyên cảnh, linh khí cảnh, Hóa Chân Cảnh, ngộ đạo cảnh. . Chỉ ít là ngộ đạo cảnh trở lên.

Hơn nữa ngộ đạo cảnh trung kỳ mới có thể phi hành với phía chân trời, mà đều không có mượn phi hành pháp bảo hoặc là linh cầm. Có chút nghịch thiên mạnh mẽ thiên tài ngoại lệ có thể ở sơ kỳ liền có thể tự chủ phi hành. Khá là phi hành loại pháp bảo đã ít lại càng ít.

"Ồ, dĩ nhiên phát hiện ta? Ta lão ăn mày thuật ẩn thân lúc nào trở nên như thế kém cỏi?" Người trong bóng tối ánh chính là hời thăm Lâm thị con cháu cái kia lão ăn mày.

Mà hần chính là hướng về phía Lâm Thạch mà đến, lần trước phát hiện ánh sáng, chính là ở Lâm gia phát bắn ra, nếu không phải mình cách đến gần, lại sản thật cảm ứng được cái gì, không phải vậy dựa vào ánh sáng cấp tốc biến mất vì một lát, chính mình nhất định sẽ bỏ qua.

Mà chính mình xác nhận lúc trước phát sinh ánh sáng chính là trước mắt vị này tiểu thanh niên, không nghĩ tới, chính mình thiện vào phòng thời gian liền bị phát hiện. Cho mình kinh ngạc liền tiếp, từ bắt đầu trùng thiên ánh sáng, đến câu kia khẩu nhân tâm huyền thơ từ, còn có vừa làm người ta khiếp sợ nhất cảm giác.

Cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết giác quan thứ sáu? Cảm ứng vạn vật? Không phải vậy làm sao một chỉ là cường thể bốn tầng đỉnh cao tiểu nhân vật có thể cảm giác được sự tồn tại của chính mình đây, tự thân từ lâu hòa vào trong không gian, tự nhiên cực kỳ, bình thường người dù cho là chính diện nhìn thấy chính mình, chỉ cần mình không muốn, ai cũng không cảm giác được. Ngoại trừ những kia cùng cảnh giới lão quỷ môn.

"Nói, ngươi đến cùng là ai?" Vào lúc này, đào tẩu cũng vô dụng, cũng trốn không ra, dù sao đứng trước mặt nhưng là một vị mạnh mẽ tu giả. Chỉ là hi vọng người trước mặt không có ác ý, không phải vậy lấy tu vi của chính mình, hoàn toàn đều không có hần một bàn môn ăn.

Chỉ có thể nói một ít nhìn như ngạo kiều lời nói đến, dù cho chính mình là Trọng sinh, thế kỷ mới thật thanh niên, không tin thần quỷ, có thể trước mặt điểm đen, chính mình hoàn toàn không góp sức a. Mình cũng không muốn mới đến thế giới này liền bị thuấn sát.

"Tiểu tử tính khí còn rất trùng!" Lão ăn mày khoát tay tán đi pháp thuật, dần dần mà lộ ra chân thân đến. Nếu như chỉ nhìn hần ngoại hình, mười phần một lão ăn mày, mặc trên người khắp toàn thân từ trên xuống dưới không có chỗ nào mà không phải là miếng vá áo đuôi ngắn khăn khổ, trên chân ăn mặc một con lộ mờ bàn chân nhỏ chỉ phá giấy rom, bên hông lại vẫn mang theo một hồ lô màu tím. Ngoại trừ thân phận cao quý người ở ngoài có thể mặc trường bào lấy đó tôn sùng. Còn lại tóc húi cua bách tính, chỉ có thể thân mang áo đuôi ngắn khăn khổ loại hình.

Trái với giả hậu quả nghiêm trọng. Roi xuống tàn bạo một điểm quan chức trong tay, bỏ mệnh cũng thông thường. Thế nhưng hiện tại này ăn mày hoàn toàn không có một tia eo hẹp, hai tay hướng lần sau, khí thế lẫm người, trong đôi mắt biểu hiện không có chỗ nào mà không phải là một loại kiên nghị, không phải được quá Đại Khổ đại nạn giả, không thể được. Chính mỉm cười nhìn Lâm Thạch.

Thoáng đánh giá trước mặt tiểu tử.

Nhìn thấy phía trước ăn mày lộ ra mỉm cười, Lâm Thạch trong lòng Thạch Đầu xem như là roi xuống địa, chính mình cũng không thể đem hần thật sự làm ăn mày đối xử, đến kêu đi hét cũng không có chuyện gì. May là đều không có kẻ thù đi,

Thế thì dễ nói chuyện rồi, dựa vào bản thân ba tác không nát miệng lưỡi, nhất định mở một đường máu đến. Để cho nhìn chính mình dao động thần công.

Tính khí không trùng, làm sao đánh bạo đây. Đừng nghịch cùng Chư Cát Lượng như thế xuất sư chưa tiếp thân chết trước, vừa tới dị thế liền bỏ xuống kết cục. Lâm Thạch không khỏi ở trong lòng phi báng nói.

Chương 11:: Đem trăng nói chuyện

"Tiền bối, vừa vặn bối chỉ là dùng lớn tiếng đến ẩn giấu ta khiếp nhược mà thôi, ta tính khí rất tốt đẹp." Nói là nói như vậy, có thể Lâm Thạch trên mặt nhưng không có một chút nào bất an. Cũng chỉ kém không ở trên mặt viết đến ta rất khiêm tốn bốn chữ.

Chết sống không thừa nhận chính mình vừa thật sự bị sợ rồi, lấy chính mình hiện nay tu vi, bị đối phương hào không lao lực giải quyết đi, cùng ép chết một con kiến gần như, tuy rằng nói như vậy nhìn có chút thanh chính mình, nhưng sự thực chính là như vậy.

"Ngươi nhưng là Lâm Thạch?" Này ăn mày cũng không đang dây dưa trước vấn đề, trái lại hỏi tên Lâm Thạch, nhìn dáng dấp nhưng là có chuẩn bị mà đến, mà vấn danh tự chỉ là theo bản năng muốn xác nhận xuống đi.

"Ta nói ta đều không có Lâm Thạch ngài tin sao?" Lâm Thạch trắng cái mắt, nhìn đối phương, tựa hồ nói lão ăn mày rất ngu ngốc như thế."Ngài nếu có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào phòng ta, chẳng phải là có chuẩn bị mà đến, ta liền ngài là người nào làm mà cũng không biết, hỏi ta là ai, thiên không nói cho ngươi."

Tin ngươi mới có ma! Ta thật xa đến tìm ngươi, không phải là đến căng gió. Làm sao sẽ liền người chính mình muốn tìm cũng không biết đây.

"Tiểu tử cũng không già thực ha, lão ăn mày ta liền đi thẳng vào vấn đề nói rồi ha. Ta chính là Tô Xán, người khác đều gọi ta là lão ăn mày hoặc là lão già." Tô Xán đánh cái ha ha, một bộ biểu thị chính mình rất đáng đáp đáng thương. Nói rồi nhìn một chút Lâm Thạch, phản ứng của hắn biểu hiện rất bình thường, tựa hồ hoàn toàn chưa từng nghe tới danh tự này như thế, cũng đúng, chính mình thành danh quá lâu, cửu chính mình cũng nhanh đã quên đi.

"Ha ha, ta nhưng là chân thực tiểu lang quân, nhân xưng tới thành thật nhất chất phác giả. Không sai, ta chính là Lâm Thạch, lão già từ ngài tìm ta có chuyện gì đây." Ngược lại đều nhất định đối với mới biết tên của chính mình cùng tư liệu, không bằng đơn giản liền thừa nhận, muốn chạy trốn cũng chạy không thoát đều không có, chỉ có thể chờ mong thật sự đều không có Lâm gia kẻ thù phải tới. Trong lòng vỗ đầu một cái, ông lão này mạnh mẽ như vậy, làm sao sẽ là Lâm thị đối đầu có khả năng điều động nhân vật đây. Chính mình vào trước là chủ, hoặc là chính mình quá mức áp lực quá lớn, dẫn đến chính mình người trong cuộc mơ hồ. Không cách nào trốn tránh, vậy chỉ có thể đối mặt hiện thực.

Tô Xán không lên tiếng, chỉ là nhìn Lâm Thạch cười, cười Lâm Thạch đều nổi da gà. Tựa hồ muốn dùng cười đến cười nhạo hắn xấu xí không thể tả lời nói dối. Lâm Thạch đang chuẩn bị nói tiếp, Tô Xán liền mở miệng đây.

"Lúc trước người kia là ngươi đi!" Tô Xán không tên nói ra một câu, nhưng là ánh mắt lại là nhìn trên trời, thật giống ở hồi ức cái gì.

Lâm Thạch bị hắn câu nói này làm hoàn toàn không tìm được manh mối, dù sao lúc đó hắn chính lừa gạt công tâm, tiềm thức kích thích ra một chút hắn cũng không biết ánh sáng. Sau đó chỉ nhớ rõ chính mình không tên cảm giác được nơi nào không giống, nhưng cũng không biết là nơi nào vấn đề.

Nhìn Tô Xán, trong nháy mắt mà thôi, có một loại Thần Ma cụ tránh khí thế, mình ta vô địch cô quạnh đi. Còn có một chút bất đắc dĩ cảm giác, cụ thể như thế nào, cũng không biết nói thế nào. Có thể cái này cũng là một rất nhiều cố sự người đi.

"Ai? Ta? Ta làm sao a! Ta ở trước đây có thể hoàn toàn không quen biết ngươi, cũng chưa từng nghe tới ngươi là ai a? Ta loại này tiểu nhân vật làm sao sẽ bị đại nhân vật nhìn vào mắt đây, ta ngoại trừ ăn ăn uống uống, cũng không làm gì? Trừ phi. . ."

Tô Xán lắc lắc đầu, cảm giác đối phương không đang nói láo, có thể tiểu tử này xác thực là không biết, phát sinh hắn cũng không biết sự đi. Dựa vào chính mình cảm ứng, người bình thường ở trước mặt mình nói dối, hoàn toàn có thể một chút nhận ra đến."Trừ phi cái gì?" Lẽ nào tiểu tử này biết cái gì?

"Ngạch, là như vậy, trước đây a, ta ở trên đường phố gặp phải thật nhiều tiểu khát cái, nhìn bọn họ đáng thương, cho bọn họ bạc, xin bọn họ ăn đồ ăn. Nhưng là cứu trợ quá không ít người đây. Lẽ nào người là bọn họ bang chủ đại nhân? Cố ý đến cảm tạ ta?" Lâm Thạch khoát tay áo một cái, biểu thị chính mình không cần thiết để ngài cố ý chạy tới cảm tạ, liền điểm ấy để như ăn cháo việc nhỏ thôi.

Tô Xán lờm một cái, đây là cái nào cùng cái nào a, làm chính mình còn không tên chờ mong cái tên này biết cái gì đây! Không nghĩ tới hàng này thật sự hoàn toàn không biết chuyện đây. "Đứng đứng đứng, ta chính là bọn họ bang chủ, đến cảm tạ người, những kia đám con đều rất yêu thích người." Nếu đôi phương cũng không biết tình huống thế nào, còn không bằng tiếp thu thân phận này, tôi thiếu sư ra có tiếng đi. Mình làm bang chủ Cái bang lão tổ tông còn thừa sức đây.

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt." Chi cần không phải đến uy hiếp chính mình nhân vật, hết thấy đều rất tốt.

"Người đi qua Lâm thị phía sau núi? Một người?" Tô Xán đi qua Lâm Thạch nổi giận phát sinh hồng sóng mắt động ánh sáng địa phương, sau đó sẽ đi phía sau núi, phát hiện hai người lưu lại khí tức hoàn toàn nhất trí, nếu như đôi phương thật sự nói đi tới phía sau núi, cái kia nhất định là Lâm Thạch, chỉ là muốn xác nhận một hồi, dù sao việc quan hệ trọng yếu.

Lâm Thạch cũng không có ý định nói dối, tất cả chính mình cũng không biết tình huống thế nào, huống hồ không cho này tên ăn mày giải quyết trong lòng hấn quấy nhiễu, có thể sẽ liên tục nhìn chăm chăm vào chính mình đi, như vậy hệ thống sự tình rất khả năng bại lộ, tuy rằng bọn họ không biết hệ thống là cái gì, nhưng chỉ cần biết rằng chính mình có bí mật lớn là được. Lâm Thạch có thể không dám hứa chắc này ăn mày không động tâm. "Đứng vậy, ta là đi qua phía sau núi, hơn nữa một người đi, người khác bình thường đều không đi nơi đó. Làm sao? Có cái gì không đúng à?" Chính mình hệ thống bí mật, đánh chết cũng không thể cùng bất cứ người nào nói, không chỉ có là nói rồi cũng không ai hiểu, hơn nữa sợ mình và gia tộc hiện tại không gánh nổi. Sau đó mạnh mẽ, cũng phạm không được nói ra.

Xác định cái kia phát sinh gọn sóng nhân vật là trước mặt thanh niên, chính mình nếu biết, liền cũng không bao giờ có thể tiếp tục nói đúng mới là tiểu tử loại hình. Dù sao lúc trước. . .

"Nghe nói qua Phong Thần sách sao?" Không trả lời Lâm Thạch vấn đề, trái lại lại hỏi một vấn đề.

"Nghe nói qua a, bên trong là Khương Tử Nha phụng Nữ Oa nương nương chỉ mệnh thay trời hành đạo, công thành Phong Thần. . ." Lâm Thạch nói xong cũng cảm thấy không đúng, chính mình ở trước Lâm Thạch trong trí nhớ, hoàn toàn không biết có chuyện này, hơn nữa phía trên thế giới này hầu như chưa từng nghe tới có như thế một ít chuyện. Đây chỉ là chính mình trí nhớ của kiếp trước đưa đến. Làm sao bây giờ? Lâm Thạch ở trong lòng bắt đầu hoảng loạn lên, đây chính là khoe khoang chính mình bán điều tử trình độ sản sinh hậu quả.

"Người tại sao không nói a? Tiếp tục a!" Tô Xán nghe rất có kính, tuy rằng nói tới có chút khác biệt, cũng đều không có Khương Tử Nha phụng mệnh. Mà trong tiềm thức cho rằng Lâm Thạch có thể có thể biết chuyện này, mà không đi suy nghĩ nhiều là lạ ở chỗ nào, việc này đương đại người biết đến cũng không nhiều. Lập tức phản ứng lại Lâm Thạch khái va chạm chạm, tâm thần hoảng loạn. Tiếp tục hỏi "Người còn biết cái gì?"

"A! Ta. . Ta liền biết ngàn ấy, vẫn là đột nhiên từ trong đầu nhớ ra một đoạn văn, trước đây ta hoàn toàn không biết a. Tựa hồ vừa nãy có ký ức nhằm phía đầu óc ta, ta lại hỏi tưởng một hồi. A a! ! A! Đầu đau quá a." Lâm Thạch ôm đầu, một bộ rất thống khổ đáng vẽ, kiếp trước xem nhiều máu chó kịch truyền hình cuối cùng cũng coi như là dùng đến, mà trong đó có câu nói, Lâm Thạch đặc biệt có ấn tượng, muốn lừa gạt đến người, nhất định phải lừa gạt đến chính mình cũng tin tưởng đây chính là thật sự, mới coi như cảnh giới tối cao.

Chương 12:: Đột phá

Mặc kệ người có tin hay không, ngược lại ta là tin.

Tô Xán thật đúng là hoảng hồn, chính mình đã từng cũng đã gặp qua mấy người mất trí nhớ sau khi mạnh mẽ hồi ức qua lại sự, đầu óc đau đớn khó nhin. Chuyện như vậy cũng không hiếm thấy, mà vận nhất này mạnh mẽ hồi ức, làm đầu mình trống rỗng, liên hiện hữu ký ức đều mất đi. Thật đúng là cái được không đủ bù đắp cái mất a.

"Không có sao chứ, không nên nghĩ, không nhớ ra được coi như xong đi." Vội vã thực vào ôn hòa nguyên khí tiến vào Lâm Thạch bên trong thân thể ôn dưỡng. Hết cách rồi, chính mình gây ra họa, chính mình đến giải quyết, nếu như hấn xuất hiện vấn đề, chính mình sẽ hối hận không thôi. Dù cho là trong trí nhớ xuất hiện bất kỳ ảnh hưởng hấn bất lương đoạn ngắn. Nếu như dẫn đến cuối cùng cái kia phân đoạn xảy ra vấn đề, chính mình vạn tử khó từ tội lỗi.

Đây là Lâm Thạch cảm thấy bên trong thân thể truyền vào một luồng to lớn nhưng ôn hòa nguyên khí, an dưỡng một tháng qua tu luyện mang đến ấm thương, hết thấy đều ở từ từ khôi phục. Tuy rằng cơ thể chính mình bị hệ thống từng cường hóa, thể nhưng cũng không đến thương vong lập tức là tốt rồi mức độ.

"Leng keng. . ." Hệ thống truyền đến một trận âm thanh. "Gặp phải to lớn ôn hòa nguyên khí, đối với kí chủ không thương tổn!" "Kí chủ có hay không sử dụng hệ thống hấp thu?" Đối với mình mới có lợi, không hấp thu khi ta ngốc a, ta mới không muốn làm Lôi Phong đây. Tu vi bây giờ tự thân khó bảo toàn, hưởng hồ vừa lãng phí ta như vậy nhiều nỗ lực bảo, hiện tại không ôm bấp đảm, càng chờ khi nào a.

"Hấp thu." Dùng sức hấp đi! Oa kèn kẹt, nhìn thấy hệ thống có thể thấy được nguyên khí màu xanh lục cuộn cuộn tràn vào thân thể mình bên trong. Lâm Thạch bắt đầu ở trong lòng kêu to lên. Trăm năm khó gặp một lần hoạt Lôi Phong a.

Tô Xán cảm giác được vừa mới chín vào cho Lâm Thạch an dưỡng nguyên khí thời điểm, một luồng sức hút mãnh liệt mà đến, đang định quyết đoán liên tiếp, nhưng nhìn thấy Lâm Thạch một mặt hưởng thụ đáng vẽ, do dự chốc lát, liền triệt để bỏ đi ý niệm này, còn gia tăng chuyển vận cường độ, quá mức cho hấn một ngày chính mình tu luyện đoạt được nguyên khí đi. Ta nhìn hấn ngay cả mình một canh giờ tu luyện đoạt được đều không chịu nổi đi. Cũng là khi này là lẽ ra mất đi.

"Leng keng. . ." Kí chủ đột phá cường thể bốn tầng, tiến vào luyện tùy kỳ. Hệ thống khen thưởng không gian giới tử nhả một viên, to nhỏ một mét vuông, có thể thăng cấp. Khen thưởng tâm pháp trấn Thiên Tâm kinh. Năng lượng trị 1000 điểm. Hệ thống tuyệt bản vũ khí: Đồ thần đạo một cái, có thể thăng cấp. EXP: 5000 điểm

Oa kèn kẹt, tiếp tục tiếp tục! Năm tầng sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, hậu kỳ đỉnh cao. Tiếp tục a. Làm sao không xong rồi a, hệ thống tiếp tục a. Ai, không như thế vừa hồ hệ thống đi. Này này này, đáp lời a. Lâm Thạch dụng ý niệm quay về hệ thống điên cuồng hét lên, thật vất vả xuất hiện cái hoạt Lôi Phong, làm sao như thế không góp sức a. Ta còn không hấp đủ đây. Cái kia ăn mày cũng thật không cật lực đáng vẽ a.

"Leng keng. . ." Hệ thống nguyên linh kích hoạt, kí chủ có thể chủ động tuân hồi vấn đề. Trừ một chút không đủ tư cách vấn đề, còn lại đều có thể giải đáp. Giới hạn hệ thống vấn đề.

"Kí chủ được, ta là hệ thống nguyên linh tiểu Ái. Xin hỏi có nhu cầu gì ta trợ giúp giải đáp vấn đề sao?" Một điệu đến Lâm Thạch tâm đều hòa tan âm thanh, xuất hiện ở trong đầu, Lâm Thạch lập tức nhớ tới kiếp trước đại loạn đại nỷ nữ lâm chi linh, nghĩ đến mình và nàng tiếp xúc, khả khả khả. Trong lòng không khỏi hèn mọn một hồi xuống. Nếu như có cơ hội trở lại kiếp trước, liền viết quyển tiểu thuyết (ta cùng lâm chi linh ** sinh hoạt). Oa kèn kẹt. Ngâm lại đều nhiệt huyết sôi trào a.

"Tiểu Ái a, tại sao ta không thể tiếp tục hấp thu ông lão kia nguyên khí a. Ta biểu thị ta còn có thể hấp thu." Cái này phải hỏi, cảm giác thân thể của chính

mình còn không đạt đến hấp thu phạm vi cực hạn a.

"Căn cứ thực tiễn hệ thống điều lệ: Tận lực không muốn sử dụng ngoại lực đột phá quá cao đẳng cấp, nếu như rèn luyện trình độ theo không kịp tu vi, cái kia sức chiến đấu liền giảm mạnh. Cơ sở không đánh được, có thể sẽ ảnh hưởng sự phát triển của tương lai tiềm lực? Kí chủ còn muốn liều lĩnh hấp thu sao?"

"Trong lòng không cam lòng a, còn có không có biện pháp khác có thể hấp thu a." Cơ hội tốt như vậy, đối ai cũng sẽ không cam lòng a. Lẽ nào liền thật sự như thế quên đi a.

"Kí chủ còn có thể sử dụng mặt khác một loại phương pháp hấp thu." Điều điều âm thanh truyền tới, đối với Lâm Thạch tới nói, quả thực là hoàn mỹ cực kỳ tiếng trời a. Ta liền biết sẽ có biện pháp. Ha ha.

"Kí chủ có hay không sử dụng 1000 điểm năng lượng trị hấp thu nguyên khí chứa đựng ở bên trong thân thể?" Không đợi Lâm Thạch cao hứng lên, hệ thống nguyên linh âm thanh lần thứ hai ở đầu óc vang lên.

Vua hồ a, đây là cái gì tiết tấu a. Vừa được 1000 điểm năng lượng trị liền như thế cách ta đi xa a, ta còn không ô nhiệt đây. Một bên là nguyên khí một bên là năng lượng trị, làm sao tuyển?

"Tồn trữ nguyên khí? Đây là ý gì?" Lâm Thạch đột nhiên nhớ tới đến mình còn không hiểu ý này là chỉ cái gì. Tồn trữ nguyên khí là sau đó đột phá thì sử dụng ni vẫn là làm sao!

"Tồn trữ nguyên khí, đại biểu kí chủ còn có thể hấp thu bị hấp giả nguyên khí trong cơ thể trăm phần chi linh điểm lẻ loi chín nguyên khí. Nay nguyên khí quá mức ôn hòa, trong tình huống bình thường không thích hợp làm đột phá thì sử dụng. Tốt nhất là dùng cho chữa thương tốt hơn."

"Bị hấp giả chính đang do dự có hay không tiếp tục đưa vào nguyên khí, xin mời kí chủ cấp tốc làm quyết định!" Tiểu Ái bù đắp một đao, yêu hấp hấp, không hấp là xong. Bỏ qua thôn này, liền không cái tiệm này. 1000 năng lượng trị Đặc đại ưu đãi, đi qua đi ngang qua không nên bỏ qua.

Năng lượng trị thường có, mà ôn hòa nguyên khí không thường có. Quá mức sau đó chính mình nhiều ăn một chút gì được rồi.

Hấp đi. Dùng sức hấp đi!" Hệ thống chính đang hấp thu, kí chủ khấu trừ 1000 điểm năng lượng trị, hiện nay còn còn lại 980 điểm năng lượng trị. Hệ thống hấp thu xong tất. Chính đang đưa vào. . . Đưa vào thành công, xin mời tra thu."

Hệ thống đình chỉ hấp thu thời khắc này, Tô Xán liền phát hiện mình cũng lại đưa vào không được nguyên khí, chính mình trái lại bị mạnh mẽ tách ra liên tiếp. Nhìn trước mặt mới bốn tầng thanh niên, không khỏi cười nhạo một hồi, không nghĩ tới dĩ nhiên là như vậy. Cái đại lục này còn có người có thể tách ra ta đưa vào? Lại suy nghĩ một chút lúc trước người kia khả năng là trước mắt cái này, lập tức lắc lắc đầu. Cười cười, đột nhiên trợn to hai mắt, tựa hồ phát sinh cái gì chuyện khó mà tin nổi. Buông ra nắm chặt Lâm Thạch hai tay, dùng sức dụi dụi con mắt. Vẫn có chút cảm thấy sự tình trước mặt rất huyền huyền. Tiểu tử này dĩ nhiên ở chính mình bất tri bất giác đột phá đến năm tầng. Nay vẫn là ở chính mình ngay dưới mắt, quan trọng nhất chính là hai tay của chính mình còn nắm chặt rồi hửn, chính mình cảm ứng lúc nào như thế kém cỏi a?

Nhìn thấy Lâm Thạch ở nơi đó khả khả cười, không khỏi sờ trường lắc lắc bờ vai của hửn. Đem mặt tụ hợp tới "Này này này, tiểu tử cười cái gì a."

Khà khà, nguyên khí nhiều như vậy, thật nhiều a. Oa kèn kẹt. Còn có bảo bối của ta. Ca ca ta có thể tưởng tượng chết các người. Đồ thần đạo, trấn Thiên Tâm kinh. Vừa nghe tên liền biết là thứ tốt. Đáng tiếc hiện ở bên cạnh có người, không thể kiểm tra thực vật. Hệ thống nguyên linh tiểu Ái nói không gian giới tử nhãn cũng coi như là vật hi hửn. Nhìn tên lưu chảy nước miếng đều là có thể đi. Ca có thể phát đạt. Ha Aha.

Này này này! Lâm Thạch tách ra hệ thống liên tiếp, lập tức liền nghe đến này này này vài câu đại dB khí lưu. Tràn vào chính mình trong tai. Một tấm tràn đầy nếp nhăn mặt đen, xuất hiện ở trước mặt mình.

"Quý a! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13:: Đem trắng đàm luận

Lâm Thạch phát sinh cuồng loạn quý kêu, cũng không biết từ đâu tới đây sức mạnh, một cước đem phía trước 'Quý' đá ra đi thật xa. Dù cho mình đã đạt đến cường thể năm tầng, có thể kiếp trước thần quý truyền thuyết gieo vạ chính mình không cạn. Thân thể bản năng phản ứng tự nhiên.

Sau đó vỗ vỗ ngực nhỏ, cuối cùng cũng coi như là thở được một hơi. Ngẩng đầu lên nhìn một chút. Ngạch! ! !

Khắc khắc! ! ! Tô Xán khi đó hoàn toàn không nghĩ tới hàng này sẽ như vậy kích động, đang bị đá trong nháy mắt, cũng đã phản ứng lại, đang chuẩn bị tiện tay đánh trả đây, ở linh điểm linh vài giây bên trong nhớ tới người trước mặt đều không có kẻ thù của chính mình hoặc là cùng thể hệ cao thủ, có thể không chịu nổi chính mình bé nhỏ nguyên lực đánh trả.

Lập tức bỏ chạy nguyên khí gọn sóng, mạnh mẽ bị đánh một cái, người đứng là một chút việc đều không có, liền điểm ấy trình độ công kích quả thực so với nạo dương còn kém cỏi, chỉ là hình tượng này. . . Nói nhiều rồi đều là lệ a.

"Tiền bối, ngài không có sao chứ." Lâm Thạch thật vất vả thẹn thùng nói rằng, hai tay nhăn nhó hổ thủ sẵn. Còn gọi nổi lên tiền bối này một vị kính xưng hô. Trước mặt Tô Xán vốn là đã đủ phá quần áo, bây giờ trở nên càng phá, tóc cô tốt tán loạn ra một đồng , tràn đầy tro bụi.

"Ha, tiểu tử nguoi. . . Ai, năm xưa bắt lợi a. Gặp phải nguoi tiểu tử này. Đáng đời ta xui xẻo. Có điều liền như nguoi vậy cấp độ công kích, đến một triệu cái đều vô dụng. Ta một thí có thể vỡ chết như nguoi vậy mấy trăm ngàn đi."

Nếu không tiện hạ thủ, cái kia đã kích đã kích nguoi đều là có thể đi.

Lâm Thạch trong miệng thấp giọng rì rì nói: Còn không phải là bởi vì sống được so với ta cừu mà thôi. Ngàn năm vương bát vạn năm quy, sống được cừu là được rồi không nổi. Nếu như cho ta nguoi thời gian tu luyện. Có tin ta hay không cũng một thí vỡ chết nguoi như vậy hơn triệu cái.

"Nguoi nói cái gì? Một thí vỡ chết ta như vậy hơn triệu cái? Nguoi làm nguoi như ta rất nhiều a? Nguoi cho rằng nguoi là không gì không làm được thần a.

Ngạch. . . Ta ở nguoi ở độ tuổi này thời điểm cũng đã đạt đến linh khí cảnh, nguoi lấy cái gì vỡ chết ta?" Tiểu tử này khoác lác cũng thôi quá mức rồi, lúc trước vị kia không phải là lấy lực công kích mạnh mẽ xưng.

"Vậy ngươi vài tuổi bắt đầu tu luyện?" Khinh bỉ ta? Vậy ta còn làm sao cho ngươi tôn xưng a.

"Ngươi bỏ ra thời gian bao lâu từ một cấp sơ kỳ giai tu luyện tới bốn tầng đỉnh cao, ngạch là năm tầng sơ kỳ?" Lâm Thạch giờ lên ngạo kiêu tiểu đầu lâu, lỗ mũi hướng về thiên, có vẻ coi rẻ chúng sinh bình thường nhìn Tô Xán.

"Năm tuổi bắt đầu tu luyện, sáu tuổi đã là cường thể cảnh năm tầng trung kỳ đỉnh cao, khả khả, tiểu tử, ta đến năm tầng sơ kỳ thời điểm chỉ dùng mười tháng, thế nào? Dọa sợ tiểu tử ngươi đi."

Nhìn thấy Lâm Thạch một mặt kinh ngạc đáng vẽ, không khỏi mà cười đắc ý."Ban đầu ta nhưng là được xưng trăm nghìn năm khó gặp một lần tu luyện yêu nghiệt a. Gia tộc ta nhưng là nhân ta mà vinh."

Tựa hồ nghĩ đến chuyện gì đó không hay, Tô Xán tâm tình bắt đầu hạ lên. Nhưng này chỉ là trong nháy mắt, Lâm Thạch cũng không thấy hấn hạ.

"Ha ha, liền ngươi hàng này vẫn là trăm nghìn năm khó gặp một lần tu luyện yêu nghiệt? So với cái kia ai, bộ Kinh Phong còn yêu nghiệt sao? Liên ngươi vẫn là tu luyện yêu nghiệt, tu luyện thành ăn mày? Ha ha.

Tiểu gia ta từ một cấp sơ kỳ giai đến năm tầng sơ kỳ thời gian, nói ra hù chết ngươi, nghe rõ a. Tiểu gia ta chỉ dùng hai tháng không tới. Ha ha!" Chính mình hiện tại làm không thắng hấn, nhưng ít ra còn có đắc ý địa phương a. Nếu như bọn họ như vậy đều là yêu nghiệt, chính mình chẳng phải là yêu nghiệt bên trong chiến đấu cơ a.

Tô Xán nghe được phía trước vài câu, vẫn không tính là cái gì, tiểu tử này liền biết nói hươu nói vượn, chính mình dù cho không sánh bằng bộ Kinh Phong cái kia yêu nghiệt thiên tài, nhưng mình cũng tốt xấu xem như là trăm nghìn năm khó gặp một lần thiên tài a. Nhìn ngươi đắc ý đáng vẽ, có bản lĩnh ngươi cũng mạnh hơn ta a.

Nhưng là cuối cùng câu kia, Tô Xán vừa còn muốn tiếp tục trào phúng tiểu tử này thời điểm, lỗ tai đột nhiên truyền vào: Chỉ dùng không tới hai tháng. . . Hai tháng a. Này tính là gì? Chính mình như vậy thật sự không tính là thiên tài sao? Cái kia Địa Long bảng xếp hạng, còn có khắc tên của chính mình a. Vội vã dụng ý nê tình bên trong trong thế giới tuần tra Địa Long bảng tin tức.

Địa Long bảng đệ nhất: Bộ Kinh Phong, Địa Long bảng đệ nhị: Nhiếp Vân, đệ tam: Tô Xán. . . Thứ mười một: Lao cam ma. Không có tên Lâm Thạch a. Lập tức vỗ đầu một cái, phản ứng lại, Địa Long bảng nhưng là toàn bộ đại lục linh khí cảnh cường giả mới có thể trên Địa Bảng đan! Nếu như không có người có thể siêu vượt bọn họ, sẽ vẫn ở bảng trên.

Vào một cái, đi tới Lâm Thạch trước mặt."Thật nhanh!" Lâm Thạch hoàn toàn không thấy hấn là làm sao đến, so với cái kia gọi di hình hoá ảnh trả lại kinh khủng hơn nhiều.

Sau một canh giờ, Lâm Thạch cửa phòng nhẹ nhàng mở ra, nhưng chỉ nhìn thấy Lâm Thạch một người đứng cửa, hướng về phía trước nuốt chừng vô số hắc ám bầu trời đêm nhìn một chút, hai tay nắm chặt một hồi, trong đôi mắt tỏa ra một luồng nồng nặc cảm động! Dùng chính hấn có thể nghe thấy âm thanh nói một câu: Tà Tà tiền bối! Lập tức đóng cửa lại.

Thiên chưa lượng, bóng người hi! Chi dát. . . Lâm Thạch nhẹ nhàng mở cửa phòng, một mặt dị thường tinh thần xuất hiện ở cửa, mấy cái bước xa liền đến cửa viện trước, vươn mình tiến vào phía sau núi. Theo thời gian cất bước, sắc trời dần dần lượng lên, sương mù dày vẫn là chậm rãi tản đi, mà Lâm gia sân luyện võ truyền đến từng trận thanh âm điệp tại nhức óc.

Đây là Lâm thị con cháu thể dục buổi sáng, sẽ không bởi vì năm so với ngày mai tổ chức mà đình chỉ. Luyện võ nhất định đến kiên trì bền bỉ, một chút lười biếng tàn mạn, cũng có thể sẽ dẫn đến tu vi không ổn định.

"Thiếu gia, người ở đâu? Lão gia tìm người?" Tiểu Lan xuất hiện ở Lâm Thạch trước cửa phòng, nhẹ nhàng gõ gõ môn. Một lát không nghe thấy động tĩnh, tiểu Lan nói câu ta đi vào a thiếu gia.

"Cái gì? Tam thiếu gia không ở trong phòng? Làm sao đi chỗ nào đây?" Lâm Trung Thiên không nghĩ tới con trai của chính mình dĩ nhiên sáng sớm liền đi ra ngoài, mà Lâm phủ thị vệ cũng không truyền đến bất kỳ ra vào ghi chép.

Chính mình nguyên muốn đem mình nhiều như vậy năm sở học một chút kinh nghiệm truyền thụ cho chính mình tiểu nhi tử đây, làm cho hắn có thể ở Đại Bì trên hiển lộ tài năng. Ngày mai sẽ là Đại Bì, đứa nhỏ này thật không khiến người ta bớt lo a. Nếu như buổi chiều trước còn chưa có trở lại, chính là muốn dạy hắn cũng không đủ thời gian a!

"Tiểu Lan, nếu như thiếu gia trở về, ngay lập tức thông báo ta, người đi xuống đi." Lâm Trung Thiên hướng tiểu Lan vung vung tay, làm cho nàng thối lui xuống.

"Là (vâng,đúng) lão gia." Nô tỳ xin cáo lui.

Lâm thị phía sau núi truyền đến rít lên một tiếng. Đây là tiếng la quả thực là kinh thiên địa khiếp quỷ thần a. Lâm Thạch xin thề, hắn là lần thứ nhất như thế cảm thấy nhân sinh là như vậy hiểm ác! Dù cho là hắn Trọng sinh đến thế giới này đều không cảm thấy trời sập như thế. Nếu như ở như vậy mấy lần, rất nói khẳng định: Lâm Thạch sẽ trở thành thần.

Ngạch. . . Là bệnh thần kinh!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15:: Ác mộng a

Áo trắng như tuyết, như trên trời "Trích Tiên" nữ hạ phàm, ngoài đầu nhìn lại một nụ cười sinh ra trăm vẻ đẹp, vì đó dốc hết một đời.

Đây chỉ là Lâm Thạch trong đầu nhô ra ảo tưởng. Chính là bởi vì kiếp trước thời đại mới người, đối với một ít cổ trang thần thoại nữ tử, đều là ôm ấp một loại ảo tưởng, chờ mong chính mình chính là cái kế tiếp Đồng Vinh, đến thu được tiên nữ niềm vui.

Dù cho cái này chỉ là hệ thống nguyên linh, nhưng cũng khiến tâm tình người ta mỗi ngày đều là Tinh Thiên a.

Mà hiện thực đây! Hiện thực là tàn khốc, không thể kìm được người phản ứng lại, cũng đã phát sinh. Kỳ vọng càng lớn, thất vọng cũng càng lớn.

Vẫn bạch y liền quần, ngoài đầu nhìn lại trong nháy mắt, chờ mong. . .

"Kí chủ người được, ta là tiểu Ái. Xin mời chăm sóc nhiều hơn." Lấy mỗi giây không biết bao nhiêu mét tốc độ chạy về phía Lâm Thạch. gương mặt suýt chút nữa dán vào Lâm Thạch, đều không có nữ thần.

A!!!!!!!! Lâm Thạch ý niệm suýt chút nữa doạ ra hệ thống gian phòng, trở về thân thể. Trán một trận hắc tuyến bay qua: Năm bụi cỏ.

Tóc dài tán khoác, bên trong phân thực nữ phạm, bạch y liên quần. Có thể cũng phải nhìn người có khả năng sử dụng này kiểu tóc đi. Ăn mặc y phục này đi. Người có thể tưởng tượng một chút, nhân vật này bộ thay cái mặt.

Lông mày rậm mắt to, da dẻ đúng là trắng nõn, nhưng là nhưng không có đạt đến nhất bạch già bạch xấu cảnh giới a. Không nhìn ra cảm có hay không sắc bén, bởi vì. Đây là một Whiskers nam.

Trang bị một bộ điệu đến làm người mê âm thanh, đây là có cỡ nào vì cùng a. Đây là có cỡ nào phát triển hệ thống chế tác nhân tạo đi ra a. Có phải là kiếp trước chính là Bối Bối son a. A!

Lâm Thạch xem ra rất bình tĩnh, lạnh nhạt nói một câu: Ta đi ra ngoài một chút. Lập tức rút khỏi ý niệm. Lưu lại Whiskers tiểu yêu một người ở nơi đó choáng váng!

Ý niệm trở về thân thể, áp dụng một hồi lần đầu linh hồn xuất khiếu mang đến di chứng về sau, có chút không thích ứng như vậy, đương nhiên, quen thuộc hoặc là quen thuộc là tốt rồi. Hoạt động một chút. Cảm giác thân thể của chính mình trạng thái vẫn được. Lập tức, một tiếng kinh người tiếng thét chói tai vang vọng toàn bộ phía sau núi.

Chim chấn động tới một mảnh, một chút mãnh thú điên cuồng hét lên không ngớt. Cách Lâm Thạch vị trí chỗ ở hơn một ngàn dặm ở giữa dãy núi địa phương, dĩ nhiên cũng truyền đến một chút mãnh liệt tiếng gào thét, lung che kín toàn bộ sơn mạch phần lớn, hướng bốn phía khoách tán ra đến.

Chu vi mãnh thú mỗi một người đều run lấy bầy bên trong, một luồng sâu trong linh hồn uy thế, khiến cho bọn họ không cách nào sinh thành chống cự chi tâm. Mà ở không lâu sau đó, toàn bộ sơn mạch đứt quãng xuất hiện to lớn tê tiếng hô.

Không lâu sau đó dĩ nhiên chấn cảm kéo tới, có vẻ như có sinh vật mạnh mẽ đang đối kháng với giống như vậy, chỉ là như vậy gọn sóng còn có thể bao phủ như thế địa phương xa, đây là cường đại đến mức nào tồn tại a!

Lâm thị phía sau núi nằm ở Long yếm sơn mạch biên giới, mà người của Lâm gia hoặc là đến sơn mạch rèn luyện thám hiểm người chỉ sẽ xuất hiện Long yếm sơn mạch biên giới khu vực, mà hơi hơi cường lớn một chút thì lại có thể lại gần bên trong một chút, trong truyền bên trong sinh vật mạnh mẽ bình thường đều sẽ không xuất hiện ở không thuộc về mình khu vực xuất hiện.

Cũng sẽ không xuất hiện ở sơn mạch biên giới hoặc là trung gian bộ phận, mà sơn mạch nơi sâu xa thì lại không người dám đi vào.

Có người nói năm đó Thiên Phong quốc Thiên Vân quốc cùng Bắc Tề quốc trong cao thủ chín tên nhân vật mạnh mẽ, được xưng tam quốc bên trong cường giả tối đỉnh, tu vi sâu không lường được, thành danh đã lâu, ra tay thời gian có ghi chép đều đạt đến Già Thiên Cảnh hậu kỳ tồn tại, đều chỉ là lốt đáy. Đây vẫn là mười năm trước ra tay ghi chép.

Liên thủ tiến vào Long yếm sơn mạch, chuẩn bị tham đến kỳ trân dị bảo bên trong xếp hạng thứ mười bảy trên Long diên thảo, có thể cuối cùng vén vện đi ra một máu me khắp người, hai mắt mất cảm giác thất thân người, một thân chính là chín đại cao thủ bên trong người số một, Cổ tôn giả Cổ Nguyên.

Cuối cùng nhưng trọng thương không trừng trị mà chết. Chỉ để lại một câu: "Không phải Tôn giả cản trở lên không thể vào núi mạch nơi sâu xa. Tiến vào chỉ chắc chắn phải chết."

Mà đạt đến Tôn giả cảnh cường giả, thân thể cực kỳ cường hãn, thân thể bị thương vị trí nên rất nhanh khép lại a. Nhưng Cổ Nguyên nhưng trọng thương không trùng trị mà chết, vết thương trình độ có thể tưởng tượng được, cũng không kịp chữa thương, liên tục lăn lộn chạy đi Long yếm sơn mạch.

Cuối cùng còn đi đòi nhà ma. Tôn giả cảnh hầu như là chinh quốc gia nhân vật mạnh mẽ nhất cùng trụ cột.

Mà ở Long yếm sơn mạch trung gian một chỗ trên núi cao, nhưng đứng thẳng một người, khí thế ôn hòa nhưng mạnh mẽ, thảnh thơi toả ra gọn sóng. Bóng người hướng sơn mạch nơi sâu xa gào thét địa phương, sơn Thanh Phong gọi lên hân ăn mặc. Khi thì có thể thấy được khi thì không gặp, phảng phất cùng tự nhiên hòa làm một thể.

Hoặc là nói hân có thể khống chế chung quanh hân bất kỳ vật thể. Nếu như Lâm Thạch ở đây, sẽ cảm giác được người này dĩ nhiên cùng lão ăn mày khí thế so với gần như.

Người này tự lẩm bẩm, kỳ quái sơn mạch nơi sâu xa nhân vật mạnh mẽ vì sao gào thét. Mà âm thanh tràn ngập sự phẫn nộ cùng không cam lòng.

Ở Lâm phủ nơi nào đó lão ăn mày, tựa hồ cảm giác được cái gì, khẽ mỉm cười, lập tức ăn lên trước mặt gà nướng.

Đương nhiên, những việc này đều không có quan hệ gì với Lâm Thạch, hân lúc này lần nữa tiến vào hệ thống bên trong gian phòng. Dù cho chính mình dù như thế nào, đều thay đổi không được hệ thống nguyên linh hình dạng, chỉ ít mình bây giờ là không thể.

Chính mình còn cần cường đại đến bảo vệ mình hết thảy phải bảo vệ người thân cùng bằng hữu. Nếu như rời đi hệ thống, chính mình còn không biết có hay không như vậy sức lực tự nói với mình là vô địch thiên tài. Chỉ ít mình bây giờ không thể rời bỏ.

Nhìn phía trước vẫn còn ngốc mạnh ngốc mạnh đáng đập hệ thống nguyên linh tiểu Ái, Lâm Thạch suy tư chút nữa muốn bạo đánh hân một trận, thật vua hổ a. Dù cho xấu một điểm đều được a, tối thiểu là cái nữ.

Bởi chính mình nói chuyện tình nói một chút yêu cũng được a. Đây có thể hàng này muốn chính mình làm sao sớm tinh thần đến nói chuyện a. Đối thoại đều là một loại dây vô a. Quên đi, nhin một chút đi!

"Này, ngươi xác định ngươi là tiểu Ái sao? Có thể hay không biến trở về ngươi chân chính đáng về a, như vậy ta, có thể đúng là pha lê tâm không đã thương nói a!" Dù cho trong lòng đã tiếp thu sự thật này, nhưng trong lòng vẫn là cầu khẩn có kỳ tích xuất hiện.

"Đúng, ta chính là hệ thống nguyên linh tiểu Ái, hình thể không thể đổi đổi." Vẫn là điệu đến trong xương âm thanh, êm tai lại nhẫn nại. Chỉ nghe thanh âm không nhìn người. Quả thực chính là hoàn mỹ cấp bậc.

Có thể cái kia hủy người không quyền Whiskers, Lâm Thạch thực sự là không nhắc lên được tinh thần đối thoại. Cả người còn ở mộng lắm.

"Có không có hi vọng biến hóa một mặt a, nếu không cạo râu mép cũng được a. Ngươi cái này hình tượng đến cùng là ai chế tạo ra a, chỉ do là đến kẻ đáng ghét sao!" Vẫn là tràn ngập không cam lòng hỏi.

Không thể biến trở về nữ, lùi lại mà cầu việc khác cũng được chứ. Bộ mặt hình thể không thể đổi, râu mép quát đều là không có chuyện gì đi! A! Thở xuống tào đều là không có sao chứ!

"Xin lỗi, kí chủ tạm không có quyền lợi đối với nguyên linh tiến hành bất kỳ thay đổi. Còn người chế tạo, hệ thống không biết. Kí chủ quyền hạn không đủ." Tiểu Ái trả lời Lâm Thạch cái vấn đề sau, lại bộc ra một câu nói, đối với Lâm Thạch tới nói, quả thực chính là ác mộng a.

Nếu như kí chủ ở đặc biệt thời điểm chưa đạt đến cường độ nhất định, đem cùng nguyên linh tiểu Ái tiến hành ngũ trảng Bối Bối sơn hoạt động. Ngắm lại hôn môi liền buồn nôn chết rồi.

Đương nhiên, có trừng phạt cũng có khen thưởng. Nếu như kí chủ ở thời gian nhất định bên trong, tu vi chưa đạt đến cấp bậc nhất định, hệ thống này nhiệm vụ thì bị cho rằng thất bại, bởi vì toàn bộ thể giới đều sẽ nơi ở trong bóng tối. Kí chủ bị xoá bỏ, tự gánh lấy hậu quả! ! ! .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16:: Thứ tốt, người đáng giá nắm giữ!

Ta mới không nên như vậy đây, ta nhưng là thuần đàn ông hán tử nói.

Nếu hiện ở không thay đổi được cái gì, vậy thì chờ ta cường đại đến có thể chứa tể tất cả nói sau đi.

Hừ hừ, ta sẽ để ngươi biến thành đại xấu nam! Không muốn nữ.

Ngày mai sẽ là Lâm thị Đại Bì, Lâm thị từ hệ thống bên trong lấy ra lần trước được khen thưởng!

Giới tử nhân không gian, lĩnh thành công. Khả khả khả, thứ tốt! Chỉ là này dung lượng hơi nhỏ, thả cái đồ vật cũng không tốt thả đây! Nhưng thuộc tính nhưng là ẩn hình, cái này đến cho tán.

Nhân không gian, nên thế giới hàng hiếm có, lấy không gian minh thạch làm vật liệu chính, lẫn lộn thời gian bí ngân, thiên ngoại thiên thạch chờ vật liệu phụ, đi qua luyện khí đại sư tay, mới có thể luyện thành, mà tỷ lệ thành công không cao.

Bởi vì dung lượng lớn nhân không gian đều cần khảm nạm trận pháp, do đó chống đỡ người ngoài xâm lấn.

Đương nhiên, nơi này là chỉ lớn 1 tấc nhân không gian, như như thế nhỏ nhân không gian, bình thường luyện khí sư hầu như cũng có thể luyện thành công. Trận pháp khảm nạm có cũng được mà không có cũng được.

Nhưng là, không bột đồ gột nên hồ a, như không gian minh thạch, thời gian bí ngân loại hình kỳ vật, căn bản liền không thể xuất hiện ở cấp thấp luyện khí sư trong tay đến luyện khí. Chính là bình thường trong đại gia tộc, đều chưa chắc có.

Vì lẽ đó, hiện tại không gian chủ lưu là không gian chứa đồ nang, nhưng vật này không chỉ cho phép lượng khá là nhỏ, không trận pháp gia trì, không gian cũng cực kỳ không ổn định. Rất dễ dàng bị người mạnh mẽ lấy đi đồ vật bên trong.

Thế nhưng, tổng đem một vài người công lấy cái bối nang đều là thuận tiện nhiều lắm. Ngoại trừ chứa đồ nang, còn có vòng tay.

Nhưng những này còn phải là gia tộc lớn thành viên trọng yếu hoặc cung phụng trưởng lão loại hình, tán tu hầu như đều không có. Trừ phi là tu vi kỳ cao.

Mà Lâm Thạch không gian này hẳn, tuy rằng vẹn vẹn một mét vuông, nhưng là không chỉ có khám nạm trận pháp đấu chuyển tinh di trận pháp, hơn nữa còn có ẩn thân hiệu quả.

Đấu chuyển tinh di trận pháp không chỉ có thể phòng ngự người khác thần thức đổ vào, hơn nữa đối với bình thường tràn ngập tà niệm dục vọng người, tiến hành công kích linh hồn dần hồi. Đương nhiên, chuyện này chỉ có thể đối với giả rở người tu luyện mà nói, cao cấp xem cũng nhìn không thuận mắt đi!

Nếu như nên hẳn vẫn chưa thăng cấp, thêm kỳ vật một lần nữa nung nấu, xuất hiện một vị so với kí chủ tu vi cấp bậc cao hơn mấy cái đại cảnh giới người, nên hẳn ẩn thân hiệu quả không chỉ có đối với hần vô dụng, hơn nữa có thể thần không biết quỷ không hay trộm đi đồ vật.

Đây chỉ là chỉ bình thường hẳn không gian, muốn ở Lâm Thạch trong chiếc hẳn nắm đồ vật, hầu như không thể, bởi vì hần hệ thống ở trong tình huống bình thường đều bao phủ chu vi, xuất hiện khả nghi mục tiêu, ngay lập tức liền biết rồi, có thể tiến hành phòng bị.

Trừ phi là hệ thống cùng mình đều ngủ say. Có thể tình huống như vậy phát hơn sao?

Lâm Thạch đem hẳn trực tiếp đái ở ngón tay trái trên, thoả mãn đưa tay ra, nhìn trái nhìn phải.

Không tồi không tồi, đồ vật của chính mình chính là được, hệ thống đồ vật chính là tốt. Nhìn một cái này chân thực Tình hình điều khắc LOGO, đeo trên tay lần có phạm.

Chỉ là không thể cho người khác xem mà thôi. Bên trong dung lượng nói đại cũng đại. Chỉ ít có thể gửi rất nhiều thứ.

Biết điều, biết điều a! Có điều ta yêu thích.

Đồ thần đao, vừa nghe chính là cao cấp đại khí trên đẳng cấp bảo đao thần đao a, đi ra đi, ta tiểu khả ái.

Một thanh dao phay xuất hiện ở Lâm Thạch trước mặt!

"Giới ạ! ! ! Đây chính là ta chờ mong đã lâu đồ thần đao? Nói cẩn thận thô bạo đây?" Ngắn nhỏ quả thực làm người giận sôi a.

Trước mặt thế dao phay không khác biệt mà! Ngắm lại sau đó chính mình bắt được cái này dao phay đi chém người tinh cảnh, Lâm Thạch cảm thấy cả người không đúng, không khỏi rung mình một cái!

Lâm Thạch đều cảm thấy đây nhất định đều không có thật sự, hàng này ngoại trừ ở trên đao khắc lại cái đồ thần đao ba chữ, hơn nữa còn là từ hệ thống linh lấy ra, Lâm Thạch cảm giác mình trăm phần trăm ném xuống nó, chém người đều mất mặt a!

Công phu cao đến đâu, cũng sợ dao phay! Trong đầu đột nhiên xuất hiện kiếp trước đoạn này kinh điển lời nói.

Vậy hãy để cho ta cầm trong tay dao phay, chém món ăn thiết qua. Ăn khắp cả khắp thiên hạ đi. Ngạch! Ăn không được, chính mình vũ lực không đủ,

ăn Phách Vương món ăn nhất định bị đánh chết! Vậy thì chờ mạnh mẽ rồi tỉnh rồi mà lại đi thực hiện đi!

"Tiểu Ái tiểu Ái!" Lâm Thạch kêu gọi nổi lên nguyên linh tiểu Ái, chỉ là bởi vì không muốn đối mặt cái kia khanh hàng, vì lẽ đó lựa chọn quay lưng hẩn!

"Kí chủ, xin hỏi người có vấn đề gì cần ta trợ giúp sao?"

Khắc khắc, cảm giác lại như kiếp trước nhân công phục vụ như thế!

Lâm Thạch lắc đầu, dứt bỏ một ít suy nghĩ lung tung, mình bây giờ có thể không giống nhau. Ở kiếp trước, là đều không có có thể được xưng là là cao thủ tuyệt thế a! Quyền đánh Nam Sơn viện dưỡng lão, chân đá Bắc Hải vườn trẻ! Đã biến thiên hạ già trẻ không có địch thủ!

"Này đồ thần đao là xảy ra chuyện gì a! Làm sao liền một đao phay đáng đáp a, thay cái thô bạo điểm trường đao không được sao? Còn có, vũ khí này lực công kích thế nào?"

"Về kí chủ, cái này đồ thần đao chính là thời kỳ thượng cổ một thần linh sử dụng Thần khí, tuy rằng bắt đầu không thể đạt đến một đao đồ thần hiệu quả, thế nhưng, đồ đồ người vấn đề vẫn là không lớn. Đây chỉ là đồ thần đao sơ cấp hình thái. Cơ hệ thống biết, nên đao đồ thần mười lần tên, chính là Thần khí bằng Thần khí."

Lực công kích mà! Hiện tại Lâm Thạch có chừng hơn hai mươi người lực lượng, dù sao hẩn cũng là cường thế năm tầng hậu kỳ đỉnh cao nhân vật. So với lần trước lực công kích còn mạnh hơn một chút. Có thể bình thường hậu kỳ đỉnh cao, cũng mới hơn mười người lực lượng. Này còn chỉ là thuần về sức mạnh thiếu hụt. Nhưng ít ra là ưu thế không phải sao?

Ở cái này gian nguy dị thường trong thế giới, mưu kế cũng là rất trọng yếu một phần, người tự thân sức mạnh to lớn đến có thể thuần sát kẻ thù của người, nhưng là có lẽ sẽ bị người dùng kế dễ dàng giết chết, điều này cũng có thể liền gọi mượn đao giết người đi!

"Nếu như kí chủ sử dụng đồ thần đao chiến đấu, mượn một ít võ kỹ đao pháp, lực công kích có thể đạt đến 150 điểm, cũng chính là các người nói tới ba mươi người lực lượng."

Đao này bạo phát lực công kích giá trị là đặc biệt lớn. Tuy nhiên khá là tiêu hao nguyên khí, lấy người hiện tại năng lực, chỉ có thể phát sinh thập đao mà thôi."

"Cái kia chẳng phải là rất vô bổ? Nếu như ta đem nguyên khí chơi xong, vậy ta người cũng không phải là theo chơi xong?" Cao công kích, cao tiêu hao. Làm đến mặt sau không biết mình có thể hay không bỏ xuống."

"Việc này không thể nghĩ như vậy, người suy nghĩ một chút, nếu như người vẫn cùng đối phương thế lực ngang nhau, thừa dịp kẻ địch kẻ hở, có thể kính đột nhiên cho hẩn một đao, đây chính là đề chết lạc đà cuối cùng một cộng có a! Thuần sát a có hay không! Đương nhiên, người chơi xong liền thật sự chơi xong."

Cái kia còn gì nữa không?

Còn có chính là có thể làm đao phay, thái rau!

Ngạch! ! ! Quả thực không nói gì. Chức năng này, rất đặc biệt đi.

Lâm Thạch thử một chút hiệu quả, cái kia bản thân liền không nhiều nguyên khí, hầu như cho hắn hút hết. Mọi người nhanh đạp kéo xuống. Lực công kích mạnh mẽ nhưng không thể nghi ngờ.

Lần thứ hai lấy ra cuối cùng một cái khen thưởng!

Trần Thiên Tâm kinh!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17:: Hồi

Từ khi có Trương Bình bài trần Thiên Tâm kinh, mọi người cũng lại không cần lo lắng cho ta học tập!

Trần Thiên Tâm kinh chính là hệ thống mang vào item, vì là dị thể giới đồ vật. Ở thế giới này là không tìm được như thế Tâm Kinh. Đồng dạng vì là có thể thăng cấp đồ vật.

Mà thể hiện một người sức chiến đấu có thể biểu hiện ở rất nhiều nơi, thân thể bản thân mang theo năng lực, một chăm chú rèn luyện cường hãn thân thể tu giả, lực công kích vật lý sẽ tương đương cao, nhưng tôi thể phương pháp nhưng không phải người bình thường có thể chịu đựng. Quả thực chính là so với lên núi đao xuống chảo dầu còn thảnh thơi!

Có chăm chú thân thể tu luyện võ giả, còn có Nho môn học giả, Phật môn hòa thượng, luyện khí tu giả. Nhân từng người không giống lưu phái, bày ra sức chiến đấu cũng bất tận tương đồng.

Võ giả công kích vật lý cao, thăng thấn. Tính khí đại thể nóng nảy dị thường, một lời không hợp ra tay đánh nhau rất thông thường. Thời đại thượng cổ thân thể lưu thì có một cấp độ thần thoại nhân vật, chính là mụm vĩnh hằng bất diệt thể thân thể này pháp môn, lắng là trở thành thời đó thế giới mây đại cao thủ một trong, ở gần người cận chiến giấy carô điện, không người là địch thủ.

Nho giả dựa vào mưu kế, thiên địa Hạo Nhiên Chính Khí cường hãn, có thể người sợ ý một chút, liền bị hắn dùng kế giết chết. Mà Nho gia Hạo Nhiên Chính Khí đối với một ít tà ma cụ có nhất định tính chế công lao có thể. Nổi tiếng thiên hạ võ kỹ có Hạo Nhiên Chính Khí chương. Tương truyền là Nho môn thủy tổ Mạnh Hạo Nhiên sáng chế.

Phật môn dựa vào đồng đạo tăng chúng. Phật giáo tín ngưỡng bách tính, nâng chúng sinh tín ngưỡng lực lượng, làm cho sức chiến đấu tăng nhiều, mà một ít Phật môn cũng có một phần là tu võ. tên võ kỹ thì có kim thân la hán. Bất diệt La Hán thân.

Luyện khí lưu thì lại nhân số đông đảo, Nhập môn thấp, là nhân loại tu giả chủ lưu. Đương nhiên còn có Tu ma giả, yêu tu.

Trần Thiên Tâm kinh chính là trần tâm thần đồ vật, phòng ngừa tâm ma xâm lấn, bế quan không dễ dàng tẩu hỏa nhập ma. Còn có cường hóa thân thể kinh mạch khả năng. Cụ thể Lâm Thạch tạm thời không biết.

"Tiểu Ái, 诶! . . ." Lâm Thạch vốn là dự định hỏi hần vấn đề, nhưng là nghĩ tới trước mặt mình này khó coi gia hỏa là nam. Không khỏi lắc lắc đầu.

"Xin hỏi kí chủ có nhu cầu gì ta trợ giúp sao?" Tiểu Ái đúng là không đáng kể, ngược lại chính mình cũng là như vậy, không có một chút nào gánh nặng trong lòng.

Nhìn thấy hệ thống nguyên linh đều như vậy, chẳng lẽ mình còn không sánh được một giả lập nhân vật sao? Nghĩ tới đây, Lâm Thạch cầu đạo tâm càng kiên định một điểm. Ô, cảm giác là lạ ở chỗ nào a.

Ta nghĩ nghĩ. . . Ta chiếm được chính là thực thần hệ thống, thực thần thực thần, đây là chỉ ta muốn nuốt thần tiên cấp thần thoại nhân vật đây, hay là muốn làm một thực thần cấp mỹ thực gia đây?

"Tiểu Ái tiểu Ái, ta nghĩ đến một vấn đề, con đường của ta nên đi như thế nào? Là đi nuốt chừng thần thoại cường hãn con đường đây, vẫn là ăn khắp thiên hạ thực thần con đường đây? Ta thực thần đại đạo là chỉ cái nào đây?" Lâm Thạch đem mình mới vừa vừa nghĩ đến nghi hoặc báo cho nguyên linh tiểu Ái.

"Căn cứ kí chủ quyền hạn, ta biết được tương lai là ẩn số. Bởi vì mỗi điều đại đạo đều tràn ngập không biết, mặc kệ kí chủ đi bá đạo thôn thần chi đạo vẫn là mỹ thực chi đạo, đều nên do kí chủ đi lang bạt." Tiểu Ái cái kia mọc đầy Whiskers trên mặt, biểu hiện ra một bộ thương mà không giúp được gì đáng về, dĩ nhiên trước mặt thế người như vậy làm động tác bất tận tương đồng, đều là hai tay mở ra, nhún nhún vai.

"Vậy ta có thể hay không hai cái đạo đều đi? Ân, nói cách khác đi chính là thô bạo thôn thần mỹ thực đạo? Hiểu như vậy không sai chứ? Còn có, thiên hạ tổng cộng có đạo bao nhiêu?" Lâm Thạch kiếp trước là người hiện đại, hoàn toàn không hiểu này đạo chỉ chính là cái gì, mà bám thân trước 'Lâm Thạch' nhưng là một tên rác rưởi, làm sao có cơ hội đi tìm hiểu cái gọi là đại đạo tiểu đạo đây!

"Đặc biệt là quyền hạn gây nên, tạm thời không biết kí chủ đạo nên đi như thế nào. Kí chủ có thể thử nghiệm tính đi tìm tòi. Còn người lý giải phương thức, bất cần hãy cùng cái này gần như. Còn thiên hạ có bao nhiêu đạo, thiên đạo ba ngàn, địa đạo sáu ngàn, nhân đạo chín ngàn. Cái gọi là thiên địa nhân ba đạo, chỉ chính là ba ngàn đại đạo, sáu ngàn phân đạo, chín ngàn tiểu đạo. Còn lại tiểu đạo bên dưới đạo vô số kể."

"Cái kia thực thần đạo thuộc về cấp bậc gì a?" Mặc kệ những khác nói sao dạng, cái này đạo của chính mình đến rõ ràng a.

Thực thần đạo; không biết chi đạo, không thuộc về thiên địa nhân ba đạo loại hình, cũng không thuộc về ba đạo bên dưới. Xen vào không biết cùng đã biết trong lúc đó. Căn kí chủ đi sáng tạo.

Lâm Thạch nghe được đáp án này, không khỏi hào khí can vân giống như sét dài! Không biết chi đạo tốt, đến phần đầu.

Thực; không có gì không thể ăn.

Thực kim thực ngân. Kim loại vật có thể ăn.

Độc vật, có thể ăn, ngược lại có thể ăn, có chết hay không người liền chuyện không liên quan đến ta.

Yêu ma quỷ quái có thể ăn? Không có gì không thể ăn.

Nhân loại kia đây? Nhân loại làm sao bây giờ? Muốn ăn ni vẫn là không ăn đây? Khắc khắc, ăn lên khẳng định mùi vị không đúng, lấy hậu nhân hình đều không ăn. Lâm Thạch vội vàng từ chính mình suy nghĩ ra nhảy ra. Ngẫm lại chính mình thực người thời điểm, cảm giác kia đều nổi lên cả người nổi da gà. Thần tiên cái gì, sẽ không cũng là hình người đi!

Hàng này còn là một cường thể cảnh cái gọi là cao thủ, lại vẫn nghĩ đến muốn dùng ăn người trong thần thoại vật ảo tưởng, nếu như mấy người biết trong lòng hần suy nghĩ, nhất định sẽ nói hần không biết trời cao đất rộng.

Mặc kệ người khác thiên đạo uy lực vô cùng, đó là người khác đạo, thuộc về ta đạo của chính mình, ta đều có thể khống chế.

Đạo sinh nhất, một sinh hai, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Thiên hạ chi đạo, tất cả đều là vô cùng chi đạo. Đạo vô cùng tận vậy. Vạn vật tương sinh tương khắc, một đạo diễn hóa vạn đạo.

Đại đạo vạn ngàn, ta hai đạo song hành.

Thô bạo chi thực thần đạo, ôn hòa chi thực thần nói. Ta đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau.

Lâm Thạch dần dần chìm đắm ở chính mình suy nghĩ đại đạo bên trong, vô số lần diễn hóa. Tiểu Ái chính lập ở bên cạnh, lặng lẽ không nói.

Nếu như có người cũng có thể tiến vào thực thần hệ thống bên trong, liền sẽ phát hiện lúc này Lâm Thạch cả người đạo quang bắn ra bốn phía, từng luồng từng luồng đạo quang sáng bao phủ thân, mà Lâm Thạch ý niệm thì lại nhiều lần bị thanh tẩy linh hồn bên trong tạp chất. Một đoàn đoàn màu đen không biết vật chất bị dọn dẹp ra đến, chậm rãi tiêu tan ở hệ thống bên trong, tựa hồ không từng tới.

Thời gian tựa hồ quá khứ mười ngàn năm lâu như vậy, Lâm Thạch còn ở thực thần đạo bên trong không ngừng mà diễn hóa. Mà khuôn mặt thảnh thơi lập loè ra vận vẹo hình dạng.

Nhanh hơn, nhanh hơn, ta rất nhớ cảm giác được cái gì.

Lâm Thạch, mau chóng tỉnh lại, mau chóng tỉnh lại. Đừng tiếp tục u mê không tỉnh!

Cảm giác ý niệm của chính mình chỉ hải bị một đoạn âm thanh gọn sóng kêu gọi, tựa hồ rất đáng đáp gấp gấp, lẽ nào đã xảy ra chuyện gì?

Nhưng trong lòng có cái âm thanh, có loại cảm giác, một khi bỏ qua lần này, không biết năm nào mới sẽ lần thứ hai nắm giữ cảm giác này.

Chờ một chút, chờ một chút. Một phút là tốt rồi.

Một phút là tốt rồi.

Ý niệm trong biển gọn sóng không ngừng mà kêu gọi.

Chờ một chút. Một hồi xuống là tốt rồi. Ầm! ! ! Ý niệm trực tiếp trở lại thân thể bên trong.

"Leng keng. . . Chúc mừng kí chủ ngộ đạo thành công." Lâm Thạch trong đầu đột nhiên xuất hiện âm thanh. Nhưng hắn cũng đều không có ngộ đạo cảnh loại kia nói.

Chúc mừng kí chủ có thể tự nhiên liên hệ hệ thống nguyên linh. Không cần ý niệm thân tiến vào.

Chúc mừng kí chủ thu được năng lượng trị 5000 điểm.

Chúc mừng kí chủ lực công kích do 84 điểm cường hóa đến 1 10 điểm.

Chúc mừng kí chủ bắt đầu ẩn giấu nhiệm vụ: Thực thần đạo mỹ thực gia ăn khắp cả Thiên Phong quốc thập đại danh trấn món ngon. Nhiệm vụ trong vòng hai năm hoàn thành, thời gian càng ngắn, khen thưởng càng nhiều. Phản chi thì lại đi một cảnh giới.

Chúc mừng kí chủ thu được: Nho nhỏ mỹ thực gia tên gọi. Thuộc tính bổ trợ.

Nước Hoa lâm hải thị. Một nữ tử tự lăm bằm: Thành công sao?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18:: Lâm gia thế lực

Lâm Thạch bị bất thành linh đột phá, thoả mãn không được, chính mình cũng suyết chút nữa cho rằng muốn thất bại đây. Bởi vì trong đầu đều là xuất hiện cái kia đoạn muốn đánh gãy lời nói của chính mình. Suyết chút nữa kiểm củi ba năm thiêu một giờ. Lâm Thạch đều cảm giác được, nếu như một hồi sẽ qua, cái kia truyện nói chuyện ngữ người, sẽ mạnh mẽ đem mình đánh thức. Ngộ đạo xác thực không phải là mình người ở cảnh giới này có khả năng chịu đựng.

Có điều hết thảy đều rất tốt. May mắn thành công đột phá.

Lâm Thạch kiểm tra một chút thân thể của chính mình, cúi đầu nhìn một chút hai tay của chính mình, cảm giác được bên trong thân thể của mình mạnh mẽ rất nhiều sức mạnh, không khỏi cao hứng lên.

Hai tay khiến ra bản thân hệ thống mang theo Phong hỏa chương! ! Hướng về phía trước núi đá vỡ tới.

Ào ào ào! ! Một chương này kinh phong dường như muốn đột phá không gian tốc độ giống như vậy, chít chít chỉ sản sinh một luồng to lớn khí lưu gọn sóng.

Băng! Hòa mợn Phong thế. Một luồng khí lưu trực tiếp chạy về phía núi đá.

Núi nhỏ giống như to lớn núi đá trực tiếp hóa thành đồng đảo đá vụn, nếu như đạt đến Phong hỏa chừng cảnh giới đại thành, núi đá này hẳn là trực tiếp từ trong ra ngoài hóa thành bột phấn hình, mà đều không có đá vụn trạng! Nhưng hiện tại Lâm Thạch cảnh giới đều không cao, có thể khiến núi đá phá nát, quả thực là một cái khó mà tin nổi việc. Đây một chuyển phía sau núi đến trị a!

Ngẩng đầu nhìn thiên, kiêu dương giữa trời, Lâm Thạch đi tới phía sau núi một bên dòng suối nhỏ, thành thạo cỡi y vật, một mảnh đâm vào vào trong nước, thanh tẩy một hồi lần này ngộ đạo sắp xếp ra tạp chất, đen thùi lùi, vừa bắn vừa thối.

Cũng không lâu lắm, Lâm Thạch từ hơi vẫn đục suối nước bên trong đứng lên, mấy cái bước xa bôn lên bờ, cấp tốc mặc quần áo vào.

Đáng tiếc đến trước không lĩnh không gian giới tử nhẫn, không cho là có thể đổi một bộ quần áo, như vậy ăn mặc vẫn là cảm giác không đúng, có cổ mùi vị.

Đi ra lâu như vậy, là thời điểm trở lại. Dựa vào so với lúc tới tăng mạnh một đoạn tu vi, trở lại tốc độ vền vền vì là đến thời điểm hơn một nửa một điểm.

Ở Thanh Phong thành, Lâm gia là tọa lạc ở thành đông, chiếm diện tích rất lớn, thân là một trong bốn dòng họ lớn nhất, thuộc hạ nắm giữ sản nghiệp nhiều vô số kể, bao quát thành đông lâu ở ngoài lâu, cũng chính là Lâm Thạch thường thường đi nơi nào, còn có thành đông đường phố phường chân đàn các, nơi này là bán ra một ít cấp thấp đan dược, tỷ như cường thể cảnh tới thể kỳ tới thể đan, Tủy Tủy Đan, trấn các chi bảo nhưng là mấy viên Quy Nguyên Đan, từ cường thể cảnh mười tầng đột phá đến Quy Nguyên cảnh thì dùng, tỷ lệ thành công tăng lên rất nhiều. Đây vẫn là hàng không bán, là từ cái khác bên trong tòa thành lớn giá cao mua hàng.

Như bình thường tới thể đan a, luyện tủy đan cái gì, nhìn không cao lắm cấp, nhưng cũng quý đòi mạng, tu luyện, không phải người bình thường có thể tiêu hao lên. Vì lẽ đó tán tu là tương đương không dễ dàng, không chỉ có không có tài nguyên tu luyện, vẫn không có võ kỹ cái gì, trừ phi là được cơ duyên lớn người, hoặc là bị một ít tán tu cao thủ thu làm đệ tử.

Mà Thiên Phong quốc tiền nhưng là kim tệ, ngân tệ, cùng tiền đồng. Một kim tệ bằng một trăm ngân tệ, tương đương với 10 ngàn tiền đồng. Mà thập cái ngân tệ liền đầy đủ một gia đình bình thường trong vòng một năm hoạt rất phong phú.

Như tới thể đan như vậy một viên liền bán thập cái ngân tệ, Tủy Tủy Đan đại khái liền bán hai mươi ngân tệ, bởi vì đan dược đẳng cấp không giống, bán giá cả cũng không giống.

Đan dược chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm còn có cực phẩm đan dược. Bình thường cực phẩm đan dược chỉ có tông sư luyện đan có thể luyện thành, dù cho là cấp thấp đan dược. Cấp thấp đan dược cũng gọi là nhân cấp đan dược, mặt trên còn có Địa giai đan dược còn có thiên giai. Còn có còn hay không những khác, liền đều không có hiện tại Lâm Thạch đã hiểu biết.

Lâm thị gia tộc cung phụng một luyện đan trưởng lão, tu vi vền vền Quy Nguyên cảnh sơ kỳ, địa vị so với tộc trưởng không kém là bao nhiêu. Bởi vì hắn luyện tập đan dược cuốn cuộn không ngừng vì là Lâm gia chế tạo hậu bối cao thủ. Mà những đan dược khác không chỉ có thể lấy ra đi đổi tiền, còn có thể tặng cùng phụ thuộc Lâm gia gia tộc nhỏ, lấy đó ân sủng. Tuy rằng tỷ lệ thành công không thể nào cao, nhưng ít ra còn là một vị cao quý thầy luyện đan, dù cho chỉ là cấp hai thầy luyện đan.

Một đến cấp ba thầy luyện đan cùng với đối xứng chính là nhân cấp đan dược, mà bốn đến cấp sáu nhưng là Địa giai đan dược, bảy đến Cửu Tắc là thiên giai đan dược. Mà Thiên Phong quốc đệ nhất thầy luyện đan Tần Phong chính là cấp tám thầy luyện đan, được xưng Đan Vương. Đến mặt sau mấy cấp, mỗi giai không có mười mấy hai mươi năm luyện đan kinh nghiệm, hầu như rất khó đột phá. Cấp chín đã xem như là đan hoàng, ở Thiên Phong quốc mấy trăm năm đều chưa từng xuất hiện một.

Lâm gia còn có một luyện khí các, đã luyện binh đao. Vì là Lâm thị con cháu chế tạo vũ khí. Trong đó tọa trấn chính là Lâm gia hai đời con cháu lâm trung tín, cấp ba luyện khí sư, đối với một, hai giai phẩm khí tỷ lệ thành công khá cao, nhưng là nằm ở thật khí trong phạm vi ba, bốn giai, nhưng năm không đủ, đến nay chỉ thành công luyện thành năm thanh thật khí cấp bậc vũ khí.

Mà cái khác to to nhỏ nhỏ sản nghiệp nhưng là nhiều vô số kể. Vì là Lâm thị gia tộc thế lực thực lực, cuộn cuộn không ngừng cung cấp của cải.

Lâm Thạch lúc ra cửa là leo tường mà ra, lúc trở lại nhưng là đi cửa chính mà vào. Ngày mai sẽ phải tham gia Đại Bì, không đáng kể biết điều cùng không biết điều.

Cửa hai vị thị vệ, nhìn thấy một thân bản loạn Lâm Thạch xuất hiện ở Lâm phủ trước, hai người liếc mắt nhìn nhau, tựa hồ đang giao lưu cái gì, nhưng nhanh chóng cúi đầu hỏi một tiếng thiếu gia được, Lâm Thạch nhưng là mỉm cười gât gât đầu, không còn nữa trước đây nhọc thế. Cũng không quay đầu lại đi vào bên trong Lâm phủ. Đối với những này mắt chó coi thường người khác thị vệ, Lâm Thạch hiện tại đều chẳng muốn tính toán. Bởi vì tiền thân Lâm Thạch nhưng là Lâm phủ xưng tên rác rưởi. Đơn giản chính là có cái thật cha. Tuy rằng không dám làm diện nhục mạ hoặc là ức hiếp, thế nhưng lén lút không biết nói rồi bao nhiêu nói xấu.

Chỉ là hiện tại Lâm Thạch, cũng đều không có trước đây cái kia Lâm Thạch. Người như thế nào, không chọc ta chẳng có chuyện gì, nếu như chạm được ta điểm mấu chốt. Thì đừng trách ta lòng dạ độc ác.

Nhìn Lâm Thạch đi vào bên trong Lâm phủ, hai cái thị vệ lại nói đến lạng lẽ thoải. Đề tài này dĩ nhiên là vừa Lâm Thạch.

"Thấy không, hiện tại tên rác rưởi này Tam thiếu gia bày một bộ xú mặt, nếu như đều không có gia tộc quy nghiêm khắc, thật muốn cho hấn mấy lòng bàn tay. Lại vẫn muốn tham gia Lâm thị Đại Bì, cũng không tát phao niệu chiếu tám gương. Rác rưởi chính là rác rưởi. !" Thị vệ giáp trên mặt tràn ngập khinh bỉ biểu hiện, quay về đi xa Lâm thị bóng lưng, phun một bãi nước miếng.

"Cẩn thận một chút, bị nghe được liền không được!" Thị vệ ắt nghe được bằng hữu, vội vàng nhắc nhở, dù cho Lâm Thạch như thế nào đi nữa rác rưởi, đều là Lâm thị con cháu đích tôn, xa xa không phải là mình những này ra ngũ phục Lâm gia chi thứ. Nếu như chửi rủa con cháu đích tôn, một khi bị người nghe được, hậu quả rất là nghiêm trọng, cùng thế hệ cùng địa vị người như thế nào đi nữa làm, cũng không chuyện gì, chỉ cần người không chết là được. Mà chính mình như vậy nhưng là phạm thượng.

"Phi!" Thị vệ giáp tuy rằng còn ở trong tối hận, nhưng ít ra không dám nói nữa cái gì. An tâm đứng lên cương đến.

Mà vừa chậm rãi đi vào Lâm phủ Lâm Thạch lúc này ngừng lại, tiếp theo không lâu lại bắt đầu hướng phòng của mình đi đến.

Ở tiền vào Lâm phủ môn trước, Lâm Thạch trực tiếp dùng hệ thống bao phủ hai người, một người tên là lâm, một người tên là lâm sợ, đều là Lâm thị ngũ ăn vào ở ngoài chi thứ con cháu, hai người cũng là mới cường thế cảnh hai tầng, lực công kích tu luyện tiềm lực đều cực thấp. Tuy rằng hai cá nhân tu vi hạ thấp, nhưng cũng là Lâm thị gia tộc bề ngoài, ai dám đến gây sự? Hai người khó thành đại khí, cũng là chẳng muốn quản bọn họ, bởi vì cảm giác được hai người bọn họ chỉ là đối với mình bất mãn, cũng không phải cừ hận.

Dọc theo đường đi đều có nô bộc thăm hỏi Lâm Thạch, Lâm Thạch cũng cảm giác được lòng trung thành, chính mình cũng coi như là người của Lâm gia. Không biết cha mẹ của kiếp trước thế nào rồi. Ai!

Đang chuẩn bị mở cửa phòng, ngoài đại viện truyền đến sách sách sách tiếng bước chân, Lâm Thạch phản quá mức, xa xa mà nhìn thấy là chính mình tỷ nữ tiểu Lan.

"Thiếu gia, lão gia tìm người có việc! Muốn người đi thư phòng của hấn. Hiện tại liền đi." Tiểu Lan nghe thấy gia nô nói nhìn thấy Lâm Thạch trở về, vội vàng đi thông báo Lâm Trung Thiên, mà hấn muốn Lâm Thạch đi thư phòng của hấn, hấn ở cấp độ kia.

Phụ thân gọi ta? Lâm Thạch trong đầu không nghĩ ra cái nguyên do, trực tiếp đáp một tiếng, hướng về Lâm Trung Thiên thư phòng vị trí chạy đi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19:: Lâm Đông

Ầm ầm ầm! ! ! Lâm Thạch đi tới Lâm Trung Thiên ngoài thư phòng, nhẹ nhàng gõ gõ môn.

"Vào đi, cửa không khóa!" Bên trong gian phòng truyền đến một đạo uy nghiêm nhưng hiền lành âm thanh.

Lâm tộc trưởng, phải dựng nên lên uy nghiêm, để gia tộc kỷ luật nghiêm minh! Nếu như tại mọi thời khắc đều cùng gia tộc vân bố cười cười nói nói, chẳng phải là không hề uy tín có thể nói.

Nên nghiêm túc thì liền nghiêm túc, nên ôn hòa liền ôn hòa. Ngoại trừ ở cùng thể hệ cùng đời trước tộc lão hoặc là gia tộc thiên tài con cháu trước mặt thoáng lộ cái khuôn mặt tươi cười, còn lại thời điểm, đều là bản cái mặt. Bởi vì hấn đến vì là gia tộc này phức tạp.

Lâm vì phụ thân, ngoại trừ đối với trước đây Lâm Thạch thoáng từ ái bên ngoài, còn lại Lâm Đông cùng cách xa ở thủ đô đi học lâm văn, đều là lấy nghiêm phụ hình thức làm giáo dục. Bởi vì Lâm Đông hấn là tiếp vị trí của mình vì gia tộc phục vụ. Lâm tu giả, muốn chịu đựng được người thường khó có thể chịu đựng đau đớn, lâm tộc trưởng, muốn chịu đựng đệ tử trong tộc khó có thể gánh chịu áp lực. Không tới luyện làm sao thành đại khí? Đối với lâm văn, thì lại lấy văn vì gia tộc phục vụ, vì đó bày mưu tính kế. Chấn hưng Lâm gia!

Lâm Thạch đẩy cửa ra, chậm rãi đi vào Lâm Trung Thiên thư phòng, cổ điển bên trong gian phòng không như trong tưởng tượng xa hoa. Lâm tộc trưởng, là có thể hưởng thụ một ít đặc quyền. Nhưng là thư phòng ngoại trừ trên bàn sách một đồng gia tộc công vụ ở ngoài, còn có một chút thư tịch thư họa. Phòng lớn như thế có vẻ trống rỗng.

Lâm Thạch con mắt qua lại dò xét, trên mặt biểu hiện đột nhiên một trận, ở bên trong thư phòng dĩ nhiên còn có một người, này chàng thanh niên mày kiếm mắt sao, biểu hiện tràn ngập nhân nhạ tự tin. Nhìn thấy Lâm Thạch nhìn phía hấn, gật đầu khẽ mỉm cười, biểu thị chào hỏi.

Lâm Thạch liền biết đây là kiếp trước Lâm Thạch đại ca Lâm Đông, hấn lúc này nhưng cũng không là một năm trước năm tầng đỉnh cao, mà là cường thể cảnh sáu tầng luyện tâm sơ kỳ, lực công kích nhưng có 92 điểm, so với Lâm Thạch đột phá trước năm tầng đỉnh cao thoáng cao hơn một chút. Ước chừng mười sáu ngàn lực lượng. Mà tu luyện tiềm chất lại có 60 điểm, Lâm Thạch hỏi qua tiểu Ái, này tư chất là xảy ra chuyện gì, tại sao chính mình tư chất là có thể tăng cường? Mà người khác nhưng là chút nào động không được, tư chất đẳng cấp chia làm bao nhiêu? Mà tư chất là chỉ người này tu luyện tiềm chất đến cùng nhiều ưu tú? Đối với Lâm Thạch nghi vấn, hệ thống nguyên linh tiểu Ái đều nhất nhất nói cho hấn, tư chất là chỉ người này có khả năng đạt đến tu vi hạn mức tối đa, liên tỷ như Lâm Trung Thiên tu luyện tiềm chất là 38 điểm, hiện tại là Quy Nguyên cảnh đỉnh cao, như vậy hấn nhiều nhất cũng là đạt đến Hóa Chân Cảnh, trừ phi mấy người vì đó sử dụng ngoại vật đột phá, tỷ như cực phẩm ngộ đạo đan, ở Hóa Chân Cảnh đỉnh cao, chỉ cần tư chất đều không có kém không thể cứu chữa, trong tình huống bình thường, đều sẽ đột phá thành công, nếu như thất bại, chỉ có thể nói rõ người này đời này liền như vậy. Nói không chắc tu vi còn rút lui.

Lâm Đông tu luyện tiềm chất nhưng có 60 điểm, căn cứ tiểu Ái từng nói, miễn cưỡng đạt đến hợp lệ mức độ, chính là loại kia bình thường thiên tài. Hoặc là nói đồ ngu bên trong thiên tài. Chỉ cần không chết trẻ, tài nguyên tu luyện cùng được với, vẫn có rất lớn tỷ lệ đột phá đến Giả Thiên Cảnh. Mà hấn tất sát kỳ nhưng là một chương pháp, tên là Phong Vân chương. Năng lực đặc thù càng là nắm giữ không biết thể chất. Loại thể chất này bá đạo dị thường, hơi hơi không cẩn thận, hậu quả khó mà lường được. Đến lúc đó lại nói cho hấn đi!

Lâm Trung Thiên nhìn thấy hai đứa con trai như vậy hòa khí, hơn nữa tu vi đều kỳ cao, làm một vị vọng tử phụ thân của Thành Long, không khỏi thoải mái gật gật đầu.

"Thạch nhi, thấy đại ca còn không thăm hỏi một chút không? Ngươi đều không có sùng bái nhất đại ca ngươi sao?" Trước đây Lâm Thạch tu luyện không được, ngược lại đi qua con nhà giàu người bình thường sinh hoạt, mà đối với chính hắn một gia tộc thiên tài số một đại ca, hiện ra đến mức dị thường sùng bái. Chỉ là những năm này, Lâm Đông ngoại trừ Đại Bì vào lúc này sẽ trở lại trong tộc, trong tình huống bình thường đều là ra ngoài rèn luyện. Thực tại vì đó tăng cường không ít kinh nghiệm. Có chút so với hắn tu vi còn thoáng cao một chút gia tộc hai đời con cháu, dĩ nhiên đều không có đối thủ, đây chính là rèn luyện mang đến kinh nghiệm cùng phản ứng năng lực ứng biến. Mà trên người có chứa hơi mùi máu tanh, nói rõ hắn cũng từng thấy huyết tu giả.

"Đại ca!" Lâm Thạch cao hứng kêu một tiếng, bởi vì trí nhớ của kiếp trước, cảm thấy Lâm Đông đặc biệt có cảm giác thân thiết. Mà cảm giác được quan tâm đều là chân thành.

"Tam đệ." Nghe được tiếng đại ca này, ra ngoài rèn luyện kiên định nói tâm, tàn nhẫn mà hòa tan một hồi. Bên ngoài như thế nào đi nữa được, cũng không ngăn nổi người nhà tốt. Dù cho đột phá đến cường thể sáu tầng thì kích động tâm tình, cũng không ngăn nổi tiếng đại ca này.

Huynh đệ gặp mặt, đặc biệt cao hứng. Nhìn thấy con trai của chính mình như vậy, Lâm Trung Thiên cũng hết sức cao hứng. Gia tộc là không chịu nổi bên trong hạo, phổ thông cạnh tranh có thể có, thế nhưng chân chính tiêu hao gia tộc thực lực nhưng là không cho phép. Khinh một điểm xử phạt nhưng là diện bích một tháng, khác thêm phụ trách gia tộc tạp vụ một tháng. Bốc lên sự con cháu trừng phạt càng nặng. Tuyệt không nuông chiều. Nặng thì phê bỏ tu vi, trục xuất gia tộc. Hiện tại chính mình hai đứa con trai đều ưu tú như vậy, khẳng định Lâm thị gia tộc tương lai, phải dựa vào này mấy người phát dương quang đại.

"Các ngươi đã đều ở, vậy ta cũng là đi thẳng vào vấn đề. Ngày mai Lâm gia Đại Bì, việc này. . ." Lâm Trung Thiên đem hắn biết đến sự tỉ mỉ nói một lần. Đối với nghi vấn của con trai mình, cấp tốc trả lời.

"Phụ thân, nếu luyện tâm kỳ cũng là chủ rèn luyện phủ tạng, vì sao thân thể ta bên trong tổng xuất hiện một luồng yếu ớt bá đạo khí tức, thỉnh thoảng toát ra đến, tăng cường kinh mạch của ta độ rộng. Nhưng ta hỏi qua lịch hiểm thì đội hữu, bọn họ cũng không phải như vậy, có phải là công pháp không giống đưa đến?" Ở bên ngoài nhiều năm như vậy, Lâm Đông tích lũy một hồi về mặt tu luyện nghi vấn, ngày hôm nay thừa dịp thời gian này, đến giải đáp nghi ngờ trong lòng.

"Cái này. . . Ta cũng không biết, năm đó ta đang tu luyện thì, nguyên khí lưu động đều là tương đương ôn hòa, như vậy mới sẽ không làm thương tổn phủ tạng. Lấy ôn hòa nguyên khí ôn dưỡng phủ tạng, lục tục đạt đến rèn luyện nội tạng cường độ tiêu chuẩn." Lâm Trung Thiên nghe đến đó, hắn cũng không biết tại sao Lâm Đông sẽ như vậy, hôm nào hỏi một chút linh khí cảnh tộc lão. Cũng là linh khí cảnh trung kỳ gia tộc tín ngưỡng trụ cột, phụ thân của Lâm Trung Thiên lâm tinh Tề (đủ).

Thời gian lặng yên rồi biến mất, đảo mắt liền ở bên trong thư phòng nói chuyện mấy cái canh giờ. Liền cơm trưa đều không rảnh ăn.

Lâm gia Đại trưởng lão lâm chân thành bên trong thư phòng, to lớn tôn tử lâm nam chính ở một bên, hỏi dò hắn nghi hoặc liên quan với tu luyện sự. Đối với cháu mình nghi hoặc, lâm chân thành là hỏi gì đáp nấy. Năm đó bởi vì một chiêu chỉ kém bại bởi lâm tinh Tề (đủ), mà con trai của chính mình bên trong cũng không có cùng Lâm Trung Thiên có khả năng đánh đồng với nhau nhân vật, cũng liền hết hi vọng. Nhưng mình cái kia tu vi không cao con lớn nhất, dĩ nhiên sinh một đề cho mình như thế thoải mái cháu ruột. Muốn viên chính mình lâm tộc trưởng tâm lại tro tàn lại cháy. Đem phần lớn tinh lực đều trút xuống ở lâm nam trên người. Mà em trai lâm quan cũng ở bên cạnh, thân là cường thể năm tầng sơ kỳ Lâm gia ba đời bên trong nấc thang thứ hai nhân vật thủ lĩnh, một cách tự nhiên cũng xuất hiện ở đây.

Lâm gia trong đệ tam nấc thang thứ nhất nhưng là năm ngoại Đại Bì người thứ nhất Lâm Đông cùng người thứ hai lâm nam, cộng thêm lâm bắc.

Lúc này từ trên xuống dưới nhà họ Lâm, Đại Bì trước tiêu tảo ở khắp mọi nơi. Đông uyển Lâm phủ tộc trưởng phủ, nam uyển Đại trưởng lão phủ, Tây Uyển hai trưởng lão phủ, cộng thêm mỗi cái phụ thuộc nơi. Đạo vang lên phục.

Lâm thị gia tộc bắc uyển bên trong, một gian không đáng chú ý bên trong khu nhà nhỏ, một vị thanh niên ngồi xếp bằng ở tầng đá xanh trên. Đây thanh

niên ánh mắt kiên định, mà khí thế tương đương nòng nọc. Thân thể thỉnh thoảng phát sinh từng trận tiếng nổ vang. Không lâu sau đó liền ngừng lại. Thu công đứng lên thân hình. Hướng về đông uyển cùng nam uyển nhìn ngó. Trong ánh mắt tràn ngập lòng háo thắng. Vén vẹn dùng chính hấn có khả năng nghe được lời nói, lăm bằm nói rằng: Lâm Đông còn có lăm nam, năm nay Đại Bì ta người thứ nhất đến định!

Cùng lúc đó, Thanh Phong ngoài thành lái tới một chiếc xe ngựa. Còn có một Hắc Long tuần đoàn xe.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20:: Lâm Văn

Hắc Long tuần, Thiên Phong quốc độc nhất tuần mã, trong truyền viễn cổ chính là Hắc Long đời sau, chỉ là đến bây giờ, sức mạnh huyết thống càng ngày càng nhạt, hầu như không thể xuất hiện hiện tượng phản tổ. Nhưng cho dù là bây giờ Hắc Long tuần, cũng đều không có bình thường yêu thú vật cưỡi có khả năng so với. Tốc độ cực nhanh, toàn lực chạy trốn thì có thể so với linh khí cảnh tốc độ.

Gần mấy ngàn năm qua, cũng vén vẹn từng xuất hiện một lần Hắc Long tuần hiện tượng phản tổ, thực lực so với Tôn giả cảnh người tôn cường giả chắc chắn mạnh hơn. Chỉ là sau đó không tin tức. Nghe đồn là bị thế lực lớn bắt được.

Lúc này bên trong xe ngựa vang lên một âm thanh êm ái, bên cạnh một nữ tỳ vội vã tới gần.

"Tiểu Lam, đã đến Thanh Phong thành sao?"

"Hồi tiểu thư, còn có mười dặm đường là có thể đến Thanh Phong cửa thành." Tỳ nữ Tiểu Lam cung kính nói.

"Cái kia đến thời điểm lại nói cho ta!" Bên trong xe ngựa vang lên một đạo công kích thanh, một vị mười lăm, mười sáu tuổi thiếu nữ xinh đẹp, càng khi đồ đồ nhô lên hai cái đáng yêu bọc nhỏ, trong miệng nhưng tự lăm bằm: Chết tiệt Lâm Văn, lại dám không giống nhau: không chờ ta, đến thời điểm ta muốn tốt cho ngươi xem! Hừ hừ.

Mà một vị lập tức sẽ vào thành thư sinh trang phục thanh niên tuần tú, không khỏi rung mình một cái! Tựa hồ cảm giác được cái gì tự, quay đầu lại nhìn một chút. Thanh niên này chính là Lâm Văn, Lâm Thạch con một sách Nhị ca. Từ thủ đô đi học về tới tham gia Lâm thị Đại Bì.

Năm ngoái bởi vì học viện đại khảo, vì lẽ đó bỏ qua, năm nay thật vất vả mới đến kỳ nghỉ, về - tộc - bên trong - tham gia Đại Bì, không nghĩ tới cô gái kia dĩ nhiên ồn ào muốn theo đến, chết sống không đồng ý, lạng lẽ một người ra đi.

Có điều bây giờ suy nghĩ một chút cô gái kia tính cách, chính mình khẳng định là. . . Ai, nói nhiều rồi đều là lệ a!

Vẫn là quen thuộc đường phố, bởi vì không có thông báo Lâm gia, vì lẽ đó sẽ không có người tiếp hấn, nhưng là rất nhiều Lâm thị nô bộc nhưng bảo vệ cửa thành, chờ đợi Lâm gia hậu bối con cháu.

Nếu như vị nào chủ nhân nhìn mình hớp mắt, liền thoáng thương chính mình một chút đồ vật, liền phát đạt. Lâm Văn xem thấy nô bộc của chính mình nhưng không có tiến lên, một người vui vẻ nhìn cái này nơi chôn nhau cắt rốn. Lòng tràn đầy vui mừng.

"Thiếu gia, xin thương xót đi, ta đã hai ngày không ăn đồ ăn, đáng thương ta tiểu tôn tử, mới ba tuổi hãy cùng ta bị khổ bị liên lụy với a! Hiện tại người cũng bệnh đến không xong rồi, sẽ chờ ta về đi mua một ít được a "

Nói xong này tên ăn mày đem cái tay bẩn của chính mình xoa xoa nước mắt, cả người là động quần áo, liền may vá đều không có, trực tiếp đem thịt đều lộ ra.

"Cuốn cuộn lăn, lão gia hoá, đừng ở chỗ này gây trở ngại tiểu gia xem mỹ nương tử!"

Một vị ăn mặc hào hoa phú quý nhưng tướng mạo hèn mọn thanh niên, vốn là chính nhìn phía trước trên đường tiền đột hậu kiều vợ đẹp, nghe được cái này lão ăn mày quấy rầy chính mình chuyện tốt, một tay đẩy hẳn ra.

Đồng thời trên tay không chút lưu tình. Tốt xấu hẳn Trần Giáo Thiết cũng là thế hệ tuổi trẻ cao thủ a, tuổi mới mười bốn cũng đã là cường thế cảnh bốn tầng sơ kỳ. Ngoại trừ hiếm có những kia đại công tử môn, hẳn cũng được cho là nhân vật có máu mặt.

"Ai u. !" Này ăn mày một cái sơ sẩy, bị Trần Giáo Thiết đẩy ra ngoài thật xa, nhưng cũng không để ý bụi bặm trên người, vội vã chạy tới tiếp tục ăn xin, khẩn cầu vị thiếu gia này phát phát thiện tâm.

Trần Giáo Thiết nhìn thấy vợ đẹp đang từ từ nhạt ra tầm mắt của chính mình, cảm thấy lão này vương bận tàn nhẫn, đánh hẳn còn ô uế tay của chính mình. Hai mắt hướng bên cạnh người làm nhìn một chút, bốn vị người làm đối mắt nhìn nhau một hồi, trên mặt lộ ra hung tàn cười.

Đắc tội rồi chính mình bốn thiếu gia, không biết lần này sẽ chết nhiều lắm!

"Các ngươi muốn làm gì?" Này ăn mày nhìn như một mặt sợ hãi đáng đáp, nhìn trước mặt bốn người, miệng run cầm cập: "Các ngươi muốn làm gì a, ta không ăn xin còn không được sao? A! ! Ban ngày ban mặt, các ngươi có còn vương pháp hay không!"

"Vương pháp, ở Thanh Phong thành, chúng ta Trần gia chính là vương pháp. Bốn người các ngươi còn không mau giết chết lão già này! Chẳng lẽ còn muốn ta giáo sao?"

"Vâng, thiếu gia." Nhìn thấy chủ nhân của chính mình khó chịu, bốn người vội vàng hướng về lão ăn mày đánh liên tục mang đá. Kêu đau đớn thanh không dứt bên tai!

Ầm ầm ầm ầm! ! ! Bốn bóng người bay ngược mà ra, trực tiếp ngã trên mặt đất, đều bò không nổi. Liền thống khổ thân - ngâm cũng giống như là hy vọng xa vời! Có thể thấy được người này ra tay sức mạnh nặng!

"Ai? Là ai ra tay? Dám cùng chúng ta Trần gia đối phó?" Nhìn thấy nhà của chính mình nô trong nháy mắt trọng thương, Trần Giáo Thiết không khỏi hoảng hồn, nhà của chính mình nô chính mình rõ ràng, đều có cường thế cảnh hai tầng tu vi, dù cho tự mình ra tay, mặc dù sẽ thắng, thế nhưng ra tay tuyệt đối không có như thế sạch sẽ lưu loát.

"Trần Giáo Thiết, ngươi vẫn là như thế rác rưởi a! Dĩ nhiên đi bắt nạt lão nhân gia. Cha mẹ ngươi là làm sao giáo dục ngươi?" Vừa dứt lời, một tên tuấn tú thư sinh trang phục thanh niên, xuất hiện ở Trần Giáo Thiết trước mặt! Rõ ràng là vừa vào thành Lâm Văn.

"Lâm Văn, dĩ nhiên là nguoi. Tốt, nguoi lại tới đối phó với ta! Chúng ta đi nhìn!" Đối với Lâm gia, chính mình Trần gia tên gọi nhưng là không cái gì dùng

Bình thường gia tộc con cháu ra tay đánh nhau, các trưởng bối là sẽ không quản, trừ phi là có thể ảnh hưởng lợi ích của gia tộc sự. Mà chính mình hai năm trước ở Lâm Văn tay thượng cật ăn khuy.

Nói xong Trần Giảo Thiết cũng không quay đầu lại đi rồi. Ngược lại cũng thẳng thắn.

Nhìn thấy Trần Giảo Thiết đi rồi mười mấy mét: "Trần gia rác rưởi, này bốn cái rác rưởi nguoi không muốn sao? Không kéo về đi nhưng là phải cho chó ăn a!"

Nghe được câu này, vẫn chưa rất bình tĩnh Trần Giảo Thiết một hồi hộp, càng bị tức giận đến không được! Hừ một tiếng, cũng không quản bốn người này. Trục tiếp đi rồi!

"Bốn người các nguoi có thể cút thì cút đi, theo như vậy chủ nhân, trì sớm ngày sẽ chết không rõ ràng!"

"Tạ Lâm Văn thiếu gia on tha chết!" Bốn người chậm rãi bò đến đồng thời, một đỡ một chậm rãi đứng lên hình, hướng về Trần gia đi đến. Trong lòng không đối với Lâm Văn có bao nhiêu hận, bởi vì bản thân lâm Trần hai nhà liên không hợp, đánh chết đã thương mấy cái gia nô đánh rầm đều không có.

Trái lại đối với cái kia chính mình nghe lời rầm rập chủ nhân hận lên. Cảm giác mình bốn người này liền đúng là rác rưởi, nói ném liền ném mất. Không để ý nhiều năm chủ tớ tình.

Nhìn thấy mấy người đi xa, trước mặt ông lão vẫn là một bộ sợ hãi đáng đáp, không khỏi mà tiến lên: "Lão nhân gia, nguoi không sao chứ!" Lộ ra ở độ tuổi này ánh mặt trời khuôn mặt tươi cười, không còn nữa vừa thô bạo lẫn lộn!

"Tạ Tạ thiếu gia, ta không có chuyện gì!" Lão ăn mày tùy theo thở dài!

"Lão nhân gia nguoi vì sao thở dài a, bọn họ lại vì sao vừa đối nguoi như vậy a?"

Nhìn thấy trước mặt công tử như vậy quan tâm chính mình, không khỏi đem hết thấy đều êm tai nói! Nói xong cũng chuẩn bị hai chân một quỳ, cầu xin hần dành cho chính mình một ít tiền tài, vì chính mình tôn tử xem bệnh.

Nhìn thấy hần muốn chuẩn bị quỳ chính mình thời điểm, Lâm Văn vội vàng nâng dậy, sử dụng một ít kinh lực, khiến cho ổn định thân hình! Liền vội vàng nói không được.

Mở ra tiền của mình túi, lấy ra ba cái ngân tệ cho hần! Nhìn thấy này ăn mày kích động muốn lại phải quỳ lạy chính mình thì, Lâm Văn vội vàng sử dụng vẫy tay phủ son, lập tức đột nhiên mấy lần biến mất rồi bóng người.

Nhìn thấy cái kia thanh niên tuấn tú rồi đi tầm mắt của chính mình, vừa còn hạ thấp xuống eo một mặt cảm tạ lão ăn mày, đứng dậy, con mắt híp lại, khí thế như vực sâu như biển, lại tự cùng tự nhiên giống như hòa làm một thể. Tiêu tan ở đây. Trong không khí còn tràn ngập một câu tán thưởng: Người của Lâm gia cũng thực không tồi!

Nếu như Lâm Thạch ở đây, nhất định sẽ nhận ra vừa cái này lão ăn mày chính là Tô Xán.

Kính chuyện này, Lâm Văn nổi nhớ nhà tự tiện, tùy cơ thả ra tốc độ, bôn thành đồng Lâm phủ mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thân Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21:: 3 huynh đệ gặp mặt

Đi tới Lâm phủ trước mặt, Lâm Văn thờ phào nhẹ nhõm, vẫn là về nhà cảm giác tốt, hai năm không về, trong lòng vẫn kích động dâng trào! Đây chính là sinh ta đường địa phương của ta a! Một toà cùng pháo đài không khác đại viện, cửa đứng hai vị thị vệ, trên cửa một khối mạ vàng bảng hiệu viết Lâm phủ hai chữ lớn.

Hết thấy đều là quen thuộc như vậy cùng ấm áp, Lâm Văn từ trong lòng phát sinh yêu thích cùng cảm thán, cảm thán tất cả những thứ này vẫn là tốt đẹp như vậy. Mình nhất định muốn thủ hộ tất cả những thứ này.

"Lâm Văn thiếu gia được!"

"Lâm Văn thiếu gia thật" hai cái thị vệ trăm miệng một lời mà cung kính nói!

Lâm Văn thiếu gia nhưng là có thể đi thủ đô đi học nhân vật a! Nếu để cho hắn nơi nào không cao hứng, chính mình nhất định phải lập tức rút đi. Tuy rằng hai năm không thấy, thế nhưng dáng dấp vẫn là biến hóa đều không có rất lớn, đường viên vẫn có thể thấy rõ ràng.

Lâm Văn gật đầu cười, hướng về trong phủ đi vào!

Hoa đào xuân nở rộ,

Mảnh phấn diệu đầu cành cây.

Khinh ngời thắm tâm tỳ,

Năm sau còn phục tài! Nhìn thấy đào viên hoa mẩn hải dương, Lâm Văn không khỏi phát sinh ca ngợi tình, ngâm khế một bài thơ. Bước chân chạy chậm chậm, tiếp tục nhận biết này quen thuộc nháo cảnh xuân.

"Phu nhân, phu nhân, nhị thiếu gia trở về, Lâm Văn thiếu gia trở về!" Một đứa nha hoàn từ thật xa liền bắt đầu la lên, sớm quăn một bên, nhanh chóng hướng về Vương Nhục Tình gian phòng chạy đi. Chạy thờ hồng học.

Chính đang gian phòng nhàn rỗi không chuyện gì thêm hoa Vương Nhục Tình không khỏi đứng lên hình, thả tay xuống bên trong thứ tú, nhìn một thờ hồn hên nha hoàn chạy tới.

Xem thấy mình thiếp thân tỳ nữ trên trán ra mẩn giọt mồ hôi nhỏ, đưa tay đưa tới một cái khăn tay. Ra hiệu để cho xoa một chút hân, nhưng là đối phương nhưng không có như vậy, để khí tay áo, xoa xoa mồ hôi trán.

Vương Nhược Tĩnh lại nhẹ giọng nhắc nhở: Tiểu Mai, chậm một chút nói, người nói ai trở về?

"Phu nhân, là nhị thiếu gia, Lâm Văn thiếu gia trở về." Tiểu Mai biết phu nhân của chính mình đối với cái nào tin tức đặc biệt cấp thiết, đối phương một ít lơ đãng động tác chính mình cũng rõ như lòng bàn tay, người huyền ca mà biết nhà ý.

Vừa phu nhân thả tay xuống bên trong thứ tú, mà trực tiếp đứng dậy, nói rõ năng đối với một chuyện đặc biệt quan tâm, bình thường sự đều là núi Thái sơn sụp ở phía trước mà không sợ. { lại nói thế giới này cũng có câu nói này, cụ thể mời xem sau đó tỉ mỉ tình huống. } huống hồ phu nhân cũng đối với mình rất tốt đẹp.

Vương Nhược Tĩnh lo lắng nhất đều không có cái kia cả ngày ở Thanh Phong thành ăn ăn uống uống con thứ ba, dù cho hấn một điểm tu vi đều không có cũng không có chuyện gì, ngoại trừ mấy gia tộc lớn, ai dám bắt nạt Lâm gia con cháu đích tôn a!

Lưu gia cùng Lâm gia đồng minh, mà La Gia cùng Lâm gia thực lực kém không nhiều, khẳng định không dám chủ động khiêu khích, chỉ có thể ở Trần phía sau nhà phát cờ hò reo mà thôi.

Dù cho là được xưng Thanh Phong thành đệ nhất gia tộc Trần gia, quan trọng nhất dòng chính hậu bối, cũng không dám đối với Lâm Thạch hạ sát thủ, xảy ra chuyện là ai cũng không gánh nổi trách nhiệm.

'Lâm gia không thể mặc cho bắt nạt con cháu đích tôn, dù cho là Lâm gia vinh dự cũng không đồng ý, nếu như mặc cho bắt nạt, chỉ có thể gia tộc ly tâm, không lâu đem sụp đổ! Vì lẽ đó nhiều nhất cũng chỉ là xuống hạ độc thủ, hơn nữa chỉ có thể là Trần gia người.

Phù thành chủ thiếu gia là không dám như vậy, bởi vì Thanh Phong thành trật tự quy tắc, còn cần Lâm gia xuất lực.

Mà là lo lắng nhất cách xa ở thủ đô đi học con thứ hai, bởi vì ở thủ đô, không ai nhận thức người xã này hạ xuống để nhũ, ở thủ đô trước mặt, Thanh Phong thành chính là một tra! Ai cũng sẽ không cho người mặt mũi, cũng sẽ không nằm ở gia tộc cánh chim bên dưới.

Hồi bất cần một chút, đem vạn kiếp bất phục, lúc trước cũng không cường được hấn, cũng biết hấn chí hướng, chính mình có khả năng làm chỉ có thể là yên lặng mà lo lắng, nhìn nhi tử ký về nhà thư tín, mà âm thầm rơi lệ.

Trở về là tốt rồi.

"Tiểu Mai, phía trước dẫn đường đi!" Vương Nhược Tĩnh muốn ngay lập tức nhìn thấy con trai của chính mình, nhìn hấn trải qua có được hay không. Có phải là gầy, có hay không bị khổ bị liên lụy với.

"Vâng, phu nhân." Nha hoàn tiểu Mai đi ở phía trước.

Lâm Văn đi ở to lớn đình viện bên trong, phía trước đứng là mình lúc trước yêu thích góc địa phương, gió đêm đình. Bước bước chân, đi vào trong đình.

Ngồi ở trong đình trên băng ghế dài, nhìn bên cạnh bể nước, bên trong cảm lý thốc thốc, tranh đánh nhau thực. Muốn từ bản thân hai năm qua đi học, nhìn lại một chút trong phủ quen thuộc, nhẹ nhàng thở dài một hơi. Gia tộc mình cũng thật là rất yếu a!

Ở thủ đô, gặp nghe nói qua rất nhiều so với mình Lâm gia mạnh mẽ vô số lần gia tộc, trong một đêm liền bị người nhỏ tận gốc, không còn tồn tại nữa, mà

những người bề trên kia cao cao tại thượng, nhìn xuống chúng sinh.

Chỉ có thể cường đại đến chúng sinh ngưỡng mộ mức độ, mới có thể chân chính thủ hộ chính mình yêu quý vô biên gia tộc đi! Song quyền cảm thật chặt, nơi cổ gân xanh lộ, âm thầm hạ quyết tâm. Tựa hồ có thể viên hãn giấc mơ quyết định!

Đột nhiên cảm giác được cái gì, quay đầu lại hướng bốn phía nhìn ngó, nhìn thấy đại ca của chính mình Lâm Đông chính nhanh chóng tới rồi, tốc độ kia, khí thế, tuyệt không là năm tầng đỉnh cao có thể nắm giữ, mà chính mình cái kia kẻ tham ăn Tam đệ cũng chính ở bên cạnh, tốc độ càng không thấp hơn đại ca.

"Đại ca, chúng ta đến nhiều lần ai trước tiên đạt đến Nhị ca ở đâu?" Lâm Đông cùng Lâm Thạch mới vừa từ Lâm Trung Thiên thư phòng đi ra, hơn nữa đều biết lẫn nhau hiện nay cảnh giới.

Lúc đó Lâm Trung Thiên nghe được Lâm Thạch đạt đến năm tầng đỉnh cao, suýt chút nữa kinh rơi mất cảm, mà Lâm Đông cũng chẳng tốt hơn là bao, chỉ là bởi ở bên trong thư phòng, không tốt luận bàn, mới không có động thủ thử xem.

Lâm Thạch chỉ là phát ra khí thế của chính mình, cái kia cỗ sóng năng lượng là thay đổi không được, chỉ ít cấp thấp tu giả đánh không đạt tới cao cấp người tu luyện khí thế.

Đi ở trên đường nhỏ ở nói lẫn nhau cảm tưởng, nghe thấy bọn hạ nhân vội vàng vàng la hét Lâm Văn thiếu gia trở về, gọi lại một hồi người, hồi thăm được huynh đệ của chính mình vị trí, cấp tốc đánh tới chớp nhoáng.

Lâm phủ diện tích khá lớn, trước mặt thế những kia nói đi nhà vệ sinh đều muốn lái xe thể thao cường hào trang viên kém không đi nơi nào, hai người chạy mấy phút, mới nhìn thấy Lâm Văn bóng người, chính đang gió đêm trong đình.

"Đại ca, ta đi trước một bước ha, ha ha!" Lâm Thạch đề khí bé tức, một chớp giật tự, đột nhiên một hồi vượt qua Lâm Đông chừng mười thước, Lâm Đông nói thầm một tiếng không được, không nghĩ tới chính mình cái thứ ở trong truyền thuyết rác rưởi Tam đệ đã vậy còn quá chặt chẽ, cũng nhắc lên toàn thân nguyên khí, xèo một tiếng, đuổi tới Lâm Thạch bước tiến!

Lâm Văn đứng lên hình, hai tay mở ra. Xem thấy mình chí thân hai cái huynh đệ, đột nhiên cảm tính lên, tùy ý lệ nhỏ lướt xuống, lập tức quay đầu dùng tay áo xoa xoa.

"Đại ca. . . ." Liếc mắt nhìn Lâm Đông, ngược lại lại nhìn phía Lâm Thạch."Tam đệ "

"Nhị đệ, "

"Nhị ca "

Ba vị đến anh em ruột, hôm nay một lần nữa tụ tập cùng một chỗ. Chăm chú ôm nhau, cảm thụ thời khắc này ấm áp.

Vương Nhược Tinh ở phía xa nhìn, phát tay đuổi bên cạnh nha hoàn. Nhìn thấy chính mình ba con trai, như vậy tương thân tương ái, dù cho chính mình lại khổ lại luyện cũng đáng.

Mà nàng cũng tốt xấu là Quy Nguyên cảnh sơ kỳ cường giả, tự nhiên cũng phát hiện Tam nhi Lâm Thạch không giống, không khỏi cảm khái vạn phần, đứng trong mắt người rác rưởi, bây giờ đã từ từ trở nên mạnh mẽ.

Giả lấy thời gian, không biết sẽ trưởng thành đến trình độ nào, có lẽ sẽ đột phá đến gia gia mình cảnh giới đó cao thủ đi! Ai, chỉ là không biết hiện ở tại bọn hần thể nào rồi, đều hai mươi năm a!

Nhìn thấy Tam huynh đệ ở kẻ ra lẫn nhau tình huống, Vương Nhượng Tinh chậm rãi quay đầu lại, xoay người rời đi. Mà tâm tình chập chờn một khắc đó, Lâm Thạch tựa hồ phát hiện cái gì, chỉ là hệ thống phạm vi bao phủ còn đều không có rất rộng, quay đầu lại liếc nhìn cũng không có ai, chẳng qua là cảm thấy hơi thở này rất quen thuộc mà thôi.

Lập tức lại bắt đầu trò chuyện. Hưng phấn, kích động, tiếng cười lớn không dứt bên tai.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22:: Lâu ở ngoài lâu

Tam huynh đệ lẫn nhau lải nhải rất lâu, ăn cơm tối xong, từng người bốn gian phòng nghỉ ngơi, ngày mai sẽ là Lâm gia Đại Bì a.

Trong lúc, Lâm Thạch bởi vì dùng ăn phổ thông cấp mỹ vị cấp mỹ thực, thu được một chút năng lượng trị, nhưng là theo đẳng cấp càng ngày càng cao, những năng lượng này trị chỉ có thể có chút ít còn hơn không mà thôi. Còn nếu muốn ăn những này phổ thông cấp mỹ vị đến mức rất nhiều năng lượng trị, đem đòi kinh nghiệm, khả năng không lớn. Món ngon cấp mỹ vị còn chưa từng ăn đây. Khả khả.

Lâm Thạch cũng cố một hồi tu vi của chính mình, ở năm tầng đỉnh cao ổn định lại. Mà hần làm thế nào cũng không tĩnh tâm được. Lâm trận mới mài guom, không nhanh cũng quang. Thế nhưng rõ ràng như vậy khẳng định không được, còn không bằng đi lâu ở ngoài lâu ăn chút gì đây. Nghĩ tới đây, Lâm Thạch con mắt không khỏi mà toả sáng lên.

Có thể là được kiếp trước Lâm Thạch ảnh hưởng, chỉ cần không rảnh rồi, vừa nghĩ tới những kia sắc hương vị đều giai, hình dạng tranh kỳ đấu điểm huy món ăn nãi trấp phi vương ngư., tô món ăn Dương Châu đầu sư tử, còn có rất xuyên món ăn ma bà đậu hũ. Hần sẽ không kim lòng được nuốt ngậm nước. Nhắm mắt lại, say sưa cho hần tưởng tượng ra mỹ thực bên trong.

Mà Lâm Thạch lần trước đột phá mang vào nho nhỏ mỹ thực gia tên gọi, chỉ vẻn vẹn là liên quan với mỹ thực một đạo năng lực thuộc tính bổ trợ. Mà tạm thời không phát hiện có tăng cao tu vi lực công kích biểu hiện. Cụ thể thật giống là nấu ăn có thể tăng càng mỹ vị trị, mà thăng cấp thành trung cấp mỹ thực gia tên gọi, có thể tăng cường càng nhiều mỹ vị trị. Một khi trở thành đại đại mỹ thực gia, cái kia tiện tay một món ăn, chính là tràn đầy linh được, hơn nữa là loại kia còn không mang theo di chứng về sau linh được. Là được ba phần độc, như đan được loại kia loại hình, tình cờ một lần hai lần sử dụng đến lúc đó phát hiện không là cái gì, một khi trường kỳ sử dụng, thân thể kia bên trong đan được tạp chất bài không ra đi, rất có thể sẽ tổn nhiều thời gian hơn đi chữa khỏi nó.

Lại nói lâu như vậy rồi, Lâm Thạch còn không có mình từng làm món ăn đây! Nghĩ tới đây, huyết sáo ra ngoài, thừa dịp thiên còn không triệt để đêm đen đến, mau mau đi trải nghiệm một ít Thanh Phong thành buổi tối đây.

Cùng lúc đó, cái kia ở ngoài thành Hắc Long tuần đoàn xe giải tán, chỉ cần là nhiều người địa phương, chính mình Nhiếp gia đối địch thế lực, khẳng định không dám trắng trợn tập kích, dù cho ở trên đường lâu như vậy không có động thủ, cũng không thể bắt cần. Chỉ có thể do công khai bảo vệ biến thành lên lút tùy tùng. Mà lưu lại một con ngựa cùng xe ngựa, trên xe ngựa ở dưới góc phải địa phương khắc lại một đao hình tiêu chí. Còn có một vị phu xe. Nếu như thường thường trà trộn Đồ thành thoáng có chút nhân lực cùng tình báo khởi nguồn người, nhất định sẽ phát hiện cái này phu xe đều không có

người khác, dĩ nhiên là ở thủ đô đều tiếng tăm lừng lẫy địa sát bằng xếp hạng thứ mười bốn Hắc Ám tay an Tề (đù), nhưng hiện tại nhưng ngoan ngoãn làm một xe đẩy phu, cảnh giác nhìn chu vi.

"Tiểu thư, sắc trời đã tối, nếu không chúng ta ngày mai lại đi Lâm gia?" Tiểu Lam nhắc lên xe ngựa trừ bố, nhẹ giọng hỏi dò lên.

"Cũng được, Tiểu Lam ngươi tìm một chỗ sắp xếp dừng chân đi! Ngạch, tốt nhất là chúc cho bọn họ Lâm gia khách sạn đi! Ngươi đi làm đi, ta mệt mỏi. Đến gọi ta." Niếp Phi Nhi mang điểm nhi uể oải nói rằng, chính mình liều lĩnh theo Lâm Văn chạy ra, tên kia đúng là không nói tiếng nào muốn chạy đi, cũng không biết chờ đám người ta, chính mình cũng như vậy, hắn còn không biết tâm ý của chính mình cùng tình ý sao? Lúc trước chính mình nhưng là một chút liền chọn trúng hắn! Chết Lâm Văn, xú Lâm Văn, hận chết người.

Thanh Phong thành buổi tối, tiêu cấm không dứt, đèn đuốc sáng choang. Các loại tiếng rao hàng lẫn nhau chấp trùng, các loại tiếng trả giá, chửi bậy tiếng ồn ào nhiều tiếng không dứt bên tai. Rìa đường tiểu thương bắt chuyện thanh, tiểu hài tử khóc nháo thanh, văn nhân nhà thơ thường đi **, thỉnh thoảng có mặc hồ hang nữ tử ở làm điệu làm bộ, chơi đùa bên trong phát sinh cuộn sóng giống như tiếng cười, dẫn tới một ít đi ngang qua nam tử nghỉ chân, lập tức ở bắt chuyện xuống tiền vào lầu bên trong.

Niếp Phi Nhi ngồi xe ngựa buồn bực ngán ngẩm, lần đầu nhìn thấy tình cảnh như thế, không khỏi mà từ trong xe ngựa duỗi ra hiếu kỳ đầu đến. Ngắm lại chính mình ở thủ đô, ngoại trừ ở nhà đi một chút, dù cho địa phương to lớn hơn nữa, cũng là như là cái lao tù. Không có tự do có thể nói, mà nàng chỉ có thể cố định ở nho học quán đi xem xem, mà nàng chính là lúc trước gặp phải lúc đó hăng hái Lâm Văn, nhưng là chỉ khi hắn biết được thân phận của chính mình sau, nhưng từ từ sơ cách mình, lẽ nào là hắn biết khó mà lui vẫn là bản thân liền là nhu nhược. Sau đó đều là bởi vì có người lộ đẳng tiết lộ, là chính mình Nhiếp gia người tự mình đi tạo áp lực, đều không có mỗi người đều có thể ở Nhiếp gia uy phong xuống còn có thể trấn định tự nhiên ở thủ đô đi học, mà đều không có ảo não chạy đi về nhà.

Chính vì như thế, Niếp Phi Nhi đối với Lâm Văn càng thêm cảm thấy hứng thú. Hơn nữa cũng bởi thương yêu chính mình tổ mẫu lên tiếng, cũng không có người đối với Lâm Văn ném đá giấu tay. Mà nàng cũng có thể quá nàng tạm thời muốn sinh hoạt, làm cho nàng lựa chọn, nếu như Lâm Văn không đủ ưu tú đến Nhiếp gia tán thành, như vậy sau đó nàng mặc kệ gia tộc như thế nào sắp xếp nàng làm gì, nàng đều muốn phục thù. Đây chính là đánh đổi.

Nhìn cái kia huyền nháo đến cực điểm Lâm gia lầu ở ngoài lầu, Lâm Thạch đi vào.

"Lâm Thạch thiếu gia được, " "Lâm Thạch thiếu gia tốt." Hai cái thủ ở bên ngoài nhà lầu ở ngoài gã sai vặt nhìn thấy Lâm Thạch giá lâm, không khỏi lập tức cúi đầu khom lưng hỏi tốt. Lâm gia con cháu đích tôn thân phận này, liền đại biểu tất cả, dù cho chính mình tu vi cũng so với cái thứ ở trong truyền thuyết rác rưởi Lâm Thạch thiếu gia cao một chút, nhưng vẫn cứ cười theo. Mà Lâm Thạch thường xuyên đến, hai người muốn chưa quen thuộc cũng khó khăn.

Đạp bước đi vào phòng lớn, thực lực cao, đối xử thế giới ánh mắt đều không giống nhau. Chính như một người trúng rồi tiền thưởng một triệu, ngay lập tức nghĩ đến nên làm gì làm sao tiêu hết nó, mà không phải đi muốn tương lai như thế nào. Mà một ít tri thức nhiều điểm người, có chút hoài bão người, nhất định sẽ cầm cái này tài chính làm nguyên thủy lên bản tài chính. Để đạt tới lợi lẫn lợi. Cuối cùng phú giáp một phương. Hoặc là còn có thể có càng to lớn hơn càng nhiều mạo hiểm cùng theo đuổi. Lầu ở ngoài lầu chuông quý lâm bốn nhìn thấy Lâm Thạch lại tới nữa rồi, vội vả thả tay xuống bên trong việc, điều khiển cái kia hơi hơi mập điểm mỡ vóc người, như một làn khói chạy đến Lâm Thạch trước mặt, biết được Lâm Thạch là đến sử dụng lầu ở ngoài lầu nhà bếp, vừa quyến rũ vẻ mặt từ trên mặt gục xuống. Hắn sẽ không làm cái này, chỉ biết là thương thức, vạn nhất chế tác một ít siêu cấp khó ăn đồ vật, để khách hàng ăn được, cái kia nhọc nhằn khổ sở bồi dưỡng lên vinh dự rất khả năng vừa tan, thế nhưng vẫn là không cưỡng được Lâm Thạch yêu cầu, đành ra một vị trí đi ra, thấp giọng nói cho người bên cạnh, Lâm Thạch thiếu gia những thức ăn này, bất luận làm sao đều không thể tiến vào khách sạn thực khách nơi đó.

Lâm Thạch nhìn một chút trên bàn nguyên liệu nấu ăn, rất nhiều là kiếp trước thấy đều chưa từng thấy hoặc là căn bản liền không tồn tại nguyên liệu nấu ăn, chuẩn bị kỹ càng chính mình muốn làm món ăn nguyên liệu nấu ăn.

Hệ thống nho nhỏ mỹ thực gia tên gọi năng lực kích hoạt! !

Kí chủ chính đang tiến vào sơ cấp đầu bếp giai đoạn! !

Tất cả chuẩn bị sắp xếp! ! !

Lúc này lâu ở ngoài cửa lầu đình xuống một chiếc xe ngựa, chính là vừa tìm tới lâu ở ngoài lầu Niếp Phi Nhi đoàn người, nàng vững tin chu vi nơi trong bóng tối hộ vệ khẳng định có năm người trở lên, vền vẹn cách nàng không đủ hai mươi mét nơi, càng xa hơn người còn có.

"Tiểu Lam, nơi này chính là Lâm gia sản nghiệp sao?" Niếp Phi Nhi nhìn thấy tên nhà quê bình thường khách sạn, hỏi bên cạnh tỷ nữ.

Mất sắc lâu ở ngoài lầu gã sai vật lập tức tập hợp tới, hỏi dò khách mời là nghỉ trọ vẫn là ở trọ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23:: Trần Uy Phong

Đêm đó, Thanh Phong thành, thành bắc Trần gia.

Ở Trần phủ trong đại viện thọc sâu nơi, có một gian đơn giản đến cực điểm gian phòng nhỏ, đình viện bên trong trồng một viên tiểu Hắc mộc thụ, đồn đại mấy trăm năm đều không có nở hoa kết quả, cũng chưa từng khô héo Lạc Diệp tận. Này thụ ở to lớn Trần phủ lộ ra đến không ra ngô ra khoai, thể nhưng là không có bất kỳ người nào dự định chém đứt nó. Hoặc là nói, những người này căn bản liền không biết có này thụ tồn tại.

Trên thực tế, ở căn phòng này chu vi 100 mét nơi, ép rẽ : cái liền không có bất kỳ người nào xuất hiện, liền tuần tra thủ vệ đều không có. Cũng chưa từng xuất hiện gia nô. Trần gia có đã thông báo, nơi này thuộc về Trần gia cấm địa, xông loạn giả giết chết không cần luận tội.

Một loạt tiếng bước chân quấy rầy nơi này yên tĩnh, phòng này bên ngoài xuất hiện ba người, chậm rãi đi tới trong viện, nhìn thấy trong đình viện cái kia viên tiểu Hắc mộc thụ, cầm đầu người đàn ông trung niên con mắt căng thẳng, tựa hồ đã xảy ra cái gì để hấn giết mình sự tình. Lập tức khôi phục như cũ. Nhưng cũng không dám thờ ơ, vẫn cầm khẩu chờ đợi cái gì đáp án.

Trung niên nam tử này biết bên trong người đã biết được hấn đến, cũng không có hé răng, chỉ có thể chờ đợi, dù cho là bên trong người ngủ, cũng không thể hoặc là không dám đi quấy rối. Đồi trước tộc trưởng chính là bị vô tình chém giết với này. Cho nên mới đến phiên hấn Trần Lăng Thiên thượng vị. Mà cái này cầm đầu nam tử chính là Thanh Phong thành tứ đại gia tộc đứng đầu Trần gia tộc trưởng Trần Lăng Thiên. Nhưng ở Thanh Phong thành oai phong lẫm liệt đại tộc trưởng, nhưng ở đây một lời không dám phát.

Đại khái quá một canh giờ, bên trong gian phòng vẫn không có động tĩnh. Buổi tối đình viện có vẻ đặc biệt quý dị, đặc biệt là cái kia viên chấp chôn bên trong tiểu Hắc thụ, tựa hồ đang cười? Trần Lăng Thiên cười khổ một tiếng, nhưng không có bất luận động tác gì. Chính mình làm tộc trưởng một tộc, đến hiện tại tu vi miễn cưỡng đạt đến Quy Nguyên cảnh đỉnh cao, so với Lâm gia Lâm Trung Thiên còn kém một đường. Chỉ vì chính mình là nửa đường vị. Ngẫm lại chính mình một năm trước vẫn là Quy Nguyên cảnh trung kỳ, dựa vào chính mình tư chất là khẳng định không nhanh như vậy, dù cho tài nguyên tu luyện cùng lên đến.

Cảm giác mạnh mẽ chính là tốt.

Lại quá nửa canh giờ, theo Trần Lăng Thiên đến hai người, trong đó có một vị tướng mạo tuấn tú, nhưng bước chân phù phiếm người, đứng lâu như vậy, làm cường thế cảnh ba tầng người tới nói, này cũng không tính là cái gì, nhưng hấn nhưng có điểm không chịu nổi. Chính là Trần phủ tộc trưởng nhị thiếu gia Trần Giáo Ngân, tuy rằng Trần Lăng Thiên đối với mình con thứ hai có chút không thích, chỉ biết ăn uống chơi gái đánh cược, thế nhưng can hệ trọng đại, không thể không nhắm mắt đi tới nơi này.

"Cha, làm sao lão tổ tông còn không đáp lời đây, ta đều không chờ được, chờ đợi thêm nữa nhất định phải hư thoát. Buồn ngủ quá ngách!" Nói xong Trần Giáo Ngân đánh cái ha ha.

"Thứ hỗn trướng, lão tổ tông trước mặt còn dám làm càn, đến lúc đó ngươi chết như thế nào, không nên trách cha lòng dạ ác độc tâm vút bỏ ngươi. Muốn chết cũng chờ liên lụy ta." Nghe đến đó, Trần Lăng Thiên giận không chỗ phát tiết, rõ ràng nơi này không thể nào động, huống hồ còn mang theo không tôn kính ngữ khí, nếu như vị bên trong kia không cao hứng, chính mình khẳng định không dám cầu xin. Một lòng bàn tay quăng tới. Trần Giáo Ngân bị đánh bối rối, chính mình ở bên ngoài lại làm càn, dù cho lần trước đánh Lâm gia rác rưởi, bị Lâm gia tộc trưởng thảo tới cửa đến, đều không thấy cha của chính mình như thế phần nộ quá. Ngược lại còn khoa chính mình làm không tệ. Chính là làm một ít người người oán trách việc, hấn cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, ngay ở trước mặt người trước mặt ngoài miệng nói hai câu không quan hệ đau khổ cảnh cáo, lập tức liền mặc kệ.

Chính vào lúc này, bên trong nhà truyền đến một trận tiếng vang, bên ngoài ba người nhất thời không dám thở mạnh, mang theo tôn sùng kính ý trong chờ đợi diện người lên tiếng.

"Ba người các ngươi vào đi! Cửa không khóa." Trong phòng truyền đến một đạo tang thương nhưng mạnh mẽ âm thanh. Từ xa đến gần. Vang vọng ở ba người trong tai, rõ ràng cực kỳ.

Nhẹ nhàng đẩy cửa ra, ba người lần lượt tiến vào, vị cuối cùng người làm đóng cửa lại. Con mắt không dám chung quanh loạn vọng, chỉ nhìn chăm chăm phía trước. Liền Trần Lăng Thiên đều cảm giác một luồng không lồ áp lực bao phủ cả phòng, chính ngoan ngoan đứng ở nơi đó, chờ đợi lão tổ tông lên tiếng.

"Nếu tộc trưởng đến rồi, vậy thì tọa chỗ ấy đi!" Này thanh vừa ra, mấy người đều thở phào nhẹ nhõm. Không sợ bị răn dạy, chỉ sợ như vậy không hề có một tiếng động áp lực. Liền Trần Giáo Ngân như vậy không có tim không có phổi người đều cảm giác được. Trần Lăng Thiên ngồi nghiêm chỉnh, hai người bên cạnh không thì ra kỷ luật, đứng phía sau của hấn.

Lúc này Trần Giáo Ngân ngẩng đầu nhìn. Đây là lần thứ nhất xem thấy mình Trần gia trong truyền thuyết lão tổ tông, Thanh Phong thành Trần gia Định Hải thần châm. Này ông lão mái đầu bạc trắng, trên mặt nếp nhăn hoành hành, mà hấn mọc ra một bộ con buôn ích kỷ cực kỳ xấu xí chi mặt. Lão nhân ban từng cái hiện hiện. Tựa hồ là một muốn lập tức tắt thở người. Nhưng là hữu tâm người có thể từ ánh mắt hấn bên trong nhìn ra tràn ngập khôn khéo sức sống khí tượng, mà đều không có đục không chịu nổi.

Nhìn nơi này, Trần Giáo Ngân tựa hồ xem thường khẽ hừ một tiếng. Hấn chỉ nhìn ra cái này là gần đất xa trời lão già đáng chết, nào có một bộ cao thủ tuyệt thế đáng đáp. Nếu như mình có thể được công lực của hấn, khả khả, chính mình nhưng là vô địch thiên hạ. Chính mình cũng sẽ không cùng đại ca như thế, chết suy nghĩ luyện võ. Đi tìm ngược.

Người lão già này ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn Trần Giáo Ngân, mà vừa chính đang ảo tưởng chính mình ở Thanh Phong thành oai phong lâm liệt thời điểm, này hậu tri hậu giác công tử bột, dĩ nhiên cũng cảm giác được một luồng nồng nặc đến cực điểm hàn khí. Nhìn chung quanh một chút cha của chính mình, nhưng cũng không không khỏa.

Nhất thời hai chân đều đánh tới chiến đến.

Ông lão là ông tổ nhà họ Trần tông, linh khí cảnh cường giả tới đỉnh, Thanh Phong thành đệ nhất cao thủ, mấy chục năm đều không thấy hấn từng ra tay, hoặc là nói gặp hấn người xuất thủ, cũng đã không ở cõi đời này. Mà hấn Trần Uy Phong, từ một chi thứ con cháu, trưởng thành lên thành Trần gia lão tổ, trong lúc không biết được qua bao nhiêu oan ức, ăn qua bao nhiêu khổ. Mà cha mẹ hấn huynh đệ đều ở gia tộc đấu tranh bên trong lần lượt tạ thế. Không đợi được trưởng thành, cũng đã không lại nhân thế. Điều này cũng nuôi thành hấn vì tư lợi tính cách.

Khi hán cường đại đến gia tộc vô địch cảnh giới linh khí cảnh thời gian, Trần gia một cái khác linh khí trung kỳ trường lão, ngầm thừa nhận hán chém giết tàn hại quá hán người thân con cháu đích tôn. Giúp đỡ toàn gia một toàn thân mà thôi. Phế bỏ ngay lúc đó tộc trưởng, đề bạt một chi thứ hậu bối trở thành tộc trưởng. Đợi được người trưởng lão kia sau khi tọa hóa, càng thêm coi trời bằng vung. Có điều hán cũng vì gia tộc mạnh mẽ làm ra không thể xóa nhòa công hiến. Ở ba mươi năm trước, càng là chém giết Lâm gia một linh khí cảnh trường lão. Toàn bộ Thanh Phong thành chấn động động không ngừng. Bởi vậy vừa đến, Trần lâm hai nhà càng là không đội trời chung.

Chỉ là bởi vì nhiều phương diện cân nhắc, hơn nữa bởi vì Lưu gia kiềm chế. Toàn lực vây quét Lâm gia đều không có không thể, chỉ là cái được không đủ bù đắp cái mất, cũng sợ bị một ít bọn đạo chích ngư ông đắc lợi. Chỉ cần hán đột phá đến Hóa Chân Cảnh, nắm giữ hoàn toàn nghiền ép làm Lưu hai nhà thời gian, một nhà độc đại, không còn là giấc mơ. Mà La Gia, cũng không cần thiết tồn tại.

Mà hán Trần Uy Phong, sẽ là toàn bộ Thanh Phong thành duy nhất chúa tể. Qua nhiều năm như vậy, chỉ là bởi vì Trần gia có thể cấp tốc tìm tới chính mình cần tài nguyên mà thôi. Đối với cái này Trần gia, lòng trung thành đã không mảnh liệt.

"Tộc trưởng muộn như vậy đến, có chuyện gì không?" Sau một chốc, Trần Uy Phong hít mắt nói câu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24:: Độc Thần thủy

Nghe được lão tổ tông nhìn như bình thần không có gì lạ câu hỏi, Trần Lăng Thiên ở trong lòng vẫn là không khỏi rung mình một cái!

"Về lão tổ tông, chuyện này cần con trai của ta Trần Giáo Ngân bẩm báo!" Trần Lăng Thiên lại nhìn thấy hán cái kia lạnh lùng ánh mắt, nhất thời lòng rối như tơ vò, không một chút nào như ở Thanh Phong thành hăng hái, ngông cuồng tự đại.

"Hả? Người xác định là như vậy? Đều không có đến đâu ta chơi?" Trần Uy Phong hừ lạnh một câu, nhìn dáng dấp là Trần Lăng Thiên còn không biết cụ thể sự, liền vội vã chạy tới a!

Cả phòng lại lạnh lên.

Trần Giáo Ngân cùng cái kia gia nô đột nhiên quỳ trên mặt đất, cũng lại không chịu nổi như vậy lạnh người khí thế. Lúc này trong lòng hán chính là muốn chính mình làm sao như thế tiện, có khỏe mạnh thiếu gia không làm, tới nơi này ra về đáng thương, đi ra ngoài ta khẳng định đến giết chết này không trường mắt cầu nô tài. Lập tức liếc mắt nhìn quỳ ở bên cạnh gia nô.

Vị kia gia nô xem thấy mình công tử ánh mắt, làm tay chân tâm phúc chó săn, há sẽ không biết đây là muốn giết người tiết tấu a!

Nghe thấy phụ thân nói như vậy, Trần Giáo Ngân nhắm mắt nói lên. Sự thực cũng chính là như vậy, cha mình cũng không biết tình huống cụ thể. Một lòng nghĩ lập công mà thôi.

"Về lão tổ tông, ta nô tài Trần Thất nói hán ở thành đông trên đường cái từng nhìn thấy Lâm Thạch từng xuất hiện. Hán còn hoạt động khỏe mạnh." Trần Giáo Ngân không dám kéo dài ẩn giấu, một mạch nói ra.

Trần Uy Phong không biết có ý gì, Lâm Thạch sống rất tốt, làm sao sẽ là can hệ trọng đại việc đây! Ngẩng đầu lên, nhìn một chút Trần gia tộc trưởng.

Trần Lăng Thiên hiện tại vẫn là đầu óc mơ hồ đây, xem thấy mình lão tổ tông đang nhìn mình, trong lòng ám đạo muốn hồng việc, nếu để cho lão nhân gia người không hài lòng, lần này nhất định sẽ có người muốn gặp xui xẻo.

Trần Giáo Ngân nhìn thấy phụ thân chính mình cũng không biết tình huống thế nào, lập tức đem mình muốn nói toàn bộ nói ra.

Sự tình là như vậy. "Ngày ấy, ta nhìn thấy Lâm Thạch cùng vị kia Cổ Phương cô nương đi đồng thời, vị kia Cổ Phương cô nương có thể đẹp dễ, đáng tiếc chính là đánh lại đánh không lại nàng, tu vi cao lạ kỳ, ta càng đều không có hợp lại chi địch, ta dò thăm toàn bộ Thanh Phong thành cũng không có nhân vật này, mà Thanh Phong thành họ Cổ gia tộc cũng không nhiều, từng cái tìm hiểu, tựa hồ đều không có Thanh Phong thành người. Cũng từng nghĩ tới xin mời gia tộc cao thủ dùng mạnh, chính là thị vệ đội đội phó, Quy Nguyên cảnh sơ kỳ Trần tứ thúc, nhưng là cuối cùng không có bất kỳ ai trở về, lại như là bốc hơi khỏi thế gian như thế!"

"Cái gì, người tứ thúc là người gọi đi? Lại vẫn không gặp? Ta đánh chết người cái phá gia chi tử." Nghe đến đó, Trần Lăng Thiên liền đánh gãy con trai của chính mình. Quy Nguyên cảnh nhưng là một cái gia tộc hàng đầu sức chiến đấu, mà linh khí cảnh trường lão là sẽ không tùy ý ra tay, bởi vì đều sợ tổn thương một hai, gia tộc sẽ không hạ xuống. Mà Trần gia thị vệ đội phó, Trần Lăng Vân, cũng chính là Quy Nguyên cảnh cao thủ, trước đó vài ngày đột nhiên không gặp, chính mình còn buồn bực đây, có phải là phản bội gia tộc, nhưng là theo hán một đám người cũng không gặp, trong nhà già trẻ đều ở, không giống như là muốn phản bội gia tộc đáng về, chính mình trước mấy thì đoạn cũng bận bịu, liền đã quên này tra. Không nghĩ tới dĩ nhiên là như vậy.

Nói xong, giờ lên bàn tay phải liền muốn đánh chết Trần Giáo Ngân giống như vậy, trên thực tế hán cũng không có cố làm ra vẻ, nếu như một chương này đánh thực, con trai của chính mình ít nhất khẳng định đến trọng thương đến tàn. Hán không dám giờ trò bịp bợm, trong tộc lão tổ tông cũng ở chỗ này đây, nếu như là làm bộ sự phản nộ, hán khẳng định có thể thấy được. Huống hồ, Quy Nguyên cảnh đối với một gia tộc tới nói, đúng là đặc biệt trọng yếu. Toàn bộ Trần gia đều chỉ có mười một vị. Hiện tại liền mười vị. Trong đó mấy vị liền sắp tọa hóa, nếu như không đột phá đến linh khí cảnh, khẳng định không cứu.

Ngay ở Trần Lăng Thiên bàn tay cách con trai của hán đỉnh đầu thập cm thời điểm, một luồng kinh khí xèo một hồi gào thét mà đến, nhìn như nhỏ bé khôi không khí, nhưng ẩn chứa năng lượng khổng lồ, trực tiếp đánh bay Trần Lăng Thiên tay. Mà theo kinh khí rút lui rất nhiều bộ. Trần Lăng Thiên chỉ là cảm giác được chính mình nhỏ bé, chỉ lần này, liền hoàn toàn nhìn ra cùng lão tổ tông chênh lệch. Chính mình còn cảm giác được lực lượng này không kịp lão tổ tông một phần mười, hơn nữa còn không chế linh khí khiến cho ôn hòa cực kỳ, tự thân cũng không lo ngại.

"Để hán nói tiếp, tộc trưởng người liền không nên nói nữa!" Như vậy bị người đánh gãy thoại, chính mình còn chưa nói đây, hán liền bắt đầu phát biểu. Trần Uy Phong vẫn là khó chịu. Dù cho là tộc trưởng, không nghe lời, liền phế bỏ hán đi.

Nơi nào sẽ không biết chính mình lão tổ tông tính nết, nhất thời không dám thờ mạnh, ngoan ngoãn ngồi ở trên ghế. Nếu như nói không ra cái nguyên do, sau khi đi ra ngoài, dù cho lão tổ tông không nói cái gì, chính mình cũng cần phải đánh chết cái kia thằng nhóc không thể.

Trần Giáo Ngân cũng dọa sợ, thật sự coi chính mình muốn như vậy bị phụ thân đánh chết đây. May là may là! Ở trong lòng vỗ vỗ ngực, sửa sang một chút ngôn ngữ trái tim.

"Từ khi tứ thúc mất tích, ta cũng không dám cùng người trong nhà nói!" Ngẩng đầu lên nhìn một chút phụ thân, lập tức nhớ tới hán không thể nói chuyện. "Chính mình liền biết đắc tội không nói cái kia xu biểu đập phá, chính mình không đắc tội được nàng, còn có thể sợ cái kia Lâm gia rác rưởi sao? Chỉ là nếu muốn làm thần không biết quỷ không hay, còn cần bàn bạc kỹ càng."

Nói tới chỗ này, hán thờ phào một cái. Vừa phiền muộn quét đi sạch sành sanh. Ngẫm lại chính mình hung tàn, không khỏi đắc ý lên.

"Chính mình là không có cách nào đối phó hấn, nhưng là ở ta dự định chỉ là ra sức đánh một lần hấn thời điểm, trong lúc vô tình nghe thấy phụ thân và hai trưởng lão đối thoại." Hấn cũng không quản cha của chính mình về mặt, ngược lại phá quán từ phá suất, vừa hấn còn muốn đánh chết chính mình đây."Bọn họ nói chuyện bên trong nói tới một loại độc vật, gọi Độc Thần thủy đồ vật." Khả khả, nói tới chỗ này, hấn lại cười gian rộ lên, tựa hồ có cái gì để hấn thực hiện được.

Mà Trần Lăng Thiên nghe được Độc Thần thủy sự, đang định mở miệng nói chuyện, nhưng nhìn thấy lão tổ tông biểu hiện, vừa bay lên đến chất vấn lời nói, một mạch vẫn cứ nuốt trở vào.

Mà Trần Uy Phong cũng ở trong lòng rung mình một cái, Độc Thần thủy thật là đều không có vật gì tốt. Lập tức nhìn một chút Trần Lăng Thiên, tựa hồ đang hỏi tại sao cơ mặt như vậy sự lại bị tiểu hài tử biết rồi.

"Độc Thần thủy nghe phụ thân nói, chỉ cần một giọt nhỏ vào trong miệng, hoặc là trên vết thương, không ra mười ngày, nhất định sẽ Vô Bệnh không thống chết đi. Liền Hóa Chân Cảnh cao thủ đều không tra được. Có người nói có thể độc giết linh khí cảnh cao thủ. Ta cũng chỉ theo phụ thân nơi này làm ra ba giọt mà thôi, thật khu môn. Trưa hôm đó, ta thừa dịp cái kia Cổ Phương biểu tạp không ở, kêu các huynh đệ của ta, đem cái kia Lâm Thạch mạnh mẽ đánh cho một trận, sẵn người khác không chú ý, đem ba giọt Độc Thần thủy đều nhỏ ở Lâm Thạch trong miệng." Nghĩ đến Lâm Thạch chết dạng, không khỏi cao hứng lên. Nhưng là hôm nay lại bị tin tức truyền đến đánh vỡ.

"Cái gì, ba giọt Độc Thần thủy còn không độc chết hấn?" Luôn luôn trấn định tự nhiên Trần Uy Phong, nghe nói như thế, nhất thời hoảng loạn cả lên. Chính mình nhưng là xem qua hiệu quả, năm đó cái kia Lâm gia trưởng lão chính là trước đó bị chính mình hạ độc, sau khi ở chính hấn không biết tình huống, hung hăng chém giết. Hơn nữa chính mình cũng xem qua thượng sử đối với một không nghe lời linh khí cảnh cường giả, sử dụng một giọt Độc Thần thủy, không ra bảy ngày cũng đã tử vong, mặt ngoài là hoàn toàn không thấy được.

"Đúng, đây là nhà ta nô Trần Thất tận mắt nhìn thấy. Ta đã nghĩ đến khẳng định là phụ thân nói tới sai lầm, lập tức chạy đi hỏi phụ thân, có thể phụ thân nói cái kia Độc Thần thủy là hữu dụng. Ta liền lôi kéo phụ thân đi tới lão tổ tông nơi này, ta nghĩ khẳng định là Lâm gia có phá giải Độc Thần thủy thần vật đi! Phát hiện đại sự như vậy, vậy ta chẳng phải là lập công?"

"Các người đi ra ngoài đi, ta biết rồi, tộc trưởng người cũng đi ra ngoài, khen thưởng hấn một ít có thể tăng cường tu vi đồ vật đi!" Trong lòng hấn có chút ngôn ngữ, phải hỏi một vấn đề.

"Vâng, lão tổ tông." Ba người nói xong vội vã lui ra.

"Thượng sử, Thanh Phong thành Hắc Ám thần chi nhánh Trần Uy Phong cầu kiến thượng sử!" Hấn tựa hồ không biết nơi nào có người, chỉ là cung kính dị thường nói. Không còn nữa vừa ngừng ngừng tự đại.

, cũng không lâu lắm, này gian phòng nhỏ bên trong xuất hiện một vệt bóng đen.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25:: Phi long tại thiên

Không có ai biết hai người ở bên trong phòng nói cái gì, chỉ là Trần Uy Phong ở hai canh giờ sau khi, đem tộc trưởng Trần Lăng Thiên gọi vào, sau đó thẳng ngày, Thanh Phong thành bóng người dần tăng, trong thành rung động. Trong thành bách tính bắt đầu không khỏi mà suy đoán cái gì. Có phải là Trần gia muốn động lâm Lưu hai nhà.

Tin tức như thế tự nhiên không gạt được Lâm Trung Thiên, nghe tin tức này, mặt ngoài là tràn ngập xem thường, kỳ địch lấy yếu, ma túy kẻ địch cho rằng Lâm gia quá đáng tự mãn. Còn truyền đi nói Lâm gia không e ngại bất kỳ khiêu chiến nào! Nhưng lén lút khuyết mời rất nhiều Lâm gia túc lão tiền bối môn cùng thành viên trọng yếu đến hội nghị bí mật thỉnh thảo luận việc này thật giả cùng đối sách.

Đương nhiên, việc này ở Lâm thị Đại Bì chỉ sau đó phát sinh, chỉ ít không liên quan hiện tại Lâm Thạch sự. Hắn chính đang biến thân!

Sơ cấp đầu bếp giai đoạn khởi động!"Leng keng, sơ cấp đầu bếp nhiệm vụ khởi động, lần đầu hoàn mỹ hoàn thành đầu bếp thử thách. Thu được Niếp Phi Nhi khẳng định! Quest thưởng võ kỹ cường hóa điểm 10 điểm, hoàn thành kích hoạt võ kỹ cường hóa chi nhánh. Lần đầu hoàn thành ngoài ngạch bổ trợ. Sơ cấp đầu bếp, nho nhỏ mỹ thực gia tên gọi thuộc tính tăng cường: Mỹ vị trị thêm 10 điểm, năng lượng thêm 10 điểm

Nhìn thấy chính mình từ kẻ tham ăn đến đầu bếp chuyên hình, Lâm Thạch vẫn là thật hài lòng, sau đó tự mình nghĩ ăn cái gì liền ăn cái gì. Chính mình đến ở trong không gian giới chỉ thả một ít nguyên liệu nấu ăn bộ đồ ăn cùng gia vị. Ở con đường tu luyện trên, vào nhà cướp của chuẩn bị! Người suy nghĩ một chút, nếu như đụng tới chính mình đặc biệt vừa ý nguyên liệu nấu ăn, người nói là trực tiếp hướng về hỏa trên chảo một hồi liền ăn đây, vẫn là làm cao cấp đại khí trên đẳng cấp đây. Cảm giác đều không giống nhau mà! Như thế nào đi nữa khổ, cũng không thể oan ức vị a! Hơn nữa mình cũng không muốn trở thành chỉ biết là tu luyện muộn bao! , thành là chân chính trạch nam đây.

Vừa liếc nhìn nhiệm vụ, cái này Niếp Phi Nhi là làm gì ăn, lại vẫn có thể xuất hiện ở ta hệ thống trong nhiệm vụ! Hàng này dĩ nhiên không nói là thần thánh phương nào! Mà là làm gì ăn. Có thể chính là chân chính kẻ tham ăn đi.

Lâm Thạch lắc đầu, quảng đi một ít tạp niệm. Thật lòng xem ra trước mặt nguyên liệu nấu ăn. Mình làm thật chính là, còn lại không cần phải để ý đến.

Chính mình chuẩn bị làm một đạo Thiên Phong quốc món ăn nổi tiếng -- phi long tại thiên! Chủ yếu nguyên liệu nấu ăn chính là Địa Long thịt!

Địa Long thú, Long yếm rừng rậm đặc biệt chỉ yêu thú! Con thú này đầu phân tự Long giống như vậy, khuôn mặt dữ tợn, cái kia một loạt vô cùng sắc bén cự xỉ, cắn đứt một ít sắt thép đồ vật không tổn sức chút nào. Mà thân thể như hung ngạc giống như vậy, vậy lớp lớp, có thể kháng cự vạn quân lực. thân khi còn nhỏ đa số vì là màu vàng đất vẻ, quá thành niên, thì lại dần dần biến thành vàng sẫm vẻ, mà có thể đạt đến linh khí cảnh thì lại vì là màu da cam vẻ. Một khi đột phá cảnh giới này, thì lại màu sắc nhạt lụi. Nhân chất thịt ngon, ăn cũng có thể tăng cường một chút thời gian khổ tu. Càng quan trọng chính là có chút Địa Long có thể thành tựu Long đan hạch! Quý giá cực kỳ.

Ở Long yếm sơn mạch khu vực biên giới qua lại. Người có thể tưởng tượng rằng ở khu vực biên giới yêu thú liên đều là cấp thấp, trong đó Địa Long quần thể khá là khổng lồ, hơn nữa có thể lấy Long làm tên, há lại là hội hợ hợ hạng người. Địa Long thú lực lớn vô cùng, vừa ra đời không lâu liền có thể cùng trong rừng dã thú tương chém giết! Đồng thời không roi xuống hạ phong. Vừa thành niên Địa Long thú, liền có thể đạt đến cùng Quy Nguyên cảnh tương đương sức chiến đấu.

Hơn nữa chân chính thành danh cuộc chiến chính là một Già Thiên Cảnh cường giả ngã xuống. Bởi người cường giả này tự cao mạnh mẽ, cho rằng khu vực biên giới không có thể những kẻ uy hiếp hắn, quá mức thả lỏng, cho tới toàn thân đều không có đề lại. Già Thiên Cảnh không phải là chiến thuật biến người có thể vây giết chỉ từ. Có thể một mực người cường giả kia không có trốn ra được. Không người hiểu rõ nguyên nhân. Đầu là sau đó một vị già cảnh cường giả ngẫu nhiên gặp Địa Long bộ tộc cường giả siêu cấp, đối kháng lẫn nhau một hồi, đối phương càng lấy che trời cảnh giới chính mình quá mấy trăm chiều mà không roi xuống hạ phong.

Từ đó lưu truyền tới, địa long này trên người cũng đều không có hoàng màu sắc, mà là màu trắng bạc, đồng thời dưới nách sinh sí, dường như muốn bay lên trời. Chính là phi long tại thiên.

Dù cho Địa Long bộ tộc mạnh mẽ đến đâu, luôn có bị lộ là địa phương. Cũng khó tránh khỏi tiểu Địa Long bị loài người giết chết.

Địa Long thịt, bạch giá kê, là tài liệu chính. Kim hầu cô, lưu Thanh Diệp, tá lấy vật liệu phụ một số. Lâm Thạch sắc mặt ôn hòa, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại. Tựa hồ tiến vào Không Linh cảnh giới.

Bên cạnh lầu ở ngoài lầu đầu bếp chính đang xi xào bàn tán.

Cái gì Lâm thiếu gia chỉ là làm dáng một chút, còn nói không chắc xào đi ra đều là hồ thịt rồng a. Nếu không chính là độc món ăn, không thể nuốt xuống. Nhìn hân cái kia làm dáng vẻ, thật sự coi chính mình là Đại sư phụ, lại học mấy chục năm cũng không được, Đại thiếu gia, làm sao làm như vậy nhảm nhui hoạt. Trước đây cũng nhìn thấy hân đã tới nhà bếp a, chỉ là chờ ở bên ngoài ăn chờ uống.

Bọn họ không dám nói lớn tiếng. Nhưng Lâm Thạch vẫn là nghe đến, khẽ mỉm cười, cũng lười đi để ý đến bọn họ. Sự thực rất : gì với hùng biện.

Từ chính mình cảm ngộ bên trong lui ra ngoài, mở cái kia kiên nghị con mắt, hít sâu một hơi.

Sì sì si! ! Lâm Thạch lấy chớp giật tốc độ, nắm ra bản thân này thanh đồ thần dao phay. Không giống nhau : không chờ người bên ngoài kinh ngạc đao là làm sao đến thời điểm, trực tiếp đem lưu Thanh Diệp chặt thành tinh tế một khối nhỏ một khối nhỏ. tế độ không kém chút nào, hai tay phối hợp tinh diệu tuyệt luân.

Bên cạnh đầu bếp dĩ nhiên để công việc trong tay xuống, thành đàn vây quanh Lâm Thạch.

"Nhìn, chỉ bằng đao pháp này, không có mấy năm khắc khổ, là không đạt tới như vậy cảnh giới. Dưới đao độ vong hồn, từng tia từng tia đều thành hình. Tuy không quý thần kinh, nhưng có thể điện thiêm mình."

"Ân ân, xác thực là như vậy, hai tay không run, eo bàn thẳng tắp, không một chút không khỏe. Múa đao tốc độ nhanh chóng, chưa từng nhìn thấy. Ta lão Hà bái phục chịu thua." Một đầu bếp trang phục người đàn ông trung niên, có chút xấu hổ cúi đầu lắc lắc.

"Lão Hà nói đúng lắm, ta vẫn người nào đó tự nhận đao pháp hơn người, hôm nay nhưng không ngăn nổi thiếu gia nhà giàu."

Lâm Thạch không quản những người khác nghị luận sôi nổi. Ba phần hòa, vào nồi thanh muộn lưu Thanh Diệp, một chút thời gian, trực tiếp nắm oa sụn thu lấy. Thịnh vào bên cạnh đĩa bên trong, dùng một đĩa che ở bên trên.

Năm phần hòa, ấm áp kim hầu cô. Thời gian có điều hai mươi giây, liền thu. Cùng lưu Thanh Diệp không khác nhau chút nào.

"Ta nói lão Lý a, vị thiếu gia này là phải làm gì món ăn a, làm như vậy chưa từng nhìn thấy a. Nhưng là trong đó Địa Long thịt ta ngược lại thật ra nhận thức, nhưng cũng đều không có phi long tại thiên cách làm a?" Bên cạnh đầu bếp nhìn nhìn cảm giác không đúng, cách làm như thế chính mình đúng là chưa từng thấy. Phi Thiên ở thiên chính mình cũng đã làm mấy lần, bước đi hoàn toàn bất nhất trí a. Chỉ là nguyên liệu nấu ăn gần như mà thôi.

"Ân ân, ta cũng phát hiện. Có thể là ta kiến thức nông cạn, chưa từng thấy cách làm như thế, thế giới lớn, không gì không có đi." Bị điểm tên lão Lý cũng không biết, nhưng cũng không dám hỏi Lâm Thạch tại sao làm như vậy. Món ăn này có phải là phi long tại thiên.

Chu vi đầu bếp liếc nhìn nhau, xúc ánh mắt người, đều là cười khò lắc lắc đầu, biểu thị chính mình cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26:: Phi long tại thiên

Lâm Thạch xèo một hồi, một đôi trắng mịn tay nhỏ nhanh như tia chớp chụp vào bạch giá kê, bạch giá kê không vèn vèn là cánh chim là màu trắng, liền bì đều là bạch. Vật ấy ăn lên có chứa hơi ngọt địa cảm giác. Là các loại khách sạn thực phủ chuẩn bị. Rất được các đại quốc gia cho tới hoàng thân quý tộc, cho tới bình dân bách tính yêu thích. Chỉ là người sau bình thường ăn không nổi mà thôi. Tình cờ mở khai trai, thì sẽ kinh vì là của trời.

Vật ấy từ lâu đi mao trừ bì, chỉ còn vi thực thịt gà, ba lần hai lần xé thành từng mảng từng mảng, bày ra ở bên cạnh đĩa.

Bên cạnh đầu bếp vẫn là lẫn nhau biện luận bên trong, thỉnh thoảng lắc đầu.

Không quản cái khác, Lâm Thạch tiếp tục làm theo ý mình. Tuy rằng ở kiếp trước không có cụ thể học được đầu bếp skill, thế nhưng chưa từng ăn thịt heo, còn chưa từng thấy trư chạy sao? Đù loại bếp trưởng tay nghề, bước đi, không nói rất được tinh tú, nhưng cũng có thể trông mèo vẽ hổ. Học ra dáng.

Chủ yếu nhất vẫn là Địa Long thịt, đây mới là then chốt. Thế nào mới có thể khiến đến phi long tại thiên món ăn này danh xứng với thực đây. Không chỉ có là mùi vị mỹ vị cực kỳ, còn phải ở về ngoài làm chủ ý.

Niếp Phi Nhi cũng không quản người giúp việc ân cần, trực tiếp tiến vào lầu ở ngoài lầu bên trong. Bên cạnh Tiểu Lam theo sát phía sau. Mà cái kia Hắc Ám tay An Tề cảnh giác nhìn chu vi, một mặt khốc khốc về mặt. Dù cho ở tòa thành nhỏ này chính mình là vô địch, nhưng cũng không thể buông lỏng lòng cảnh giác. Đây là làm hộ vệ chuẩn bị.

Tiến vào lầu bên trong, nằm ở trong đại sảnh, nhìn quanh một hồi tình huống chung quanh, thực khách đúng là rất nhiều, không khỏi thoả mãn gật gật đầu. Không có trước cửa có thể giăng lưới bắt chim mức độ. Nói rõ nơi này vẫn được. Cũng đối với Lâm Văn gia tộc biểu thị vui mừng. Rượu như vậy lâu, nên đối với như vậy gia tộc nhỏ tới nói, là đặc biệt trọng yếu một sản nghiệp đi. Quản lý không sai. Nàng liếc nhìn Tiểu Lam, làm tiểu thư thiếp thân nữ tỳ, rất nhiều chuyện đều ngầm hiểu ý. Mau mau nói rằng: "Chưong quý, đến ba gian phòng hảo hạng đi. Đem các người từ lầu đặc sắc món ăn thức ăn ngon lên một lượt một bàn đi. Ta tiểu thư cần một phòng khách, không thích ở trước mặt mọi người đi ăn cơm."

Nghe được muốn ba gian phòng hảo hạng, lầu ở ngoài lầu chưong quý liền biết là món làm ăn lớn đến rồi, mau mau một đường Porsche bọc lộ dài. Nơi này tiền thuê nhà có thể không rẻ. Chỉ là, cười khò lắc lắc đầu. Xem ra là không thanh âm này có thể làm.

"Vị cô nương này, thực sự xin lỗi, lầu ở ngoài lầu phòng hảo hạng chỉ còn hai gian, này còn đều là đặc biệt vì đại nhân vật bảo lưu. Người xem?" Chưong quý đưa tay ra hiệu một hồi, biểu thị chính mình cũng không có cách nào. Quay đầu đối với theo bên người việc nói: "Đi để bếp sau làm một bàn để vị cô nương này thoả mãn món ăn. Thuận tiện lấy ra một bình tốt nhất tiên nhân say rượu, miễn phí cung dùng vị quý khách kia." Liếc mắt nhìn bên cạnh vị kia mặt không hề cảm xúc người, chính mình làm cường thế cảnh tám tầng cao thủ. Hoàn toàn không cảm giác được sâu cạn. Lập tức đối với chính rồi đi người giúp việc nói câu phải nhanh. "Vị cô nương này, người xem nếu không như vậy? Chúng ta đăng ra một gian chữ "Thiên" phòng hảo hạng, cộng thêm hai gian người tên cửa hiệu phòng? Cho ngài bớt, chỉ lấy 100 ngân tệ có thể được? Chờ chút chúng ta lầu ở ngoài lầu đặc sắc món ăn không thu phòng khách phí đi, cho 10 kim tệ được. Bởi vì đặc sắc trong thức ăn phi long tại thiên tài liệu chính Địa Long ăn thịt tài tương đương quý giá." Này không phải là Lâm Thạch mới vừa tới đến thế giới này ăn đạo kia chỉ có một chút năng lượng trị hấp Địa Long đây, cái kia Địa Long có thể không phải chân chính Địa Long thịt.

Đối với Niest Phi Nhi tới nói là thật sự rất tiện nghi. Nhìn thấy An Tề khê vuốt cảm. Cũng là gật gật đầu, biểu thị chính mình đồng ý. Chẳng trách nơi này chuyện làm ăn tốt như vậy, không nghĩ tới có như thế khéo léo chưong quý. Miễn phí cung cấp một bình tiên nhân say rượu, phòng khách phí dụng miễn,

còn đánh chết. Mặc dù mình không để ý, có thể không có nghĩa là người khác không để ý a. Có thể rẻ hơn chút liền tiện nghi điểm chứ.

Theo chương quỹ đi tới lầu ba phòng riêng. Lầu ba người xác thực không nhiều, xấu cảnh cũng rất tốt. Mở cửa sổ ra, đen kịt bên trong lập loè rất nhiều ánh sáng. Mà nhiều nhất chính là xa xa Lâm phủ. Niếp Phi Nhi nắm tay. Cũng không nói gì. Chỉ là trong lòng nghĩ như thế nào, liền đều không có người ngoài cũng biết.

Vừa động viên này quý khách, chương quỹ thở phào nhẹ nhõm, như thế chắc tội người không phải là tốt, như thế khí chất đẹp để nữ tử, cộng thêm chính mình không nhìn ra sâu cạn tu vi bảo tiêu. Làm sao cũng phải là không giàu sang thì cũng cao quý đi. Ngược lại toàn bộ Thanh Phong thành là không có như vậy. Hoàn toàn không đạt tới loại kia quý khí.

Chỉ thấy việc vội vội vàng vàng chạy tới, ghé vào lỗ tai hần nói rồi hai câu, sắc mặt nhất thời đại biến, vội vã cáo cái nhiều, theo việc mà đi.

"Tiểu thư, vừa ở lầu một nơi đó, có cái thú vị người!" Đợi được chương quỹ cùng việc đều đi ra ngoài, đóng kín cửa, này giờ không nói gì An Tề đã mở miệng. Lạnh lùng trên mặt dần theo một tia nụ cười quái dị.

"Ừ? Có đúng không!" Niếp Phi Nhi đến lúc đó không chú ý tới, cảm giác đều là rất bình thường a.

"Chúng ta vừa lúc tiến vào, có một luồng gọn sóng lập tức ẩn giấu lên. Tuy rằng rất bí ẩn, thế nhưng ta vẫn là cảm giác được. Khiến người ta giật mình nhất chính là, một vị ăn mặc Phú Quý chàng thanh niên, dĩ nhiên ở lầu một đi ăn cơm, hơn nữa hần vẫn là linh khí cảnh sơ kỳ cao thủ! Đồng thời ta nhìn ra tuổi tác của hần liền chừng hai mươi tuổi. Lúc nào thiên tài nhiều như vậy. Như bộ Kinh Phong loại kia tuyệt thế yêu nghiệt mười tám tuổi liền đột phá đến Hóa Chân Cảnh có bao nhiêu đây, mấy ngàn năm qua, chính mình là không nghe nói hoặc là gặp. Có thể ở mười tám tuổi đột phá Quy Nguyên cảnh, cũng đã là thiên tài ghê gớm. Ta hai mươi tuổi thời điểm cũng mới Quy Nguyên cảnh trung kỳ."

"Người kia dĩ nhiên lợi hại như vậy? Lâm Văn ca ca cũng mới cường thế cảnh sáu tầng đây." Làm sao bây giờ làm sao bây giờ, chuyện như vậy khẳng định không thể nói cho Lâm Văn ca ca, hần chỉ là tu luyện tài nguyên càng đều không có, cộng thêm không có danh sư chỉ đạo. Cùng lợi hại võ kỹ thôi. Đáng tiếc Nhiếp gia không thể truyền ra ngoài. Cho hần hần cũng không muốn. Ai! Niếp Phi Nhi lắc lắc đầu. Một mặt đáng đáp khổ não. Dĩ nhiên không nhìn An Tề lúng túng!

An Tề cũng chỉ có thể cười khổ, gặp phải như vậy chủ nhân, cùng với nàng giảng chuyện quan trọng, lập tức là có thể liên lạc với Lâm Văn trên người. Hơn nữa không thể tự thoát ra được. Trời đất bao la hần Lâm Văn ca ca to lớn nhất.

Chương quỹ lâm bốn theo việc đi tới bếp sau, bị cảnh tượng trước mắt kinh ngạc đến ngây người. Cũng không để ý các đầu bếp không làm.

Chu vi đầu bếp đem Lâm Thạch vây quanh tràn đầy, đủ loại mặt hình trên trần ngập đồng dạng khó mà tin nổi. Càng có một ít đầu bếp ở nện đánh đầu của chính mình. Thầm mắng mình như thế kinh nghiệm nhiều năm quả thực không bằng một văn. Còn có chút ở phía sau không nhìn thấy đầu bếp thẳng thắn ngồi ở đây mờ trên đất, nhắm mắt lại, hô hấp bên trong phòng bếp mùi. Một mặt hưởng thụ đáng về.

Còn có chút đầu bếp vì khá cao điểm, không khỏi mà lần tới lần lui. Suýt chút nữa động lên tay đến. Là như thế nào tình hình đây.

Lâm Thạch phi long tại thiên xong xong rồi. Bước đi là thật sự không với bọn hần như thế. Hấp ối bức lưu Thanh Diệp cùng kim hầu cô. Lúc này càng thành rừng rậm cùng mặt trời. Mà bạch giá kê cánh thì lại đã biến thành Long dực. Địa Long thịt điều thành thân rồng đáng đáp. Một chút bạch giá kê dầu mỡ phò ở Địa Long thịt trên, có vẻ bóng loáng ánh sáng lộng lẫy. Từng tia từng tia nhỏ vụn bạch giá thịt gà, thì lại thành vảy. Liên tiếp. Mà móng gà phụ với bụng rồng, bỗng nhiên vừa nhìn, nghiêm nhiên đẳng Long với không lợi trào. Ngông cuồng tự đại.

Đứng ở cự mộc bên trên, bay lên ở không trung, trào thế nắm thanh thiên, bốn vó hạo dương bên trên. Rồng gầm cừ thiên!

Thế nhưng chu vi đầu bếp dĩ nhiên cảm giác được có điểm không đúng. Thật giống là! Hữu hình mà vô thần. Thân hình có thì lại làm thật. Mà thần biểu hiện ở mắt. Long mục! Đây Phi Long không có con ngươi! Mọi người kêu to lên.

Lâm Thạch hừ một câu, bị những người này âm ỉ rất lâu. Chính mình cũng phiền chết rồi, hoàn mỹ hoàn công, liền xem cuối cùng phối hợp. Non nót khuôn mặt, dĩ nhiên xuất hiện khí thế. Chu vi đầu bếp mau mau cúi đầu đến. Không dám cùng ánh mắt đối diện. Đây rõ ràng cũng chính là Long thô bạo mà! Bao quát chúng sinh!

Xèo hai lần, từ nơi nào đó lấy ra hai viên hình tròn item. Dường như là màu vàng. Mà lâm bốn làm tám tầng cường giả, hoàn toàn không biết Lâm Thạch là từ cái kia móc ra. Chu vi to to nhỏ nhỏ cũng là có tu vi. Có thể cũng không biết. Lập tức không quản nhiều như vậy. Bởi vì Lâm Thạch đang muốn phối Long mục.

Đột nhiên, hình tròn item càng xuất hiện màu trắng chầm sáng, mà tựa hồ hoạt động. Hô mấy lần, chầm sáng trở nên tiêu không thể nhận ra, mà hình tròn item cũng đã nhỏ còn hơn một nửa. Lâm Thạch trực tiếp khảm nạm ở Long đầu, tăng một tiếng. Toàn bộ Long dường như muốn bay lên đến.

Dường như một tiếng rỗng gầm vang vọng ở bên ngoài nhà lâu!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27:: Nhiệm vụ hoàn thành

Dường như có một tiếng rỗng gầm. Đây là cái gì tiết tấu a!

Vị kia ở lâu một người thanh niên trẻ, biến sắc mặt, ánh mắt tựa hồ có thể đột phá nhiều tầng vách tường giống như vậy, nhìn phía bếp sau vị trí. Đứng lên hình, đang định đi xem xem. Ngược lại vừa nghĩ tới cái kia vừa tiến vào lạnh lùng nam tử, liền ngồi xuống. Chính mình xác thực không nên đánh rần động cỏ. Đặc biệt là thời kỳ này.

Mà lâu ba An Tề trong cơ thể lại có vang vọng tiếng, hơn nữa tràn ngập bất an tình, tựa hồ có một thứ muốn phá thể mà ra. Trên mặt tràn ngập vẻ thống khổ, vội vàng thôi thúc trong cơ thể kinh khí mạnh mẽ đè xuống. Không quản trong lòng nghi hoặc, ngay cả chính hắn cũng không biết tại sao như vậy!

Niép Phi Nhi đầu tiên là kinh ngạc tiếng rỗng ngậm, không lâu phục hồi tinh thần lại, nhìn thấy An Tề sắc mặt không đúng.

"An thúc thúc ngươi làm sao rồi?" Niép Phi Nhi khắp khuôn mặt là hỏi dò vẻ lo âu, tuy rằng hắn hiện tại là hộ vệ của chính mình, nhưng cũng là chính mình thúc thúc bối. Đối với mình thật sự rất tốt. Chỉ là trong tình huống bình thường chỉ có thể gọi là tên mà thôi.

"Tiểu thư, ta không có chuyện gì, yên tâm đi, vừa chi là nguyên khí trong cơ thể rung chuyển một hồi, hiện tại tốt lắm rồi." Hướng về Niép Phi Nhi khoát tay áo một cái, biểu thị chính mình rất tốt.

"Thật sự không có chuyện gì sao? Hả? Vừa cái kia tiếng rỗng gầm là xảy ra chuyện gì đây?" Xác nhận một hồi An Tề xác thực tốt lắm rồi, ngược lại hỏi chuyện mới vừa rồi.

An Tề lắc lắc đầu, biểu thị chính mình cũng không biết. Nhìn thấy tiểu thư nhà mình đề nghị đi xem xem, không cần chờ đuổi tới.

Mà lâu ở ngoài lâu bên trong huyền nháo lên. Rất nhiều thực khách thả tay xuống bên trong đồ ăn, tương tự nhìn âm thanh khởi nguồn chỗ.

"Tiểu nhị, tiểu nhị lại đây!" Một vị thân mang lâm châu gắm vóc mập mạp người đàn ông trung niên, lâm châu gắm vóc lấy tia nhu thư thích mà cao quý mà nổi danh. Cười toe toét gọi lại một vừa đi ra đồng nghiệp.

"Khách quan, xin hỏi có dặn dò gì?" Tuy rằng không biết gọi mình chuyện gì, vẫn là rất lễ phép trả lời!

Này nam tử mập mạp một mặt dữ tợn, "Ta hỏi người ha, vừa cái kia tiếng rỗng ngậm là làm sao? Đây là từ nơi nào truyền đến, nơi đó là nơi nào?" Nói xong sờ trường chỉ chỉ bếp sau vị trí.

Người bên cạnh đều không nói lời nào, lập tức liền tĩnh rơi xuống. Đều nhìn nhóm này kẻ trả lời đây. Trên mặt đều tràn ngập chờ mong. Chỉ còn không có ở trán viết đến hai chữ này.

"Ngạch, là như vậy a, nơi đó là bếp sau vị trí, ta mới vừa từ nơi đó đi ra, cũng không nghe thấy là thanh âm gì a!" Cái này tiểu nhị một mặt không rõ, chính mình là thật sự cái gì đều không nghe, hơn nữa chính mình còn mới vừa từ nơi đó đi ra, chỉ là nơi đó có chút sáo mà thôi. Lúc đi ra thật là nhiều người hỏi mình đây!

"Cái gì? Người dĩ nhiên không nghe?" Nam tử này một mặt không nhanh, nếu như lâu này ở ngoài lâu đều không có Lâm gia sản nghiệp, chính mình sớm một cái tát quất chết này, đại gia cũng nghe được, lại vẫn dám lừa gạt mình. Hắn ngu ngốc cũng đều không có cái gì người hiền lành!

Nhìn thấy người chung quanh phần nộ đáng đáp, nhóm này kẻ trong lòng hô to oan uổng! Đang lúc này, bên trong góc truyền đến một trận thanh âm êm ái: "Phụ thân, Như nhi cũng không nghe thấy bất kỳ âm thanh nào a!"

Ngu ngốc nhìn thấy là chính mình nữ nhi bảo bối nói nàng cũng không nghe, nàng không thể lừa gạt mình a. Chính mình nhưng là tin tưởng không nghi ngờ. Lúc này, chu vi hơi có chút người cũng nói mình không nghe. Tại sao vậy chứ!

"Đồng nghiệp, ta hỏi người, người có phải là một điểm tu vi đều không có?"

Này tiểu nhị liền vội vàng gạt đầu xưng phải!

"Vậy thì chẳng trách, con gái của chính mình cũng là không có mặc cho tu vi thế nào. Hỏi những người khác, đều là không có tu vi. Mà chính mình nhưng là Quy Nguyên cảnh cường giả! Chỉ cần cường thể cảnh một tầng trở lên là có thể nghe được.

Bếp sau. . .

Nghị luận sôi nổi, huyền nháo không thể tả ~~~

Làm sao là như vậy đây, cái kia cuối cùng màu vàng viên châu là cái gì a! Còn có cái kia chùm sáng! Cách làm như thế, đúng là chưa từng có ai đi!

Niép Phi Nhi lúc này đi tới cửa, nhưng không có đi vào! Bị một nằm ở phía sau không vào được không nhìn thấy người giúp việc nhìn thấy, cảm tình tế tay nhỏ, đối với mình kiểu môi, làm một xuyt động tác!

Thấy các vị đầu bếp nhìn mình phi long tại thiên, Lâm Thạch lấy vì bọn họ muốn ăn đi chính mình thật vất vả làm được mỹ thực đây, đây chính là quan buộc vào nhiệm vụ của chính mình. Một tay nắm lấy chứa mỹ thực mâm, trong miệng ồ ào để người chung quanh lui lại, cách mình xa một chút, hấn nói mình sẽ không cảm giác được cảm giác an toàn.

Bên ngoài Niép Phi Nhi không khỏi mà che miệng nở nụ cười, không nghĩ tới tiểu hài tử này dĩ nhiên là làm ra món ăn này người, vẫn như thể thú vị đáng yêu. Nàng liền không nghĩ tới chính mình cũng là tiểu hài tử! Bên cạnh An Tề nhìn thấy chính mình tiểu thư nở nụ cười, cũng theo cười cợt.

Mà đồng dạng ở một bên Tiểu Lam, lại phát hiện An Tề ý cười, kinh ngạc với cái này bộ mặt bại liệt người cũng sẽ cười!

Có chút đầu bếp dần dần lui về sau, nhưng là có chút lão tư cách đầu bếp nhưng không có như vậy, dù cho trước mặt chính là tộc trưởng công tử cũng như thế! Vì giải quyết đi nghi vấn trong lòng, bất kể như thế nào đều phải biết! Tài nấu nướng của chính mình cũng có thể có tinh tiến!

Chủ yếu là này đạo phi long tại thiên thực sự là quá đặc biệt, dĩ nhiên tự hoạt giống như vậy, khiến người ta tin tưởng nó lập tức sẽ bay lên trời, Long Phi với phía chân trời!

Mọi người ở đây làm ồn nhưng không thể làm gì thời gian, cửa truyền đến một trận tiếng vang, một vị người giúp việc ở mặt trước mang theo đường, mặt sau theo một ông lão, ăn mặc một thân thảo váy màu xanh ăn mặc, chòm râu trường mà bạc, nụ cười trên mặt khiến người ta nhìn như gió xuân ấm áp. Nhưng là liên tục nhìn chằm chằm vào ánh mắt của hấn xem, sẽ phát hiện hấn nghiêm cẩn cùng tự tin! Nhưng không có bất kỳ đi lại tập tễnh. Có vẻ rất là tinh thần.

Nhìn thấy cửa Niép Phi Nhi đoàn người, nhìn một chút, liền đi tới.

Mọi người đều quay đầu lại, từng cái từng cái nhìn thấy người lão giả này đến rồi, nhất thời trên mặt tràn ngập vẻ cảm kích, tự phát dâng ra một con đường đi ra!

"Là (vâng,đúng) Lâm lão đến rồi, mau nhìn!"

"Lâm lão thật" ~~~

"Lão sư!" Vẫn còn có người lão giả này đệ tử, vị này vừa còn đặt tại lão tư cách đầu bếp, dĩ nhiên là vị lão giả này đệ tử! Trên mặt cung kính tình hiển nhiên đều không có trang, xác thực thật là xuất phát từ nội tâm cung kính!

Lâm Thạch từ trong trí nhớ biết được vị lão giả này là lâu ở ngoài lâu trước chủ trì Lâm lão, cũng là Lâm gia người, chỉ là chi thứ mà thôi. Thế nhưng hấn một tay trù nghệ, nhưng ở Thanh Phong thành thuộc về hàng đầu. Chỉ là những năm gần đây không có lại tiếp tục làm chủ trì, lấy hấn nguyên văn là hấn nên để trẻ tuổi người chọn đại gánh chịu.

Lâm lão cùng mỗi cái như hấn chào hỏi người đều khẽ mỉm cười, gật đầu biểu thị tự mình biết. Một chút nhìn phía Lâm Thạch.

Hấn biết đây là tộc trưởng gia ba tiểu tử, theo lý thuyết hấn hấn là sẽ không trù nghệ cùng tu vị, có thể chính mình rõ ràng cảm giác được một khí thế không lò! Lâm Quy Nguyên cảnh đầu bếp, nhạy cảm tính vẫn luôn rất tốt. Cảm quan rất trọng yếu. Nhưng là ở gần nhìn nhưng một bộ vô hại vẻ mặt. Khiến người ta không nhìn ra nguyên do.

Người lão già này đến gần trước: "Ngươi là tộc trưởng gia Lâm Thạch đi, ta nghe nói qua ngươi, có thể ngươi nên chỉ là yêu thích mỹ thực mà sẽ không làm chứ?" Nghe được câu này, trái lại là từ cửa đi vào gian phòng Niếp Phi Nhi sáng mắt lên. Nàng biết Lâm Văn có Tam huynh đệ, còn có cái tiểu muội, hơn nữa chính là Lâm thị tộc trưởng nhi tử. Lẽ nào cái này bé trai chính là Lâm Văn ca ca Tam đệ sao?

Không giống nhau : không chờ Lâm Thạch trả lời, người lão già này hỏi tiếp: Ngươi làm sao sẽ làm ra món ăn này đây? Vừa ta từ hậu viện nghe được một tiếng rỗng gầm tiếng, nhưng là lại phát hiện là bếp sau truyền đến, ngoại trừ đạo kia phi long tại thiên, không có những khác, nhưng là ngay cả ta làm được cũng không đạt tới tiếng rỗng ngâm a!" Hắn một mạch đem vấn đề của chính mình nói ra, làm Lâm Thạch sửng sò sửng sò. Không biết là thật không biết vẫn là giả ngu!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28:: Nhiệm vụ hoàn thành

Lâm Thạch ở đây giả vờ ngây ngốc, ông lão nhưng không buông tha hắn. Một bộ không nói rõ ràng thề không bỏ qua đáng đáp!

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ. Bên cạnh mắt nhỏ mắt to toàn trừng lại đây, Lâm Thạch chỉ có thể yếu thế!

Thả ra nắm lấy mâm tay. Còn một mặt cẩn thận đáng đáp, nhìn người khác, đều giống như là muốn ăn vụng chính mình mỹ thực người xấu. Ông lão cũng bị tiểu tử này vô lại làm dở khóc dở cười.

"Ta nói Lâm tiểu tử a, ngươi đến lúc đó nói hay là không đây, không nói, ta trực tiếp quan ngươi cả ngày. Ngày mai nhưng là Đại Bi ha! Ngươi đều không có muốn tham gia Đại Bi sao, ta xem ngươi làm sao đi?" Quyết định chú ý, không tin tiểu tử này không nhượng bộ. Ngược lại chính mình nhân không có chuyện gì!

Nhìn một chút chu vi đầu bếp, họ Lâm ông lão phát phát tay, câu nói đầu tiên để vây quanh người trên căn bản đều lui lại: "Còn đứng ở này xem trò vui a, người bên ngoài nhưng là Thiên đế a! Quá mức đến lúc đó ta nói cho các ngươi biết." Những này đầu bếp mới nhớ tới đến mình còn không làm xong trong tay hoạt đây.

Còn lại người liếc mắt nhìn Lâm Thạch, một bộ phải đi không muốn đi đáng vẽ, quên đi, nếu Lâm lão sẽ nói, vẫn là đến lúc đó tiếp tục nghe đi. Ngược lại đều bận bịu đi tới.

Lâu ở ngoài lâu khách mời thấy lâu như vậy đều không mang món ăn, hơn nữa bị cái kia tiếng rỗng gầm làm lòng ngứa ngáy, nhất thời ở ngưu hùng dẫn dắt đi, cũng tới đến bếp sau, vừa nhìn thấy đầu bếp chính trở lại xào rau, không khỏi buồn bực.

Một vị thanh niên thiếu niên, trực tiếp chạy vào bếp sau. Nhìn thấy Lâm Thạch chính đang mắt to mắt nhỏ nhìn nhau đây. Người chung quanh thấy có người đi đầu, như ong vỡ tổ cùng theo vào.

Đi rồi một đám lại tới nữa rồi một đám. Lâm Thạch triệt để không nói gì. Một bộ hùng hồn hy sinh về mặt.

An Tề bốn phía nhìn một chút, không có phát hiện cái kia linh khí sơ kỳ cao thủ đến. Trong bóng tối truyền lời cho ẩn giấu ở hộ vệ chung quanh, để bọn họ chú ý người này động tĩnh.

"Lâm lão, ngươi hỏi thôi! Ngươi hỏi cái gì ta đáp cái gì!"

Thấy tiểu tử rốt cục khai khiếu, ông lão bản mặt cười ra.

"Này phi long tại thiên ngươi là học từ ai vậy, hoàn toàn cùng hiện tại không giống nhau. Còn có, cái kia hai viên Long mục là xảy ra chuyện gì a sự?"

"Ngạch, ngươi hỏi cái này a! ! Cái này đơn giản a!" Này xác thực rất đơn giản, đơn giản đến chính hắn hoàn toàn không biết. Lại như là một loại bản năng.

Họ Lâm ông lão một mặt chờ mong biểu hiện, nhưng là đợi nửa ngày hắn liền không nói lời nào. Nhất thời cảm thấy nhiều như vậy năm sinh hoạt kinh nghiệm, hoàn toàn không hữu dụng.

Không kiên nhẫn phiền hỏi tiếp. Lâm Thạch nói hắn cũng không biết khẳng định không tin.

"Được rồi, nếu ngươi cùng các ngươi đều muốn biết? Vậy ta ~~~" chỉ chỉ họ Lâm ông lão cùng đầu bếp, lại chỉ chỉ mặt sau một đám người.

Quay đầu lại sau khi thấy trừ mọi người chật ních, không khỏi giật nảy cả mình. Hiện tại hoàn toàn không cảm giác được a.

"Được rồi, không phí lời. Phi long tại thiên, là ta từ một quyển tàn thư trên xem ra. Nói là muốn xào món ăn này, tất trước tiên rửa sạch. ! Nhìn thấy người bên cạnh một mặt buồn bực đáng ghét, Lâm Thạch mau mau không dao động "Ngạch ngạch ngạch, là muốn chuẩn bị kỹ càng vật liệu, ba phần hóa thành muện lưu Thanh Diệp, năm phần hóa thành muện kim hầu cô, không cần quá lâu thời gian, còn có, bạch giá kê phải đi bì, chất thịt đến nhất định duy trì ngon. . . ." Cầm chính mình trang bị phi long tại thiên mâm, vừa nói một bên giảng.

Người chung quanh đều gật gật đầu!

Bên cạnh thực khách hỏi, cái kia con ngươi màu vàng óng là xảy ra chuyện gì a? Chính là vẽ rồng điểm mắt, nếu như không có mắt liền vô thần! Hắn hỏi vấn đề này chính là đại gia đều nghi hoặc.

"Vật ấy chính là Kim thân đan, rèn luyện thân thể. Phối hợp được hiệu quả mạnh mẽ các loại phối liệu, đủ để khiến cường thể cảnh tu giả giảm thiểu khổ tu thật thời gian mấy ngày. Đồng thời không hề tác dụng phụ câu chuyện!"

Người ở chỗ này đại đa số đều là từng va chạm xã hội, Kim thân đan cũng từng thấy, nhưng cũng đều không có màu vàng hình tròn a!

Lâm Thạch không dám nói là hệ thống hỏi đoán đi ra cực phẩm, chỉ nói là ở một cái nào đó đan các mua biến dị đan dược. Không nói là Lâm gia cái kia đan các, sợ bị người đi hỏi dò thậm chí nhìn thấu chính mình. Cường điệu chính mình cũng đã quên là ở nơi nào mua.

Mặc kệ người khác có tin hay không, ngược lại chính mình xác định không biết là được.

Họ Lâm ông lão hướng Lâm Thạch muốn chế tác bước đi, Lâm Thạch nghĩ đến cho hẳn cũng là như vậy, chính mình vẫn là một con mòng đây.

Chủ yếu nhất chính là cái kia chùm sáng, chính là từ Tô Xán nơi đó hấp thu ôn hòa năng lực, này không phải là mỗi người đều có thể được a! Người khác không hỏi, chính mình khẳng định không nói chứ.

Mặt sau một trận tiếng vang, chính là Niếp Phi Nhi ở An Tề bảo vệ cho, hướng về Lâm Thạch nơi này đi tới.

"Vị này tiểu thiếu gia, có thể không để ta ném thử ngươi chế tác phi long tại thiên?" Niếp Phi Nhi nhận định đây là Lâm Văn đệ đệ, chính mình cũng nhìn này ăn thật ngon đáng vẽ, không khỏi thêm ý nổi lên, bên cạnh An Tề đang chuẩn bị ngăn cản chính mình tiểu thư không cần loạn ăn người khác đồ ăn đây, bị Niếp Phi Nhi liếc mắt nhìn, liền lùi đến bên cạnh không nói nữa.

Người chung quanh nghe được Niếp Phi Nhi lời nói, không khỏi vỗ vỗ đầu của chính mình, lòng sinh ra một luồng tức giận tình, làm sao không nghĩ tới chính mình mở miệng trước ném thử đây.

Lâm Thạch nghe được này ôn nhu nhần nhụi âm thanh, con mắt hướng về âm thanh khởi nguồn nhìn đi. Cô gái này một thân màu trắng xanh quần áo, tức có vẻ đẹp dễ cùng ngây ngô, lại có tinh linh giống như hoạt bát. Một con đen bóng tóc đen thoáng siết lại, cũng không chút dây chuyền trang sức vật. Duy nhất chỉ là hai lỗ tai màu tím tiểu khuyên tai. Một ít không cam lòng ràng buộc tóc đen buông xuống. Mà khuôn mặt êm dịu, da dẻ nhần nhụi, như âm thanh giống như vui tươi, quan trọng nhất chính là cái kia khóe môi hơi nhếch lên, nhanh nhẹn hàng xóm tiểu muội muội. Con ngươi đen nhánh, lấp lánh có thần. Cùng mình đã từng thấy Cổ Phương không phân cao thấp.

Mỗi người đối với những sự vật đẹp dễ đều là thưởng thức rất nhiều, nghe chu vi từng trận ca ngợi liền biết rồi. Dù cho nàng vẫn còn là một cái tiểu cô nương, thế nhưng mỹ nhân bại hoại đã hiển hiện. Có thể lại quá mấy năm, nhất định trở thành một khuynh thành cấp bậc mỹ nhân.

Dù cho là như thế tiểu cô nương khả ái mở miệng (Lâm Thạch tâm lý tuổi tác nhưng là đã hơn hai mươi tuổi, ở hẳn tâm lý, cô gái trước mặt chính là tiểu cô nương), Lâm Thạch cũng không quên sơ trung, cũng không lập tức từ chối, như vậy ra về mình không có tình người. "Xin hỏi cô nương phương danh? Tiểu sinh Lâm Thạch này xưng có lễ." Lâm Thạch đều bị chính mình lời đến, rõ ràng là một tu giả, làm cùng Nhị ca như thế con mọt sách đáng đập đây. Thảm đáng mình không hăng hái, có thể là mỗi cái nam đối với mỹ nữ đều có loại nho nhã lễ độ tình kết đi!

Nghe được Lâm Thạch đáp lời, Niếp Phi Nhi không khỏi phát sinh một trận tiếng cười như chuông bạc, không nghĩ tới lâm Văn ca ca Tam đệ vẫn là rất thú vị mà! Tiếng cười đột nhiên ngừng lại, bởi vì nhìn thấy người chung quanh trư ca giống như đáng vẽ. Cẩm ánh mắt tàn nhẫn mà tập trung những đại thúc này.

Ngưu hùng nhìn thấy cái này cùng mình khuê nữ bình thường đại bé gái đang nhìn mình, khóe miệng không khỏi vừa kéo, đây là cái nào cùng cái nào a! Này nét mặt già nua hướng về cái nào thả a!

"Tiểu nữ Niếp Phi Nhi! Gặp Lâm công tử" nàng không dám nữa cười lớn tiếng, chỉ là khóe miệng mạnh mẽ co giật, khóe mắt cũng che giấu không được ý cười của nàng.

Xác nhận trước mặt chính là Niếp Phi Nhi, Lâm Thạch suất chút nữa không nhảy lên, chỉ vào nàng nói ngươi chính là Niếp Phi Nhi a, nhưng là hẳn trước đây khẳng định chưa từng thấy nàng, nói như vậy giải thích thế nào a, chỉ có trong lòng cười thầm. Chính mình đối với phi long tại thiên món ăn này nhưng là hoàn toàn tự tin. Mỹ vị trị thêm 10 điểm không phải là chơi vui.

"Nếu cô nương không chê, vậy thì mời ném thử đi!" Nhìn họ Lâm ông lão muốn động thủ đáng vẽ, vội vàng nói để hẳn cũng thử xem, người còn lại không bàn nữa, chính mình cũng còn không ăn được đây!

Niếp Phi Nhi cầm lấy chiếc đĩa, mang theo một khối khiến người ta muốn ăn mở ra Địa Long thịt, nhẹ nhàng để vào trong miệng. Hơi nhắm mắt lại. Bên cạnh nhất thời một trận nuốt thanh.

Họ Lâm ông lão cũng không khách khí, trực tiếp gấp bạch giả kê thịt nhét ở trong miệng, cũng nhắm hai mắt lại. Nhẹ nhàng tước lên.

Quá một lát, hai người đồng thời mở mắt ra, nhìn nhau một phen, gật gật đầu.

Lâm Thạch bị bọn họ như vậy làm trong lòng loạn tung tung phèo, đến cùng là được hay không được đây. Đây có thể quan hệ nhiệm vụ của chính mình a.

"Ngài trước tiên nói đi!" Niếp Phi Nhi ra hiệu để họ Lâm ông lão trước tiên nói.

"Đã như vậy, lão phu kia liền nói nói cái nhìn của ta! Một câu nói khái quát chính là ~~~~ vật ấy chỉ ứng có ở trên trời! Lão phu chưa từng có ăn qua tốt như vậy ăn mỹ thực. Lại nhiều lời đều có vẻ xem thường nó mỹ vị." Tiếp theo lại nhắm mắt lại, dư vị lên. Thỉnh thoảng chép miệng một cái.

"Muốn ta cụ thể nói một chút, đạo này món ăn thật sự xem như là tuyệt thế mỹ thực, chất thịt cảm đặc biệt ngon, đồng thời không hề có một chút cảm giác được đầy mỡ, vừa vào miệng liền tan ra giống như. Còn sẫm bở thêm rất nồng nặc năng lượng, nhưng là nhưng rất ôn hòa, thật là khiến người ta không rõ" lắc lắc đầu, nói tiếp: "Ta thực sự là không nói ra được có thể hình dung món ăn này từ ngữ, các ngươi thường một hồi liền biết rồi." Vừa dứt lời, người chung quanh cùng nhau tiến lên, Lâm Thạch cuống lên, chính mình còn không ăn được đây!

"Dừng tay a!" Mỹ thực gia tên gọi nhưng là có càng mỹ vị trị cùng năng lượng trị thuộc tính a!

Phảng phất không nghe lời của hắn nói như thế, ai cũng không kịp nhớ hình tượng của bản thân.

Lâm Thạch đang chuẩn bị lại hét lớn một tiếng dừng tay thì. Hệ thống truyền đến một thanh âm.

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành Niếp Phi Nhi kháng định! Thu được võ kỹ cường hóa điểm 10 điểm. Chính đang kích hoạt cường hóa chi nhánh. Xin sau. . ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29:: Hậu quả

Thời gian còn không quá khứ một phút, trong cái mâm hầu như liền hết rồi.

Mọi người ăn say sưa ngon lành, có người cá biệt còn không để ý hình tượng liếm chiếc đĩa. Những kia ăn nhanh người, hoàn toàn một bộ chưa hết thòm thèm về mặt, đang chuẩn bị lại đưa tay hướng về trong cái mâm đĩa rau đây, bị người bên cạnh một đòn đánh rơi chiếc đĩa. Ôn ào nói mình còn không ăn đây, ai bảo người ăn như vậy nhanh a!

Hoàn toàn không thấy Lâm Thạch một bộ oán phục về mặt! Hoàn toàn chính là bị người thế nào rồi cảm giác.

Đạo kia món ăn bị người vây lại đến mức nước chảy không lọt, ăn một lần người, dù cho không thể ăn nữa, cũng hay là muốn vây quanh ở cái kia, nhìn cũng tốt. Nhìn thấy dĩ nhiên có hai tay muốn giúp chính mình hệ thống hồi đoái Kim thân đan, Lâm Thạch sao quan tâm nhiều như vậy. Chính mình món ăn này phần lớn năng lượng đều tập trung ở trên người nó đây.

"Đừng cướp, đó là ta Long mục! Ăn sẽ xảy ra đũa nhỏ không hậu môn." Dưới tình thế cấp bách chỉ có thể ra hạ sách này.

Bếp sau nhất thời yên tĩnh lại! Liền trên đất đi cây kim cũng có thể rõ ràng nghe thấy. Một loạt con mắt đồng loạt nhìn Niếp Phi Nhi.

Nghe được Lâm Thạch lời của tiểu tử đó, nhìn mọi người đang nhìn mình, Niếp Phi Nhi đang chuẩn bị kẹp lấy hương về trong miệng thả Kim thân đan, ăn cũng đều không có, không ăn cũng đều không có. Đồng thời còn không khỏi sinh ra một luồng xấu hổ tình, người khác ăn đều không gọi, chỉ ta ăn thời điểm, nói ra không biết xấu hổ như vậy lời nói đến. Phi phi phi. Không ăn sẽ không ăn. Ta sớm muộn muốn trả thù lại, người là Lâm Văn đệ đệ, ta xem người có thể trốn chỗ nào đi. Lần sau ta muốn ăn cùng người của cái.

Hừ hừ ~~~~

Ngạch. . . . Được rồi, vì Kim thân đan, đắc tội rồi liền đắc tội đi, quá mức sau đó đổi một loại cho nàng đi.

"Đề đề đề rồi!" Vẫn là ở trên tay mình bảo hiểm điểm.

Nhìn thấy Lâm Thạch muốn đi vào, làm món ăn này chủ nhân, chu vi ăn không các đường cao thủ, không khỏi mặt đỏ lên, cũng là bởi vì món ăn này thực sự là ăn quá ngon, chính mình hiện tại còn chưa đã ngửa a. Nhân sinh đến này một mỹ thực, còn cầu mong gì a. Cuống quít tránh ra một lối đi ra.

Cấp lên hai viên Kim thân đan, để vào trong miệng chính mình, vật ấy cũng không đầy mở, chỉ là tràn ngập ôn hòa năng lượng mà thôi.

"Cha, tại sao ta cảm giác cả người không đúng a! Nóng quá! ! !"

"Gia gia, ta cũng Đúng vậy a!"

Lúc này một đám chưa từng có tu vi thanh niên bên trong, đột nhiên cảm giác được bên trong thân thể xuất hiện một luồng oi bức, nhưng còn đều không có xao động.

"Cha, Nhu nhi cũng rất nóng, thế nhưng nhiệt khá là thoải mái a. Lại như là ở mùa đông sưởi ấm, tới gần một điểm thì lại rất nóng, hơi hơi xa một chút là thích hợp cảm giác. Khi thì nhiệt khi thì ôn lương." Vị này gọi Nhu nhi cô nương chính là ngư hùng con gái. Vào lúc này nàng hay là dùng một loại mềm nhẹ ngữ khí đối với hần phụ thân nói rằng.

"A! ! ! Nhu nhi ngươi làm sao a, có phải là nơi nào không thoải mái!" Ngư hùng quan tâm sẽ bị loạn, đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ a. Không cổ ngư như nói tới thoải mái, cuống quít thăm hỏi nói.

Nếu như món ăn này đều không có Lâm Thạch làm, nhất định sẽ bị dưới tình thế cấp bách mọc ra môn hưng binh vắn tội, nhưng cũng không nói gì, là chính mình muốn ăn, đều nhìn Lâm Thạch, hi vọng cho một cái đáp án.

Bây giờ nhìn mọi người đang nhìn mình, Lâm Thạch tuy rằng trong miệng không nói, nhưng nỗi khổ trong lòng muộn vẫn có, ai gọi các người ăn a! Đây rõ ràng là chính ta rất. Ai

"Chư vị các trưởng bối, các ngài xin yên tâm, món ăn này là ta tỉ mỉ điều phối mà thành, khiến cho gia các công tử thiếu gia cũng không lo ngại, ngược lại, còn có tốt đẹp nơi." Lâm Thạch nhất thời trong đầu bính ra một ca khúc, thật muốn theo: đề cái kia xướng làm như vậy: Xin người cảm tạ cho ta trả lại, ăn ta cho ta phun ra.

Lâm Thạch cũng không nói lời nào, cũng không tốt giải thích, sự thực thắng với hùng biện!

Ngưu hùng sở trường đặt ở nữ nhi mình trên lưng, nguyên khí trong cơ thể đi khắp ở kinh mạch của nàng bên trong. Phát hiện cũng không lo ngại, chỉ là. . . Ngạc! ! ! Làm sao cảm giác được nữ nhi mình trong cơ thể sản sinh yếu ớt nguyên khí! Trước đây là. . .

Người còn lại cũng không ngoại lệ, nhất thời từng trận tiếng kinh hô, hoàn toàn một bộ quái đản tình hình, liếc nhìn nhau, phát hiện trong mắt đối phương không chỉ có nghi hoặc, càng nhiều vẻ vui mừng.

Đối với với mình hậu bối, có thể theo chính mình ra ngoài hậu bối, cái nào đều không có được sủng ái hoặc là con cháu đích tôn a, gia tộc sử dụng một gì đó trúc cơ đan a, tôi thể đan a, các loại linh dược a, chính là hoàn toàn không thấy hiệu quả, lãng là không hề có một chút nguyên khí, chỉ sợ chính mình tóc đen người đưa tóc bạc người. Mà ngưu hùng càng là, hần phu nhân chết sớm, chỉ còn dư lại con gái của chính mình hầu ở bên cạnh mình, tuy rằng ở ngưu nhu thỉnh cầu xuống, tái giá quá nhiều phòng tiểu thiếp, nhưng một không chỗ nào ra. Ngưu nhu hiểu chuyện hiểu học thông minh, càng làm cho hần gấp đôi vui mừng. Bây giờ dĩ nhiên sản sinh một điểm nguyên khí, chỉ cần có thể bắt đầu tu luyện, lại kém cỏi, chỉ có tài nguyên quá nhiều, cũng có thể sử dụng thuốc chống trên Quy Nguyên cảnh đi. Dù cho không tới Quy Nguyên cảnh, có thể có cường thể cảnh cũng được a, tăng cường chính mình bảo vệ lực, trì hoãn già yếu tốc độ.

Bây giờ như vậy, làm sao không để bọn họ mừng rỡ dị thường a!

"Lâm công tử, chuyện này. . . Con trai ta là đều không có. . . Có phải là có thể tu luyện? Có phải là lần này đã đánh vỡ không cách nào tu luyện ma nguyên rửa?" Một vị uy nghiêm rất nhiều người đàn ông trung niên lúc này dĩ nhiên áp a áp ứng lên, trước đây lúc nào đều là khôn khéo già giặn không cản trở. Không nghĩ tới hần cũng sẽ có ngày hôm nay tình hình! Làm gió nhẹ thành Trương thị tộc trưởng, ứng yêu Lâm gia gia tộc Đại Bì, mang theo chính hần một không cách nào tu luyện tiểu nhi tử đi ra va chạm xã hội, không nghĩ tới càng đến này kỳ ngộ.

Tu luyện ma chú, chính là một ít trẻ tuổi không mười tám, nếu như lại này trước tự mình đột phá đến cường thể một tầng, cái kia đem cả đời tu luyện không được kỳ môn mà vào. Các loại gia tộc mấy ngàn năm qua tích lũy lại đến, không một không chứng minh việc này là thật sự. Những đại gia tộc kia thiên tài địa bảo, linh dược biết bao nhiêu, thế nhưng còn chỉ có thể bó tay toàn tập. Tại sao vậy chứ, đây là thiên đạo hạn chế, nhân lực không kịp! Thập trong đó chỉ có thể có hai người có thể tự mình đột phá cường thể một tầng! Cũng không phải người nào đều là tu giả. Như Lâm Thạch như thế kém cỏi cũng có thể tự mình đột phá đến cường thể một tầng, tuy rằng lúc đó chỉ là ở một tầng bồi hồi, nhưng cũng là đột phá.

"A! Ta cũng cảm giác được trong cơ thể mình gọn sảng! Thậm chí ngay cả ta nhiều năm trước tới nay nội thương đều ở chữa trị! ! ! " Một vị cầu gân nhô lên bao bọc nam tử, đột nhiên một tiếng thét kinh hãi! Mà liên tiếp không ngừng cao thủ phát sinh động tĩnh!

"Lâm công tử, tại hạ quy chân giáo chấp sự hoàng phi hồ, đa tạ công tử tái sinh chi ân! Nếu như sau đó hữu dụng được với Hoàng mẫu người, cứ đến Từ Châu quy chân giáo phân đà, tại hạ quét giường đón lấy!"

"Lâm công tử, tại hạ lâm châu trương hữu thâm. . ."

"Lâm công tử, tại hạ gió nhẹ thành trương đức thiên. . . " Uy nghiêm nam tử mở miệng.

"Thanh Phong ngưu hùng đa tạ Lâm công tử. . . " Niếp Phi Nhi quay về An Tề truyền âm nói rằng "An thúc, ngay cả ta cũng cảm giác được nguồn năng

lượng này, ta chỉ là ăn một chút thịt mỡ mà thôi a! Vì sao?" Nếu như có chú ý năng người. Nhất định sẽ phát hiện năng miệng hơi hàm động, mà truyền âm cơ bản nhất chính là người này đến Quy Nguyên cảnh! ! !

Từng tiếng cảm tạ, làm Lâm Thạch đều thật không tiện, vừa buồn khổ quét đi sạch sành sanh. Phất tay ra hiệu nói không cần cảm ơn, nhưng hắn hoàn toàn không biết biết đánh nhau phá ma chú thuốc, đối với những khác người là cỡ nào hấp dẫn người. Đây loại bảo vật, làm sao không để cho người đồ mất a!

Một vị lớn tuổi ông lão đứng bỏ ra đến!

"Chư vị xin nghe ta một lời. . Đại gia yên lặng một chút." Phất tay để mọi người im lặng hạ xuống, trong thanh âm cũng tỏa ra một luồng an thần gọn sóng.

An Tề truyền âm cho Niếp Phi Nhi: "Tiểu thư, người lão giả này năng lực không nhỏ a, dĩ nhiên cũng có thể làm cho tâm thần của ta ba động đấy, chỉ là Quy Nguyên cảnh càng có công lực như vậy, không sai!"

Niếp Phi Nhi gật gật đầu. Được được mọi người xung quanh yên tĩnh lại sau khi, "Lão hủ Đồng Văn quán ninh có vì, không biết chư vị ngồi ở đây có từng nghe chưa, nếu như tin được Trữ mẫu người, có thể không nghe ta một lời."

"Hóa ra là Trữ lão a, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu."

"Năm đó Trữ lão nhân gia người nhưng là hiền hách nhân vật nổi danh a, có thể ở lĩnh khí cảnh cường giả thủ hạ chạy trốn, bỏ cặp bánh phàn độc nhất a!"

"Là (vâng, đúng) a Đúng vậy a!" Nghe nói là Đồng Văn quán ninh có vì, mọi người không khỏi cung kính lên, chính mình là thật sự thật khâm phục hắn.

"Nếu đại gia đều tin được Trữ mẫu người, lão hủ bất tài, liền nói cú lời tâm huyết. Lâm công tử đối với chúng ta có tái sinh chi ân, việc này nhưng quan hệ trọng đại, hơi không chú ý, sẽ mang đến cho hắn vết thương trí mạng! Hoàng chấp sự người nói xem!" Ông lão nhìn phía quy chân giáo chấp sự, làm giáo phái thành viên, tất cả đã giáo phái làm trọng. Khó bảo toàn hắn không tiết lộ việc này! Hoàng phi hồ nhìn thấy ông lão nhìn về phía mình, cười khổ một cái "Trữ lão, người nói ta còn có bao nhiêu tự do a, Hoàng mẫu người chỉ có thể bảo đảm người khác không hỏi, ta không nói mà thôi, ta con trai của chính mình cũng sẽ để cho ngốc ở trong nhà, ẩn giấu khả năng tu luyện sự thực! Như vậy có thể được?"

Ninh có vì cảm thấy cũng chỉ có thể như vậy, ngẩng đầu nhìn phía mọi người, nghe được từng trận thanh bảo đảm như thế nào như thế nào, cũng chỉ có thể như vậy, có thể tha nhất thời là nhất thời!

Tiếp tục đàm luận một canh giờ, mọi người tản đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30:: Võ kỹ cường hóa

Lâm Thạch không đi nghỉ quá nhiều, mọi người sau khi rời đi, trở về đến Lâm phủ.

Nhìn thấy Lâm Thạch rời đi, An Tề nhìn một chút Niếp Phi Nhi, hỏi dò có hay không muốn theo đi xem xem, ngược lại ở này Thanh Phong thành, hầu như không người nào có thể nhìn thấu thân pháp của hắn. Tiểu thư nhà mình an ủi còn có thật nhiều thị vệ trong bóng tối thủ hộ đây!

Niếp Phi Nhi lắc lắc đầu: "An thúc, không có chuyện gì, không cần phải để ý đến hắn, ngày mai nên là có thể gặp lại được hắn, yên tâm đi! Huống hồ chúng ta đều đáp ứng rồi khỏe mạnh!"

"Nhưng là tiểu thư, đạo kia món ăn. . ."

"Không cái gì có thể đứng, An thúc, ta đói, đi ăn một chút gì đi." Xoay người rời đi!

Thanh Phong thành, thành đông nhai. Trương Hữu Thâm không có ngốc ở bên ngoài nhà lâu, trải qua chuyện mới vừa phát sinh, luôn có điểm không tỉnh tâm được!

Mặt sau truyền đến một loạt tiếng bước chân, "Trương huynh, chậm một chút!" Chính là cái kia cầu gân nhô lên bao bọc già già nam tử Hoàng Phi Hổ.

Trương Hữu Thâm dừng bước lại, xoay đầu lại, gặp là quy chân phái chấp sự Hoàng Phi Hổ, không khỏi hỏi: "Trương chấp sự tìm Trương mỗ người để làm gì a!" Nghe phong thanh quy chân phái không phải là cái gì tốt môn phái, trong môn phái vì tư lợi người hay đi! Mà này Hoàng Phi Hổ cũng đều không có cái gì người hiền lành tướng tốt.

"Trương huynh có thể không mượn một bước nói chuyện?" Hoàng Phi Hổ làm một xin chỉ thị thủ thế! Nhìn dáng dấp là đi vậy phải đến, không đi cũng phải đến đáng về đi!

Không nghĩ tới nhìn như trung hậu Hoàng Phi Hổ dĩ nhiên như vậy, Trương Hữu Thâm đang không có biết được chuyện gì thời điểm, không cần thiết đắc tội cho hắn.

"Vậy thì Hoàng huynh dẫn đường đi!"

Quá nửa cái khi đến thân, hai người tan rã trong không vui.

Cũng không lâu lắm, liền truyền đến Trương Hữu Thâm bị trộm phi đánh giết với Trương Phong linh! Người quen biết hắn, biết hắn từ không đi tới quá cái loại địa phương đó!

Người khác các loại, cùng hiện tại Lâm Thạch quan hệ không lớn, trở lại phòng của mình.

Theo thói quen ý niệm tiến vào hệ thống. Xuất hiện ở hệ thống trong phòng, ngồi ở lúc trước người thái sư kia trên ghế! Nếu như không tiến vào, cảm giác thật không chân thực!

"Tiểu Ái, đi ra đi!" Cười toe toét kêu gào! Đột nhiên cười khúc khích, cảm giác khá giống kéo bánh!

Đại gia đều không khác mấy quen thuộc, ở trong tình huống bình thường, đều không lớn bao nhiêu gò bó! Nhìn hệ thống nguyên linh tiểu Ái nhẹ nhàng

bay ra ngoài!

Vẫn là cái kia bạch y hoá trang, ồ? Làm sao cảm giác nơi nào không giống nhau. Lâm Thạch nhất thời trợn to hai mắt.

"Khà khà, tiểu Ái, ngươi đem râu quai nón quét qua, làm sao như cái tiểu tử bình thường a, ngươi không phải là không thể thay đổi hình tượng sao?"

Hệ thống nguyên linh vẫn là cái kia nguyên linh, đổi chỉ là đầy mặt râu quai nón đã cạo sạch sẽ, nhanh nhẹn một vị mỹ nam tử! So với nữ nhân xinh đẹp hơn!

"Căn cứ kí chủ mãnh liệt yêu cầu, hệ thống đã từ ngươi năng lượng trị nơi tự động khấu trừ 2000 năng lượng trị, thời hạn có hiệu lực ba tháng! Một khi quá thời hạn chưa tục phí, tăng lên năng lượng trị khấu trừ lượng!"

"Mịa nó! Ai bảo ngươi đụng đến ta năng lượng trị a! Ta thật vất vả mới tồn đến hơn một vạn, bị ngươi như thế một làm, ta còn có bao nhiêu năng lượng trị đây!"

"Ngạch! Hiện nay kí chủ còn còn lại 9600 điểm năng lượng trị! Xin yên tâm sử dụng! Là lựa chọn tự động tục phí đây, vẫn là xem tình huống? Kí chủ có thể cân nhắc kĩ đi! Đến lúc đó quá thời hạn đại thúc cùng ngươi này lên!" Nói xong còn làm một điệu cái mông động tác! Lâm Thạch nghĩ đến một râu mép đại thúc điệu cái mông, buồn nôn không được, phát phát tay: Tục phí, tục phí, tự động tục phí!

Hắc! Ta đến không phải là nói những này không dinh dưỡng tới!

Đứng lên hình: "Nghiêm, nghỉ, về phía trước xem!"

Hệ thống tiểu Ái tự động ban hành trực thân hình, phản xạ có điều kiện làm thành tương ứng động tác!

Lâm Thạch không rõ, tại sao này hoàn toàn là kiếp trước cách gọi, hệ thống nguyên linh làm sao sẽ rõ ràng đây. Mà tiểu Ái chỉ là cười cợt, lung tung dùng tay sờ sờ đầu, không hề trả lời!

Mặc cho Lâm Thạch nói thế nào, lẳng là không mở miệng.

Vì lẽ đó chỉ có thể hỏi cường hóa chi nhánh sự tình! Bắt đầu quest thường đều không có võ kỹ cường hóa chi nhánh sao, được nhưng là cường hóa chi nhánh hệ thống a!

"Võ kỹ cường hóa chi nhánh thuộc về cường hóa chi nhánh hệ thống bên trong, mà cường hóa chi nhánh hệ thống không chỉ chỉ là cường hóa võ kỹ, hơn nữa còn có thể vũ khí, tâm pháp, liên thân thể cũng có thể cường hóa! Chỉ là ngươi hiện khi chiếm được vẹn vẹn chỉ là võ kỹ cường hóa điểm, chuyện này chỉ có thể đi cường hóa võ kỹ mà thôi, mà cường hóa điểm nhưng là có thể cường hóa hệ thống bất kỳ item, bao quát kí chủ! Đương nhiên, còn có cường hóa đan! Bởi kí chủ nhiệm vụ lần này biểu hiện rất hoàn mỹ, vì lẽ đó do đó trực tiếp khen thưởng cường hóa hệ thống chi nhánh!"

"Cái kia cường hóa sau khi chỗ tốt đây, hoặc là làm sao bày ra nó uy lực đây? Còn có cường hóa thời điểm có hay không là trăm phần trăm tỷ lệ thành công a?" Không có xác thực cảm thấy thuyết pháp, Lâm Thạch làm sao xác định lực công kích của chính mình hoặc là năng lực bao nhiêu, làm sao hợp lý vận dụng võ kỹ cường hóa điểm đây?

"Như thế nói cho ngươi đi! Cường hóa uy lực xa hoàn toàn không phải vì là cường hóa có khả năng so với, liên như ngươi hiện tại lực công kích là 110, sử dụng Phong hòa chương có thể đạt đến 130 điểm, nếu như Phong hòa chương cường hóa thêm 1, như vậy là có thể đạt đến 150 điểm, đồng thời tiêu

hao giảm thiểu! Tăng cường kí chủ sử dụng lượng số lần! Thành công cường hóa võ kỹ, võ kỹ bản thân cấp bậc sẽ theo cường hóa mật độ tăng lên! Cường hóa đến cấp năm sao, võ kỹ tăng cường một đại cấp bậc, liền như hiện tại bình thường cấp thượng phẩm đỉnh cao võ kỹ, trực tiếp lên tới thuế phẩm cấp, trong lúc bốn sao cường hóa, tuy rằng uy lực đầy đủ, nhưng vẫn là toán bình thường cấp bậc, không đạt tới một chất đột phá!"

Chờ Lâm Thạch tiêu hao một hồi trong giọng nói ý tứ, cũng không lâu lắm, liền nói tiếp: "Cường hóa điểm mỗi mười giờ cường hóa thành một cường hóa đan, cấp bậc vì là hạ phẩm, cường hóa đan cường hóa tỷ lệ thành công 90%, mỗi mười cái hạ phẩm cường hóa đan trực tiếp hợp thành một trung phẩm cường hóa đan, mà mỗi một trăm hợp thành một thượng phẩm cường hóa đan, mỗi một vạn cái thượng phẩm cường hóa đan, thì lại cường hợp thành một cực phẩm cường hóa đan. Mà hạ phẩm cường hóa đan đối với không đồng cấp dùng cảnh giới sử dụng hiệu quả cũng khác nhau, liền tỷ như võ kỹ cường hóa, bình thường cấp võ kỹ hạ phẩm cường hóa đan tỷ lệ thành công vì là 80%. Còn đối với thuế phẩm cấp võ kỹ thì lại tỷ lệ thành công chỉ có mười phần trăm, tận lực sử dụng trung phẩm cường hóa đan, tỷ lệ thành công vì là 70%! Mà trung phẩm cường hóa đan đối với siêu phẩm cấp võ kỹ cường hóa tỷ lệ thành công thì lại cũng chỉ có chín phần trăm, phải dùng thượng phẩm cường hóa đan, hợp thành suất vì là 60%! Hoàn toàn tính không ra! Có thể cường hóa 100 lần đều không nhất định nói thành công! Trừ phi vận may hỗ trợ!"

"Cái kia cường hóa điểm lúc nào mở ra a! Ta là nói toàn năng cường hóa đan, đều không có võ kỹ cường hóa đan!" Lâm Thạch nghe mơ mơ màng màng, nhưng cũng nhớ kỹ, từ khi hệ thống mở ra, khả năng ghi nhớ của hắn cực kỳ tốt, năng lực phân tích cũng được! Chờ rảnh rỗi thời điểm, tỉ mỉ tham khảo xuống đi!

"Vậy phải xem tình huống đi! Kí chủ hoàn thành nhất định nhiệm vụ hoặc là đạt đến nhất định đẳng cấp, cũng được đến thời điểm sẽ mở ra! Kí chủ xin mau sớm trở nên mạnh mẽ, không sau đó quả, khả khả, người hiểu!"

Lâm Thạch nghe thấy tiểu Ái hèn mọn âm thanh, không có chút nào đáng yêu. Nghĩ đến sự kiện kia, trong đầu hiện lên như vậy tình cảnh, không khỏi mà buồn nôn đến không được!

Trong lòng đọc thầm, 10 điểm võ kỹ cường hóa điểm cường hóa!

"Hạ phẩm võ kỹ cường hóa đan chính đang cường hóa, tỷ lệ thành công vì là chín mươi, xin sau. . ."

"Chúc mừng kí chủ thành công thu được hạ phẩm võ kỹ cường hóa đan một viên!" Chỉ cần đi vào kí chủ hình thức, tiểu Ái bất kể như thế nào, đều sẽ chấp hành thật kí chủ tùy ý yêu cầu! Dù cho vừa cười ha ha không kiêng dè gì, sau một khắc vẫn cứ có thể hoàn mỹ hoàn thành kí chủ yêu cầu!

Ngược lại là phúc đều không có họa, cường hóa võ kỹ Phong hóa chương đi! Chính mình cũng là cái này đem ra được, hơn nữa cũng chỉ có thể cường hóa hệ thống xuất ra võ kỹ!

"Chúc mừng kí chủ thành công cường hóa bình thường cấp thượng phẩm võ kỹ Phong hóa chương, cường hóa đẳng cấp làm một Tinh cấp! Lực công kích thêm 20!"

May là là khai môn hồng a. Oa ha ha! ! !

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31:: Đại Bĩ đêm trước

Một đêm yên tĩnh, rất nhiều gây sự đều không có quan hệ gì với Lâm Thạch!

Lâm phương đông ánh nắng ban mai một tia chiếu vào Thanh Phong thành Lâm gia thì, toàn bộ Lâm gia liền sôi trào, không chỉ có thiếu niên lang môn có thể triển phát hiện mình một năm qua thành quả, nếu như ở Đại Bĩ bên trong thu hoạch một chút thứ tự, đều có thể thu được không ít tài nguyên tu luyện. Võ kỹ, tâm pháp, vũ khí, danh sư chỉ đạo chờ chút không phải trường hợp cá biệt.

Ở Thanh Phong thành, Lâm gia làm một trong bốn dòng họ lớn nhất, có thể ở Thanh Phong thành thủ trụ cơ nghiệp nhiều năm như vậy, thực lực đó không thể nghi ngờ! Không chỉ chỉ là dựa vào linh khí cảnh cường giả, càng quan trọng chính là Lâm thị con cháu đoàn kết. Không quản lý mình làm sao nội đấu, nếu như xuất hiện nguy hiểm cho Lâm thị cơ nghiệp tồn tại hoặc là tai họa, đều sẽ nhất trí đối ngoại!

Lần này Đại Bĩ, bính chính là Lâm thị hậu bối con cháu, bính chính là truyền thừa có thứ tự! Nếu như xuất hiện vài tên ưu tú gia tộc huyết dịch, chỉ cần không chết trẻ, đủ để lại thủ hộ gia tộc mấy trăm năm! Mà lệ thuộc ở Lâm gia bên dưới gia tộc nhỏ hoặc mình hữu, chưa chắc không có muốn thi giáo Lâm thị hậu bối dự định. Không về phần mình tốt đẹp cơ nghiệp, theo Lâm gia hỗn không rồi!

Triều dương dần thăng, tiếng pháo không dứt bên tai! La lên rít gào huyên nháo tiếng hầu như che lại toàn bộ Thanh Phong thành, một ít tương lai quan chiến gia tộc nhỏ lão già trưởng giả nghe được này tiếng vang cực lớn, sắc mặt không khỏi hơi đỏ một chút! Không nghĩ tới khóa này vượt qua lần trước a!

Lâm thị sân luyện võ! Phương viên gần có thập mẫu địa chỉ rộng rãi! Ở sân luyện võ trung gian có năm cái võ đài! Mà nó to nhỏ đường kính đến có ba mươi mét, nói không lớn cũng không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ! Vì để tránh cho Lâm thị hậu bối hủy hoại võ đài, cố ý bố trí trận pháp gia cố, đều có trận pháp sư ở tại bên cạnh đợi mệnh! Phương hướng phân biệt ở Đông Nam Tây Bắc ngay chính giữa! Mỗi cái võ đài trong lúc đó cách xa nhau mười trượng chỉ rộng rãi! Võ đài cách mặt đất có gần 1 mét cao, lần này luận võ, chỉ cần đem đối thủ đánh xuống khỏi đài liền thắng lợi!

Ở cái này trọng yếu thời kỳ, làm tộc trưởng, Lâm Trung Thiên phải đứng ra tiếp đón một ít môn phái đại biểu, phụ dong gia tộc tộc trưởng, cùng với kết minh gia tộc đại biểu! Mà bình thường nhân vật lại có Lâm gia mọi người tiếp đón!

Thừa dịp mọi người còn không toàn bộ trình diện, Lâm Trung Thiên trước tiên tới xem một chút có hay không có địa phương sơ hở! Xem thấy mình hạ nhân cùng tộc nhân bận bịu không thể tách rời ra, thích hợp tính tán thưởng vài câu, để cho cảm động đến rơi nước mắt!

Nghĩ đến chính mình ba con trai sẽ ở này mấy cái trên võ đài luận võ, nhẹ nhàng cười cợt, có thể đây chính là bọn họ thành danh cuộc chiến đi, liền chính mình con lớn nhất tới nói, ngoại trừ lâm nam cùng lâm bắc có thể đối với hấn tạo thành uy hiếp ở ngoài, hấn liền hấn là thuộc về cái nào mạnh nhất một loại đi! Chỉ là hiện tại tiểu nhi tử hấn nhìn có chút không hiểu, luôn cảm giác có điểm không đúng, nhìn rõ ràng là năm tầng đỉnh cao, nhưng thật giống như so với sáu tầng con lớn nhất còn mạnh hơn một phần! Còn có chính mình con thứ hai, tuy rằng năm ngoại cũng chưa có về nhà tham gia Đại Bĩ, chỉ là lấy hấn tu vi bây giờ, nho tu thật có thể hành sao? Nho tu đều không có muốn đến cảnh giới nhất định mới có thể cho thấy uy lực sao, không có đối ứng với nhau công pháp, thật giống cũng không được đi! Ai, con cháu tự có con cháu phúc!

Chính đang Lâm Trung Thiên đang định đi bên lối đài nhìn một chút thời điểm, lúc này quản gia lâm phúc cảnh tượng vội vã chạy tới.

"Tộc trưởng, Lưu gia người đến, là Lưu Thiên Bẩm Lưu tộc trưởng người là có hay không muốn đi nghênh đón một hồi!" Quản gia lâm phúc đi vào Lâm Trung Thiên bên cạnh, lặng lẽ thì thầm một hồi! Ở trước mặt mọi người, hấn là muốn xưng hô Lâm Trung Thiên vì là tộc trưởng! Mà cái này Lưu Thiên Bẩm chính là thành nam Lưu gia, tương tự là Thanh Phong thành một trong bốn dòng họ lớn nhất! Là Lâm gia mình hữu! Mà hấn lại đây, này tất yếu Lâm Trung Thiên ra ngoài tiếp đón, bằng không không phải thất lễ?

"Phía trước dẫn đường đi!"

"Là (vâng,đứng) tộc trưởng!" Quản gia lâm phúc nghênh tiếng nói. Lâm thị phủ viện bên trong, Lưu gia đoàn người chính đang đo lường trung quốc lúc

trước tiếp đón, lâm trung quốc là Lâm Trung Thiên đường đệ, hai trưởng lão con trưởng đích tôn! Hiện nay chương quản Lâm gia phần lớn sản nghiệp, tương đương có quyết đoán cùng năng lực, vì là Lâm gia thực lực làm ra cống hiến to lớn! Ở bên ngoài trước mặt, phải làm ra Lâm gia đặc biệt đoàn kết một mặt đến! Mà hần lâm trung quốc tu vi không cao, vẹn vẹn Quy Nguyên sơ kỳ, hoàn toàn không thể cùng Lâm Trung Thiên so với, chính mình dưới gối không con, cũng chỉ có một đứa con gái, mà phụ thân tuy rằng là cao quý hai trưởng lão, không chỉ so với không lên lão tộc trưởng, cũng đâu không thắng Đại trưởng lão, là lấy đã sớm tất đoạt vị trái tim. Toàn tâm toàn ý vì gia tộc đánh chút kinh doanh.

Nhìn thấy Lâm Trung Thiên theo quản gia lâm phúc lại đây, liền cùng Lưu Thiên Bẩm đưa ra xin cáo lui! Biểu thị mình còn có chuyện khác, đối với này Lâm Trung Thiên tới đón chờ cũng không oán niệm chi tâm. Đối với Lưu gia đi đầu, hoàn toàn thể hiện đối với Lâm gia coi trọng, bình thường cao quý khách quý đều là cuối cùng xuất hiện. Lâm gia phải đưa ra tốt nhất tư thái nghênh tiếp đều không có.

Gật đầu ra hiệu Lâm Trung Thiên, biểu thị chính mình đi chỗ khác tiếp đón. Xem thấy mình đường đệ, gật đầu gật đầu ngó ý cảm ơn.

"Lưu huynh, có khoẻ hay không a! Ha ha" tuy rằng hai nhà mình hữu, nhưng lẫn nhau đều quản lý một gia tộc, gặp mặt số lần là cũng không nhiều lắm, đi tới, vô vô bờ vai của hần. Đồng thời bắt đầu cười ha hả.

Lưu Thiên Bẩm cảm giác được bạn cũ đập kiên động tác, cường độ thích hợp, liền biết được ý của hần.

Quay đầu, quay về theo mặt sau vị lão giả kia nói: "Tam thúc, người mang theo tiểu Kiệt bọn họ đi đi dạo đi, Đại Bì còn chưa bắt đầu đây."

Lâm Trung Thiên nhìn một chút lâm phúc, người sau liền bước lên trước: "Lưu trưởng lão mà theo tiểu nhân đến đây đi!" Nói xong liền dẫn đi Lưu thị đoàn người.

Chờ đến bọn họ đi xa, hai người đối diện lẫn nhau, sở trường chỉ chỉ chỉ, ra hiệu Lâm Trung Thiên nói một chút!

"Lưu huynh, lần này Trần gia ở Thanh Phong thành động tác rất lớn a! Bọn họ lại đều không có trước đây chưa từng thử qua, mỗi lần đều là đầu voi đuôi chuột, huống hồ Trần gia lão tiểu tử kia cũng không phải không biết chúng ta lâm Lưu hai nhà là liên minh, làm sao đâu cũng không đâu lại a! Hần nhưng là không thể nào tín nhiệm La Gia! Nhưng vì sao lần này động tác như thế kịch liệt, ta phải ra đi thám tử, có một đến nay không về! Chỉ sợ là lành ít dữ nhiều." Lâm Trung Thiên dứt lời nhủ nhủ mày, lần này là thật sự không rõ Trần gia vì sao như vậy, biết được người của Lưu gia đã đến Lâm phủ, liền vội vàng vàng tới rồi lại đây, đến tham khảo một hồi Lưu gia ý nghĩ.

Lưu Thiên Bẩm được xưng Thanh Phong thành đệ nhất người thông minh, cũng đều không có không có lừa mà lại có khối, trước đây chính mình cũng phải người đi tìm hiểu quá, nhưng là hiện tại Trần phủ trở nên tương đương kín, nước tắt không lọt, mật thám không cách nào lan truyền bất cứ tin tức gì đi ra. Cũng nghĩ đến Trần gia trước đó vài ngày dị thường động tác, cái kia trần ngập nho nhả về trên mặt, thỉnh thoảng cũng cùng Lâm Trung Thiên như thế cau mày!

Lâm Trung Thiên cũng không có thúc hần, liền như vậy đợi mấy phút.

"Lâm huynh, có phải là Trần gia có cái gì là bài tẩy có thể đối với hai nhà chúng ta động thủ? Không bài trừ bọn họ tìm tới cường đại dị thường giúp đỡ. Còn La Gia mà! Ha ha, " La Gia thân là Thanh Phong thành một trong bốn dòng họ lớn nhất, hiện tại cảm giác lại như là Trần gia lệ thuộc giống như vậy, mọi chuyện lấy Trần gia dẫn đầu! Nhưng hần biết La Gia cái kia người chương đà cũng đều không có tình nguyện người xuống.

Hai người ở chỗ này hàn huyên chừng nửa canh giờ, đợi được tân khách lục tục tới rồi, hai người liền phân công nhau mà đi, còn hai cái gia tộc người chương đà ở đây nói qua cái gì, cũng không có người biết được.

Mà Lâm Trung Thiên thì lại đi tiếp đãi cuối cùng một nhóm khách mời!

Lâm Thạch rất sớm liền lên, lẽ nào một lần không có đến hậu sơn tu hành, thư thư phục phục chậm rãi xoay người, đang ở sân bên trong cùng tiểu Ái trò chuyện đây!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32:: Trần phủ người đến

Lâm Thạch cảm thấy tiểu Ái hẳn là kiếp trước, không phải vậy làm sao rất nhiều lý ngữ đều sẽ đây, lại vẫn có thể với hắn nói chuyện trời đất, từ hiện đại khai quốc thái tổ, đến cận đại thanh chưa thời kì hắc ám, tên hướng bình thân, Đường Quốc cường thịnh thậm chí suy sụp, đều có thể nói ra cái một, hai! Cái nào triều đại cái nào thời kì mỹ vị, cũng có thể từng cái nói tới. Nói đến thang hướng thời đại Trụ vương, rõ ràng có một luồng tức giận! Mà lại xa thời kì nhưng có điểm không muốn nói thêm gì nữa. Nói chuyện khái va chạm chạm.

Đặc biệt là Lâm Thạch nói trước đây gặp một cô bé, nhưng dù sao là nhớ không rõ dung nhan của nàng, cảm giác mình chính là khi đó nhiễm bệnh thời điểm, tiểu Ái như là tiểu tặc đầu đồ vật bị chủ nhân gia phát hiện. Lâm Thạch tuy rằng có chút không có tim không có phổi, nhưng người vẫn là không ngốc, chỉ là hiện tại biết rồi chẳng có cái gì cả dùng! Trở nên mạnh mẽ có thể liền được chưa! Chính mình vì sao đến thế giới này, có ra sao sứ mệnh hoặc là trách nhiệm? Sau đó gặp mặt sẽ hiểu đi!

Không có quá nhiều dây dưa, Lâm Thạch ý niệm kết thúc cuộc nói chuyện, trở về thân thể bên trong! Ở trong sân cũng không thể ý niệm phân thân tiến vào hệ thống bên trong gian phòng! Hướng về sân luyện võ địa phương đi vào. Nhìn một chút nhân đồ vật bên trong, không khỏi thoả mãn cười cợt! Có những thứ đồ này lần này hẳn phần thắng suất cực cao! Phong hỏa dưới chưởng thiên a, sơ cấp thuật luyện đan a, cũng chờ ta đi! Hoa đào tiên nhân trồng cây đào, lại trích hoa đào đôi tiên thưởng, cái kia đến lúc đó đổi thành Đan sư đại nhân luyện linh đan, đan thành sau khi đổi tiền com! Một ngày ba bữa toàn có thịt, ba món ăn không đủ thêm hai món ăn!

Oa kèn kẹt, nghĩ tới đây, Lâm Thạch con mắt đều tái rồi!

Đi tới sân luyện võ, lít nha lít nhít đều là người, Lâm gia nô bộc xuyên tới xuyên lui với mọi người trong lúc đó, sắp xếp dẫn dắt mấy người liền toà, đây chỉ là Thanh Phong thành hoặc là ngoại thành một ít thể lực nhỏ hoặc cá nhân, đối với Lâm gia không có phái cao tầng tới đón tiếp, trong lòng đúng là không lớn bao nhiêu oán hận!

Lúc này đến rồi một vị quái dị người thanh niên, người này thân mang phổ thông áo vạt quần áo nhẹ, nhưng không có ăn mặc y phục này lính đánh thuê vết thương đầy rẫy cộng thêm tất da đen, ngón tay không chỉ tu trưởng, còn có chút trắng nõn. Không giống như là bệnh trạng giống như bạch. Rõ ràng là công tử giống như đáng vẻ, nhưng ăn mặc đồ này, hơn nữa có một bộ hoàn toàn không tương xứng tương mạo, bốn chữ là có thể hình dung: Bình thường đến cực điểm! Người khác tra xét đến tu vi của hắn chỉ có cường thể cảnh năm tầng, theo lý thuyết phát sinh thân thức đối với người là tương đương khiêu khích hành vi, nhưng thanh niên này nhưng cũng không giống như tri tình! Hơn nữa người này hoàn toàn không có đi tới gia tộc lớn nên có khiêm tốn về!

"Này Lâm gia ở như vậy lạc hậu thành nhỏ ngược lại không tệ, ha ha!" Không có người khác lạnh ngữ, hắn qua lại nhìn một chút, tìm cái góc ngồi xuống

"Này, tiểu tử, nơi này đều không có người nên tọa, tránh đi sang một bên!" Một vị tướng mạo càng thêm khó coi quý công tử, nhìn thấy cái này dù sao tốt hơn chính mình xem thanh niên, đặc biệt là hắn cái kia thân trắng nõn da dẻ, hơn nữa nhìn hắn đáng ghét kia, không hề kinh nể cảm giác, không khỏi lớn tiếng quát lớn đạo, vị trí này nhưng là chính mình cho bằng hữu chiếm, nói rõ gia tộc của chính mình ở Lâm gia cũng là tương đương có trọng lượng.

Thượng Quan vẫn không hề liếc mắt nhìn trước mặt xấu xí thanh niên, đứng dậy liền rời đi. Chỉ là cường thể cảnh hai tầng rác rưởi, cũng dám đối với

mình bất kính! Chính mình nhưng là gia tộc mỹ nam tử một trong, hiện tại phụng sự mệnh đi tới nơi này cái thâm sơn cùng cốc mà thôi. Hơn nữa chính mình cũng là sư môn thiên tài tuyệt thế, tuổi mới mười chín cũng đã là linh khí cảnh sơ kỳ cao thủ, dựa vào bản thân mình mạnh mẽ tu vi, liền có thể cùng trung kỳ đối kháng không phân cao thấp, lại nói mình võ kỹ cùng công pháp, ở tòa thành nhỏ này bên trong, dù cho là linh khí đỉnh cao cũng không phải là mình đối thủ, mà chính mình một khi khiến dùng thượng phẩm linh khí thời điểm, linh khí đỉnh cao ở trước mặt mình cũng chỉ có thể chạy mất dép, một khi ác chiến hồi lâu, tất có thể giết chết!

"Này này này, tiểu tử, ngươi thái độ gì a, không thấy ngươi tiểu gia nói chuyện với ngươi sao? Từ đâu tới ăn mày a!" Nhìn thấy thanh niên này dĩ nhiên không nhìn sự tồn tại của chính mình, thân là Thanh Phong thành tiểu bá vương, hấn nhưng là không thể nhẫn nhịn.

Thượng Quan vân quay đầu lại liếc nhìn, người đối diện nhất thời không nói lời nào, dĩ nhiên trốn bán sống bán chết. Khẽ mỉm cười, dĩ nhiên kêu gào chính mình là tiểu gia, trước mặt ngươi chính là tiểu gia tổ tông! Mà vừa hấn phát sinh một luồng gọn sóng, làm cho đối phương nhìn thấy tràn đầy giết chóc tình cảnh.

Đột nhiên, hấn nói thầm một tiếng gay go, mấy lần liền tránh ra thật xa, người bên ngoài liền không cảm giác chút nào.

Cũng không lâu lắm, một lão giả râu tóc bạc trắng tới chỗ này, nấn vuốt chính mình chòm râu, liếc nhìn thanh niên kia rồi đi phương hướng, thầm nghĩ trong lòng: "Vừa nơi này dĩ nhiên xuất hiện một linh khí cảnh cường giả, nếu như đều không có đối phương phát sinh một luồng gọn sóng, mà chính mình vừa vận tra xét đến đây, nhất định sẽ không hề phát hiện, hơn nữa cảm giác được người này tuy rằng chỉ là sơ kỳ cảnh giới, nhưng linh khí mức độ đậm đặc, so với mình này trung kỳ còn cao hơn. Không biết người này là địch là hữu. Thanh Phong thành là không có này Số 1 nhân vật!" Người lão giả này chính là Lâm thị gia tộc Thủ Hộ giả, tiền nhiệm tộc trưởng lâm tính Tề (đù), cũng chính là hiện tại tộc trưởng phụ thân của Lâm Trung Thiên, Lâm Thạch gia gia. Hiện nay hiếm hoi còn sót lại linh khí trung kỳ cường giả. Đại trưởng lão cùng hai trưởng lão mới sơ kỳ cảnh giới mà thôi!

Ở đây ở lại : sững sờ chốc lát, lại trở về vừa hấn đến địa phương! Quay đầu lại đến gọi con trai của chính mình cẩn thận một chút, xuất hiện không tên cường giả, còn không biết là địch là hữu, ngày hôm nay nhưng là Đại Bì ngày, vạn vạn không qua loa được. Cũng không thể bị người tới quấy rối, không phải vậy Lâm gia nhưng là rất mất mặt!

Đội đến nhanh lúc mới bắt đầu, sân luyện võ đột nhiên huyền nháo lên, một đám vốn không nên đến người, một mực hôm nay tới. Cầm đầu rõ ràng là Trần gia tộc trưởng Trần Lăng Thiên, mà đi ở bên cạnh hấn nhưng là La Gia người chưởng đà, tộc trưởng La Thông.

Canh giữ ở cửa một người thị vệ lúc này vội vã tới rồi, đầu đầy mồ hôi, đứng ở Trần Lăng Thiên trước mặt cách đó không xa.

Trước mặt những người này, hấn cũng là nhận thức, Trần gia cùng La Gia đại nhân vật, không thể ngăn cản bọn họ không để cho đến tham quan Lâm gia Đại Bì, cũng không có cách nào ngăn cản, chính mình chỉ là một tiểu thị vệ mà thôi. Xem thấy mình tộc trưởng cùng Lưu gia tộc trưởng lại đây, xử ở nơi đó, không dám nói ngữ.

"Ha ha, ta đạo là ngày hôm nay tại sao trước cửa báo hi điều không nghe kêu to, hóa ra là Trần tộc trưởng cùng la tộc trưởng đến đây a, có sai lầm lễ không tới chỗ, mong rằng bao dung ha!" Người trước nói tiếng người, quý trước nói chuyện mà quý ý tứ Lâm Trung Thiên vẫn là sẽ làm, đưa tay không đánh người mặt tươi cười. Nếu bọn họ đến rồi, phải nhất định phải làm ra hoan nghênh dáng vẻ, tới thiếu vẫn không có triệt để trở mặt a!

Trần Lăng Thiên đánh cái ha ha, liền vội vàng nói Trần mỗ không mời mà tới, mong rằng Lâm tộc trưởng không lấy làm phiền lòng, mà La Thông chỉ là cười cợt, cũng không nói lời nào.

Nhìn về phía Lâm Trung Thiên bên cạnh Lưu Thiên Bẩm, trên mặt không khỏi hơi đỏ một chút, xem lần này thân mật kính, xem ra Lưu lâm hai nhà đối với mình Trần gia đúng là hoàn toàn nổi lên lòng phòng bị a!

"Nguyên lai Lưu tộc trưởng cũng ở a, thất kính thất kính!" Vội vã chấp tay mà đi.

"Trần tộc trưởng, la tộc trưởng có khoẻ hay không ha! Ta Lưu mỡ người nhưng là đi tới một bước mà thôi, này ăn ngon mỹ thực, ta đều ăn sạch ha! Ha ha "

La Thông cũng vẫn là nở nụ cười chỉ, hoá ra giống như người cảm giống như vậy, không hề tộc trưởng diễn xuất!

"Giáo Ngân, còn chưa tới gặp gỡ người Lâm thúc thúc cùng Lưu thúc thúc! Đối với chuyện lần trước, phải nói xin lỗi, ngoan ngoãn nói lời xin lỗi!" Trần Lăng Thiên quay đầu quay về bên cạnh tùy tùng tuần tú thiếu niên nói rằng, rõ ràng là Trần Giáo Ngân. Bắt đầu nào sẽ vẫn là sắc mặt trắng bệch, bước tiến xóc nổi, bây giờ nhưng hồng hào có ánh sáng long lanh, tựa hồ ăn uống vật đại bổ?

Trần Giáo Ngân nghe được phụ thân gọi mình, ung dung về phía trước vượt một bước, như khiêm tú giống như hoàn mỹ thiếu niên, lễ phép quay về Lâm Lưu hai gia tộc trưởng thi lễ! Nếu như người khác không biết hắn trước khoa, nhất định sẽ cho rằng đây là nhà ai hào hoa phong nhã công tử gia, lễ nghi hành vi cử chỉ hoàn toàn đạt

Đến yêu cầu, mà xem ánh mắt của hắn người, sẽ phát hiện hắn cúi đầu con người không ngừng mà lấp lóe, liền tràn ngập nét nam hiểm. Phá hoại hắn hài lòng hình tượng!

"Lâm thúc thúc, lần trước là ta không đúng, vì một điểm mâu thuẫn nhỏ, dĩ nhiên đem Lâm Thạch thiếu gia đánh suýt chút nữa chết! Xin tha thứ ta đi!" Nói cho cùng vẫn là tiểu thiếu niên, thù dai nhẫn nại còn chưa đủ, lời nói ra, đặc ý vênh vác, càng đem phụ thân hắn dạy cho hắn theo như lời nói ném ra sau đầu! Trên mặt xuất hiện không có ăn năn về, nhưng lập loè ra một chút đắc ý!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33:: Xin lỗi sao?

Lâm Trung Thiên nghe được câu này, giận không chỗ phát tiết! Đánh thời đó con trai của chính mình, còn kém điểm đánh chết (này thế Lâm Thạch xác thực chết rồi, chỉ còn dư lại ký ức còn bảo lưu một ít) đánh ngóm củ tỏi, nếu như thật sự chết rồi, ta còn có thể đi tới cửa đi tự mình chuốc lấy cực khổ sao, trực tiếp giết chết người Trần Lăng Thiên cũng không lời nói! Công tử bột chính là công tử bột, giang sơn để đổi bản tính khó dời a!

Chính mình ba con trai liền tốt lắm rồi, trước đây Thạch nhi còn có chút khiến người ta bận tâm, hiện tại mà, có cái mạnh mẽ sư phụ, có đầy đủ tu vi, chính mình hiện tại không như vậy lo lắng.

Không vèn vèn là Lâm Trung Thiên không thoải mái, liền Trần Lăng Thiên đều mất choáng váng, chính mình rõ ràng gọi hắn có chuyện hảo hảo nói, không nghĩ tới quay người lại liền đã quên, vì nhất thời thoải mái, dĩ nhiên đã quên chính mình dặn!

Vội vã cho hắn nháy mắt, thế nhưng dương dương tự đắc Trần Giáo Ngân nơi nào nhìn thấy a! Thực sự là một bức muốn ăn đòn đáng đáp, này tâm túi da tốt sinh sai chỗ.

"Lâm phúc, đi đem Lâm Thạch kêu đến đi, tốc độ phải nhanh, đừng làm cho Trần tộc trưởng cùng la tộc trưởng chờ cuồng lên!"

"Là (vâng,đúng) lão gia, tiểu nhân vậy thì đi." Lâm phúc rời đi đoàn người, nhanh chóng tìm kiếm lên, lúc này nói vậy Lâm Thạch thiếu gia cũng nên đến sân luyện võ, sẽ không có đi Lâm Thạch đình viện.

Lúc này Lâm Thạch chính ở sân luyện võ võ đài này, nhìn lít nha lít nhít đám người, các loại bao bọc tu giả, Lâm gia hạ nhân, chi thứ con cháu, còn có một chút quần áo Phú Quý nhân vật, hiển nhiên cũng là đến Lâm gia tham quan Đại Bì, chỉ là nếu như không có đặc biệt người tiếp đón, nếu không liền có phải là cùng Lâm gia ngang nhau trọng yếu, không thích có người ở bên cạnh, nếu không chính là không đạt tới tư cách. Nhưng bình thường thể lực đều sẽ có Lâm gia nô bộc dẫn dắt.

Qua lại nhìn một chút, thuận tiện muốn hệ thống quét hình lại, không có phát hiện đặc biệt nhân vật mạnh mẽ, nói cách khác không có năng lực tới quấy rối! Lâm Thạch lúc này đã hoàn toàn đại vào nhân vật. Hướng về hướng tây bắc trên thính phòng nhìn lại, ồ, dĩ nhiên là bọn họ?

Nam tử này rõ ràng là ở bên ngoài nhà lâu ngưu hùng, bên cạnh cái kia nhu nhược nữ tử nhưng là nữ nhi của hấn ngưu nhu, chỉ là lúc này ngưu nhu vững chắc ở cường thể cảnh một tầng, vậy đã nói rõ ngưu hùng nhất định sử dụng một chút kỳ vật a.

Không tiến lên hỏi dò vì sao từng làm hướng tây bắc thính phòng, xem ngưu hùng trên người lâm châu gắm vóc liền hiểu một, hai a, không giàu sang thì cũng cao quý. Có thể là mê đi.

Đang chuẩn bị ở bốn phía nhìn thời điểm . . .

"Lâm Thạch thiếu gia, Lâm Thạch thiếu gia. . ." Lâm Thạch quay người lại, liền nhìn thấy lâm phúc thật xa liền hô! Lập tức dừng bước lại, chờ đợi lão quân gia đến. Lâm phúc cùng cha mình nắm giữ huynh đệ giống như tình nghĩa, mà chính mình cũng có thể cảm nhận được nồng đậm quan tâm tâm ý.

Nhìn thấy lâm phúc phụ cận, Lâm Thạch khẽ mỉm cười: "Lâm thúc, ngài chạy nhanh như vậy làm gì a?"

"Lâm Thạch thiếu gia, lão gia bảo người đi hấn nơi đó đây." Không quản Lâm Thạch đối với chính hấn một gia nô tôn xưng, có thể trước đây sẽ cường điệu một hồi, hiện tại xác thực cảm giác được trước mặt thiếu gia là chân tâm đối với mình nói như vậy. Chỉ chỉ Lâm Trung Thiên phương hướng, đúng là cách nơi này không xa, chỉ là tốn tìm người tiêu hao nhiều lắm!

"Vậy thì có cái gì sự đây?" Lâm Thạch không rõ, lập tức đều sắp Đại Bì bắt đầu rồi, lại nói, lâm thời nước tới chân mới nhảy cũng không kịp a đi.

"Là (vâng,đúng) Trần gia cùng La Gia, chúng ta đi trước, vừa đi vừa nói đi!" Chính mình lão gia dặn dò tuyệt vời mau chóng, lâm phúc là đời đời ở Lâm gia phục vụ, nuôi thành như vậy chủ nhân chí thượng quen thuộc.

Cũng không lâu lắm, liền tới đến Lâm Trung Thiên này.

Lâm Thạch vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy bản thể Lâm Thạch cảm hận Trần Giáo Ngân, nhìn thấy cái này nhìn như hào hoa phong nhã tuấn tú thiếu niên, trong đầu đột nhiên oanh một hồi, khí tức không tên xao động lên. Mà chính mình cũng không biết nguyên nhân, có phải là này thể Lâm Thạch đem một vài không vui ký ức đóng kín lên, mà chính mình xác thực không thể được biết.

Nhìn thấy Trần Giáo Ngân liền xao động lên, nói vậy hấn chính là lời dẫn đi, có thể gây nên tự thân bất an nhân vật. Nếu như không đem người trước mắt giải quyết đi, còn không biết sau đó sẽ phát sinh cái gì. Đây là Lâm Thạch đến thế giới này lần thứ nhất sản sinh sát ý. Hơn nữa là phải giết.

Thôi thúc trong cơ thể yếu ớt nguyên khí, đọc thầm một lần trấn Thiên Tâm kinh, đem trong cơ thể xao động trấn áp xuống!

Hả? Vừa tiểu tử này? Trần Lăng Thiên liên tục nhìn chăm chăm vào trước mặt tiểu tử, đây là lão tổ tông cố ý bàn giao hạ xuống phải chú ý, mà hắn đều không có vẻ vện cường thể cảnh một tầng sao? Có thể vừa cái kia yếu ớt nguyên khí nhìn như yếu ớt, kì thực có thể cùng bốn, năm tầng cao thủ sánh ngang!

Giảo Ngân tự nhủ quá, Lâm Thạch trăm phần trăm là cường thể một tầng, đây chỉ là một nhiều tháng trước sự, hơn một tháng có thể từ một tầng thăng cấp làm bốn, năm tầng sao? Lập tức ở trong lòng lắc đầu một cái, ai cũng không được!

"Phụ thân, người gọi hài nhi đến vì chuyện gì a?" Loại bỏ trong lòng xao động, Lâm Thạch ngược lại hỏi Lâm Trung Thiên cái gọi là chuyện gì.

Lâm Trung Thiên kinh ngạc liếc mắt nhìn đầu đầy mồ hôi lâm phúc, tán thưởng đối với hắn gật gật đầu. Lâm phúc rõ ý nghĩa, ra hiệu chính mình nói với Lâm Thạch quá chuyện này đại khái tình hình.

Nếu hắn dĩ nhiên biết được, Thạch nhi cũng đều không có lúc trước cái kia chỉ biết ăn ăn uống uống tu luyện rác rưởi, mà hiện tại nhưng là có thể cùng đại ca hắn sánh vai cao thủ, đương nhiên sẽ không cùng tiểu hài tử giống như vậy, đã có chủ kiến đi. Như vậy tùy hắn đi.

"Ngạch, là như vậy, người Trần thúc thúc mang theo Giảo Ngân đến đây hóa giải hiểu lầm, người còn chưa tới gặp bọn họ?"

"Cha, bọn họ là đến hóa giải hiểu lầm? Ta thấy thế nào như là đến xin cơm a! Lâm gia chúng ta nhưng là không có yêu xin bọn họ đi! Người xem một chút cái này nhưng là suýt chút nữa đánh chết con trai của người kẻ cầm đầu a! Nếu bọn họ đến rồi, vậy thì không phải đi về."

"Thạch nhi, không được vô lễ!" Con trai của chính mình trước đây có thể không quá giải, mà hắn bây giờ chính mình nhưng là tương đương quen thuộc, ở thư phòng khi đó, tiểu tử này thỉnh thoảng quấy rối. Mà hiện tại về mặt của hắn. . .

"Phụ thân, người vì bọn họ, dĩ nhiên quá lớn ta! Ô ô. . ." Lâm Thạch làm dáng muốn khóc. Làm cho người ta một loại hào không thuần thực, một bức tiểu hài tử tính khí đáng đáp.

Trần Lăng Thiên nhìn thấy tiểu tử này vẫn là đáng đáp như vậy, vừa nghi kỵ đúng là nhược không ít. Nhìn một chút con trai của chính mình, ra hiệu để hắn đi xin lỗi.

Đối với vừa trong bóng tối trừng phạt cha của chính mình, Trần Giảo Ngân cũng không dám làm càn, lão tổ tông cũng đã nói, để cho mình đi nhìn chăm chăm Lâm Thạch, nếu muốn nhìn chăm chăm, vậy thì phải khỏe mạnh cùng nhau, tiểu tan hiềm khích lúc trước. Mưu đồ hậu chiêu.

"Lâm Thạch huynh đệ, lần trước là vi huynh sai, ở đây cho người chịu tội."

"Ai là huynh đệ người, liền như người vậy cùng trư thú như thế gia hóa, liền người cũng xứng? Ngạch, người còn không sánh được trư thú đây, nó còn có thể làm cho ta ăn đi, người đây, người còn có thể làm gì! "

"Thằng con hoang, dĩ nhiên như vậy mắng lão Tử, liền trư thú cũng không bằng, người đến a, đánh chết hắn!" Trần Giảo Ngân nghe được câu này, nơi nào còn quan có phải là muốn ở chính mình Trần gia a, hung hăng tâm lập tức bị làm tức giận. Cái gì xin lỗi cũng làm cho nó quá đáng đi thôi.

"Cha, người xem, đây chính là đến xin lỗi a, hắn còn mắng ta là thằng con hoang đây! Hắn lại muốn đánh chết ta a!"

Lâm Trung Thiên nghe được Trần Giảo Ngân mắng con trai của chính mình là thằng con hoang, vậy mình chẳng phải là. . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34:: Chi nhánh nhiệm vụ đến khổ nhục kế a

Cũng không biết con mình nghĩ như thế nào, tại sao muốn làm tức giận Trần Giáo Ngân a.

Nói thật, như thế nhục trí có, cũng là Trần Giáo Ngân sẽ coi là thật. Xác thực, Trần Giáo Ngân có chút cùng trư thú giống như vậy, bạch, xuẩn, chỉ biết ăn ăn uống uống ngủ một chút.

Xem thấy chung quanh hạ nhân đều không có động tĩnh, Trần Giáo Ngân trái lại càng thêm phần nộ. Được, các người đều không có không lên sao, vậy tự ta đến. Ta liền không tin trước đây có thể đánh cho hắn gần chết, bây giờ như thế có thể.

"Ha! Ăn ta một chương." Trần Giáo Ngân tuy rằng người này không thể tả, nhưng ít ra vẫn có nhất định tu vi, thôi thúc trong cơ thể như sợi tóc giống như nguyên khí, đem bọn họ Trần gia Bôn Lôi Chương làm cho uy thế hừng hực.

Bay thẳng đến Lâm Thạch mặt mà đi.

"Giáo Ngân dừng tay!" Trần Lăng Thiên trên miệng là nói như vậy, nhưng không có bất luận động tác gì, có thể hắn cũng muốn thử một chút Lâm Thạch làm sao đem, bây giờ nguy hiểm cho Lâm Thạch tính mạng, đến lúc đó lại ra tay cũng không muộn.

Trần Giáo Ngân nghe được phụ thân được tay, tuy rằng sững sờ, nhưng ngay lúc đó phản ứng lại, cha mình cũng không có bất kỳ hỏi trách tình, trái lại quyết định muốn Lâm Thạch đẹp đẽ.

Lâm Trung Thiên ngược lại không gấp, tự mình biết hiểu Lâm Thạch bản lĩnh. Phản còn bên cạnh Lưu Thiên Bẩm đứng là gấp quá. Nhìn mình lão hữu như thế quan tâm con trai của chính mình, đối với hắn khiến một cái ánh mắt, biểu thị không ngại.

Nhìn thấy lão đại của chính mình đều không lên tiếng, người bên ngoài càng không thể nói cái gì a!

"Đến hay lắm!" Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Lâm Thạch cũng thôi thúc nguyên khí trong cơ thể chạy về phía Trần Giáo Ngân, mà sử dụng nhưng là Lâm Trung Thiên dạy cho mình Lâm gia võ kỹ Du Long chương, nhưng hắn chỉ sử dụng cường thể hai tầng nguyên khí, mà cường thể cảnh một đến ba tầng nguyên khí cũng có thể nói là hầu như không có, chỉ là so với thường nhân lực lớn hơn rất nhiều lần.

"Àm! !" Chỉ thấy một thân ảnh bay ngược mà ra.

"Thạch nhi!" Lâm Trung Thiên một chút nhìn thấy là con trai của chính mình, nhanh như tia chớp tiếp được nhi tử. Đề xuống trong lòng không rõ, mặt lộ vẻ bi phẫn biểu hiện, nhìn Trần Lăng Thiên.

Muốn một cái đáp án!

Trần Giao Ngân nhìn thấy Lâm Thạch hoàn toàn không phải là mình hợp lại chi địch, nhất thời bắt đầu cười ha hả, lại dám cười nhạo ca, đánh cho cha người cũng không nhận ra người! ! Chính ảo tưởng chính mình độc bá thiên hạ, một tay che trời mộng đẹp đây! Nhắm mắt lại, chìm đắm với mình vô địch bên trong thế giới.

"Cha, ta không có chuyện gì! Khắc khắc. . . Hải nhi cho người mất mặt. . ." Lâm đáng phun ra một ngụm máu. Không có Trú Trần Lăng Thiên, con trai của chính mình tương đối trọng yếu. Đưa tay thôi thúc nguyên khí đi khắp Vu Lâm thạch trong cơ thể.

Lâm Thạch trong lòng cái kia hận a, chính là này chết tiết hệ thống, đột nhiên đến cái chi nhánh nhiệm vụ. Không phải muốn chiếm được Trần gia người kia giải trung phẩm thanh thần quả.

Đừng xem thanh thần quả tài tử giai trung phẩm trái cây, có thể chân thật quý giá. So với một chút thượng phẩm còn có quý trọng. Mà cái kia ngàn năm linh chi cái gì cũng là nhân cấp hạ phẩm, hệ thống hồi đoái cũng là một trăm năng lượng trị. Mà thanh thần quả thì lại có thể so với thượng phẩm, lại có chín ngàn điểm năng lượng trị.

Trong thực tế thì cần muốn 10 ngàn kim tệ khoảng chừng : trái phải, hơn nữa là có tiền cũng không thể mua được.

Giống người giai hạ phẩm bình thường năng lượng trị hồi đoái đều là năm mươi đến năm trăm, một ít quý giá hi hữu thì lại có thể đạt đến hơn một nghìn năng lượng trị. Mà trung phẩm nhưng là năm trăm đến năm ngàn, mà thượng phẩm thì lại năm ngàn đến 20 ngàn.

Thanh thần quả, chính là thanh tịnh thần trí đồ vật. Bình thường sửa chữa khác thường, hoặc là đi một ít tà môn địa phương, trước đó ăn một viên, thì lại có rõ ràng chống lại hiệu quả. Này quý giá có thể có chín ngàn

Năng lượng trị.

Mà Lâm Thạch hiện tại có hơn chín ngàn năng lượng trị, lại nói mười giờ năng lượng trị có thể hồi đoái một trăm EXP, như vậy từ cường thể cảnh năm tầng đến sáu tầng tổng cộng cũng là 10 ngàn EXP, hiện tại đến năm tầng đỉnh cao, chẳng phải là không cần bao nhiêu EXP là có thể thăng cấp đến sáu tầng, dựa vào hệ thống cường hãn, hoàn toàn không cần lo lắng cho mình thất bại mà!

Có thể hệ thống không cho a!

Nếu như mình tùy tiện thăng cấp, thì lại mất đi một ẩn giấu cơ hội! Trừ phi hệ thống cho phép hoặc là tự thân đột phá mới được.

Lâm Trung Thiên vừa đứng là thật sợ rồi, ánh mắt sắc bén nhìn lần thứ hai nhìn Trần Lăng Thiên! Nội tâm đang nghĩ, tiểu tử này thật sự có một tay, nếu như đều không có ta phát hiện trong cơ thể hầu như hoàn hảo như lúc ban đầu, làm sao sẽ biết hiện tại sắc mặt trắng bệch là giả đây.

"Cái này. . . Lâm huynh. . . . Giao Ngân, mau rút lại đây! ! !" Bị Lâm Trung Thiên nhìn chăm chăm, chính mình trái lại không dễ chịu, hần Trần gia không dễ trêu, Lâm gia cũng không kém, con trai của chính mình bị đã thương, tự mình rút là dung túng, lần này đối phương muốn câu trả lời, chính mình cũng ở người khác đại bản doanh bên trong, nếu muốn chơi xấu cũng không phải xong rồi. Chính mình cái kia vô dụng nhi tử, còn ở cái kia chảy ngụm nước

!

"Ai dám hô to bản để tục danh, người đến, mang xuống chém!"

Không thể không nói Trần Giáo Ngân có chút ma, cũng có thể nói là quá ngọt ngào, dù cho hắn chỉ là cái công tử bột, nhưng hắn cũng không muốn như vậy a! Người khác nhìn thấy hắn hoặc là nói là Trần gia công tử bột, ; rác rưởi, hoặc là chính là Trần cần kim đệ đệ. Không chỉ có như vậy, rất nhiều chi thứ đều mạnh hơn hắn. Hơn nữa nhất là làm cho hắn khó có thể tiêu tan chính là hắn cái kia đại ca hạ nhân cũng dám cho sắc mặt mình xem.

Bị người quấy rối, chú nhện thì được thăm cũng không thể nhả!

Nghe được con trai của chính mình như vậy, Trần Lăng Thiên lần thứ nhất bị tức đến không lời nào để nói!

Người người người. . . Người một hồi, đều không có xuống cú. Người cái này con rùa cút cho ta lại đây! ! Trong thanh âm càng sử dụng một chút nguyên khí, làm cho mọi người trần rung lên! Mà Trần Giáo Ngân bị dọa đến quỳ trên mặt đất.

Sau khi hết khiếp sợ, theo Trần Lăng Thiên người phía sau nín cười! Mà Lưu Thiên Bẩm thì lại không kiêng dè chút nào!

Con rùa, Trần Giáo Ngân là con rùa, như vậy hắn chẳng phải là lão già chết tiệt?

Xem thấy con trai của chính mình lại đây, ánh mắt trừng mắt hắn, để cho mình ra khừ, chờ về nhà lại chậm rãi trừng trị hắn! !

Chuyện này ngược lại cũng phát hiện Lâm Thạch cũng đều không có rất mạnh a, nhiệm vụ của chính mình cũng là đạt đến. Việc này không nên chậm trễ, về nhà quan trọng a! Cùng lão tổ tông hỏi báo một chút.

"Lâm huynh người xem?" Tự biết đuối lý, cũng không thể làm gì. Chỉ có thể yếu thế. Hắn sốt ruột phải đi, nếu như đợi được Lâm Thạch thực lực chân thật bại lộ, chẳng phải là sẽ khí muốn chết.

Lâm Trung Thiên không để ý tí nào hắn, làm dáng vẻ cũng phải hành động. Càng không để ý tới hắn, người khác cũng là càng coi là thật.

"Thạch nhi, người hiện tại thế nào rồi?" Trong mắt tràn đầy từ phụ thần tình! Cảm nhận được nhi tử ở trong tay mình khắc xuống vài chữ, nhất thời có đáp án, nhìn thấy nhi tử trong mắt kiên định, khẽ gật đầu.

"Phụ thân, ta không có chuyện gì, ta còn có thể tái chiến ba trăm hiệp! ! " Tử chi bất an vắn vẹo, tựa hồ muốn thoát ly Lâm Trung Thiên ôm ấp, thế phải báo hắn một chương mỗi thù!

"Chờ có hồ đồ, chợt bắt đầu nói mê sảng."

"Lâm huynh, đối với Giáo Ngân khuyết điểm, ta Trần mỗ người biểu thị có trách nhiệm, lần này vốn là đến xin lỗi, không nghĩ tới lại ra tình huống như vậy! Vậy chúng ta Trần gia liền lấy một điểm tâm ý biểu đạt áy náy! Nhân cấp hạ phẩm bảo được ba cây, kim tệ một trăm, trúc cơ đan mười viên! Có thể được?"

Này thật sự không rẻ, nếu như đặt trước đây, cái kia cũng chính mình sẽ nhận lấy, hiện tại đây! Chỉ là Thạch nhi không muốn mà thôi! Vậy mình liền không nên như vậy.

"Trần Lăng Thiên, nếu như con trai của người bị con trai của ta đánh thần trí không rõ, người đãi như hà?" Lườm hắn một cái, không nói nữa.

Cái kia nhất định phải đánh tới môn đi a! Nhưng hán không dám nói thế với.

"Cái này. . . Chúng ta Trần gia đã rất có thành ý! !!"

"Ta Thạch nhi đều như vậy, các ngươi là đều không có muốn khinh người quá đáng a, có cái gì chiều nhi, ta Lâm Trung Thiên đều tiếp theo!"

Bên cạnh theo Trần Lăng Thiên một ông lão, nói với hán vài câu, liền ngay cả thấy Trần Lăng Thiên nói không được không được. Thanh thần quả Trần gia cũng không nhiều. Không cửa!

Có thể vừa nghĩ nghĩ, nếu Lâm Thạch thần trí không rõ, như vậy thanh thần quả chính là tốt nhất! Cho bọn họ một viên cũng được.

Cuối cùng, một thanh thần quả, mười viên luyện tủy đan. Kết cuộc!

Trần gia mọi người vội vàng trở lại, nói xong rồi do Lâm gia phái người đi lấy. Một Quy Nguyên cảnh ngoại môn trưởng lão, mười cái nô bộc theo đuôi mà đi. La Gia cũng không có dừng lại, thoáng cáo từ, liền đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35:: Trộm gà không xong còn mất năm gạo

Đội đến mọi người tản đi, Lâm Thạch đứng lên hình, lau lau khoé miệng dòng máu, (ngạch, căn bản đều không có huyết, là hệ thống sản xuất kiếp trước đóng kịch sử dụng khối ho nước đường, nói với tiểu Ái xuống, một điểm năng lượng trị thay đổi thật nhiều bình, này vẫn là có chứa điểm huyết dịch mùi vị, cùng thật sự không khác) xong việc vỗ vỗ tiểu thí - cổ, cùng người không liên quan như thế hướng chỗ lòi đài đi đến.

Lưu lại những người này người bên ngoài ngổn ngang ở trong gió! !

Lưu Thiên Bẩm vừa nhìn thấy Lâm Thạch bị Trần Giáo Ngân kích thương, đang chuẩn bị bắt luận Lâm Trung Thiên làm sao động tác, đều dốc hết sức chống đỡ dự định. Không nghĩ tới kết quả là như vậy! !

"Lâm huynh, ngươi con thứ ba đây là?" Hoàn toàn không rõ mà! Thế này sao lại là như trọng thương người, tuy rằng nghe được phong thanh nói hán sẽ tham gia Đại Bì, nhưng ai có thể tưởng đến dĩ nhiên có thể không nhìn cấp độ kia cường độ công kích mà bản thân vô sự đây.

"Khắc khắc, cái này a, ta cũng không biết. Ha ha! !!" Tiểu tử này, không nghĩ tới ngoại trừ sẽ ăn, bây giờ lại còn có thể lừa người. Nhìn nhi tử đi xa bóng người, không khỏi lắc lắc đầu, không biết là nên cười khổ ni vẫn là khóc cười đây.

Suýt chút nữa đã quên, Lâm Thạch xoay người: "Phụ thân, nếu như Trần gia đưa tới vật kia, nhớ tới lập tức cho ta ha!"

Lâm Trung Thiên vừa còn có chút cười đắc ý, lần này hoàn toàn thuộc về dở khóc dở cười. Có điều như vậy không có tim không có phổi rất tốt đẹp.

"Ha ha, Lâm huynh, người đứng là có một đứa con trai tốt a! Không biết khi nào đón dâu a, lại nói nhà chúng ta ngọt ngào cũng không nhỏ, nếu không khắp nơi?" Thế giới này mười sáu tuổi là có thể đón dâu sinh tử.

"Ta ngược lại thật ra không thành vấn đề, nhưng là không biết tiểu tử này nghĩ như thế nào a, có chút dã. Ta đánh cái thời gian hỏi một chút đi, có điều người chắc chắn chứ?" Con trai của chính mình ở Thanh Phong thành nhưng là xưng tên rác rưởi, tuy rằng hiện tại được rồi, có thể người khác hầu như cũng không biết a! Hiện tại hỏi mới có thể có thể biết có thật lòng không thực lòng đi!

"Ha ha, quá thôn này, liền không cái tiệm này, ta trở lại cho nàng nói một chút, nhìn nàng làm sao. Nữ nhi này, ta cũng thực tại thương yêu khăn a, nếu như coi trọng, vậy thì nhiều phiền phức Lâm huynh chăm sóc ha! ! Ha ha "

Lưu Thiên Bẩm nhìn một chút đi xa Lâm Thạch, người này biết ẩn nhẫn, hiểu tiến thoái, lại hiểu thuận, mang tính then chốt cách cũng tốt. Cùng nữ nhi mình, khặc khặc! ! !

"Ha ha, nếu như có thể thành, cái kia nhất định a, cái này ngược lại cũng đúng chúng ta chính là chân chính thân gia a!" Lâm thị cùng Lưu thị cũng từng có thông gia, chỉ có điều hoặc là là chi thứ con cháu, hoặc là chính là dòng chính con thứ thứ nữ!

Chỗ lời dài! ! !

Lâm Đông đi vào hội trường, làm Lâm thị tộc trưởng phủ con trưởng đích tôn, cũng là lần trước Lâm gia Đại Bi quán quân, đi đến chỗ nào đều là trung tâm. Bên cạnh a đua nịnh hót đếm không xuê!

"Lâm Đông công tử, ta chính là Thanh Phong Thôi gia Thôi Hữu Vi. . . Này này này, ai chen ta?" Thôi Hữu Vi khó chịu, càng to lớn hơn nhân vật, bọn họ Thôi gia khẳng định kết bạn không tới, chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, nhận thức xuống tương lai Lâm thị tộc trưởng cũng tốt, không nghĩ tới chính biểu hiện tương đương ưu tú thời điểm, dĩ nhiên có mắt không mở chen hấn! ! Nhất thời hai mắt như Rada bình thường bắn phá.

"Ta nói, thôi tôn tử, người là chán sống rồi a, trưởng là gan a, là ta chen, thế nào?" Sở Thiếu Bạch đồng dạng khó chịu, tuy rằng Sở gia không sánh bằng Lâm gia như vậy quái vật khổng lồ, nhưng là muốn tắt Thôi gia, vậy cũng là thừa sức. Mà hấn Sở Thiếu Bạch cũng là Sở gia con trai trưởng, trong tình huống bình thường là không thấy được Lâm Đông thiếu gia.

Nhìn thấy là Sở gia cái kia đại thiếu, Thôi Hữu Vi ngượng ngùng rút đầu một cái, không trêu chọc nổi còn không trốn thoát mà!

Lâm Đông nhìn quen như vậy a đua nịnh hót, bình thường người, đối với hấn chào hỏi, hấn đều sẽ không đi lý. Đều không có hấn kiêu ngạo, là thân phận gây ra. Là một người có thể bỏ xuống gia tộc xa mỹ sinh hoạt, đi bên ngoài lịch hiểm tìm kiếm đột phá kỳ ngộ, làm sao có khả năng đi cùng những kia công tử bột kết bạn đây.

Ngoại trừ Lâm gia trưởng giả, tiền bối, người nhà huynh đệ, còn có lâm nam lâm bắc các loại, bình thường đều là làm một cao lạnh con trai trưởng. Ở bên ngoài chỉ có Lưu gia Lưu bá ôn còn có chút quan hệ. Những người còn lại bình thường không giả với sắc.

Chỉ cần mình thoáng biểu thị một hồi không thích, người bên cạnh đều sẽ đi ra. Chỉ là không muốn để cho người khác nói Lâm gia quá bá đạo mà thôi. Mê võ nghệ quy mê võ nghệ, cũng không phải người ngu.

Người bên cạnh đi rồi một đám lại một đám. Không thiếu tuổi tác ba mươi, bốn mươi tuổi hứa.

Lúc này một tên béo cũng đến gần rồi Lâm Đông.

"Lâm Đông thiếu gia được, ta tên Thôi Hữu Thanh, Thanh Phong Thôi gia người. Là bạn của Lâm Thạch thiếu gia."

Cái tên mập mạp này có tới hơn 180 cân, xem tuổi nhưng nên không vượt qua mười lăm tuổi. Vóc người tử trọng chiếm đa số chính là thịt mỡ, bước đi run lên một cái, hai con mắt nhỏ híp lại thành một cái khe. Hai cái tay bắt an qua lại xoa động! Hắn chỉ là Thôi gia con thứ, nhìn bên cạnh Thôi gia con trai trưởng, cũng là hắn cùng cha khác mẹ ca ca, bắt an càng thêm nồng nặc. Nếu như đều không có lần này Thôi gia có chút khó khăn, chỉ vì hắn cùng Lâm Thạch công tử ăn qua mấy lần cơm mà thôi, cũng sẽ không bị xem là nhánh cỏ cứu mạng.

Nghe được là đệ đệ mình bằng hữu, Lâm Đông đứng là ngừng lại, mặc kệ là trước đây cái kia ăn uống đệ đệ, vẫn là hiện tại chính mình cũng cảm giác được thực lực thế lực ngang nhau đệ đệ, hắn đều giống nhau thương yêu. Lâm trưởng huynh, có trách nhiệm này.

Hơi nghiêng người sang, nhìn trước mặt tiểu bàn tử, trong mắt đối phương chân thành là lừa gạt không được người!

"Người gọi Thôi Hữu Thanh, vậy này cái Thôi Hữu Vi đây?" Hắn tuy rằng xem thường với chào hỏi, nhưng nghe đến người tên vẫn là sẽ nhớ tới, người cũng sẽ thoáng dùng Dư Quang nhìn.

Không giống nhau : không chờ tiểu bàn tử nói chuyện, mừng rỡ như điên Thôi Hữu Vi vội vàng vàng nhảy ra!

"Lâm Đông thiếu gia, ta là Thôi Hữu Thanh ca ca Thôi Hữu Vi, chúng ta đều là Thanh Phong Thôi gia." Cũng không trách hắn, giấu lại cha của chính mình các trưởng bối chính đang ngày đêm không ngừng mà thảo luận, đầu đầu gia tộc tương lai, thân là Thôi thị con trai trưởng, nhưng không thể có tư cách. Mà khiến chính mình sản nghiệp cơ nghiệp bị hao tổn chính là thành bắc Trần gia.

Mà ở toàn bộ Thanh Phong thành, có thể cùng Trần gia chống đỡ được chỉ có ba cái gia tộc, Thành Tây La Gia là cùng Trần gia cá mè một lứa. Mà Lưu gia thoáng kém Lâm gia, Thôi gia cùng Lưu gia hoàn toàn đáp không lên một bên. Thôi gia chỉ là cùng Lâm gia có chút một chút sản nghiệp phụ thuộc quan hệ.

Lần này thừa dịp Lâm gia Đại Bì, thử xem có thể hay không câu kết.

Lâm Đông nhẹ nhàng ngách một câu, ánh mắt lại là nhìn chăm chăm Thôi Hữu Thanh. Được khẳng định sau khi trả lời, bên cạnh hạ nhân nói với hắn vài câu. Hơi gật đầu.

"Nếu Thôi gia người cùng tiểu đệ Lâm Thạch có giao tình, cái kia có thể giúp một cái liền giúp một cái đi!"

"Tạ Lâm Đông thiếu gia, cảm tạ Lâm Đông thiếu gia!" Hai người dĩ nhiên không có dấu hiệu nào dự định quỳ trên mặt đất, lấy đó cảm tạ. Có thể hai người lẳng là quỳ không xuống đi. Tự nhiên Lâm Đông ngăn lại.

"Không cần cảm ơn ta, muốn tạ liền cảm tạ đệ đệ ta đi! Ngách, còn có vị tiểu huynh đệ này."

Nhìn thấy như vậy cũng có thể nịnh bợ đến Lâm Đông, lại có chút cũng đánh cùng Lâm Thạch có giao tình quan hệ thì!

"Đại ca, người ở đây à?"

"Đại ca!"

"Nhị đệ, Tam đệ!" Nhìn thấy là chính mình hai cái đệ đệ đến rồi, vừa còn uy nghiêm rất nhiều Lâm Đông, nhất thời như hải đồng giống như xán lạn. Khiến người ta cảm thấy hấn vẫn luôn là như vậy, như gió xuân ấm áp.

"Tam đệ, người tới thật đúng lúc, nơi này có người một ít bạn tốt đây!" Nói xong còn bốn cợt cười cợt. Ý cười xuống càng có một tia lạnh lẽo! Dám nắm Lâm gia danh nghĩa! Nhìn tới. . .

"Làm sao, ngạch tiểu bản tử người cũng ở à! Còn gì nữa không?" Con mắt quét chu vi một hồi, cũng không có phát hiện có chính mình thực hữu a!

"Nói như vậy những người này người cũng không nhận ra đi? Vậy bọn họ nói. . ." Hừ hừ?

Bên cạnh vừa hoang xưng có giao tình lúc này đều dọa gần chết, chính mình làm sao như thế không có mắt, dĩ nhiên đầu óc nước vào đi lừa dối Lâm Đông thiếu gia a! Làm sao bây giờ làm sao bây giờ, nghĩ tới đây, tay chân đều không ngừng mà run lên! !

"Lâm Đông thiếu gia, tiểu nhân lừa dối thiếu gia, tội đáng muôn chết, cầu thiếu gia chuộc tội a! !" Có nhát gan dĩ nhiên phốc quỳ trên mặt đất, trong đó có vừa ngồng cuồng tự đại Sở gia đại thiếu. An gia nhị thiếu.

Không thèm nhìn bọn họ một chút, lôi kéo hai vị đệ đệ hướng đi vô đài.

Quá mấy ngày sau, Sở gia An gia các gia tộc đều gặp to lớn đã kích. Muốn ở Trần lâm hai nhà trong lúc đó đục nước béo cò, cũng phải nhìn các người đến cùng có bản lãnh hay không a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36:: 5 hành động thuật 1 level

Làm Lâm Đông yêu cầu đã kích sở tạ các gia tộc kiến nghị đệ trình cho Lâm Trung Thiên thì, mở ra phạm vi nhỏ thành viên trọng yếu thảo luận. Đồng thời rất nhanh thực thi. Những tiểu gia tộc này xác thực chính là cỏ đầu tường, muốn giết gà dọa khỉ. Một gia tộc, mặc dù nói lợi ích trên hết, cỏ đầu tường cũng cần, nhưng cũng không thể cùng Trần gia có quan hệ a!

Lâm bắc một người đi tới hội trường, nhìn một chút Lâm Đông Tam huynh đệ, vẫn chưa ngôn ngữ, một mình tọa ở một cái địa phương nhỏ, nhắm mắt dưỡng thần! Tuy rằng hấn chỉ là chỉ thứ con cháu, thế nhưng dựa vào chỉ thứ con cháu bên trong người tài ba, muốn theo hấn người đồ xô tới! Chỉ là hấn khá là yêu thích yên tĩnh. Hoặc là chỉ không ở đây!

Tam huynh đệ không có tán gẫu bao lâu, Đại Bì cũng sắp bắt đầu rồi.

Đi vào võ đài một khắc đó, rất xa nhìn Lâm Nam ở mọi người chen chúc xuống đi vào hội trường. Mà một trong số đó bức kiêu ngạo vẻ mặt, người bên ngoài liền không có bất kỳ người nào có không nhanh!

Không lý người bên cạnh, trực tiếp hướng đi Lâm Đông phương hướng! Hấn vẫn cho là Lâm Đông là hàng đầu uy hiếp nhân vật!

"Đông ca, Văn đệ." Chào hỏi sau, nhìn Lâm Thạch phương hướng. Đối với người tộc trưởng này gia đệ đệ, Lâm Đông vẫn cảm thấy thâm cho là nhục, chiếm dụng nhiều như vậy tài nguyên, dĩ nhiên vẫn ở cường thế một tầng đảo quanh. Tu luyện không có kết quả dĩ nhiên học phạm nhân sinh ăn uống chỉ muốn!

Lần này lại vẫn muốn tham gia gia tộc Đại Bi! Ha ha, không biết nơi nào đến sức lực.

Lâm Thạch chỉ cần không dùng tới nguyên khí, hầu như không người nào có thể nhìn ra tu vi của hắn! Lần trước Lâm Đông đều là nhân vì chính mình bính tốc mới có phát hiện! Đương nhiên, như Tô Xán như vậy lão quái vật liền không ở tại bên trong.

Nhìn thấy Lâm Nam như vậy vô lễ, Lâm Đông cùng Lâm Văn trong lòng không khỏi xuất hiện tức giận tình, ngược lại ngấm lại, giới tu luyện nhược nhục cường thực cũng đều không có hiếm thấy. Tất cả do thực lực nói chuyện. Đến lúc đó liền không biết ai là rác rưởi!

Hai huynh đệ liếc mắt nhìn nhau, không nói nữa.

Mà Lâm Nam đúng là hơi kinh ngạc, hai người này dĩ nhiên không phản ứng chút nào?

Lâm Thạch không để ý đến Lâm Nam xem thường, nguyên nhân trong lòng mình rõ ràng, thế nhưng Lâm thị vẫn là tương đối đoàn kết, cạnh tranh mà, không thể tránh được có hiểu nhầm.

"Nam ca!" Lâm Thạch cười ha ha kêu một tiếng! Không giống nhau : không chờ Lâm Nam đáp lại, liền nghe có người gọi mình.

Lâm Phúc đến gần trước, quay về mấy vị thiếu gia môn đạo một tiếng tốt. Bởi Lâm Phúc những năm này Dorin gia công hiến, mấy người cũng không dám thất lễ, dôn dập đáp lễ.

"Phúc thúc, người đây là?" Lâm Đông nhìn thấy chính mình quản gia Lâm Phúc vội vội vàng vàng chạy tới, vừa không ở nơi đó, vì lẽ đó cũng không biết chuyện.

"Là (vâng,đúng) lão gia để ta tên Lâm Thạch thiếu gia, Trần gia đồ vật đã đến!"

Nghe được đồ vật đến, Lâm Thạch nơi nào còn đứng được, hưng phấn hướng hấn muốn đồ đâu. Cái này khen thưởng vẫn là không biết. Tổng ghi nhớ cũng đều không có biện pháp a! Nghe được Lâm Phúc nói đi phụ thân nơi đó lĩnh. Cùng mấy vị trưởng huynh cáo từ một hồi, nắm Lâm Phúc tay, nhanh chóng chạy về phía chỗ cần đến!

Dù sao, Đại Bi lập tức bắt đầu rồi mà!

Nhìn thấy Lâm Thạch tốc độ, Lâm Nam con nít híp lại, thầm nghĩ cái này Lâm Thạch dĩ nhiên cũng không đơn giản a! So với mình chỉ là thiếu một chút mà thôi. Nhưng hắn không biết, này vẫn là Lâm Thạch có ý định hạ thấp tốc độ đây! Lại nói, chủ tốc độ góc đều không có cường hóa tin tức đây!

Nửa đường, Lâm Phúc lại nói đều không có tộc trưởng nơi đó linh, dù sao Đại Bì cần chủ trì tọa trấn đại nhân vật! Đợi đến một không người góc, từ không gian chứa đồ trong túi lấy ra mấy món đồ! Xác nhận một hồi, cũng định đem chứa đồ nang cũng cho Lâm Thạch.

Có thể Lâm Thạch đã có nhẫn không gian, tự nhiên không lọt mắt nhỏ nhỏ này chứa đồ nang, nhưng trái lại vừa nghĩ, chính mình nhẫn không gian tuy rằng có thể ẩn thân, nhưng là không thể bị người khác đã hiểu biết a, liền nhận lấy.

Chờ Lâm Phúc vừa đi, Lâm Thạch đem đồ vật đưa vào hệ thống bên trong.

"

Leng keng! Chúc mừng kí chủ thu được ẩn giấu nhiệm vụ Trần gia thanh thần quả."

"Không biết khen thưởng chính đang tuần tra, xin sau. . ."

"Bởi lần đầu thu được không biết khen thưởng nhiệm vụ, quest thưởng tăng cường. . ."

"Thêm tài bên trong. . ."

Chi nhánh nhiệm vụ hoàn thành. . . (thu được Ngũ Hành độn thuật cấp một) độn thổ phương pháp. Có thể chui xuống đất hơn mười mét. Phương viên ngũ km. Khen thưởng thêm: Thu được đồ thần đao quyết Nhập môn thiên.

Nhiệm vụ này không sai. Ha ha, Ngũ Hành độn thuật, đại thành sau khi chẳng phải là. . . Đồ thần đao quyết, phối hợp đồ thần đao không biết hiệu quả thế nào?

Nhưng những này vẫn tự như vậy khô khan a, xem đều xem không hiểu. Quên đi, chẳng muốn nhìn, đem nó ném vào trong không gian giới chi, liền túi chứa đồ cũng như thế! Rảnh rồi nói sau đi.

Nhìn hệ thống thời gian, ai nha khe nằm! ! Cũng sắp bắt đầu rồi.

Chờ đến Lâm Thạch phi cũng tự chạy đến sân luyện võ thì, Lâm thị các trưởng bối bắt đầu nói chuyện. Đơn giản chính là một ít kể ra Lâm thị khi nào quật khởi, khi nào hưng thịnh sự tình.

Nghe quen rồi kiếp trước trưởng học lãnh đạo chờ đông đảo nói chuyện, Lâm Thạch đã tự động che đậy. Nghe xong vài câu, đều là mấy trăm năm nhất thành bất biến nguyên văn.

Thời gian quá gần nửa canh giờ, hệ thống thời gian nhưng là chín giờ sáng khoảng chừng : trái phải, Xuân Dương giữa trời, ấm áp mà thư thích. Nếu như có thể ngủ một giấc là tốt rồi đi!

Chờ Lâm Thạch mơ mơ màng màng thời điểm, sân luyện võ nhất thời rối loạn tung bồng!

Vẫn luôn ngồi ở trên thính phòng đám người oanh đứng lên hình. Nhìn phía hội trường phán xét dài ông lão. Này ông lão một bộ Thanh Y, thân hình nhưng thẳng tắp! Khuôn mặt hồng hào, không còn nữa lão nhân ban. Đầu đầy hôi tia, nhưng tinh thần chấn hưng! Không có bất kỳ nhìn xuống dưới đài mọi người! Dù cho hẳn có tư cách này!

Mắt sắc người nhìn thấy người lão già này tay trái cái khác chính là Lâm thị tộc trưởng Lâm Trung Thiên, mà tay phải cái khác cũng là hai cái ông lão, chính là Đại trưởng lão cùng hai trưởng lão. Có thể ở Lâm gia có tư cách này hoặc vị trí già, ngoại trừ tiền nhiệm tộc trưởng kiêm hiện tại Lâm gia Thủ Hộ giả lâm tính Tề (đủ) ở ngoài, không có người khác.

"Hôm nay Lâm gia trẻ tuổi Đại Bì, cảm tạ các vị đến! Ta Lâm mỗ người phé không nhiều lời nói, hiện tại chính thức tuyên bố. . . Lâm gia Đại Bì chính thức bắt đầu!" Nói xong cất bước trở về bình ủy đài. Đồng hành Đại trưởng lão cùng hai trưởng lão, vẫn chưa ngôn ngữ. Ở đây, là lấy lâm tính Tề (đủ) vì là tuyệt đối trung tâm.

Àm! ! ! Ba mươi sáu thanh pháo mừng cùng vang lên, chiêu hồng huyền thiên! Toàn bộ Lâm thị sân luyện võ sôi trào lên.

Lâm Thạch mặc dù là Trọng sinh linh hồn, cảnh tượng như vậy còn đứng là lần thứ nhất nhìn thấy. Như thể vận hội Olympic như vậy thịnh cảnh đều không đến xem quá, thật sự sợ trong hội trường chen đến không ra được mà chết đói. Xem tí vi điện ảnh cảm giác lại không giống nhau.

Cảm giác trong lòng đang sôi trào cái gì! ! Là mạnh mẽ dòng máu sao? Vì sao nóng rực?

Ở một cái thính phòng góc nhỏ bên trong, Niếp Phi Nhi đang xem tình cảnh này! Vốn là dự định đưa ra thân phận làm khách quý, thế nhưng ngừng lại thì thôi, như vậy lẳng lặng mà làm lâm Văn ca ca khán giả là tốt rồi.

Một mặt khác, nhìn như hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, nhìn phía thính phòng khá cao Vương Nhượng Tĩnh, dăm chiêu!

Nếu như có người nhìn kỹ hẳn, sẽ phát hiện là dịch dung. Mà hẳn chính là cái kia dùng ánh mắt quét lui cái kia Thanh Phong tiểu bá vương Thượng Quan vân , tương tự cũng là cái kia ở bên ngoài nhà lâu người thanh niên kia.

Chờ đến huyền nháo thanh thoáng hạ thấp, Lâm Trung Thiên bước lên trước, phát tay ra hiệu mọi người lắng xuống!

"Đại Bì tuy rằng bắt đầu, thế nhưng nên nói vẫn phải nói một hồi! Có thể chư vị bên trong có mấy người là lần đầu tiên tới quan sát Lâm gia Đại Bì. Nơi này ta vẫn là đem năm ngoái nói tới Đại Bì quy tắc cường điệu một hồi!"

Nhìn thấy mọi người tận tiếp yên tĩnh lại! Liền nói tiếp!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 37:: Lâm gia Đại Bì bắt đầu

"Số một, Lâm thị con cháu tranh đấu bên trong không thể gây tổn thương cho cùng tính mạng, điểm đến mới thôi!"

"Thứ hai, nghiêm cấm sử dụng ám khí vũ khí, nếu như một thân bản lĩnh chỉ ở vũ khí trên, sớm thanh minh!"

"Đệ tam, có thể sử dụng đan dược hoặc linh vật, thế nhưng, không thể sử dụng độc vật hoặc là có di chứng về sau thuốc phép!"

Nghe đến đó, phía dưới Lâm thị con cháu một trận ồ lên, rất nhiều đệ tử đều là chỉ thứ, liền tu luyện tài nguyên cũng không đủ, nơi nào có tiền mua đan dược a, tình cờ có cái đệ tử thiên tài có thể luyện đan, nhưng là phẩm chất có thể tốt hơn chỗ nào, hoặc là nói đến người khác sẽ cho người sao?

Lâm Trung Thiên cũng không đi quản, tùy ý bọn họ tùy tiện nào động! Đông đảo con cháu chỉ là mới vừa vừa mới bắt đầu mới huyền nháo một hồi, nhưng truyền thừa lâu như vậy Đại Bì quy củ, ai dám nói đi dễ dàng thay đổi a, có bản lĩnh người đi làm đan dược đến a!

"Nếu đại gia không cái gì kháng nghị, như vậy, Lâm gia Đại Bì có rút thăm quyết định! Vì đây đủ biểu diễn mỗi cái con cháu tài năng, lần trước ba tề cùng tiếp tiến vào trận chung kết, các người có thể dị nghị?" Lâm Trung Thiên cặp kia sắc bén con mắt quét về phía dưới đài mọi người!

"Tộc trưởng anh minh, chúng ta cũng không có dị nghị!" Lâm thị con cháu trăm miệng một lời đạo!

"Như vậy hiện tại bắt đầu rút thăm, Lâm thị con cháu ra khỏi hàng!"

Lâm Trung Thiên vừa dứt lời, chà xát sượt từ dưới đài nhảy lên hơn trăm bóng người! Từng người đập thật đội ngũ. Lần lượt tiến hành!

Mà không thuộc về Lâm thị thành viên Thanh Phong thành thế lực, nhìn thấy Lâm gia đã vậy còn quá nhiều người tu luyện, không khỏi mà trợn to hai mắt, tuy rằng biết được Lâm gia rất mạnh mẽ, không nghĩ tới có lợi hại như vậy! Dù cho hiện tại chỉ là cường thế cảnh, có thể giả lấy thời gian, vậy còn không thêm ra vô số kẻ cường giả a!

Có điều bình thường người 90% sẽ kẹt ở cường thế cảnh, vậy cũng có rất nhiều có thể đột phá đến Quy Nguyên cảnh a! Có thể chỉ là thời gian lâu một điểm!

Niếp Phi Nhi nhìn thấy sân luyện võ dĩ nhiên có năm cái võ đài, không biết nguyên nhân, nếu như mỗi cái võ đài đều sử dụng, như vậy lần này Đại Bì chẳng mấy chốc sẽ chơi a, vậy thì có cái gì thứ đáng xem a! Quay đầu hỏi An Tề.

"Tiểu thư, bình thường võ đài là tùy theo từng người, nếu như giống như vậy võ đài, điều động một vị linh khí cảnh, hoàn toàn không chịu nổi một đòn a, quản chi bên cạnh có giá rẻ trận pháp sư giữ gìn! Mà cái này Lâm gia vẫn được, cư ta xem ra, trung gian cái kia lôi đài số một có thể chống lại Hóa Chân Cảnh cường giả tranh đấu!"

Niếp Phi Nhi biết Lâm gia cũng không có bức này cao thủ, hơn nữa như lớn như vậy tuổi bình thường sẽ không xuất thủ a, muốn ra tay cũng không sẽ xuất hiện ở đây a? Hơn nữa cái này Lâm gia có thể có năng lực bố trí như vậy trận pháp đài sao? Đem mình nghi vấn nói cho An Tề, được đáp án là khả năng là có người hỗ trợ đi! Chỉ ít là ngộ đạo cảnh đại nhân vật!

Mà số hai nhưng là linh khí cảnh, số ba Quy Nguyên cảnh. Số bốn số năm đều là cường thế cảnh sử dụng. Nhưng là một, hai ba cũng không sử dụng, trận pháp cũng không có thời phát!

"Lâm Tư, số năm võ đài, Số 1 "

"Lâm Kỳ, số năm võ đài, số năm "

"Lâm Thạch, số bốn võ đài, số tám!"

Đối chiến tự hào nhưng là số lẻ đối với số nhiều, từ vừa mới bắt đầu! Một ít xếp hạng mặt sau gần đây khán giả đài nhìn, nhìn có hay không có thể tăng lên một hồi kinh nghiệm của chính mình! Mà Lâm Thạch biết một hồi giao đấu là không dễ như vậy đánh xong, đệ tứ đối đầu trắng, ngược lại không vội, tương tự ngồi ở chuyên môn trên thánh phòng, lấy ra đã sớm chuẩn bị kỹ càng đồ ăn vặt bắt đầu ăn!

Một dung mạo đẹp đẽ bé gái quay về Lâm Thạch khẽ mỉm cười!

"Tiểu muội muội, ngươi cũng muốn ăn không?" Khả khả, Lâm Thạch đem đồ ăn vặt (thế giới này đồ ăn vặt không vền vền là như kiếp trước như vậy mà cay điều a, Thổ Đậu mảnh cái gì, trò gian rất nhiều) đưa tới cho nàng, nhìn nàng muốn đưa tay nắm thời điểm, vèo một cái liền đánh tay trở về, bắt đầu cười ha ha! Càng hơi có chút trò đùa dai giống như đứa nhỏ tính khí!

Tiểu cô nương này đúng là không buồn bực, chỉ là cái kia sáng sủa hai mắt nhìn Lâm Thạch mà thôi!

Lâm Thạch cái này lúng túng a, sớm biết trực tiếp cho nàng không phải!

"Nếu không, ngươi gọi ta tiếng ca ca, ta cho ngươi ăn Lâm Thạch. . Ngạch, là đồ ăn vặt!"

Tiểu cô nương vẫn là cười cợt, cái kia quỷ linh tinh quái sắc mặt, lộ ra nụ cười quái dị, tặc tặc kêu một câu ca ca!

"Ngạch! Cái này,,, cái này "Cho ngươi rồi." Không chịu đựng được tiểu cô nương ánh mắt kiếp trước vẫn là tuyệt đối tình thương vì là số nhiều kẻ tham ăn Lâm Thạch, dĩ nhiên có chút thẹn thùng!

Ngay ở Lâm Thạch còn ở nửu nhãn nhớ năm thời điểm, Lâm Văn đi tới, vỗ vỗ tiểu cô nương này vai, kêu một tiếng muội muội! . . . Muội muội. .

Ngươi muội a! Cô bé này dĩ nhiên là em gái của chính mình Lâm Linh! Vừa chính mình còn không nhận ra được. Trời ơi. Ta không sống a!

Lâm Linh đem vừa chính mình Tam ca sự nói cho Nhị ca, hai người không khỏi cười to lên, tiếng cười như chuông bạc hấp dẫn rất nhiều người ánh mắt!

Nhìn thấy Lâm Thạch một đại 囧 về mặt, hai người lúc này mới thoáng đình chỉ, có thể khoe mất ý cười, làm thế nào cũng không giấu được!

Nguyên lai, Lâm Linh mười tuổi liền đi theo gia tộc một trưởng bối đi học tập từ thương, đồng thời rất nhanh sẽ đem rất nhiều sản nghiệp quản lý ngay ngắn rõ ràng, nguyên nhân chỉ là nàng yêu thích cái kia lóng lánh kim tệ ngân tệ!

Lâm Thạch hệ thống bao phủ cũng phát hiện thiên phú của nàng năng lực là từ thương thiên tài! Tu vi cũng đạt đến cường thể ba tầng!

.....

Hai cái võ đài đồng thời mở đầu! Bốn bóng người nhảy lên từng người võ đài, hồ báo danh tính!

Số năm võ đài . . .

"Tại hạ Lâm Tư, cường thể cảnh ba tầng!"

"Tại hạ Lâm Phi đồng dạng là cường thể cảnh ba tầng!"

Số bốn võ đài . .

"Tại hạ Lâm Thủy, cường thể bốn tầng!"

"Tại hạ Lâm Phương, cường thể ba tầng!"

Số bốn võ đài không có rất lớn hồi hộp, cũng không lâu lắm, lâm mới liền bị thua.

"Lâm Phi, cẩn thận rồi a, đây là ta vừa mới luyện thành không lâu đòn sát thủ, trực tiếp đưa ngươi rồi. Ha ha "

Đối diện Lâm Phi đứng là cười hì hì, không nói tiếng nào, khinh thân mà tới, bắt nạt vào rừng tư trước mặt, thô to đùi phải lấy tốc độ gió đá hướng về đối phương, càng có từng tia từng tia tiếng xé gió.

"Bình thường cấp hạ phẩm võ kỹ nghìn cân chân?"

Đến hay lắm, vậy thì thử xem ta tứ lạng bạt thiên cân đi! Hai tay co rút lại, sử dụng Thái Cực giống như dáng dấp động tác, nhẹ nhàng kích thích cái kia phi kích mà đến chân! Suốt một hồi, đối phương theo tiếng trở ra, cho đến bên cạnh lối đài dừng lại.

Lâm Tư nhanh nhẹn hình tu giả, mà Lâm Phi nhưng là lực lượng hình, nếu như bị hấn bắn trúng, khả năng một hồi sẽ thất lạc sức chiến đấu, đương nhiên sẽ không đi khiêu khích người khác trường!

Cũng không lâu lắm, Lâm Phi liền chịu thua, khiêu xuống lối đài! Tiếp theo là do số ba đối với số bốn.

Đối diện số bốn võ đài rất sớm bắt đầu rồi.

Trên thính phòng mấy người, hoàn toàn xem không hiểu hàm nghĩa trong đó, tỷ như tứ lạng bạt thiên cân diệu dụng, tỷ như thực lực tuyệt đối nghiền ép! Chỉ biết là cái nào người nào thắng! Vậy ai ai lại thua!

Mà chủ yếu trên thính phòng các thể lực người, có chút đầu cũng có lắc đầu. Gật đầu là bởi vì những này hậu bối mỗi một người đều khá mạnh, lắc đầu chính là chính mình lại không nhiều như vậy tương lai cùng hi vọng!

Cái kia Thanh Phong thành một tiểu bá vương xấu xí nam hài, lại theo bạn hân nói khoác, nói mình mặt mũi bao lớn bao lớn, để Lâm gia đặc biệt đăng ra mấy cái vị trí đến, còn cần đi một cái xấu xí!

Hắn người bên cạnh đứng là đều ở bề ngoài để hân cảm giác mình rất có bản lĩnh, có điều nội tâm nghĩ như thế nào, cũng không phải hân như vậy tiểu công tử bột có thể biết.

Ngồi ở hàng sau Thượng Quan vân nhìn một chút tiểu tử này, cười hi hi! Ngược lại nhìn về phía bên cạnh lôi đài Lâm Thạch ba huynh muội!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38:: Lâm Thạch trận đầu!

Ngắm lại sự phụ của chính mình, phái chính mình đến tòa thành nhỏ này, còn không phải là vì sự tỷ, cũng chính là Lâm Thạch Tứ huynh muội mẫu thân Vương Nhược Tĩnh, không biết lúc trước làm sao làm lộn tung lên, ngược lại hiện tại hai phụ nữ tính khí mỗi một người đều quật vô cùng, sự phụ không nói với tự mình, chỉ nói là tùy cơ ứng biến! Nhưng là thấy cái gì kỳ hành chuyện gì đều không nói a!

Quên đi, mặc kệ, nhìn là được!

Thời gian trôi qua một giờ. . .

"Hiện tại, số bốn võ đài, số bảy Lâm Hữu Khang, số tám Lâm Thạch lên sân khấu" bên cạnh lôi đài trọng tài sư lớn tiếng tuyên bố cuộc tranh tài này đột người!

Mà số năm võ đài, Lâm Kỳ vừa đem đối thủ hát tung ở mặt đất, liền như vậy thắng được vòng thứ nhất thắng lợi.

Hai người phân biệt nhảy lên võ đài.

Lâm Hữu Khang bắt đầu rút thăm thời điểm, biết mình là số bảy, mà Lâm Thạch là số tám, trong lòng đã sớm hồi hộp! Cái này Đại Bi không vẹn vẹn là mạnh mẽ người thắng thịnh yển, hơn nữa còn có tiền bộ phạm vi đại, chính là nói tới hắc mã!

Mà hân Lâm Hữu Khang cũng chỉ mới vừa trước đây không lâu mới đột phá cường thể ba tầng tới thể kỳ! Rất nhiều ba tầng năng lực vẫn chưa thể khỏe mạnh sử dụng! Dựa vào lâm gia con cháu bên trong ngựa hồ tàng long, chính mình nhìn đáng đáp là không hi vọng. Không nghĩ tới, ha ha!

Lâm Thạch, được xưng Lâm thị to lớn nhất nét bút hồng, rõ ràng rất sớm đã đột phá cường thể một tầng, có thể lắng là ở rất nhiều người đến sau cư trên, đều vẫn là không đột phá tin tức! Cuối cùng trái lại cùng Thanh Phong thành một người hạ đẳng hỗn cùng nhau ăn ăn uống uống.

Khoảng cách lần trước bị cường thể cảnh ba tầng Trần gia công tử bột Trần Giáo Ngân trọng thương mới quá hơn một tháng! Nói cách khác, hân một tháng trước liền Trần Giáo Ngân như vậy lượng nước kỳ cao công tử bột đều đánh không thắng! Chính mình tốt xấu cũng là chăm học khổ luyện gây nên!

Cuộc tranh tài này, chính mình thắng định. Vạn nhất kết cục còn đùng tới kém như vậy, khả khả. Vậy cũng là vòng bán kết. Đấu vòng loại, đấu bán kết, vòng bán kết, còn có tổng trận chung kết.

Đấu vòng loại là từ hơn trăm tên bên trong thắng được một nửa người thắng, trực tiếp tiến vào đấu bán kết. Mà vì để tránh cho một ít vận may người không tốt đánh vào đối thủ mạnh mẽ, vì lẽ đó, ở vòng thứ nhất thì đấu bên trong thất bại lại tiến hành một cuộc tranh tài!

Đấu vòng loại thất lợi Lâm thị con cháu, nếu như có thể ở trong này thắng lợi, có thể tiến vào đấu bán kết. Nếu như người vận may vẫn là kém, gặp phải cao thủ, vậy chỉ có thể nói, người thật sự xui xẻo! Vận may cũng là thực lực một loại!

Lâm Hữu Khang biết mình thắng định, không khỏi âm thầm cười lên. Nhưng không dám cười đi ra, hoặc là trực tiếp để Lâm Thạch lăn xuống đi, chính mình kiệt ngạo xem thường! Dù sao đại ca hần nhưng là tân sinh một đời người số một. Mà hần Nhị ca cũng không đơn giản! Cha càng là tộc trưởng một tộc!

"Lâm Đông thiếu gia, tại hạ Lâm Hữu Khang, nhưng là cường thể cảnh ba tầng cao thủ!" Nói xong cũng chờ Lâm Thạch trả lời, người trừ đứng ở đó! Hai tay ôm kiên. Ý tại ngôn ngoại chính là ta là ba tầng, người mới chỉ là một tầng, còn không mau nhanh chịu thua, miễn cho quyền cước không có mất!

Lâm Thạch chỉ là ngạch một câu, cũng không lớn bao nhiêu phản ứng!

Người suy nghĩ một chút, châu châu đá xe liền đại khái là đáng đáp như vậy đi!

Nhìn thấy Lâm Thạch không biết điều, tự cho là tính khí rất tốt Lâm Hữu Khang cũng là có chút nổi giận. Nếu đối phương như vậy, thì nên trách không chiếm được kỳ.

"Đắc tội rồi. . ." Lập tức nghiêng người mà đến, chuẩn bị lấy bụng tai không kịp trộm linh tư thế, thắng được cuộc tranh tài này.

"Bình thường cấp hạ phẩm võ kỹ phá khí chương!" Dưới đài mọi người một tràng thốt lên!

Lâm Thạch đứng là không chút hoang mang, lấy bất biến ứng vạn biến! Đối phương chỉ là cường thể ba tầng, mà chính mình từ lâu năm tầng đỉnh cao. Kém đều không có một phần bán ly.

Thấy đối phương có chút không nhìn chính mình, Lâm Hữu Khang âm rên một tiếng, không dự định lưu thủ.

Chương phong vũ vũ vang vọng, Lâm Thạch chỉ là thoáng một bên thân, một chương bỏ vào to lớn chân bên trên.

"A!"

Gặp công kích, Lâm Hữu Khang lập tức liền hét thảm một tiếng, hai chân theo tiếng mà đến, mắt đi ổn định tính, cả người đều ngã trên mặt đất.

Một đòn mà bên trong, không chút nào dây dưa dài dòng, này vẫn là trong truyền thuyết cái kia tên rác rưởi thiếu gia sao?

Nhìn thấy Lâm Thạch làm dáng liền chường phách hướng mình, Lâm Hữu Khang vội vã ôm quyền xin khoan dung, biết rõ không thể làm mà thôi, chính mình lại không ngốc! Kết cục còn có thứ cơ hội.

"Ta chịu thua!" Nói xong đỡ chân hướng đi vô đài cầu thang nơi, tới thời điểm, nhảy một cái là có thể tới, xuống may là đều không có nằm xuống.

Nhìn thấy Lâm Hữu Khang chịu thua, Lâm Thạch chỉ là cười hắc hắc cười!

Có thể dưới đài nhưng náo nhiệt a, là ai nói Lâm Thạch chỉ có cường thể cảnh một tầng a!

Có thể một chường liền bắn trúng cường thể cảnh ba tầng đối thủ mà khiến cho mất đi sức chiến đấu người, làm sao có khả năng là trùng hợp đây! Ít nói cũng có năm tầng đi! Bốn tầng còn không làm được như thể dễ như ăn cháo.

Bình ủy trên đài lâm tinh Tề (đủ) nhìn một chút con trai của chính mình, phát hiện hắn cũng không có bất kỳ giạt mình địa phương. Cũng đúng, nên đã sớm thông qua khí đi. Không phải vậy hắn làm sao sẽ làm Thạch nhi tham gia Đại Bì đây. Không cần thiết đi mất mặt xấu hổ.

Ha ha, tiểu tử này không sai. Tiếp tục nhìn một chút chính mình cái này tiểu tôn tử, thoả mãn gật gật đầu.

Chờ đến cái kia Lâm Hữu Khang tiếp tục đi chịu thua thời điểm, trọng tài liền nhảy lên vô đài, trực tiếp tuyên bố cuộc tranh tài này là Lâm Thạch thắng được!

Lâm Đông tuy rằng không cần tham gia đấu vòng loại, nhưng vẫn là đến nhìn một chút, dù sao mình Tam đệ cùng Nhị đệ là cần tham gia. Mà đầu tiên nhìn thấy chính mình Tam đệ thắng được, cũng không có bất kỳ bất ngờ, liền hắn có thể cùng mình không phân cao thấp tốc độ, cũng đã có thể đứng ở thế bất bại.

"Tam ca, khá lắm!"

Lâm Linh đứng là hưng phấn kêu to lên. Lại như là nàng thu được thắng lợi. Mà Lâm Văn chỉ là nhìn cười cợt, chính mình đệ đệ, rốt cục cường đại đến có thể không cần chính mình bảo vệ. Có điều dù như thế nào, cũng đều là chính mình đệ đệ.

Mà qua không lâu, Lâm Văn lên sân khấu, cũng là một chiêu thắng được. Đối mặt một cường thể bốn tầng, không cần thiết hoa quá nhiều tâm tư. Chỉ là tràng ở ngoài náo động thanh, hắn cũng không có quan quá nhiều.

"Trời ạ, liền Tu Căn Kỳ cũng như vậy thuần sát, lẽ nào Lâm Văn thiếu gia cũng đạt đến sáu tầng luyện tâm kỳ sao?"

"Nhớ năm đó, hắn còn chỉ là cái tiểu con mọt sách, không nghĩ tới ra ngoài hai năm đi học, dĩ nhiên biến thành như vậy cao thủ tồn tại." Một tự nhận là ở Thanh Phong thành Bách Sự thông xấu xí người đàn ông trung niên, trong miệng nhắc tới.

Lâm Thạch nhìn một chút chính mình Nhị ca, nghe được người bên ngoài nói tới thủ đô đi học, lúc này mới nhớ tới hắn tiến tu địa phương là Nho môn học cung! Nho gia chính là được xưng chính đạo, thủ đoạn bởi vì Hạo Nhiên Chính Khí có thể phá tà, tương tự vì là ma đạo không cho. Chính là người trong ma đạo cảm hận học phái.

Ngược lại hiện tại không chuyện của chính mình, Lâm Thạch nói với Lâm Linh một hồi. Liền lạng lẽ rời đi sân luyện võ.

Hắn coi chính mình đi lạng lẽ, nhưng là chú ý tới hần nhân số cũng không ít. Lâm Trung Thiên cùng lâm tính Tề (đù). Chỉ là bọn hắn không đi suy nghĩ nhiều mà thôi.

Đương nhiên, còn có Niếp Phi Nhi. Nàng nhưng là nhớ tới ở bên ngoài nhà lâu sự.

Ở Lâm gia lạng lẽ rồi đi chốc lát, liền dẫn An Tề đi theo phía sau hắn.

Lâm Văn xuống lời dài, hỏi một câu Lâm Linh, Tam đệ đi đâu, được đáp án liền không hề nói gì.

Có thể chính mình Tam đệ đi ăn đồ ăn cũng khó nói đi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39:: này quá vua hó a!

Lâm Thạch rời đi sân luyện võ, đúng là không chú ý mặt sau tùy tùng hai cái đuôi nhỏ.

Cũng không lâu lắm, cũng đã đến hần gian phòng.

Đang chuẩn bị cùng tiểu Ái hảo hảo tâm sự nhân sinh đây, không nghĩ tới hần nhưng truyền âm cho mình, bên ngoài có hai người! Mới vừa vừa mới bắt đầu bọn họ cùng Lâm Thạch có một khoảng cách, có thể hiện tại nhưng là cách nhau một bức tường, dựa vào Lâm Thạch là không cách nào phát hiện.

Lâm Thạch cũng không theo thói quen đi thăm dò xem, không nghĩ tới lần này dĩ nhiên có người theo dõi, hơn nữa chính mình không cảm giác chút nào. Xác thực, đặt được hệ thống hần có chút bất cần rồi.

Chờ Lâm Thạch hệ thống bao phủ bên ngoài hai người! Lại phát hiện có một người chính mình không nhìn thấy tư liệu. Mà một người trong đó là chính mình nhận thức.

Niếp Phi Nhi, tu vi dĩ nhiên đạt đến Quy Nguyên cảnh trung kỳ! Đây là cái gì tiết tấu! Lực công kích có hơn 2,400! Cùng cha mình gần như a, hắn vẫn là Quy Nguyên cảnh hậu kỳ đỉnh cao đây! Tất sát kỹ nhưng là siêu phẩm hạ phẩm ngàn âm sát! Âm thuật công kích! Chẳng trách, giống như vậy siêu phẩm cấp vô kỷ, ở hệ thống bên trong có thể chiếm được mấy trăm ngàn năng lượng đáng giá. Vấn đề là như vậy vô kỷ hiếm thấy a, toàn bộ Lâm gia cũng là thuế phẩm hạ phẩm kiếm pháp! Chênh lệch lớn biết bao!

"Ồ, nàng tư chất dĩ nhiên đạt đến bảy mươi lăm điểm, là chính mình xem qua cao nhất người! Năng lực đặc thù không biết!" Cái kia bên cạnh cái kia điểm dĩ nhiên không tra được bất kỳ tư liệu.

Niếp Phi Nhi cùng An Tề ở bên ngoài nửa ngày dĩ nhiên không nghe bất kỳ động tĩnh, tiểu tử này thích ăn đồ ăn vặt, cũng có thể phát sinh tiếng vang a. Hai người liếc mắt nhìn nhau, hơi nhu động môi.

"An thúc, tiểu tử này vì sao nửa ngày không phát sinh động tĩnh a, lẽ nào tiến vào mật thất?"

An Tề lắc lắc đầu: "Tiểu thư, tiểu tử này còn ở bên trong phòng, ta vừa dùng thần thức tra xét một hồi, nhưng không tra được tiểu tử này đang làm gì! Hơn nữa. . ."

"Hơn nữa cái gì?"

"Ta vừa cảm giác thật giống có một loại ta không biết đồ vật đã từng tra xét qua chúng ta! Nhưng ta nhưng lại không biết là từ nơi nào phát ra! Chỉ có hai loại khả năng, nếu không chính là vượt xa ta tồn tại cao thủ, hoặc là chính là theo ta gần như nhưng am hiểu thần thức công pháp người!"

Niếp Phi Nhi giật nảy cả mình, vội vã che miệng lại ba, không để cho phát ra tiếng vang, cấp tốc truyền âm nói: "Cái gì? Như vậy thành nhỏ cũng sẽ có cấp độ kia tồn tại cao thủ sao?"

An Tề lắc lắc đầu, biểu thị chính mình cũng không biết, ngẫm lại dựa vào tự thân tu vi, bình thường người chính mình khẳng định có thể cảm thấy được, nhưng không cảm giác được người, hẳn là sẽ không phạm như vậy sai lầm a!

Lâm Thạch không quan nhiều như vậy, nếu như bọn họ muốn đi vào, đã sớm đi vào, đánh lại đánh không lại, còn không bằng tha hải lòng tư làm sự đem bọn họ lấy đi a.

Biết có cái nữ liền dễ làm.

Chuẩn bị sái lưu - mạnh!

"Ai, từ khi tìm phương lâu đầu báng cô nương đi rồi sau đó, cả ngày nhớ nhưng tình nồng nặc không thể tả! Nhớ ta Lâm Thạch anh minh một đời, càng rơi vào kết quả như thế! Tội đạo là đa tình từ xưa thương ly biệt a!"

Bên ngoài Niếp Phi Nhi nghe được Lâm Thạch nói câu thứ nhất liền cảm thấy vì chính mình lâm Văn ca ca bất bình dùm! Không nghĩ tới cái này xem ra tuần tú bé trai, cũng đã sẽ đi thanh - lâu như vậy địa phương. Nhưng là nghe đến phía sau một câu, trong lòng cười thầm, nguyên tới vẫn là cái si tình hạt giống a!

"Người từng nói theo ta đến biển cạn đá mòn, nhưng là bây giờ, người theo ăn mày chạy." Nha! Lâm Thạch nói tới chỗ này, nghĩ đến chính mình tình thương siêu cấp thấp, dĩ nhiên liền không xuống đi tới. Làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ a!

Vương Nhược Tĩnh nhìn thấy con trai của chính mình dĩ nhiên đi rồi, liền dự định để tiểu Lan đi nhìn một chút! Tiểu Lan chỉ là cái nhỏ nhỏ tỷ nữ, cũng không có mặc cho tu vi thế nào, tự nhiên không nhìn ra An Tề phát tay mà thành ẩn thân phép thuật!

"Àm âm âm!" Một tràng tiếng gõ cửa quấy rầy Lâm Thạch tư duy, chính mình còn đau đầu làm sao biên đây, hệ thống vừa nhìn, rõ ràng là chính mình cái kia tỷ nữ tiểu Lan! Khả khả, có!

"Thiếu gia, người ở đâu?" Tiểu Lan gõ vài cái lên cửa không ai trả lời, nếu như không ở đây, lại muốn tìm khắp nơi!

"Tiểu Lan a, vào đi, cửa không khóa!" Mặc dù biết bên ngoài chính là tiểu Lan, hay là muốn làm dáng một chút. Dù sao bên ngoài có khác biệt người. Có thể ở hệ thống quan sát xuống, rõ ràng đều không động tới vị trí a.

Tiểu Lan đẩy cửa ra, quay người đóng cửa lại, quay đầu lại liền nhìn thấy thiếu gia nhà mình cái kia ngón trỏ làm một xuyet động tác! Sau đó đưa tay ra sau này vẫy vẫy! Ra hiệu nàng đi tới!

"Thiếu gia đây là muốn làm gì a! Nhân gia còn chưa chuẩn bị xong, ban ngày, ai nha, tu tu tu!" Tiểu Lan thầm nghĩ, mặc dù mình là thiếu gia tỷ nữ, trong tình huống bình thường đều sẽ biến thành thiếu gia tiểu thiếp, nhưng là hiện tại làm sao có thể được đó, phu nhân còn chưa cho thiếu gia đón dâu đây!

Lâm Thạch đứng là rất lạc quan, bởi vì hắn căn bản liền không thấy tiểu Lan bộ mặt vẻ mặt! Chờ tiểu Lan đi vào trước, một phát bắt được nàng tay! Đẹp đi phía trước bàn!

Chỉ nửa ngày, không thấy tiểu Lan con mắt tập trung ở trên bàn, hơn nữa còn một bức thẹn thùng vẻ mặt! Chưa từng ăn thịt heo, còn chưa từng thấy trư chạy sao, vừa nhìn liền biết nàng hiểu lầm rồi!

Đưa tay kéo kéo tay áo của nàng, chỉ vào trên bàn bản vẽ cho nàng xem!

Tiểu Lan lúc này phản ứng lại, nhìn thấy trên bàn bản vẽ, mặt trên còn có tự đây! Dĩ nhiên là như vậy, không tên có chút mất mát!

"Nha!" Tiểu Lan nhẹ nhàng kinh ngạc, không nghĩ tới trên giấy viết yêu cầu như thế!

"Tiểu Lan, chờ sau đó ta muốn ngươi phối hợp ta làm động tác và tiếng vang, ta tên ngươi rung động bàn hoặc là phát ra âm thanh, ngươi đến khỏe mạnh xem ta thủ thế hành động!" Tiểu Lan trong lòng đọc thâm câu nói này, bên cạnh vẫn còn có phối đồ!

Một trong số đó: Một cái tay về phía trước đây động tác, bên cạnh giải thích là muốn điều bàn! Thứ hai, chỉ chỉ miệng động tác, giải thích đều là phát sinh như vậy tiếng kêu! Thứ ba: Làm ra một cái Âu khắc động tác, vậy thì là đại biểu đình chỉ! Phụ chú: Cũng có thể tự do phát huy

!

Hai người liếc mắt nhìn nhau! Tiểu Lan lập tức gật gật đầu!

Năng lực thiếu gia làm chút chuyện rất tốt, tuy rằng không biết tại sao làm như vậy!

Xong! Hai người chậm rãi tìm tòi! Từ bắt đầu chậm rãi luống cuống tay chân bên trong thích ứng lên!

Thanh âm bên trong truyện đi ra bên ngoài, này hoàn toàn không cách âm hiệu quả rất!

Ban ngày phát sinh ân a ngạch a âm thanh, còn có chứa bàn chỉ cột kết dạt vang động! Làm cái gì vậy a! Niếp Phi Nhi bắt đầu không biết là xảy ra chuyện gì, nhìn thấy An Tề khoe miệng không nhận được ý cười, mới chậm rãi hiểu được!

"Hừ, không nghĩ tới lâm Văn ca ca Tam đệ như thế vô liêm sỉ cực điểm! Lần thứ nhất gặp mặt vẫn tương đối hoà mẫn, thực sự là biết người biết mặt nhưng không biết lòng a!" Niếp Phi Nhi ám đạo phải nhắc nhở chính mình lâm Văn ca ca, chớ bị Lâm Thạch mang hòng rồi!

Mặt cười nổi lên hiện một luồng vẻ giận dữ! Lập tức phẩy tay áo bỏ đi! Thực sự là như ăn con ruồi bình thường buồn nôn! An Tề nhìn ngó Lâm Thạch vị trí gian phòng, lập tức theo Niếp Phi Nhi mà đi!

Lâm Thạch cũng không biết cô gái này yêu thích chính mình Nhị ca, cũng lười quản. Đợi được xác định bọn họ xác thực sau khi rời đi, sờ sờ tiểu Lan đầu, mỉm cười cảm tạ sự giúp đỡ của nàng! Tiểu Lan nói liên tục vì là thiếu gia làm việc là nàng vinh hạnh!

Hệ thống bao phủ nhà chu vi hết thấy có thể liên quan đến không gian! Lần này đến thả thông minh một chút! Cố ý đợi mười mấy phút, cũng không có phát hiện bất kỳ không rõ nhân vật xuất hiện!

Lâm Thạch ý niệm xuất hiện ở hệ thống bên trong gian phòng! Đưa tay cầm một chén thủ thần trà! Không giống nhau : không chờ tiểu Ái đứng ra ngăn lại!

"Xoạt! Ca có chính là năng lượng trị! Chỉ là một chén năm trăm năng lượng trị thủ thần trà, ta có thể uống cái no rồi!"

Có thể là vì câu cái thô bạo, lúc trước cảm thấy làm sao mới có thể uống trên uẩn nhường linh hồn trà, hiện tại nhưng có thể muốn uống thì uống! Có năng lượng trị chính là thoải mái, trong lòng chờ mong có thể làm thêm mấy cái nhiệm vụ!

"Đã khấu trừ năm trăm năng lượng trị, hiện nay kí chủ còn còn lại 9,350 năng lượng trị!" Tiểu Ái âm thanh vẫn tốt như vậy nghe! Khắc khắc, người coi như xong đi.

"Khắc khắc, không nói những khác, ta hỏi ngươi cái sự ha!"

"Chuyện gì, kí chủ mời nói!" Làm tiểu Ái sau khi xuất hiện, cảm giác hệ thống ảm áp hơn nhiều, không còn là một cơ khí giống như vấn đáp, hơn nữa tiểu Ái còn tràn ngập thế tục tính!

"Cái kia, kiếp trước (Luận Ngữ) có thể hay không cho ta làm ra?"

"Có thể!" Tiểu Ái đúng là trả lời rất thoải mái!

"Cái kia nhanh cho ta a! Ta cho ngươi năng lượng trị như thế nào, kiếp trước nhưng là rất tiện nghi một quyển sách! Giảm giá 50%? Bằng hữu!" Lâm Thạch chính mình chỉ nhớ rõ một ít (Luận Ngữ) bên trong so với khá nổi danh câu! Hạt nhân tư tưởng nhưng là nhân, nghĩa, lễ, trí! Cái gì đạo đức kỷ không muốn. Chớ thi với người; tu dưỡng quân tử giúp người thành đạt. Người tàn tật chỉ ác. Tiểu nhân trái lại. Chờ chút! Nhưng là để cho mình toàn bộ nhớ kỹ, đó là không thể!

"Toàn sách (Luận Ngữ) ngàn vạn năng lượng trị! Đây vẫn là tình bạn giới!"

"Ngàn vạn năng lượng trị, có thể! Ta. . . Ta sát! Ngươi vua hồ a, kiếp trước mua một quyển toàn sách cũng chỉ có mấy mười đồng tiền, bao bọc không tính! Cái kia nhiều cũng là mấy trăm khối đi!"

"Thế giới này, (Luận Ngữ) cũng gọi là (nho gia chí điển) có khả năng luyện trọn vẹn sách người không vượt qua mười người!"

Vậy còn là vua hồ! Chính mình không như thế năng lượng trị a! Sớm biết chăm học khổ bối này (Luận Ngữ) cái kia chẳng phải là phát tài!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40:: Cao vạn trượng lâu bình địa lên

"Tuy rằng (Luận Ngữ) chính sách chiết sau vì là ngân vạn năng lượng trị, có thể không nói không thể tách ra mua! Đây là đối với kí chủ chăm sóc! Đương nhiên, chỉ giới hạn ở trong lúc vật cùng kí chủ năng lượng trị so sánh cách biệt to lớn thì mới được! Tránh khỏi lạm dụng lạm mua!" Đối với Lâm Thạch nghi vấn, tiểu Ái như thế nói!

"To lớn là bao lớn?" Nếu như chỉ cách biệt vài lần, vậy mình là có thể há mồm chờ sung rụng, mua trước tiền vào lại bán đi, sau đó thu được năng lượng trị, lại đi mua! Hô hô hoắc! EXP tràn đầy cốc! Ha ha!

Cái gì không dễ chọn, liền chọn lựa vấn đề này!

Tiểu Ái nguyệt một cái Lâm Thạch, hấn ké vật, ở hấn chưa thành trường tới trình độ nhất định trước, chỉ cần ở hệ thống bên trong gian phòng, cũng có thể tiếp thu được! Ý niệm ở bên ngoài liên tiếp, trừ phi là tự nguyện, bằng không tiểu Ái là không thể hiểu rõ kí chủ ý nghĩ. Hiện tại khẳng định không thể nói cho hấn chuyện này, mình cũng phải có đòn sát thủ a, ha ha!

"Xét thấy kí chủ hình tượng hèn mọn, hình thái khó coi! Vì lẽ đó hiện tại (nho gia chí điển) giá tiền là chiết sau 1,050 vạn năng lượng trị! Đến đây lập tức có hiệu lực!" Luận Ngữ sau đó gọi chung vì là nho gia chí điển)

"Năm dựa vào, cái này cũng được? Chính mình méo mó một hồi còn muốn thêm tiền? Lúc nào có chức năng này?" Lâm Thạch còn không biết tiểu Ái có thể tiếp thu hấn ý nghĩ công năng!

"Đừng giới a, huynh đệ, lần sau ta không hèn mọn được không? Ngươi là ta đại gia a!" Năm mươi vạn năng lượng trị, không phải là số lượng nhỏ đây! Tuy rằng đều không có một lần khấu trừ, nhưng nhất định sẽ phân lưu đến trả tiền phân kỳ bên trong!

Tiểu Ái lần này đúng là không có tiếp thu được mặt khác ý tứ, hừ vài câu sẽ đồng ý! Có thể tình bạn quy tình bạn, muốn mua nên tiền trả vẫn phải là phò! Ngươi lúc nào cho ta năng lượng trị, ta liền lúc nào cho ngươi công pháp!

Nhìn thấy tiểu Ái gật đầu đồng ý, nổi lòng lo lắng cuối cùng cũng coi như là dễ xuống, vỗ vỗ ngực! Ai, lại đến trực diện tiêu điểm vấn đề! Chính mình năng lượng trị có thể mua bao nhiêu cú danh ngôn đây? Ai biết hàng này như thế quý a! May là chính mình đều không có học nho, nếu không chẳng phải là bye bye! Chính mình toán Đạo gia chứ? Trần Thiên Tâm kinh hấn là cùng ta một loại đi.

"Kí chủ Lâm Thạch hiện nay còn có 9,350 điểm năng lượng trị, xin hỏi sử dụng bao nhiêu hồi đoái (nho gia chí điển) đây?" Tiểu Ái lập tức tiến vào cao lạnh hình thức! Lúc này chớ cùng ta giảng tình bạn, hiện tại thời điểm không đáng giá!

Lâm Thạch ngẫm lại chính mình còn muốn hồi đoái thật nhiều đồ vật, khắc khắc, phải nói là thật nhiều đều không có hồi đoái quá đi! Khuyết khuyết a! Rất nhớ trước mặt thế giống như vậy, chỉ cần nói mua mua mua là được, có người cho mình đưa tiền! Hiện tại thì lại khổ so với, còn được bán thân kiếm lời năng lượng trị hoa! Nghĩ tới nghĩ lui, đừng đưa không ngừng! Gãi gãi đầu! Đối với huynh đệ của chính mình không thể khu môn!

"Vậy thì hỏi đỏi ba ngàn năng lượng trị đi!

"Chính đang mở ra hỏi đỏi hệ thống, xin sau. . . "

"Chúc mừng kí chủ sử dụng ba ngàn năng lượng trị thu được ba câu (nhỏ gia chí điển) danh ngôn! Xin mời tra thu!"

Tuy rằng Lâm Thạch không có chờ mong ba ngàn năng lượng trị có thể hỏi đỏi rất nhiều, nhưng nghe đến ba ngàn năng lượng trị hỏi đỏi ba câu nói, trong lòng vẫn là không nhận được nhỏ nước bọt. Hắn cũng không dám lại nói ra, vạn nhất tăng giá đây!

Mà tiểu Ái xem ánh mắt của hắn, tựa hồ trong lòng nghĩ pháp đều bị nhìn thấu giống như vậy, mau mau na mở mắt! Không dám cùng chi đối diện.

Ba câu liền ba câu đi! Cao vạn trượng lâu bình địa lên, từ nay về sau làm phòng nô! Vì hai tương lai của ca, liều mạng a! Được rồi, còn phải có đại ca, tiểu muội cũng có lẽ ra mắt đi! Đại ca nguyên khí trong cơ thể bá đạo rung chuyển bất bình, bá đạo thể chất chính mình còn không có cách nào giải quyết! Tiểu muội như thế yêu thích kinh thương, sau đó đến cho năng làm một quyền thương đạo thư tịch!

Chính đang Lâm Thạch chờ đợi tiểu Ái đem ba câu quý muốn chết danh ngôn nói lúc đi ra, một luồng có chứa kinh người gọn sóng phù văn, vọt thẳng vào rừng thạch trong đầu, suýt chút nữa không đem hắn dọa gần chết, đang chuẩn bị cuồng mắng tiểu Ái thời điểm, ba câu nói như ẩn ở trong lòng nơi sâu xa nhất giống như vậy, ở Lâm Thạch nội hải mở ra một chỗ, này ba câu nói, mỗi cái tự đều lập loè kim quang! Đạo quang phù văn óng ánh cực kỳ! Mà chính mình tu hành trần Thiên Tâm kinh thì lại xa xa đứng ở một bên!

Xác thực là đứng lại! Bởi vì là hình người thư tịch loại , tương tự lập loè phù văn đạo quang! Chỉ là đặc biệt hư huyền mà thôi, dù sao mình vừa mới bắt đầu tu luyện không lâu. Đây là chính mình lần thứ nhất phát hiện nội hải bên trong còn có vật này!

"Người không biết mà không uẩn, không cũng quân tử tử? (đạo đức tu dưỡng) "

"Thế giả như tư phù, làm ngày làm đêm. (nhân sinh triết lý) "

"Com sơ thực nước uống, khúc quảng mà chăm chỉ, nhạc cũng ở trong đó rồi. Bất nghĩa mà phú mà quý, cho ta như phù văn. (đối nhân xử thế) "

Ba câu nói đều mạng theo phiên dịch đây, được rồi, cái thứ nhất liền nói chính là đạo đức tu dưỡng: Nhân gia không biết ta, ta cũng không cầu giận, không cũng là phẩm đức trên có tu dưỡng người sao? Lễ nào muốn làm quân tử? Liền không thể phần nô a? Ta cũng không định phải làm quân tử, câu nói này cho Nhị ca đi chậm rãi suy nghĩ là được.

"Ồ, làm sao ba câu nói đều cảm giác thật quen thuộc! Nhất định không phải là bởi vì những bùa chú này khắc ở nội hải nguyên nhân! Là cái gì đây!
Năm dựa vào, ta nhớ tới này vài câu đều học được, hơn nữa đọc thuộc lòng quá!"

Phản ứng đầu tiên chính là để hệ thống thưởng tiền! Chính mình cũng biết rồi, còn muốn tiêu hao chính mình năng lượng trị! Thật khanh, vậy ta còn không bằng chính mình viết xuống đến đây!

Đang chuẩn bị lại dự định nhỏ nước bọt thời điểm! Tiểu Ái đến một câu: "Người có bản lĩnh cũng làm thành đạo quang phù văn hình dạng!"

Đạo quang phù văn, tên như ý nghĩa, chính là cả người toả ra ánh sáng đạo chi chân ý! Lấy phù văn hình thức tồn tại!

Ạch ạch ạch, vẫn là không hiểu!

Từ khi hệ thống xuất hiện tiểu Ái, không còn là hệ thống lạnh lẽo giống như âm thanh! Tiểu Ái cũng có tính cách tính khí, cũng sẽ cao hứng tức giận! Đương nhiên, tiền vào kí chủ hình thức sẽ rất nghiêm túc chấp hành mỗi một hạng chỉ lệnh!

Nhìn thấy Lâm Thạch một bức ngu đột xuất đáng vẽ, tiểu Ái muốn cười lại không cười! Đang định sờ sờ chính mình râu quai nón, cảm giác tay hết sạch, dĩ nhiên đã quên bị năng lượng trị tục phí quất hết!

"Đạo quang phù văn, có thể trồng vào đan dược bên trong, trực tiếp xâm người dùng ăn đan dược giả nội hải bên trong, xem thêm phù văn, có thể sâu sắc thêm đôi với dấu ấn của "Đạo", cũng có thể đầy đủ lý giải rõ ràng ý nghĩa tư cùng ý nghĩa vị trí! Đương nhiên, cũng có thể trực tiếp chuyển đến kí chủ chỉ định người nội hải bên trong!"

"Nói như vậy, chính là rất tiện dụng ngách? Sau đó đều sẽ không tiêu tan? Vậy vạn nhất bị mạnh mẽ người xâm nhập nội hải, chẳng phải là cũng có thể cướp đi này tạo hóa?" Lâm Thạch đứng là như hiểu mà không hiểu!

Tiểu Ái nguyệt một cái Lâm Thạch, cái nào có một chút kí chủ ánh sáng vô hạn a! Năng lực phân tích thật kém cỏi nói, đến cường hóa!" "Vậy khẳng định rất tiện dụng, hơn nữa chỉ cần không phải tự nguyện, không có ai có thể xâm lấn bên trong hải, chỉ có thể khiến cho nội hải nổ tung mà thôi!" Tiểu Ái không nói cho hần, nếu như người kia tu vi và người chế tác gần như , tương tự có thể cướp đi! Có điều xác suất quá nhỏ mà thôi!

Hai người lại bàn luận khoảng một canh giờ, sau khi lui ra hệ thống gian phòng! Mà bên ngoài thì lại mới quá khứ không bao lâu! Điều này cũng làm cho là tiền vào hệ thống bên trong chỗ tốt, tốc độ thời gian trôi qua chậm chạp!

Thoáng sửa sang một chút, Lâm Thạch nhanh chóng chạy tới sân luyện võ! Chờ một lát cũng sắp tiến vào đấu bán kết a! Không biết hiện tại hội trường thế nào rồi!

"Cái gì, người nói Lâm gia tiểu súc sinh kia một chiêu đánh bại cường thể cảnh ba tầng cùng tộc con cháu? Xác định đều không có nhường?" Trần Lăng Thiên vừa vẫn vui vẻ mình lập tức lại có thể mở rộng địa bàn, đột nhiên nghe được tuyển báo nói Lâm gia Đại Bì, tiểu tử kia dĩ nhiên mạnh như vậy. Nói như vậy, mình bị hần lừa?

"Cút ra ngoài cho ta!"

"Là (vâng, đúng) tộc trưởng!" Nói ra tình báo này Trần gia mặt thảm, mau nhanh lui ra gian phòng, sờ sờ mồ hôi trán! Nếu như mình còn ở bên trong, không có thể bảo đảm chính mình có thể sống đi ra!

Trần Lăng Thiên quát to một tiếng, hai mắt màu đỏ tươi, không nghĩ tới chính mình anh minh một đời, ở này then chốt trên bị một tiểu súc sinh cho lừa! Nhân cấp trung phẩm thanh thần quả a! Không phải là rau cải trắng! Lâm gia đều đều không có vật gì tốt! Đợi ta Trần gia diệt các ngươi Lâm gia, ta các ngươi phải hết thấy trả về đến!

Trần Giáo Ngân vừa trở về, xem thấy cha của chính mình hai mắt màu đỏ tươi, trên mặt một luồng dữ tợn lộ! Chính đang nghiêng răng nghiêng lợi tức giận mắng!

"Cha, người làm sao a?"

Không thấy hần cũng còn tốt, nhìn thấy càng đến khí, đều là cái này câu con bê! Chỉ là bởi vì này phá gia chi tử, nếu như lúc đó đánh chết là tốt rồi, khiến cho hiện tại để cho mình phải tức giận!

"Đừng!" Đưa tay gạt Trần Giáo Ngân vừa vang lộng bật tai, không chờ hấn phản ứng lại, tiếp theo chân trái đẩy một cái, trực tiếp hất bay hấn!

Trần Giáo Ngân bị bất thành linh chịu đòn đánh bối rối! Đang chuẩn bị hỏi dò nguyên nhân! Liền nhìn thấy một người áo đen đi vào!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41:: Nay Lâm Thực không biết đối phương Lâm Thạch

Trần Giáo Ngân xưa nay chưa từng thấy nhân vật như vậy! một thân đen kịt trường bào, chỉ lộ ra một đôi làm người chấn động cả hồn phách trông mắt màu đen! Nếu như lơ đãng nhìn, tựa hồ giác được đối phương đang cười cái gì!

Tuy rằng Xuân Dương ám áp vào tâm tỳ, mong muốn hướng về người áo đen này con mắt thời gian! Khấp toàn thân cảm thấy như rơi vào trong hầm băng giống như vậy, hơn nữa trên người phát ra khí thế, khiến người ta sinh ra một loại vẻ tuyệt vọng!

Quên vốn là muốn nói ngữ, Trần Giáo Ngân liền như vậy nằm trên mặt đất, không dám làm một cử động nhỏ nào!

Vừa còn có thể quát mắng mặt thám chường tát nhi từ Trần gia tộc trường, lúc này nhưng như chuột gặp mèo giống như vậy, lập tức từ tại chỗ dựng lên, đi tới người áo đen này trước mặt.

"Thịch!" Hoàn toàn không để ý tới Trần Giáo Ngân còn ở bên cạnh, cùng với hấn cái gọi là tộc trưởng tôn sư, trực tiếp quỳ lạy ở người áo đen này trước mặt! Hai tay để địa, đầu hướng người này hắc ứng nhon!

"Thanh Phong thành Trần gia tộc trường Trần Lăng Thiên gặp thượng sứ!" Nói lời này hoàn toàn không có do dự chút nào, có thể thấy được chuyện như vậy đối với hấn mà nói, cũng đều không có rất xa lạ!

Đúng là Trần Giáo Ngân lấy làm kinh hãi, này vẫn là chính mình cái kia hăng hái, ý đồ xưng bá Thanh Phong thành tộc trưởng cha sao? Này hoàn toàn chính là một hạ nhân đáng vẻ, hoặc là nói hấn chính là một tên cầu nô tài!

Ở trong tối hắc trong trận doanh, chế độ đẳng cấp dị thường nghiêm ngặt! Như cường thế cảnh chỉ có thể là ngoại vi thành viên, hơn nữa còn muốn tuyển chọn tỉ mỉ, dù sao này trận doanh vẫn nơi ở trong bóng tối! Mà như Quy Nguyên cảnh, thì lại yên vẹn chỉ có thể là ngoại vi chấp sự! Linh khí cảnh thì lại có thể trở thành là ngoại vi hộ pháp! Hóa Chân Cảnh có thể quản lý một thành hoặc nhiều thành chi nhánh! Là vì là ngoại vi trường lão!

Mà trước mặt mình chính là ngoại vi trường lão cấp đại nhân vật, cũng xưng là thượng sứ!

"Trần tộc trưởng, người nói xem, hiện tại cái kia Lâm gia tiểu tử tình trạng gần đây đi." Người áo đen đứng là không có tính toán quá nhiều, chính sự quan trọng, liên quan với Độc Thần thủy một chuyện, không thể qua loa, còn Trần Uy Phong cái kia lão cầu, thì lại ở vọng tưởng xung kích Hóa Chân Cảnh!

Ở bề ngoài xem, người áo đen này không lớn bao nhiêu tâm tình chấp chôn, đối với Trần Lăng Thiên như vậy nhất gia chi chủ quỳ lạy, không có một chút nào hư vinh, đương nhiên nếu như mình quyền uy bị khiêu khích, hoặc là nói đến người khác coi chính mình rất thân dân, hoàn toàn không thêm để ý như vậy lễ nghi, chắc chắn làm tàn nhẫn tay, chính mình hành hạ đến chết lại đều không có một hai cái!

"Thượng sứ ở Thanh Phong thành, đã là hoàn toàn có thể nghênh ngang mà đi đại nhân vật a, nhỏ nhỏ Lâm gia, hoàn toàn có thể như vào chỗ không người giống như a? Vì sao. . ." Cũng đều không có Trần Lăng Thiên nịnh hót, mà là thật sự giác được đối phương có thể như vậy, đương nhiên, bởi vì hắn cũng đối với Lâm gia tiểu tử tình huống cụ thể chưa quen thuộc gây nên!

"Ta làm việc còn muốn người giáo sao? Người đem biết đến nói ra là được, nếu như có nửa điểm để sót, người đừng trách bản thượng sứ ra tay tàn nhẫn a!"

Người áo đen không phải là không muốn làm như vậy, mà là hắn biết Thanh Phong thành đến rồi một đại nhân vật, chính mình hoàn toàn không thể địch, rất xa nhìn lại, cơ hồ bị phát hiện! Đều là nhân vì chính mình bí thuật, mới miễn với một kiếp! Không phải vậy bị người kia phát hiện hành tung của chính mình, hậu quả khó mà lường được! Có thể cũng là bởi vì hắn ẩn giấu, dẫn đến sau đó quả đáng!

Còn có một vị là hắn không biết đại nhân vật, là hắn hoàn toàn không cảm ứng được, hoặc là nói nếu như biết là người kia, nơi nào còn dám đi dùng thần thức cảm ứng, nhất định vứt bỏ hết thấy, bỏ chạy rất xa!

Lúc này lão ăn mày xuất hiện ở Thanh Phong ngoài thành, vào một cái, không gặp bóng người!

"Tam ca, người có thể cuối cùng cũng coi như xuất hiện, vừa đại ca có tìm đến người, còn có mẫu thân cũng phái người đến hỏi dò tin tức của người đây!" Lâm Linh nhìn thấy Lâm Thạch xuất hiện, hào hứng lời kéo Lâm Thạch tay, mặt mày hơn hờ hỏi Lâm Thạch vừa hướng đi.

Bên cạnh Lâm Văn đứng là khẽ cười cười, tiểu muội của chính mình, vẫn là như trước đây như vậy đáng yêu!

"Nhị ca, tiểu muội! Ta này đều không có, không có chuyện gì sao! Ngạch, Nhị ca, chờ sau đó so với xong tái đến phòng ta một chuyến đi!" Lâm Thạch nghĩ đến còn tồn tại chính mình nội hải bên trong Nho gia phù văn, cái kia ba câu đối với mình không nhiều lắm tác dụng Nho gia nói, đối với Nhị ca nhưng là vật đại bổ đây. Khả khả!

Lâm Văn kinh ngạc nhìn một chút Lâm Thạch, phát hiện trong mắt nghiêm nghị, thoáng gật gật đầu, đối với người đệ đệ này của mình, hắn phát hiện nhìn có chút không ra!

"Tam ca, ta. . ." Không đợi Lâm Linh nói ra bản thân cũng muốn đi thì.

Một ông lão vọt lên phán xét đài, này ông lão hạc phát đồng nhan, khuôn mặt hồng hào, trong cơ thể khí bính bính vang vọng!

"Lâm gia đấu vòng loại kết thúc, khánh hóa mười hai năm, Lâm gia Đại Bì 130 tên người dự thi, lần này đấu vòng loại thắng được tám mươi chín tên, có Lâm Văn, Lâm Tư. . . Lâm Thạch. . . Lập tức cử hành đấu bán kết! Mời ra tuyển giả lên đài rút thăm!" Nói tới nói như vậy, như ở bên tai vang lên giống như vậy, dư âm không dứt!

Khánh hóa là Thiên Phong quốc Phong vương niên hiệu, mà vốn là có thể có hơn chín mươi tên ra biên giả, nhân loại trường hợp, dẫn đến chỉ có tám mươi chín tên!

....

"Lâm gia đầu bán kết kết thúc, khánh hóa mười hai năm, Lâm gia Đại Bì đầu bán kết ra biên giả có bốn mươi lăm tên, (một người luân không) mặc kệ cái khác, đối kháng thất bại liền đào thải, vận may cũng chính là bản thân thực lực một loại! Đón lấy vòng bán kết tuyển lựa lần so tài này mười người đứng đầu, mỗi cái vào vì thành viên, bất luận xuất thân, mỗi người đều có trọng thưởng! Cũng có thể đổi lấy một điều kiện yêu cầu!" Cũng là người lão giả này tuyên bố.

Mà cái này bị luân không người rõ ràng là Lâm Thạch, không có biểu hiện ra thực lực của chính mình, hắn cũng không có bất kỳ sự bất đắc dĩ cùng phiền muộn! Chính một người tại hạ vừa ăn mỹ thực, người bên cạnh thường thường không nhìn được liếc mắt một cái, sau đó nuốt nước miếng!

Nhìn thấy con trai của chính mình như vậy thành tựu, Lâm Trung Thiên đứng là không hề nói gì, hắn muốn làm cái gì liền để hắn đi thôi, có thể hắn người sư phụ kia chính là coi trọng hắn tùy tính đi!

Nié Phi Nhi liếc mắt nhìn Lâm Thạch, nắm chặt tay nhỏ hợp thành hình quả đấm, ám đạo không thể để cho này vô lại mang xấu lâm Văn ca ca! Nhìn hắn một bộ cà lơ phất phơ đáng vẻ, thực tại đáng ghét, ăn bắt từ ngươi!

"A nợ!" Lâm Thạch hắt hơi một cái, đem thức ăn trong miệng phun ra một đoạn dài, vừa chính mình nhưng là cảm nhận được một luồng sâu sắc ác ý a! Ai ở nguyên rủa bốn đại gia! Nghiêng đầu qua chỗ khác, hai mắt như máy quét giống như vậy, thế muốn đem người kia tìm ra.

Nhìn một chút, không phát hiện dị thường nhân vật a! Đến phiên chính mình rút thăm, đến! Thả xuống mỹ thực, theo đuổi tương lai của ta đi!

"Xét thấy nhân số đã không đủ, hiện tại thống nhất ở số năm vũ đài luận võ! Nếu như khiến dùng vũ khí giả, xin mời sự đầu tiên nói rõ!" Mặc dù nói quá rất nhiều lần rồi, có thể vẫn có một ít thẹn quá thành giận bên trong âm thầm khiến dùng vũ khí, dẫn đến một ít không cần thiết thương tổn! Đương nhiên, có thể tàng ở trên người bình thường chỉ có thể là ám khí, dù sao chứa đồ nang đều không có mỗi người đều có!

Trải qua này mấy vòng cuộc thi vòng loại, hiện tại Lâm thị con cháu hầu như đều là ba tầng trở lên! Có thể vẫn có cá lọt lưới! Một tiểu bàn tử xấu hổ đi tới vũ đài câu thang, mà đều không có nhảy lên mà lên!

Họ Lâm ông lão đứng là biết tiểu tử này, chính là lâu ở ngoài lâu trước chủ trì Lâm bá thanh cháu ruột! Tu vi mới cường thể cảnh hai tầng, không nghĩ tới dĩ nhiên đi tới vòng bán kết. Vận may này xác thực ngoài ý muốn! Liền vài cái bốn tầng đều bị đào thải! Hắn là duy nhất một cũng chỉ có hai tầng tu vi đi tới vòng bán kết người dự thi!

Lâm Thực không nghĩ tới chính mình cũng có thể đi vào vòng bán kết, lúc trước chỉ là ôm thử một lần tâm thái đến tham gia thi đấu, chính mình gặp phải không bắt được người, liền lui ra được rồi, không nghĩ tới đánh vào đều là so với mình nhược tộc nhân, mỗi cục lại vẫn đều thắng, dù sao mình đều không có chuyên môn người tu luyện!

"Ngũ trưởng lão, ta đánh được rồi!" Người lão giả này rõ ràng là Lâm thị gia tộc ngũ trưởng lão, đứng hàng Lâm gia hạt nhân cao tầng, nắm giữ Quy Nguyên cảnh đỉnh cao thực lực!

"Lâm Thực, thứ mười tám hào!" Đợi đến hắn xoay người cách tràng, liền nói vị kế tiếp!

"Lâm Văn, thứ bảy hào!" Lâm Văn cười cợt, chỉ là còn không cười xong, đột nhiên vừa thu lại! Hai mắt trừng lớn, nhìn hướng mình vẫy tay Niép Phi Nhi! Rốt cục vẫn là bị theo tới sao.

....

Lâm Thạch đợi được tất cả mọi người đều đánh được rồi, lúc này mới cười toe toét nhảy lên võ đài!

"Lâm Thạch, thử mười bảy hào!" Hắn đứng là không đáng kể, có thể vẫn quan tâm đối thủ mình Lâm Thực nhất thời mộng đi! Làm sao đối phương cũng gọi là Lâm Thực a! Hắn cho rằng với hắn cùng tên.

Lâm Thực trước đây là cách Thanh Phong thành cách xa mấy trăm dặm phủ Phong trưởng thành đại, bởi vì lúc đó gia gia của chính mình Lâm bá thanh có tràng đại nạn, đặc tội rồi ngay lúc đó trước chủ trừ, cố ý để con trai của chính mình mang theo tôn tử đi đồng dạng vì là đầu bếp thế gia thân gia! Sau đó chứng thực chính mình ngay lúc đó báo cáo không có sai, trước chủ trừ bị chấp hành Lâm gia gia pháp! Xử tử hình. Nguyên nhân là tiết lộ cơ mật!

Đừng tưởng rằng đầu bếp chính là cái gì đều mặc kệ, chỉ để ý một ngày ba bữa, như tửu lâu như vậy tụ tán nơi, là tình báo tin tức nguyên rất rộng địa phương!

Vì lẽ đó này Lâm Thực không biết đối phương Lâm Thạch!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42:: Vòng bán kết

Lâm Tư há hốc mồm, chính mình dĩ nhiên rút trúng Lâm Bắc! Hắn nhưng là thượng giới ba vị trí đầu cường nhân vật a! Khóa này là ba người bọn hắn có thể không trải qua đấu vòng loại đấu bán kết tiến vào vòng bán kết! Bởi vì mười vị trí đầu cường tất chỉ cần đến chiếm một tiêu chuẩn vì lẽ đó lần này đến xuất chiến! Không nghĩ tới chính mình vận may đã vậy còn quá bối.

Vận may không được, cũng chỉ có thể như vậy, ai bảo ngươi tu vi không cao a! Lâm Tư tự phụ tuy rằng chỉ là ba tầng hậu kỳ, nhưng so với bốn tầng không kém bao nhiêu, có thể dự kiến năm ngoài cũng đã năm tầng hậu kỳ Lâm Bắc, chính mình hắn là hoàn toàn thất bại đi!

"Ai. . ." Có một ít lâm gia con cháu cũng ở than thở. Đụng tới chính mình không thể địch lại được nhân vật, chỉ có thể nói xui xẻo rồi, nhìn một chút cái kia rút trúng tu vi thấp nhất Lâm Thạch, hắn còn đang ở phúc bên trong không biết phúc, tự mình tự ăn đồ vật trò chuyện! Hoàn toàn không có vẻ lo âu.

Mặc kệ có phải là tiến vào mười người đứng đầu, có thể ở như vậy vòng bán kết bên trong lại thắng lợi một lần, cái kia mặt mũi cùng tài nguyên đều cuộn cuộn mà đến a! Có hạn tài nguyên đến cho ưu tú người a. Ai bảo ngươi tu vi kém a.

Cũng còn có một người suất chút nữa khóc lên, khổ cực tu luyện một năm, cho rằng lần này có thể nổi bật hơn mọi người, không nghĩ tới xuất sư chưa tiếp thân chết trước, gặp phải ba vị trí đầu cường bên trong nhân vật, hoàn toàn không thắng khả năng mà!

Trừ phi bọn họ đều từ bỏ lần này Đại Bì, vấn đề là có thể sao? Không thể, vì tham gia Đại Bì, từ chỗ rất xa chạy về, không chính là vì giờ khắc này vinh quang sao! Không quản bọn họ làm sao làm nghĩ, vòng bán kết vẫn là bắt đầu rồi.

"Trận đầu, Số 1 Lâm Đông đối với số hai Lâm Khăng! Hiện tại chính thức bắt đầu!"

Chờ đến Lâm thị ngũ trường lão rời đi võ đài, Lâm Đông bình tĩnh đi tới võ đài, cũng không có bất kỳ làm tú, bởi vì hắn không để ý như vậy hư danh, nhảy một cái lên đài, rất đơn giản, chỉ là một chút kinh ngạc thốt lên mà thôi, nếu như thực lực không đủ, nhảy lên cao đến đâu cũng là như vậy! Lâm Đông vẫn là giống nhau Lâm Thạch lần đầu gặp lại thì cái kia phó trang phục, tinh tráng già dặn! Một thân tuy rằng anh tuấn rất nhiều, có thể hấp dẫn người ta nhất địa phương vẫn là cái kia hơi nhếch khóe môi lên lên tự tin, khiến người ta sinh ra người này nắm giữ hóa thứ tầm thường thành thần kỳ bản năng lực cảm giác! Như gió xuân ấm áp.

"Lâm Đông đại ca tất thắng!"

Lâm Lâm thị tộc trưởng phủ con trưởng đích tôn, Lâm Đông ủng có rất nhiều tùy tùng cùng người ủng hộ. Dù cho đi ra ngoài rèn luyện lâu như vậy, còn có thể trong tộc nhất hồ bá ứng, có thể thấy được cá nhân mị lực mười phần.

"Lâm Đông thiếu gia cố lên!"

Tuy rằng Lâm Đông hoàn toàn có thể vượt qua địa phương, nhưng như vậy cố lên tiếng reo hò chỉ là vì hắn ủng hộ mà thôi! Ngược lại một bên khác Lâm Khăng, làm Lâm gia một tiểu bá vương, lần này là thật sự ngã xuống, không chỉ có không có ai vì đó hò hét, còn có chút người ồn ào để hắn sớm một chút xuống đài, đừng chậm trễ đại gia thời gian. Liền an bài xong thác đều không dám lên tiếng, theo chính mình lẫn lộn chỉ thứ con cháu cũng mỗi người cúi đầu!

"Mẹ nó chứ! Mỗi người đều là bạch nhãn lang, liền cái tiếp sức người đều không có, ta liền không tin ta hoàn toàn đầu không lại hắn." Lâm Khăng nuốt không trôi con giận này, dù cho thua cũng đến ở trên chiến trường thua!

"Lâm Đông." Lâm Đông ôm quyền lấy đó kính trọng đối thủ, hơi cười cợt, khiến người ta cảm thấy như gió xuân ấm áp, cũng không có giác được đối phương không bằng chính mình mà tự kiêu hoặc là coi rẻ!

Dưới đài mê gái nữ phát sinh từng trận tiếng thét chói tai, cái gì Lâm Đông thiếu gia ta yêu người, Lâm Đông thiếu gia rất đẹp trai a, loại này âm thanh không dứt bên tai!

"Lâm Khăng." Nghe được dưới đài cái kia đủ loại đối với Lâm Đông kỳ yêu thanh cùng cố lên thanh, Lâm Khăng không mặn không nhạt nói rằng, ảo tưởng chính mình cũng có thể như vậy là tốt rồi. Lâm Đông nhìn quanh bốn phía một cái, đối với mỗi một góc hò hét cố lên thanh đều biểu thị gật đầu mỉm cười lấy đó cảm tạ.

"Ai! Tiểu Phi, ta muốn chết, Lâm Đông thiếu gia tại sao có thể như thế đối với nhiều như vậy người mỉm cười đây! Hắn chỉ nên đối với ta mỉm cười a." Dưới đài một cô nương chính là Lâm Đông thiết phần nữ."Lâm Tiểu Phi, thu hồi người cái kia méo mó tâm tư, Lâm Đông thiếu gia nhưng là chúng ta toàn bộ Thanh Phong thành vạn ngàn chờ ở khuê bên trong các cô nương! Ta nhưng yêu thích hắn." Bên cạnh nữ hài cũng không có cho nàng cô vũ, công bố chính mình cũng là Lâm Đông fans.

Người dự thi trên thính phòng.

"Lâm Nam đại ca, người xem Lâm Đông tiểu tử kia lại già bộ dáng đo a, nhanh nhẹn một tiểu diện hồ, đối với người nào đều mỉm cười, ai tin đây! Không chính là có cái thật cha sao, đối ai cũng có thể đạt đến cấp độ kia tu vi!" Theo Lâm Nam bên cạnh tiểu đệ không nhìn nổi, vô Lâm Nam nịnh nọt, chỉ cần làm thấp đi Lâm Đông liền được chưa!

Nhưng hắn không biết, Lâm Nam sẽ không bị như vậy nịnh nọt cao hứng, thực lực mình mạnh mẽ, liền không cần bất kỳ lý do gì. Lâm Nam ở thính phòng nhìn Lâm Đông, mặc kệ lúc nào, hắn đều đem Lâm Đông làm vì chính mình đệ một đối thủ, còn cái kia Lâm Bắc, còn lớn như vậy uy hiếp!

"Lâm Khôn, cầm miệng, nơi này không người nói chuyện phàn!" Mặc kệ lúc nào, đều muốn giữ gìn giai cấp trung tâm lợi ích cùng hình tượng. Còn có

đoàn kết, quay về như vậy gây xích mích, Lâm Nam không có bất kỳ cao hứng chỗ!

"Xin lỗi, Lâm Nam thiếu gia, Lâm Khôn nhớ kỹ." Lâm Khôn ý thức được sai lầm như vậy không thể tái phạm, trước mặt vị thanh niên này cũng là chính mình không đắc tội được, cái kia tuần tú trên mặt thỉnh thoảng hiện lộ ra một luồng nét nham hiểm, hiển nhiên đều không có kẻ tốt lành gì!

"Lần sau không được viện dẫn lễ này nữa." Lâm Nam nhàn nhạt nói một câu, tựa hồ không có để ý vừa phát sinh tình cảnh này.

Một bên khác, thỉnh phòng trở nên trống không vài chỗ ngồi, chỉ ở chính giữa ngồi một vị thanh niên, rõ ràng là Lâm Bắc, không có hấn cho phép, không cho người sống tọa ở bên cạnh hấn, dù cho là tùy tùng cũng không được, hấn không thích như vậy cảm giác. Cũng không phải là bởi vì yêu thích yên tĩnh mà là bởi vì, hấn cảm thấy ít người. Không đủ muôn người chú ý!

"Lâm Đông, năm nay ta mới là cái kia muôn người chú ý Lâm gia số một!" Lâm Bắc âm thầm ở trong lòng kêu rên nói.

"Lâm Khăng huynh đệ, vậy ta có thể liền bắt đầu động thủ a!" Không có những khác nữu nhăn nhó nắm, ở bên ngoài thiết huyết phong độ Lâm Đông cũng không hề để ý để người nhỏ yếu xuất thủ trước quy tắc ngầm, động thủ liền động thủ, tính ma ma tức tức!

"Xin cứ tự nhiên!" Vừa dứt lời, hấn nhưng xuất thủ trước, như thế nào cũng có ra tay một hồi a, miễn cho bị thuấn sát, mặt mũi thư không qua được, không phải vậy làm sao hỗn xã hội làm lão đại a, làm sao lãnh đạo những kia đám đầu a!

"Ăn ta một chưởng --- lạc thạch chưởng!"

Lâm Khăng nhưng tiên phát chế nhân. Đây đủ đem trong cơ thể hết thấy nguyên khí vận dụng ở bình thường hạ phẩm võ kỹ trên, một lần là xong, là sống hay chết là thắng hay thua, đều tại đây một lần.

Dù sao luận nguyên khí cùng kéo dài độ cùng đối chiến kinh nghiệm cũng không sánh bằng Lâm Đông, chỉ có thể thừa dịp đối phương bất cẩn mà đánh lên. Nếu như vậy, nếu như có thể trọng thương Lâm Đông, tự mình rút là có cơ hội có thể thắng, nếu như bị hấn tránh thoát đi tới, tự có thể chỉ có thể là đợi làm thịt cừu con.

Lâm Đông ở bên ngoài rèn luyện lâu như vậy, sao lại không biết tính toán của đối phương, đủ loại tranh đấu hấn đều trải qua, làm sao sẽ bị đánh lên như vậy gây thương tích đến đây!

Lạc thạch chưởng tuy rằng chỉ là hạ phẩm võ kỹ, có thể uy lực như thường không thể khinh thường. ở Lâm Khăng thủ hạ, thôi thúc uy thế hùng hực. Một luồng kinh khí thẳng hướng Lâm Đông mặt mà đến! Nếu như bị đánh trúng, khả khả, đó cũng không đạt được.

Lạc thạch lạc thạch, tên như ý nghĩa lại như là trên trời rơi xuống Thạch Đầu giống như vậy, dù cho lại nhỏ Thạch Đầu, trải qua các loại tăng tốc độ, đều có thể toả sáng sức mạnh khổng lồ. Đây chưởng pháp làm người chấn động cả hồn phách.

Lâm Đông bản năng lóe lên, lấy người thường không tốc độ rõ rệt, lập tức chạy đi xa mấy mét, nếu như đều không có ở trên lồi đài, hay là còn có thể càng xa hơn.

Như Lâm Trung Thiên cái kia bồi nhân vật, hoàn toàn không có bất kỳ lo lắng chỗ, dựa vào Lâm Đông cái kia phong phú đối chiến kinh nghiệm, nếu như bị đánh lên như vậy gây thương tích, như vậy hấn đã sớm ở rèn luyện bên trong mất đi sinh mệnh.

Rõ ràng có thể ở trong tộc làm một đóa nhà ẩm hoa, không có nguy hiểm giống như trưởng thành, trong tộc rất nhiều tài nguyên tu luyện cung cấp, chẳng

phải là càng tốt hơn. Chỉ là bởi vì ở bên ngoài rèn luyện không chỉ có thể tăng lên cá nhân đối chiến kinh nghiệm cùng năng lực tu vi, hơn nữa có thể tra xét đến bí cảnh hoặc truyền thừa địa. Truyền thuyết chính là một cùng đường mặt lộ cường thể cảnh, chỉ vì không tên tiến vào một truyền thừa địa, thu được lượng lớn tài nguyên cùng công pháp võ thuật, có thể Danh Dương đại lục.

Đừng nói các trưởng bối không lo lắng, chính là Lâm Nam Lâm Bắc như vậy tiểu bối cũng không hề về lo âu, nếu như bị đánh lên như vậy cho thương tổn được, làm sao sẽ xứng làm chính mình đối thủ đây.

Lo lắng chỉ là Lâm Đông mê gái phần môn!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43:: Người không ăn? Ta ăn

Lâm Khăng một chiêu thất lợi, liền biết không thể cứu vãn! So với tu vi so với kinh nghiệm cảnh giới hết thầy không địch lại Lâm Đông, then chốt hấn còn không có nửa điểm tiêu hao, cùng với bị đánh vô cùng chặt vật, là một người người thất bại đá kê chân, còn không bằng rất sớm lui ra!

Quay về Lâm Đông gào thét một hồi, phát tiết một hồi bất mãn! Sau đó khiêu xuống lôi đài, cũng không quay đầu lại rời đi sân luyện võ!

Nhìn Lâm Khăng rời đi phương hướng, Lâm Đông cười cợt, không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên như vậy, không sánh bằng liền không thể so, một đòn không trúng, lập tức nhượng bộ lui binh!

"Vòng bán kết trận đầu, Lâm Đông thắng!" Nhìn thấy Lâm Khăng chủ động bỏ quyền, người lão giả này cũng kinh ngạc một hồi, lập tức lắc đầu một cái, tuyên bố này tràng kết quả của cuộc so tài.

Hướng về mọi người gật gật đầu, Lâm Đông rời đi võ đài, hướng đi nghỉ ngơi sân bãi!

Phán xét đài. . .

"Ha ha, Lâm huynh, ngươi sinh một đứa con trai tốt a! Còn nhỏ tuổi, tu vi như thế, tâm thái vững vàng, không kiêu không vội, thật là không sai a! Mặc dù đối phương kém hấn rất nhiều, nhưng tốc độ phản ứng rất nhanh, nếu như ta không đoán sai, vậy còn không là hấn tốc độ cực hạn!" Ngồi ở Lâm Trung Thiên bên cạnh Lưu Thiên Bẩm cười đối với Lâm Trung Thiên chúc mừng đạo!

Nghe được người khác khích lệ con trai của chính mình, Lâm Trung Thiên vẫn là rất cao hứng, đặc biệt là như Lưu gia đại gia tộc như thế tộc trưởng, chỉ là cười cợt, cũng không có quá nhiều nói cái gì, gật đầu ra hiệu chính mình đang nghe lắng. Không thể cho người khác một loại hung hăng cảm giác.

Nếu như chỉ là Lưu Thiên Bẩm một người ở, hấn khả năng sẽ không để ý hình tượng cười to lên, nhiều người nhiều miệng, thực sự là không thích hợp quá Trương Dương.

"Lư tộc trưởng nói rất đúng, Lâm Đông công tử xác thực là hiếm có lương tài a, chiếu như vậy xem ra, ta cảm thấy có thể có hy vọng đột phá đến Hóa Chân Cảnh, vậy thì có thể ở Thanh Phong thành một tay che trời ha!" Nói chuyện người này là An gia tộc trưởng, phụ thuộc vào Lâm gia bên dưới, lần này tham quan Lâm gia Đại Bì, chưa chắc đã không phải là đến tăng cường cảm tình liên hệ.

"Khắc khắc, " Lâm Trung Thiên nghe được phía trước lời nói đúng là cảm thấy không sai, không nghĩ tới tên này như thế không tiết tháo, có thể trước mặt nhiều người như vậy nói một tay che trời sao, này đều không có để vì lẽ đó người liên hợp lại tiêu diệt ta Lâm gia sao, mặc kệ có thể làm được hay không, cũng không thể làm diện nói ra, khả năng này sẽ ảnh hưởng đồng đảo quan hệ của gia tộc, huống hồ Lâm gia không có xưng bá toàn bộ Thanh Phong thành chi tâm. Có thể đứng hàng tứ đại gia tộc đứng đầu là được.

Nhìn hót cũng không phải như vậy đập mà! Đắc ý vênh vào đi.

"Cái này. . ." An hộ thành cũng ý thức được chính mình nói sai, vỗ miệng ngựa vỗ tới tận đuôi đi tới.

"Lâm huynh, An lão đệ cũng là vô tâm chi thất, nói sai mà thôi, trời mới biết, người biết ta biết, liền đem chuyện này đã quên đi. Có điều ta cũng xem trọng Lâm Đông tiểu tử kia, nếu như ngày nào đó đột phá đến Hóa Chân Cảnh, có thể chiếm được khỏe mạnh thủ hộ mấy người chúng ta gia tộc a!"

Thấy tình cảnh suýt chút nữa cứng ngắc lên, Lư Thiên Bẩm cảm giác viên cái tràng.

"Đúng đúng đúng, Lư tộc trưởng nói đúng." Lần này đúng là thả thông minh, không dám nói thêm cái gì.

Sau đó tựa hồ lại như chưa từng xảy ra giống như vậy, lại tiếp theo tán gẫu lên.

Sau đó hai tràng đều có vẻ bình thản, thế lực ngang nhau, nhưng không lớn bao nhiêu đặc sắc chỗ.

"Đệ tứ tràng, thứ sáu hào Lâm Phù đánh với số bảy Lâm Văn! Hiện tại xin mời song phương tuyển thủ lên sân khấu!" Nhìn thấy hai người không nhanh không chậm đi tới võ đài, ngũ trưởng lão liền rời khỏi võ đài, ở dưới lời đài cách đó không xa nhìn chăm chăm hai người. Tránh khỏi thu tay lại không kịp, dẫn đến nhân viên thương vong!

"Lâm Phù." Lâm Phù chính là cháu của nhị trưởng lão, năm ngoái bại vào tay Lâm Đông, bốn tầng đỉnh cao đối chiến năm tầng đỉnh cao, kết quả có thể tưởng tượng được. Trên mặt hần tràn ngập vẻ kiên nghị, trong ánh mắt để lộ ra một luồng mãnh liệt chiến ý! Đây là có thể cùng Lâm Đông giao thủ đá kê chân. Còn trước mặt Lâm Văn, ha ha. . .

Vì ngày hôm nay Đại Bì, Lâm Phù đồng dạng từ bỏ gia tộc hậu đãi điều kiện, hần biết, nếu như còn tiếp tục như vậy, có thể sẽ bị Lâm Đông bọn họ cái kia mấy cái xa xa bỏ lại đằng sau. Đi ở ngoài lịch hiểm, rất nhiều lần gần cận treo sợi tóc, trên người vết sẹo to to nhỏ nhỏ có mấy chục nơi, một đạo Đạo Ba dĩ nhiên là do phía trước chuyển hướng phía sau, lúc đó thiếu một chút liền chết đi.

Chính mình không phải là Lâm Văn như vậy tu nho già, cực kỳ vô dụng là thư sinh! Bởi vì hần cảm thấy cái kia đều là tay trái gà không chặt người. Nho gia tiền kỳ năng lực phổ biến rất thấp, trừ phi là nghiền ép tính chiến đấu. Không phải vậy nho pháp chưa tới gia, có thể nào khắc địch chế thắng a.

Tuy rằng Lâm Văn lần trước một chiêu đánh bại cường thế bốn tầng, nhưng là chính mình cũng có thể làm đến. Nhân vì chính mình không phải là cường thế bốn tầng! Cận chiến không sợ! Đến đánh đi.

"Tam ca, này, Tam ca đừng ăn, hiện tại là đến phiên Nhị ca ra tái a!"

Lâm Linh không biết Lâm Văn mạnh như thế nào, có thể nàng biết Lâm Phù a, thượng giới nhưng là có thể cùng đại ca đấu chiến hơn mười chiêu ngoan nhân a! Chính mình Nhị ca nhìn như là yếu đuối mong manh tự.

Nhìn thấy Lâm Thạch không phản ứng chút nào, không khỏi ngất lầy hấn uy hiếp! Tinh hấn như vậy không có tim không có phổi.

"Ái chà chà! Tiểu muội, ngươi làm gì thế a!" Lâm Thạch từ trước thế đồ ăn không rời khỏi người quen thuộc vẫn là mang tới. Chính mình ăn ngon tốt, ngạch. . . Ngẩng đầu lên nhìn thấy Lâm Linh một bức lập tức đáng vẻ muốn khóc, đầm đìa đáng yêu. Nhất thời cũng bị mềm lòng.

"Chuyện gì a!" Thu hồi bên cạnh đồ ăn, nhìn như muốn nghe Lâm Linh, chỉ là con mắt thỉnh thoảng nhìn cái kia đùi gà, quên đi, đơn giản một bên tán gẫu vừa ăn được rồi. Trục tiếp cầm ở trong tay, nhìn Lâm Linh.

Lâm Linh xem thấy mình Tam ca đáng dấp như vậy, muốn ăn rồi lại không đặt ở trong miệng, cười khúc khích."Ăn đi ăn đi, chúng ta vừa ăn một bên nói xong rồi "

Lâm Thạch cười hì hì, ngược lại cũng không làm sao khách khí.

"Nói đi, ân,, cái gì. . Chuyện gì a!" Trong miệng nhai, phát sinh ừ tiếng.

"Tam ca, ngươi xem Nhị ca có thể thắng không? Đối phương nhưng là Lâm Phù a!" Lâm Linh một bộ lo lắng không thôi đáng dấp. Nhìn trên võ đài Lâm Văn, không ngừng mà mặc gọi cẩn thận. Nàng không biết Lâm Văn tình huống bây giờ, dù sao hai năm không thấy, gặp mặt cũng chưa từng nói qua chuyện này.

"Cái gì, liền đến phiên Nhị ca a, ta bữa này còn không ăn xong đây!" Thành thạo, một trận loạn tước, phun ra một ít tro cặn.

Lâm Thạch theo thói quen mở ra hệ thống bao phủ, khắc khắc, đã quên vượt qua khoảng cách này! Chính mình không cảm ứng được. Hấn cũng không thể không có chuyện gì chạy đến bên cạnh lôi đài đến xem a, không phải vậy mất mặt ném quá độ.

"Không chuyện nhỏ muội, Nhị ca tu vi cùng đại ca như thế, ngươi nói có thể thua sao, khẳng định là thuận sát, yên tâm đi." Tự mình rót là biết Lâm Văn năng lực, nhưng đối với mới nhưng không có, vấn đề là dựa vào như thế cao tu vi, ngươi nói muốn thua cũng khó khăn đi!

"Thật sự sao? Nhị ca đều không có nói ta tu vi của hấn đây! Chờ chút hấn thắng ta liền đi" cảnh cáo' hấn, dĩ nhiên để cho mình lo lắng như vậy.

"Đúng đúng đúng, yên tâm đi!" Lâm Thạch vỗ ngực một cái người bảo đảm chứng, biểu thị tin tưởng Nhị ca có thể thắng."Đến ăn một khối trư thú thịt đi, có thể thơm!"

"Ồ, không được! Đem nó lấy ra!" Là một người mạnh em gái, có thể không ăn như thế đầy mỡ đồ vật. Một mặt ghét bỏ đáng vẻ để Lâm Thạch cảm thấy rất cao hứng.

"Ha ha, ngươi không ăn ta ăn."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44:: Nho thuật chi nhân quyền

"Nha, Tam ca ngươi thật là hư a!" Lâm Linh một phát bắt được Lâm Thạch, vung chưởng làm dáng muốn đánh hắn.

"Ha ha. . ." Có cái tiểu muội cũng rất tốt đẹp. Minh kiếp trước liền một đứa con trai. Kỳ thực cũng rất cô quạnh.

Lâm Thạch hai huynh muội đùa giỡn thời điểm, trên võ đài hai người liền bắt đầu so đấu.

Lâm Trung Thiên nhìn một chút dưới đài thỉnh phòng Lâm Thạch cùng Lâm Linh đùa giỡn, không khỏi cười lắc lắc đầu. Đây hai hài tử. . . . Lập tức nhìn phía trên võ đài, hai năm không thấy con thứ hai, ở thủ đô đi học lâu như vậy, là thời điểm mới vừa bày ra một hồi ngươi học được bản lĩnh đi.

Chính mình cái kia đường chất Lâm Phù xác thực là một đối thủ tốt, đem sức mạnh của ngươi toàn bộ bộc phát ra xem một chút đi! Để ta xem một chút chính mình nhi tử cái kia nho học uy lực.

"Lâm Văn, ngươi coi thường ta. Nha. . ." Lâm Phù làm dáng chạy về phía Lâm Văn, cận chiến vật lộn mới là chính mình cường hạng.

"Àm. . ." Hai người chân thật đối đầu một chưởng. Chỉ thấy hai người đều rút lui rất nhiều bộ.

"Đây Lâm Phù xác thực mạnh, lần này đối đầu là ta ở hạ phong, tuy rằng không có khiến đem hết toàn lực, nhưng đối với mới cũng chưa chắc Đúng vậy a. Cận chiến đều không có ta cường hạng, mà là đối phương, có thể chỉ có ở đối phương cường hạng bên trong đánh bại đối thủ, mới thật sự là toàn thắng đi!" Lâm Văn ám đạo chính mình thật. Thân xác thực không bằng đối phương.

"Chỉ đến như thế, ta chỉ lùi hai bước, mà hắn nhưng lùi ba bước bán, Lâm Văn, nếu như này võ đài rất lớn, hoặc là ở quảng đại địa phương, ta có lẽ sẽ bị ngươi tha chết, tiêu hao nguyên khí hết lực mà kiệt. Nhưng là ở này trên võ đài, xem ngươi làm sao đối với ta sử dụng ngươi đại chiêu." Cuộc tranh tài này ta thắng định, thắng ngươi lại đi tìm Lâm Đồng.

Ý tưởng này đều chỉ trong một ý nghĩ, hai người sau khi tách ra lập tức lại đối chưởng.

Song phương giao chiến hơn mười chiêu, rõ ràng Lâm Văn ở hạ phong. Thình thoảng ô khăn thành hình nắm đấm. Ở đây, cảnh giới mang đến chênh lệch vô hạn chế bị kéo tiểu.

Lâm Văn nhìn như thể lực không chống đỡ nổi lên, phản ứng đều biến trì độn thật nhiều.

Rất nhiều người đều lo lắng cho hắn lên.

"Lâm Văn ca ca, cố lên a!" Niếp Phi Nhi nắm chặt tay nhỏ, con mắt trực nhìn chăm chăm trên võ đài Lâm Văn. Năm đó cũng là bóng lưng kia, chính mình không biết vì sao như vậy thích hắn.

"Văn nhi. . ." Vương Nhược Tĩnh ngẩng đầu lên nhìn một chút Lâm Trung Thiên, trên mặt vẻ lo âu hoàn toàn hiện ra ở cái kia phong vận dư âm trên mặt. Tuy rằng nàng biết lúc này Lâm Văn cũng không phải là không có sức đánh một trận, chỉ là làm một vị mẫu thân, nàng chỉ là lo lắng con trai của chính mình bị thương mà thôi.

Lâm Trung Thiên lắc lắc đầu, ra hiệu nàng tiếp tục xem tiếp. Nếu như vậy đều quá không được, còn nói gì tương lai.

Hai trưởng lão nhìn một chút trên đài tôn tử, cái kia trần ngập nhăn nheo trên khuôn mặt già nua cao hứng tình không khỏi lan ra. Trần đầy gập đầu gập đầu.

Lâm phủ trên võ đài chỗ trống cao năm mươi mét, một luồng gọn sóng bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy. Một đạo thân hình đang đứng ở nơi này, nhìn xuống Lâm phủ võ đài. Mà mặc kệ nơi này làm sao rung động, người phía dưới lại như là không hề có cảm giác gì tự.

Này thân hình bên trong người rõ ràng là Tô Xán, mới vừa từ Long yếm sơn mạch đi ra. Nhìn thấy trên lôi đài là người kia Nhị ca, lúc trước chính mình tề nhạ thời gian còn thăm dò quá hẩn, phẩm hạnh cái gì vẫn cảm thấy rất tốt.

"Tiểu tử kia muốn thua!" Tô Xán lâu như vậy tới nay kinh nghiệm nhãn lực đều đều không có đến không.

Người ngoài xem ra, chính mình là vẫn ở hạ phong, nhưng trên thực tế liên tục mình biết vì sao lại như vậy đi. Nhân vì là tòa thành nhỏ này người hầu như đều là tu đạo, mà đều không có tu nhỏ, không có ai biết nho thuật uy lực làm sao, chỉ rõ ràng Nho gia pháp thuật đến cảnh giới nhất định mới sẽ cho thấy uy lực.

Nho sinh sơ kỳ tuy rằng đa số là mập giả tạo cảnh giới, nhưng dù sao cảnh giới vẫn ở cái kia a! Nhưng cũng không ý nghĩa không có nửa điểm sức chiến đấu a. Lâm Văn một chiêu thuận sát cái kia bốn tầng, cũng đều không có thực lực tượng trưng a.

"Này Lâm Phủ sức mạnh là đầy đủ, vấn đề là vẫn không có cụ thể nắm giữ được, thỉnh thoảng lãng phí vốn là không nhiều nguyên khí, như vậy thắng thần thoải mái kích đấu, chỉ cần không bị hẩn chân thật bắn trúng muốn hại : chỗ yếu nơi, không muốn qua bao lâu, hẩn tất nhiên lực kiệt!" Lâm Văn chứa lấy hơi đáng đáp, trong đầu óc không ngừng mà vận chuyển!

Chuyện của chính mình chính mình rõ ràng! Trong thân thể cái kia hơi cổ động khí lưu, lập tức liền nhanh hơn!

Lâm Phủ ngược lại cũng rõ ràng tiếp tục như vậy không được, tùy cơ dừng lại, nhưng ngược lại vừa nghĩ, chính mình cũng như thế tiêu hao, nếu như bị đối phương trước tiên khôi phục như cũ, chẳng phải là tự tìm đường chết?

Lạc thạch chương ở trong tay hẩn hiện ra đến mức dị thường thô bạo! Không cho Lâm Văn chút nào thờ dốc cơ hội.

"Nhanh hơn chút nữa, nhanh một chút a. . ." Cảm giác được trong cơ thể luồng khí kia đột nhiên phun trào, Lâm Văn liền đã biết rồi kết cục làm sao.

Nói thì nhanh khi đó thì, Lâm Phủ công kích lập tức gần người Lâm Văn.

Lâm Văn cố ý cho một sơ hở, người tựa hồ bị đột nhiên xuất hiện công kích không đứng thẳng được. Lâm Phủ nhìn thấy đại hỉ, lập tức gia trì cường độ, thể muốn một chương phân thắng thua!

"Nho thuật chi nhân quyền. . ." Một luồng tính tình cương trực đột nhiên nổ bễ ra đến, toàn bộ võ đài chấn động tới một trận bụi bay!

Một bóng người dường như điều đứt dây giống như bay ngược mà ra, cuối cùng té rớt ở võ đài ở ngoài.

"Rào. . ." Hiện trường một trận huyền nháo, cái kia đi xuống lôi đài người dĩ nhiên là vẫn chiếm thượng phong Lâm Phù, đây là phát sinh cái gì a?

Hai trưởng lão xem thấy mình tôn tử rơi xuống ở ngoài sàn đấu, thân hình pháp phòng, thật giống muốn đi đem hắc năng dậy đến, sau đó ngồi ở trên ghế không hề nhúc nhích.

"Cái gì, nho thuật nhân quyền? An thúc, ta không nhìn lầm đi, lâm Văn ca ca dĩ nhiên đem sáu đức quyền một trong nhân quyền cho vận dụng ra?" Niếp Phi Nhi tràn đầy khó mà tin nổi, tuy rằng cảm thấy Lâm Văn là thật sự rất tốt, nhưng là này sáu đức quyền không phải là bình thường quyền pháp a, phối hợp trong cơ thể tính tình cương trực, uy lực đột nhiên tăng gấp bội!

"Tiểu thư, xác thực là nhân quyền. . ." An Tề tuy rằng kinh ngạc, nhưng không đến nỗi kinh thế! Có điều cỡ này tuổi là có thể đạt đến mức độ như thế, xác thực ghê gớm!

Nho gia, chia làm sáu đức chi quyền, thánh quyền, trí quyền, nghĩa quyền, trung quyền, tín quyền, nhân quyền. Sáu hành chi chương, hiếu chương, hũu chương, mục chương, nhân chương, mặc cho chương, tuất chương. Lục nghệ thuật, lễ thuật, nhạc thuật, xạ thuật, ngự thuật, thư thuật, thuật số.

Càng cao thâm còn không đạt tới loại cấp bậc đó, đây chỉ là người mới học đều có thể tu hành. Nhưng là trên căn bản đều chỉ có thể phát huy ra không tới vừa thành : một thành uy lực.

Tuy rằng chỉ là sơ cấp, nhưng một khi nho pháp thành công, mặc kệ cái gì, đều có thể kinh thiên động địa.

Trên võ đài, bụi bặm dần tán, Lâm Văn dường như một đạo cọc tiêu trứ đứng ở đó, hai tay vẫn là hiện hình quả đấm! Tuy rằng hắc biết mình đã đột phá đến nhân quyền sơ cấp mức độ, nhưng cũng không nghĩ tới uy lực dĩ nhiên to lớn như thế. Lúc này cả người đều mộng vũ vũ.

Nắm chặt một hồi nắm đấm, cảm giác sức mạnh vẫn còn ở đó. Có điều mọi người kinh ngạc ánh mắt, bắt đầu cười ha hả.

"Đi học hai năm, nhiều như vậy khổ cuối cùng cũng coi như là có chút báo lại a!" Lập tức thu quyền chờ đợi trọng tài tuyên bố.

Ngũ trưởng lão người ngoài nâng dậy Lâm Phù sau, liếc mắt nhìn phán xét trên đài mọi người, gật đầu gật đầu biểu thị đều không dị nghị sau khi, tuyên bố này cuộc tranh tài người thắng là Lâm Văn.

Đội đến Lâm Văn vừa xuống đài, toàn bộ hội trường đều một trận huyền nháo thanh.

Như là tại sao là Lâm Văn thắng a, tại sao hắc rõ ràng vẫn ở hạ phong, lần này nhưng là hắc thắng a. Có phải là sử dụng thủ đoạn hèn hạ a loại hình!

Có thể hai trưởng lão vừa lên đài, nói một câu những kia người không biết nội tình đều yên tĩnh lại.

"Lâm Phù thua không oan! Nho gia thuật quả nhiên lợi hại!" Nói xong cùng một người không liên quan giống như vậy, trở lại phán xét đài. Tuy rằng lần này thua, nhưng hắc vẫn là vì chính mình tôn tử cảm thấy cao hứng. Giả lấy thời gian, cũng có thể thành đại liên.

"Nhị ca, ngươi hiện tại thể nào rồi a?" Ở Lâm Văn kích đầu Lâm Phù thời điểm, Lâm Linh cũng đã chăm chú nhìn bọn họ từng chiêu từng thức. Mỗi lần Lâm Văn ở hạ phong, nàng đều sẽ bám vào tâm hồi Lâm Thạch, Nhị ca sẽ không thua đi! Có thể hiện tại thắng, nhưng nhìn thấy hấn hừ thoát giống như từ trên võ đài hạ xuống.

Vội vã đỡ Lâm Văn.

"Nhị ca, nhạ, cái này cho ngươi!" Lâm Thạch đứng là không nói gì. Trực tiếp lấy ra một màu vàng quả vật, đưa cho Lâm Văn.

Lâm Linh một phát bắt được vật này "Tam ca, ngươi cho Nhị ca hoàng kim lê làm gì? Vật này chỉ là giải khát đỡ thèm mà thôi a?"

Lâm Văn đứng là không nghĩ nhiều, coi chính mình cái này Tam đệ coi chính mình hừ thoát khẩu khát nước rồi "Tiểu muội, cho ta đi, ta vừa vận khát, ăn một vật này là tốt rồi."

Nhẹ nhàng cắn một cái!

"Hô. . ."

Hả? Vân vân. . .

Lâm Văn nhắm mắt lại, hít sâu, nhắc lên thể lực còn sót lại nguyên khí đứng là đi thăm dò xem vừa dị dạng thời gian. Một luồng chân thành nguyên khí mới trong cơ thể mãnh liệt ra. .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45:: Không quản bọn họ, chúng ta bắt đầu ăn!

Sau một chốc, Lâm Văn đề khí cảm thụ một chút trong cơ thể nguyên khí, vừa sử dụng nhiều như vậy nguyên khí, hầu như đều khôi phục, mà chính mình chỉ nhẹ nhàng cắn một cái miếng nhỏ!

Lâm Văn vội vàng đem cái kia lê trạng quả vật thu hồi đến, dựa vào vừa cái kia một cái, liền có thể khôi phục cái hơn chín mươi phần trăm, nếu như bị người khác biết rồi, hậu quả kia đáng lo a! Đối với mấy người tới nói, quả thực chính là điều thứ hai sinh mệnh.

Ngươi suy nghĩ một chút, nếu như ngươi cùng một kẻ địch đối đầu đến nguyên khí mất hết, đối phương cũng gần như, ngươi đột nhiên cắn một cái vật này, nguyên khí trong nháy mắt khôi phục, ngươi chẳng phải là thuận sát đối phương? Nếu như đụng tới không thể địch lại được người, tiêu hao nguyên khí sau khi cắn một cái, mãi đến tận rồi đi đối phương phạm vi, cũng là không sai a! Dù sao nguyên khí khôi phục bình thường đều tương đối chậm.

Lâm Văn trực tiếp lôi kéo Lâm Thạch ra hội trường, đương nhiên, còn làm bộ một bộ hừ thoát đáng vẻ! Lâm Linh không biết ý tưởng, cũng vội vàng đi theo.

Có điều chuyện mới vừa rồi không bao nhiêu người chú ý tới, nhưng không bao gồm Tô Xán.

"Vừa cái kia khẳng định không phải ảo giác, ta dĩ nhiên nhận ra được một tia không gian rung động. Khả năng sản sinh tương tự như vậy gọn sóng, trừ một chút đại năng giả có thể xé rách không gian ở ngoài, vậy thì gần như hẳn là hẳn không gian." Tô Xán đem vừa cái kia nháy mắt về nguyên.

Toàn bộ không gian đều sản sinh một loại tiếng rít thanh âm chói tai, như không gian bị người miễn cưỡng xé rách. Có thể phía dưới những người này dường như chưa từng xảy ra giống như vậy, không hề phát hiện.

Hả? Xác thực là hẳn không gian, chỉ là đẳng cấp còn rất thấp, vì sao ngay cả ta đều suýt chút nữa lơ là? Ẩn giấu thuộc tính. . Dĩ nhiên là ẩn giấu thuộc tính hẳn không gian. Nếu như đều không có khoảng cách gần như vậy, ta khả năng đều không có phát hiện.

Còn có, cái kia cùng hoàng kim lê không khác nhau chút nào đồ vật, chỉ là Lâm Văn tiểu tử kia nhẹ nhàng cắn một cái, ta liền nhận ra được trong cơ thể hẳn tiêu hao nguyên khí hầu như đều khôi phục như cũ.

Hôm nào đến hảo hảo gõ một cái hẳn, vật như vậy cũng không thể tùy tiện lấy ra. Mặc dù có chút lên đẳng cấp lão quái vật không cần như vậy không gian tồn trữ đồ vật, nhưng còn có hậu bối con cháu a!

Lâm Văn kéo lại Lâm Thạch tiến vào hẳn gian phòng, phát hiện hồi lâu phát hiện cũng không có bất kỳ người nào theo dõi.

"Tiểu muội, đóng cửa lại đi!" Ra hiệu sau đến Lâm Linh trước tiên đem môn giam giữ.

"Nhị ca, làm sao, như thế thần kinh hề hề?" Đóng cửa lại sau Lâm Linh hoàn toàn không biết phát sinh cái gì, còn tưởng rằng Nhị ca trong chớp mắt liền biến thành người khác tự, không phải là ăn cái lê sao?

Hắn đúng là không trả lời Lâm Linh vấn đề, trực tiếp hỏi Lâm Thạch vật này từ đâu tới?

Lâm Thạch ngược lại cũng không nghĩ tới tình huống như vậy, nhìn mình Nhị ca một mặt căng thẳng chính mình đáng vẻ, trong lòng đúng là rất cao hứng. Nhân vì là nhà của chính mình người vẫn là như vậy quan tâm chính mình an nguy đi. Vật này cũng là như vậy, chỉ là năm trăm năng lượng trị, có thể nào so với chính là tình thân đây.

"Nhị ca, không có chuyện gì, vật kia là sư phụ của ta đưa ta, nhiều lắm đấy, ngươi xem!" Lâm Thạch đúng là cố ý đem đồ vật đặt ở trong bao trữ vật, vừa chỉ là đem tồn trữ mang từ trong không gian giới chỉ lấy ra. Mà cố ý giả dạng làm là từ trong túi tiền lấy ra túi chứa đồ!

"Hả? Vẫn còn có năm, sáu cái hoàng kim lê, cái này màu đen chính là món đồ gì a? Làm sao có một không giống như là hoàng kim lê a? Từ Lâm Thạch đem đồ vật lấy ra ở trên bàn thì, Lâm Văn rướn cổ lên nhìn kỹ một chút, phát hiện xác thực còn có rất nhiều thứ.

"Nhị ca, ta thế nào cảm giác vật này không giống như là hoàng kim lê a, một cái khác càng không giống." Lâm Linh cảm lấy một hoàng kim quả, đây là tôi thế đồ vật. Nàng có thể không quen biết.

Lâm Văn lắc lắc đầu, biểu thị chính mình cũng không biết, lập tức phản ứng lại: "Ngươi có sư phụ?"

"Đúng vậy đúng vậy, ta có một râu bạc sư phụ già đây! Những thứ đồ này đều là hẳn cho ta, hẳn nói cái này là Tinh Nguyên lê, tiểu muội trong tay cái

kia là hoàng kim lê, một là khôi phục nguyên tức giận, một là tôi thể đồ vật, còn có cái kia đen sì là hắc vân quả, bổ sung thể lực." Nhìn thấy chính mình hai cái huynh muội về giặt mình, chỉ sợ là xưa nay không biết có vật như vậy đi, cũng đúng, hệ thống đồ vật mà! Có điều hệ thống sự khẳng định không thể cùng bất luận kẻ nào nói, không phải vậy bị mấy người chop tới làm thí nghiệm không phải là chuyện tốt đẹp.

"Nhạ, ta chỗ này còn có còn mấy cái, các ngươi một người nắm đi một cái Tinh Nguyên lê đi, có điều vật này không thể duy trì được tính rất lâu, nếu như bảo tồn có làm, đại khái cũng là thời gian mấy năm, không quan trọng lắm, ta chỗ này nhiều lắm đấy, không có chuyện gì đi tìm sự phụ muốn." Mặc dù mình năng lượng trị không nhiều, nhưng còn có thể kiếm lời a! Cho tới (nho đạo đến điển) sự, hiện tại vẫn chưa thể cho hắn, thời gian không đủ, dễ dàng phạm sai lầm.

Không chờ bọn hắn hỏi lại tí mĩ, liền lôi kéo hai người bọn họ ra cửa. Còn đồ vật, một người nắm đi một cái Tinh Nguyên lê, Lâm Văn nhiều cảm một hoàng kim quả. Hết thấy đặt ở từng người trong bao trữ vật.

Nhìn thấy Lâm Thạch mấy người bọn hắn đều trở về, Vương Nhược Tinh nổi lòng lo lắng để xuống. Không biết vì sao, gần nhất đặc biệt quan tâm hải tử tất cả động tĩnh. Lê nào. . .

"Hi hi, Tam ca, này đều sắp đến phiên ngươi, ngươi cái kia đối thủ tên cùng ngươi gần như ngách!" Lâm Thạch không biết, Lâm Linh đứng là nghe rõ ràng. Trên đài hiển nhiên là số mười lăm đối với mười sáu số. Vậy nói rõ Lâm Thạch bọn họ đi lúc này, tiến hành tốc độ rất nhanh mà!

Trên đài hai người đứng là thể lực ngang nhau, ngươi tới ta đi hơn mười chiêu, cuối cùng số mười lăm không địch lại mười sáu người. Một chiêu bị thua.

"Số mười lăm lâm nghiêm thắng! Phía dưới là thập số bảy Lâm Thạch đánh với số mười tám Lâm Thực! Hà?"

Dưới đài một ít không biết ý tưởng người, nhất thời huyền nháo lên, vừa không chú ý, hiện tại làm sao đều là cùng tên người a?

Ngũ trưởng lão nghe được người ở dưới đài huyền thuyên nhất thời đến khí, ai để cho các ngươi không chú ý a, số mười tám nhưng là một cái tiểu bàn tử, mà thập số bảy rõ ràng là một người khác rất!

Không cho giải thích.

"Tam ca, nên ngươi a! Hi hi, nên ngươi!" Nghe được là chính mình Tam ca, mau mau đẩy hắn đi tới, đem hắn bên mép đồ vật lấy xuống.

"Được được được, biết rồi a! Đừng đẩy, để ta ăn xong này một khối mà!" Giương mắt nhìn thấy trên võ đài xuất hiện một tên béo. Quên đi, chờ sau đó nói sau đi!

Không nhanh không chậm cũng đi tới võ đài, mọi người nhìn thấy là hắn, nhớ tới từng trận tiếng hoan hô, Lâm tộc trưởng phủ một môn ba hùng, Lâm Đông là không cần phải nói, Lâm Văn giao đấu cũng có thể quyền có thể điểm, thực tại không sai. Mà Lâm Thạch dĩ nhiên cũng có thể bính quả ba tầng tu giả. Mà chuyện quan trọng nhất trong miệng hắn hiện tại lại lấy ra như thế ăn đồ vật.

Lâm Linh ở phía dưới tức bực giậm chân!

Đợi đến Lâm Thạch cũng tới đài, cái kia trọng tài liền tuyên bố này cuộc tranh tài bắt đầu!

"A a, ăn ngon!" Trong miệng hừ hừ, quay về đối diện Lâm Thực mời cái thủ thế, thấy thể nào đều có vẻ không ra ngô ra khoai.

"Người cũng gọi là Lâm Thực?" Hấn cho rằng hai người là đồng nhất cái thực tự!

"Đúng vậy đúng vậy! Ta nhưng yêu thích ăn đồ ăn vật!" Xem thấy đối phương một tiểu bàn tử, lập tức hỏi người có phải là cũng thích ăn a?

"Khà khà, ta ở ngoại tổ phụ gia, chính là chuyên môn mình làm ăn sau đó chính mình ăn. Mỹ vị mùi phần, tiện sát người bên ngoài ngạch!" Khóe miệng còn giữ dư vị vô cùng ngậm nước. Thấy thế nào đều có vẻ là làm xấu cả phong cảnh!

Hai người đều không khác mấy, Lâm Thạch trực tiếp từ túi chứa đồ lấy ra một bàn trư thủ thịt, đưa cho Lâm Thực, biểu thị đây là mình làm!

"Oa, món đồ gì thơm như vậy a!"

"Đúng vậy đúng vậy, làm sao cảm giác như là trên trời mỹ thực a! Phiêu hương phân tán, nghe đều là say rồi." Trên đài mọi người vừa còn không cảm thấy có cái gì, mãi đến tận Lâm Thạch đem chính hấn làm đồ ăn lấy ra thời gian, ầm ầm một trận huyền nháo.

Phán xét trên đài lâm tính cùng mở bắt đầu còn đang nhắm mắt dưỡng thần, hàng này đem đồ vật làm ra đến, một luồng mùi thơm làm sao cũng không giấu được a! Dùng sức ngửi một cái, oa! Thực sự là hương a! Mở mắt ra nhìn một chút, dĩ nhiên trên đài cái kia thẳng nhải con làm ra đến động tĩnh, khí sát lão phu vậy!

Tô Xán đã sớm nghe thấy được, khà khà, thật không hổ là hấn!

Trọng tài đúng là không nhìn nổi, bôn trên võ đài, lớn tiếng quát lớn đạo, này như mặt trên thoải, đây là luận võ tái, đều không có để cho các người đến ăn.

Lâm Thực đúng là có chút sợ rồi. Tất cả gia gia của chính mình cũng chỉ là chỉ thử thoáng có chút địa vị người. Có thể Lâm Thạch thì lại khác, hấn đúng là không quản nhiều như vậy.

"Huynh đệ, không quản bọn họ, chúng ta ăn là được rồi!" Nhân sinh đến một tri kỷ, còn cầu mong gì a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46:: Kỳ hoa đối chiến

"Này chuyện này. ." Lâm Thực chỉ chỉ trên mặt vẻ giận dữ tăng mạnh ngũ trường lão.

"Khắc khắc, đã quên này tra, còn tưởng rằng là ở ta trong sân đây!" Lâm Thạch vỗ một cái đầu, biểu thị chính mình rất dễ quên. Nhìn thấy ông lão kia còn dự định nói cái gì, mở ra miệng rộng, thành thạo liền đem cái kia trư thủ thịt ăn cái gần như, đương nhiên, trực tiếp xé ra gần một nửa cho Lâm Thực.

"Chờ đã, lập tức liền được rồi, huynh đệ, nhanh lên một chút ăn rồi, không phải vậy hử nhưng là tức giận!" Con mắt nhìn muốn nói lại thôi ông lão, Lâm Thực nhất thời mặt kệ, vì mỹ thực, bắt đầu ăn!

Vẫn còn có mùi thơm tràn ngập trên không trung, rõ ràng đồ vật đều biến mất a!

"Thập số bảy Lâm Thạch, " nhìn thấy Lâm Thực ăn xong, nhất thời liền biến thành người khác tự, tràn đầy tuần vũ đáng khen! Một đôi mắt bên trong chiến ý âm âm!

Lâm Thực đúng là bị hấn như vậy đột nhiên xuất hiện biểu hiện sợ rồi, chính mình cũng cảm giác như tuổi thơ bị mãnh thú nhìn chăm chăm thì không khác nhau chút nào, tràn ngập nguy hiểm, này vẫn là vừa thiếu niên kia sao? Đang định một chiêu không đúng, liền trực tiếp chịu thua được.

Khán giả đúng là nhận ra được vừa cái kia đậu so với thiếu gia, bây giờ thay đổi một bộ dáng đáp, cho rằng đại chiến có hi vọng, đặc sắc tất nhiên lộ ra! Điều mở to hai mắt, nhìn trên võ đài hai người. Trọng tài ở Lâm Thạch "Biến thân" thời điểm liền lui xuống đi.

"Số mười tám Lâm Thực." Xin mời. . .

"Huynh đệ, vậy ta có thể ra chiêu ha, nếu như không đúng chỗ nào chỗ, kính xin tha thứ ha!" Nhân vật trước mặt bị hệ thống một lồng tráo, phát hiện chỉ là cường thể hai tầng, lực công kích cực thấp, tư chất cái gì đều không thể nào được!

Duy nhất chủ yếu chính là hấn nấu nướng skill thiên phú đều rất tốt. Hơn nữa tên của hấn cùng tự mình rót là không giống, thay đổi một chữ. Cùng âm mà thôi.

Lập thật thân hình, Lâm Thạch xác thực cũng không có chủ động xuất kích!

Dưới đài khán giả trên đài bình ủy đều không hiểu làm cái gì vậy! Đến cùng đánh vẫn là không đánh a.

Trong chớp mắt, chỉ thấy Lâm Thạch mở miệng "Trư thú thịt chi phi thiên độn địa làm thế nào pháp?"

Ồ, làm sao dưới đài té xỉu một bọn người đây!

Lâm Thực trán mạo hắc tuyến, làm sao cũng không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên hỏi chuyện như vậy! Đại ca, đây là luận võ giải thi đấu, đều không có luận thực giải thi đấu! So với mình còn không chuyên nghiệp a! Có thể vừa nghĩ muốn tu vi của chính mình, đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu thủ thế đều thanh tỉnh lại.

So với cái này, tự mình rót là cường hạng: "Trư thú, một loại chất thịt ngon, đa số gây gò thịt dã thú, nhưng một khi nấu nướng lên, sẽ toả ra một luồng không tên mùi tanh, làm cho mùi vị giảm nhiều, nếu như vậy, ngoại trừ chỉ có thể thiêu đốt ở ngoài, tất yếu đi mùi tanh!" Chính mình tuy rằng đều không có cái gì bếp trưởng, tuy nhiên bù đắp được bình thường đầu bếp, như vậy nông cạn đạo lý chính mình vẫn là hiểu.

"Vậy như thế nào đi tỉnh?" Lâm Thạch trực tiếp chọn trong giọng nói vấn đề.

Lâm Thực ưỡn ngực, những khác hoặc là không biết, như cái này thông thường trư thú thịt vẫn là rất đơn giản "Trư thú, đi bị cắt thành một khối nhỏ thời gian, để vào vị hỏa nước lạnh trong nồi luộc một phút, sau đó vớt lên, thả một chút xanh miết, là được!

Lâm Thạch gật gù đầu, chính hắn một Tiểu Mỹ thực gia tên gọi bên trong, mang vào có mỹ thực phương pháp luyện chế.

Đang chuẩn bị mở miệng thời gian, người ở dưới đài không làm, ai tới nghe các người giảng cái này a, làm đầu bếp không phải là cái gì tốt công tác, còn chưa kịp thì đầu đến thoải mái.

"Hai người các người hạ xuống, đôi cuộc kế tiếp, thực sự là không hiểu ra sao a!"

"Trên đài hai người nghe, các người đã bị vây quanh, dừng lại các người thao thao bất tuyệt mỹ thực thoại, không phải vậy, mỗi một người đều kéo đi đào mỏ!" Khôi hài người e sợ cho thiên hạ không loạn.

"Hai người các người còn không bắt đầu giao đấu, liền trực tiếp coi như các người thua a!" Trọng tài đều không nhìn nổi, đúng là thật đông dài nói!

"Lâm huynh người xem . . ." Lâm Thực nhìn Lâm Thạch, hắn có thể không lớn như vậy can đảm, cũng không dám vào Lâm Thạch vì là Lâm Thạch, không phải vậy làm sao cũng cảm giác là kêu mình tới.

"Vây cũng tốt, so với xong tái sau này hãy nói việc này!" Lâm Thạch gật gù.

"Ngạch, quên hỏi người, người là muốn kéo dài thời gian đây, vẫn là tiết tiết kiệm thời gian đây?" Lâm Thạch vỗ vỗ đầu, suýt chút nữa quên hỏi chuyện nghiêm trọng như vậy.

Lâm Thực không rõ ý tưởng, cái gì gọi là kéo dài thời gian cùng tiết kiệm.

Ý này chính là một chiêu phân thắng thua, xong không nể mặt mũi. Vẫn là kéo dài đánh nửa canh giờ, sau khi lại một chiêu phân thắng thua. Cho một chút mặt mũi.

"Kéo Thạch Đầu bố có được hay không?" Xem Lâm Thực không phản ứng, còn nói một tuyển hạng, liền tuyển cái kia nhanh lên một chút chậm một chút,

Lâm Thực không biết cái gì gọi là kéo Thạch Đầu bố. Vậy thì một chiêu phân thắng thua đi!

Âu khắc! Âm . .

Đi xuống đi!

Đều không có tiếp tục đánh, mà là chính hắn nhảy xuống. Ca! Ta cùng người đông dài lâu như vậy, cho chút mặt mũi mà!

Dưới lời đài truyền đến một trận âm thanh, không đánh mà thắng chi bình, cái này cũng chưa tính nể tình a! Có đủ hay không a.

"Thứ tám cuộc tranh tài, tộc trưởng phủ Lâm Thạch thắng! Chi thứ con cháu Lâm Thực đào thải!" Vừa lúc kết thúc, ngũ trưởng lão nào động mở ra, đây là người nào a! Đem như thế nghiêm túc thi đấu xem là chơi à? Hôm nào phải đến cùng tộc trưởng nói một chút, đừng mang hồng rồi gia tộc ân huệ nam

Nhìn thấy như vậy thì đầu, mọi người thất vọng!

"Thích, như vậy dĩ nhiên cũng có thể chạy đến bốn mươi lăm dặm, rút thăm thời điểm không phải cố ý nhường đi!"

Thính phòng. Lâm Bắc. Khinh bỉ liếc mắt nhìn trên đài Lâm Thạch, như vậy vai hề không đáng sợ! Chính mình bắt đầu còn thực tại coi trọng hắn đây. Không nghĩ tới, ha ha!

Tu vi với hắn người như thế. Rác rưởi!

Lâm Thạch cũng mặc kệ cái gì gọi là thẹn thùng, da mặt dày người, không có gì lo sợ!

Chờ thứ chín trăng vừa bắt đầu, người ở dưới đài đúng là không đang dây dưa cái này. Phần lớn người đều khá là thương thức như vậy thực làm phái!

Bình lách cách bành! Tùng cú đâm thấu thịt.

Đại đa số Lâm thị con cháu cũng có thể quyền có thể điểm. Thực tại không sai.

Chỉ là có chút quá mức bình thản, không có những kia cường lực nhân vật thì kích thích tính!

Không ngoài dự đoán, Lâm Bắc một chiêu đánh bại Lâm Tư. Mà đối mặt Lâm Nam cái kia cường thế ba tầng chi thứ con cháu, dĩ nhiên đánh cũng không đánh, trực tiếp chịu thua.

Đại khái ở hơn ba giờ chiều, kết thúc vòng bán kết! Nhiều lần thay phiên luận bàn, đều không có đánh vào vương thấy vương tình cảnh. Lâm Thạch chỉ là lại ung dung đánh bại một lâm gia con cháu liền thăng cấp.

Mà vị trí thứ mười tổng trận chung kết tiêu chuẩn cũng đã đi ra. Phân biệt là Lâm Đông, Lâm Bắc, Lâm Nam, Lâm Văn, còn có Lâm Thạch.

Tộc trưởng phủ một môn chiếm ba cái tiêu chuẩn, Lâm Trung Thiên đúng là lão hoà an ủi. Nhưng thật không tiện đại bật cười. Dù sao còn phải chú ý hình tượng, sợ bị người hiểu lầm vì là hung hăng tự đại.

Mà còn có năm cái bên trong có một nhưng là hai trường lão tôn tử Lâm Phù. Cảnh giới ở cái kia, cũng đều không có rất xui xẻo, thuận lợi thăng cấp.

Còn có một vị nhưng là tam trường lão chi tôn lâm an. Tứ trường lão chi tôn lâm hi! Chi thứ con cháu lâm kiệt. Còn có một nhưng là gọi Lâm Kỳ.

Mà ngày mai bắt đầu tổng trận chung kết! Dù sao mấy người bị thương mà cần đứng lúc an đường. Vì lẽ đó ai về nhà nấy, các tìm các mẹ! Nếu như từ ngoại thành tới rồi nhân vật, phần lớn đều sống nhờ ở trong khách sạn.

Dù sao đại đa số đều là ở Thanh Phong thành. Như Thanh Phong thành môn phái nhỏ Thanh Phong phái, Thẩm gia vân vân.

Nếu như thực sự quá xa thế lực, bình thường Lâm gia đều sẽ sự an bài trước thật dừng chân vấn đề. Cá nhân hoặc là Đặc nhỏ thế lực thì lại không có

loại đài ngộ này.

Chạng vạng vô cùng. Lâm Trung Thiên bên trong thư phòng! Nghênh đón thời đó cho rằng sẽ đến tham quan đại nhân vật.

Rõ ràng là Niếp Phi Nhi một nhóm, tỷ nữ Tiểu Lam ở ngoài cửa điện, cũng không có đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47:: Gặp lại thì khó đừng cũng khó

Niếp Phi Nhi bắt đầu là dự định kiên cường hiện thân Lâm gia Đại Bì, trước đó phái người đến Lâm gia nói cho nói mình sẽ đến. Độ khả thi rất lớn, không muốn trước tiên nói ra, miễn cho đến lúc đó không có không đến nỗi không đẹp.

Chỉ là sau đó phát hiện một chuyện, cho nên mới không có thông báo Lâm gia liền chính mình đi vào.

Về phần bọn hắn ở trong thư phòng nói cái gì, hầu như không có bao nhiêu người biết. Sau đó, Lâm Trung Thiên cùng cha lâm tinh Tề (đù) đã nói một hồi, nhưng hắn lại làm cho Lâm Trung Thiên mình làm chủ là được.

Sau đó Niếp Phi Nhi một nhóm rời đi Lâm phủ, đi lâu ở ngoài lâu hơi làm nghỉ ngơi.

Đêm đó, Niếp Phi Nhi tỷ nữ Tiểu Lam một người xuất hiện ở Thanh Phong thành một chỗ âm u góc. Nàng chỉ là trước đó cùng chính mình tiểu thư nói có chút việc tư mà thôi. Niếp Phi Nhi chưa từng có hỏi, liền do nàng đi tới.

Nàng cũng không biết nàng chuyện làm, Niếp Phi Nhi đã biết được. Còn ở kiên trì làm nàng vị trí có thể mang cho lợi ích của nàng việc.

Ở nàng đi không lâu sau, An Tề liền theo phía sau nàng. Còn ẩn núp trong bóng tối hộ vệ, hết thấy lưu lại bảo vệ tiểu thư an nguy. Nhưng việc tư có hắn đứng ra tốt hơn. Bởi vì khá là yên tâm.

Nhưng Tiểu Lam không biết a, chính đang âm u bên trong góc hội kiến một vị áo bào đen nam tử.

Nam tử này một thân trường bào màu đen, khuôn mặt lại có một quý đầu mặt nạ. Thanh âm khàn khàn, nhỏ dài bệnh trạng bạch bì xương tay. Người bình thường nhìn thấy thì sẽ không rét mà run. Đặc biệt là nguyệt quang bao phủ không tới trong bóng tối.

"Hắc y vệ, đây là ta ngày gần đây đến thu dọn một ít 'Tinh bảo', phiền phức xin người giao cho Bộ công tử." Tiểu Lam nói là nói như vậy, nhưng đồ vật cũng không có cho hắn.

Đối với mới biết đây là thấy tiền sáng mắt nô tài. Chính mình cũng là làm chủ gia làm việc, trước đó cũng biết có này một lần, cũng chẳng có bao nhiêu, trực tiếp từ trong vòng tay chứa đồ lấy ra một túi chứa đồ, ném cho Tiểu Lam.

Tiểu Lam nhìn một chút bên trong túi đựng đồ đồ vật, thoả mãn gật gật đầu, khoe mắt lơ đãng trong lúc đó phát sáng, tặc lượng tặc lượng, vậy nói rõ này đồ vật bên trong thật là khá.

"Đồ vật cho ngươi, cái kia đồ vật của ngươi cũng có thể cho ta đi! Không muốn mưu toan xoay cái gì tâm nhãn, nếu như những thứ đồ này không đầy đủ để thiếu chủ thoả mãn, hậu quả ngươi phải biết!"

Thiếu chủ đồ vật không phải là ngươi nhỏ nhỏ này tỷ nữ có thể lấy không.

"Biết, biết, ta làm việc xin mời Bộ thiếu gia yên tâm, thỏa thỏa." Lâu như vậy đều không có xảy ra việc gì, chính mình cái kia mê gái tiểu thư, liền biết nhìn chăm chăm nàng tình ca ca, cái nào có tâm sự quản ta a.

Đến lúc đó nàng tình ca ca chết rồi, nhưng là có trò hay xem đi! Ta cũng đến tìm kĩ đường lui, không phải vậy sẽ bị người trước mắt này chủ nhân nuốt chửng không còn một mống.

Nàng là thấy tiền sáng mắt, có thể nàng không ngốc a.

"Vậy ngươi cẩn thận, chớ đem thiếu chủ sự làm hư hại, không phải vậy ngươi sẽ biết tay!"

Người áo đen hướng về trước đi mấy bước, liền biến mất thân hình.

Tiểu Lan đặc ý xem trong tay túi chứa đồ, đem đồ vật bên trong tất cả đều bỏ vào nàng ** bên trong túi đựng đồ kia bên trong. Nàng cố ý may ở nơi đó, bị người phát hiện tỷ lệ liền rất nhỏ. Y vật đều là bản thân nàng thanh tẩy.

Cho tới túi đựng đồ kia, cũng ném vào trong túi, dù sao cái này có thể không rẻ. Hơn nữa vốn là túi chứa đồ không gian chứa đồ lượng liền không lớn, như vậy giữ lại liền rất tốt đẹp. Nàng có thể không nỡ ném.

Cho tới cái kia Bộ thiếu chủ có hay không ngu như vậy, liền không biết. Ngược lại nàng là không nhìn ra túi chứa đồ cộng thêm bên trong đồ vật mang vào một chút có thể biết nàng chỗ ngồi vật chất. Vô sắc vô vị, người bình thường phát hiện không ra.

Nàng mới vừa vừa rời đi không lâu, một con gió tán ra. Gõ gõ người áo đen kia rời đi vị trí. Chạy về phía trước.

Chờ nàng trở lại lâu ở ngoài lâu thì, đêm đã khuya.

Đội nàng dự định tiến vào người tên cửa hiệu phòng nghỉ ngơi thời gian, đẩy cửa phòng ra.

"A. . ." Tiểu Lam quát to một tiếng, khắp toàn thân vui mừng đều bị dọa đến run rẩy.

Định thần nhìn lại, rõ ràng là chính mình tiểu thư ngồi ở trong phòng trên ghế. Chính uống trà đây.

"Đại tiểu thư. . ." Tiểu Lam cúi đầu, lo sợ bất an kêu một tiếng. Lúc này Đại tiểu thư xuất hiện ở trong phòng mình, tất không chuyện tốt, lẽ nào. . .

Niep Phi Nhi nghe được Tiểu Lam tiếng kêu, để chén trà trong tay xuống, ngẩng đầu lên. Thẳng tắp nhìn đối phương.

Trong phòng trầm tĩnh mấy phút. . .

Niep Phi Nhi đánh vỡ cục diện như thế: "Tiểu Lam, ngươi theo ta bao nhiêu năm?"

"Hồi tiểu thư, nô tỳ thuở nhỏ tùy tùng tiểu thư. Đến nay đã mười một năm."

Mười một năm a! Lâu như vậy chẳng lẽ còn không chống đỡ được những thứ đó sao.

"Ta có thể có không xử bạc với ngươi chỗ? Ta Niep Phi Nhi có thể có bất nạt làm khó dễ ngươi địa phương? A. . ." Chính mình đợi nàng như tình cùng tỷ muội, tự hỏi không thẹn với bất luận người nào. Càng nói càng tức giận.

Một chường võ ở bàn ở.

Bính rồi. .

Bàn trực tiếp chia năm xẻ bảy. Động tĩnh đã kinh động trong khách sạn mấy người. Ôn ào muện như vậy còn đánh nhau a. Khách sạn quán sự Lâm Tứ đang định đi trên lầu nhìn, lại bị một vị trên mặt không mang theo chút nào tức giận người ngăn lại.

Trực tiếp ném cho hắn một đồng tiền vàng. "Trên lầu đồ vật cái này đủ bồi sao?"

Lâm Tứ gạt gù, bảo hoàn toàn được rồi. Liền do hắn đi được rồi. Dù sao năng lực chỉ là một ít gia cụ, phạm không được đắc tội những người này. Hôn nữa này đồng tiền vàng có thể mua rất nhiều thứ.

Tiểu Lam biết hắn là sự việc đã bại lộ, không nói gì nữa, bởi vì giải thích thế nào đều vô dụng, chỉ có thể xin tha. Xem ở đây sao nhiều năm phần trên, mới có thể tha thứ nàng đi. Trực tiếp quỳ trên mặt đất.

"Tiểu thư, Tiểu Lam tự biết có tội, cầu tiểu thư xem ở nô tỳ qua nhiều năm như vậy hầu hạ tiểu thư phần trên, vòng qua nô tỳ lần này đi!" Hướng về trên mặt chính mình dùng sức nhanh tay nhanh mắt. Mãi đến tận hai gò má đỏ chót.

"Hắn cho ngươi bao nhiêu chỗ tốt, để ngươi cái này cùng ta tình cùng tỷ muội người, làm ra như vậy việc!"

Chỉ tiếc mải sát không nên kim, mặc dù bình thường chỉ là dùng ở trường bồi cùng vẫn bồi trong lúc đó hình dung từ. Có thể chính mình cũng coi như là nàng nửa cái tỷ tỷ a.

"Bộ công tử. . ."

"Hả?" Niếp Phi Nhi một hanh. Còn gọi người kia vì là công tử.

"Ngạch, từng bước cao cho ta ba trăm kim tệ, một bình Tây Tựu Đan, một chút bình thường cấp võ kỹ. ."

"Chỉ có ngàn ấy?"

"Còn có chút những khác. . . Có thể tiểu thư, hần chỉ là để ta giám thị một hồi ngươi, đem ngươi thông thường động thái nói cho hần mà thôi. Ta cũng chưa hề đem ngươi rất nhiều việc riêng tư nói ra a!" Tiểu Lam quỳ trên mặt đất, câu nói này đúng là thật sự, nàng không dám nói quá nhiều, bởi vì Nhiếp gia tuy nhiên đều không có dễ dãi.

Nếu như đắc tội sâu hơn, người khác cũng sẽ không vì chính mình cầu xin, vậy mình lâu như vậy tới nay làm những chuyện như vậy đều là không đáng.

"Như vậy năm đó Tiểu công tử nhưng là ngươi nói ra đi, chính là dẫn đến hần chết oan chết uổng?" Đó chỉ là chính mình gặp phải một vị tuổi trẻ điểm công tử, chỉ là đối phương khoa chính mình vài câu, sau đó có chút tan rã trong không vui, chỉ đến thế mà thôi.

Sau đó không lâu, liền truyền ra người này thi thể ở ngoài thành phát hiện. Lúc đó cũng không nghĩ quá nhiều. Một ít lời đồn đãi cũng truyền không tới chính mình trong tai.

"Cái này xác thực là ta nói, này đều không có từng bước cao quan tâm ngươi mà! Dù sao ngươi là hần. . ."

"Câm miệng, ai bảo ngươi nhắc lên sự kiện kia!" Niếp Phi Nhi nộ quát một tiếng, Tiểu Lam nhất thời không dám nói ngữ.

Niếp Phi Nhi cẩn thận nhìn một chút quỳ ở trước mắt cái này làm bạn chính mình mười một năm tỷ nữ. Mười một năm a!

"Bắt hần cho đồ vật của ngươi toàn bộ đưa trước đi, ngoại trừ một trăm kim tệ bên ngoài. Theo ta lâu như vậy, coi như đưa cho ngươi bồi thường đi, sau đó không muốn xuất hiện ở trước mặt ta là tốt rồi. Đồ vật thả xuống là có thể đi rồi."

Niếp Phi Nhi hơi híp mắt, nhú lại lông mày, thật giống trong đầu trải qua nhiều lần. Làm quyết định gì. Trước sau không muốn lại nhìn người trước mặt.

"Tạ tiểu thư ơn tha chết! Nô tỳ xin cáo lui, hi vọng tiểu thư sau đó trải qua được, có Lâm tướng công như vậy cô gia là được."

Tiểu Lam lại hướng Niếp Phi Nhi dập đầu lạy ba cái. Từ ** bên trong móc ra túi chứa đồ, đem đồ vật để lên bàn. Chỉ chứa một trăm kim tệ, này một trăm kim tệ đủ khiến năng sinh hoạt rất tốt đến già.

Ở gian phòng thoáng thu thập một hồi hành lý, trước khi đi đóng cửa lại.

Lâm tướng công, lâm Văn ca ca. Phi nhi còn không biết lúc nào có thể gặp lại ngươi.

Quá một phút, An Tề cũng tới đến nguyên bản Tiểu Lam người tên cửa hiệu ngoài cửa phòng, gõ gõ môn.

"Thực sự là lẽ nào có lí đó. Ta trở lại hãy cùng phụ thân nói, để hấn đem vụ hôn nhân này lui, ta chính là xuất gia cũng không muốn gả cho cái kia chó lợn không bằng súc sinh!" Niếp Phi Nhi giận dữ!

An Tề từ người áo đen kia trên người lục soát rất nhiều vì là từng bước cao làm tăng tận thiên lương việc.

"An thúc, chuẩn bị ngựa, người đi Lâm phủ nói một chút, chúng ta hôm nay liền trở về."

Gặp lại thì khó đừng cũng khó, đông phong vô lực bách hoa tàn.

Hôm nay từ biệt, chẳng biết lúc nào lại gặp lại.

Tái kiến, lâm Văn ca ca.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48:: Làm giao dịch

Suốt đêm không nói chuyện. . .

Ngày thứ hai, trời mới vừa tờ mờ sáng, Lâm gia sân luyện võ bên trong phát sinh non nớt nhưng kiên định gọi hào thanh.

Hừ hừ. . .

Ha ha. . . .

Dù cho ngày hôm nay là Lâm gia Đại Bi tổng trận chung kết ngày, cũng không có một chút nào thả lỏng thời gian. Học như đi ngược dòng nước, con đường tu luyện, cũng giống như vậy.

Lâm gia ân huệ nam chính ở sân luyện võ bên trong làm mỗi ngày Thần thao. Tranh thủ một ít còn chưa đột phá đến cường thể một tầng thiếu niên, có thể vì đó đặt móng. Dù sao cái đại lục này vẫn là lấy vũ Phong cường thịnh!

Tài mọn bốn, năm tuổi, theo trong tộc các ca ca học ra dáng. Đại cũng có mười bảy mười tám. Nhưng cũng là bốn tầng trở xuống. Ngày hôm nay mười vị người dự thi là không cần đến thể dục buổi sáng.

Đương nhiên, cũng không cần đến rồi, dù sao vượt qua bốn tầng, cũng đã từ ngoài vào trong. Một chút có thể đến có thể không được. Đương nhiên, trong âm thầm người làm thể nào đều do người định.

Mà một khi quá nhất định tuổi tác, vẫn không có đột phá, vậy người này trên căn bản là đời này vô vọng. Trừ phi một ít nghịch thiên đồ vật.

Như là Lâm Thạch làm nỡ thực phi long tại thiên. Trong đó tài liệu chính đều không có Địa Long thịt cùng bạch giả kê, mà là hấp thu Tô Xán ôn hòa năng lượng. Nếu như là tảo bạo năng lượng, ngay lập tức là có thể căng nứt mọi người.

Lâm Thạch đúng là dậy rất sớm, còn tu luyện hán vẫn là có ý định không đi.

Làm một cuộc đời hán bên trong có khả năng ảnh hưởng toàn cục quyết định. Không lại đi khổ ha ha tự ngược, quá mức ăn ăn uống uống, làm thêm nhiệm vụ đến kinh nghiệm nhanh. Đương nhiên, đừng tới bảo vật mỹ thực, nên trên hay là muốn trên.

Dù cho đều không có nhiệm vụ, mình cũng phải ăn a.

Thực thần mà, hán là lấy thực làm trọng. Thực thần đạo tức ta nói. Ta hành động bên nói việc làm. Thô bạo chi thực thần đạo, ôn hòa chi thực thần nói. Ta hành đều ta nói.

Thích làm gì thì làm, du hí nhân gian. Có lẽ sẽ so với vui đầu khổ luyện đến thực tế điểm.

Dù sao mình cái này thực thần hệ thống, chính là to lớn nhất lỗ thủng. Cũng chính là cái gọi là biến số. Mà chính mình cũng là trong thế giới này biến số bên trong một khâu.

Từng bước từng bước chờ xem được rồi.

Hạo nhật soi sáng vạn vật, Lâm gia Đại Bi tổng trận chung kết cũng thuận theo náo động.

Lâm Thạch theo đại ca Lâm Đông đồng thời tiến vào hội trường, bên cạnh chính là hán Nhị ca cùng tiểu muội.

Nhìn thấy tộc trưởng phủ một môn ba hùng, còn có một vị tiểu cân quắc, có điều là nghênh tới vẫn là qua lại, đồn dập hướng bọn họ chào hỏi. Dù sao mới là xuống giới Lâm thị tộc trưởng dự bị mạnh mẽ người cạnh tranh.

"Lâm Đông thiếu gia

, Lâm Văn thiếu gia, Lâm Thạch thiếu gia, Lâm Linh tiểu thư được!"

Lâm Tứ huynh muội bên trong đại ca, hán lẽ ra nên vì là những này làm cái trả lời chắc chắn. Nếu như là thế lực nhỏ Đầu Mục hoặc là các trưởng bối, hán đều là cười ha ha vãn an, nếu như là gia nô, thì lại gạt đầu ra hiệu liền có thể.

Đều không có hán ngạo mạn, mà là những kia gia nô không dám nhận đại lễ.

Một phương khác, Lâm Nam mang theo tam trưởng lão chi tôn lâm an

, tứ trưởng lão chi tôn lâm hi, vẫn là một chi thứ con cháu lâm kiệt. Mà Lâm Bắc nhưng là mang theo một cái khác kiệt ngạo chi thứ con cháu Lâm Kỳ đi tới.

Tuy rằng Lâm Bắc quá mức quái gở, nhưng thân là lần trước ba mạnh, cũng đều không có cái gì tùy tùng đều không có.

Còn có một người nhưng là Lâm Phù, không có theo bất luận người nào, lấy tự thân vì là mạnh mẽ mà tự tin. Luận bối cảnh, cháu của nhị trưởng lão, luận thực lực, năm tầng luyện tùy trung kỳ, cận chiến có thể cùng Lâm Văn đấu cái lực lượng ngang nhau.

Nhìn thấy bốn cái đội ngũ trước mặt đối mặt, mọi người đều chỉ là gạt đầu ra hiệu, nhưng trong mắt cái kia cổ mãnh liệt chiến ý Ngạo Thiên.

Vốn tưởng rằng có thể ở Đại Bi trước xem người xem nào nhiệt môn, thấy bọn họ hòa hòa khí khí, liền một vừa rồi đi.

Chính cho rằng liền như vậy bỏ qua thời điểm, một thanh âm đột ngột tán ra ở cái này trong vòng nhỏ. Mọi người đều nhìn âm thanh đầu nguồn.

"Đại ca, cái này là ai vậy! Hắn chỉ chỉ Lâm Bắc," lại nói hắn đối với Lâm Bắc ấn tượng không sâu, nhưng còn không đến mức không biết ai là ai.

Lâm Đông không biết tiểu tử này tại sao hỏi như vậy, nhưng mình trong ấn tượng hắn lần trước nhưng là cũng ở bên cạnh quan chiến a! Quên đi chính mình phối hợp điểm chính là. Có thể tiểu tử này có cái gì ý đồ xấu đi.

Lâm Đông trả lời hắn nghi vấn: "Đây là người Lâm Bắc ca! Tu vi rất là cường hãn, tương tự ở bên ngoài rèn luyện gần đây mới Quy gia."

"Lâm Bắc ca a, thất kính thất kính!" Có thể nói thì nói như thế, nhưng lễ không có đến a, chỉ là thoáng ôm quyền mà thôi.

"Người đây là thái độ gì. . ." Lâm Bắc đúng là không nói gì, có thể bên cạnh Lâm Kỳ đúng là vì đó bất bình dùm.

Lâm Thạch không có quản hắn, để chu vi gia nô xin mời kết cục, những người không liên quan không muốn xuất hiện ở này mười mét bên trong.

"

Nghe đại ca ta nói, người cũng là tu hành ở bên ngoài, khắp nơi rèn luyện. Vậy khẳng định là kiến thức rộng rãi ngách!" Lâm Thạch nhìn cái kia trên mặt đến nay không hề ý cười thanh niên. Chính chờ hắn đáp án.

Nghe đến đó, Lâm Bắc cái kia đều là bản trên mặt hơi nhếch lên một luồng âm hiểm cười, khiến người ta xem ra rất quý dị.

"Ta ngược lại thật ra theo đội ngũ khắp nơi rèn luyện, có thể mắc mớ gì đến người đây?" Còn có cái gì đáng giá vì chuyện này thanh trảng.

"Ha ha, khẳng định quan ta sự đi, các người cũng là Lâm gia một phần tử mà, xảy ra chuyện nhiều không tốt!"

"Tam đệ, người làm gì thế! Có người nói như vậy thoại sao?" Người khác không nói lời nào, có thể chính hắn một Lâm thị tộc trưởng phù con trai trưởng nhất định phải làm ra một thái độ, hắn nói nhất định sẽ để rất nhiều người không thích, do đó ảnh hưởng gia tộc một đời mới con cháu đoàn kết.

"Ha ha, ta Lâm Bắc cứu tử nhất sinh, nhưng còn may là còn sống sót." Bị hấn vừa nói như thế, xác thực, chính mình vì tu luyện ngâm bao nhiêu đắng, trải qua bao nhiêu thời khắc sống còn, ở các loại đau khổ xuống còn có thể sống, xác thực rất không dễ dàng.

"Vậy ngươi có phải là rất nhiều lúc đều là bởi vì nguyên khí không đủ, thể lực không đủ, chờ chút nguyên nhân mới dẫn đến a!"

"Vậy thì như thế nào!" Sự kiêu ngạo của chính mình không cho người khác nghi vấn.

"Cùng ngươi làm cái giao dịch làm sao? Bao ngươi thoả mãn liền vâng."

Nghe đến đó, rất nhiều người nổi lòng lo lắng cuối cùng cũng coi như là để xuống, còn tưởng rằng hàng này là đến khiêu khích, là đến không có chuyện gì tìm cớ.

Nguyên lai chỉ là làm giao dịch a.

"Vậy phải xem đồ vật của ngươi có đáng giá hay không đạt được!" Hấn đúng là không thành vấn đề, ngược lại mình có thể có chỉ có một cái mạng. Nếu như không thể trở nên mạnh mẽ, chính mình cái kia một bên hệ địa vị sẽ vẫn thẳng không đi đến.

Hấn muốn không chỉ là chi thứ bên trong địa vị cao, mà là từ chi thứ biến thành dòng chính, dù cho phân hệ đều được. Hơn nữa, hấn theo đuổi cũng rất cao, không giới hạn ở tòa thành nhỏ này bên trong, thế giới bên ngoài thật sự rất lớn.

Lâm Văn đúng là nghe được, chính mình Tam đệ khẳng định là nắm những thứ đó cùng Lâm Bắc làm giao dịch, dù sao vậy cũng là có thể cứu mạng đồ vật, nhưng là. . . Quên đi, hấn có hấn dự định, chính mình liền không nữa khuyên nói xong rồi.

"Cái kia thi đấu sau khi xong tìm cái thời gian nói sau đi." Ha ha, chính mình đến phòng ngủ chu đáo.

Chờ đến gần như đi xa sau khi, hấn lại nói một câu.

"Ngày hôm nay Đại Bì ta nhưng là đệ nhất ha!" Ha ha.

Lâm Bắc nghe nói như thế, suýt chút nữa dưới chân không vững, nghiêm trọng hoài nghi nghe hấn nói tới giao dịch dựa vào vô căn cứ. Mọi người ngây ngốc, mình mới là đệ nhất.

Lâm Nam quay đầu lại, nhìn một chút cái kia chính đang cười to Lâm Thạch, trong lòng suy nghĩ cái gì, sau đó cũng cười cợt, hướng về chỗ lùi đi tới.

Lâm Đông thật sự có điểm xem không hiểu chính hấn một Tam đệ, mặc dù biết hấn tu vi xác thực cao, nhưng cũng chỉ là năm tầng đỉnh cao a, làm sao cùng cái kia nên, không, là hai cái cũng có thể là luyện tâm sáu tầng người so với a.

Có thể là thay đổi đi.

Chỉ cần vẫn là chính mình Tam đệ, chỉ cần mình còn sống sót một ngày, liền nên bảo vệ hấn, lý giải hấn, cùng khoan dung hấn.

Đây là ta yêu gia tộc a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49:: Tổng trận chung kết

Đội đến mặt trời vừa hướng về chính bên trong hành tẩu thời gian, Lâm gia Đại Bì tổng trận chung kết liền muốn bắt đầu rồi.

Muôn người chú ý.

Hôm nay tới người so với hôm qua càng sâu. Dù sao một năm bên trong Lâm gia thịnh hội nhưng dù là ngày hôm nay đặc sắc nhất.

"Ha ha, Khang lão đầu, không nghĩ tới ngươi ngày hôm nay cũng tới a, ngày hôm qua ngươi đều không có ôm bệnh ở nhà sao?" Quen thuộc mọi người ở chào hỏi đây.

Đối diện cái kia xem ra hơn bảy mươi tuổi ông lão cười khổ một tiếng: "Ai, lão Lý a, ta này bệnh còn chưa hết đây, không biết tại sao, gần nhất chúng ta nơi đó phần lớn người đều như vậy."

Cái này gọi là lão Lý chính là Thanh Phong thành một nhà cửa hàng nhỏ chương quỹ, hôm nay thả tay xuống bên trong việc vật cho trong cửa hàng đồng nghiệp quản lý, tự mình rút là chạy tới xem thêm tổng trận chung kết.

Dù sao, cái này cũng là tứ đại gia tộc tú bấp thịt thì đoạn.

Nếu như ngươi cái này trong tộc không có rất ưu tú hậu bối con cháu, chẳng phải là thời kì giáp hạt, gia tộc do thịnh mà suy đều không có cái gì chuyện hiếm lạ.

Đương nhiên, rất nhiều gia tộc đều có như vậy thi đấu, chỉ là có chút chi ở trong tộc nhiều lần, cũng sẽ không mời rất nhiều người đến tham quan. Vạn nhất không đủ thực lực, bị người nhìn thấy, chẳng phải là rất ném thể diện gia tộc a.

Vì lẽ đó bình thường có năng lực mời đông đảo bạn tốt thế lực tham quan Đại Bì gia tộc, cũng là tứ đại gia tộc cùng thoág nhược một điểm gia tộc.

"Ồ? Các ngươi bên kia rất nhiều như ngươi như vậy người? Điều chỉ là thoág có bệnh mà đều không có rất nghiêm trọng?" Đây ngược lại là đề cái này lão Lý rất là kinh ngạc, như tình huống như vậy cũng không nhiều a. Lập tức đang nhìn mình bạn tốt, đang chuẩn bị mở miệng.

Này Khang lão đầu đúng là biết mình nhiều năm như vậy bạn tốt muốn nói gì: "Đều đi y quán xem qua, chúng ta Thanh Phong thành thần y Vương thần y nói mình đây chỉ là ngẫu cảm phong hàn đi, có thể hiện tại chính là xuân hạ giao tiếp thời gian, làm sao biết chứ?"

"Liền hấn cũng nhìn không ra đến? Hoặc là nói là hấn chưa từng gặp bệnh trạng, cho tới phân không phân rõ được!"

Khang lão đầu lắc lắc đầu, biểu thị chính mình cũng không biết, này không đến Lâm gia nhìn sao, có thể bọn họ người tu luyện rõ ràng, chỉ là mặt mũi này. . .

Quên đi, đến xem tổng trận chung kết đi.

Cũng được, cùng đi đi.

"Chư vị! Khánh hóa mười hai năm Lâm gia Đại Bì tổng trận chung kết hiện tại bắt đầu!" Đợi đến ngũ trường lão lên đài một tuyên bố, toàn bộ hội trường nhất thời sôi trào lên.

Dù cho là Lâm Thạch, trong lòng cũng không khỏi hơi nóng huyết.

Chính mình hiện tại đã gia tộc Đại Bì mười vị trí đầu, mà chính mình cái kia nhiệm vụ chỉ là cần mười vị trí đầu là được.

Dù cho chính mình ngày hôm nay người thứ mười, đều sẽ hoạch được thưởng, thế nhưng nếu như là số một, vậy khẳng định có khen thưởng thêm a, nếu như bỏ qua lần này, còn không biết cái gì sẽ có.

Mặc kệ như thế nào, đều muốn bính bính xem.

Vào chỗ chết bính được rồi, dù sao người thứ hai cùng người thứ mười không khác nhau. Chỉ ít là đối với mình tôi nói.

"Phía dưới xin mời mười vị trí đầu cường lâm gia con cháu lên đài rút thăm, lần này vẫn là chiếu trước đây phương thức tiến hành. Mười người rút thăm quyết định đối thủ, vòng thứ nhất đào thải năm người sẽ lẫn nhau so đấu, thắng được người có thể hướng về thủ luân thắng lợi người khiêu chiến. Mà một khi thất bại nữa, thì lại thuộc về đào thải, thất bại hai lần cũng là đào thải."

Hấn dừng một chút, nhìn đám người dưới đài, chính đang đang nhìn mình, cũng không tiện như, tuy rằng rất nhiều người biết rồi, nhưng cũng có rất nhiều là lần đầu đến quan sát.

"Dù cho lần thứ nhất đào thải người, lần thứ hai thắng lợi, lần thứ ba lại thắng vậy cũng không thể vấn đề nhất."

Ngược lại chính là người thua rồi một lần, sẽ không có đệ nhất.

"Như vậy phía dưới do Lâm Kỳ bắt đầu rút thăm, người là số mười tuyên thủ, mà Lâm Đông là Số 1, Lâm Nam số hai, Lâm Bắc số ba, Lâm Văn số bốn, Lâm Thạch số bảy. ."

Lâm Kỳ nghe được kêu tên của mình, bước một bước về phía trước, nhìn thấy ngũ trường lão trong tay chín cái que gỗ, tùy tiện giật một cái, ngược lại cũng không nhìn thấy ai là ai.

Mà hấn cũng đủ xui xẻo, trực tiếp đánh vào Lâm Đông, không ngạc nhiên chút nào, không qua bao nhiêu chiêu, cũng đã bị thua.

Mà sau đó cũng rất nhanh sẽ xong thi đấu, Lâm Nam bị lâm kiệt đánh vào, thuận sát.

Mà Lâm Bắc đánh vào Lâm Văn, Lâm Văn cùng với ác chiến mấy trăm chiêu, nhưng cũng lấy một chiêu chi kém thua vòng thứ nhất. Dù cho hấn sử dụng nhân quyền, nhưng đối phương có chuẩn bị, miễn cưỡng tránh đi. Nguyên khí không đủ để chống đỡ hấn tiếp tục.

Đương nhiên, hấn không dám trước mặt mọi người sử dụng Tinh Nguyên lễ, không phải vậy còn không biết có bao nhiêu phiền phức đây. Người tinh tường vừa nhìn, thì sẽ biết, rõ ràng không có nguyên khí, chỉ là ăn một như quả lê như thế quả vật, trong nháy mắt liền khôi phục.

Đại gia đều không phải người ngu.

Lâm Thạch lúc mới bắt đầu, cho rằng ăn lê là được, có thể sau đó ngấm lại như vậy cũng không thích hợp. Chỉ có thể trước tiên cắn một cái ngấm trong miệng được rồi.

Nhưng hấn nhưng đánh vào lâm kiệt, đối với cái này năm tầng sơ kỳ người, còn phạm không được lãng phí.

Có thể dù như thế nào, lâm kiệt đều là năm tầng sơ kỳ chi thứ con cháu, dù cho công pháp cũng sẽ không liền bốn tầng đều không đấu lại, vì lẽ đó, hiện đang không có người hoài nghi Lâm Thạch chỉ là hàng lớn. Chỉ ít là năm tầng trở lên.

"Thù luân thắng lợi có Lâm Đông, Lâm Bắc, Lâm Nam, Lâm Thạch, cùng Lâm Phù. Vòng thứ hai cuộc thi vòng loại hiện tại bắt đầu. Tranh đấu sáu đến mười tên, người thứ sáu thì lại có thể thu được khiêu chiến năm vị trí đầu cơ hội."

Lâm Văn không ra dự liệu thu được thứ sáu, dù sao hấn là luyện tâm kỳ. Sáu tầng sơ kỳ.

Hấn không có đi chọn Lâm Phù, cái này bại tướng dưới tay chính mình, mà là đi lựa chọn Lâm Nam, vì tiêu hóa đối phương sức chiến đấu, mà bị Lâm Văn đánh vào Lâm Nam ánh mắt biến đổi, vốn cho là hấn sẽ đánh Lâm Phù.

Đối với thực lực không thể hoài nghi. Mà Lâm Văn hiện tại căn bản không phải là đối thủ của Lâm Nam.

Ở tại bọn hấn nho sinh kỳ thì, hầu như đều so với bằng nhau cảnh giới người muốn kém hơn một chút. Tu đạo gọi cường thể cảnh mười tầng, mà Nho gia gọi nho sinh. Tu Phật gọi đầu đà. Mà tu ma chính là gọi Ma Nhân.

Thế nhưng, Lâm Nam nhưng tiêu hao quá lớn, bị Lâm Thạch lượm cái tiện nghi. Lâm Nam nghĩ đến chính mình như vậy thiên chi kiêu tử, lại bị một trước đây xem thường ăn no chờ chết người đánh bại, nhất thời hung tợn liếc mắt nhìn Lâm Văn, còn có chính đang dương dương tự đắc Lâm Thạch.

Đội đến Lâm Văn xuống đài, hướng ngày hôm qua Niếp Phi Nhi phương hướng nhìn lại, dĩ nhiên không có người ảnh, tâm không tên bị xúc nhúc nhích một chút. Thật giống cái gì muốn mất đi.

Bên cạnh Lâm Linh xem thấy mình Nhị ca đáng đáp như vậy, hỏi qua sau khi, Lâm Văn miễn cưỡng vui cười nói không có chuyện gì.

Lâm Phù gặp phải lần trước ác mộng, Lâm Đông. Dù cho hấn lợi hại đến đâu, cũng không sánh bằng đã đạt đến luyện tâm kỳ Lâm Đông. Bởi vì không

cần thiết ẩn giấu thực lực.

Hai trưởng lão xem thấy mình tôn tử biểu hiện như vậy, vẫn là rất vui vẻ, có thể thua trong tay Lâm Đông, xác thực không oan. Liếc mắt nhìn bên cạnh Đại trưởng lão, hiện tại vẫn là tức giận, âm nộ nụ cười, gọi người cuồng, gọi người đắc ý. Hiện tại biết hậu quả đi.

Vì lẽ đó hiện tại còn sót lại ba cường tiêu chuẩn, Lâm Đông, Lâm Bắc cùng Lâm Thạch. Còn Lâm Nam bọn họ, chỉ có thể đi tranh thủ bốn, năm tên.

Không nghĩ tới năm nay hắc mã đúng là cái này ở Thanh Phong thành ăn no chờ chết Lâm Thạch, truyền thuyết hắn đều không có chỉ có chỉ là cường thể cảnh một tầng sao.

Biết đến nói cho không biết, không biết liền loạn xuy một mạch, nói thành hắn một hai tháng liền hoàn thành người khác thật nhiều năm tu luyện.

Nhìn thấy rất nhiều thể lực người chương đã nhìn về phía mình, Lâm Trung Thiên cũng không biết nên nói như thế nào được, cười khổ không nói.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50:: Tổng trận chung kết

Ngay ở Lâm Trung Thiên dự định giải thích nói hắn có một sự phó thời điểm, cuối cùng một vòng lại bắt đầu.

Lần này Lâm Thạch theo Lâm Đông song song đi về phía trước, lúc này trên mặt hắn xem không ra bất kỳ vẻ mặt, cùng với trước cả lộ phát phơ, quả thực chính là thay đổi cái dáng dấp!

Dưới đài rất nhiều người cũng nhìn thấy hắn biến hóa, nhất thời mở to hai mắt, hoàn toàn một bộ không thể tin được biểu hiện.

Muốn nói tới không tin chính là Lâm Thạch, hắn đã biết đây là tộc trưởng gia Tam thiếu gia, có thể cùng mình đối kháng thời gian, quả thực chính là không lý đầu, còn lại khiến người ta muốn đánh hắn kích động.

Như vậy bình thường lãnh khốc biểu hiện, này có phải là hắn hay không nguyên bản trạng thái đây?

Đến quan chiến không chỉ có riêng chỉ là ngoại lai khán giả, còn có thật nhiều bốn tộc bên trong giao bạn thân hoặc là nói là thân hữu đoàn.

Lâm chi thứ con cháu, Lâm Bắc chính là sự kiêu ngạo của bọn họ.

Lâm thân cũng là cùng Lâm Bắc gần như tuổi tác chi thứ con cháu, nhưng tu vi nhưng không thể quơ đũa cả nắm. Năm đó chính mình đột phá đến cường thể hai tầng thời gian, Lâm Bắc nhưng còn ở cường thể một tầng hậu kỳ giấy dựa.

Có thể cũng không lâu lắm, tu hành tốc độ nhưng bốc thẳng lên, đã xảy ra là không thể ngăn cản. Bây giờ có thể cùng tộc trưởng con trai trưởng một so sánh, mà chính mình những này chỉ thứ cao nhất cũng là năm tầng sơ kỳ khoảng chừng : trái phải, chính mình cũng mới ba tầng.

Nhưng ít ra đều là chỉ thứ con cháu, trải qua các loại so đấu, rất nhiều người đều đối với hắn chịu phục.

Hắn khác khô chỉ trình độ, chính mình hoàn toàn không sánh được. Nghĩ tới đây, nếu như năm nay thu được quán quân, thật là tốt biết bao a.

"Lâm Bắc ca cổ lên!" Ở vẫn không có tuyên bố bắt đầu một vòng cuối cùng thời điểm, hắn liền gọi gọi lên , còn tuổi tác có hay không so với đối phương lớn, cái kia trọng yếu sao?

Bá một hồi, toàn bộ hội trường đều tĩnh một hồi, nhiều như vậy con mắt đồng loạt nhìn hắn.

Chuẩn bị mở miệng ngũ trưởng lão cũng một bức u oán về mặt, này đều không có cướp ta danh tiếng sao, tiểu quý.

Lâm thân trầm một cái khí, "Lâm Bắc ca cổ lên, thu được năm nay quán quân!"

Rút dây động rừng.

Đối với Lâm Đông chúc phúc thanh vượt xa Lâm Bắc, không chỉ có là thượng giới số một, hơn nữa cũng là con cháu đích tôn, bản thân cũng rất có uy vọng, cá nhân mị lực.

Đối với Lâm Thạch, nhưng chỉ có mấy người đang hô hoán, âm thanh hoàn toàn bị những người khác tiếng quát tháo bao trùm, nên truyện không tới Lâm Thạch trong tai đi.

Nhìn dưới đài mọi người, Lâm Thạch rốt cuộc biết cái gì gọi là nhiệt huyết sôi trào. Mà những kia đối với mình chúc phúc cùng chờ mong, chính mình sẽ từng cái ký ở trong lòng.

Nhất thời xiên nhưng mà cười.

Như một luồng Hàn Phong gặp phải âm dương.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Lâm Trung Thiên sẽ không đi chế tác, cũng không thể đi chế tác. Như vậy mới có thể mang cho người khác một loại lòng trung thành. Chính là người chống đỡ người thắng hoặc là ta chống đỡ người thắng, nhưng cuối cùng vẫn là người của Lâm gia.

Gần như thời điểm, Lâm Tinh Tề vung tay lên. Trên sân yên tĩnh rất nhiều. Nhìn phía ngũ trưởng lão, đối với hắn thoáng gật đầu, ra hiệu hắn có thể tuyên bố cuối cùng cuộc chiến.

"Cuối cùng cuộc chiến hiện tại bắt đầu. Quy tắc vẫn là như cũ, Lâm Đông ra khỏi hàng."

"Vâng." Lâm Đông nghe tiếng mà động, về phía trước bước một bước nhỏ.

Ngũ trưởng lão từ trong bao trữ vật lấy ra hai tấm trang giấy, "Nơi này có hai tấm chỉ, phân biệt đại biểu một người, người đánh vào ai hãy cùng ai thi đấu. Nếu như thắng lời của đối phương, vậy người lẳng lặng đợi tranh cướp quán quân; nếu như thua, chờ đối phương lại so với xong sau trận đấu cùng với thua đối thủ tranh cướp người thứ hai. Người có thể rõ ràng?"

"Lâm Đông rõ ràng." Trực tiếp lấy ra ngũ trưởng lão trong tay trang giấy, cũng không có một chút do dự, cũng không có tha kéo dài kéo, với hắn làm tính cách không khác nhau chút nào.

"Trưởng lão, ta đánh được rồi. Xin mời xem qua!" Cũng đều không có hắn không thể trực tiếp xem, mà đây chỉ là tôn trọng một hội trưởng bối.

Ngũ trưởng lão gật gật đầu, đối với trước mặt cái này Lâm gia tương lai biểu hiện, rất là thoả mãn.

Hắn nhìn một chút trong tay chỉ, sắc mặt có chút không đúng, dĩ nhiên là Lâm Bắc, nếu như là Lâm Thạch, hắn chỉ cần thoáng thắng chính mình đệ đệ, sau đó Lâm Thạch tiêu hao đối phương thể lực cùng nguyên khí, trận chiến này tất thắng, này cũng sẽ không chờ người đem nguyên khí khôi phục chậm rãi so với.

Bởi vì cái này cũng là chiến trường.

"Trận đấu, Lâm Đông đối chiến lâm. . . " Hắn thoáng đè ép cổ họng, có thể người ở dưới đài nhưng dùng sức theo dõi hắn tên đại, này có thể không mang theo như vậy. Điều người khẩu vị không phải là cái gì tốt hành vi.

"Đối chiến Lâm Bắc! Hiện tại Lâm Thạch xin mời xuống đài hơi làm nghỉ ngơi, chờ đợi một hồi so đấu."

Lâm Thạch đúng là không đáng kể, rất là phối hợp xuống đài. Đi qua bạn của Lâm Đông, lấy chỉ có hai người có thể nghe âm thanh nói rằng "Đại ca cần thận tuyệt chiêu của hắn, ngàn tuyệt thủ!"

"Ồ, tiểu tử này làm sao biết đối phương tuyệt chiêu đây, nếu như không có so sánh cùng nhau đấu liền biết, vậy cũng là có chút khủng bố, lẽ nào ở ta thời điểm không biết hai người tỷ thí quá?" Người khác không biết, Tô Xán nhưng là nghe rõ rõ ràng ràng. Toàn bộ hội trưởng bất kỳ động tĩnh hắn đều biết.

"Lâm Đông, rốt cục chờ đến giờ phút này, ta bỏ ra một năm này đi tăng lên sức mạnh của chính mình, chính là vì giờ khắc này có thể đánh bại người!" Lâm Bắc tuy rằng ở bên ngoài không nhìn ra cái gì, nhưng vừa nói chuyện liền biết hắn muốn thắng Lâm Đông quyết tâm là cỡ nào đại.

Như vậy có cái đối thủ cũng rất tốt, lẫn nhau khích lệ đi.

"Ha ha, vậy thì so tài xem hư thực đi!" Làm một cái thủ hiệu mời.

Hai người vừa thu lại vẻ mặt, mặt ngoài thân thể nhất thời hiện lên nhàn nhạt ánh sáng long lẫy, là hơi có chút nguyên lực tỏa ra.

Dưới đài một số cao thủ vừa nhìn, "Cường thể cảnh sáu tầng sơ kỳ. . ."

Tuy rằng dĩ nhiên biết hai người nên đều là cường thể sáu tầng, có thể này tận mắt đến chỉ thì, vẫn như cũ tránh khỏi không được trong lòng thần phục.

"Lâm Đông ca cổ lên!" "Lâm Bắc ca cổ lên."

Không có dưới đài mọi người, Lâm Đông trước sau nhìn đối phương, đối thủ có thể không thể khinh thường. Cho sự uy hiếp của chính mình cảm vẫn tồn tại, mà chính mình Tam đệ lâm xuống đài một câu nói, càng làm cho chính mình hơi sốt sắng. Nhắc nhở cùng không biết là bài tẩy nhưng là không giống nhau.

Lâm Bắc về phía trước vọt một cái, tràn ngập nhàn nhạt nguyên lực bàn tay trực tiếp bỏ về phía Lâm Đông, mà Lâm Đông nhân thể lóe lên, miễn cưỡng né qua đi tới.

"Thật nhanh. . . ." Lâm Đông thăm than một tiếng, đây cơ hồ cùng mình toàn lực thì tốc độ không kém là bao nhiêu.

"Người cũng ăn ta một chương, lạc thạch chương. . ." Lâm gia trưởng bình thường cấp võ kỹ, bình thường con cháu cũng có thể tu tập, chỉ là xem linh ngộ của mỗi người cùng năng lực, biểu hiện ra sức chiến đấu đều không giống nhau.

Người biết, lẽ nào ta thì sẽ không sao? Lâm Bắc dự định chính diện đối chiến Lâm Đông, lấy mình tuyệt đối sức mạnh, chính diện thắng được Lâm Đông.

Àm àm àm . .

Hai người lẫn nhau giao nhau 3 chương, nguyên lực vì quang toả ra, liền toàn bộ võ đài đều có chút lay động, dù sao đây chỉ là số năm võ đài a, bên cạnh cấp một trận pháp sư lập tức chuyển vận nguyên khí, gia cố.

Đợi đến Lâm Đông thở hồng hộc thời gian, Lâm Bắc cũng không dễ chịu.

Hai người hơi lùi đến bên lồi đài, cũng không lâu lắm lại tiếp theo đối kháng.

Nhìn thấy đơn giản chiêu số không cách nào đối kháng thời gian, hai người liếc mắt nhìn nhau, nhìn thấy lẫn nhau chiến ý.

Cái kia liền đánh đi!

"Phong Vân chương!" Lâm Đông không lo được Lâm Thạch nói tới, mạnh mẽ tập khí thôi thúc!

"Phụ thân, cái này, bọn họ có thể không thể xảy ra chuyện gì a! Nếu không trực tiếp gọi hạ xuống?" Lâm Trung Thiên nhìn thấy con trai của chính mình sử dụng tuyệt chiêu, nếu như là đối với chân chính kẻ địch đúng là không có chuyện gì, nhưng đối với tay là tộc nhân a.

Nếu như một thu tay lại không kịp, rất có thể lưỡng bại câu thương. Lúc trước Trần gia thì có hiện tượng như vậy, hai cái trở mặt tộc nhân, trực tiếp vận dụng tuyệt chiêu, liền lúc đó vẫn là linh khí sơ kỳ Trần Uy Phong ra tay gây khó dễ cũng không kịp.

"Vậy ta đi xuống xem một chút đi, nếu như thật sự không đúng, ta sẽ xuất thủ!" Lâm Tinh Tề biết hai người này đều là gia tộc tương lai, cũng không có thiên thật người nào, một lấp lóe, xuất hiện ở bên cạnh lồi đài.

Ta thể nào cảm giác nóng quá a! Mạnh mẽ thôi thúc Phong Vân chương Lâm Đông đột nhiên cảm thấy trong cơ thể xuất hiện một luồng nóng rực! Hơn

nữa là càng ngày càng nóng.

"Không được, khả năng này là trong cơ thể xuất hiện dị biến, nếu như không hơn nữa ngăn cản, khả năng muốn bạo thể!" Tô Xán một chút nhìn ra Lâm Đông không đúng. Trực tiếp vận dụng mắt thường không thể nhận ra nguyên khí, xèo một hồi không vào rừng đông trong cơ thể.

"Ồ, làm sao cảm giác thật thoải mái!" Vừa còn nóng rực không thể tả Lâm Đông, nhất thời xuất hiện một loại thoải mái về mặt.

Còn bên cạnh Lâm Tinh Tề tựa hồ hào không biết chuyện, trước mặt tôn tử xuất hiện nguy cơ sống còn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51:: Tổng trận chung kết

Chưa kịp đến Lâm Đông thích ứng lại đây, Lâm Bắc công kích đã đến.

Mà lúc này Lâm Đông cảm thấy cả người tràn ngập sức mạnh. So với mặc cho thời kỳ nào đều mạnh hơn.

"Ngàn tuyệt thủ. . ." Gần giống như một ngàn cánh tay xông tới mặt. Cùng Phật đạo bên trong Thiên Thủ Quan Âm có chút tương tự chỗ. Mà này ngàn tay cho Lâm Đông cảm giác chính là khủng bố, nhìn đều giống như là thực thể, mà đều không có bóng mờ.

Lâm Tinh Tề nhìn thấy Lâm Bắc ngàn tuyệt thủ thân thể khẽ động, nhưng lập tức ổn định. Môn võ kỹ này khẳng định đạt đến bình thường cấp thượng phẩm trình độ, hơn nữa đều không có bên trong gia tộc.

Mỗi người có các bí mật, chính mình còn không đến mức muốn đi cướp tiểu bối võ kỹ. Nếu như đến lúc đó hẳn cảm thấy không trọng yếu, có thể sẽ đưa cho gia tộc đi. Nếu như là học được nào đó vị cao thủ, có thể có không được truyền thụ cho hẳn người Thệ ngôn.

Lâm gia trấn tộc võ kỹ là thuế phẩm cấp hạ phẩm Lâm Hải (biển rừng) nghe đào kiếm pháp, có thể trấn tộc không nhất định là tốt tốt đẹp. Con cháu tự có con cháu phúc.

Lập tức căng thẳng toàn thân, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, nơi này hai cái bất luận cái nào xảy ra chuyện đều là nghiêm trọng tổn thất.

Dường như một ngàn cánh tay quật Lâm Đông, mà hẳn Phong Vân chương hoàn toàn bị đối phương áp chế. Hai cái đều là gần người công kích chương pháp.

Chính cho rằng đều là hư chương ảnh, đụng tới chính mình nhưng là thực ảnh. Chân thật ai không ít.

"Phong Vân chương chi phong vân biến sắc. ." Lâm Đông cho rằng bên trong thân thể cái kia cổ nóng rực không ở thời gian, mạnh mẽ thôi thúc nguyên khí.

"Vù vù. . ." Trên lời đài lập tức quất nổi lên một luồng phong trần.

Bão cát mê mắt, Lâm Bắc công kích nhất thời một nhọc.

Chính là vào lúc này, Lâm Đông xảo mượn bụi bặm tung bay, trong nháy mắt nghiêng người Lâm Bắc trước mặt. Một chương ích ra.

Một bóng người lập tức bay ngược mà ra. Uỳnh uỳnh ở bên cạnh lời đài dừng lại. Chính là Lâm Bắc.

Chân thật đã trúng một cái, Lâm Bắc phốc một hồi, phun ra một ngụm máu tươi.

Chính đang đại gia cho rằng Lâm Đông sẽ sản thắng công kích thời gian. Hắn lại đột nhiên ngã trên mặt đất.

Không có dấu hiệu ngã xuống đất!

Lâm Tinh Tề giật nảy cả mình, lập tức bay người lên đài, đỡ lấy Lâm Đông, hướng về trong cơ thể chuyển vận một luồng linh khí. Thế nhưng phát hiện trong cơ thể khí tức hỗn loạn. Hơn nữa kỳ quái chính là có một dòng nước ấm ở chữa trị một cổ khác bá đạo khí lưu.

Vốn nên là áp chế tốt, có thể Lâm Đông một mực mạnh mẽ thôi thúc nguyên khí, dẫn đến hiện tại kết quả. Vừa vốn là rất tốt, hiện tại hơi rắc rối rồi.

"Phụ thân, đồng nhi hắn thế nào rồi?" Lâm Trung Thiên cũng là cực kỳ kinh ngạc. Mà bên cạnh hắn Vương Nhược Tinh hiện tại nghiêm nhiên là nước mắt mờ lung. Hai tay cầm thật chặt Lâm Trung Thiên cánh tay, này cường độ nắm Lâm Trung Thiên trực cắn răng!

Lâm Tinh Tề lắc lắc đầu, cười khổ một cái "Tạm thời thế nhưng không có chuyện gì, chỉ là sau đó, ta liền không biết. Ngươi trước tiên nhìn tiểu đồng, ta đi xem xem tiểu bắc như thế nào!"

"Không có sao chứ!" Lâm Tinh Tề đối với gia tộc vẫn bối đúng là tương đương hòa khí hiền lành, đương nhiên, đầu tiên ngươi đến không bắt nạt đàn ông tròng ghẹo đàn bà. Làm chuyện xấu.

Không đợi Lâm Bắc mở miệng, một luồng linh khí liền xâm nhập trong cơ thể chính mình, từ từ chữa trị vừa mang đến thương thế cùng mầm họa.

Gần như quá mười phút, Lâm Tinh Tề chờ hắn chữa trị khỏi: "Còn có thể chiến sao?"

Lâm Bắc vỗ ngực một cái, biểu thị không thành vấn đề! Chỉ là đập đến có chút trùng!

"Khắc khắc, ta còn có thể tái chiến ba trăm hiệp! Nhưng là câu này hắn là ta thua a! Lâm Đông ca không có sao chứ?" Trái phải rõ ràng hắn vẫn là hiểu, chính mình cũng không có cùng Lâm Đông xung đột trực tiếp, chỉ là tộc nhân trong lúc đó tốt cạnh tranh quan hệ.

"Hiện tại không nhiều lắm vấn đề, chỉ là người đã hôn mê, vấn này coi như người thắng lợi."

"Chuyện này. . ."

"Không cái gì này cùng cái kia, có thể so sánh liền so với, hiện tại không thể so sánh nghỉ ngơi một canh giờ lại so với cũng được." Lâm Tinh Tề đứng là cười cợt, tuy rằng chỉ là chỉ thứ con cháu, nhưng chưa chắc đã không phải là gia tộc tương lai. Có thể đáng đáp như vậy, nói rõ gia tộc ở trong lòng hắn vị trí.

Lâm Tinh Tề đứng trong võ đài, tuyên bố câu này chính là Lâm Bắc thắng. Tuy rằng dưới đài không biết phát sinh cái gì, nhưng nhìn thấy Lâm Đông bị nhấc xuống khỏi đài, vậy thì là khả năng xảy ra vấn đề. Tự nhiên cũng là không nhiều lắm ý nghĩa.

Chỉ có đối trá làm trái quy tắc, người tự tin có thể ở lĩnh khí cảnh cao thủ bên dưới làm trái quy tắc sao?

"Như vậy nếu Lâm Bắc nói không nghỉ ngơi tiếp tục làm hạ thấp đi, tốt lắm, Đại Bi lập tức bắt đầu được rồi."

Dưới đài đông đảo chỉ thứ ồ lên, rõ ràng Lâm Bắc tiêu hao quá đáng, còn muốn hắn tiếp tục thi đấu, này đều không có tỏ rõ thua sao.

Mọi thuyết phân đàn, Lâm Bắc đứng dậy. Nói một câu Lâm Nam ca cũng là như vậy.

Nghĩ đến Lâm Nam cùng Lâm Văn so đấu sau khi, tiêu hao quá đáng, bị Lâm Thạch lượm cái tiện nghi, đối phương cũng không nói gì a, cũng không có đi chơi xấu nói không công bằng.

Lâm Nam nghe được câu này, đứng là liếc mắt nhìn trên đài Lâm Bắc.

Bên cạnh tùy tùng đưa lỗ tai: "Lâm Nam ca, tiểu tử này như thế tổn người, còn yết người vết sẹo. . ." Đây rốt cuộc là ai yết ai vết sẹo a!

Lâm Nam nhìn đối phương một chút, "Hắn đều không có như người nghỉ!" Liền không có lại vấn. Bên cạnh tùy tùng mau chóng rời đi Lâm Nam mười mét bên trong. Lâm thiếp đệ đến có chút ánh mắt.

"Lâm Bắc ca, đắc tội rồi a!" Lâm Thạch ôm quyền, lập tức làm một xin mời động tác.

Mà hắn hệ thống bao phủ xuống Lâm Bắc, tư liệu gì đều xuất hiện ở trong đầu của hắn.

Lâm Thạch nhất thời giật nảy cả mình.

"Lâm Bắc, cường thể cảnh luyện tâm sơ kỳ. Công kích đến có 88 điểm. Tất sát kỹ nhưng là cái kia bình thường cấp thượng phẩm võ kỹ ngàn tuyệt thủ. Tư chất cũng miễn cưỡng đạt đến 60. , "

Phía trước mình đã từng thấy, cũng đã biết, có thể nhược điểm của đối phương cũng cho thấy đến rồi, còn có HP giờ khắc này chỉ còn bốn mươi chín phần trăm. Một khi thấp hơn 20%, sẽ có nguy hiểm đến tính mạng. Mà Kỳ Tâm bên trong hoạt động đều biết một chút.

Đương nhiên có thể thu được tâm lý đối phương hoạt động lời nói chỉ có thể ở cùng một cảnh giới bên trong mới được, đó là ngươì là Quy Nguyên cảnh đỉnh cao, chỉ kém một ly liền có thể đột phá, hoặc là nói ngươì có thể hoàn toàn thất bại lĩnh khí cảnh, cũng không được, Quy Nguyên cảnh chính là Quy Nguyên cảnh . Còn HP đúng là có thể kém ba cái cảnh giới.

Lâm Bắc khuyết điểm chính là tính cách có chút quái gở, đúng là không lớn bao nhiêu những khác bầu không khí không lạnh mạnh. Lúc này trong lòng hoạt động chính là muốn đánh bại chính mình, thu được gia tộc Đại Bì số một, hi vọng cho nhà của chính mình đình thu được địa vị cùng với tiền tài.

"Lâm Bắc ca, vậy ta bắt đầu rồi a!"

"Muốn chiến liền chiến! Ta không cần tu dưỡng cũng có thể nhanh chóng đánh bại ngươì." Còn tưởng rằng Lâm Thạch là cho hắn kéo dài thời gian, để hắn hào hào an dưỡng khôi phục một chút.

"Đã như vậy, một đòn phân thắng thua đi!"

Hồ. . .

Lâm Thạch không lại đi quan hắn, chìm đắm ở chính mình võ kỹ bên trong. Chớp mắt, liền dường như biến thành ngườì khác giống như, cả ngườì toả ra khí tức nhảy lên tới năm tầng đỉnh cao mới dần dần ngừng lại. Nhưng mình vẫn là không dám đi đột phá. Thật giống có cái nhiệm vụ gì tới, vẫn là cái gì thành tựu.

Lâm Bắc nghĩ đến mình còn có một đòn lực lượng, đối phương vẹn vẹn năm tầng lật đổ, so với mình nhược không ít, dù cho chính mình bị thương, cũng có thể không phải là đối thủ của ta đi. Tốc chiến tốc thắng được rồi.

"Như ngườì mong muốn. . ."

Ngàn tuyết thủ. . . Thiên thủ huyền ảnh ra.

Lâm Thạch không đi cố ý nghĩ của hắn, ám rên một tiếng 'Phong hỏa chương --- hỏa mụn Phong thể. Lửa giận ngập trời.'

"Cái gì, xuất hiện cái gì. Ta thấy thể nào không gặp ngườì?" Ngườì ở dưới đài không hiểu, vừa vẫn là có thể thấy rõ ràng, bây giờ một khác đi phong trần đầy trời.

"Khí tức thật mạnh, tại sao ta cảm giác là thuế phạm cấp võ kỹ. . ." Thảm gia tộc trường liếc mắt nhìn trên đài hai ngườì, lại nhìn một chút bên cạnh cũng là biến sắc Lâm Trung Thiên, lẽ nào hắn cũng không biết sao?

"Lâm huynh, này? . . ." Thảm tộc trưởng đúng là hơi kiêng dè, nhưng Lưu Thiên Bẩm liền hỏi lên.

Lâm Trung Thiên vẫn là cười khò lắc lắc đầu, chính hắn một nhĩ tử, trở nên nhìn có chút không ra.

"Cái gì, Lâm Thạch dĩ nhiên sử dụng cái gì võ kỹ, khí tức như thế cường?" Vừa còn dự định một đòn phân thắng thua Lâm Bắc có chút hôn mê, trước đây đều chưa từng thấy hắn sử dụng như thế võ kỹ a.

Hon nữa bằng thanh thế, nên đều không có Lâm gia a!

Không kịp hần suy nghĩ nhiều, Lâm Thạch trực tiếp bỏ về phía Lâm Bắc. Một chường đánh bay.

Phốc. . .

Lại một lần nữa phun một ngụm máu, không kịp nói chuyện, dĩ nhiên ngất đi.

Chờ đến Lâm thị đem Lâm Bắc nhắc đi trị liệu thời gian, cũng tuyên bố Lâm Thạch chính là khóa này quán quân. Không kịp cao hứng, hệ thống liền truyền đến âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52:: Gây sự thử

"Chúc mừng kí chủ thu được Lâm gia Đại Bì mười người đứng đầu!" Tiểu Ái rất cao hứng nói.

"Hoàn thành đầu mối chính thực thần nhiệm vụ. Năng lượng trị một ngàn. Phong hỏa dưới chường thiên. Sơ cấp thuật luyện đan. Thuật dịch dung."

"Bởi kí chủ thu được gia tộc Đại Bì quán quân, khen thưởng (văn tự sách tra cứu tịch bí tịch võ kỹ học cấp tốc pháp). Nói cách khác sau đó thu được võ kỹ bí tịch cũng có thể học cấp tốc, trực tiếp tiêu tốn năng lượng trị, hình thành đạo quang phù văn, chạm trở ở bên trong trong biển, vĩnh không tiêu tan. Ngoài ra còn có khen thưởng thêm."

Lâm Thạch vừa nghe, không nghĩ tới ngoại trừ như vậy đồ tốt còn có khen thưởng, vậy khẳng định tương đối tốt đi. Chính mình cái kia võ kỹ a cái gì đều không cần khổ ngược chính mình. Học cấp tốc học cấp tốc.

Khen thưởng thêm nói thế nào cũng đến cho một thỏ bạo vô địch đi!

"Chúc mừng kí chủ thu được khen thưởng thêm gây sự thử một con."

Gây sự thử, gây sự thử. . . . Than bùn món đồ gì a. Chuột à! Ngươi làm một con chó đi ra cũng được a, tối thiểu có thể ăn a, còn có gọi là chính là gây sự thử, lẽ nào chỉ có thể gây sự chuột sao?

Vậy ta phải nhiều bận tâm a!

A a a a. . . . Lâm Thạch ôm đầu kêu to.

Dưới đài vừa dự định đứng dậy rồi đi khán giả, nhìn thấy Lâm Thạch dáng dấp như vậy, có phải là thắng quán quân liền liền rồi?

Đáng tiếc đáng tiếc a. . .

"Thạch nhi, ngươi đến cùng ngươi làm sao?" Nghe tin tới rồi Vương Nhượng Tĩnh nhìn thấy chính mình con thứ ba dĩ nhiên cũng như vậy, nước mắt suýt chút nữa rơi xuống. Con lớn nhất còn ở cái kia hôn mê bất tỉnh đây! Ông trời, ta nên làm gì.

Nắm tay sờ xoạc Lâm Thạch tóc, cho rằng hấn nơi nào chịu đến thương tích, làm tốt hấn vuốt lên cảm giác bất an.

"Ai Đặc sao mò ta đầu a!" Lâm Thạch nằm ở trạng thái thất thần, cũng chưa hề nghĩ tới sẽ ở trong Lâm phủ chịu đến người khác công kích, hệ thống cũng không có tự động báo động trước, nói rõ người đến đều không có kẻ địch.

Chỉ có không rõ nhân vật hoặc là tràn ngập địch ý người hệ thống, cũng chính là tiểu Ái sẽ báo động trước.

Ngẩng đầu lên, nhìn thấy Vương Nhượng Tĩnh một mặt nước mắt như mưa tình hình, "Nương, ta không có chuyện gì, vừa chỉ là quá cao hứng, ta đều không nghĩ tới ta sẽ đến gia tộc Đại Bi đệ nhất đây!"

Vương Nhượng Tĩnh có chút không thể tin được, được rồi, nếu con trai của chính mình nói không có chuyện gì, cái kia liền không sao chứ.

"Ân ân, huynh đệ các ngươi tỷ muội bốn cái đều là sự kiêu ngạo của ta! Nương cho các ngươi mà tự hào."

Sau đó đại yển tân khách, Lâm Thạch chỉ là ra một lần tràng liền trở về. Tùy ý bọn họ đi sâu sắc thêm trong gia tộc quan hệ.

Trên đường còn gặp phải ở bên ngoài nhà lâu nhận thức mấy người, từng cái chào hỏi, nhưng này cái Hoàng Phi Hồ cùng Trương Hữu Thâm nhưng không nhìn thấy, hấn không biết Trương Hữu Thâm đã chết tin tức, có thể người khác biết a!

Gió nhẹ thành trương tộc trưởng đến gia tộc trưởng bồi hoặc là tộc trưởng địa vị người tiếp đón, đối với Lâm Thạch mỉm cười gật đầu ra hiệu liền đi.

Mà họ Ninh ông lão cũng là như thế, vỗ vỗ Lâm Thạch vai nói hấn xem trọng chính mình. Nếu như có cái lời của cháu gái, tất nhiên gả cho hấn. Nhìn thấy Lâm Thạch ㄟ ㄎ ㄎ dạng, ông lão kia già mà không đứng đắn bắt đầu cười ha ha.

"Lâm tiểu huynh đệ, lại gặp mặt ha!" Ngưu hùng vẫn là một bộ sang sảng tiếng cười, phối hợp hấn cái kia thân thể, có chút ảnh hưởng Lâm Thạch đối với lục lâm anh hùng hảo hán địa vị, tuy rằng hấn đều không có. Nhưng thanh âm của lời này lại như trong tiểu thuyết võ hiệp không câu nệ tiểu tiết lục lâm

.

"Lâm công tử thật" bên cạnh ngưu nhu thoáng hạ thấp người, xấu hổ nhìn Lâm Thạch.

"Ha ha, ngưu thúc tốt!" Nhìn về phía bên cạnh ngưu nhu, kinh ngạc phát sinh thần phục.

"Ngươi cô nương, không nghĩ tới liền mấy ngày, ngươi liền đột phá a! Hiện tại đều cường thể một tầng trung kỳ a?"

Ngưu hùng cười nói, đều là thác tiểu huynh đệ phúc, sau đó để Lâm Thạch đưa lỗi quá khứ, nói lâm châu Trương Hữu Thâm đã chết, cẩn thận quy chân giáo Hoàng Phi Hổ, hoặc là nói chính là cẩn thận toàn bộ quy chân giáo.

Lâm Thạch cảm ơn, sau đó nói một chút quan hệ lời nói. Sau đó liền rời khỏi ngưu hùng cha và con gái.

Nổi nhớ nhà tự tiện a. . .

"Nhu nhi, bằng ánh mắt của ngươi làm sao đối xử hắn?" Ngưu hùng không có vừa sang sảng, rất là chính kinh, hướng về Lâm Thạch đi xa bóng lưng nói rằng.

"Trị. . ." Liền không có lại vấn.

Sẽ gian phòng trên đường, rất nhiều người đều hướng chính mình chào hỏi.

Nói cẩn thận đề Nhị ca chờ đợi mình, hiện tại nhưng không có bóng người, còn được bản thân đi tìm hắn.

Có thể phát hiện hắn thời điểm, nhưng thật giống như đang tìm kiếm cái gì người tự. Trên mặt tràn ngập vẻ thất vọng. Nhìn thấy chính mình đệ đệ, Lâm Văn cười khổ một cái.

"Tam đệ. . ."

Lâm Thạch quá khứ lôi kéo Lâm Văn tay, nói phải cho hắn như thế thứ tốt.

Lâm Văn thương yêu chính mình đệ đệ, liền có hắn đi được rồi.

Đến Lâm Thạch bên trong gian phòng, nói xong rồi không cho phép bất luận người nào tới gần. Cũng không cho phép bất luận người nào quấy rối. Gia nô cũng nhất định phải ở hai mươi mét phạm vi ở ngoài.

Nhìn thấy chính mình Tam đệ trình trọng việc đáng vẻ, Lâm Văn đúng là có chút chờ mong.

Đờ lấy Lâm Văn làm tốt, hơn nữa nói cho hắn quá trình có chút thống khổ, để hắn cần phải bảo vệ bản tâm. Còn có, không thể rút gào, sợ đưa tới người.

Tia sáng kia phù văn tuy rằng Lâm Thạch có thể làm chủ truyện cho mình muốn truyện người, nhưng cũng đều không có điều kiện gì đều không có. Nhất định phải lại đến tiêu hao một ngàn năng lượng trị. Đây vẫn là tình bạn đánh gãy sau khi.

Nói với tiểu Ái một câu vua hổ sau khi, liền không dám có đoạn sau. Vạn nhất giá gốc liền tính không ra. Sinh mệnh lười nhanh chóng, để cho mình thống khổ.

"Yên tâm đi, điểm ấy thống khổ ta nhận được." Ánh mắt ra hiệu Lâm Thạch có thể bắt đầu rồi.

Lâm Thạch đỡ lấy Lâm Văn đầu, từ giữa hải lý lấy ra cái kia Nho gia đạo quang phù văn, cũng không có đau lòng hấn này điểm năng lượng trị, chỉ là sợ chính mình Nhị ca sẽ rất thống.

Tiểu Ái nói, như vậy trực tiếp truyền cho người khác tuy rằng so với truyền đạo đan được hiệu quả tốt, nhưng thống khổ là cái kia đan được hai lần. Mà chính mình cũng không biết luyện đan a, cái kia sơ cấp thuật luyện đan có thể luyện không được cao cấp đan được.

Một luồng vàng sáng hiện lên ở Lâm Thạch trong tay, đồng loạt không vào rừng văn nội hải.

"A. . . Đau quá. . ." Lâm Văn cảm giác lại như là chịu đến bị ngàn đao bầm thây cực hình. Nhưng chỉ dám ở trong lòng thầm kêu.

Bởi vì hấn tiếp thu được chính là Nho gia. . . Thánh đạo phù văn. .

Nếu như hấn được những thứ đồ này, dám cam đoan ở trong vòng một năm đột phá đến nho sĩ cảnh, cũng chính là tu đạo bên trong Quy Nguyên cảnh. Như vậy Niếp Phi Nhi. .

Không kịp hấn suy nghĩ nhiều, phù văn thôi thúc một lần cuối cùng hung hăng, đột nhiên xâm nhập Lâm Văn nội hải. Nhất thời hấn mềm nhũn ra. Hôn mê đi.

Mà ở Lâm Thạch truyền đạo thì, này yếu ớt đạo quang đều bị Tô Xán cảm thấy được, tựa hồ một chút nhìn thấu bên trong gian phòng tình hình. Lóe lên một cái rồi biến mất.

Cũng không lâu lắm, Lâm Văn liền rời khỏi. Đi tiêu hóa nội hải bên trong đạo quang phù văn. Trước khi đi nhắc nhở hấn không muốn đã cho nhiều người như vậy làm, sợ thân thể của hấn cùng tương lai ngộ đạo chịu đến tổn hại.

Hấn cũng là quan tâm hấn, Lâm Thạch biết. Nhưng sẽ không đi nói cho hấn không có chuyện gì, chẳng lẽ nói ta có thực thần hệ thống sao.

Chờ hấn rời đi. Lâm Thạch mở ra phần thưởng của chính mình. Rốt cục đợi được nguoi a!

Phong hóa dưới chương thiên, học cấp tốc. Bởi vì có văn tự sách tra cứu tịch bí tịch võ kỹ học cấp tốc pháp. Ha ha!

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành Phong hóa chương, cường hóa một Tinh bổ trợ, lực công kích thêm 20 điểm. Tiêu hao năm trăm năng lượng trị.

Thuật dịch dung, sơ cấp thuật luyện đan, Ngũ Hành độn thuật chi thuật độn thổ, đồ thần đao quyết Nhập môn thiên. Hết thấy học cấp tốc. Tiêu hao hai ngàn năng lượng trị.

Bao quát lần này thu được quest thưởng một ngàn năng lượng trị, truyền đạo đi tìm một ngàn, lần này học cấp tốc công pháp tiêu hao hai ngàn ngũ, mua Tinh Nguyên lễ hoàng kim quả chờ chút cũng đi tìm ba, bốn ngàn. Thu được đạo quang đi tìm ba ngàn.

Nói như vậy, chính mình hơn chín ngàn năng lượng trị cũng là còn lại hơn một ngàn. Tiểu Ái chòm râu vẫn là tự động tục phí đây.

Nắm dựa vào. . .

Còn có một gây sự thử. Hi vọng đều không có chuyên môn ăn năng lượng trị.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53:: Đến thu hoạch mùa

"Kí chủ có hay không lập tức lĩnh gây sự thử?" Tiểu Ái âm thanh truyền đến.

Lĩnh ba lĩnh đi, nên đến đều là muốn tới, nên xui xẻo đều là muốn xui xẻo. Là phúc đều không có họa, là họa liền đem nó ăn đi.

"Chính đang lĩnh, xin sau. . ."

"Chít chít chi. . ." Một loại âm thanh ở này yên tĩnh bên trong gian phòng hưởng lên. Đem Lâm Thạch sợ hết hồn.

Tuy rằng có chuẩn bị, nhưng là nhìn thấy thật sự chỉ là một con chuột nhỏ thời điểm, Lâm Thạch vẫn là thở dài một hơi.

Người khác trong tiểu thuyết đều là lĩnh thần thú, mà chính mình nhưng là một con chuột nhỏ, hơn nữa còn Đặc sao là gây sự. Nghe tên của nó liền đều không có cái gì tốt thử.

Người nói làm cái Tầm Bảo Thử cũng được a, thôn thiên thử nhiều thô bạo a. Ngã huyết môi.

"Ha, tiểu tử, người tốt!"

"Ai, ai đang nói chuyện!" Tiểu Ái âm thanh không phải như vậy, Lâm Thạch nhất thời hệ thống bao phủ cả phòng, cũng không có người khác a. Trừ phi so với mình đẳng cấp cao rất nhiều, không phải vậy sẽ không liền một điểm đen đều không biểu hiện.

"Ta là người thử gia!" Xem ta xem ta, ta ở người chân bên cạnh.

Nhìn thấy một con chuột nói cho người tiếng người, người là phản ứng gì? Dù cho biết một ít yêu quái có thể ngữ nhân ngôn, nhưng chưa từng thấy chỉ nghe nói qua cùng ngay mặt nhìn thấy, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau mà!

Chờ đến Lâm Thạch bình phục tâm tình thời điểm, đã qua một phút thời gian.

"Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi?" Lâm Thạch cuối cùng cũng coi như là tiếp thu cái tên này có thể nói chuyện sự thực.

"Bản gia đã hai tháng!" Cảm thấy được không đúng chỗ nào, liền ngay cả nói không không không.

Nghe được một mới vừa vừa ra đời không lâu chuột nhỏ tự xưng đại gia giống như vậy, Lâm Thạch miễn không được không nói gì. Cái này cũng chưa tính ngách, vấn đề là hẳn rõ ràng ở hệ thống bên trong, chính mình vừa lĩnh. Nơi nào học những lời nói này a.

Biết được đây là vẫn ở hệ thống bên trong sinh sôi nảy nở thứ tộc, ở chuột nhỏ sinh ra sau khi không lâu, sử dụng phong ấn thuật, phong ấn sức sống cùng năng lực nhận biết. Đây gây sự thù vẫn nằm ở phong ấn trạng thái, tránh khỏi sức sống trôi đi. Cũng bằng nói tới ngủ thù! (ngủ mỹ nhân) chỉ vì thiên tài như vậy thù là không nhiều. Hơn nữa bản thân năng lực sinh sản không đủ mạnh.

Nếu như thật sự cùng bình thường chuột kinh khủng như vậy năng lực sinh sản, thế giới này, e sợ không đủ ăn.

Mà giải phong vừa mới hai tháng, mà chính mình được hệ thống này cũng là hơn một tháng.

"Nếu như ta chưa hoàn thành Lâm gia Đại Bi số một, có phải là này chuột vẫn ở hệ thống bên trong?" Lâm Thạch hỏi đều không có chuột, mà là đối với hệ thống tiểu Ái nói.

"Sẽ không, sớm muộn sẽ dùng! Ngược lại hẳn đã là ngươi thù."

"Có thể nó tại sao là gây sự thù a! Hẳn có thể làm gì a?"

Được đáp án nhưng là ăn cùng gây sự. Còn có thật nhiều công năng chờ khai phá đi. Cụ thể làm sao cái gây sự pháp, sau đó liền biết.

Được rồi được rồi, ta liền biết đều không có đồ gì tốt!

"Nếu ngươi mới sinh ra hai tháng, như vậy liền gọi ngươi hai tháng đi!" Trực tiếp gọi gây sự tại sao gọi đều không đúng.

"Vậy ta sinh ra ba tháng chẳng phải là gọi tháng ba? Hai mươi tháng đây, gọi hai mươi nguyệt? Một trăm nguyệt đây?" Không nghĩ tới vừa bắt đầu liền trúng gà bên trong chọn xương. Muốn ăn đòn!

"Lăn con bê, dù cho ngươi 10 ngàn tháng, cũng là gọi hai tháng. Chứng minh ngươi là. . ." Tên gì thật đây, đúng đúng đúng, chính là chứng minh cái kia.

"Chứng minh là cái gì a?" Đây chuột dĩ nhiên có thể đứng thẳng đứng dậy.

"Hai so với thêm muốn ăn quang ta tích trữ nguyệt quang tộc." Lâm Thạch còn biểu thị đây là đối với một con thù cao nhất tên gọi. Vì sao, hai so với rất nhiều con số đều ở mặt trước, bởi vì đại gia là Lâm Thạch, hai tháng theo sát phía sau. Không phải làm hạ thấp đi rất nhiều thù sao.

Cho tới có thể ăn sạch hẳn tích trữ nguyệt quang tộc, nói rõ. . . Khắc khắc!

Này chuột nguyền một cái Lâm Thạch, khinh thường nói: "Đừng khi ta là ngớ ngẩn, ta mới đều không có hai so với! Xả con bê, hoàn toàn chính là nói bậy, lung ta lung tung. Nói năng bậy bạ. Nói bậy. . ."

"Đình đình đình. . . Ngươi một con chuột nơi nào đến phí lời nhiều như vậy! Ta nói gọi ngươi là gì, ngươi chính là cái gì. Có còn muốn hay không muốn ăn, có muốn hay không đi gây sự a!"

"Lão đại, ta sai rồi, sau đó ngươi là lão Đại ta, ta cùng định ngươi. Ta gọi hai tháng. Ngươi gọi ta đi tây, ta quyết không đi ăn trộm gà. Ngươi gọi ta đánh chó, ta quyết không đi. ." Nhìn đáng đáp còn có thể nói lên mấy ngày mấy đêm

"Lại đình. . . . Ngươi nơi nào học được nhiều như vậy không muốn trình tiết lời nói a!"

Hai tháng một mặt đáng về ủy khuất: "Đây là ta mất gia gia truyền cho trí nhớ của ta cùng kinh nghiệm. Lúc trước. . ."

"Muốn ăn đồ ăn sao?" Đây đều không có gây sự thù đi, mà là thoải lao đi, làm sao mỗi nói một loại, là có thể mở ra máy hát a! Không chơi không còn. Có phải là cái kia mất chuột chính là cô quạnh chết đi đây.

"Làm sao làm sao làm sao lão đại! ! Ta muốn ăn, ta muốn ăn." Hai con chân trước dĩ nhiên đập lên chuông đến. Một bộ không thể chờ đợi được nữa đáng đáp. Chính Mạnh Mạnh đất nhìn Lâm Thạch.

Lâm Thạch bị nó khiến cho dở khóc dở cười. Hỏi một câu muốn ăn cái gì, được đáp án chính là cái gì đều ăn.

"Người kia kéo bánh đây? Có ăn hay không?"

Cái kia hàng đang hoàng trình trọng nói: "Thứ tốt, muốn trước tiên hiếu kính cho lão đại thưởng thức!"

Than bần. . . . Hoàn toàn không có trình tiết a.

Lâm Thạch từ trong ngăn kéo lấy ra đã sớm gửi đồ ăn, trước đây cảm thấy như vậy rất tốt, hiện tại Lâm Thạch đối với yêu cầu của nó không thể nào cao, cũng là không để hạ nhân lại đặt ở trong ngăn kéo đây. Tuy rằng còn lại không nhiều, nhưng vẫn có.

Nhấn không gian có thể so với ngăn tủ cao cấp hơn nhiều.

"Cầm từ từ ăn đi, ăn bắt từ ngươi này con không trình tiết chuột." Lâm Thạch nói là nói như vậy, có thể trong mắt biểu hiện biểu hiện nhưng là dị thường yêu thích. Rất là hợp hần khẩu vị.

Ăn no. . . Hai tháng buồn ngủ giấc. Trực tiếp đi vào hệ thống bên trong gian phòng, còn có một tiểu sào.

Nhìn thấy hai tháng ngủ đến rất thơm ngọt, cũng là không lại đi quấy rối.

Hắn cũng lập tức tiến vào hệ thống bên trong gian phòng.

Bên ngoài thời gian so với bên trong tốc độ chảy nhanh hơn nhiều. Bên trong chính là thích hợp.

Lâm Thạch ở hệ thống trong phòng ngồi xuống, kiểm tra nội hải bên trong tình huống.

Không nhìn không biết, vừa nhìn. . . Nho gia cái kia ba câu đạo quang phù vẫn lại vẫn ở!

"Tiểu Ái, cái kia ba câu nói là xảy ra chuyện gì? Ta đều không có đưa cho ta Nhị ca sao?" Nếu như sau đó đưa sau khi còn có thể tồn ở đây, cái kia chẳng lẽ có thể nhiều lần lợi dụng. Kiểm lời bốn lần bắt doanh. Oa kèn kẹt. . .

"Xét thấy kí chủ tư tưởng xấu xa, hệ thống quyết định thu hồi loại năng lực này. Không lại về thu đạo quang, đưa cho người khác sẽ không có." Tiểu Ái nói đằng hoàng trình trọng. Lâm Thạch dọa sợ, bặt mồm nói đừng giới a huynh đệ a, đại ca a, khuyên can đủ đường, cuối cùng cũng coi như là để tiểu Ái lui bước.

Có thể vừa nhìn tiểu Ái nụ cười trên mặt, nhất thời biết mình bị sai. Có điều như vậy cũng nói chính mình cùng hệ thống đã rất quen thuộc đi. Chỉ ít sẽ đùa giỡn. Hơn nữa là tiểu Ái chủ động mở.

Nếu như là vẫn luôn là lạnh lẽo ngạo kiều hệ thống nguyên linh, làm sao đều sẽ cảm giác không đúng đi. Ta hoạt chính là đồ cái vui sướng.

Vui cười sau khi, Lâm Thạch tiếp tục kiểm tra chính mình nội hải. Sơ cấp thuật luyện đan, dĩ nhiên cả người quán quanh chính là màu đỏ thẫm ánh sáng, đạo quang lấp lánh, đủ loại thủ pháp luyện đan không thiếu gì cả.

Còn bên cạnh chính là thuật dịch dung. Nội dung bên trong chính là người có thể lớn có thể nhỏ, có thể mập có thể ốm. Liên thanh âm hồn phách khí tức cũng có thể thay đổi. Đồng thời cần cao hơn kí chủ bốn cái đại cảnh giới mới có thể nhìn thấu. Dù cho là chuyên môn phá ảo thuật pháp môn.

Đồ thần đạo quyết Nhập môn. Tuy rằng cũng là màu đỏ thẫm đạo quang, nhưng bá đạo cực kỳ, đem thuật luyện đan bỏ ra thật xa. Chính mình độc chiếm vị trí trung ương, cùng Luận Ngữ ba nói địa vị ngang nhau.

Cho tới Ngũ Hành độn thuật, tốc độ thật nhanh. Nhưng vẫn có hạn chế, trừ phi là Ngũ Hành đều có.

Mà Phong hòa chương, chỉ ở nội hải biên giới nơi đảo quanh. Không dám tới gần.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54:: Sơ thí chứng thuật

Nhìn nội hải bên trong như thế kỳ lạ tình hình, Lâm Thạch không khỏi kinh ngạc, những thứ đồ này đều là có linh tính?

Gọi tiểu Ái, biết được Phong hỏa chương chính là rất cấp thấp võ kỹ, dù cho có thể tiến hóa đến cao cấp một điểm võ kỹ đi, nhưng cũng không sánh bằng đồ thần đao quyết cùng nho gia chí điển bên trong ngôn luận. Còn thuật luyện đan cùng Ngũ Hành độn thuật, có thể đều là có thể tìm to lớn đạo pháp thuật.

Lâm Thạch biểu thị những thứ đồ này cũng không thể làm trang trí a, hỏi tiểu Ái có yêu cầu gì mới có thể sử dụng?

Chúng vật có thể hành, đều có thể lượng trị người!

Lại là năng lượng trị, vấn đề là chính mình không có bao nhiêu năng lượng đáng giá. Ái.

"Xét thấy bảo vệ kí chủ cùng bảo vệ kí chủ, thực thần hệ thống quan tâm quý. Biểu thị sơ cấp thuật luyện đan một canh giờ sử dụng mười giờ năng lượng trị, số lần là một ngày năm lần. Ngũ Hành độn thuật một dặm đường cũng là mười giờ năng lượng trị. Nhưng chỉ có thể chui xuống đất hơn mười mét thâm, phương viên ngũ km qua lại. Trong vòng một ngày chỉ có thể sử dụng hai lần. Nếu như mạnh mẽ sử dụng vượt qua năm lần, đem khấu trừ cái kế tiếp cả tháng số lần. Cấm độn."

Lâm Thạch nói, hẳn chỉ có thể mạnh mẽ sử dụng bốn lần. Khả khả. Mười giờ năng lượng trị, không sai. Không không có trở ngại làm một điểm năng lượng đáng giá. Vội vàng hỏi tiểu Ái còn có nhiệm vụ sao.

"Tạm thời không có, rất nhiều đầu mối chính nhiệm vụ là có quy định, chi nhánh nhiệm vụ cùng ẩn giấu nhiệm vụ có chút là dựa vào độn vào kích hoạt."

Cái kia ẩn giấu nhiệm vụ dùng ăn Thiên Phong quốc thập đại danh trân món ngon, Lâm Thạch còn không có nửa điểm manh mối, mặc dù mới quá khứ không bao lâu, nhưng cũng đến phòng ngựa chu đáo a!

"Nếu như sử dụng Ngũ Hành độn thuật, bị phát hiện độ khả thi bao lớn đây, dù cho là chui xuống đất mười mét bao sâu" cái này phải hỏi rõ ràng, vạn nhất vừa ra khỏi cửa liền bị tóm, chẳng phải là ngóm củ tỏi.

"Không vượt qua kí chủ ba cái đại cảnh giới, không có khả năng sẽ phát hiện. Trừ phi có chuyên môn sử dụng khắc chế độn thuật pháp bảo. Đi chủ động tuần tra kí chủ động thái. Hoặc là một ít siêu cấp pháp bảo có thể tự động báo động trước ở ngoài. Cũng chỉ có thể là vượt qua kí chủ đại cảnh giới rất nhiều người, thoáng có thể cảm thấy được, không chăm chú, cũng sẽ không biết chuyện."

"Vượt qua cũng không có nghĩa là đi. Chính là nếu như ta là cường thế cảnh, cái kia phải ngộ đạo cảnh mới được? Trung gian vượt qua Quy Nguyên cảnh, linh khí cảnh cùng Hóa Chân Cảnh, đúng không?" Lâm Thạch biết trước đây luôn nói vượt qua chính mình ba cái đại cảnh giới, nhưng không có cụ thể hỏi, bây giờ đến tí mị một điểm, đây chính là liên quan đến dòng dõi tính mạng.

"Đúng, chỉ là vượt qua. Không phải là ba cái đại cảnh giới."

Tiểu Ái âm thanh để Lâm Thạch cảm giác được một luồng hào khí can vân khí thế. Ha ha, toàn bộ Thanh Phong thành cũng là linh khí cảnh cao nhất, dù cho có một ít không biết nhân vật, nhiều nhất cũng là Hóa Chân Cảnh.

Lẽ nào chỉ có thể sử dụng năng lượng trị, sau đó nguyên khí cái gì cũng không được? Tiểu Ái nói hẳn lúc này hoàn toàn chơi không chuyển như thế cao cấp đại khí pháp thuật. Mấy lần liền hút khô rồi. Đây không phải là cái đại lục này cấp thấp thuật luyện đan, mà là cao cấp thuật luyện đan bên trong giai đoạn sơ cấp. Đan được thành phẩm vô cùng tốt. Ngũ Hành độn thuật cũng như thế.

Phương viên ngũ km chỗ, đều có thể đi vậy.

"Lời tuy như vậy, vẫn phải chú ý những kia trận pháp. Có chút trận pháp là có thể nhốt lại người. Còn có, người chỉ là thuật độn thổ, cũng đều không có Ngũ Hành độn thuật. Nếu như người bắt ngờ từ vọng, ta sẽ mất đi thuộc về ta linh trí, làm lại bắt đầu." Còn có một câu nói không có nói ra, như vậy thời gian khả năng không chờ được đến ta, tìm tới cái kế tiếp kế chủ cũng trưởng thành.

Bị tiểu Ái cảnh tỉnh, Lâm Thạch biểu thị rất tức giận. Thật vất vả hăng hái một lần. Có điều cũng là vì muốn tốt cho chính mình.

Lâm Thạch ý niệm lui ra hệ thống bên trong phòng, hồi phục đến chân thân bên trong. Nhưng có cái đồ vật cũng thuận theo ôm Lâm Thạch bấp đi. Thành linh vừa nhìn, hai tháng dùng nó cặp kia tặc mạnh tặc mạnh con mắt nhìn hấn.

"Hai tháng, làm gì! Nhanh như vậy liền tỉnh rồi à? Ta có thể không những khác ăn cho người." Vừa nhìn ánh mắt của nó liền đều không có đồ gì tốt. Lâm Thạch chính mình cũng không đủ ăn đây.

"Ta cảm thấy được người muốn đi chơi, mang ta đi." Hai tháng âm thanh như thiếu nữ nhảnh nhui, có thể nó rõ ràng là công a.

"Không mang theo, liền người này hai hàng, bảo đảm không cho phép người liền cho ta đâm rắc rối. Không mang theo, nói cái gì đều không mang theo." Lâm Thạch quay đầu đơn giản làm bộ không nhìn thấy nó.

"Đại ca, người vững tin? Khả khả. . . ." Hai tháng không mẫn không nhạt nói một câu, có thể cuối cùng âm hiểm cười, làm sao nghe đều không đúng a.

Sự thực chứng minh, Lâm Thạch không mang theo nó khẳng định không được. Khóc lóc om sòm bản lĩnh cùng Tôn Ngộ Không không kém cạnh.

"Nắm chặt ta, đi ở trên đường tự gánh lấy hậu quả." Hừ hừ. . .

Lâm Thạch trong nháy mắt sử dụng ba mươi điểm năng lượng trị, thẳng hướng phía sau núi mà đi.

Ổ trốn vào địa bên trong trong nháy mắt, đến từ dị thể Lâm Thạch linh hồn, cuối cùng cũng coi như là cảm giác được đối với phần này thổ địa yêu thâm trầm, còn có linh hồn trong lúc đó run rẩy, nếu như là kiếp trước, chẳng phải là thổ thần.

Như cá gặp nước. Chính là Lâm Thạch đối với độn thuật cảm giác. Tốc độ so với mình ở trên đất bằng tiến lên còn nhanh hơn. Tiếp cận Quy Nguyên cảnh toàn lực bốn ba.

Cũng không lâu lắm, liền đến đến phía sau núi, nếu như đều không có số lần hạn chế, Lâm Thạch còn muốn đến cái toàn thành đại du hành.

Tô Xán vọng hướng sau núi phương hướng, cũng không có theo tới. Chỉ là cảm thấy được một luồng quen thuộc gọn sóng.

Lâm Thạch cũng không biết chuyện, biết rồi trái lại không tốt.

"Đại ca, đây chính là người mang địa phương của ta? Nơi này là chơi vui?" Hai tháng đứng lên thân, biểu thị kháng nghị, rõ ràng là hoang sơn dã lĩnh, nơi nào đến đúng lúc chơi.

"Đi đi đi, không rảnh phản ứng ngươi, muốn chơi chính mình đi tìm. Nếu như ngươi trở về không thấy ta ở, vậy ta chính là trở lại. Tự gánh lấy hậu quả." Hắn còn có quen thuộc hệ thống mang đến võ kỹ pháp thuật đây. Một ngày nào đó có thể dùng được với. Cảm thấy cũng đều không có không có lửa mà lại có khói.

"Hừ hừ, đi thì đi. Chính ta về nhà." Nói xong một lấp lóe, chui vào lòng đất.

"Ồ, tiểu Ái, hai tháng cũng có thể chui xuống đất?" Lâm Thạch đứng là lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới này chuột cũng có thể chui xuống đất a!

"Ngạch, đã quên nói cho ngươi, đây là hai tháng sinh vật bản năng." Kỳ thực còn có rất nhiều là ngươi không biết, chẳng muốn nói cho ngươi mà thôi.

Than bùn, lúc trước ngươi không phải nói nó công năng cũng chỉ là ăn cùng gây sự sao.

Được rồi, khổ sở gọi gây sự thử, nó là có thể trời sinh như vậy, ta chỉ có thể là có hạn số lần. Chỉ bằng nó có thể chui xuống đất điểm ấy, hoàn toàn có thể gây ra rất nhiều chuyện a. Mà này chuột hiện tại cũng nằm ở cường thể cảnh tượng đồng một cấp yêu thú.

Độn thuật Lâm Thạch thật hài lòng, thuật luyện đan hiện tại vô dụng dược liệu cùng đan đỉnh, hiện tại chỉ có thể bình tĩnh. Còn nho gia chí điển ba nói, khắc khắc, hiện tại còn chưa dùng tới đi. Nếu như sau đó có thể liền đi cùng tu vài loại lưu phái.

Đồ thần đao quyết Nhập môn. Phối hợp Lâm Thạch đồ thần đao phay sử dụng đao quyết. Tuy rằng nghe tên rất thô bạo, có thể vừa nhìn cái kia đao phay, liền không thể nào thích hợp.

Làm một chuỗi phạm khí trung phẩm đao phay, hẳn là bình thần không có gì lạ. Có thể nó khắp toàn thân vi quang, ngũ một không ở kể ra đã từng huy hoàng. Đương nhiên, rất nhiều người không nhìn thấy. Lại như ở bên ngoài nhà lâu nơi đó, không có ai nhìn thấy vi quang. Hoặc là nói lúc đó liền đứng là một cái đao phay.

Từ trong không gian giới chỉ lấy ra đồ thần đao, nắm nó, tựa hồ có một loại hòa tan như nước sữa giống như cảm giác.

Gặp mạnh thì lại cường. . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55:: Thử đao

Dường như cái này đao phay có sinh mệnh. Lúc này bị Lâm Thạch nắm trong tay, cho Lâm Thạch cảm giác chính là quen thuộc. Một loại không tên cảm giác quen thuộc.

Lâm Thạch không nhận được trong lòng có loại ý nghĩ, nếu như mình thôi thúc nó, sẽ phát sinh cái gì đây? Có phải là cũng có thể kinh thiên động địa a. Hơn nữa còn cảm giác được cái này dao phay dĩ nhiên có một loại ý niệm đang kêu gọi chính mình. Để cho mình thôi thúc nó.

Động lòng không bằng hành động. Làm tốt tốt nhất chuẩn bị công tác.

Thăng tấp thân thể, hít sâu một hơi. Sau đó ánh mắt nhìn phía cái kia giống như núi nhỏ đá tảng.

Trong kia trong biển đồ thần đao quyết phù văn tự động xoay tròn lên. Trực tiếp phá tan bên cạnh Nho gia ba nói. Tiếng rít gọn sóng toàn bộ nội hải. Dị dạng năng lượng phù văn trực tiếp xuyên qua ở chuôi này dao phay bên trên.

"Nha. . . ." Lâm Thạch hét lớn một tiếng. Nhân sinh lần thứ nhất làm như vậy ý nghĩ là mãnh liệt như thế. Chính như lúc trước muốn ăn mỹ thực không khác nhau chút nào. Vung vẩy cái kia không ra ngô ra khoai dao phay bỏ về phía đá tảng.

Một luồng vô hình kinh khí gào thét lên. Dĩ nhiên có từng tia từng tia tiếng xé gió.

Tuy rằng nhìn bằng mắt thường không tới, có thể Lâm Thạch cảm giác được luồng khí kia là chân thực tồn tại. Giữa lúc cái kia khí lưu chạy về phía núi đá sau khi, theo dự liệu núi đá sụp ra tình hình cũng không có phát sinh. . .

"Là (vâng, đúng) thất bại sao?" Đột nhiên, trong cơ thể toàn bộ nguyên khí quét đi sạch sành sanh. Lâm Thạch trực tiếp nằm trên mặt đất. Lại như là trong cơ thể hết thủy đều chơi xong. Một đòn liền đem nguyên khí của hắn tiêu hao hết. Như vậy!

Như vậy, lần này sử dụng đồ thần đao là thành công, vì sao không có bất cứ động tĩnh gì a?

Vất vả từ trong không gian giới chỉ lấy ra một Tinh Nguyên lê. Chạm rì rì cắn một cái, cảm giác được trong cơ thể nguyên khí chính đang khôi phục, tuy rằng vẫn có chút hư thoát cảm giác, nhưng đã xem như là rất tốt. Chạm rãi đứng lên. Nhưng lập tức ngồi dưới đất.

Lâm Thạch không có đi sử dụng hắc vân quả, trước đây có thể mua mấy cái, nhưng hiện tại đã khổ bức oa. Không có năng lượng trị oa. Có thể tiết kiệm thì tiết kiệm. Nếu như không phải sợ xuất hiện cái gì bất ngờ, Lâm Thạch đều không dự định dùng ăn Tinh Nguyên lê.

Nghỉ ngơi tại chỗ đã tọa một hồi, nhìn thấy cái kia núi đá vẫn không có động tĩnh, cuối cùng một tia may mắn vẫn là thả xuống.

"Ai! Lần này thật đúng là tiền mất tật mang a. Không chỉ có dùng ăn Tinh Nguyên lê, lãng phí ta nhiều như vậy về mặt, không nghĩ tới như vậy thô bạo kinh khí chỉ là đồ có biểu.

"Coong coong coong coong! Đại ca, nhìn ta mang cho người trở về cái gì?" Một con chuột đột ngột xuất hiện ở Lâm Thạch phía trước. Từ trong đất ló đầu ra đến. Trong tay còn cầm một cây cỏ. Nhưng tùy theo liền độn đi ra đứng ở trên đất.

"Thiết, khi ta mù a, không phải là một cây cỏ sao. Đắc ý cái cái gì kính. Vừa ta còn một đao bỏ ra núi đá đây!" Lâm Thạch cũng không phải nhận thức cái kia cây thảo, cũng không thể ở hai tháng trước mặt mắt mặt a, làm lão đại, liền chuột cũng không bằng, cái kia chẳng phải là rất đi phân đây! Thắng lợi nói sang chuyện khác.

"Ngạch, vậy người bỏ ra núi đá ở chỗ nào, ta cũng không có nhìn thấy." Hai tháng nhìn trái nhìn phải, lãng là không có phát hiện núi đá nứt ra mang đến mảnh vỡ. Cặp kia màu nâu con mắt trực nhìn chằm chằm Lâm Thạch. Ý tứ chính là người đang nói dối. Nhất định phải cho ta cái đáp án.

"Nha, chính là vốn là ở phía sau ngươi khối này to lớn núi đá bên cạnh. Ta một đao liền đem nó cho đánh cho biến thành tro bụi. Trực tiếp tiêu tan ở trong không khí, ngươi xem bên cạnh núi đá không có một chút nào không thích hợp, chính là đao pháp ta cảnh giới chỉ cao biểu hiện."

Lâm Thạch chỉ chỉ vừa múa đao bỏ về phía khối này núi đá. Thoáng hơi di chuyển ngón tay, định ở bên cạnh cái kia không khí trong lúc đó ẩn hình bình thường tồn tại.

"Ta không từng đọc thư, ngươi đừng khi ta ngốc, ta không từng đọc thư, nhưng ta không mù." Hai thảng vừa nghe, nhạch chút chút nở nụ cười. Chỉ bằng trong tay ngươi cái này đao phay? Chờ đời sau đi.

Hai thảng một chui xuống đất, từ núi đá trước mặt lộ đầu ra đến.

Nắm thử chỉ đâm đâm. Xem đi xem đi, nếu như ngươi đem khối này núi đá cũng cho đánh cho biến thành tro bụi. Ta sẽ tin ngươi.

Đang định Lâm Thạch nói mình một đòn bên dưới vô lực lại ra tay thời gian.

"Bằng. . . ." Chỉ là bởi vì hai thảng nhẹ nhàng đâm đâm, khối này nhìn như không có khe hoàn hảo to lớn núi đá đột nhiên một nứt ra.

"Nha, cứu ta cứu ta a!" Nhìn thấy núi đá ép hướng mình, này chuột nhỏ cuối cùng cũng coi như là hoảng hồn, liền tư duy cũng không muốn. Trực tiếp hướng về Lâm Thạch cầu cứu.

"Ngu ngốc a ngươi, chui xuống đất a!" Thực sự là phục rồi nó, tất yếu đáng đáp như vậy sao.

May là ở toàn bộ sụp ra mà đến trước, hai thảng cuối cùng cũng coi như là chui xuống đất trốn thoát.

"Hừ chết thử gia, không nghĩ tới ta một đâm núi đá cừ nứt ra a. Vậy ta chẳng phải là rất trâu thử?" Vừa còn một bộ sợ hãi cực kỳ đáng đáp, vào lúc này liền tự yêu mình lên.

Xoa xoa nó bộ lông. Một luồng ngao khiếu về đột nhiên!

Lâm Thạch cũng lười theo chân nó cái, bắt quá lần này múa đao kết quả khiến Lâm Thạch phi thường hài lòng. Trực tiếp từ nội bộ sụp ra. Đồ thần đao quyết, thực sự là thô bạo a.

Giả lấy thời gian, là không phải có thể một đao vỡ khai thiên địa a.

Thu hồi trong lòng chấn động, tuy rằng rất là lợi hại, nhưng này tiêu hao nguyên khí cũng quá có thêm đi. Nếu như vừa bên cạnh có kẻ địch, sản chính mình còn không dùng ăn Tinh Nguyên lễ trước, hầu như lập tức là có thể chém giết chính mình.

Bực này đại sát khí, chỉ có thể làm lá bài tẩy, không tới son cùng thủy tận tốt nhất không nên dùng. Không phải vậy ngươi không chết thì ta phải lia đời cục diện. Một đòn không trúng, chính mình từ vong độ khả thi vô cùng đại.

Chính đang Lâm Thạch sở trường nhắc lên hai tháng, dự định chui xuống đất trở về phòng thì, nội hải bên trong sơ cấp thuật luyện đan cũng nói quang phù văn loé lên đến.

Từng đoạn ký ức mãnh liệt mà đến, xung kích Lâm Thạch ký ức. Toàn bộ là liên quan với thuật luyện đan. Không chỉ có thủ pháp còn có cần thiết được liệu được tính thêm phân biệt phương pháp.

Mà hai tháng trong tay chính là một cây nhân cấp hạ phẩm Tinh tùy thảo, luyện chế Tủy Tùy Đan chủ cần được liệu. Giá trị có thể có gần bảy trăm năng lượng trị. Đây chính là tương đương quý hiếm đồ vật.

Bình thường nhân cấp hạ phẩm cũng là năm mươi năng lượng trị đến năm trăm, mà khá một chút liền có thể có thể đến chừng một ngàn giá cả.

"Đây chính là nguoi cho ta xem Tinh tùy thảo?" Lại như là rất bình thường khẩu khí, cũng không có bất kỳ vẻ vui mừng.

"Nguyên lai lão đại thật sự nhận thức a, ta còn tưởng rằng nguoi gạt ta đây. Ân ân, đây chính là Tinh tùy thảo, thi ăn rất ngon. Ta trên đường ăn xong vài cây đây!" Nhắc đến ăn, hàng này lại bắt đầu ở cái kia tắc nở nụ cười.

Than bùn, đồ tốt như thể nguoi dĩ nhiên ăn sống. Thật lãng phí a!

"Cỏ này là nguoi nơi nào tìm tới đây?" Lâm Thạch nghe buồn bực, bình thường ở chung quanh đây được liệu đều sẽ bị đồng đảo thể lực hái sạch sẽ, chỉ cần là lên niên đại. Có thể trước mắt này cây Tinh tùy thảo liền sinh trưởng rất nhiều năm.

"Từ một chỗ nhặt được. Không nói, ta đói, cái này ăn không đủ no. Về nhà đi!"

Nó mới sẽ không nói cho Lâm Thạch đây là nó thu đến. Mà chính mình trước khi đi, con rắn kia chính đang phát sinh cõi lòng tan nát tiếng kêu.

Lâm Thạch không tốt đi nói nó, ra ngoài mới bao lâu, nguoi ăn qua những kia đồ ăn mới bao lâu.

Không lớn bao nhiêu dây dưa vấn đề này. Cũng không có thôi thúc thuật đột thổ, chậm rì rì đi xuống núi.

Trong lúc hỏi qua hai tháng, nó ăn cái gì trưởng thành khá là nhanh. Được đáp án nhưng là càng đồ tốt càng nhanh.

Nó nói nó không kén ăn, tốt nhất là ăn một ít năng lượng dồi dào item. Tỷ như Phượng Hoàng thảo a, Long diên thảo a, Phi Long thịt a, hồ Tinh hoa a.

Không phải vậy nó dừng lại, hoàn toàn khả năng đông dài cực kỳ lâu.

"Ăn bắt từ nguoi, nguoi một con chuột cũng đi ăn Phượng Hoàng thảo, Long diên thảo cái gì. Ăn hồng rồi ta cũng mặc kệ." Tuy rằng nói như vậy, nhưng sùng nịch tình rõ ràng.

Hai tháng chỉ là hừ hừ hai tiếng, cũng không nói gì nữa. Thật giống nhớ lại cái gì tự.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56:: Ngộ Trần Giảo Thiết

Đi tới nửa đường, Lâm Thạch vỗ một cái đầu của chính mình, dĩ nhiên đem thuật dịch dung đã quên. Đây chính là thứ tốt a!

Không chỉ có người bên ngoài cùng chiều cao, liền thanh âm khí tức cùng một tia hồn phách chân linh cũng có thể thay đổi. Không đến nỗi bị một ít khác loại phát hiện.

Nếu như chỉ là dựa vào bên ngoài âm thanh thay đổi, như vậy có mấy người có thể dựa vào linh hồn của người khí tức biết được người này chính là người. Mà bá đạo chỗ liền ở đây.

Người muốn phát hiện, hoặc là liền vượt qua người sử dụng bốn cái đại cảnh giới. So với thuật độn thổ yêu cầu còn cao hơn. Thế nhưng nếu như cho rằng đây thật sự là vô địch rồi, sớm muộn bị nhiều thiệt thòi.

Thế giới này vẫn có một ít có thể phát hiện, chỉ là Lâm Thạch không biết mà thôi.

Mà thuật dịch dung số lần cùng sơ cấp thuật luyện đan số lần như thế. Năng lượng trị tiêu hao cũng như thế.

Đồ vật đều không khác mấy, như vậy rất nhiều đều nên nói hòa, ở Lâm Thạch đọc thầm sử dụng thuật dịch dung thời gian, nội hải bên trong phù văn đạo quang chớp loạn thước.

Trong nháy mắt liền thay đổi Lâm Thạch dáng dấp. Chính là Lâm Thạch trong lòng suy nghĩ đáng vẽ.

Lâm châu găm vóc, đây là Lâm Thạch làm ngựa trang, người có tiền mà! Người xem ra mới mười bảy mười tám tuổi, dĩ thường tuần tú, nhưng khóe mắt nét nam hiểm, khiến người ta đối với hắn ấn tượng mất giá rất nhiều. Tay nắm một thanh quạt giấy. Tuy rằng ở mùa xuân, nhưng cũng không sao.

Mà hai tháng nhưng chấn động tới nhảy một cái rồi biến mất, bất chấp tất cả, trước tiên chui xuống đất lại nói. Nó cảm giác được vừa vẫn là lão đại Lâm Thạch khí tức, trong chớp mắt liền trở nên cực kỳ xa lạ. Nhanh chân chạy thời điểm, quay đầu nhìn thấy người này quần áo cũng không đúng.

Nếu như vền vền quần áo không đúng vẫn là việc nhỏ, có thể ngay cả mình cái kia quen thuộc mùi đều hoàn toàn thay đổi, lại như là cả người đều thay đổi. Hoàn toàn không cảm giác được bất kỳ hơi thở quen thuộc.

Nhưng ai có thể ở chính mình không cảm giác chút nào tình huống, đem Lâm Thạch thay đổi một người đây, nếu như người kia lợi hại như vậy, chính mình theo lý thuyết cũng chạy không thoát a.

Ở khoảng cách người này hai mươi mét nơi, hai tháng bốc lên đầu, nhìn chăm chăm phía trước 'Xa lạ' thanh niên.

"Người là ai? Lão Đại ta đi đâu?" Nó còn vui mừng chính mình chạy trốn nhanh. Mình bị bắt được ghê gớm, liền cái mặt báo chí thử đều không có.

Lâm Thạch cười ha ha, "Ta đạo là cái gì a, nguyên lai chỉ là một con gây sự thử a! Không tồi không tồi." Trên miệng là nói như vậy, kỳ thực nội tâm trở nên kích động, không nghĩ tới liền hai tháng như thế bối cảnh hơi lớn linh thú, đều không có phát hiện mình dị thường.

Cái kia chẳng phải là dịch dung rất thành công?

Này thực thần hệ thống đến cùng còn có bao nhiêu công năng là chính mình không biết a, như thế lợi hại đồ vật đều có, còn có hệ thống này là làm sao đến? Ai chế tạo? Nếu như. . .

Không cho Lâm Thạch suy nghĩ nhiều, xa hai mươi mét hai tháng chính hướng về chính mình nhe răng trợn mắt.

"Người cái kia tiện nam, người đem lão Đại ta làm sao?"

Lâm Thạch vừa nghe, cười cũng không được, mắng cũng đều không có. Này đều là từ nơi nào học được a., trước tiên ngăn lại nó đi, không phải vậy có thể mắng một buổi chiều. Ta cái này dịch dung cũng không có thời gian lâu như vậy, lãng phí đáng tiếc.

"Hai tháng, là ta, ta là lão đại người!" Chứng minh hai tháng là thật sự không biết mình, là có thể. Nói rõ này thuật dịch dung tương đương thành công.

"Đừng gạt ta, người xấu nhưng ta không ngờ, khẳng định là ở sau lưng nghe trộm ta cùng lão đại đối thoại, vì lẽ đó người biết tên của ta." Chuột nhỏ đứng dậy, cái kia thử chỉ chỉ Lâm Thạch, một bộ ta rất thông minh đáng vẽ.

"Như vậy ta nói người là ta hệ thống bên trong thu được gây sự thử, hơn nữa tên người đều là ta đặt được đây?" Hai tháng biểu hiện rất tốt, có thứ tốt thời điểm, nhất định phải cho nó điểm khen thưởng.

Khuyến can đủ đường, nó lắng là không lên tiếng.

"Hai tháng, như người vậy, lần sau không mang theo người đi ra chơi ha. Còn có, người cái kia cây Tinh tùy thảo quy ta." Nói xong làm dáng muốn rời khỏi.

Hàng này một độn thổ, trực tiếp đi ra ôm Lâm Thạch chân nhỏ, nói một trận làm nũng lời nói. Nó sớm liền bắt đầu tin, chỉ là kéo không xuống thử diện, này không, vì sau đó sành ăn chơi vui, không thèm đến xỉa.

Không biết thử diện trị bao nhiêu? Đổi làm đồ ăn tất nhiên tốt. Trình tiết cái gì, đều không đáng nó vì đó thay đổi giấc mộng của nó.

Lấy nó hết cách rồi, Lâm Thạch cười cợt. Dem hấn thả ở trên tay, còn cây quạt, ngược lại đều sẽ biến mất, làm mất đi liền làm mất đi chứ.

Từ Thanh Phong thành cửa lớn tiến vào, lấy một người ngoại địa thân phận nhìn cái này chính mình Trọng sinh thành trấn.

Tuy rằng không có nhà cao tầng, nhưng cũng tráng lệ. Một luồng cổ đại khí tức xông tới mặt. Không phải là mình đi kiếp trước loại kia tu bổ sau cung

điện kiến trúc. Mà là chân thật nguyên trang chính phẩm.

Tùy tiện đi dạo, chính mình không có ý định về nhà rất sớm. Còn một ngày năm lần dịch dung, một canh giờ không đủ liên tục phí chứ. Đi rồi một đoạn đường, đủ loại tiếng rao hàng nhiều tiếng lọt vào tai.

Nhưng cũng không có người đối với mình bất chuyện, chính mình xuyên tốt như vậy, vừa nhìn nên chính là dê béo a, nhưng đi xa một chút mới nghe được: "Vừa vị thiếu gia kia nhìn thấy không, không mọc ra một bộ thật đáng đáp, có thể lão hủ vừa nhìn con mắt của hắn, liền biết đều không có vật gì tốt."

"Ta nói Lư lão đầu, ngươi xem người cũng không thể như thế vô đoán a, vạn nhất nhân gia liền lớn lên dạng, nói thế nào. Hơn nữa hắn cũng không đối với ngươi làm sao a?" Bên cạnh ông lão lập tức hỏi ngược lại hắn, người này ăn mặc như thế Phú Quý, ai sẽ mua ngươi món ăn a.

"Ha ha, ta Lư a cầu duyệt vô số người, tất nhiên sẽ không nhìn lầm." Sau đó cười cười, không nói nữa.

"Yêu a, còn có người chơi chuột a! Tiểu gia ta lại là lần đầu tiên nhìn thấy đây!" Một đạo nghe khiến người ta rất không thoải mái âm thanh truyền vào Lâm Thạch trong tai, nhũ nhũ mây, cũng không để ý tới.

Tìm âm thanh khỏi nguồn nhìn lại, thỉnh linh cũng là một vị tướng mạo anh tuấn người, nhưng là ấn tượng đầu tiên cho Lâm Thạch cảm giác chính là cực kỳ kém cỏi.

Theo thói quen hệ thống bao phủ tới. Ha ha, không nghĩ tới gặp phải kẻ thù a!

Trần Giáo Thiết, những khác không nói nhiều, hắn skill đặc thù chính là khiến người ta nhìn thấy muốn đánh hắn. Rác rưởi bên trong chiến đấu cơ.

Trần Giáo Thiết thấy Lâm Thạch không nể tình, nhìn một chút bên cạnh chó săn.

"Tiểu tử ngươi điếc sao? Ta Trần gia bốn thiếu nói chuyện với ngươi đây. Có phải là sống được thiếu kiên nhẫn a! Ở Thanh Phong thành, không ai dám chọc chúng Trần gia."

Chân chó này từ hiển nhiên cũng có chút khôn vặt, đầu tiên là đem thân phận của Trần Giáo Thiết nói ra, dù sao đối phương mặc không sai. Hơn nữa biểu thị chính mình Trần gia ở Thanh Phong thành có thể xưng bá.

Nếu như Lâm Thạch đúng là những khác đại thành thế lực công tử gia, chỉ bằng trước mặt hắn câu kia tiểu tử, là có thể giết chết hắn. Vì lẽ đó chỉ có thể là khôn vặt, hoặc là nói ở Thanh Phong thành ngênh ngang mà đi quen rồi.

Lâm Thạch lạnh rên một tiếng, cái kia chó săn nhìn thấy Lâm Thạch ánh mắt, liên tục rút lui, dĩ nhiên té lăn trên đất.

"Phế vật vô dụng!" Trần Giáo Thiết thầm mắng một tiếng. Nhưng tùy theo không dám nói gì. Đối phương dĩ nhiên có thể ánh mắt dọa ngã chính mình nô tài, cái kia tất nhiên là có chút địa vị, hoặc là từng va chạm xã hội người.

"Vị huynh đài này, đều là tại hạ cầu nô tài không hiểu lễ nghi, thỉnh vật kiến quái a! Ta chính là Thanh Phong thành Trần gia con cháu đích tôn Trần Giáo Thiết." Đưa tay không đánh người mặt tươi cười. Hắn tự nhận cười rất tốt.

Còn bên cạnh bốn cái nô tài chính là lần trước bị Lâm Văn đánh bại mấy người. Nghe thấy Trần Giáo Thiết nói như vậy, có loại mèo khóc chuột cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57:: Đông Phương Bất Bại

Trần Giáo Thiết tuy rằng chỉ là một công tử bột, không phải là bởi vì xuẩn, mà là nhân vì là đại ca của chính mình quá mạnh mẽ, còn không bằng làm cái hôn ăn hôn uống gia tộc u ác tính. Miễn cho đại ca đăng vị, gây bất lợi cho chính mình.

Lại đều không có chưa từng thấy nghe nói sau huynh đệ tàn sát sự. Chính mình liền như vậy, không tranh không cướp, sinh cơ rất lớn.

Tuy rằng làm ác không ngừng, nhưng đều không có thật sự không biết điều. Người trước mặt vừa nhìn chính là hào môn tử đệ. Vạn nhất đụng tới gia tộc lớn con trai trưởng con cháu, có thể động nói chuyện là có thể diệt Trần gia.

Trần gia cũng là có thể ở Thanh Phong thành làm mưa làm gió mà thôi. Hơn nữa còn không tính là một tay che trời. Chính là thật có thể như vậy lợi hại, chính mình Trần gia diệt mấy gia tộc lớn, cũng có điều là càng gia tộc lớn trong mất thịt mỡ!

"Ồ!" Lâm Thạch làm bộ rất là xem thường liếc mắt nhìn Trần Giáo Thiết, tiếp theo còn nói: Chưa từng nghe tới. Trần gia rất mạnh sao?

Tuy rằng Trần ba rất là căm ghét Trần Giáo Thiết, nhưng làm Trần gia đòi đòi kiếp kiếp gia nô, một nhà già trẻ tính mạng đều ở tại bọn hắn Trần gia trong tay, nếu như mình nơi nào có không tới chỗ, rất dễ dàng bị những này dòng chính công tử bột đùa chơi chết. Liền tự chủ trương mở miệng.

"Chuyện cười, nói ra hù chết người, nghe rõ, chúng ta Trần gia chính là Thanh Phong thành đệ nhất gia tộc, lập tức liền sẽ là Thanh Phong thành duy nhất gia tộc lớn, mà vị công tử này chính là chúng ta tộc trưởng con trai." Trần ba lúc nói lời này, cảm giác mình cũng có thể chỉ điểm giang sơn. Hăng hái.

Trần gia muốn xưng bá Thanh Phong thành sự tình không tính là bí mật gì. Có thể gần đây sẽ động thủ cũng đều không có bí mật gì. Có thể Lâm Thạch không biết a, hơn nữa chính mình những người thân kia đều không đề cập với chính mình.

Hắn vẫn cho là tuy rằng Lâm gia không sánh bằng Trần gia, nhưng cũng có thể tường an vô sự xuống rất lâu đi. Mà như vậy trắng trợn nói ra, chẳng phải là không có sợ hãi?

Cho tới Thanh Phong thành các loại thế lực lớn nhỏ cửa hàng trong lúc đó ma sát, Lâm Thạch cũng không biết.

Lâm gia gặp nạn? Có thể chính mình nhìn thấy phụ thân cũng không lớn bao nhiêu về ưu lo a? Há? Không đúng, ngày hôm nay xem con mắt của hắn không đúng, dường như rất là uể oải.

Chính hắn một cái gọi là Lâm gia Đại Bì quán quân nhân vật, chỉ có thể trở mắt nhìn gia tộc của chính mình bị công hãm?

Không, ta không nên như vậy. Hại gia tộc ta giả, giết! Thương tộc nhân ta giả, chết!

Thật vất vả Trọng sinh một lần, dù cho kết cục lại kém cỏi, cũng có điều là lại một lần nữa từ vong mà thôi, có thể chính mình vừa chết, có phải là rất nhiều cùng mình tương quan nhân vật đều phải chết?

Trọng sinh nên đều không có bất ngờ!

"Ăn giấu nhiệm vụ Lâm gia khó khăn bị kích hoạt, kí chủ Lâm Thạch dĩ nhiên biết được Trần gia động tác, nhất định phải thành công ngăn cản hoặc là tiêu diệt kẻ địch. Bảo toàn Lâm gia. Quest thưởng, 20 ngàn điểm năng lượng trị, vận may tên gọi có thể kích hoạt. Một trăm cường hóa điểm, 10 ngàn điểm EXP.

"Chi nhánh nhiệm vụ thanh linh quả, 10 ngàn năng lượng trị, 10 ngàn EXP. Bình thường cấp thượng phẩm bộ pháp, Phong ấn bảy bộ "

Yêu, đây là ngày gì a, vừa đến đã đến hai cái hệ thống nhiệm vụ a!

Lâm gia khó khăn, nếu như chính mình biết rồi, dù cho không có quest thưởng, chính mình cũng sẽ đi làm. Có thể cái này thanh linh quả là làm gì a, phiền muộn. . .

Trần ba thấy Lâm Thạch không lý chính mình, trực tiếp vỗ vỗ bờ vai của hắn, biểu thị chính mình rất là cảm kích. Tề tướng trước cửa thất phẩm quan đây. Có thể theo con cháu đích tôn chân chạy, hà không phải là một loại thân phận, đột nhiên càng làm trước cảm ghét quên đến không còn một mống.

"Như thế nhỏ nhỏ một thành, đáng giá như vậy sao? Còn có, nghe lời người nói cái này Thanh Phong thành có bốn cái gia tộc lớn, các người làm sao liền có thể độc bá đây?"

Nghe được bọn họ giảng chuyện này, Lâm Thạch ở bề ngoài là không thêm quan tâm, nhưng trong lòng nhưng sôi trào mãnh liệt. Nếu như có thể dụ ra nói cái gì đến, liền tốt hơn rồi.

Đây chính là đại thành rất, Trần ba trong lòng ám đạo một câu, nhưng bị Lâm Thạch một kích, cái gọi là gia tộc vinh dự cảm bạo phát.

"Bởi vì chúng ta Trần gia. . ." Còn chưa nói hết, liền bị bên cạnh nổi giận đứng đứng Trần Giao Thiết đánh gãy.

"Trần ba, người có phải là muốn cùng Trần Thất như thế a?" Đều tự trách mình uống hoa tửu, say rượu ăn nói linh tinh, nếu như không phải là mình thủ hạ cũng không có bao nhiêu tin tưởng được tâm phúc chó săn theo, đã sớm đem mấy người này hết thảy cho diệt khẩu.

Trần ba vừa nghe đến chủ tử mình lời kia bên trong tức giận, nhất thời dọa ra một luồng mồ hôi lạnh, đã sớm để cho mình cầm khẩu. Mà bây giờ. . . Mà cái kia Trần Thất từ trạng chính mình đến nay còn nhớ.

"Ha ha, không có gì, hạ nhân lẩm miệng. Vì là xin hỏi tên họ đại danh?" Nên nói thì lại nói, không nên nói, trừ phi là uống tửu nói lung tung.

"Đông Phương Bất Bại!" Nói xong liền không có lại văn. Thực đang nghĩ đến danh tự này, không nhận được cười. Kim nén rất khó chịu. Có ý quay đầu đi.

Phục họ Đông Phương người không nhiều, gia tộc thế lực cũng không nhiều, có thể dám lấy bất bại như vậy tên nhân vật, sao lại là gia tộc nhỏ người? Nếu như liên lụy đường dây này, khả khả, như vậy Trần gia tương lai tộc trưởng vị trí . . Khả năng chính là ta Trần Giáo Thiết a!

Hơn nữa nhìn bóng lưng của người này, thật giống như ngưỡng mộ núi cao. Xúc không thể thành.

"Đông Phương huynh nhưng là một cái người đến Thanh Phong thành? Có cần hay không ta vì người. . ."

"Hả?" Lâm Thạch quay đầu hừ lạnh một câu, nói xong liền không để ý tới Trần Giáo Thiết mấy người, một mình đi về phía trước.

"Thiếu gia, xem người này như vậy hùng dũng, có phải là một hàng giả? Có muốn hay không chúng ta?" Trần ba bởi vì cảm thấy Lâm Thạch để cho mất mặt, hận không thể trước tiên đưa cái này người giết chết. Hắn cũng sẽ không thật sự đi động Trần Giáo Thiết chỉ có thể phát tiết ở Lâm Thạch trên người.

Trần Giáo Thiết nghe xong một chương võ ở Trần ba trên mặt: "Ngu xuẩn!"

Trần ba bụm mặt không dám nói ngữ. Không biết vì sao chủ tử mình biết cái này giống như!

"Ta cho người biết Trần ba, nếu như muốn chết, hoặc là sống sót thiếu kiên nhẫn ta tác thành người, tình người liên lụy ta, liên lụy Trần gia." Chính mình có thể không nói cho bọn hắn biết, chính mình vừa bị một loại hung ác ý niệm bị dọa cho phát sợ, còn có cái kia thanh hừ lạnh đậm thẳng tủy cốt, lạnh lẽo dị thường.

Lập tức vỗ vỗ đầu, người này khẳng định có hộ vệ âm thầm theo dõi, nếu như mình đắc tội rồi hắn, có thể sẽ đối với Trần gia có sự đả kích trí mạng, nếu như Trần gia xong, chính mình nhiều như vậy năm làm chuyện xấu, sẽ bị toàn bộ Thanh Phong thành người cho lột da rút gân.

Nếu như mình làm tốt, liên lụy người này tuyến. . .

"Đi, mau cùng trên, đuổi tới Đông Phương đại ca." Đi xa theo mất rồi, vậy thì nguy rồi.

Lâm Thạch còn đang cầu khẩn hàng này không bị chính mình làm sợ đây, không phải vậy làm sao đi hỏi thăm tình huống ni. Còn vừa thủ đoạn nhỏ, không đủ cùng người ngoài đạo vậy!

"Đông Phương huynh, vừa nãy là tiểu đệ đường đột, nếu như không ngại, tiểu đệ xin người đi phong nguyệt lâu uống đốn hoa tửu?" Nhìn thấy Lâm Thạch trong mắt mê man cùng vẻ mặt, lập tức muốn từ bản thân nói tới địa phương đều không có cái gì tốt nơi đi.

Liền đổi thành quan xa lâu. Lâm Thạch không nói gì, Trần Giáo Thiết coi như làm là ngầm đồng ý, ra hiệu gia nô đi vào định vị trí thật tốt. Ít nhất phải thanh một tầng lầu tràng.

Cũng không lâu lắm, Lâm Thạch liền rời khỏi, trong lúc nhìn đầy bàn đồ ăn không dám trắng trợn dùng ăn, không phải vậy nhưng là lười. Có điều hai tháng cũng mặc kệ, ăn Trần Giáo Thiết trọn mắt ngoác mồm. Nào có chuột như thế hung mãnh?

Nói bóng gió, nói mình là cố ý tìm đến một loại linh quả. Nói rồi vài loại phổ thông một điểm linh quả, cuối cùng mới nói thanh linh quả. Không nghĩ tới Trần Giáo Thiết đều nói gia tộc mình có, chỉ là quyền hạn của chính mình không đủ.

Thực lòng chính là muốn cho Lâm Thạch đem hấn làm tốt điểm địa vị, sau đó thần không biết quỷ không hay đem đồ vật cho Lâm Thạch. Hấn không biết thanh linh quả gây nên cản gì dùng.

Đồng ý sự ai không biết a, ngược lại chỉ là nói phét. Đương nhiên, nói nhiều tất lỡ lời.

Chờ ta đem thanh linh quả đoạt tới tay, quân ngươi là chết hay sống a!

Cũng không lâu lắm, Lâm Thạch liền đi ra, tìm một chỗ, chui xuống đất về nhà. Trần Giáo Thiết phát hiện đối phương người không gặp, càng là sâu sắc thêm đối với hấn xem trọng độ.

Quá thần bí.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58:: Biến số

Tiêu hao ngày hôm nay quy định chui xuống đất số lần. Lâm Thạch cũng không có dự định đi ra ngoài.

Có thể sự thực cũng đều không có như vậy.

Chính mình biết được Trần gia chuẩn bị hướng về Lâm gia hoặc là toàn bộ Thanh Phong thành thế lực phát động công kích, hấn thế nào cũng tính không xuống tâm đi chơi. Mao chi không tồn bì đem yên phụ!

Không có đi quấy rối phụ thân, ngày hôm nay hấn có thể là khoảng thời gian này đến cao hứng nhất thả lỏng đi! Các loại áp lực bị hấn giang ở trên vai, chính mình quá khứ cũng chỉ có thể tăng thêm hấn buồn phiền!

Không thể chờ đợi được nữa độn vào trong phòng, trực tiếp nằm ở trên giường, ý niệm vào hệ thống bên trong gian phòng.

"Tiểu Ái." Lâm Thạch tiếng kêu có chút gấp gáp. Đồng thời có chút bất an. Không biết khi nào thì bắt đầu, Lâm Thạch có chút rất ý lại tiểu Ái tự, tiếp tục như vậy có được hay không đây?

Nếu như có thể liên lạc với lúc trước cái kia lão ăn mày là tốt rồi, chính mình hệ thống đều phát hiện không xuất cảnh giới, tất nhiên so với Thanh Phong thành bất luận một ai tu vi cũng cao hơn.

Lúc trước rồi đi thời gian, cũng không hề nói gì, hỏi hấn làm sao tìm được hấn, ông lão kia cũng chỉ là mỉm cười không nói, nói hữu duyên thì sẽ gặp lại.

Chẳng phải là vô duyên, liền nhìn hấn lúc nào tìm đến hấn.

Tiểu Ái người nhẹ nhàng mà đến, đứng ở Lâm Thạch trước mặt, nhìn thấy Lâm Thạch lòng yên tĩnh không tới, lớn tiếng nói: "Trần Thiên Tâm kinh."

Lâm Thạch vừa nghe, trái tim của chính mình đúng là rối loạn, toại nhiên sử dụng trần Thiên Tâm kinh ổn định tâm thần, không để cho mình mê man bất lực.

Thấy Lâm Thạch cái kia nôn nóng tâm dần dần yên tĩnh lại, tiểu Ái lúc này hỏi: "Người đây là làm sao?"

"Ta đều không có biết được Trần gia đối với Lâm gia làm khó dễ sao, vấn đề là ta biết Lâm gia chúng ta không bằng Trần gia a, hơn nữa lớn như vậy động tác, tất không có sợ hãi a!" Lâm Thạch cảm giác mình gia tộc này còn không sánh được Lâm gia, tuy rằng ngoài miệng nói thương ta Lâm gia giả tất phải giết lời nói, nhưng là trong lòng hấn không chắc chắn a.

Kiếp trước các loại nhu nhược, trong nháy mắt liền chiếm cứ hấn trái tim. Hai loại ký ức lẫn nhau giao hòa.

Tiểu Ái cũng không biết lúc trước lựa chọn người này có phải là thật hay không thích hợp, làm sao liền như thế không thể tả a. Không phải nói rất nhiều nhân vật chính vừa ra sân liền rất là thô bạo sao?

Sau đó hô to Lâm Thạch bản danh: "Lâm Thạch, nếu như người không đến thế giới này, nên phát sinh hay là muốn phát sinh, hơn nữa là chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ. Nhưng bây giờ người đến rồi, chính là biến số lớn nhất, không phải nói người hoàn toàn không có tác dụng, nhưng có năng lực hoặc là có cơ hội là có thể thay đổi toàn bộ thế cuộc."

"Ta được không?" Nghe được tiểu Ái cảnh tỉnh, Lâm Thạch đúng là thoáng khôi phục như cũ điểm.

"Mặc kệ người có được hay không, nói người hành, người là được. Không được cũng được. Nếu như người không đi thay đổi, Lâm gia thất bại, ta cũng có thể đoán được kết cục. Nếu không chính là Lâm gia nâng gia đi nhằm, nếu không chính là tộc phá người vong! Vấn đề là Lâm gia sẽ bỏ qua nhiều như vậy cứu cánh rồi mới hoàn thành cơ nghiệp sao?"

Nếu như mình vẫn là nhỏ nhược xuống, như vậy gia gia của chính mình bối, cha mẹ, đại ca Nhị ca tiểu muội, có phải là cũng phải chết trận hoặc là luân làm đầy tớ? Không, chắc chắn sẽ không thành làm đầy tớ, thối đời nếu như thất bại, bọn họ sẽ không sống tạm, hoặc là tộc phá người vong, hoặc là vẫn là tộc phá người vong.

Có lẽ sẽ lưu lại một ít xuất sắc con cháu lưu vong, dù cho cuối cùng báo thù, có thể người từ lâu vong đi, có thể thế nào?

Lâm Thạch nghĩ đến trong ti vi cái gọi là gia ở người ở, cửa nát nhà tan tình hình. Dù cho hấn tương lai thành tựu không thể đoán trước, nhưng người vừa chết, rất nhiều chuyện đều thành không.

Bây giờ chính mình chính là biến số lớn nhất, sao không đi thay đổi kết cục này a?

Có thể sức mạnh của chính mình đều không có mạnh nhất, thế nhưng này đều không có còn có đầu óc sao?

Lại nói với tiểu Ái một chút, cái kia bây giờ nhược điểm lớn nhất hoàn toàn bại lộ trên không trung. Chính mình phải đến tĩnh lại một hồi.

Chính mình cũng là có thể ngộ đạo người, lúc trước nói vì là cha mình chịu đựng khuất nhục bình tận kẻ thù, nói xong rồi muốn bảo vệ mình người nhà không chịu đến bất cứ thương tổn gì. Chính mình thật sự như thế như nhược sao? Là mình kiếp trước vẫn là này thế Lâm Thạch?

Chính mình rõ ràng nghe được Trần Giáo Thiết gia nô nói mình Lâm gia tất vong, khi đó sự phản nộ cùng quyết tâm đều là hư sao?

Làm sao thân căn giết thân đây?

Lâm Thạch lui ra hệ thống phòng, hồi phục đến thân thể bên trong, cũng không có mở mắt ra, nhưng thân thể tỏa ra một luồng không thể nhận ra gọn sóng. Đường như là tinh thần vàng sáng.

Trần Tam đợi đến Trần Giáo Thiết trở lại trong phủ, Trần Giáo Thiết liền đem bọn họ ca mấy cái đánh phát ra, hấn nói muốn đi suy nghĩ nhân sinh.

Trần Tam sao lại không biết này vô dụng công tử bột muốn tranh quyền đoạt lợi. Dụng tới một chỉ có thể nói là có hi vọng thanh niên, liền định đem hết thầy đều đầu đến cái kia trên thân thể người. Hào đánh cược một lần?

Huỳnh đệ mấy cái đều là ai về nhà này, đều có lão bà hải tử đau, chỉ có hấn một thân một mình. Liền tới đến tiểu tử lâu uống chút rượu giải giải buồn, muốn đi cái kia phong nguyệt lâu uống hoa tửu, hấn còn chưa đủ tư cách. Vậy thì là một tiêu kim quạt!

Rung đùi đắc ý, nhìn thấy một bóng người quen thuộc đi vào tử lâu, : "Ồ, đó là?"

Người kia liền lên lầu hai, tựa hồ không có chú ý tới Trần Tam. Nhìn thấy chương quỹ đối với hấn khúm núm lấy lòng đáng đáp, tất nhiên là cho hấn rất nhiều tiền bạc.

Người này rõ ràng là Lâm Thạch, hơn nữa là dịch dung sau Lâm Thạch. Ở gian phòng nghỉ đến hồi lâu, phát hiện mình ở lại còn không bằng đi ra, tổng ở bên trong phòng, muốn phát sinh biến số độ khả thi là số không. Thôi thúc hai lần Địa Độn Thuật, rốt cục để hấn nhìn thấy một người.

Này vẫn là mạnh mẽ sử dụng hai lần đây. Ngày hôm nay nhiều nhất cũng là có thể sử dụng hai lần. Lúc trước hấn cho rằng vượt qua sử dụng số lần, chỉ cần có điều năm lần, đều là mười giờ năng lượng trị, không nghĩ tới nhưng là tăng gấp mười lần, một lần sử dụng một trăm điểm.

Thật Đặc sao vua hổ a. Nhưng sử dụng, còn dùng ở chuyện quan trọng trên, lại đều không có du lịch. Cũng không thể nào đau lòng. Có điều tạm thời không dám dùng linh tinh năng lượng đáng giá.

Trần Tam quay đầu vừa nghĩ, lúc trước người này muốn biết một ít chuyện, nhưng chủ tử mình ở bên cạnh, không có nói ra. Bây giờ cái kia công tử bột đối xử như vậy chính mình, hấn bất nhân, ta cũng có thể bất nghĩa.

Nếu như mình thoáng tiết lộ một điểm, chẳng phải là có lượng lớn tiền bạc có thể bỏ ra, như vậy chính mình sát vách vị cô nương kia, chẳng phải là. . . Khả khả. . .

Lâm Thạch điểm thức ăn ngon, chưa chắc không có ăn một bữa no nê ý nghĩ, đương nhiên, ngày hôm nay chủ nếu tới tra xét tình huống. Đang lo chưa nghĩ ra làm sao đem cái kia Trần gia chó săn mời tới đến thời gian, cửa phòng liền xuất hiện tiếng gõ cửa.

"Đi vào!" Buồng trong truyền đến một câu không biết hi nộ lời nói đến. Lâm Thạch hệ thống vừa nhìn, chính là Trần Tam. Toại đại hi, sau đó khôi phục.

Trần Tam cũng có chút thấp thỏm, không nghĩ tới người này như vậy kiêu ngạo, không có nói mời đến, mà là đi vào, chẳng phải là quen thuộc ở gia tộc như vậy a?

"Đông Phương công tử, tiểu nhân Trần gia Trần Tam, chúng ta trước đây không lâu vừa từng gặp mặt." Hắc cũng sẽ không nói mình làm sao làm sao, vạn nhất đối phương đến một câu không quen biết, chẳng phải là mất mặt.

"Ngạch, có chuyện gì không?" Lâm Thạch vẫn là như vậy cao lạnh vẻ mặt, cũng không có bởi vì buổi sáng gặp liền mặt lộ vẻ vui mừng. Chính mình không để ý tới hắc, đối phương mới sẽ cảm thấy chuyện đương nhiên.

Bởi vì lúc này chính mình nhưng là đại công tử ca.

Trần Tam vừa nhìn người này động tác hành vi, làm sao không biết là châu thành hoặc là phủ thành đại công tử ca a. Mỗi tiếng nói cử động đều hoàn toàn không nhìn ra hi nộ. Không lấy vật hi, không lấy kỷ bi. Không hiện rõ.

Trần Tam đem mình ý đồ đến nói một lần. Đương nhiên hắc nhưng là đi thẳng vào vấn đề, vạn nhất người này cho mình cười ha hả, chẳng phải là làm không công. Những này Đại thiếu gia môn đều yêu thích như vậy. Giã thanh cao!

"Há, nói như thế nghe một chút, nếu như bốn công tử cảm thấy ngươi nói hữu dụng, tất có thưởng!" Lâm Thạch vỗ vỗ hai thàng đầu, để nó ăn tương không muốn khó nhìn như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59:: Lâm Thạch sư phụ

Trần Tam ra từ lâu, đi tới một góc nhỏ bên trong, đưa tay lấy ra đặt ở trong túi túi tiền, mở ra xem, có tới một đồng tiền vàng, một trăm viên ngân tệ. Những này đầy đủ chính mình tiêu dùng rất lâu.

Chính mình ở Trần gia, cả đời cũng không chiếm được nhiều như vậy tiền tài. Dù cho là làm trâu làm ngựa! Nhiều nhất cũng là áo com ẩm no. Mà chính mình chỉ là thoáng tiết lộ một chút tin tức là có thể được nhiều như vậy tiền tài.

Đến lúc đó. . . Khả khả! Cười xong sau khi lại không cười nổi.

Ngắm lại vị kia thủ đoạn, chính mình ăn vào đi cái kia chen chân vào trùng mắt hoàn! Đối phương nói trong vòng mười ngày muốn ăn một lần thuốc giải, một đoạn chính mình Kỳ Tâm khác thường hoặc là nói một chút bất lợi cho hắc, tất nhiên sẽ chết đi.

Nhưng hắc còn nói, xem chính mình biểu hiện sẽ cho mình mãi mãi thuốc giải. Sẽ không đối với mình giết người diệt khẩu.

Lúc đó chính mình hoàn toàn không có năng lực phản kháng, lên này điều thuyền giặc, liền không có cách nào đối ý, muốn đối ý chỉ có một con đường, cái kia nhất định phải chết!

Ăn cái viên này chen chân vào trường mất hoàn, chính mình vẫn không tính là rất coi là chuyện to tát, ngoại trừ có một luồng là lạ mùi vị, cũng không có bất kỳ khó chịu nào, có thể là đối phương đe dọa chính mình đây?

Không nghĩ tới đối phương thử một lần được hiệu, quả thực chính là so với chết còn thống khổ, sống không bằng chết. Thống chỉ lẫn lộn trên mặt đất! Đối phương cho mình một viên thuốc giải, hầu như lập tức là tốt rồi.

Nghĩ đối phương cho mình hai viên thuốc giải, chỉ có thể duy trì hai mươi ngày, nếu như trong lúc phát hiện bất lợi cho hắn, hắn sẽ không lại cho mình thuốc giải, sau đó để hắn tự sinh tự diệt.

Đương nhiên, hắn nói tốt nhất không nên như vậy! Tiềm ở đây chính là nguoi nếu là như vậy, nên chính là một bộ thi thể.

Chính mình làm sao dám đây! Hi vọng đối phương nói chính là chân thực đi, xong cho mình thuốc giải, sau đó rời đi, cách mình càng xa càng tốt. Đến lúc đó chính mình cũng cao bay xa chạy!

Nhiều như vậy tiền tài đặt ở chính mình trong túi không an toàn, đến tìm một chỗ ẩn đi.

Lâm Thạch từ cửa sổ lầu trên nhìn đối phương rời đi. Nhiều cho chừng quỹ một viên ngân tệ. Liền rời khỏi, chính mình dịch dụng thì hiệu vẫn còn, đến tìm một chỗ ẩn lại.

Không lâu lắm, Lâm Thạch từ trong hẻm nhỏ đi ra, hướng về Lâm phủ phương hướng mà đi.

Lâm phủ.

"Lâm tộc trưởng, lần này nguoi ba con trai đều là mười người đứng đầu, thật đáng mừng a! Ta nghĩ không cần quá nhiều cửu, các nguoi tộc lại sẽ tăng cường mấy Viên đại tướng đi! Ta xem trọng cái kia Lâm Đông, có cơ hội đột phá đến Hóa Chân Cảnh!" Ngồi ở Lâm Trung Thiên xuống thủ Thẩm gia tộc trưởng cười ha ha quay về Lâm Trung Thiên nói rằng.

Trong giọng nói chua khí rất là rõ ràng! Hắn mấy con trai, không có một sánh được này ba cái.

"Ai ai ai, Lâm tộc trưởng, tại sao ta cảm giác nơi này thật lớn một luồng chua khí a, chuyện gì thế này a!" Ha ha, người này vừa nói xong, tự mình rút là nở nụ cười.

Mọi người đều biết là xảy ra chuyện gì, Thẩm gia tộc trưởng không có như thế lợi hại nhi tử, con gái đứng là còn có thể, nhưng đáng tiếc là thân con gái a!

Nhất thời không nhịn được cười!

Những này Thanh Phong thành hoặc là phụ cận thành trì thế lực người cảm lái hoặc dòng chính hạt nhân tầng nhân vật, liền không lớn bao nhiêu kiêng kỵ, nâng chén đan xen, tiếng cười không ngừng.

Trong lúc Trần thiên bầm còn nói mình định đem ái nữ Trần ngọt ngào hứa cùng Lâm Thạch đây! Chỉ là hiện có ở hay không Thanh Phong thành mà thôi. Lâm Trung Thiên cười nói con cháu tự có con cháu phúc, bọn họ nếu là đồng ý, liền có bọn họ đi được rồi.

Lại là một trận chế nhạo!

Chờ đến gần như thời điểm, một thanh âm đột ngột mà tới.

"Lâm tộc trưởng, nhà ngươi cái kia Lâm Thạch là xảy ra chuyện gì, lúc trước không phải nói chỉ có một tầng sơ kỳ sao? Có thể lần này rõ ràng quá năm tầng a! Hơn nữa lần trước bị chỉ là ba tầng tiểu nhân vật gây thương tích, đây là vì sao?"

Người này vừa dứt lời, mọi người đều nhìn nói chuyện người này. Nhưng là một hèn mọn ông lão.

Vừa còn náo nhiệt vạn phần bầu không khí, lập tức trở nên giới dam lên. Nhất thời thành cương cục.

"Yêu, này đều không có quy chân giáo Hoàng Thiên Long Hoàng trưởng lão sao, ngọn gió nào đem lão nhân gia ngươi cho thổi tới a!" Người này đem lão tự phát âm tăng thêm rất nhiều, ý tứ là nhiều như vậy người trung niên, liền ngươi một ông lão, thích hợp sao, muốn tọa cũng có thể đi một cái bàn khác a!

Hoàng Thiên Long không đáp lời, cười cợt, đem người này trào phúng không nhìn thẳng. Chính là nhìn Lâm Trung Thiên.

Lâm Trung Thiên không nói gì, bên cạnh Lưu Thiên Bầm cũng không phải cao hứng: "Hoàng trưởng lão, ta mời ngươi là lão tiên bói, có thể đây là nhân gia việc tư, ngươi quản sao?" Hắn tuy rằng buồn bực, cũng muốn biết nguyên nhân, nhưng cũng không đến nỗi như vậy bị ỉ.

"Chính là chính là, Hoàng lão đầu, người khác sợ ngươi, ta Trương mỗ người có thể không để ý." Một vị nhìn hào khí can vãn người đàn ông trung niên còn kém không chỉ vào Hoàng Thiên Long mũi mũi.

Trương đức thiên cảm giác mình cái này anh họ người này đúng là rất tốt, thật bất bình dùm. Bởi vì tính cách quan hệ, bạn tốt đồng đạo, đương nhiên cũng đắc tội quá một nhóm người. Nhưng cũng không có người đi đồng ý trả thù hắn.

Chính mình nằm ở gió nhẹ thành, mà chính mình anh họ nhưng là một cái môn phái trưởng lão nhân vật, tất nhiên không sợ quy chân giáo. Chính mình cũng không kiêng dè gì, lúc trước ở bên ngoài nhà lâu, chính mình còn phải quá Lâm Thạch tiểu tử kia trợ giúp đây.

Bây giờ con trai của chính mình nghiêm nhiên là cường thế một tầng trung kỳ. Nhiều năm qua tồn trữ ở trong người được tính vẫn còn ở đó. Nếu như không phải sợ căn cơ bất ổn, dĩ nhiên đột phá đến hậu kỳ. Nghĩ đến chính mình đứa con trai kia nụ cười, trương đức thiên rất là hài lòng cười cợt.

"Hoàng trưởng lão, ta Trương Đức Thiên cũng là như cùng ta anh họ nói, nếu như nơi nào không đợi chỗ, xin hãy tha lỗi."

"Các ngươi. . . Hừ!" Hoàng Thiên Long không nghĩ tới những người này đều hướng về người nhà họ Lâm, từ khi ở nhi tử cái kia biết được Lâm Thạch sự tình, chính mình không có bầm báo cấp trên, dự định một người độc chiếm, lần này làm khó dễ, chưa chắc không có phương diện này sự tình.

Mỗi người nói một kiểu!

Nhìn thấy tình cảnh liền muốn đổ nát, Lâm Trung Thiên đứng lên. Phất tay một cái ra hiệu mọi người yên tĩnh lại.

"Chào các vị hữu, kỳ thực đi, cũng không nhiều lắm cần phải ẩn giấu. Chỉ là có chút sự không tiện tiết lộ mà thôi." Nâng chén liền từ lấy đó áy náy.

Không giống nhau : không chờ mọi người nói chuyện: "Con trai của ta Lâm Thạch cũng đều không có vấn đề là một tăng sơ kỳ, từ lúc một năm trước cũng đã quá cường thế bốn tăng!"

Biết nhà hần nhi từ tình huống người đứng là hứng thú, có mấy người là không biết chuyện này, dù sao không ở đồng nhất cái thành.

"Cái kia theo ta được biết, con trai của ngươi nhưng là bị Trần gia người kia nhi tử đánh bất tỉnh nhân sự a?" Không biết vì sao, người khác vừa nghe Hoàng Thiên Long nói chuyện, chính là cảm giác không đúng, ngữ khí có thể hay không tốt một chút, này không phải là cái gì tốt khoe khoang mỹ sự!

"Đó chỉ là sự phụ hần yêu cầu hần làm như vậy mà thôi!"

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời.

Liền Lâm Trung Thiên đều dùng cung kính rất nhiều ngữ khí nói tới vị tiền bối kia cao nhân, như vậy, làm sao cũng sẽ so với hần tu vi cao đi. Linh khí cảnh là tất nhiên đi! Hơn nữa phương pháp như vậy chưa từng nghe thấy a!

Hoàng Thiên Long sắc mặt thỉnh linh biến đổi, cắn răng. Con ngươi bốn phía chuyển động.

"Có thể hay không có thể mời ra cái kia cao nhân tiền bối hiện thân a?" Hần có chút ôm may trấn tâm lý, hi vọng đây chỉ là người nhà họ Lâm bịa đặt đi ra sự tình.

Lâm Trung Thiên tựa hồ không nghe Hoàng Thiên Long trong lời nói gấp gấp cùng bất an, ngay ở hần dự định lúc nói chuyện, Lâm Thạch trở về.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60:: Hoàng Thiên Long mục đích

Lâm Thạch vốn là dự định có việc hỏi Lâm Trung Thiên, có thể xem thấy bọn họ đang bàn luận sự tình, liền dự định rời đi.

"Lâm công tử. Phiền phức tới đây một chút" trương đức thiên vẻ mặt tươi cười quay về Lâm Thạch vẫy vẫy tay. Hần chỉ là muốn vì chính mình bạn tốt giải vây mà thôi, không phải vậy ông lão này không chơi không còn. Hơn nữa, chính mình tất nhiên chống đỡ hần.

Lâm Thạch đúng là nhớ tới hần, ở bên ngoài nhà lâu đối với mình chào hỏi báo quá họ tên.

"Trương thúc được, ta đều không có cái gì Lâm công tử, gọi ta Thạch Đầu là được. Tiểu luân giờ có khỏe không?" Lâm Thạch biết, nếu đối phương có thể ở trong cái vòng này có tọa vị, cái kia đại biểu thân phận địa vị đều kém không xa lắm. Vì lẽ đó liền tự chủ trương kêu một tiếng Trương thúc, mà tiểu luân chính là trương đức thiên nhi tử. Mà chính mình nữ danh chính là Thạch Đầu.

Lâm Trung Thiên nhìn con trai của chính mình biểu hiện, đúng mực, có lễ có tiết. Thật hài lòng.

"Vậy ta liền bắt cần, liền ngửi một tiếng hiền chất khỏe." Trương đức trời mới biết Hoàng Thiên Long đến mục đích. Tất nhiên là con trai của hán Hoàng Phi Hổ nói tới. Tư Mã Chiêu chỉ tâm, người qua đường đều biết.

Lâm Thạch mỉm cười gật đầu ra hiệu.

Tùy tiện hàn huyên vài câu, vẫn chưa nhắc lên lâu ở ngoài lầu sự tình. Dù sao những thứ này đều là cấm khẩu, còn có chút không biết xấu hổ, vậy thì không có cách nào.

"Trương huynh, người cùng khuyên từ nhận thức?" Lâm Trung Thiên mặc dù biết Lâm Thạch ở bên ngoài nhà lầu sự, bởi vì lâu ở ngoài lầu là Lâm gia trong sản nghiệp vị trí khá quan trọng, cái gì gió thổi cỏ lay, đều sẽ đăng báo cho Lâm Trung Thiên.

Đến ở trong đó sự, Lâm Trung Thiên đúng là biết cái đại khái, có thể một ít đầu bép là sẽ không nhận thức trương đức thiên như vậy đại nhân vật. Còn lâu ở ngoài lầu sự tình, Lâm Trung Thiên vẫn đang bận, liền tha đi. Chưa kịp hỏi Lâm Thạch.

"Ha ha, ta cùng hiền chất đúng là hữu duyên, cũng có ân cho ta." Nhưng xem trên mặt hán vẻ mặt, là không có muốn tiếp tục nói khả năng.

Cũng nói hán là chống đỡ Lâm gia.

Tình cảnh lạnh xuống.

Lâm Thạch quay đầu dự định rời đi, không thích ngồi ở nơi như thế này. Còn không bằng cùng hai tháng chơi đây. Chỉ ít nó còn có thể cho mình tham khảo ý kiến. Lúc này cái tên này có thể ở hệ thống bên trong phòng ngủ ngon đây.

Nhìn thấy Lâm Thạch phải đi, Hoàng Thiên Long cũng không muốn.

"Hiền chất, xin dừng bước!" Hán không thể không biết không đứng chỗ nào, một sáu mươi, bảy mươi tuổi, một mới mười lăm tuổi. Cũng không cảm thấy ngại gọi hiền chất.

"Ngạch, vị này lão gia gia là gọi ta?" Hán vừa đến đã phát hiện ông lão này chính là đến gây sự giống như vậy, đương nhiên sẽ không cho hán sắc mặt tốt.

"Đúng, là lão hủ gọi người." Ngoài miệng là nói như vậy, trong lòng nghĩ như thế nào liền không biết. Hán cũng không có cảm thấy có cái gì thật không tiện. Những mưa gió nhiều như vậy qua tuổi đến, được qua bao nhiêu oan ức, si nhục, chỉ có hán tự mình biết.

Trương đức thiên anh họ bắt đầu cười ha ha, lão gia gia còn dám xưng Lâm Thạch vì là hiền chất, người khi người vẫn là hai mươi, ba mươi tuổi a, lão không ngót! Trước sau như một, vẫn luôn là không biết xấu hổ như vậy.

Lâm Thạch một hệ thống bao phủ tới, phát hiện ông lão này gọi Hoàng Thiên Long, Quy Nguyên cảnh đỉnh cao. Nhưng lực công kích so với cha mình chênh lệch rất nhiều. Hơn nữa người này khuyết điểm chính là tham lam nhất gan.

Đây chính là nhân tính hóa hệ thống mang đến tiện lợi, lúc trước nhưng là không tra được nhân tính khuyết điểm, nhưng hẳn dù sao cũng là Quy Nguyên cảnh, ý nghĩ của hắn hiện tại vẫn là không tra được. Chỉ có thể có một tia dị dạng!

Hoàng Thiên Long biết Trương Đức Thiên cũng ở bên ngoài nhà lâu thời gian, liền không có lại dự định độc chiếm, lúc đó con trai của chính mình có thể không quen biết người này. Chính là chấp sự đều là nhân vì chính mình quan hệ mới lên làm đi.

Còn không bằng vạch trần, đục nước béo cò tốt hơn.

"Lâm công tử, lúc trước cái kia phi long tại thiên có thể hay không đơn độc làm một phần cho lão hủ a, ả, người lão, nghe con trai của chính mình nói, vật kia rất là mỹ vị, cố ý nghĩ đến thảo một bàn!"

"Không thể, ta hoàn toàn không có tài liệu chính, lúc trước chỉ có một phần vật liệu mà thôi. Sự phụ của ta không cho ta quá nhiều. Hơn nữa, làm sao người biết ta từng làm vật kia?" Lâm Thạch đối với người như vậy sẽ không lớn bao nhiêu tôn kính tâm ý, mà vừa phụ thân cho mình truyền âm cũng nói tất cả.

"Há, vậy cũng là tương đương đáng tiếc a! Lão hủ không có phúc phận a, có thể làm cho khuyến tử nội thương chuyển biến tốt đồ vật, tất nhiên không phải là vật phẩm, chung quy là khuyết thiếu a!" Ta cổ mà nói hắn, cũng không trả lời Lâm Thạch mặt sau vấn đề.

"Ta nhớ tới lúc trước bên trong cũng không có người, người là làm sao biết được?" Muốn mơ hồ như vậy hỗn qua ả, nghĩ hay lắm!

"Lão hủ nói rồi là khuyến tử tự nói với mình." Tuy rằng không tử tế, nhưng cũng không biết tìm cớ gì a.

"Ta nhớ tới lúc trước Đồng Văn quán Trữ lão đã nói không cho mọi người nói ra? Người họ Hoàng, lúc trước ta nhớ tới có một tên trắng hán gọi Hoàng Phi Hổ, là quy chân giáo chấp sự, hẳn là người người nào?"

Nghe được Lâm Thạch nói tới việc, mọi người đều nghĩ người nhà họ Hoàng không biết xấu hổ, kể cả văn quán ninh có vì xuống lệnh cấm khẩu đều vi phạm.

Đều không có người một nhà, không tiến vào một nhà môn.

"Chính là lão hủ con thứ hai." Không chút nào bị mọi người trào phúng thanh ảnh hưởng.

"Há, như vậy a, vậy tại hạ cáo từ, thầy của ta từng nói, sĩ cùng loại người này làm bạn! Các vị thúc bá tái kiến!"

Hoàng Thiên Long bị hắn đột nhiên xuất hiện lời nói khí đến! Dĩ nhiên xem thường hắn Hoàng mẫu người?

"Sự phụ của người là ai, có thể dám ra gặp một lần?" Thành linh quên lúc trước kiêng kỵ!

"Ha ha, người muốn sự phụ của ta đi ra thấy người? Há? Ta cho người biết, nếu như sự phụ của ta nhìn thấy như người vậy, tất nộ chí!" Lâm Thạch một

bộ muốn nuốt sống người ta biểu hiện, đem Hoàng Thiên Long sợ hết hồn. Đây đều là những người nào a!

Lâm Thạch nói xong cũng đi, cũng không quay đầu lại. Cái kia lão ăn mày đúng là toàn chính mình nửa cái sự phụ, có thể chính mình hoàn toàn liên lạc không được hán a. Nói nhiều tất lỗi, vạn nhất nơi nào lỗi, nhưng là không tươi đẹp.

Thần bí một điểm mới có lực uy hiếp mà!

Xem thấy con trai của chính mình hấp tấp qua lại, Lâm Trung Thiên hiểu ý nở nụ cười. Còn lâu ở ngoài lâu sự, đánh cái thời gian hỏi lại hỏi hán đi. Mà nghe được này Hoàng Thiên Long hùng hổ dọa người đáng vẽ, Lâm Trung Thiên sắc mặt ngược lại không là rất tốt.

Cũng không lâu lắm, Hoàng Thiên Long tự giác lui ra. Sắc mặt trầm thấp ra Lâm gia, liền không biết nơi đi.

Đi tới đi tới, đột nhiên ký từ bản thân cùng Lâm Bắc ước định. Lúc trước đã nói muốn cùng hán làm giao dịch. Chính mình cũng không thể tổng tiếp tục như vậy, nhiệm vụ sự vẫn chưa hoàn toàn không tin tức đây.

Lâm Bắc không thích tham gia một ít hội nghị cái gì, chính là một người ở tại hán biệt viện nhỏ bên trong. Vị trí là nằm ở tộc trưởng phủ khu vực biên giới. Mà vốn là có thể thu được gần bên trong một điểm nhà, nhưng hán nói yêu thích yên tĩnh, từ chối.

Hán cũng không có đang tu luyện, chỉ là tình cờ muốn yên lặng một chút.

Nghe được tiếng bước chân, ngẩng đầu nhìn tới, chính là Lâm Thạch xuất hiện ở cửa tiểu viện. Đi vào.

Lâm Bắc biết Lâm Thạch ý đồ đến, không hề nói gì, cũng không có đi nói Đại Bì sự tình, cũng không có nói chúc mừng. Chỉ là như vậy nhìn hán.

Năm nay còn đều không có hán số một!

"Lúc trước ngươi nói cùng mình làm giao dịch đây, đồ vật mang đến sao, hoặc là đều không có thực vật?" Hán đúng là có chút chờ mong này cái gọi là bảo vật là thật tốt!

"Đồ vật mang đến, chỉ là ngươi xác định còn muốn tiếp cái này cùng nhiệm vụ bình thường giao dịch?"

Lâm Bắc không hề trả lời, trong ánh mắt kiên định, đại biểu tất cả.

"Một Tinh Nguyên lê, một hắc vân quả, một hoàng kim quả. Đại diện cho nguyên khí, thể lực cùng tôi thể tác dụng!" Sau đó lại từ trong bao trữ vật móc ra một viên hình tròn item, rõ ràng là ở bên ngoài nhà lâu Kim thân đan.

Lâm Bắc chính đến Lâm Thạch đồng dạng ý, đào một điểm Tinh Nguyên lê vỏ trái cây để vào trong miệng, vậy có khá rõ ràng nguyên khí, nhất thời kinh ngạc đến ngây người Lâm Bắc. Dĩ nhiên có như thế cường hiệu đồ vật!

Hay là thật sự có thể đã cứu chính mình một mạng đồ vật. Liền biểu thị đối với những thứ đồ này tán thành. Sau đó liếc mắt nhìn Kim thân đan, biểu thị chính mình không quen biết như vậy đan dược. làm cần gì dùng!

"Đây là Kim thân đan!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61:: Cực phẩm đan dược

"Kim thân đan?" Lâm Bắc đã lâu như vậy, cũng không phải là không có gặp Kim thân đan, vật hiện màu vàng sẫm, dược tính rất là mãnh liệt, hơn nữa có một luồng dị vị. Dù sao thân thể lần thứ hai rèn luyện, cần kích thích tính đan dược phụ trợ!

Cho tới nay, đều nói có Kim thân đan đột phá cùng không có Kim thân đan đột phá, hầu như xem như là hai chuyện khác nhau!

Kim thân đan chính là từ thân thể kỳ đột phá đến Kim thân kỳ chuẩn bị đan dược. Không vẹn vẹn là có đột phá công năng, hơn nữa còn có chứa dược tính gột rửa thân thể. Cường hóa thân thể.

Là vì là Kim thân. Có thể trước mắt cái này màu sắc có một loại so với cái khác Kim thân đan rõ ràng không giống cảm giác. sắc chính là màu vàng óng, rất là đáng chú ý! Lâm Đông cảm ngửi một cái, ngoại trừ nhận nhận hương vị, cảm giác không ra cái gì.

Lúc trước Lâm Thạch cũng chưa hề đem đan dược hòa tan ở phi long tại thiên bên trong, vẫn là hiện khô ráo tính. Cũng không biết vì sao như vậy bày ra, có thể chỉ là cho rằng con mắt đi!

"Đúng, đây chính là Kim thân đan, nhưng ta xem ngươi hơi nghi hoặc một chút về mặt, liền biết viên thuốc này cùng ngươi biết có chút không giống đi!" Lâm Thạch cũng không có lập tức tiếp nhận thoại tra, chờ Lâm Bắc từ quan sát kỹ sau khi, mới dự định giải nghi hoặc.

Lâm Bắc nghi ngờ trên mặt, nhưng chưa tiêu tan. Về mặt của hắn nói cho Lâm Thạch hắn đáp án.

"Ngươi biết hắn là sơ cấp Kim thân đan, mà ta cái này, nhưng là đan dược tứ phẩm bên trong cực phẩm!"

"Cái gì, cực phẩm Kim thân đan?" Lâm Bắc há to mồm, lộ làm ra một bộ kinh ngạc cực kỳ biểu hiện, con mắt gắt gao xem trong tay Kim thân đan, vàng óng ánh vẻ lóe sáng! Chẳng trách a. . .

Tuy rằng chỉ là nhân cấp trong đan dược diện, nhưng bất kỳ một viên cực phẩm đan dược, đều đều không có có tiền có thể có thể được, không chỉ có là thành đan khó khăn, hơn nữa đây là thuật luyện đan bên trong một loại đỉnh cao biểu hiện. Bình thường bậc thầy luyện đan là không có khả năng luyện ra. Dù cho chỉ là nhân cấp đan dược. Vẹn vẹn chỉ là thượng phẩm đan dược, chính là bảo vật hiếm có.

giả cả khác nhau một trời một vực, dược tính cũng giống như vậy, hầu như không có bất luận cái gì tác dụng phụ! Người thường nói, là dược ba phần độc, nếu như ăn vào đan dược, không có đúng lúc bài trừ tạp chất, rất khả năng ảnh hưởng ăn giả tư chất tu luyện cùng tu vi. Mà cực phẩm hầu như không có phương diện này quá nhiều!

Lâm Thạch rất là tự hào nói, nhưng cũng có chút nhỏ nhỏ đắc ý, không nghĩ tới cái này có chút cao ngạo thiếu niên, cũng sẽ có bị đè ép một ngày.

Lâm Bắc thoáng thả lỏng một hồi, khôi phục trước trạng thái, không lấy vật hỉ. Đan dược này hắn có thể không muốn bỏ qua. Đối với hắn bây giờ xác thực rất là trọng yếu.

Hắn không có hỏi Lâm Thạch từ nơi nào chiếm được, mọi người đều có bí mật của chính mình, muốn nói tự nhiên sẽ nói, chính mình không cũng như thế có bí mật sao! ! Không phải vậy Lâm gia Đại Bì sao có thể hắn làm náo động a!

Lâm Bắc nhìn một chút bốn dạng đồ vật, đối với bây giờ chính mình rất có dùng, đặc biệt là cái kia Tinh Nguyên lê , còn Kim thân đan chính mình tạm thời còn chưa dùng tới.

"Những thứ đồ này ta đều rất yêu thích, chỉ là điều kiện của ngươi là cái gì? Nói ra đi, nếu như vượt qua ta phạm vi năng lực, ta có thể sẽ không đáp ứng."

Tuy rằng yêu thích, nhưng còn không đến mức bán mạng ném tôn nghiêm. Hắn kiên ngạo nội tâm không cho phép!

"

Ha ha, đồ vật ngươi yêu thích là tốt rồi, điều kiện của ta rất đơn giản, chỉ là ở phạm vi này bên trong tin tức nói cho ta một tiếng là được, sẽ không hại ngươi."

"Hả? Cái gì đơn giản?"

"Ngươi yêu thích tu vi mạnh mẽ, bảo đảm thực lực của chính mình; mà ta thì lại yêu thích rất nhiều mỹ thực, nếu như ngươi ra ngoài rèn luyện, biết được Thiên Phong quốc đủ loại mỹ thực tin tức, liền xin báo cho ta một tiếng! Giả như ta không có ở trong tộc, thông báo phụ thân ta cũng giống như vậy!"
Hắn chỉ có thể như vậy giải thích, chẳng lẽ muốn tự mình nói ta nhưng là làm nhiệm vụ a!

"Chỉ đơn giản như vậy? Nếu như ta không biết đây? Ta cũng sẽ không cố ý đi tìm! Lãng phí ta thời gian hành vi, ta đều không cho phép." Lâm Bắc đứng là rất kinh ngạc, điều kiện như vậy thật sự rất đơn giản, nếu như vẹn vẹn chỉ là như vậy, chính mình đáp ứng không sao a!

"Chỉ đơn giản như vậy! Có thì lại báo cho, không thì lại không trách! Đương nhiên ngươi được đồ vật cho ta cùng ngươi biết tin tức lan truyền cho ta, vẫn có không giống, chỗ bắt đồng chính là loại này hoặc là thứ khác tạ ơn trình độ không giống nhau! Đây bốn dạng đồ vật cho rằng tiền đặt cọc."

Điều kiện như vậy cũng không cái gì chỗ hỏng, Lâm Bắc gật gật đầu liền đáp ứng rồi. Thu thứ tốt, cũng không có nói dừng.

Lâm Thạch biết đây là hạ lệnh trực khách. Liền cười cười cáo từ.

Cùng lúc đó, Lâm phủ một biệt viện nhỏ.

Thượng Quan Vân nhìn cô gái trước mặt, hơi làm vái chào. Đơn giản báo cho thân phận của chính mình.

"Sư tử, lần này sư phụ để cho ta tới. . ." Còn chưa nói hết, liền bị đối diện nữ tử đánh gãy.

"Hắn là gọi ngươi tới theo ta xin khoan dung hay là muốn ta trở lại? Lẽ nào chỉ có thể đoạn tuyệt ta cùng đồng nhi quan hệ của bọn họ mới có thể trở về đi? Vẫn là hắn lại để cho ta đi đại gia tộc nào a?"

Cô gái này rõ ràng là Vương Nhượng Tĩnh, chỉ là nàng lúc này thanh lệ dòng chảy nhỏ, nói đến người kia chính mình vẫn là tràn ngập sự thù hận, vì sao lúc trước khư khư cố chấp, qua nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ mới muốn lên chính hắn một con gái sao? Nghe được lời nói của hắn cùng mệnh lệnh chính là như thế, trong khẩu khí vẫn là như vậy bá đạo!

Thượng Quan Vân há hốc mồm, lúc trước sư phụ cũng không có nói những này a, chỉ là để cho mình tới xem một chút sư tử, lúc đó chính mình còn xưng phong nhận việc bảo đảm làm tốt chuyện này, chẳng trách lúc trước các sư huynh nhìn mình thì, một bộ cười trên sự đau khổ của người khác vẻ mặt!

Lúc này Vương Nhượng Tĩnh phát hiện đối phương cái này cái gọi là tiểu sư đệ, cũng không có mình nói tới ý tứ, hơn nữa đối phương cũng là một bộ há hốc mồm vẻ mặt. Nhất thời giới đàm dị thường.

Không nghĩ tới hôm nay như vậy mất mặt! Lập tức quay đầu lau đi nước mắt. Vừa nghe đến người nọ có tên tự, chính mình đều là sẽ phẫn nộ, nghĩ đến ngay lúc đó tuyệt tình!

"Sư tử, sư phụ là để ta báo cho sư tử, nếu như ngươi muốn trở về, lúc nào cũng có thể, lão nhân gia người cũng không lại buộc ngươi làm bất cứ chuyện gì, nguyên văn đại khái ý tứ chính là như vậy."

"Chỉ có ngần ấy?" Lẽ nào chỉ nói mình, không có tán thành đồng nhi bọn họ?

Thượng Quan Vân vỗ vỗ đầu, thầm mắng mình dễ quên, từ trong vòng tay chứa đồ lấy ra một phong thư.

"Đây là sư phụ đưa cho ngươi tin, tình huống cụ thể đến do ngươi kiểm tra. Sư phụ nói ngươi vừa nhìn liền biết. Ngạch, sư phụ còn để ta trong khoảng thời gian này bảo vệ ngươi, thật giống có cái gì muốn phát sinh bình thường đi!"

"Ta biết rồi, tiểu sư đệ, ta sẽ tìm cái hạ nhân an bài cho ngươi dừng chân." Nhưng trong mắt chỉ nhìn này phong thư như có nghìn cân tin.

Thượng Quan Vân liền thanh xin cáo lui.

Này biệt viện nhỏ chính là Vương Nhượng Tĩnh một người. Ngồi ở trên băng đá, nhẹ nhàng hô một cái khí. Từ từ mở phong thư!

Sau đó mấy ngày nay, đúng là rất bình tĩnh. Liên quan với Lâm Thạch đột nhiên quật khởi, cũng không có ảnh hưởng đến rất nhiều người. Tựa hồ liền như vậy phai nhạt đi, nhưng gia tộc con cháu vẫn là náo nhiệt ăn mừng một phen, hi vọng chính mình cũng có thể như hắc mã giống như đang đỉnh!

Lâm Thạch phái hạ nhân đi tới một chuyến chân đan các. Hắn tất yếu đem cái kia thuật luyện đan bên trong phương pháp luyện đan thử xem a! Lẽ nào làm đáng về hàng a!

Chỉ là luyện đan cần thiết hỏa chính mình vẫn không có tin tức đây! Đan đỉnh thiếu một chút nên liền được chưa! Còn có dược liệu!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 62:: Luyện đan

Ở đoạn này chờ đợi các loại đồ vật trong lúc, còn dịch dung ra ngoài tìm Trần Tam, từ hắn cái kia thu được một ít tin tức, hệ thống bao phủ bên dưới, phát hiện hắn cũng không hề nói dối!

Thế nhưng những tin tức này còn đều không có rất đủ. Lại cho hắn một chút chỗ tốt đồng thời, còn thoáng có ý cảnh cáo một chút hắn.

Đến để hắn để tâm đi tra xét a, dù sao thời gian đều không có rất hơn nhiều, không biết

Trần gia lúc nào sẽ có động tác! Nếu như đến lúc đó có biến, chẳng phải là càng phiền toái!

Cho tới cái kia muốn đoạt quyền Trần Giáo Thiết, Lâm Thạch chỉ có thể cổ vũ hắn, để hắn lấy ra cái kia thanh linh quả, mình mới sẽ cho trợ giúp. Trần Giáo Thiết cũng ngây ngốc, Lâm Thạch như thế kẻ hồ lời nói, đều không phát giác ra, Lâm Thạch là rất muốn thanh linh quả.

Khoảng thời gian này, gây sự thứ hai tháng cũng không nhàn rồi, gieo vạ rất nhiều Phú Quý đồ của người ta, tỷ như thư họa loại hình. Dọa sợ rất nhiều đại gia khuê tú, không chỉ có thể phần quý kẻu thanh, hơn nữa trang nam! Người nói, này chuột đến cùng nhiều tề nhạt!

Nhất thời Thanh Phong thành còn nhắc lên một trận bắt quý phong trào!

Mỗi lần ra ngoài, hai tháng trở về đều là cười hi hi cùng Lâm Thạch khoe thành tích, cái kia hèn mọn tiểu biểu hiện, không biết có bao nhiêu tự mình say sưa!

Lâm Thạch cũng lười quản nó, nhớ tới có một lần giáo huấn nó, lúc đó đến không hề nói gì, chỉ là đêm đó Thanh Phong thành suốt cả đêm đều đèn đuốc sáng choang! Khắp nơi đều có trào thanh âm của con chuột!

Thét lên âm ỉ thanh, tiếng rống giận dữ, tiếng khóc, tan nát cõi lòng thanh, nhiều tiếng lọt vào tai!

Lâm Thạch liền không dám đi biểu dương hắn, hoặc là giáo huấn nó. Giáo huấn, làm trầm trọng thêm, biểu dương, chẳng lẽ còn đi biểu dương nó làm như vậy xấu bụng việc a?

Có điều xem Lâm Thạch thường thường không để ý tới nó, hai tháng mới có thu lại!

Trong mấy ngày này, ngoại trừ Lâm Văn còn phải tiếp tục đi thủ đô đi học bên ngoài, còn lại con cháu, đều không có ra ngoài rèn luyện, dụng ý không cần nói cũng biết!

Trần gia động tác càng lúc càng lớn, mấy ngày trước còn ra tay quá, lúc đó chỉ là lấy một người vết thương nhẹ kết cuộc! Toàn bộ trong thành đều thần hồn nát thần tính!

Lâm Văn là tuý tùng đừng thành học sinh cùng tiến lên kinh. Ở đi ngày ấy, còn có ý đến nhìn một chút Lâm Thạch. Hai huynh đệ còn nói hồi lâu! Lâm Thạch đem tự mình biết một ít viết xuống đến, hoặc là nói cho Lâm Văn nghe.

Lâm Văn như nhặt được chí bảo! nho đạo vị càng có từng tia từng tia buông lỏng!

Lâm Đông cùng Lâm Nam đều tiếp nhận một chút Lâm gia sản nghiệp, còn Lâm Bắc, đúng là từ chối đề nghị của Lâm Trung Thiên.

Lúc đó Lâm Trung Thiên còn có chút kinh ngạc, lập tức nhớ tới, Lâm Bắc hẳn là cảm giác mình là chi thứ, có kiêng dè đi! Liền do hấn đi tới. Bởi vì trong mắt kiên định rất là quật cường!

Cho tới Lâm Thạch, chính là một cái ngoại lệ! Cái gì đều mặc kệ. Từ khi hấn thu được một đan đình cùng rất nhiều dược liệu sau khi, ở Lâm gia địa hóa trong phòng ở lại: sững sờ hồi lâu.

Địa hóa phòng, Lâm gia địa hóa vị trí nơi, ở Lâm gia kiến tộc trước, tổ tiên đã phát hiện, mặc dù là cấp ba địa hóa bên trong hạ phẩm địa hóa, nhưng giá trị cực cao, toàn bộ Thanh Phong thành, chỉ có Lâm gia có.

Không chỉ có đã luyện binh khí so với phổ thông hỏa điểm tốt hơn rất nhiều, còn có thể luyện chế đan dược cần thiết hỏa. Quy Nguyên cảnh đúng là có thể hóa nguyên khí vì là hỏa điểm, nhưng căn bản liền không chịu nổi luyện đan tiêu hao a! Vì lẽ đó, địa hóa là rất nhiều thầy luyện đan ngóng trông!

Luyện binh khí đúng là không có nhiều như vậy yêu cầu.

Lâm Thạch cái kia sơ cấp thuật luyện đan, đã thu được toàn bộ sơ cấp đan dược mới, đồng thời còn bao gồm thủ pháp luyện chế!

Thế nhưng Lâm Thạch nhìn thấy hiện tại phương pháp luyện đan, thật nhiều cùng chính mình không giống nhau. Không chỉ có dược liệu không giống nhau, liền thủ pháp luyện chế đều không giống nhau. Hấn còn có ý thỉnh giáo chân đan các vị trưởng lão kia.

Người trưởng lão kia đúng là lời nói ý vị sâu xa nói với Lâm Thạch hồi lâu, một ít nghi vấn, hấn cũng không biết, trước khi rời đi xem Lâm Thạch ánh mắt đều không giống nhau.

"Tây Tuyền Đan: Vị thuốc chính tài Tinh tuyền thảo, an thần hoa, dạ Tinh thảo, tôi cốt hoa. . ." Lâm Thạch nhìn chân đan các trưởng lão cho mình phương pháp luyện đan, cảm giác không đúng vị. Thật nhiều cùng hệ thống có khác nhau.

Mà khi thì vẫn là trùng chi vừa nặng nhắc nhở chính mình, tuyệt đối đừng đem đương nhiên làm mất rồi, sau khi xem xong phải thiêu hủy, nếu để cho thế lực khác thu hoạch, hậu quả đáng lo!

Liền thủ pháp đều chênh lệch rất nhiều, chiếu như vậy luyện đan, cũng là một lò đan dược mười sáu viên bên trong, có thể được trung phẩm đan dược, mười không còn một! Hơn nữa còn có rất lớn khả năng luyện hỏng. Bình thường trình độ cũng là một lò tám viên đan dược, nhiều nhất một viên trung phẩm đan dược, đây chính là muốn cảm ơn trời đất.

Có người nói, rất ít người có thể thu được mười sáu viên nguyên bản giả thiết tốt đan dược số lượng. Có thể bảo đảm số lượng đồng thời, còn phải bảo đảm chất lượng a, một viên trung phẩm đan dược, hơn được năm viên hạ phẩm. Nhưng phải mười mấy viên trung phẩm, có thể mới có thể đổi được

thượng phẩm một viên. Còn chưa chắc chắn có người sẽ đổi.

Cho tới cực phẩm, cái kia đều là trong truyền thuyết sự tình.

Mà Lâm Thạch hệ thống đưa cho phương pháp luyện đan nhưng là có Tinh tùy thảo, cùng tôi cốt hoa, nhưng an thần thảo cùng dạ Tinh thảo cũng không có.

Hai người không thể so sánh, Lâm Thạch tất nhiên sẽ không do dự, trực tiếp lựa chọn hệ thống xuất ra phương thuốc cùng thủ pháp luyện chế a!

Lâm Thạch lúc này chính là một hiểu thấu đáo toàn bộ sơ cấp đan dược đại sư, các loại thủ pháp luyện đan đều ký ở trong lòng. Bất kỳ một chỗ chỗ không bình thường, đều sẽ phát hiện dị thường.

Lâm Thạch tọa tại địa hỏa trong phòng, nhanh chóng đem đan đỉnh đặt tốt. Tuy rằng này đan đỉnh không sao thế, nhưng ít ra vẫn là đan đỉnh a, loại kia không cần đan đỉnh cũng có thể luyện đan bản lĩnh, Lâm Thạch hiện tại nhưng là sẽ không.

Tĩnh Tâm, luyện đan kỳ hạn, phải duy trì lòng tốt thần yên tĩnh. Có thể Lâm Thạch chính là đến làm phá hoại.

Cái gì nên làm sao luyện đan liền làm sao luyện đan, đối với Lâm Thạch tới nói, này đều đều không có sự.

Ở luyện đan trong lúc, hắn còn ra đi xong, sau đó lại tiếp theo đi vào. Đúng là đem đan đồng dọa sợ. Nào có như vậy thầy luyện đan a, hoàn toàn không tôn trọng đan đạo mà!

Bởi đan đỉnh liền như vậy, hơn nữa còn là lần đầu luyện đan, Lâm Thạch cũng là thu được thập viên đan dược thành tích, trong đó năm viên là trung phẩm, năm viên là hạ phẩm. Giả thiết tốt mười sáu viên, là có sáu viên không có thành đan.

Lần đầu luyện đan thành tích, có tốt như vậy, nếu như bị một ít luyện đan tông phát hiện, tất nhiên sẽ thu làm đệ tử. Bởi vì bọn họ sẽ không biết có hệ thống sự tình.

Này ngược lại là đem hắn nhạc hỏng rồi, cái này cần đổi bao nhiêu ăn ngon a! Sau đó ngẫm lại, hay là thôi đi.

Thực có thể sinh xảo, Lâm Thạch luyện chế số lần càng ngày càng nhiều, thành đan phẩm chất càng tốt. Số lượng cũng càng nhiều lên.

Cái kia không thể thăng cấp sáu tầng trước đồ vật đúng là đi ra, là một loại gọi (hệ thống phòng vô đài năng lượng vô hạn PK) đồ vật. Cũng chính là Lâm Thạch chỉ có tiêu hao năng lượng trị, ngay ở xuất hiện ở hệ thống PK trong phòng, cùng các loại không giống đối thủ thi đấu.

Bởi vì là vô hạn chế, vì lẽ đó không cần lo lắng không được. Nếu như ở hệ thống gian phòng bị thương, chân nhân sau khi ở hệ thống trong phòng cảm giác rất đau, một khi trở về hiện thực, liền không ảnh hưởng nhiều lắm. Thế nhưng một khi tử vong, vậy cũng là bị kích. Tuy sẽ không tử vong, nhưng hiện tại bên trong đau đớn, so với hệ thống, có một phần mười phản lực.

Mà vật này sản sinh sơ trung chính là vì Lâm Thạch phục vụ. Dù sao các loại tranh đấu kinh nghiệm, cũng sẽ không trực tiếp cho Lâm Thạch.

Này nhất định phải cũng phải là huyết giáo huấn viết thành tích! Đau đớn, tử vong, mới sẽ cho Lâm Thạch mang đến chân thực cảm. Như vậy có thể bắt

tử tăng cao thực lực, không biết là bao nhiêu người giấc mơ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 63:: Thành bắc Trần gia

Lâm Thạch chất vấn tiểu Ái, chẳng lẽ mình thật sự chỉ là ăn ăn uống uống làm nhiệm vụ không được sao? Nhất định phải đi làm cái kia tự ngược? Cái lời dài này có cái là cái gì dùng a.

Chính mình lần trước thật vất vả xuống định quyết tâm, nói là sau đó liền ăn ăn uống uống làm nhiệm vụ là được, lần này lại bị hệ thống như vậy một làm, lại đến thay đổi.

Ai, kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, ta tiếp tục như vậy, có thể trở thành là. . .

Tiểu Ái chỉ nói một câu liền đem Lâm Thạch làm cho á khẩu không trả lời được.

"Không có nhất định thực lực và kinh nghiệm thực chiến, ngươi cho rằng ăn uống nhiệm vụ có thể giải quyết tất cả a! Đến lúc đó ngươi, chỉ là một con bị người giết heo!" Còn có một câu không nói ra, có thể chính là người khác đều chẳng muốn giẫm chết giun dế!

Người chết rồi liền không thể phục sinh, mà Lâm Thạch cái lời dài này PK không phải là một phạm vi nhỏ võ đài, mà khả năng là một to lớn sơn mạch, hoặc là đầm lầy lớn địa! Chiến trường, hoàn toàn tùy cơ.

Đồ vật bên trong ngươi được thời điểm, dù cho ăn đi chính là cực kỳ tốt thiên tài địa bảo, chỉ là lúc đó cảm thấy sẽ có, hơn nữa cũng có thể cảm nhận được sức mạnh tăng cường, nhưng một khi ra hệ thống võ đài, tăng cường chỉ là như vậy kinh nghiệm, mà không có thực lực. Sau đó ngươi sẽ phát hiện những thứ đó ăn sau khi, thân thể mình độ dung nạp hoặc là chịu đựng trình độ. Đây chính là hiếm có kinh nghiệm.

Nhưng vật này mở ra một lần đến một ngàn năng lượng trị, toàn bộ quá trình vì là một canh giờ, cũng chính là hai giờ. Nếu như ngươi đi vào sẽ chết vong, thời gian có đủ nhiều, có thể lựa chọn tại chỗ phục sinh hoặc là khu an toàn phục sinh. Thời gian quá 90% thời điểm, hệ thống sẽ nhắc nhở có hay không tục phí. Duyên thì một canh giờ lại thêm một ngàn năng lượng trị.

Đương nhiên, cũng đều không có mãi mãi cũng là một ngàn năng lượng trị, chỉ là tạm thời là như vậy, dù sao bên trong độ nguy hiểm tăng cường, thu hoạch đến cùng trả giá đến thành tỉ lệ thuận!

Lâm Thạch mấy ngày trước đi tới Lâm Thạch tổ phụ nơi đó, cũng chính là Lâm gia Thủ Hộ giả Lâm Tinh Tề. Hắn đem Lâm gia Đại Bì có thể thu hoạch khen thưởng, đổi lấy một ít liên quan với không quá quan trọng vấn đề.

Các loại thiên tài địa bảo, công pháp võ thuật hắn đều không đi muốn.

Lúc đó Lâm Tinh Tề phi thường kinh ngạc, chính mình tôn tử vì sao như vậy, có thể nhìn thấy Lâm Thạch trong mắt kiên định, dĩ nhiên biết quyết tâm của hắn là không thể lay động.

Con cháu tự có con cháu phúc đi! Đương nhiên, làm Lâm thị gia tộc Thủ Hộ giả đến xử lý sự việc công bằng, làm gia con cháu làm sao tuyền, đến có dụng ý của bọn họ, có thể dành cho tất nhiên cho. Có thể chính mình cũng là Lâm Thạch gia gia, cũng có thể ngoài ngạch cho hắn một vài thứ.

Biết được Lâm Thạch cũng có thể luyện đan thời điểm, Lâm Tinh Tề nhiều như vậy năm cơm, cảm thấy ăn không. Bắt đầu hoàn toàn chính là không tin, bức này tuổi tác có thể cho thầy luyện đan làm một người đan đồng đánh ra tay, cũng đã rất tốt. Chính mình tôn tử còn có thể luyện đan?

Lâm Tinh Tề tuy rằng đều không có cái gì thầy luyện đan, nhưng hắn cũng là biết một ít đơn giản phương pháp luyện đan, tỷ như tôi thể đan. Hỏi Lâm Thạch loại đan dược này dược tính, các loại vật liệu nên làm gì bố trí, đón thêm làm sao luyện đan, thủ pháp làm sao làm sao, Lâm Thạch từng cái trả lời.

Hơn nữa ở Lâm Thạch lấy ra một viên trung phẩm Tây Tuyền Đan thời gian, Lâm Tinh Tề vội vã phát tay chế tạo một vòng bảo vệ, phòng ngừa có người nghe trộm, cẩn thận gõ gõ này đan, liền để vào Lâm Thạch trong bao trữ vật, bản giao hắn không thể nói cho người khác biết đan dược này là hắn luyện được.

Này đều người nào a, mười lăm tuổi có thể luyện thành trung phẩm Tây Tuyền Đan, này không có mấy chục năm kinh nghiệm tích lũy, có thể được không? Bị người khác biết được sau, hắn cũng không dám tưởng tượng này sẽ phát sinh ra sao hậu quả. Cũng biểu thị luyện đan thời điểm nói cho hắn, hắn sẽ đi thanh trừng.

"Gia gia, ta biết rồi, ta sẽ không nói cho người khác, nhưng phụ thân mẫu thân và đại ca, ta nên nói, còn đan dược cái gì, ta luyện ra đều cho gia tộc con cháu sử dụng đi! Dù sao Trần gia. . ."

Lâm Tinh Tề gật gật đầu, rất tán thưởng hắn làm như vậy, nếu như người nhà cũng không thể tin tưởng, vậy người này còn có ích lợi gì! Nghi thần nghi quỷ, làm sao thành tựu đại đạo, phát triển, làm sao vẫn đỉnh?

"Cục đá nhỏ a! Chính mình quyết định sự, người như cảm thấy thật, liền yên tâm đi làm, lớn mật đi làm đi! Lâm gia tương lai còn cần dựa vào các ngươi! Cho tới Trần gia! Chúng ta lúc nào sợ quá?"

Lâm Tinh Tề hơi híp mắt, liền chính hắn một tôn tử đều biết Trần gia động tác, như vậy. . .

Lâm Thạch thoáng dừng lại sau khi, liền rời khỏi Lâm Tinh Tề tiểu viện.

"Tuyệt Nhi a, bây giờ Lâm gia chúng ta tử tôn đều có tiền đồ. . ." Nhìn thấy Lâm Thạch rời đi bóng người, thoáng hít thở dài, một người lại sống ở trong thế giới của hắn.

Lâm Thạch vẫn là tỉnh cò ra ngoài. Đại đa số đều là chính mình vốn là đáng đáp.

Ngày hôm nay dịch dung thành Đông Phương Bất Bại, ở thành bắc, có vẻ như xảo ngộ Trần Giảo Thiết.

'Mất sắc' Trần Tam một chút nhìn thấy Lâm Thạch.

"Thiếu gia, người xem, Đông Phương công tử ở mặt trước đây?" Trần Tam gọi lại chính đang không an phận Trần Giảo Thiết, đưa tay chỉ về Lâm Thạch phương hướng.

Trần Giáo Thiết vừa nghe, đúng là đại hỉ, chính mình có thể không phải chân chính tình nguyện người xuống công tử bột!

Một đường chạy chậm, đi vào Lâm Thạch trước mặt. Mang theo một tia lấy lòng biểu hiện.

"Đông Phương huynh, đã lâu không gặp!" Nơi nào đã lâu không gặp, mà là Lâm Thạch căn bản không có ý định thấy hắn.

Lâm Thạch trên mặt lộ ra một nụ cười, như vậy kiểu ngạo xem như là chào hỏi.

Hai mắt không được dấu vết liếc mắt nhìn bên cạnh Trần Tam. Mà Trần Tam tựa hồ có cảm ứng giống như vậy, hướng về Lâm Thạch trừng mắt nhìn.

Vừa tới gần, Lâm Thạch liền mở ra hệ thống bao phủ. Phát hiện Trần Giáo Thiết liền ở ngay đây méo mó.

Liên hàng này, tư chất tu luyện không được, đầu óc cũng không được, đã tâm đúng là rất lớn. Áo tường giết chết tất cả uy hiếp, chính mình lên làm Trần gia tộc trưởng là được.

Cho tới mặt khác, hắn không suy nghĩ.

Cũng không lâu lắm, Lâm Thạch liền lộ ra muốn rời khỏi ý tứ.

"Đông Phương huynh đây là đi nơi nào?" Trần Giáo Thiết cảm thấy vừa mới mới vừa tán gẫu ra, người này lại muốn đi, làm sao tạo mối quan hệ a.

Lâm Thạch cố ý không đề ý tới hắn, cũng không quay đầu lại rời đi.

"Công tử, nếu không ngại xin hắn đi chúng ta Trần phủ nhìn, hắn lần trước thật giống muốn tìm món đồ gì giống như vậy, nếu như đem hắn mời đến Trần phủ, này không thì có rất nhiều thời gian có thể tâm sự sao?" Trần Tam nhìn Trần Giáo Thiết.

"Đúng đúng đúng, vẫn là ngại Trần Tam thông minh, nếu như được chuyện, bản công tử tầng tầng có thưởng." Hắn có thể sẽ không nói cho Trần Tam, tự mình nói tầng tầng có thưởng là chờ mình trở thành tộc trưởng chuyện sau đó.

"Đông Phương công tử, thiếu gia nhà ta dự định xin ngại vào phủ một tự!" Trần Tam xung phong nhận việc quay về đã rời đi một khoảng cách Lâm Thạch bóng lưng hô!

Lâm Thạch lần thứ nhất không quay đầu lại, chờ Trần Tam luôn mãi gọi thời điểm, lúc này mới trở về đầu.

Người là ở chỗ đó đứng bất động. Nếu như mình chạy về đi, không chỉ có đi phân, hơn nữa sẽ khiến cho Trần Giáo Thiết hoài nghi. Chính mình một số thời khắc, đều dựa vào hệ thống biết được ý của hắn, sau đó lại nói mấy lời ngữ. Đến bỏ đi Trần Giáo Thiết lòng nghi ngờ.

Trần Giáo Thiết thấy có liêu, mang theo mấy cái gia nô tiến lên.

Chờ đến Trần Giáo Thiết mời, già vờ luôn mãi suy nghĩ, liền đồng ý.

Trần Giáo Thiết đại hi, vội vã chính mình dẫn đường.

Thành Tây, tứ đại gia tộc đứng đầu Trần gia an vị rơi vào nơi này. Nhưng là lúc này trên đường cái, cũng không có thành đông những địa phương kia phồn hoa, mà là có một loại có vẻ rất là quạnh quẽ cảm giác.

Lâm Thạch rất xa nhìn quét này phố lớn lui tới người đi đường.

Mấy người còn hiện bệnh trạng, thật là nhiều người xếp hàng tiến vào một toà tên là Hồi Xuân Đường y quán.

Chỉ là mơ hồ nghe được nói bệnh này lại có thật nhiều người nhiễm phải.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64:: Vào Trần phủ

Lâm Thạch chỉ là có chút kinh ngạc, nhưng vẫn chưa đi tra cứu.

"Đông Phương huynh, đây chính là Trần phủ!" Trần Giáo Thiết ân cần vì là Lâm Thạch giới thiệu!

Này vẫn là Lâm Thạch lần đầu tiên tới cái này cùng Lâm gia đối địch nhiều như vậy năm Trần phủ tọa lạc địa!

Trước mặt phủ viện cửa lớn ước rộng năm mét, gần cao ba mét. Trung gian cửa lớn đóng, bên cạnh hai bên đều có cửa nhỏ. Mơ hồ bên trong có thể nhìn thấy bên trong một ít lầu các.

Cửa lớn đứng thẳng hai vị hộ vệ, cũng không phải là Lâm gia loại kia gia nô. thần thái nghiêm túc, một đôi mắt như chim điêu hâu giống như nhìn quét xuất hiện ở cửa người đi đường.

Rất nhiều người đều đi vòng đi, không biết là bị hộ vệ này sợ đến, vẫn là bản thân toà này phủ đệ chủ nhân chân chính quyền thế dọa đi.

Trần nam là Lâm gia đội hộ vệ, ngày hôm nay là do hắn trực nhật gác cổng, làm Trần gia một phần tử, hắn cảm thấy vô cùng tự hào, ai nhắc lên Trần gia, đều là đưa ngón tay cái. Không thể tranh luận Thanh Phong thành đệ nhất gia tộc. Đương nhiên, đây chỉ là hắn đang nhìn thấy vì lẽ đó vì là.

Nhìn thấy trí thức quét rác vị kia Trần gia bốn ít, con mắt lập loè ra bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy xem thường. Chỉ vì sinh ra được, liền được thứ mà rất nhiều người ngày ngóng đêm trông. Hơn nữa hắn còn không hiểu được quý trọng.

Hơn nữa hấn nghe nói vị thiếu gia này Phong bình không được, trong thành các loại bất nhả việc, đòi phong bại tục sự tình, hấn phần lớn đều có phần, chính là không việc khác, sau khi nghe tất nhiên đi tham gia trò vui.

Bây giờ cười hi hi mang theo một luồng rất là rõ ràng quyến rũ, lấy lòng một vị mặc tương đương quý khí thanh niên. Có thể Trần nham người nào chưa từng thấy, ở Trần phủ gác cổng cũng đều không có một ngày hai ngày, người này khỏe mắt bên trong toát ra vẻ mặt, tương đương làm người phản cảm.

Một bộ túi da tốt, liền như vậy miễn cưỡng bị phá hỏng.

Hấn đúng là muốn nếu như mình cũng là con cháu đích tôn nên thật tốt, bất luận ăn uống ăn mặc thế nào, chỉ ít sẽ không tới thủ cửa lớn. Tài nguyên tu luyện cũng được với, cũng không đến nỗi hiện tại vẫn là cường thể cảnh ba tầng bên trong bồi hồi.

Chính đang hấn ảo tưởng thời điểm.

"Chi dát. . ." Trần phủ đóng đại cửa bị mở ra, bên trong môn truyền đến âm thanh, để hai cái gác cổng xem trọng.

Trần nham không cảm thấy kinh ngạc, trong vòng một tháng, hầu như cũng có thể nhìn thấy chỉ ít một lần như vậy, mỗi lần đều là cùng một chiếc xe ngựa. Nghe nội môn bạn tốt nói, chính mình tộc trưởng, trong tình huống bình thường đều sẽ ra tới đưa tiễn.

Có thể chứa đựng hai chiếc xe ngựa đồng thời quá Trần gia cửa lớn, chỉ là thông quá một chiếc xe ngựa mà thôi, có vẻ rất là rộng rãi!

Có thể làm cho Trần gia tộc trưởng như vậy nghiêm túc đối phó đại nhân vật, nhưng chỉ là tọa đang bình thường ngựa áp chế xe ngựa. Trần nham chỉ có thể nói đây chính là đại nhân vật tiêu mê đi.

Có thể là khi còn bé liền ảo tưởng tọa xe ngựa, bây giờ cũng thích mà thôi, hấn không khỏi ở trong lòng cười thầm lên.

Hấn không đi đoán đây là đến bao lớn nhân vật, mới sẽ có Thanh Phong thành đệ nhất gia tộc tộc trưởng đưa tiễn.

Trong xe ngựa một vị người áo đen, có chút nghi hoặc nhìn Lâm Thạch phương hướng, hướng về phương hướng kia sử dụng linh thức điều tra một hồi, vẫn chưa phát hiện cái gì, liền đối với kéo xe ngựa phu xe nói một tiếng đi.

Chờ cái kia chiếc xe ngựa đi xa, Lâm Thạch nhìn một chút cái kia xe rồi đi phương hướng, vừa vận như có cái gì ở nhìn mình chăm chăm giống như vậy, cảm giác rất là nguy hiểm.

Trần nham đang chuẩn bị đóng cửa lại. Nhìn thấy Trần Giảo Thiết hạ nhân Trần Tam chạy tới.

"Này này này, vị này gác cổng, cửa lớn trước tiên đừng quan, thiếu gia của chúng ta dẫn theo một vị quý khách đến nhà."

Trần nham cái này nộ a, còn bên cạnh vị kia vẫn không lên tiếng hộ vệ cũng là bộ mặt tức giận, chính mình mặc dù là hộ vệ gác cổng, nhưng người cũng không thể nói như vậy đi ra a.

Đều là hạ nhân, chúng ta đều vẫn là chi thứ con cháu, người đây, mười phần thập một hạ nhân.

Không đi quân hấn, hai người vốn là khó chịu, đóng cửa chính là, đối với người nào nói đều có lý.

Trần Giáo Thiết nhìn thấy Trần Tam nói chuyện sau khi, cái kia hai cái nhỏ nhỏ hộ vệ hay là muốn đóng cửa, nếu như không mở cửa lớn vẫn được, chính mình dụ dỗ dụ dỗ có thể người này sẽ đi thiên môn, nhưng người đã mở ra cửa lớn, còn không cho chúng ta tiến vào, người đề ta này mặt hướng về cái nào thả a!

Có phải là ý định xem thường ta a, ta đường đường con cháu đích tôn, người còn dám cho ta sắc mặt xem?

"Thiếu gia, hai người kia hẳn là muốn quan cửa lớn!" Trần Giáo Thiết bên cạnh chó săn quay về hẳn nói rằng.

Trần Giáo Thiết bị một hồi nói chuyện người này, suýt chút nữa nhịn không được một cước đá chết hẳn, này đều là những người nào a, rõ ràng liền đủ không thể tả, người trả lại tham gia trò vui, người chê ta mặt mũi ném không đủ a, ở Đông Phương huynh trước mặt làm sao đề nghị đầu lên làm người a.

Chính mình đập thật bộ ngực, nói muốn dẫn đôi phương đến Trần phủ, nhân gia cố hết sức tới một lần, dĩ nhiên cho mình tới đây cái.

Hắn đi vào Trần cửa phủ, nhìn hai vị mặc kệ Trần Tam khuyên bảo, lẳng là muốn đóng cửa hộ vệ.

"Hai người các người là có ý gì? A, liền mặt mũi của ta cũng không cho sao? Có còn muốn hay không XXX a. Vị kia gia là các người có thể đắc tội nổi người sao? Đó là bốn thiếu gia thật vất vả xin người ta đến Trần phủ.!"

Hắn nói xong phát hiện mình nhân sinh lần thứ nhất mắng người lại vẫn có thể như thế lợi hại cùng thoải mái.

Nhìn thấy hai vị hay là muốn đóng cửa, mặt sắc hẳn, xem thấy đại ca của mình Trần cần kim đi ra cửa, vội vã hô một tiếng.

"Đại ca, người đến một hồi, hai vị này là không phải chúng ta Trần gia người a, liền mặt mũi của ta không có chút nào cho." Hắn cố ý đem âm thanh tăng cao.

Trần cần kim là cùng Lâm Đông mấy người cùng xưng là Thanh Phong bốn công tử người một trong. Có thể cùng những người này cộng đồng xếp hạng không chỉ có là tu vi của hắn xuất sắc, thông minh cũng là bất phàm, không giống Trần Giáo Thiết những người này như vậy trí chướng như thế!

Rất nhiều lúc, đều là mang theo mỉm cười biểu hiện. Người bình thường đối với hắn ấn tượng đầu tiên chính là ôn văn nhã nhặn. Đạo đãi khách cũng là cực kỳ bất phàm.

Xem thấy mình tứ đệ đối với mình chào hỏi, một mẫu đồng bào huynh đệ, này phải hỗ trợ a!

"Tứ đệ, người đây là?" Sau đó liếc mắt nhìn chính đến gần trước mặt Lâm Thạch.

"Đại ca, người; tới thật đúng lúc, hai người kia hoàn toàn không nể mặt mũi, ta mang theo Đông Phương huynh đến chúng ta Trần phủ, hai người này dĩ nhiên không cho chúng ta đi vào, không phải đề đi thiên môn!"

Trần cần kim nghe xong đúng là sững sờ, thanh niên kia là chính mình tứ đệ yêu đến? Nhưng là làm sao cảm giác không đúng a! Nhìn một chút Lâm Thạch, vẫn chưa phát hiện có sự dị thường, sau đó lắc lắc đầu, hẳn là chính mình cảm giác không đúng đi.

"Trần nam huynh đệ, ta cái này tứ đệ có thể có chút không tới chỗ, còn kính xin tha thứ, hi vọng nể tình ta, liền đúng hần lần này đi!" Lâm Trần phủ đại công tử, phải làm cái đại biểu, tiền nhiệm tộc trưởng hậu nhân còn ở rục rã rục rịch, ở một ít người dưới sự giúp đỡ, có chút mơ ước vị trí của chính mình.

Mặc dù mình tất nhiên là tộc trưởng hậu tuyển nhân, nhưng cũng có thể có thể thay đổi a! Lúc này chính mình nhất định phải thu mua lòng người.

Mà hần cũng biết Trần gia rất nhiều hạ nhân tên.

Trước mắt chính là rất tốt tuyên truyền nhân vật. Có quan hệ, năng lực. Nếu như cùng các huynh đệ của hần nói mình tốt, vậy thì không thể tốt hơn.

Trần nam nhìn một chút trước mặt Trần gia đại thiếu, đối với hần lễ phép, lập tức nói không dám, biểu thị chính mình cũng không có khó khăn Trần Giảo Thiết. Là hần hiểu lầm mà thôi.

Hoa Hoa cổ kiệu mọi người nhắc. Những này bọn họ vẫn là hiểu. Đắc tội Trần Giảo Thiết vấn đề không lớn, nếu như là Trần cần kim, hậu quả kia thì có điểm huyền.

Không biết ai nói hần là tiểu diện hồ.

Xem thấy đại ca của chính mình mấy câu nói liền quyết định, tuy rằng hần đang cười lấy lòng, có thể trong đôi mắt không thích, bị bên cạnh Lâm Thạch thu hết đáy mắt.

Những người này, đến cho mình nhớ kỹ, sau đó chính mình phát đạt, các người phải đẹp đẽ.

Sau đó lại lấy lòng xin mời Lâm Thạch đi cửa chính tiến vào Trần phủ!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65:: Tham Trần phủ

Lâm Thạch cũng không có bởi vì như vậy quay về Trần Giảo Thiết cười, lãnh khốc đến cùng là tốt rồi. Người lấy lòng người, ta sống ở thế giới của ta.

Mà Trần Giảo Thiết cũng hoàn toàn không có để ý, một vị con cháu đại gia tộc, sao lại đi bởi vì chút chuyện nhỏ này mà đi xoắn xuýt?

Dường như Lâm Thạch ở bên ngoài nhìn thấy một điểm nhỏ của tầng băng chìm, vừa vào cửa lớn, liền có thể thấy được tòa phủ đệ này xa hoa. Ở Trần phủ bên trong, chỉ có con trai trưởng thành viên trọng yếu hoặc là có công lớn lao người mới có thể vào ở nơi này, còn lại chỉ có thể đến, không thể ở.

Dọc theo đường đi có thật nhiều chi thứ con cháu quay về Trần Giáo Thiết chào hỏi, vừa một chút không vui, lúc này cuối cùng cũng coi như là tìm tới bị tôn trọng cảm giác.

Nhưng nhìn thấy bên cạnh Lâm Thạch, cũng chỉ có thể thoáng ra hiệu mà thôi, không dám thất lễ chính mình muốn ôm bấp đùi Lâm Thạch.

"A, các người Trần phủ coi như không tệ, dĩ nhiên dùng kỳ linh thạch lát thành đường nhỏ?" Lâm Thạch đây là vào phủ câu nói đầu tiên. Thực tại là bị Trần phủ giàu nứt đổ đổ vách sợ rồi.

Kỳ linh thạch, là luyện khí một loại vật liệu, tuy rằng loại này khoáng sản sinh sản nhiều, giá cả đều đều không có rất đắt, nhưng cũng là có thể luyện khí vật liệu a. Liền trước mắt này điều đường nhỏ, liền giá trị gần trăm vạn ngân tệ.

Nếu như có người đến chuyên môn khu này kỳ linh thạch bán, đủ hấn mấy đời có tiền tiêu không hết. Thế nhưng ai dám đến Trần gia làm càn như thế a! Một ít không nhịn được muốn không làm mà hưởng người, đến Trần phủ đầu vật này, quả thực chính là muốn chết!

Thật nhiều cái đều bị tóm lên đến, vận dụng hình phạt riêng, sau đó người cũng biến mất rồi, người nào dám đi thăm dò?

Trần Giáo Thiết nghe được Lâm Thạch rốt cục nói chuyện, nói như vậy khẳng định là thật sự không thêm đề ý vừa ở cửa chuyện đã xảy ra lạ!

"Ha ha, những thứ này đều là chút lòng thành, Đông Phương huynh gia nên so với chúng ta gia thân thiết không biết bao nhiêu lần!"

"Chúng ta tộc không cho phép như vậy làm, chỉ do lãng phí." Như vật như vậy, bán không biết có thể đổi về vô số ăn ngon!

"Đó là đó là, Đông Phương huynh gia hấn là có tộc quy, không cho hậu bối con cháu lãng phí."

Mấy người vừa đi vừa tán gẫu, đều là Trần Giáo Thiết đang nói, Lâm Thạch gật đầu.

Một số thời khắc đến tìm hiểu tin tức, không thể không nói.

Nói rằng bọn họ Đông Phương gia có đủ loại trận pháp thời gian, Trần Giáo Thiết liền khoe khoang chính mình hiểu biết da lông. Còn nói Trần phủ khắp nơi có trận pháp.

Thế nhưng ở Lâm Thạch ánh mắt trên, đổi thành một chỗ có trung cấp trận pháp, còn lại đều là trận pháp nhỏ, như sương mù trận. Chỉ có thể khiến người không nhận rõ Đông Nam Tây Bắc.

Ngay ở Trần Giáo Thiết dự định nói một ít chuyện quan trọng hơn thời gian. Đám đầu đi tới một vị công tử trẻ tuổi.

"Yêu a, này không phải chúng ta Trần gia bốn công tử sao, làm sao không đi ra ngoài điều. Hỉ những kia hoa mỹ nhân a!" Một sắc bén âm thanh truyền vào Lâm Thạch trong tai, tương đương khăn giọng chói tai! Thanh âm này hoàn toàn không xứng với hấn túi da tốt!

Lâm Thạch liếc mắt một cái, không nói gì!

"Trần Hường Nam, ngươi có phải là một con chó điên a, ta đi như thế nào đến chỗ nào đều có thể tình cờ gặp ngươi này điều tiền nhậm tộc trưởng không cha mẹ hài tử chó săn a!" Hắn đem tiền nhậm tộc trưởng sau khi lời nói, âm thanh đều thêm nặng nề một chút.

Trần Hường Nam giận dữ, chửi mình có thể, mắng hướng thiên ca chính là không được.

"Trần Giáo Thiết, đừng tưởng rằng ngươi là tộc trưởng đương nhiệm thứ tư rác rưởi nhi tử, liền có thể đắc ý vênh vào a. Ngươi xem một chút ngươi, ở trong tộc, bị đại ca ngươi quản, cha ngươi quản, lần trước còn ở Lâm gia Lâm Văn trước mặt yếu thế, không dám đối kháng. Làm mất đi người. Bây giờ còn ở người ngoài này trước mặt khúm núm! Tính là gì?"

Trần Hường Nam thấy bị Trần Giáo Thiết phản kích, ngay cả xem hướng về Lâm Thạch ánh mắt đều không đúng. Thật sự xem như là một con chó điên cắn người linh tinh!

Lâm Thạch đứng là không nói gì, hắn cũng không biết trước mặt Trần Giáo Thiết, dĩ nhiên ở chính mình Nhị ca trong tay bị thiệt thòi!

"Trần Hường Nam, ta cảnh cáo ngươi, ta sự không cần ngươi lo, nếu như ngươi còn tiếp tục như vậy, đừng trách ta trở mặt vô tình!" Nói xong liền nở nụ cười.

Mà Trần Hường Nam nhìn Trần Giáo Thiết cái kia một vết cười gian, nhất thời muốn từ bản thân một bí mật chính là bị người trước mặt đang nhìn thấy. Ngay lúc đó chính mình, nào dám động thủ a.

Hiện tại, mỗi ngày cầu khẩn hắn bị một vài đại nhân vật tiện tay đánh giết! Hi vọng hắn mỗi ngày đều đi điều. Hi cô nương, sớm muộn có một ngày sẽ đá vào tâm sát.

Chính mình nhắm vào hắn, cũng có chút ít phương diện này nguyên nhân.

Nhưng là Trần Hường Nam cũng không có lập tức rời đi. Hắn cũng cảm giác được trước mặt cái này xa lạ thanh niên bất phàm! Chỉ là vừa có chút bất kính, để hắn có chút do dự!

"Vị huynh đài này là?" Trần Hường Nam là kẻ điên, nhưng cũng không phải thật sự điên. Hắn cũng biết tiến thoái, hiểu được thất.

Chính mình Hướng Thiên đại ca, lúc trước bởi vì biểu hiện rất tốt, bị trực tiếp liệt vào Trần gia tộc trưởng hậu tuyển nhân, chỉ là cha quấy rối Trần Uy Phong lão tổ tu hành, bị chém giết với trong viện.

Chờ đến Trần Lăng Thiên thượng vị sau, liền dự định nhờ có tận gốc, chỉ là một ít trưởng lão cùng thành viên trọng yếu lực bảo đảm, mới miễn vói vừa chết. Kết quả cuối cùng chính là Trần hướng thiên mẫu thân tự sát, kỳ muội ra ngoài thì bị tàn nhẫn sát hại. Mà Trần hướng thiên cũng trải qua rất nhiều lần ám sát.

Đại gia đều rõ ràng trong lòng, chỉ là Trần cần kim đột nhiên xuất hiện sau khi, Trần Lăng Thiên cảm thấy Trần hướng thiên uy hiếp nhỏ đi, liền đối với hắn sát tâm không có như vậy mãnh liệt. Nhưng cũng không hề từ bỏ muốn ám sát Trần hướng thiên niềm tin.

Có thể chỉ là dựa vào mấy vị trưởng lão cùng những kia thành viên, còn thiếu rất nhiều hấn Trần hướng trời cao vị. Trừ phi là lão tổ tông nói một câu, để hấn lên làm tộc trưởng. Có thể Trần Uy Phong lão tổ tông hoàn toàn mặc kệ chuyện này.

Vì lẽ đó, nếu như có thể đem trước mặt nam tử này mời được hướng thiên ca nơi nào đây, có hay không mang ý nghĩa như vậy sẽ tăng cường phần thắng đây?

Ý nghĩ của hấn bị Lâm Thạch hệ thống bao phủ sau khi từng cái biết được, mà hấn như vậy trung thành Bất Nhị thành tựu, so với những kia nói một đằng làm một nẻo người muốn tốt hơn rất nhiều. Lâm Thạch cũng so với vì là khâm phục.

Chỉ là chính mình hoàn toàn đều không có gia tộc lớn, cũng không có hứng thú cùng năng lực đi trợ giúp người kia đẳng vị! Dù sao cũng là đối địch thế lực. Nếu như mình có năng lực, làm kẻ ly gián cũng là rất tốt đẹp.

Đáng tiếc chính mình vẫn chưa hoàn toàn được xuân như Trần Giáo Thiết tín nhiệm, huống chi cái kia có thể ở cùng kẻ thù bình thường tộc nhân ra đời hoạt nhiều năm như vậy, sao lại là hạng dễ nhả? Không làm được mấy câu nói liền lộ hăm. Dù sao hệ thống lại đều không có thật sự vạn năng!

Lâm Thạch không có trả lời, Trần Giáo Thiết đứng là bình đi ra: "Đông Phương huynh nhưng là ta mời tới quý khách, mắc mớ gì đến ngươi a! Cho tiểu gia đi xa chút." Lập tức nhìn một chút bên cạnh mấy vị chó săn.

Chó săn biết đây là phải đến hành khiến sức mạnh của bọn họ thời điểm. Đánh không lại cũng đến đánh!

Thấy sự không thể làm! Trần Hướng Nam như Lâm Thạch biểu thị nói bất cứ lúc nào có thể tìm hấn, hấn sẽ quét giường đón lấy. Dù sao mặt dày mày dạn mỗi ngày mời nhân gia, sẽ bị người hiềm phiền.

"Đông Phương huynh, để ngươi cười chê rồi!" Vừa còn bản một cái mặt đen Trần Giáo Thiết, nhất thời như cười trừu hoa cúc!

"Không có chuyện gì, chúng ta mới vừa mới nói được cái kia."

"Hừm, là nói đến trận pháp nơi này, mới vừa rồi bị loại người như vậy đánh gãy nói chuyện, thực sự là thật không tiện a!" Nói xong nói tiếp lên Trần gia trận pháp đến rồi.

Hấn cảm thấy đây chỉ là rất bình thường câu hỏi.

"Hai tháng, nghe được tiểu tử này nói cái gì đi, phải chú ý a, ta cho ngươi đánh yểm trợ!" Lâm Thạch ngồi ở một trên đài đá nghe Trần Giáo Thiết nói chuyện. Trên thực tế chỉ là đem hai tháng từ hệ thống trong phòng làm ra đến. Bởi vì hấn có thể vô hạn chế liên hệ nguyên linh tiểu Ái cùng hai tháng.

Trong tay cây quạt roi trên mặt đất. Cúi người mà kiếm!

Một con không thể nhận ra thân hình trực tiếp tiêu tan ở trong không khí, không để lại chút nào mùi vị!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66:: Mật thất

Hai tháng nghe được Lâm Thạch truyền âm, để cho mình đi tìm cái kia một viên thanh linh quả. Hơn nữa tìm tới càng nhiều càng tốt! Đương nhiên cũng để cho mình cẩn thận một chút.

Làm một chi có trình tiết có năng lực gây sự thù, hai tháng biểu thị có thể đem nhiệm vụ yên tâm giao cho nó. Còn những kia trận pháp cái gì, nó không phải là rất sợ.

Chui xuống đất như một làn khói. . .

Đều không có nó thật sự như thế muốn giúp Lâm Thạch, mà là nó thật sự nhịn gần chết. Có nhiều chỗ không để cho mình đi gây sự, có nhiều chỗ gây sự chính mình sẽ bị lão đại mắng! Dù cho không có chứng cứ gì!

Có thể ở đây, lão đại nói một câu: "Chú ý an toàn, tùy tiện làm! Nhớ tới thanh linh quả, không có hậu quả tự mình nghĩ!"

Nó nghe được phía trước liền tránh, mặt sau không trọng yếu! Ngạch, chính là câu kia tùy tiện làm!

Trên đường có một ít trận pháp nhỏ, nó đều ung dung né qua đi tới.

Chỉ là như thế tí tẹo đại địa phương, còn chưa đủ nó lưu một vòng. Nếu như đều không có không đủ thời gian, nó còn muốn quay chung quanh toàn bộ Trần phủ vị trí thành bắc khu cuống một vòng!

Thanh linh quả, thanh linh quả a!

Ồ, mặt trên đây là vật gì?

Trần Lăng Thiên đưa đi áo bào đen thượng sứ sau khi, một người trở lại thư phòng. Ngồi ở đây cái lúc đó chính mình đặc biệt chờ mong vị trí.

Nếu như lúc trước đại ca, không phải là bị chính mình khanh một cái, làm sao đến phiên hấn Trần Lăng Thiên thượng vị a. Quyền thế sức mạnh đều gia tăng rồi. Nay so với làm một trưởng lão muốn tốt hơn rất nhiều a!

Ha ha, nghĩ tới đây không khỏi nở nụ cười. Chỉ là không có cười đến phóng dăng, dù sao hấn là tộc trưởng một tộc, bên ngoài gia nô nghe được có thể không được, chính mình không có thất tâm phong.

Mà trong kế hoạch tấn công Lâm gia sau khi tất thắng! Như vậy chính mình chẳng phải là toàn bộ Thanh Phong thành bá chủ cấp nhân vật? Chính mình xem như là mở ra cái thứ nhất Đại Nhất thống thế lực?

Mở ra vòng tay chứa đồ, lấy ra một bình chất lỏng màu đen, nhìn như rất nhiều, kỳ thực cũng là mấy chục nhỏ mà thôi! Không ngừng mà lay động.

"Độc Thần thủy a Độc Thần thủy, lúc trước ta tự cho là chỗ nguy hiểm nhất, cũng chính là chỗ an toàn nhất, để người bị con trai của ta đầu đi tới. Cũng cho chúng ta được sớm tấn công Lâm gia kế hoạch!" Tựa hồ nhớ ra cái gì đó, đem Độc Thần thủy để lên bàn.

Hắn nghĩ tới một ý nghĩ điên cuồng, nhưng tùy theo bị vứt bỏ. Nay Độc Thần thủy nên có thể độc chết gia tộc cái kia ích kỷ quỷ, nhưng là một khi bị phát hiện, chính là mình đầu một nơi thân một nẻo kết cục.

Linh khí cảnh không thể so Quy Nguyên cảnh, hứa nhiều chức năng đều sẽ cường hóa. Phản ứng lực cái gì đều gia tăng rồi. Hơn nữa dù cho chính mình thành công, không có lão tổ tông uy hiếp, Trần gia đắc tội rồi nhiều như vậy gia tộc, còn có tồn tại xuống lý do sao?

"Ồ, nơi này dĩ nhiên là một cái kho hàng nhỏ, chỉ là thật giống bao bọc đã lâu!" Hai tháng đột tiến vào trong kho hàng, phát hiện đây là một bị vứt bỏ nhà kho. Tro bụi quá nhiều, mạng nhện măn kết! Nhưng những thứ này đều là trước đây thật lâu, mà mặt trên có thật nhiều chết đi con nhện! Vẫn còn có đồng loại của chính mình bạch cốt.

Nơi đây cư mặt đất có khoảng mười mét, khả khả, những người này khẳng định cũng không biết phía dưới này dĩ nhiên có cái nhà kho đi!

Lập tức nghĩ đến một ý kiến, lão đại của chính mình không cho mình đại trừ lượng nhãn không gian, mà chỉ là cho một cái túi đựng đồ, lại nói lẽ nào chỉ được đến một ít trọng yếu đồ vật, những khác liền không muốn sao?

Không được, thật vất vả tìm tới một chơi vui, nói cái gì cũng không được. Tuy rằng hiện tại không rảnh, nhưng sau đó có chính là không a! Sau đó không có chuyện gì liền tới đây chơi!

Hai tháng đột đến bỏ chạy, nhưng là không dám quên chính mình đến chính sự! Vạn nhất lão đại đem chính mình nhốt tại hệ thống trong phòng nhưng là không tốt, dễ dàng đi vào, đi ra nhưng là có hơi phiền toái!

Chui xuống đất thời gian, mặt trên một loạt bài nhà đều có thể nhìn thấy, liền như có một đôi một chút kẻ sát mặt đất!

"Ta X, nơi này vẫn còn có người ban ngày tuyên cái gì! Không được, ta hai Nguyệt đại nhân vẫn là lưu manh, phải làm cái tiểu phá hoại!" Nó con người đảo một vòng, rõ ràng có thể thấy được tặc cười.

Độn trên mặt đất, chỉ cọt kẹt đất.

Hầu như chính là trong nháy mắt, liền đem giường chân cho cắn đứt!

"Loảng xoảng! ! " Cái này giường lớn lập tức khuynh đảo! Lộ ra hai cái trắng toát thân thể! Chính một mặt sợ hãi nhìn cái này sụp giường! Thực sự là quái đản a?

"Người tới đây mau, trào tặc a!" Một tiếng sắc bén thanh âm cô gái hô lớn!

Trần Lăng Thủy một cái tát đem cô gái trước mặt đánh bay! Có thể lập tức phản ứng lại, chính mình vẫn luôn nhìn nàng, làm sao sẽ phát ra âm thanh đây?

Lẽ nào. . .

Không cho phép hấn ngấm nghĩ, bên ngoài tự xưng là Trần Lăng Thủy đệ nhất hộ vệ Trần nọ, nghe được chủ nhân tỳ nữ kêu to, cho rằng phát sinh cái gì. Trực tiếp phá cửa mà vào!

"Các anh em, bảo vệ tốt Thất lão gia! ! !" Mọi người đồng ý.

Nhưng là, vừa mở môn trong nháy mắt, bị mất tình hình trước mắt kinh sợ.

Trần nọ biết mình chơi xong, bên cạnh huynh đệ cũng là! Có thể rõ ràng vừa thì có giọng nữ kêu lên a!Ồ, thật giống không đúng chỗ nào, thanh âm này không giống như là Thất gia tỳ nữ tiếng.

Trần Lăng Thủy liếc mắt nhìn chính đang run rẩy Trần nọ, tạm thời không thu thập người, trước tiên đem cái nào không biết tên tiểu tiện. Người tìm ra.

Hai tháng làm bộ giọng nữ, hô to một tiếng liền bỏ chạy. Quần người như thế nào a! Cái kia cắn đứt giường chân, có thể không giống như là chuột cắn đứt, mà là trực tiếp đứt thành hai đoạn.

Cũng không lâu lắm, Thất lão gia ở trong phủ chuyện xấu xa, truyền khắp toàn bộ Trần phủ. Hơn nữa đến nay không có tìm được cái thứ ở trong truyền thuyết nữ tặc. Liền Lâm Thạch bọn họ đều bị hấp dẫn tới.

Lâm Thạch phản ứng đầu tiên chính là hai tháng gây sự. Không biết bao nhiêu lần oán giận chính mình không có lão bà. Còn để Lâm Thạch đang làm một con mấu thử lại đây làm bạn!

Đại ca, người mới sinh ra bao lâu! !

Trần phủ nói lớn cũng không lớn. Hai tháng tìm một xa hoa nhất gian phòng. Độn xuống mặt đất trên. Gian phòng cũng không có người, xem ra như là cái thư phòng đây.

Nó không biết gần nhất vì sao năng lực nhận biết trở nên so với trước đây mạnh rất nhiều, hơn nữa nó cũng đã làm thí nghiệm, có thể tìm ra một số khác biệt tầm thường đồ vật, hơn nữa để Lâm Thạch lão đại nghiệm chứng quá giá trị.

Ân, nói như thế nào đây, lại như là lần thứ nhất tìm tới cái kia cây Tinh tùy thảo giống như vậy, chính là cảm giác được một luồng bất phạm khí tức. Liền như triệu hoán chính mình.

Ngắm nhìn bốn phía, cũng không có để nó cảm giác được cái gì, chỉ là vì sao có như thế để cho mình hoảng sợ mà rung động item tồn tại!

Nó nhẹ nhàng bò lên trên xà nhà, đứng đến đánh giá cao đến xa mà! Nhìn xuống tất cả có thể thấy được đồ vật.

Thư tịch, đều không có. Hội họa, cũng không đúng. Một thanh bảo kiếm? Lắc lắc nó thử đầu.

Đột nhiên, nhìn thấy một cái tủ sách trên màu đen chiếc lọ. Không đúng, đều không có màu đen chiếc lọ, mà là đồ vật bên trong để cái bình này xem ra là màu đen.

Đúng, chính là nó, để cho mình cảm giác được hoảng sợ. Đồng thời trong lòng cũng cảm thấy là như thế thứ rất tốt.

Quên đi, mặc kệ tam thất hai mươi mấy, trực tiếp từ xà nhà trên nhảy đến trên bàn sách, đem nó đặt ở chính mình vòng tay chứa đồ đi tới, cũng có thể gọi là không gian vòng cổ. Bởi vì nó là đem chụp vào trên cổ.

Thanh kiếm kia rất phổ thông, không muốn. Chính đang nó xoắn xuýt mượn gió bẻ măng cái nào thời điểm, trong phòng một trận rung chuyển.

Một tấm ảnh giấu môn từ bức tường bên trong mở ra. Đi ra một người.

Hai tháng cong lên mắt trong nháy mắt, nhìn thấy cái kia trong mật thất tuyệt đối có thứ tốt. Hay là con mắt có lỗi, nhưng cảm giác chân chính tồn tại. Chỉ là vì sao chính mình chui xuống đất thời gian không có phát hiện a?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67:: Đưa tay là có thể chạm tới nhưng xa xôi

Hai tháng rõ ràng cảm giác của chính mình sẽ không sai! Nhưng là. . .

Không kịp chờ nó ngấm ngấm, bóng người kia liền đi ra, trong lúc động tác hai tháng không có nhìn rõ ràng. Cũng không biết trong miệng hần nhắc tới cái gì.

Trên mặt đất người này là một vị người đàn ông trung niên, nhưng là cả người toả ra khí thế, cùng lão đại hần cha không kém là bao nhiêu! Nên cũng là Quy Nguyên cảnh đỉnh cao.

Trần Lăng Thiên vừa tiến vào mật thất thời gian, đã quên đem Độc Thần thủy thu vào trong bao trữ vật, ở đi vào không lâu mới nhớ lại đến. Có điều thư phòng của hần hầu như không người nào dám tùy tiện tiến vào. Huống hồ bên ngoài vẫn có thủ vệ.

Nhưng là hần nhưng có loại cảm giác, vật này sẽ không gặp. Sau khi đi ra, liền phát hiện trên bàn Độc Thần thủy liền bình mạng đi.

Bởi vì cảm thấy bị người đánh cắp, trong lòng hần có suy đoán này, cũng không lớn đến mức nào kinh tiểu quái.

Hần nhìn quét một xuống mặt đất, cũng không có bất kỳ vết chân, ngẩng đầu nhìn ngó, cũng không có thấy có người dấu hiệu a!

Kỳ quái, vì sao không có nửa điểm dấu vết?

"Không được, mật thất!" Trần Lăng Thiên cuống quýt mở ra mật thất, hần cho là có người ở chính mình không thể nhận ra tình huống, trốn vào mật thất.

Chỉ là động tác của hấn bị hai thàng từng cái nhìn rõ ràng. Hiện tại nó chính là đã gặp qua là không quên được thử!

Một chui xuống đất, nhanh chóng tìm tới Lâm Thạch vị trí.

Liên lạc với Lâm Thạch, một nghiêng người, trốn vào hệ thống phòng.

Cùng Lâm Thạch ý niệm liên kết.

"Lão đại, ta phát hiện một bí mật lớn!" Hai thàng có chút thảo hi hướng về Lâm Thạch nói đến, còn bắt đầu bán cái nút!

Lâm Thạch một cái liếc mắt, không thể cho nó dài ngoáy như vậy, sượt trên lỗ mũi mặt gia hỏa. Yêu có nói hay không, người ngược lại nhin không được.

Hai thàng thấy Lâm Thạch không để ý đến nó, tự chuốc nhục nhã. Liên đem chuyện mới vừa rồi từng cái nói tới.

"Ồ? Người là nói người ở một cái xa hoa trong thư phòng nhìn thấy một vị người đàn ông trung niên, khí thế cùng phụ thân ta gần như? Hơn nữa còn ở cái kia thư phòng phát hiện một cái mật thất, hơn nữa là chui xuống đất đều không nhìn thấy? Một bình tử Hắc Thủy?"

Được rồi, ta biết rồi.

Lâm Thạch suy nghĩ hồi lâu, này thanh linh quả có rất lớn tỷ lệ sẽ ở cái kia trong mật thất. Chính mình phải đến.

"Hai thàng, người hiện tại đi nhìn chăm chăm người kia, người kia nên chính là Trần gia tộc trưởng. Một khi hấn rời đi thư phòng, hoặc là có cái gì có lợi cho chúng ta hành động động tác, lập tức thông báo ta."

"Tuân mệnh, lão đại!" Hai thàng cười hi hi rời đi hệ thống phòng, chui xuống đất.

Lâm Thạch vẫn cùng Trần Giáo Thiết giả vờ giả vịt, kỳ thực nội tâm một mực chờ đợi chờ hai thàng tin tức. Này thử nhai con cũng không có để Lâm Thạch chờ quá lâu.

Lâm Thạch đưa ra cáo từ, Trần Giáo Thiết luôn mãi giữ lại đều vô dụng. Trải qua Trần Tam bên người thì, nhanh chóng đưa cho hấn một chút đồ vật.

Trần Giáo Thiết thấy mình vì lẽ đó vì là Đông Phương gia dòng chính thành viên, rốt cục bị chính mình cho nói thành, nếu như mình lại tăng thêm sức, đối phương nói cũng khả năng cũng sẽ ra sức.

Cho tới vị này Đông Phương công tử thân phận thực sự, hấn cũng không có đi hoài nghi. Về phần tại sao, hấn cũng nói không rõ ràng.

Lâm Thạch ra Trần phủ, liếc mắt nhìn cách đó không xa Hồi Xuân Đường. Sau đó tìm một không người góc nhỏ. Một chui xuống đất.

Ở chui xuống đất thời điểm, hai thàng đem vừa hết thấy đều nói với hấn.

Thế nhưng mở ra cái kia mật thất phương pháp, chỉ có ở đến nơi đó mới được.

Trần Lăng Thiên rời đi mật thất, phát hiện đồ vật đều vẫn còn ở đó. Liền lui đi ra, không lâu sau đó, hắn bị lão tổ Trần Uy Phong gọi ra đi tới.

Một người một thử xuất hiện ở Trần Lăng Thiên thư phòng. Lâm Thạch ngấm nhìn bốn phía. Cũng không có phát hiện có chỗ không ổn.

Nhưng là hệ thống một bao phủ, lại phát hiện có một lần vách tường xuất hiện mơ hồ. Lại như là bên trong có cái gì bị biến mất.

Đi tới vách tường trước. Lâm Thạch liếc mắt nhìn hai thảng.

Hai thảng biết ý nghĩa.

"Bức tường này bên trong chính là mật thất, ta vừa nhìn thấy người kia ra vào thì, chỉ là xoa bóp mấy lần trên tường đồ vật, như thế liền mở ra."

Lâm Thạch nhìn trên tường một bức họa, nhưng là một bộ nhân vật đồ. Nhìn thấy mặt trên giới thiệu tóm tắt hẳn là Thanh Phong Trần gia người sáng lập. Đây tấm tiên phong đạo cốt chân dung phía dưới viết một chút tự.

"Thanh Phong cư bắc, song diện núi vây quanh. Một chữ mờ, khó lại hợp. Thanh Phong Trần Vân dịch."

Hôn mê, ngoại trừ người kia tên xem hiểu tối hiểu ở ngoài, Trần gia đúng là ở vào thành bắc, có thể nơi này cũng không có song diện núi vây quanh a. Hơn nữa một chữ mờ, khó lại hợp lại là cái gì tiếng chim.

"Hai thảng, người nói đến nơi này liền biết rồi, hiện tại đây, ta ngược lại là xem không hiểu, người tới nói đi, đến nhanh lên một chút, vạn nhất người kia trở về liền không được hiểu rõ." Lâm Thạch thúc dục thúc hai thảng, hàng này dễ dàng nhất đặc ý vênh vào. Hơn nữa cũng rất đông dài.

"Khắc khắc, người kia ở bức họa này trên trên búi tóc điểm một cái, sau đó vuốt hai cái lỗ tai. Tiếp theo đè lại người này môi!"

Lâm Thạch vừa nghe, hàng này đều không có không thấy rõ đi.

"Chỉ đơn giản như vậy? Người xác định người không có lậu xem thiếu nhìn?"

"Lão đại, ta làm sao dám lừa người a. Thử một lần liền biết rồi a!"

Cũng đúng, vạn nhất chỉ đơn giản như vậy đây. Chỉ là trận pháp này như thế đơn giản liền có thể phá? Bên trong sẽ không có món đồ gì đang thủ hộ đi.

Tiểu Ái cũng không biết nó lúc rời đi, Trần Lăng Thiên trực tiếp tiến vào mật thất, vậy đã nói rõ đối phương cũng sợ bị thâu đồ vật đi.

"Quên đi, bắt chấp tất cả, ta trước tiên chinh thành Trần Lăng Thiên đáng về là được."

Lâm Thạch hóa thân Trần Lăng Thiên thời điểm, bức tường này đột nhiên một trận lay động. Nhưng tùy theo ra.

Đây là Lâm Thạch lần thứ nhất nhìn thấy cái gọi là mật thất. Đúng là rất tò mò, chỉ là thời gian không kịp để hần hảo hảo tham quan.

Một người một thử một lấp lóe, băng vào trong mật thất. Có thể dự đoán bất ngờ cũng không có phát sinh. Lâm Thạch nghĩ mãi mà không ra, nhưng cũng lười suy nghĩ.

Trong mật thất đồ vật đủ loại, không chỉ có võ kỹ bí tịch, hơn nữa còn có các loại thiên tài địa bảo.

"Hạ phẩm thật khí Liệt Diễm đao! Thu! Bình thường cấp thượng phẩm võ kỹ trăm hải quyết, thu! Hóa Vân quả, thu! Thu thu thu! Hết thầy thu." Lâm Thạch trong lòng cười to, lúc này phát tài. Ha ha.

Hai tháng cũng không cam lòng yếu thế, mở ra nó chứa đồ vòng cổ, chứa đầy nó cái này vòng cổ bên trong không gian hết thầy địa phương.

Lâm Thạch cũng không có quên chính sự, món đồ gì cũng không sánh nổi người kia giai thượng phẩm thanh linh quả!

"Hai tháng, ngươi nói ngươi hiện tại đều không có mũi rất linh sao, ngươi cho ta nhanh lên một chút tìm ra thanh linh quả đến. Hệ thống bên trong bức ảnh kia ngươi xem qua đi!" Lâm Thạch này sẽ nhưng là không có phát hiện bất kỳ thanh linh quả bóng dáng.

Nhưng là mình lần này thu hoạch to lớn hơn nữa, cũng không kịp một viên thanh linh quả a. Chính mình năng lượng trị nhưng là nhanh hết rồi, hơn nữa chính mình nếu hoàn thành nhiệm vụ này, thì có 10 ngàn EXP.

Mình đã được cái kia võ đài PK, hiện tại cũng không hạn chế thăng cấp. Thu được EXP thăng cấp sau khi, lại sẽ có luyện tâm kỳ thăng cấp gói quà lớn.

Như vậy hết thầy đều sẽ từ từ tốt lên, đồng thời chính mình cũng không có bao nhiêu thời gian đợi, Trần gia lúc nào cũng có thể sẽ phát động đối với Lâm gia tiến công.

Hai tháng quát to một tiếng, đánh gãy Lâm Thạch phán đoán.

"Hai tháng, làm sao? Có phải là tìm tới thanh linh quả?"

"Lão đại, đồ vật là tìm tới, chỉ là. . ."

Lâm Thạch trong lòng sững sờ, hoảng hốt, xem này nhãi con vẽ mặt và ngữ khí, khẳng định là rất huyền ý tứ, như vậy chờ mình hoàn thành nhiệm vụ này phán đoán chẳng phải là lại là kéo dài vô kỳ hạn?

"Làm sao?"

"Ngươi xem liền biết rồi!" Hai tháng ừ rừ chỉ vào một thứ nói đến.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68:: Vật tới tay

"Làm sao?" Lâm Thạch khinh lên bước chân, đi lên trước.

Chỉ thấy một cái hộp chứa một viên trái cây màu xanh. Lại như là kiếp trước thanh quả táo một kích cỡ tương đương.

Có cái hộp không có gì ghê gớm, nhưng là này hộp chu vi cả người toả ra từng luồng từng luồng vi quang gọn sóng, báo trước vật này quý giá tính. Cũng đã biết tại sao đặt ở mật thất a. Song trọng bảo vệ.

Một khi người không cẩn thận đụng tới nó, hầu như cũng có thể báo động trước.

"Chiếc hộp này nghiêm túc nguyên hộp, chuyên môn chứa đựng một ít quý giá đồ vật, không chỉ có thể dự phòng người khác trộm cắp, hơn nữa chủ yếu nhất chính là vật này có thể duy trì item được tính cùng chân nguyên không trôi đi." Hai tháng có chút nghiêm túc quay về Lâm Thạch nói rằng.

Chân nguyên hộp chủ yếu dùng cho chứa đựng đan dược cùng trân quả.

"Hai tháng làm sao người biết?" Lâm Thạch mặc dù biết hai tháng còn có rất nhiều là chính mình không biết, nhưng những này bằng môn đều biết, đây là cái gì tiết lậu a?

Hai tháng liếc mắt nhìn Lâm Thạch: "Lão đại, nếu như ta nói ta cũng không biết, người tin sao?"

Lâm Thạch gật gật đầu. Không nói gì thêm. Ngược lại nhìn về phía chân nguyên hộp.

Vậy thì như là đưa tay là có thể chạm tới mà lại xa không thể vói. Một bước gần hà xa.

Lâm Thạch có chút gấp quá, nếu như lúc này Trần Lăng Thiên đi vào, chính mình khẳng định là bị bắt sống kết cục. Mật thất này có thể ngăn cản hai tháng đột thuật tra xét, tự nhiên cũng có thể ngăn cản đột thuật. Chính mình không thể tránh khỏi.

Gọi hai tháng thử một hồi, suy đoán là chính xác. Mật thất này ngăn cản đột thuật tiến hành. Trừ phi đột thuật đại thành hay là có thể hành. Có thể này đều không có hiện nay cái này mới đột thuật newbie Lâm Thạch có thể giải quyết a.

Làm sao bây giờ, cầm hay là không cầm. Đương nhiên là muốn bắt, gia tộc mình cũng không có loại bảo vật này, hơn nữa nhiệm vụ có thể không dám người a, bỏ qua thôn này, liền không biết lúc nào sẽ gặp phải tương tự điểm. Chủ yếu là đến nghĩ kỹ đường lui.

Nếu như mình trực tiếp cầm này chân nguyên hợp, đi ra mặt thất đến hoa ba mươi giây. Chủ yếu là mở ra mặt thất phiền phức. Nếu như vừa bắt được trong nháy mắt liền bị phát hiện, dựa vào vị kia ông tổ nhà họ Trần linh khí cảnh đỉnh cao tốc độ, vận mệnh của mình nhưng là rất huyền.

Hoàn toàn không biết mình có thể hay không bị bắt sống. Dù sao linh khí cảnh trung kỳ cùng đỉnh cao là có chênh lệch rất lớn. Bởi vì Lâm Thạch từ Lâm Tinh Tề nơi đó biết được một hồi vấn đề cơ bản.

Lúc đó Lâm Tinh Tề còn khuyên Lâm Thạch không muốn mơ tưởng xa vời, từng bước từng bước một vết chân. Phải cụ thể cơ sở. Biết quá nhiều trái lại đối với tu luyện không tốt. Vạn nhất ở không biết tình huống, mạnh mẽ tiến hành một ít không thuộc về cảnh giới này sự tình, như vậy có rất lớn có thể sẽ gặp sự cố.

Hắn cũng không biết Lâm Thạch đã ngộ đạo quá một lần.

Cư Lâm Thạch biết, tốc độ của chính mình so sánh trên linh khí đỉnh cao cường giả, thật sự rất huyền. Nên liền chui xuống đất đều có khả năng không kịp. Như vậy làm sao đây.

Đúng rồi, làm sao đã quên này tra đây. Lâm Thạch vỗ một cái đầu của mình, bên cạnh hai thính còn tưởng rằng Lâm Thạch choáng váng đây. Lâm Thạch nhìn thấy hai thính biểu hiện, liền biết hàng này đang suy nghĩ gì. Một cái tóm chặt hai thính lỗ tai.

"Người trước tiên đi đem thứ hữu dụng toàn bộ đặt ở trong bao trữ vật!"

"Ta biết a, lão đại, nhưng là ta không gian vòng cổ đầy a, người cho ta một chứa đồ đi." Hai thính đứng lên thân hình, song chương mở ra. Biểu thị chính mình không có túi chứa đồ, không thể ra sức.

Ai, lần sau đến tìm phụ thân nhiều muốn mấy cái túi chứa đồ, ta chiếc nhẫn này cũng không thể dùng linh tinh.

Lâm Thạch đem mình ấn hình nhẫn không gian cho hai thính. Nó một mặt về mặt kinh ngạc để Lâm Thạch đúng là có chút thoải mái.

Lập tức không có lại đi quản nó.

Ý niệm liên tiếp tiểu Ái.

"Cái này chân nguyên hợp có thể có phương pháp giải quyết, đừng nói để ta tự mình giải quyết, chuyện gấp phải tòng quyền, biết liền hé răng, không biết cũng sắp đi thăm dò tư liệu. Ngược lại người hệ thống bên trong đồ vật có rất nhiều." Một ít bí tịch a, tư liệu đại toàn, nên đều là không thiếu gì cả đi.

Vẫn là cái kia điệu điệu âm thanh, tuy rằng hiện tại đều không có râu ria rậm rạp mặt, có thể in vào trong đầu tình cảnh đó, làm sao có thể là một quên tự tuyệt vời!

"Cái này ta còn thực sự biết! Hơn nữa còn là người cũng sẽ." Tiểu Ái âm thanh truyền vào Lâm Thạch trong tai. Nói rồi không cho hắn thi giáo chính mình, hắn vẫn là cái không được bệnh nghề nghiệp.

Người không thừa nước đục thả câu sẽ chết Tinh người a!

"Không có biết hay không a, ta tại sao có thể có biện pháp giải quyết a, ta sưu tầm toàn bộ đầu, không có như thế là nói phương pháp giải quyết. Không có viết ra đây là đáp án ta làm sao biết a!"

Được rồi, ngươi chính là lại!

"Ngươi khi đó là làm sao từ cấp bốn đỉnh cao đột phá đến năm tầng đỉnh cao?"

"Một lần đột phá! Ngạch, đúng rồi, chính là hấp thu Tô Xán ôn hòa nguyên khí đột phá a! Lúc đó nhưng là thoải mái muốn chết đây. Nếu có thể nhiều đến mấy lần là tốt rồi."

Nhiều đến mấy lần ngươi liền xong.

Hệ thống bên trong tiểu Ái lắc lắc đầu. Lại phát hiện Lâm Thạch không phải là ở hệ thống bên trong phòng, không thấy được vẻ mặt chính mình.

"Đều không có nguyên nhân này, còn gì nữa không!"

"Còn có. . . . Đúng! Ta làm sao đem cái kia quên đây. Nguyên khí chuyển đổi hệ thống."

Lúc trước chính là nên Lâm Thạch hấp thu không được quá nhiều nguyên khí, vì lẽ đó mở ra cái này chi nhánh. Mà cái này chân nguyên hộp bên ngoài toả ra chính là một ít nguyên khí. Liền Tô Xán như vậy nhân vật nguyên khí cũng có thể hấp thu, huống hồ một ít vô căn chi thủy giống như chân nguyên đây.

"Nguyên khí chuyển đổi hệ thống mở ra." Lâm Thạch nhắm ngay chân nguyên hộp. Chỉ tiêu tốn một ít năng lượng trị liền mở ra, này cũng đều không có rất trâu bò đồ vật. Nếu như nói là đem hết cây trong không khí toả ra năng lượng đất trời chuyển đổi vì là năng lượng hoá lỏng, như vậy chính là Lâm Thạch làm đều không có bao nhiêu đòi nhiệm vụ, cũng không chiếm được nhiều như vậy năng lượng trị.

Nhìn thấy chân nguyên hộp trên nguyên khí lóe lên một cái rồi biến mất, sau khi liền hoàn toàn trở thành một phổ thông hộp. Tuy rằng toả ra hương vị. Nhưng vật bình thường chính là vật bình thường.

"Hai tháng, nhanh lên một chút, vật tới tay, còn lại nên buông tay liền buông tay, không cần cầm." Lâm Thạch quay đầu hướng về hai tháng nhìn tới. Để nó nhanh lên một chút quyết định.

Ta đi, này vẫn là một thất bảo ốc sao, này hoàn toàn chính là tạp vật phòng a, hơn nữa là bị giật cướp cướp sạch quá.

"Khà khà, lão đại, nhẫn còn ngươi!" Hai tháng đem nhẫn ném cho Lâm Thạch sau khi, một lấp lóe, nhảy vào hệ thống trong phòng.

Một bên khác, Trần phủ thọc sâu nơi một toà biệt viện nhỏ, một bóng người chính cả người liễu lĩnh hắc khí, tựa hồ đang tu luyện công pháp gì!

Đột nhiên, trong lồng ngực của hắn một khối ngọc bội nhẹ nhàng hơi động. Mà bên cạnh Trần Lăng Thiên cũng giống như vậy. Lúc này cư Lâm Thạch vật tới tay thời gian cách xa nhau thập giây.

Nguy rồi! Hai người đồng thời dừng lại vận công.

Toả ra tức giận ngập trời. Nếu như cái kia mấy thứ đồ bị người đánh cắp đi, chẳng phải là. . .

Lâm Thạch cảm giác được không đúng, ở hai tháng tiến vào hệ thống phòng thời gian, cái gì đều không quản, đào tẩu quan trọng. Lúc này không đi, tự gánh lấy hậu quả.

Lâm Lâm Thạch mở ra mật thất tường môn thời gian, ngoài thư phòng liền xuất hiện một luồng to lớn sóng linh khí. Lâm Thạch cũng không dám lại đi hệ thống bao phủ.

Trần Uy Phong bỏ lại Trần Lăng Thiên, một người một mình đi tới.

Hừ chết ca, Lâm Thạch một chui xuống đất. Bye bye ngài!

Trần Uy Phong một cước đá văng Trần Lăng Thiên cửa lớn của thư phòng, mà canh giữ ở Trần Lăng Thiên ngoài thư phòng viện thị vệ đi vào kiểm tra tình huống, mấy người bị Trần Uy Phong nén giận đánh chết.

Những thị vệ này tuy rằng đều không có Quy Nguyên cảnh, tuy nhiên có cái bên trong là cường thể cảnh tám tầng. Nếu như là một ít hạng bét gia tộc nhỏ, đây chính là gia tộc trưởng lão cấp đại nhân khác vật. Có thể ở này, lại như là bị bóp chết con gà con.

Cũng không lâu lắm, Trần Lăng Thiên chạy tới. Không dám đi hỏi những thị vệ này tình huống. Tiến vào trong mật thất.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69:: Cường thể 6 tầng

Lâm Thạch một hơi độn trở về gian phòng của mình, trực tiếp đem đồ vật một mạch làm tiến vào hệ thống phòng. Đương nhiên, cũng chính là một viên chuyen chiếc nhẫn.

Vốn là Lâm Thạch thân thể là tiến vào không được hệ thống phòng, nhưng là nhẫn không gian là hệ thống sản xuất, đương nhiên có thể đưa vào đi vào. Lâm Thạch trước đây cũng không biết chức năng này.

Chỉ là bởi vì hai tháng hàng này có thể vào, mới biết. Bởi vì cái kia chuột cũng có thể đi vào, như vậy vật chết cũng là có thể a. Hẳn là vì lẽ đó hệ thống sản đồ vật cũng có thể mang vào đi đi.

Tại sao Lâm Thạch một hồi phòng liền tiến vào hệ thống phòng, cái này cũng là có nguyên nhân.

Cái kia chính là này đồ vật bên trong, nên có chút là làm ký hiệu. Một khi một không có chú ý cho kỹ, vậy thì vô cùng có khả năng bị phát hiện.

Tiểu Ái đã từng nói cho Lâm Thạch, có vài thứ có chứa lần theo, nếu như là bình thường trong bao trữ vật, vậy cũng là có rất lớn khả năng bại lộ, bình thường hẳn không gian cũng là như thế.

Chỉ là Lâm Thạch không gian này hẳn là hệ thống xuất ra hàng cao cấp. Đồ vật ở bên trong đúng là không có chuyện gì, thế nhưng một khi lấy ra, vậy đối phương nên có hướng ứng. Vì lẽ đó hệ thống phòng chính là tốt nhất thiên nhiên che giấu khí.

"Hai tháng, mau tới đây kiểm kê chiến lợi phẩm a! Ha ha ha." Lâm Thạch đem trong không gian giới chỉ cùng trong bao trữ vật đồ vật một mạch đặt ở hệ thống trong phòng, nhìn thấy một tra một tra đồ vật đựng tới, không khỏi cười ra lệ đến rồi.

Gây sự thử hai tháng vội vàng sở trường chường lau đến khi bên mép ngum nước. Suốt một hồi, đến Lâm Thạch bên cạnh.

Trần Uy Phong biết cái kia mấy thứ đồ bên trong có lần theo, đúng là không có lập tức đi ra ngoài truy, đồng thời đối phương có thể thần không biết quỷ không hay trộm đi những thứ đồ này, có thể là hạng dễ nhằn sao?

Có điều hẳn lúc này trong lòng đúng là tùm la tùm lum. Nhắc theo cầu khẩn bước chân, đi vào tàng bảo các!

Lâm Thạch cũng không biết mật thất này gọi là tàng bảo các, đương nhiên, biết cùng không biết quan hệ không lớn, ngược lại ta đều trộm đi.

Ánh vào trong mắt hẳn nhưng là đầy đất tàn tạ! Quả thực chính là bị giặc cướp cướp sạch giống như vậy, sẽ không là mấy người đồng thời đi!

Những thứ đồ này bị trộm liền trộm đi, nhưng là những thứ đó không thể thiếu.

Một lấp lóe, xuất hiện ở vốn là chứa đựng chân nguyên hộp trước bàn. Quay đầu lại liếc mắt nhìn bên cạnh nguyên bản có đồ vật địa phương.

Hết thấy cũng không thấy.

"Thằng nhãi ranh đáng ghét đến cực điểm! Nếu như bị lão phu bắt được, nhất định phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh! A a a!"

Trần Uy Phong mắt hồ chấn động, cả người sóng linh khí bức người! Toàn bộ cánh tay trái nổi gân xanh, linh quang lấp lóe. Một chường bỏ về phía trước mặt bàn.

Trong nháy mắt yên vì là hôi phi!

"Lão tổ. . ." Trần Lăng Thiên lúc này vừa đi vào, nhìn thấy cái kia lão gia hoá chính đang tức giận, chính mình như thế đi vào, rất khả năng bị một chường đánh giết. Vậy cũng là vì tư lợi, giết người không chớp mắt.

Hắn mới sẽ không quản ngươi có đúng hay không tộc trưởng a, lớn bao nhiêu cống hiến đối với gia tộc a. Tộc trưởng vừa chết, bao nhiêu rung chuyển a! Hắn chỉ biết là hắn một ngày vẫn còn, là có thể dễ dàng rất nhiều rất thoải tộc trưởng, không người nào dám nghi vấn quyền uy của hắn.

Dù cho người khác lại rất sợ chết, vì tộc trưởng vị trí, đều có khả năng bị quá hóa liễu, huống hồ lại không phải chân chính chắc chắn phải chết.

"Người tới, người đến nói cho ta một chút xem chuyện gì thế này, nếu như đáp không cho ta thoả mãn, ngày hôm nay người liền lưu lại nơi này đi!" Trần Uy Phong nhẹ nhàng quay về Trần Lăng Thiên nói một câu.

Nhưng là lời này nhưng ở Trần Lăng Thiên trong tai, quả thực chính là sấm sét giữa trời quang. Quả thực liền giống như là muốn bị lập tức đánh giết. Chính mình còn không có làm đủ tộc trưởng vị trí đây, chính mình còn lớn nhất còn không leo lên tộc trưởng vị trí đây.

Lưu lại nơi này? Ta cũng không muốn lưu mệnh ở chỗ này đây.

Nhưng hắn không dám có bất kỳ dị động, trốn là không thể, đánh cũng là đánh không lại. Như vậy ranh giới to lớn, đều không có về số lượng liền có thể hơn được.

Quy Nguyên cảnh đỉnh cao đối chiến thành danh đã lâu linh khí cảnh đỉnh cao. Đây không phải là tìm chết sao!

Nhưng là hắn cũng không biết xảy ra chuyện gì a! Nếu như như vậy cũng bị giết, chẳng phải là chết oan.

"Ha ha, này thanh linh quả cuối cùng cũng đến tay, này cùng thanh quả táo gần như đồ vật, dĩ nhiên là nhân cấp thượng phẩm bảo vật. Đổi làm kiếp trước, không biết có thể mua bao nhiêu tấn thanh quả táo." Lâm Thạch đưa cái này như thanh quả táo đồ vật từ trong hộp lấy ra, cái này có chút trong suốt liền bị Lâm Thạch để lên bàn.

Vốn là thuộc về này trên cái hộp chân nguyên biến mất sau khi chính là một vật bình thường, nhưng đối với chính mình tới nói, vẫn là một bảo bối a, nếu có thể hấp thu vật này trên chân nguyên, như vậy cũng có thể trả lại đi!

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành chỉ nhánh nhiệm vụ chi thanh linh quả, được một thanh linh quả, thu được 10 ngàn năng lượng trị, 10 ngàn EXP và bình thường cấp thượng phẩm bộ pháp võ kỹ phong ấn thất bộ." Tiểu Ái liền đứng đối diện, vẻ mặt tươi cười quay về Lâm Thạch nói rằng.

"Chúc mừng kí chủ, item khen thưởng đều đã tới sở, hiện nay năng lượng trị ngạch trống còn có 10 ngàn lẻ bảy bách điểm. Trực tiếp học cấp tốc bộ pháp phong ấn thất bộ, tiêu hao năng lượng trị năm trăm điểm, hiện nay năng lượng trị ngạch trống còn có 10 ngàn linh hai trăm điểm."

Lâm Thạch còn đến không kịp cao hứng, đột nhiên có một thanh âm truyền đến!

"Sử dụng EXP thành công, chúc mừng kí chủ đột phá cường thể năm tầng đỉnh cao, đạt đến luyện tâm kỳ. Hệ thống khen thưởng không gian tồn trữ lượng thêm năm lần, to nhỏ ngũ mét vuông. Bị tra xét đẳng cấp hạn mức tối đa vì là bốn cái đại cảnh giới. Khen thưởng cường hóa điểm một ngàn điểm. Năng lượng trị một ngàn điểm. Hiện nay vì là 11,000 hai trăm điểm. Vũ khí hạ phẩm cường hóa đan một viên. EXP năm ngàn điểm. Thu được (nhỏ nhỏ may mắn gia) tên gọi!"

Lâm Thạch bị hạnh phúc đột nhiên xuất hiện cảm mai một. Mau mau mở ra chính mình tài liệu cá nhân mục lục.

Lâm Thạch, EXP vì là 34,000 năm trăm điểm (Lâm Thạch ở năm tầng đỉnh cao thời gian, sử dụng 10 ngàn EXP, như vậy chính là nhanh 3 vạn EXP, thêm vào cái này năm ngàn điểm EXP, như vậy nên có hơn 34,000 điểm.) như vậy Lâm Thạch trực tiếp tiến vào sáu tầng hậu kỳ.

Quả thực chính là khó mà tin nổi. Có nhanh như vậy thăng cấp? Hệ thống thật nhanh đi! Có điều ta yêu thích. Ha ha.

Lực công kích 173 điểm. Tầm thường sáu tầng hậu kỳ chính là 130 điểm khoảng chừng : trái phải. Dù sao Lâm Đông sáu tầng sơ kỳ thời gian cũng là chín mươi hai điểm. Sức sống cùng sức phòng ngự đều tốc độ tăng rất nhiều. Có thể việc tu luyện của hắn từ năm mươi điểm đến hiện tại sáu mươi một điểm

, so với Lâm Đông còn nhiều một điểm.

Skill đặc thù hiện tại chính là luyện đan cùng may mắn đấy! Sở trường vẫn là sức ăn tăng cường, hơn nữa là đủ loại đều được. Tiêu hóa năng lực tăng cường.

Còn lại đúng là không có biến. Có điều được lại phẩm vũ khí cường hóa đan một viên, như vậy nên chính là cường hóa đồ thần đạo. Còn có hơn một ngàn cường hóa điểm, khả khả, đây chính là thứ tốt a.

Lâm Thạch còn ở phán đoán tương lai của chính mình cỡ nào vô địch thì, hai tháng một cái Lâm Thạch ý niệm cho lời trở về.

"Làm gì, ta đang suy nghĩ chuyện gì đây!" Hắn cũng không dám nói thật sự.

"Lão đại, người xem, cái này chính là đề ta rất là kích động nhưng cũng hoảng sợ đồ vật." Hai tháng song chương nâng một nhìn như màu đen chiếc lọ đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thân Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70:: Như vậy dĩ nhiên cũng mới có lợi?

"Món đồ gì như thế ngu bài a!" Lâm Thạch một mặt khó chịu nhìn hai tháng! Đánh gãy chính mình phán đoán nhưng là rất nghiêm trọng nói.

Lúc mới bắt đầu, còn không chú ý tới đến, chỉ thấy này hai hàng trong lòng bàn tay nâng một màu đen chiếc lọ đồ vật. Lâm Thạch đúng là rất là kinh ngạc. Dĩ nhiên cảm thấy có chút quen thuộc!

Nhưng là rồi lại không nhớ ra được tự.

Sau khi nói xong, không giống nhau : không chờ hai tháng phản ứng lại, một cái từ hai tháng trong lòng bàn tay lấy đi nó vẫn cẩn thận từng li từng tí một nâng chiếc lọ.

Nhìn trái nhìn phải, không phát hiện cái gì không giống a!

"Đây là vật gì, người biết không?" Lâm Thạch chẳng qua là cảm thấy quen thuộc, nhưng cũng không quen biết a.

Hai tháng lắc lắc thử đầu, biểu thị chính mình chỉ biết là đây là khủng bố đến mức nào đồ vật, thế nhưng không nói ra được cái nguyên cớ.

Chỉ là tại sao mình như thế quen thuộc đây, cảm giác thật giống ở đâu gặp tự. Ở chỗ nào.

Cũng không có việc gì hỏi tiểu Ái, chuẩn không sai. Đương nhiên, nếu như mình trở nên mạnh mẽ sau khi, cái này ngược lại cũng đúng không đến nỗi, có thể vấn đề là hiện tại chính mình cũng vừa mới mới vừa đạt đến cường thể sáu tầng, nói đi nói lại, chỉ là một tu giả Tiểu Bạch. Có điều là kiếp trước vẫn là kiếp này, đều không có có thể tiếp xúc bí ẩn thực lực.

Tuy rằng được hệ thống sau khi có thể biết một ít, có thể chỉ là một ít a. Rất nhiều đều là không quen biết. Chính mình đối với thế giới này, thật sự không tính quen thuộc.

"Tiểu Ái, vật này là cái gì a!" Lâm Thạch hỏi đứng ở bên cạnh tiểu Ái. Trong tình huống bình thường, hẳn là sẽ không nói nhiều.

"Như vật như vậy ta đã thấy, là thế giới này một loại độc vật, gọi là Độc Thần thủy. Còn vật này làm sao sinh sản ra, người sau đó tự nhiên sẽ biết đến."

"Vật này ta biết rồi, vì sao ta cảm thấy rất là quen thuộc, mà hai tháng nhưng có điểm hoảng sợ mà kích động a!"

Tiểu Ái nhân tính hóa nguyệt một cái Lâm Thạch. Hiện tại cái này kí chủ thật sự xem như là cái Tiểu Bạch. Thật nhiều cũng không hiểu đây.

"Người biết người vì sao có thể Trọng sinh ở trên người người này sao, cũng là bởi vì kiếp trước cái này Lâm Thạch chết vào Độc Thần thủy!"

"Cái gì?" Lâm Thạch lấy làm kinh hãi, này cũng có chút xa đi, nếu như cái này kiếp này Lâm Thạch không có chết, há không phải là mình đến biến thành người khác phụ hồn, hoặc là không có cơ hội sống lại?

Chính mình kim sống hay chết với Độc Thần thủy bên dưới, vật này là hai tháng từ Trần phủ lên ra đến, hơn nữa chính mình biết nguyên nhân cái chết sợ là lần kia cùng Trần Giáo Ngân đối kháng!

Như vậy chính là mang ý nghĩa Trần gia chính là độc hại chính mình hung thủ? Chỉ là vì sao đối với mình cũng hạ độc thủ? Khi đó chính mình hẳn là một đối với Lâm gia đều có cũng được mà không có cũng được nhân vật a.

Chỉ biết ăn ăn uống uống, không chỉ có chiếm dụng một ít tài nguyên, hơn nữa còn là Trần gia có thể cười nhạo tư bản. Ngay lúc đó Lâm Thạch không phải là như hiện tại Lâm gia Đại Bì người thứ nhất.

Lâm Thạch không hiểu nổi. Hắn cũng không biết đây là Trần Giáo Ngân cá nhân cực đoan đồ kị gây nên, bởi vì Cổ Phương đối với hắn hờ hững, trái lại đối với Lâm Thạch tên rác rưởi này có chút hảo cảm. Vì lẽ đó đầu hắn cha mình Độc Thần thủy đối với Lâm Thạch hạ độc thủ. Mà bởi vì Lâm Thạch không chết, nhân họa đắc phúc, thu được gia tộc lão tổ dành cho tài nguyên. Chỉ là ở Lâm gia lại làm đập phá.

Tiểu Ái cũng không có đi quản Lâm Thạch trong lòng suy nghĩ, hẳn chính là có thể biết, cũng lười đi tra xét, tới tới đi đi cũng là này điểm chuyện hư hỏng.

"Hơn nữa vật này còn tồn tại trong cơ thể người!" Tiểu Ái quả thực chính là sấm sét giữa trời quang. Vật này lâu như vậy còn không biến mất sao? Lâm Thạch mau mau kiểm tra thân thể của chính mình, khắc khắc, lập tức phản ứng lại, chính mình nhìn như vậy, là không thấy được cái gì.

"Vậy ta hiện đang không có sự a!" Chính mình khỏe mạnh a, cũng không có cảm giác tới chỗ nào không giống. Nay Độc Thần thủy đều không có rất trâu bài sao, vì là mao chính mình không có chuyện gì!

"Nay Độc Thần thủy tuy rằng chỉ là cấp thấp nhất độc vật, ở cái này hắc thể lực ngằm ở trong tới nói. Có thể cũng đều không có người chờ có khả năng chịu đựng a! Hoàn toàn có thể dễ dàng độc chết linh khí cảnh. Đối với người chờ tới nói, quả thực chính là ác mộng. Hơn nữa hầu như khó giải. Chỉ là sản lượng cũng đều không có rất nhiều, hoặc là nói địa phương quá rộng rãi, các người bên này phân phối quá ít!"

Nha, được rồi, chúng ta đều hoạt nom nớp lo sợ.

Tiểu Ái vừa dứt lời, nói tiếp: "Có điều vật này đối với người bây giờ đúng là có điểm tốt!" Hắn chỉ vào cái kia chất lỏng màu đen chiếc lọ nói đến.

Vừa còn than thở Lâm Thạch, nhất thời sống lại.

"Ha ha, ta liền biết, ta vừa đạt được cái kia nho nhỏ may mắn gia tên gọi, ta liền đoán được nên có chuyện tốt!" Lâm Thạch trong lòng hồi hộp. Không nghĩ tới này hạnh phúc đột nhiên xuất hiện cảm là mãnh liệt như vậy a!

Gây sự thứ hai thẳng đứng ở bên cạnh tâm tình hồngбет, vấn đề của chính mình liền không ai lý a! Tại sao như thế không công bằng a!

Hàng này đoạt lấy Lâm Thạch trong tay chiếc lọ, vật này hiện tại chính là tiêu điểm!

"Ồ, chiếc lọ đây?" Vừa còn cười hăng say Lâm Thạch, đột nhiên phát hiện trong tay chiếc lọ không gặp.

"Hai thẳng, người bắt ta bảo bối làm gì!" Hiện tại vật này nhưng là bảo bối của hắn. Mới có lợi khả năng là một điểm tiêu chỗ tốt sao? Vậy khẳng định là lợi ích to lớn a!

"Lão đại, vấn đề của ta còn không giải quyết đây! Liền một hồi xuống rồi." Nó có thể không yên lòng đối với mình có uy hiếp đồ vật.

Lâm Thạch cũng không biết giải quyết thế nào, quay đầu nhìn tiểu Ái.

Tiểu Ái cười khò một tiếng, chính mình hiện tại đều biến thành toàn biết thông!

"Vật này đối với người tới nói, có thể nói là uy hiếp trí mạng! Nhưng là cảm nhận của người bên trong cảm thấy vật này hữu dụng, là bởi vì vật này đối với Lâm Thạch hữu dụng. Các người là chủ tớ quan hệ!"

Còn đến không kịp nói tiếp. Lâm Thạch liền ngắt lời hắn.

"Đều không có chủ tớ quan hệ, nó là huynh đệ của ta!" Hắn chính là như vậy cảm thấy, hai thẳng tuy rằng có chút gây sự, nhưng đối với mình thật sự rất tốt. Ngoại trừ đều không có nhân thân, cùng huynh đệ của chính mình như thế trọng yếu!

"Lão đại. . ." Mặc dù mình là lão đại sùng vật, nhưng cũng hi vọng hắn đối với mình tốt! Câu này huynh đệ lại là lần đầu tiên ngay trước mặt người khác nói tới. Trong lòng đều biết tầm quan trọng, có thể dù sao không có nói ra a! Hai thẳng hai mắt đắm lệ nhìn Lâm Thạch.

Lâm Thạch chỉ là cười cười, quá khứ xoa xoa hai thái đầu. Lộ ra một cái hàm răng trắng nõn. Cười dị thường xán lạn. Có chút không có tim không có phổi.

Tiểu Ái cũng cười, hai thái cũng theo chút chút cười. Tất cả đều không nói bên trong.

Chờ bọn hắn gần như thời điểm, tiểu Ái nói tiếp: "Người kích động là bởi vì lão đại người cần, người hoảng sợ là bởi vì vật như vậy đối với người bây giờ tới nói là uy hiếp trí mạng. Điều này cũng có thể chính là cảm nhận của người lực đi!"

"Vậy vật này đến cùng đối với ta có chỗ tốt lớn bao nhiêu a!" Lâm Thạch có thể không quên được câu nói này. Cái gì cũng có thể tùy tùy tiện tiện, như vậy chính mình đến chỗ tốt chính là không thể tùy tiện.

"Bên trong cơ thể người có ba giọt Độc Thần thủy, dựa theo vốn là tính hướng là có người một khi bị Độc Thần thủy gây thương tích, không ra mười ngày, người này hầu như chính là sẽ không có bất cứ dấu vết gì tử vong. Hơn nữa độc trong người thần thủy cũng sẽ từ từ tiêu tan!"

"Nhưng là ta còn ở a, hơn nữa quá lâu như vậy rồi, đều hơn một tháng. Ba giọt Độc Thần thủy còn ở?"

"Đừng đánh xóa, người độc trong người thần thủy xác thực còn ở. Còn không có tiêu tan, nhưng là bởi vì hệ thống bảo lưu. Bây giờ người thu được nhỏ may mắn gia tên gọi, vậy thì ngược lại thành tựu một phen tạo hóa.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71:: Vạn độc bất xâm thể chất

Tạo hóa, chính mình vẫn đúng là cần. Cái này thực thần hệ thống Bàn Tay Vàng (Trộm) cũng thực không tồi. Chỉ là chính mình ăn được thứ tốt vẫn đúng là không nhiều.

Như cái kia thanh thần quả, cái này thanh linh quả, hoàn thành nhiệm vụ phải nộp lên, liền cần đều không có cần một cái. Chính mình còn không biết nhân cấp cấp trên quả đây! Ăn một ít phổ thông mỹ thực có thể có điểm chán chường!

Chính mình lúc nào mới có thể ăn phía trên thế giới này ngon lành nhất đồ đâu? Nếu như ăn một cái, chính mình chết rồi đều. . Phi phi phi, ăn một cái còn muốn ăn. Khẩu vị lớn bao nhiêu, đồ vật liền có bao nhiêu.

Có điều trước tiên cần phải đưa cái này Thiên Phong quốc nhiệm vụ thập đại sơn hào hải vị cho hoàn thành ăn đi. Không phải vậy hết thảy đều thành không, không hoàn thành nhưng là phải đi cảnh giới nói! Nên đều không có đại cảnh giới đi!

Còn có cái này Lâm gia khó khăn. . .

"Này này này, kí chủ đừng phân tâm a! Nói nguoi đây, xem nơi nào a!" Tiểu Ái quả thực đối với Lâm Thạch phục sát đất. Lập tức liền đi thần, hệ thống tra xét ý nghĩ của hắn, hoàn toàn vô ngữ nói!

"Làm sao a!" Nhìn thấy tiểu Ái cùng hai thảng đều đang nhìn mình, chỉ chỉ miệng hắn. Hắn là nói mình lưu ngụm nước đi! Nhất thời tiểu mặt đỏ lên, cái này giới dam nói!

Thất thần vạn tuế!

"Ngạch, tiểu Ái nguoi nói tiếp đi, ta nghe đây!"

Tiểu Ái phát hiện Lâm Thạch đúng là chân chính tiến vào trạng thái sau. Lại bắt đầu nói tiếp.

"Cho tới bên trong cơ thể nguoi các loại phản ứng trung hoà sau khi, hiện tại trong cơ thể nguoi có một loại kỳ độc, như vậy bình thường độc vật đối với nguoi sử dụng trên căn bản đều là mất đi hiệu lực!"

"Vậy ta chẳng phải là vạn độc bất xâm?" Lại nói thể giới này độc vật đều tốt nhiều.

"Vạn độc bất xâm còn không đến mức, bách độc bất xâm đúng là đỉnh đáng. Nếu như nguoi còn có thể ăn Độc Thần thủy, càng nhiều càng tốt, như vậy nguoi không e ngại độc vật sẽ càng ngày càng ít. Đương nhiên, vẫn dùng hiệu quả không lớn, đến ăn càng kịch độc độc vật!"

Lâm Thạch tuy rằng yêu thích công năng như vậy, có thể bị tiểu Ái nói cực kỳ kinh sợ! Cái này xem như là chính mình hấp. Độc sao? Còn càng nhiều càng tốt, càng độc càng tốt! Như vậy người khác còn sẽ thích ta sao, ta nhưng là ăn đồ ăn, đều không có đến ăn độc vật!

"Như vậy sẽ không ăn chết a, vạn nhất là lạ ở chỗ nào, ta chẳng phải là đến cùng thể giới này nói bye bye, nguoi đều không có kẻ địch phải tới gián điệp chứ?" Lâm Thạch vừa nhớ tới đến, chính mình như thể ăn độc vật thật có thể hành sao, vạn nhất treo, nhưng là thật sự treo a!

Tiểu Ái lúc này hoàn toàn vô ngữ, này xem như là cái gì thần Logic a!

"Nguoi sở trường là sức ăn tăng nhiều, như vậy tiêu hóa cũng là rất tốt. Tiếp theo bên trong cơ thể nguoi có ba giọt Độc Thần thủy, xong, bên trong cơ thể nguoi xem như là có một loại độc vật, bình thường độc tính bị cái này hấp thu lấy, như vậy độc tính cường lớn một chút chính là cùng Độc Thần thủy lẫn nhau trung hoà mà thôi. Cộng thêm nguoi kích hoạt rồi vạn độc bất xâm thể chất, hiện tại tuy rằng chỉ có thể bách độc bất xâm mà thôi, nhưng cũng là tương đối khá. Dù sao nơi nào có nhiều như vậy độc vật bất chuyện nguoi a! Ta nói rồi rõ ràng như thế, hiểu chưa?"

Tiểu Ái làm hệ thống nguyên linh, là có tư tưởng cùng hoài bão, cũng là hơi nhỏ tỳ tức giận. Đương nhiên, tiền đề là sẽ không tổn hại kí chủ lợi ích. Tự mình nói như thế rõ ràng, hắn nên hiểu chưa!

"Không hiểu!" Lâm Thạch lễ trắng khí hùng giống như nói rằng."Nguoi nói quá đi vòng, có thể hay không cùng cái kia nho gia chỉ điểm giống như, trực tiếp dấu ấn ở chính mình đầu óc a! Cái kia nhiều bớt việc a!"

"Nguoi giữa đường quang phù vẫn là rau cải trắng a! Như thế lại, đầu óc là làm gì a! Liền như nguoi vậy còn muốn sức chiến đấu lưu cùng kẻ tham ăn lưu kẻ vai sát cánh? Thôi đi nguoi! Cẩn thận ăn nguoi tàn tật dạng. Thân thể bị nguoi xâm chiếm. Nhiệm vụ không xong, hết thủy cũng phải bye bye ngài."

Còn nói đã lâu, Lâm Thạch cuối cùng cũng coi như là rõ ràng bất cần, đương nhiên miễn không được ở tiểu đệ trước mặt bị nguyên linh tiểu Ái chế nhạo.

Ngược lại chính mình chính là kích hoạt rồi vạn độc bắt xâm thể chất. Tuy rằng hiện tại cấp bậc không đạt tới. Chỉ là bách độc bắt xâm, vậy cũng tương đối khá. Hơn nữa này Độc Thần nước uống càng nhiều, đối với hiện tại tác dụng của chính mình liền càng tốt. Có điều đây chính là người bình thường cũng không chiếm được, đến giữ lại hại người dùng! Khả khả.

Sau khi lại kiểm kê còn lại chiến lợi phẩm

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72:: Trưởng lão hội

Mấy ngày qua, Thanh Phong thành xuất hiện rất nhiều Trần gia thị vệ gia nô tuần nhai! Nhưng không có bất kỳ người nào biết bọn họ muốn làm gì. Cũng không thu quán nhỏ phiền bảo hộ phí, cũng không đi hỏi dò bất luận người nào bất kỳ tin tức gì. Chỉ là ở toàn bộ phố lớn vòng tới vòng lui.

"Hứa mặt rồi, biết này Trần gia là đánh ngon gió nào sao? Làm sao những người này từ sáng đến tối chuyển cái liên tục a! Làm ta chuyện làm ăn cũng không tốt lắm!" Một vị đầu đường thị trường tiểu thương quay về bên cạnh trên mặt mộc đầy mặt rỗ trung niên nam tử mập mạp nói rằng.

"Không biết a, này đều chừng mấy ngày, vẫn là chưa thấy bọn họ dừng lại."

Cái ngoại hiệu này gọi hứa mặt rỗ người cũng rất buồn bực! Chân tâm không hiểu nổi những đại gia tộc này người là làm gì ăn.

"Ai, khi nào là cái đầu a, mấy ngày nay ăn thịt đều không bán được bao nhiêu đây!"

"Chính là nói mà." Hứa mặt rỗ thán xong khí, nghĩ đến bằng hữu nói với tự mình sự. Nhưng cũng không hề nói gì.

Hiện tại thành bắc rất là quái dị, xuất hiện rất nhiều người phát bệnh! Tuy rằng ở Hồi Xuân Đường có thể khống chế, nhưng đó chỉ là nhất thời mà thôi. Chẳng bao lâu nữa vẫn là sẽ tái phát. Bệnh này nhìn đúng là không lớn bao nhiêu ngại tự, chỉ là dương khiến người ta không chịu được. Hơn nữa là phát ra từ cốt tủy bên trong dương!

Trong khoảng thời gian ngắn, không chịu được ngứa đồng thời xem thường bệnh mà tự sát người đã đều không có đồng loạt hai lệ. Nhưng kỳ quái liên kỳ quái ở liền thành bắc mà thôi, chỗ khác vẫn khỏe mạnh. Hơn nữa này chỉ giới hạn ở người bình thường, chỉ có thoáng có chút tu vi người, hầu như đều sẽ không nhiễm bệnh.

Chỉ có điều người đi đường cảnh tượng vội vã, xem ra sắc mặt đều đều không có quá tốt. Chuyện làm ăn thật mới quái đản.

Không chỉ có những người dân này không biết Trần gia trong hồ lô bán thuốc gì, hơn nữa những này tuần nhai cũng là đầu óc mơ hồ!

"Ta nói mới đầu, mặt trên gọi chúng ta đây là làm gì a! Mỗi ngày lẫn qua lẫn lại tuần nhai, cũng không có mục tiêu tuần, này đều không có nhân rồi không chuyện gì sao?" Trần gia một người thị vệ xem ra cùng hần đầu lĩnh rất quen, thừa dịp trống rỗng tìm hiểu một hồi.

"Há to mồm, tiểu tử ngươi đây là muốn ăn đòn a! Mặt trên sự chúng ta quản không được, yêu sao thế liền sao thế." Này họ Phương tiểu đầu mục cũng là phiên hầu, có điều hết cách rồi, ai để cho mình đều không có chủ nhà a! Nhấn nhẹn chứ. Có điều chính mình tốt nhất đầu thật muốn biết nội tình.

Hần liếc mắt nhìn những kia đi vào nhà thuốc bách tính, sau đó liền mang theo nghề này mười người khắp nơi đi dạo!

Lâm Thạch ngày gần đây đến, số may không được. Không phải đi sau rìa ngọn núi nhặt được một con không hiểu ra sao chạy đến nhưng cũng vừa chết đi Địa Long thú, chính là tùy tiện các đến chân cũng là một khối Kim Cương thiết. Như loại người như vậy giai hạ phẩm được liệu, cũng có vài cây.

Địa Long thú vẫn là ở bên ngoài nhà lâu chính mình làm thành phi long tại thiên ăn đi, nhưng không có sử dụng nguyên khí kia, nhân vì cái này đúng là quá xa xỉ, nếu như mình cái kia đặc biệt quen thuộc hoặc là thân mật người nhà, không có đột phá đến cường thế một tầng, cái kia còn nói được, chỉ là như vậy ăn đi, thực sự là quá lãng phí.

Như thế ôn hòa nguyên khí, nói không chắc ngày nào đó chính là cứu mạng đồ vật. Hơn nữa đốt đèn lồng còn không nơi tìm. Không phải vậy ngươi đi theo cái kia như thân ăn mày nói ta muốn hấp ngươi a?

Không có chuyện gì luyện một chút đan, có việc mang theo cái kia gọi Lâm Thực Bàn Tử khắp nơi cuồng. Bây giờ Lâm Thực là Lâm Thạch thủ hạ người tâm phúc. Các loại nịnh bợ đều có. Dù sao Lâm phủ tộc trưởng ba con trai đều không phải bình thường. Ở những này cùng tộc con cháu bên trong, liền Lâm Thực có thể cùng Lâm Thạch chen mồm vào được.

Lâm gia ngoại trừ hai vị này không có tìm không có phối bình thường con cháu, phần lớn đều là thủ thế chờ đợi. Lâm phủ không khí sốt sắng càng lúc càng kịch liệt, đi qua rất nhiều người đều là cảnh tượng vội vã.

Lâm gia phòng họp!

"Trần gia gần nhất quá làm càn, trắng trợn, giống trông khua chiêng phái người tuần nhai, đây là ý gì? Thị uy sao?" Một vị xem ra mới hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, vỗ lên bàn một cái. Nhất thời tám này Thiết Mộc trác nát vì làm hai nửa!

"Lão tứ, ngươi lúc nào có thể thay đổi cái ngươi cái này bạo tính khí a, động một chút là vỗ bàn, ngươi nói chúng ta mở hội nghị luận thì, ngươi đập xấu qua bao nhiêu cái bàn. Cũng bất động động nào." Hai trưởng lão không nhìn nổi, tuy rằng này mấy huynh đệ đều vẫn được, nhưng chỉ có chính mình cùng lão tứ là anh em ruột mà thôi, lời này cũng nên tự mình nói.

Có điều ở đây mọi người, đều biết vừa cái kia cái người đàn ông trung niên, kỳ thực đã hơn sáu mươi tuổi. Hơn nữa tính khí táo bạo, dễ tức giận. Một thân một tay tuyệt hoạt chính là Hỏa Vân chương! Làm cho là xuất thân nhập hóa. Ở Thanh Phong thành Quy Nguyên cảnh cường giả ở trong, được cho là một nhân vật.

Tiếp theo bắt đầu trên ghẹo tứ trưởng lão lâm tính hòa. Người cũng như tên. Tính khí chân tâm nóng nảy.

Một đầu đầy màu xám ông lão không chút biến sắc gỡ trước mặt còn không ngã xuống bàn, nhưng những người này đều là tu vi không kém người, sao lại không biết bàn bị người lão giả này bảo vệ.

"Yên tĩnh một chút đi!" Nói chuyện cũng không có mang theo tâm tình, nhưng này ở trong tai mọi người, quả thực chính là tạm dừng não động linh được. Nhất thời đều không có ai hé răng.

Người lão già này rõ ràng là Lâm gia đời trước tộc trưởng, bây giờ trưởng lão đoàn tộc lão, so với Đại trưởng lão địa vị muốn cao hơn một chút, hẳn chỉ phụ trách hội nghị trưởng lão, hoặc là một ít sự kiện trọng đại thì người chương đài. Đương nhiên, trừ phi là sự Quan gia tộc hưng vong loại hình sự tình!

Tộc trưởng một khi thoái vị, bình thường đều là tiến vào trưởng lão hội, xưng là tộc lão.

Mà Đại trưởng lão thì lại phụ trách thông thường. Cùng hai trưởng lão như thế, tương tự là Lâm gia tam đại linh khí cảnh bá chủ! Chỉ là Lâm Tinh Tề là trung kỳ, mà bọn họ thì lại chỉ là sơ kỳ mà thôi.

Lâm Tinh Tề quay đầu nhìn ngó ở bên tay phải một vị người đàn ông trung niên.

"Trung thiên, người tới nói xuống gần nhất tình huống."

Nam tử này tự nhiên là Lâm gia tộc trưởng đương nhiệm Lâm Trung Thiên. Trưởng lão hội ngoại trừ trưởng lão tộc trưởng có thể tham gia ở ngoài, còn lại trên căn bản vô duyên việc này, nhưng hôm nay nhưng có cái tiểu thanh niên ở đây loại hình, chính là Lâm Thạch đại ca Lâm Đông, đòi tiếp theo tộc trưởng hậu tuyển nhân. Đương nhiên, cũng chẳng có bao nhiêu quyền phát ngôn, chỉ là đặc sự đặc biệt, để cho quan sát làm quen một chút mà thôi.

Lâm Trung Thiên đứng lên hình đến: "Ngày gần đây đến, Trần gia giống trống khua chiêng ở toàn thành phái thị vệ tuần nhai, không biết là nguyên nhân gì, Lâm gia chúng ta ở Trần gia nằm vùng, cũng không có phát quá bất kỳ tin tức hữu dụng đến."

Như vậy nằm vùng ở mỗi cái trong gia tộc, cũng đều không có cái gì bí mật lớn. Chính là có chút là biết nằm vùng, vẫn là làm bộ không biết giống như vậy, tất lại có thể truyền đạt một ít sai lầm tin tức đi ra ngoài. Mọi người cũng hào không kinh hãi!

Lâm Trung Thiên nhìn thấy tất cả mọi người đang nhìn mình, liền nói tiếp: "Hơn nữa, chúng ta sản nghiệp cùng Trần gia dĩ nhiên xuất hiện tiểu ma sát, chỉ là này vẫn không có hiển hiện ra mà thôi. Cự thám tử đến báo, Thanh Phong thành xuất hiện rất nhiều xa lạ khuôn mặt, nhưng to lớn đều tinh thần sung mãn, trong cơ thể tinh lực sung túc, nên đều là một ít người tu luyện."

"Này Trần gia là mời tới một ít ngoại viện sao? Lễ nào gần đây sẽ khai chiến?" Một ông lão mở miệng hỏi lên. Ngũ trưởng lão, cũng chính là lâm tinh thủy, lúc trước cái kia võ đài chiến trọng tài.

"Ta nói tiểu thủy a, người sợ cái gì, không phải là khai chiến sao, Lâm gia chúng ta từ lâu tổ tông kiến tộc tới nay, trở nên mạnh mẽ sau khi, sợ quá cái gì? Quá mức chính là đánh nhau chết sống mà thôi!" Bạo tính khí lâm tinh hỏa nhưng đứng dậy, gọi ra ngũ trưởng lão nhi thi nữ danh, không khỏi lại là một trận vui cười. Nhưng nói ngữ, cũng ở trong tai của mọi người vang vọng!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73:: Trưởng lão hội

"Đánh nhau chết sống?" Mọi người thấy xem lẫn nhau, tất cả đều cười khổ không thôi.

Mặc kệ cái khác, chính là Trần gia lão gia hoá Trần Uy Phong một người, đứng trên đỉnh Lâm gia ba cái linh khí cảnh còn thừa sức! Nếu không phải mình mình hữu đồng đảo, cộng thêm trực tiếp đối với Lâm gia tuyên chiến tính không ra, để tránh khỏi bị người ngư ông đắc lợi, ngoại thành nhưng là cũng có như tham gia trò vui có khối người!

Tuy rằng thịnh truyền Trần gia lão gia hoá vì tư lợi, tuy nhiên đều không có cái gì kẻ ngu si, có đại đem gia tộc con cháu tuy nhiên cung cấp tài nguyên tu luyện, chỉ cần há mồm, có thể tìm tới sẽ đem hết toàn lực đi tìm. Nếu như Trần gia bị chính mình đánh bại đến nỗi diệt tộc, hắn còn sẽ như vậy đem tinh lực đều hoa đang tu luyện bên trên sao?

Làm một ít bèo không rể tán tu không phải là cái gì rất sáng suốt cách làm! Hắn sẽ không trở mặt nhìn mình đem Trần gia diệt tộc. Hơn nữa cũng đều không có muốn diệt liên có thể diệt. Trần gia ngoại trừ Trần Uy Phong, còn có một vị linh khí trung kỳ trưởng lão, hai vị linh khí sơ kỳ. Không chỉ chỉ là Lâm gia có mình hữu, Trần gia cũng có.

"Vậy các người nói làm sao bây giờ, đánh cũng đều không có, không đánh cũng đều không có, Trần gia có thể đều sắp muốn đánh tới cửa rồi! Lẽ nào Lâm gia chúng ta còn liên như thế nhẫn nhịn? Người khác nhìn chúng ta như thế nào Lâm gia a!" Thấy mọi người đều không nói lời nào, lâm tĩnh hóa nhưng là không nhịn được. Mỗi một người đều khổ lời kéo cái mặt.

Đang lúc này, một đạo bé nhỏ âm thanh quấy rầy hội nghị này thất âm trầm!

"Các vị các trưởng lão, có thể hay không để cho ta nói hai câu?" Lâm Đông ở bên cạnh nghe xong hồi lâu, cảm thấy nói như vậy xuống khả năng chính là tan rã trong không vui, hơn nữa cũng không có thực tế đánh nhịp. Chỉ là quay chung quanh làm sao đi đối mặt Trần gia tiến công, mà đều không có. . .

Người khác không có hé răng, Lâm Trung Thiên đúng là nhất định phải làm ra cái dáng vẻ: "Đông nhi, ngày hôm nay vì phụ mang người đến chỉ là để người ở một bên quan nghe, đều không có để người để lên tiếng!" Không người biết còn coi chính mình mỹ giáo dục hảo nhi tử đây, ở đây sao nhiều gia tộc trưởng bối, lỗ mãng thất nói chen vào, không phải là cái gì tốt hành vi!

Các trưởng lão đều không có hé răng, cũng không có phát biểu ý kiến. Xác thực, có thể làm cho Lâm Đông quan nghe trưởng lão hội cũng đã là đặc biệt chăm sóc, há có thể để tiểu bối đến những tay gia tộc phương hướng đây!

Đều nhìn Lâm Tĩnh Tề, không chỉ có là bởi vì Lâm Đông là hãn tôn tử, hơn nữa nơi này cũng là hãn có thể đưa ra một ít kiến nghị.

Lâm Thạch nghe được cha mình quát lớn chính mình, tuy rằng không cam tâm, nhưng đang chuẩn bị ngồi xuống, đợi lát nữa nghị sau khi xong, lại nói cũng được!

"Lâm Đông, người nói xem đi, ngược lại cũng không chuyện gì, nếu như có thể có lợi cho Lâm gia chúng ta, vậy thì càng tốt, dù cho không đúng, nở nụ cười phớt lờ là được, đúng không, chư vị trưởng lão?"

Lâm Tĩnh Tề thanh thanh thần thần truyền vào trong tai của mọi người, nhưng là có chút sóng lớn. Hắn cũng không có gọi Lâm Đông vì là đông nhi, mà là trực tiếp xưng hô tên, nói rõ mình làm như vậy là không chứa tư tình. Chỉ là vì gia tộc suy nghĩ mà thôi.

Quên đi, liền y hãn được rồi.

Nghe được tổ phụ gọi mình tên Lâm Đông cũng phát hiện trong lúc đó ý nghĩa, cũng không nói thêm gì! Vừa dự định ngồi xuống thân thể lại đứng thẳng lên.

"Ta nghe chư vị trưởng lão nói, cũng biết Trần gia thực lực xác thực còn mạnh hơn chúng ta, trong tứ đại gia tộc, La Gia là cùng Trần gia giao hảo, mà Lưu gia cùng Lâm gia chúng ta giao hảo." Lâm Thạch dừng một chút.

"Lão phu biết những này, liền nói như thế không dinh dưỡng?" Tinh tình nóng nảy tứ trưởng lão nhưng là không thích nghe những này phí lời.

"Lão tứ, liền để tiểu đồng tiếp tục nói đi. Người như thế đánh đoạn, lại sẽ lãng phí rất nhiều thời gian, hiện tại thời gian có thể đều quý giá lắm!" Hai trưởng lão lên tiếng.

"Vâng, Nhị ca!" Hân cũng là sợ chính mình Nhị ca, người còn lại cũng là thoáng có chút kính ý mà thôi.

Nhìn thấy cái này Lâm gia có tiếng bạo quân trưởng lão đáng vẻ, Lâm Đông có chút buồn cười, không nghĩ tới hân cũng có sợ người a.

"Nếu Lâm gia chúng ta thêm Lưu gia, còn có Thẩm gia những kia minh hữu, gộp lại cũng không sánh bằng Trần gia cùng La Gia, như vậy thay cái phương thức, nếu như là chúng ta ba gia tộc lớn đối với Trần gia đây?" Lâm Đông khẽ mỉm cười, nhìn trong phòng họp về mặt của mọi người. Cũng không có còn tiếp tục nói ý tứ.

Tứ trưởng lão dự định mở miệng, bị hai trưởng lão trọn mắt, lập tức rụt trở lại.

"Tiểu đồng a, đây chính là chuyện không thể nào a, La Gia cùng Trần gia đã sớm cùng một giuộc. Làm sao sẽ theo chúng ta liên thủ đây?" Ngũ trưởng lão đứng là nói ra trước đại gia nghi vấn, mọi người cũng yên tâm bên trong buồn bực, thật lòng nghe Lâm Đông nói.

"Chúng ta lâm Lưu hai nhà quan hệ làm sao?"

"Cùng chung hoạn nạn, cùng tiến lùi. Người bên trong có ta, ta bên trong có người. Quan hệ thực tại mật thiết." Không nói nhiều Đại trưởng lão đứng là nói ra.

Lâm Đông không hề trả lời đúng và sai.

"Như vậy Trần gia cùng La Gia quan hệ đây?" Mà lại nói xong, còn mang theo từng tia từng tia âm hiểm cười.

Trần gia cùng La Gia, vẫn luôn là minh hữu quan hệ a, không phải vậy Thanh Phong thành bốn chân to lớn cục diện làm sao hình thành a! Chỉ là Thanh Phong thành người đều biết đến a! Chỉ là vì sao hỏi như vậy đây?

Lẽ nào?

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, nghĩ đến khả năng như vậy tính! Hơn nữa trong mắt vẻ vui mừng, lộ rõ trên mặt. Không chỉ có là Lâm Trung Thiên nghĩ đến, Lâm Tinh Tề hà không phải là.

"Đồng nhi, người là nói?" Lâm Trung Thiên kinh hãi quay về Lâm Đông nói đến. Rất nhiều chuyện, người không nói ra nó, nó sẽ vẫn quấy nhiễu người. Vạch trần sau khi, liền sẽ cảm thấy rộng rãi sáng sủa.

Lại như là ma thuật, không vạch trần trước, đều là vô cùng thần bí, kỳ thực người biết nó nguyên lý sau khi, sẽ mã hậu pháo nói, nguyên lai như thế đơn giản a, chính mình cũng sẽ.

Lâm Đông gật đầu cười.

"Có ý gì a, các người mỗi một người đều thần thần bí bí. Đúng là nói ra a! Lão phu nhưng là không nghĩ tới các người đến cùng có ý gì!" Lâm tinh hòa nhìn trong mắt mọi người nghi hoặc diệt hết, trái lại một mặt sắc mặt vui mừng, thực sự là không có nhận thức.

Hai trưởng lão cười khỏ, chính hấn một tứ đệ, những khác đều rất tốt, chính là không muốn nghĩ chuyện.

Lâm Đông là nói, Lâm gia chúng ta cùng Lưu gia quan hệ là thiết vô cùng. Mà trước đây Trần gia cùng La Gia còn chỉ là địa vị ngang nhau. Chỉ là Trần Uy Phong quật khởi, dẫn đến Trần gia một nhà độc đại, La Gia rất nhiều phương diện đều không có quyền phát ngôn gì, hơn nữa còn đến nghe Trần gia.

Thử hỏi người một đại gia tộc, sẽ thích cảm giác như vậy sao? Quả thực so với bình thường gia tộc còn không bằng. Sau lưng lại không phải là không có người nói La Gia mềm yếu có thể bắt nạt. Này so với để La Gia hủy diệt còn càng được đả kích.

Cư La Gia nằm vùng đến báo, La Gia cũng có thật nhiều muốn phản kháng Trần gia, chỉ là gia tộc các trưởng lão còn không lên tiếng mà thôi, đồng thời còn phái người đi ra xử lý những việc này, nói là bịa đặt việc. Đứng ra bác bỏ tin đồn.

Có thể hiểu hay không vì là giấu đầu lòi đuôi a? Chỉ cần thoáng vậy một cái bát cái gì, điều này cũng có thể chính là La Gia đại bạo phát. Rất nhiều la gia con cháu đã sớm bắt nạt Trần gia. Đương nhiên, cũng không nhất định sẽ thành công, dù sao mỗi người có các dự định.

Thế nhưng không thử xem lại làm sao biết đây? La Gia không phải là một gia tộc, thân là bốn cái gia tộc một trong, dù cho lại kém cỏi, cũng là có thật nhiều lệ thuộc hoặc là giao hảo gia tộc. Bởi vậy, như thế nào là một điểm sức mạnh đây?

Khà khà. . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74:: Thần hồn nát thần tính

Rất nhiều người cũng không biết Lâm gia trưởng lão đến tột cùng ở trường lão hội trên nói cái gì. Cũng không có truyền ra bất cứ tin tức gì. Chỉ là cư một ít thám tử đến báo, bọn họ ra mặt thất sau khi biểu hiện là không nhìn ra trong lòng bọn họ muốn cái gì đến. Đều là mắt không có biểu tình gì!

Có thể là tan rã trong không vui, có thể là có trọng đại quyết sách, nhưng không người biết được.

Chỉ là cũng không lâu lắm sau khi, Lưu gia tộc trường Lưu Thiên Bầm đi tới Lâm gia dự tiệc, cùng Lâm Trung Thiên ở trong thư phòng đàm luận hai canh giờ. Sau khi Lưu Thiên Bầm về mặt vội vã rời đi.

Cùng lúc đó, La Gia.

Cũng tương tự ở mở trường lão hội. Tương đồng Vu Lâm gia như thế nhân số. Chỉ là năm vị trưởng lão bên trong chỉ có một vị là linh khí cảnh sơ kỳ mà thôi, còn có La Gia tiên nhiệm tộc trưởng linh khí cảnh trung kỳ. Còn lại đều là Quy Nguyên cảnh trưởng lão, cộng thêm tộc trưởng La Thông, tử La Nghị.

"Đại ca, hiện tại Trần gia lần này động tác, đến tột cùng là vì sao a? Vì sao liền La gia chúng ta đều không có tiếp đến bất cứ tin tức gì?" Một tóc xám râu dài ông lão, trưởng bảo màu xanh, nhưng không có một chút nào tiên phong đạo cốt. Chỉ có sắp nứt toác núi lửa giống như cảm giác. Người lão già này nhưng là La Gia tam trưởng lão là không vấn. La Gia không vấn không vô nhưng là hai thái cực. Đều là cực kỳ thô bạo người.

Bị la không vấn xưng là đại ca người nhưng là La gia tộc lão, La Thông chi phụ, la không cẩn thận!

La không cẩn thận lắc lắc đầu, mặc dù mình cùng Trần gia giao hảo, nhưng cũng chỉ là lệ thuộc giống như vậy, không giống như là Lâm gia cùng Lưu gia. Bình đẳng địa vị. Còn vì sao năm đó hai nhà kết minh sau khi sẽ biến thành tình hình như vậy, thực sự là có nỗi khổ không nói được a!

Ngược lại hiện tại La Gia đối với Trần gia như Thiên Lô sai đâu đánh đó! Nhưng bọn họ cũng không muốn luôn như vậy xuống. Mười năm kỳ hạn gần như sắp tới kỳ, La Gia cũng nên phát ra bản thân âm thanh.

Nhưng Trần gia một ngày không ngủ, Trần Uy Phong một ngày bất tử, La Gia muốn ra mặt, trở thành danh xứng với thực một trong bốn dòng họ lớn nhất, gần như là vọng tưởng.

"Lẽ nào La gia chúng ta liền như thế liên tục? Đại ca, chúng ta đối xử như vậy Trần gia, đã đủ ăn nói khép nép đi. Bây giờ là thời điểm." La Bất Vũ cũng biết La Gia tình trạng gần đây. Muốn ra mặt, chỉ có thể như vậy.

Thế nhưng cũng phải phòng ngừa người khác ngư ông đắc lợi a! Hơn nữa chính mình cùng Trần gia kết minh lâu như vậy, người khác sẽ đầy đủ tín nhiệm sao?

"Sẽ không như vậy xuống!" Đây là ở đây tim của mỗi người thanh. Chỉ là bởi vì năm đó lần đó thất lợi, dẫn đến bây giờ cúi đầu! Cực kỳ sỉ vậy!

....

"Tộc trưởng, người đập một người tin cần đi chỗ đó hai nhà đi một chuyến đi!" La không cẩn thận cuối cùng đánh nhịp. Không cho người khác nghi vấn. Hiện tại cũng chỉ có thể đánh cược một lần.

Sinh có lúc sống còn khó chịu hơn chết!

"Ta biết rồi, tộc lão." La Thông ở trước mặt mọi người, bình thường đều là gọi là tộc lão, mà đều không có phụ thân. Còn La Nghị, mặc dù nói là Thanh Phong thành bốn đại công tử một trong, cũng không có Lưu gia Lưu bá ôn tài trí, vừa không có Lâm gia Lâm Đông quyết đoán cùng mị lực. Cũng không có Trần gia Trần cần kim bá đạo. Hẳn chỉ có một ít không ra hồn khôn vặt.

Thế nhưng khôn vặt cũng có thể có phát huy nó một ngày. Hung tàn!

Những này qua, toàn bộ Thanh Phong thành quả thực chính là thần hồn nát thần tính. Trông gà hoá cuốc. Một ít gia tộc nhỏ đều là người người tự nguyện, chỉ lo những đại gia tộc kia chi tranh, tai vạ tới cả trong chầu.

Toàn bộ Thanh Phong thành bách tính đều nom nớp lo sợ quá chút thời gian.

Nhưng Lâm Thạch nhưng không ở đây liệt.

Trộm cắp Trần gia cái kia trong mật thất đồ vật sau khi, quả thực là phát đạt không được. Có nhiều như vậy luyện đan dược liệu, toàn bộ luyện đan. Cùng cha mình thay đổi thật nhiều tiền. Lâm Trung Thiên cũng là vui vẻ ra mặt.

Lâm Thạch lấy sạch đi tới một chuyến Lâm Trung Thiên thư phòng.

Trực tiếp đem đan dược một mạch cho Lâm Trung Thiên sau khi, còn bị rống lên! Nguyên nhân là như thế quý trọng đan dược, liền cái ra đáng chiếc lọ đều không có. Dược tính thoáng trôi đi, ở Lâm Trung Thiên trong miệng đều là tội ác tày trời.

Chẳng lẽ còn muốn Lâm Thạch nói, những này chính mình có thể luyện rất nhiều a?

"Phụ thân, những đan dược này liền giao cho người bảo quản, để ta thu, khẳng định là làm đồ ăn vật ăn đi đi, mỗi ngày ăn cái này vô vị! Cái gì đều không trưởng! Cũng không thể nào ăn ngon."

"Cái gì, người dĩ nhiên coi Quy Nguyên Đan là đồ ăn vật ăn?" Lâm Trung Thiên quả thực không thể tin được con trai của chính mình như thế phá sản. Thế nhưng sau đó nhưng là biết được Lâm Thạch ăn đi cũng đều không có những thứ này. Dù sao một mình người cường thế cảnh sáu tầng ăn Quy Nguyên Đan, quả thực chính là không có chuyện gì tìm việc!

Lâm Trung Thiên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Có điều cũng là luôn mãi hỏi dò bên dưới xác nhận.

"Thạch nhi, đan dược này có phải là sự phụ của người đưa cho người?" Lúc đó con trai của chính mình, sau khi luyện mấy người giai bên trong cấp một đan dược. Mà quy nguyên đan nhưng là cấp hai. Ai khả năng lập tức liền đột phá a!

Lâm Thạch cũng coi như là khiêm tốn một chút được rồi, tính đối với cha mình trái tim không chịu được. Kinh hi quá nhiều, nhưng dù là kinh hãi. Khả khả. Đến chính mình cường tới trình độ nhất định, còn không phải là mình có cái gì đều là thật sự a! Giải thích cũng không muốn!

Lâm Trung Thiên còn luôn mãi nhắc nhở Lâm Thạch không muốn tiết lộ ra ngoài. Hắn liền không nghĩ tới muốn hỏi nếu Lâm Thạch có thể từ sự phụ nơi này được đan dược, như vậy tại sao nhưng không thấy người đâu!

Tuy rằng không có công bố những này phẩm chất cao đan dược từ đâu tới đây, nhưng có cái cửa này đường, người có thể được đan dược chính là bản lãnh của người. Lâm Thạch ở dược liệu đầy đủ tình huống, còn luyện chế thật nhiều viên Quy Nguyên Đan, phẩm chất đan dược quả thật có một viên là thượng phẩm, mười lăm viên đều là trung phẩm.

Điều này có ý vị gì? Quy Nguyên cảnh cường giả! Hơn nữa là thành tốp phát!

Liền ngay cả thành đông vậy mình gia đan các bên trong trấn điểm chi bảo, cũng là Quy Nguyên Đan. Nhưng phẩm chất xác thực chỉ là hạ phẩm. Nhân cấp trong đan dược diện tới hạ đẳng. Nhưng là nhưng có thể trở thành một thị trấn giống như đan các trấn điểm chi bảo. Hơn nữa là từ quận thành giá cao mua về hàng không bán!

Như vậy chính mình những đan dược này, chỉ cần không phải quá xui xẻo, hầu như đều có thể đột phá đến Quy Nguyên cảnh!

Toàn bộ Thanh Phong thành, một ít gia tộc nhỏ, có thể có một Quy Nguyên cảnh chính là rất tốt. Lâm gia lớn như vậy gia tộc, cũng chỉ có chỉ là thập bảy vị! Đây vẫn là bao quát một vị tộc trưởng, ba vị trưởng lão, chín vị cung phụng! Cái khác mới là Lâm gia bốn gia. Đương nhiên, Vương Nhưộc Tinh cũng coi như đi vào. Từ Quy Nguyên cảnh sơ kỳ đến trung kỳ.

Mà chính mình cường thế cảnh mười tầng, nhưng là có rất nhiều! Lâm gia phát triển lâu như vậy rồi, dù cho là bàng chi đều có rất nhiều. Một ít có chút thực lực đều sẽ về bốn gia nhận tổ. Có thể được Lâm gia dòng chính tán thành, mang ý nghĩa địa vị tăng cao cùng tài nguyên cung cấp nhiều.

Như vậy tuyển lựa một ít tin tưởng được Lâm gia người, dùng Quy Nguyên Đan, như vậy chẳng phải là có rất lớn trợ lực! Dù sao Quy Nguyên cảnh mới là cao cấp sức chiến đấu!

Việc này không lâu, Lâm gia một ít hữu tâm nhân sẽ phát hiện, vài cái Lâm gia quân sự đột nhiên không gặp. Liên người nhà đều không có được bất kỳ thông báo. Chỉ nói là chủ nhà có việc! Hơn nữa đều là cường thế cảnh mười tầng tu vi.

Chuyện này cũng là ba cái linh khí cảnh biết, Lâm Trung Thiên cùng Lâm Thạch. Đương nhiên, Lâm Thạch là mặc kệ cái này.

Hắn hiện tại liền xuất hiện ở thành bắc trên đường! Một người một thử, nghênh ngang đi ở trên đường cái. Liên quan với cái trận hình này, Thanh Phong thành người cũng coi như là miễn dịch. Dù biết cái kia Lâm gia Đại Bì người thứ nhất Lâm Thạch có chỉ màu xám chuột nhỏ. Hơn nữa rất thông minh. Lâm Thạch cũng sẽ không để hai tháng nói tiếng người. Uy hiếp nó, nếu như nói tiếng người, sau đó liền không mang theo nó đi ra chơi.

Hai tháng thần phục ở Lâm Thạch đám. Uy bên dưới.

Lâm Thạch xuất hiện ở thành bắc nhai. Hắn liền không ý thức được thành bắc là Trần gia địa bàn. Chính khê hát đây!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75:: Thông Thiên mắt

PS: Đã lâu không câu thu gom đề cử.

"Ta có một con con lừa nhỏ, ta xưa nay đều không cười! Có một ngày ta. . ." Không biết làm sao liền ngâm nga này thủ kiếp trước ấu trĩ nhạo thiếu nhi.

"Lão đại, người xướng chính là món đồ gì a? Cái gì là con lừa nhỏ?" Hai tháng thật là không biết con lừa nhỏ là cái gì. Hơn nữa thế giới này là không có con lừa tồn tại. Là ăn sao?

"Không có gì, một loại hư vô động vật đây, nói rồi người cũng không hiểu!" Lâm Thạch có thể cũng không tiếp tục là vừa tới dị thể trẻ con miệng còn hơi sữa, da mặt dày, mờ mắt nói mờ cũng đều không có cái gì có khó khăn sự tình.

Không phải vậy lúc trước làm sao thành công dao động Tô Xán cùng cha mình đây!

Hai tháng bữu môi, không nói liền không nói chứ. Không gì lạ : không thêm khát. Nó có thể không thể nào tin Lâm Thạch phương diện này tìm từ. Dù sao theo hắn có một quãng thời gian, đối với với chính hắn một lão đại, cũng coi như có chút hiểu rõ.

"Đến đến đến, công tử, mua ta cái này mới vừa ra lò nhiệt bánh bao sao? Một tiền đồng có thể mua trên bốn cái bánh bao đây! Có muốn hay không trước tiên ném thử?" Này bán bánh bao tiểu thương gọi lý cầu nhi, trong tình huống bình thường là sẽ không để cho người trước tiên thương, không phải vậy những kia quý nghèo ăn sau khi không mua. Chính mình chẳng phải là thiệt thòi chết a! Thế nhưng trước mặt vị công tử này xem ra chính là có tiền chủ.

Thập cái ngân tệ thì có thể làm cho một gia đình bình thường một năm bên trong hoạt thật dễ chịu. Vậy cũng mới một ngàn cái tiền đồng mà thôi. Bình thường bánh bao cũng là một tiền đồng có sáu cái, nhưng lý cầu nhi nơi này liền bốn cái. Không phải là bởi vì cái này vị trí địa lý tốt. Mà là bởi vì nơi này bánh bao chính là ăn ngon.

Lâm Thạch cũng không có thói quen này. Thử ăn? Không ăn trắng không ăn!

Đương nhiên, hắn cũng không dám đã quên hai tháng này con thử nhãi con tồn tại. Vạn nhất cái tên này tức giận lên, không biết lại có bao nhiêu người gia gặp xui xẻo!

Mùi vị thực tại không sai! Vẫn còn có một điểm năng lượng trị sản sinh, như vậy chính là phổ thông cấp giá rẻ nhất mỹ thực. Bình thường chỉ là ăn uống chi muốn, cũng không thể lượng trị có thể trưởng.

Lý cầu nhi nhìn một con màu xám chuột nhỏ cũng ăn từ bản thân làm bánh bao, thậm thán một tiếng, cửa son rượu thịt xú! Người không bằng thử. Cũng không biết bao nhiêu người gia ăn không nổi bánh bao.

"Ồ! Ồ! Ồ! Ăn ngon thật!" Lâm Thạch lập tức ăn hai! Từ khi chính mình đẳng cấp càng cao, cái kia cái gì cái gọi là sở trường sức ăn gia tăng rồi rất nhiều. Tiêu hóa cũng rất nhanh! Hoàn toàn không làm no mà!

"Đến, những này bánh bao ta muốn hết!" Lâm Thạch vừa ăn vừa nói. Âm thanh mơ hồ không được.

"Cái gì?" Lý cầu nhi nhưng là nghe rõ, chỉ là không thể tin được mà thôi! Chính mình nhưng là chung vài lưng bánh bao a! Nếu như một tiền đồng bốn cái bánh bao, như vậy chính mình là có thể được mấy trăm cái tiền đồng đây! Đầy đủ tốt hơn chính mình nhiều ngày lượng tiêu thụ còn nhiều dư đây! Có chút bánh bao là tạm thời bán không được, chờ đợi hấp lại đây.

"Cho, cảm!" Lâm Thạch đem thập cái ngân tệ đưa cho lý cầu. Trực tiếp mở ra túi chứa đồ, một mạch thu vào trong túi!

Lý cầu nhi một tiếp tiền liền biết không đúng, phân loại không có nặng như vậy. Chỉ là chờ mình phản ứng lại thời gian, người cũng đã không nhìn thấy.

Bên cạnh bán món ăn tiểu thương con mắt có chút đăm đăm nhìn lý cầu nhi tiền trong tay. Nếu như là chính mình thật tốt a!

Nhưng chỉ là muốn muốn mà thôi.

"Lý cầu nhi, người vận may thật tốt!" Trong miệng hắn nói ra vẫn có một cổ chua khí.

Lý cầu nhi cũng là biết bên cạnh cái này tiểu thương, so với mình trước tiên ở đây bán mấy năm thức ăn. Thế nhưng hắn cho rằng là ước ao chính mình vận may đây.

Nhìn thấy lý cầu nhi không biết ý tưởng. Liên chỉ ra người công tử kia chính là Lâm gia tộc trưởng Tam thiếu gia. Lý cầu nhi trước đây chưa từng thấy. Thế nhưng đối với đại danh鼎鼎 Lâm gia, sao lại không biết. Những này công tử của đại gia tộc rất nhiều đều là này không no sài lang. Ăn đồ ăn không trả thù lao là chuyện thường. Không nghĩ tới chính mình gặp phải vị này, hắn là tâm địa rất tốt đi.

Cái kia Trần gia mấy cái công tử, dù cho là chỉ thứ có chút địa vị, cái nào đã cho tiền a! Lập tức lắc lắc đầu, những này đều không có hắn có thể thay đổi. Thế nhưng đối với Lâm gia đúng là có một điểm hảo cảm.

Lâm Thạch không phải là trực tiếp cho hắn một kim tệ. Này đều không có đối với đối phương phúc, mà là họa! Ở một vài đại nhân vật trong mắt, chỉ là chỉ là một đồng tiền vàng mà thôi, thế nhưng đối với những người bình thường kia tới nói, quả thực có thể so với cự bảo!

"Lão đại. Người mua nhiều như vậy bánh bao làm gì?"

"Phí lời, đương nhiên là ăn a! Nói như vậy người không ăn?" Lâm Thạch cười hi hi nhìn hai tháng. Chờ hai tháng phản ứng lại thời gian. Chính là một trận không nghe theo! Chính mình cái bụng nhưng là động không đầy đây. Không cho ăn? Này có thể không mang theo như vậy.

Hi hi háo hức động đến khắp nơi dạo tới dạo lui.

Cùng lúc đó, lão ăn mày Tô Xán cũng xuất hiện ở thành bắc.

Ngày gần đây đến, chính mình cũng không có đi cố Lâm Thạch, bây giờ chính mình cuối cùng cũng coi như là rảnh rồi, mới vừa từ người kia nơi đó lại đây.

Nghĩ đến lúc trước dị dạng, Tô Xán đều là cảm thấy có điểm không đúng. Thật giống chính mình nơi nào lãng quên cái gì.

Chỉ là muốn đến mình cùng người kia đàm luận việc, lại là một trận buồn bực! Không nghĩ tới những người kia động tác nhanh như vậy a!

Ai! ! !

"Ồ, ngài sao lại ở đây?" Lâm Thạch một chút nhìn thấy phía trước cái kia ăn mày chính là lúc trước cho mình siêu nhiều trợ giúp Tô Xán, không nói hắn đối với mình nói tới các loại chỗ tốt, hơn nữa chính là hắn cái kia ôn hòa nguyên khí đoàn, chính mình hiện tại vẫn là được lợi người đâu! Trong giọng nói cũng là dùng tới kính ngữ.

Tô Xán vừa nghe khẩu khí của tiểu tử này, liền cảm thấy có phải là hàng này cái nào gần đây sai rồi. Lúc trước nhưng là lão ăn mày lão gia hoá tùy tiện kêu đây, bây giờ lần này động tác, tự mình rõ ràng là có chút không quen. Tuy rằng chỉ là nhận thức thật sự không thể nào cứu thời gian.

"Ta ngày hôm nay xem như là đặc biệt vì người mà đến!" Tô Xán đổi một bộ vẻ mặt nghiêm túc, làm Lâm Thạch tin là thật thời điểm, lại không để ý hiện tượng bắt đầu cười ha ha. Quả thực không kiêng dè chút nào mà!

Lâm Thạch lườm một cái, chính mình cho hắn điểm ánh mặt trời, hắn nhưng là muốn xán lạn. Môn đều không có!

"Nói đi! Bỏ đại gia ta có thể không tâm tư để ý đến ngươi!" Nếu như vậy, còn không bằng đem quyền chủ động trao ở trong tay chính mình!

Khắc khắc, giữa lúc Tô Xán dự định nói cái gì thời điểm, nghênh đón mà đến chính là một đội ăn mặc bì hình giáp trụ tuần nhai vệ sĩ! Nhưng Thanh Phong thành tuần nhai vệ có thể không phải như vậy màu sắc. Hơn nữa những người này giáp trụ trên may một rõ ràng 'Trần' tự. Rõ ràng là Trần gia thị vệ đội! Bên đường người đi đường mau nhanh vội vã rời đi, e sợ cho tránh không kịp.

Người cầm đầu gọi Trần thế lực, chính là Trần gia chi thứ con cháu, bây giờ đã sắp ba mươi tuổi. Tu vi đạt đến sáu tầng trung kỳ. Tuy rằng hắn kiếp này Quy Nguyên vô vọng, nhưng ở Trần gia thị vệ đội bên trong, xem như là một tên tiểu đầu mục. Dù sao tốt xấu hắn cũng là họ Trần.

Đối với Lâm gia vị này 'Trước' rác rưởi, hắn cũng là có chút hiểu rõ. Từ bắt đầu bị chính mình thiếu gia đánh gần chết, bây giờ nhưng nhảy một cái trở thành Lâm gia to lớn nhất hắc mã. Có người nói tu vi đã đạt đến cường thể cảnh sáu tầng sơ kỳ. Chỉ so với mình thấp một cảnh giới nhỏ, này cũng không tính là cái gì, chỉ là chính mình bây giờ là nhanh ba mươi tuổi người, mà đối phương mới bất quá mười lăm khoảng chừng : trái phải!

Này tư chất cùng tương lai tiềm lực đều không phải là mình có thể so với. Hơn nữa đối phương là dòng chính, mà chính mình chỉ là chi thứ bên trong chi thứ. Nói không đổ kị hận là không thể.

Lúc : khi khác, chính mình còn không thể nào dám trêu chọc hắn, chỉ có thể làm làm mắt không gặp tâm không phiền mà thôi. Chính mình không phải là tộc trưởng con trai, cũng đều không có trường lão sủng ái rất nhiều tử tôn. Chỉ là hiện tại Trần lâm hai nhà mâu thuẫn có thể nói là công khai hóa.

Tuy rằng không thể giết chết hắn, nhưng nhục nhã một hồi vấn đề vẫn là không lớn chứ? Dù cho lại dòng chính, công pháp cho dù tốt, cũng không sánh bằng chính mình nhiều như vậy người đi, coi như cùng mình gần như, có thể bên cạnh còn có một sáu tầng sơ kỳ thị vệ, vài cái năm tầng.

Trần thế lực nhanh chân về phía trước. Sau đó đội ngũ theo sát phía sau. Đối với với lão đại của chính mình, bọn họ vẫn là biết một chút. Điểm ấy kẻ vật liền do hắn đi được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77:: Thông Thiên mắt

Trong mắt hắn Trần Thế Lực, dĩ nhiên khắp toàn thân xuất hiện từng tia từng tia hắc khí! Bắt đầu hắn còn không chú ý, chỉ là thời khắc này, cho hắn một loại rất quen thuộc nhưng cũng là cảm ghét đồ vật!

Nếu như mình không có nhìn lầm!

Hắn đều đang không xác nhận con mắt của chính mình cùng cảm quan cảm thấy được đồ vật! Đó là cỡ nào đáng trách lại hoảng sợ tồn tại khí tức a!

Hắn cũng không có lập tức đánh gãy Trần Thế Lực ra tay. Chỉ là muốn lại xác nhận một phen!

Mà lúc này Trần Thế Lực cảm giác mình cả người tràn ngập sức mạnh, cảm giác mình đều muốn nổ tung. Nếu như nguyên khí trong cơ thể còn không phát tiết ra ngoài, hắn đều có thể tưởng tượng chính mình là làm sao bạo thể mà chết!

"Đại ca!" Lão đại dừng tay a!" Những người này đều không phải người ngu, ở lâm Trần hai nhà còn chưa có bắt đầu tranh đấu thời điểm, ở trước mặt mọi người, đánh chết Lâm gia con cháu đích tôn, làm sao đều là khiêu khích gia tộc lớn vinh quang!

Lâm Thạch lúc này đến thật sự giật mình! Nhìn thấy hệ thống bên trong Trần Thế Lực liên tục tăng lên lực công kích cùng trong cơ thể hắn mãnh liệt nguyên khí trị! Bắt đầu còn có dựa dẫm tự tin trên mặt, từ từ nghiêm ngặt lên, không còn nữa vừa hiphop!

Đối phương vền vẹn sáu tầng trung kỳ, hơn nữa là phổ thông trung kỳ, dĩ nhiên lực công kích của hắn có thể đạt đến sáu tầng hậu kỳ ngưỡng cửa, hơn nữa còn đang tăng lên xu thế!

Trần Thế Lực cảm giác được chính mình sức mạnh trong cơ thể từ từ tăng lên trên, vừa lo lắng chậm rãi bị cái gọi là sức mạnh to lớn áp chế lại! Hắn chỉ biết là mình bây giờ mạnh bao nhiêu! Mạnh đến chính mình cũng không thể tin được đây là sức mạnh của hắn! Tồn tại với trong cơ thể hắn!

"Ha ha, hôm nay ta muốn ngươi chết! Ngươi đều không có Lâm gia quán quân sao, ta Trần Thế Lực ngày hôm nay liền đem ngươi đánh cho mảnh vỡ! Để ngươi cái này ngoan thạch nát thành tro tàn!"

Bên cạnh tất cả mọi người bị trong mắt hắn tà ác làm cho khiếp sợ, cặp kia con ngươi đen xem ra vẫn là như thế, nhưng cũng không giống nhau, còn giống như mạng theo từng tia từng tia hắc khí lan tràn!

Lâm Thạch không kịp nghĩ nhiều! Nhưng hắn lại biết này đều không có chui xuống đất địa phương tốt, hơn nữa này thuật độn thổ cũng không thể bị người ta biết. Bởi vì như vậy độn thuật lưu vẫn không có bị người phát hiện. Có thể hay không tồn tại vẫn là hai việc khác nhau!

Đương nhiên, chuyện như vậy sau này hãy nói. Trước tiên quá trước mắt này quan lại nói!

"Phong hỏa chương!" Lâm Thạch nhanh chóng thôi thúc nguyên khí, hỏi với song chương bên trên, nhất thời vù vù vang vọng!

Từ khi trên dưới thiên Phong hỏa chương đều tu luyện hoàn thành sau khi, này vẫn là Lâm Thạch lần thứ nhất đem ra đánh với người khác đâu! Trước đây đánh thụ a Thạch Đầu a, đều là vật chết, không cảm giác được thâm tầng linh ngộ.

Đương nhiên đôi này : chuyện này đối với chiến không phải là chỉ có thể rất đánh, chính diện đối đầu, chính mình lại không ngốc, đến lúc đó đánh chính mình thống chết rồi, khổ như thế chứ!

Đánh lên, như vậy liền rất tốt đẹp. Ngược lại chính mình lại đều không có đại hiệp!

Có điều lần này, cũng là lần thứ nhất, phải chính diện đấu! Tình sau đó cũng không dám cùng người khác chính diện vật lộn! Mà sản sinh lòng sợ hãi sẽ không hay. Đạo tâm của chính mình sẽ sản sinh một tia vết nứt! Sớm muộn sẽ xảy ra chuyện!

Đến đây đi! Đến đánh đi!

"Lão gia hoả, sử dụng toàn lực của ngươi đi! Để bọn thiếu gia nhìn ngươi lợi hại bao nhiêu!" Lâm Thạch phát ra âm thanh cố ý kích thích Trần Thế Lực, tuy rằng lực công kích của đối thủ còn ở kéo lên, nhưng mình cũng đều không có ngại không. Hơn nữa cũng muốn nhìn một chút thực lực của chính mình lợi hại bao nhiêu!

"Nha a a! Thăng nhóc, là ngươi muốn chết!" Bản thân cũng đã không khống chế được Trần Thế Lực, lần này hoàn toàn bạo phát, liền hiềm hoi còn sót lại tư duy cũng bắt đầu bị một luồng hắc ám nuốt chửng! Đối phương dĩ nhiên chửi mình là lão gia hoả, chính mình cũng chính là trẻ trung khoẻ mạnh thời gian, ba mươi tuổi đây!

Khí thế như cầu vồng! Phong âm thanh đặc biệt chói tai!

"Ầm!" Hai người đối đầu sau khi, những này chu vi sập hàng bị một luồng kinh phong thổi đến mức liêng xiêng. Thế nhưng những người này nhưng từ lâu chạy rất xa. Người tình tường đều biết rất huyền! Vẫn là chính mình mạng nhỏ trọng yếu! Cũng không kịp thu dọn đồ đạc, liên tục lăn lộn rời đi. Mãi đến tận cho rằng là khu vực an toàn mới ngừng lại.

Sự thực chứng minh, bọn họ vẫn có chút kiên thức. Biết dưới tình huống như thế muốn chạy! Đương nhiên cũng có chút không sợ chết cùng sợ đồ vật bị hư hao tiêu thương lưu lại, có điều hậu quả này liền không thể nào mỹ hảo.

Ai đến gần người bình thường, trên mặt dĩ nhiên có từng đạo từng đạo hồng ắn, mà có chút càng xui xẻo nhưng xuất hiện vết máu! Bốc lên từng tia từng tia máu tươi!

Tiếng kêu rên không dứt bên tai! Nhưng không kịp lên tiếng phê phán, vừa vẫn ở hai tay hồ kích với đối phương hai người, lúc này nhưng có một người bay ngược mà ra, gần như ở mười mét địa phương xa té xuống đất trên. Rõ ràng là Trần Thế Lực.

Mà Lâm Thạch lui thật xa mấy bước! Hai tay nắm thành mấy lần hình nắm đấm! Còn thỉnh thoảng quăng mấy lần, nhìn dáng dấp là tê dại đến không được!

Chính mình tốt xấu cũng là tiến vào hậu kỳ ngưỡng cửa, hơn nữa so với bình thường người mạnh hơn rất nhiều, bây giờ lần này lại bị một phổ thông sáu tầng trung kỳ đối đầu thành như vậy. Thực tại đem hấn sợ rồi.

Liền một nho nhỏ, bất kể là cảnh giới vẫn là võ kỹ phương diện so với mình còn muốn kém người, dĩ nhiên đem mình đầu lui như thế bộ. Chính mình nhưng là dùng toàn lực.

Lẽ nào mỗi người đều mạnh mẽ như vậy? Lâm Thạch lắc lắc đầu, nếu như vậy, cái kia chẳng phải là lộn xộn.

Những ý nghĩ này đều là trong nháy mắt ở Lâm Thạch trong đầu bỏ qua.

Lời hay nói, đánh kẻ sa cơ. Lúc này không thừa thắng xông lên, chính mình còn dự định hiết món ăn a! Đối phương nhưng là có nhiều người như vậy. Còn Tô Xán cái kia, ha ha, cảm giác chỉ là một bộ thi thể ở cái kia, linh hồn không ở. Liếc mắt nhìn liền thu hồi ánh mắt!

Hơn mười mét, nói xa cũng không xa. Lâm Thạch một phong ắn thất bộ pháp, song chương trực tiếp in lại Trần Thế Lực lồng ngực. Nhưng đối với mới cũng phản ứng lại. Cũng không có như ý!

Nhưng là Trần Thế Lực bản thân liền đánh không lại Lâm Thạch, hơn nữa còn là vội vàng bên trong đánh trả, tự nhiên càng là chỉ có một mối hoàn thu

mức độ!

Trần thế Khang phát hiện mình đại ca đang bị địa phương dè lên đánh, không nghĩ Lâm Thạch hẳn là sáu tầng sơ kỳ chuyện. Trục tiếp bắt chuyện người đi hỗ trợ. Chỉ cần người bắt từ, chuyện gì cũng dễ nói.

"Các anh em, đại ca không chịu nổi. Chúng ta đi hỗ trợ!"

"Lão đại! Chúng ta đến rồi!" Lại nói Trần Thế Lực vẫn tính là cái thật lãnh đạo, đối với bọn họ vẫn tính có thể. Có món đồ gì cũng đa phần hưởng!

Nhưng là bọn họ dự định chạy về phía Lâm Thạch giao thủ thời gian, nhưng thật giống như bị một nguồn sức mạnh tra xét cả người, hơn nữa hoàn toàn nhúc nhích không được! Lại như là bị xiềng xích buộc lại. Mặc cho trong lòng bọn họ đang gầm thét, cũng không làm nên chuyện gì. Liên thanh âm đều che!

Nhìn đại ca của chính mình không địch lại địa phương, Trần thế Khang cũng đột nhiên cảm thấy trong cơ thể mình có một luồng món đồ gì ở sinh trường!

Tức giận ngập trời!

Con mắt của hắn cũng bắt đầu dần dần trở nên không có linh hồn.

Này ra tay tự nhiên là Tô Xán, hẳn chỉ là muốn lại nhìn lại Trần Thế Lực, không muốn để cho những người này đánh gãy! Không nghĩ tới Trần thế Khang cũng như vậy biến hóa!

Nhưng là một số người khác cũng không có như vậy! Cũng chỉ có người này cùng cái kia Trần Thế Lực đều có!

Trần Thế Lực cùng Lâm Thạch nơi này, thế cuộc cũng dần dần trong sáng đi.

Lâm Thạch nhìn trước mặt người này, dĩ nhiên phát sinh không giống người tiếng gào thét. Sợ hết hồn đồng thời, cũng sử dụng càng to lớn hơn cường độ, tranh thủ đem trước mặt không phải người giết chết!

Dám doạ chính mình không phải người, cũng phải giết chết! Đương nhiên, tiền đề là đắc tội chính mình. Trần Thế Lực có thể không chịu nổi Lâm Thạch lần này cường lực 対 chưởng.

Lâm Thạch nhìn thấy Trần Thế Lực khí tức trong người từ từ yếu bớt thời điểm, cho rằng đại cục đã định thời điểm!

Đối phương đột nhiên một hồi, chưa hề biết nơi nào đến khí tức oanh tràn vào thân thể đối phương bên trong! Hơn nữa xông thẳng khí hải!

Chính là Lâm Thạch tu luyện nửa Tiểu Bạch, cũng biết tính toán của đối phương!

Hắn muốn tự bạo!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78:: Hắc thần công cùng Lý Bất Phục cái chết

Ở phạm vi này bên trong tự bạo, Lâm Thạch có thể không cảm giác mình có thể bình yên vô sự! Trừ phi được tài liệu kia mục lục trên thân thể áo giáp! Ngắm lại nên đều không có rất tốn đi! Có thể vấn đề là chính mình không có a!

Sau đó thì sao? Chạy nên còn có thể tránh khỏi tử vong nguy hiểm, có thể bị thương là tránh khỏi không được. Thuật độn thổ, ha ha, đây chính là lá bài tẩy cùng thấy quang chết!

Như vậy chạy đi!

Hắn khác mặc kệ. Chính mình mạng nhỏ quan trọng. Nhưng hắn đã quên Tô Xán tồn tại.

Vừa nhưng đã xác định là thật sự, như vậy những người này cũng không có cần phải tồn tại.

"Định!" Tô Xán liếc mắt nhìn dự định tự bạo Trần Thế Lực, nhẹ nhàng hé mở, ngách! Là lão mô! Vừa còn một mặt điên cuồng đáng về Trần Thế Lực liền như vậy ngừng lại. Trong cơ thể bất kỳ khí tức gì đều đình chỉ. Trên mặt vẻ dữ tợn tất hiện!

Thật giống như là không gian này đều đình chỉ. Nếu như đều không có Lâm Thạch còn đang chạy. Như vậy chính là không hề có một tiếng động tĩnh mịch! Thế nhưng lập tức Lâm Thạch cũng cũng không thấy.

"Tự!" Trần Thế Lực liền tự bạo câu nói này đều chưa nói xong, liền giương cái này miệng hình, cái kia một mặt điên cuồng hoàn toàn biểu hiện ở trên mặt! Liền như vậy xong chưa?

Nếu như có đại năng cao thủ nhìn thấy nơi này, liền sẽ phát hiện, nơi này liền biến mất rồi.

Lâm Thạch chạy rất lâu, đều không nghe thấy bất kỳ tiếng vang, lẽ nào cái kia không phải người không tự bạo sao? Chờ hắn quay đầu đi dự định nhìn một chút thời điểm.

Hắn phát hiện hắn đã không ở Thanh Phong thành.

Xuất hiện ở một cái xa lạ nhà lá ở ngoài! Chu vi đều là núi cao trùng điệp!

Tô Xán rất tức giận, không nghĩ tới vẫn còn có người cầu kết cái kia đám nhân vật! Đều đáng chết!

Phát phát tay, liền Trần Thế Lực ở bên trong một nhóm mười người đều tiêu tan ở trong không khí. Lại như là chưa từng tới bao giờ thế giới này. Mà những người này đều không có trí nhớ của bọn họ.

Bị đánh đổ ở địa đồ vật toàn bộ phục hồi như cũ! Tiểu thương trên mặt hồng ửng cùng vết máu cũng không thấy.

"Ai, cái này gia dự định mua chút gì a? Ta chỗ này có tốt nhất lưu món ăn cùng hành tây Diệp! Bảo đảm mới mẻ!"

Đối diện mặc rất là bình thường nam tử, đau lòng chỉ chỉ những kia lập tức sẽ xấu đi lưu món ăn hỏi bao nhiêu tiền. Hắn cũng không mua nổi.

Nhất thời này món ăn phiến trên mặt khuôn mặt tươi cười quan lên. Một bộ thiếu kiên nhẫn đáng đáp!

"Một tiền đồng toàn lấy đi!" Nhìn thấy đối phương còn dự định cò kè mặc cả. : "Yêu muốn muốn, không muốn là xong. Hiếm quý chỗ khác mua đi!"

"Ai! Cho người tiền đồng!" Nam tử này từ thiếp thân trong tiểu bao không muốn lấy ra một đồng tiền, đưa cho món ăn phiến.

Hoa quả sạp hàng, thịt than! Đề nên làm gì làm gì!

Nếu như Lâm Thạch ở này, tất nhiên sẽ phát hiện, với hắn mới tới thì nhìn thấy giống như đúc! Lại như là chính mình chưa bao giờ cùng Trần Thế Lực đối với đánh thì tình hình, liền thời gian đều đình chỉ hoặc là nói chảy ngược!

Không chút nào đoạn này có vẻ như không tồn ở trong đầu ký ức giống như! Ở thời gian như vậy làm chính mình chuyện nên làm.

Này tự nhiên là Tô Xán thủ đoạn. Những thứ này đều là phạm nhân, tình cờ có một ít cường thế cảnh người, thì lại làm sao. Nên tiêu trừ ký ức đều tiêu trừ. Coi như là chảy ngược một chút thời gian lại có cái gì quá mức đây!

Liền để nó chưa bao giờ phát sinh.

Tô Xán nghĩ tới đây, ngẩng đầu lên, nhìn Trần phủ phương hướng. Hai mắt dần dần biến thành màu tím đậm!

Đột nhiên, một luồng vô hình Phong từ thiên kéo tới, thổi đến mức toàn bộ Thanh Phong thành cây cối đều ngã trái ngã phải! Hơn nữa rất nhiều người đều cảm giác được một luồng từ trên trời giáng xuống uy thế. Giả thiết chính mình đi chống lại nó, nên từ linh hồn ra đập tắt! Liền tro bụi đều không có.

"Tộc lão, chuyện gì thế này?" Lâm Trung Thiên nhìn phía Lâm Tinh Tề. Mấy ngày qua, rất nhiều lúc đều đang bận rộn quản lý tộc vụ, hoặc là chính là mở hội nghị trưởng lão!

Lâm Tinh Tề cười khò lắc đầu, hắn cũng chỉ là cảm giác được sinh mệnh uy thế. Đây nguy hiểm nhưng là phát ra từ đáy lòng. Lại như là một con mắt thật to tra xét chính mình.

Nhưng hắn nhưng không có ý định nói ra. Hơn nữa cũng không thể nói ra được. Nếu như mình nói chuyện, tốt nhất kết cục đều là chết!

Không chỉ là Lâm gia như vậy, còn có mấy cái gia tộc lớn đều có tương tự tình hình.

"Đại thiên tuần thủ sao?" Lưu Thiên Bẩm hơi nhắm hai mắt lại, từ trong trí nhớ lục soát chính mình thật giống ở đâu gặp tương tự tình hình. Hắn nhớ tới hẳn là từ thời cổ một quyển tàn thư bên trong nhìn thấy tương tự, hơn nữa thật nhiều tự đều không có hiện đang sử dụng.

Như vậy chính là trời cao tức giận, ban xuống Thiên Phạt! Như vậy uy thế nháy mắt liền qua.

Ở những người này không nhìn thấy địa phương, xuất hiện một đôi mắt thật to. Tra xét toàn bộ Thanh Phong thành.

Nếu như Lâm Thạch nhìn thấy, liền sẽ phát hiện, chuyện này quả thật chính là thu nhỏ lại bản Tô Xán con mắt! Đáng tiếc hắn không ở, hơn nữa hắn cũng tới không tới cao như vậy địa phương. Nhìn không thấu ẩn hình mắt thật to.

Hắn bây giờ chính đang nhà lá bên trong mù loang quanh đây!

Này mắt thật to chính là Tô Xán ý niệm. Là vì là Thông Thiên mắt!

Hắn cũng không có sử dụng ý niệm thuật tra xét, nên nếu như là loại kia tồn tại, không cẩn thận sẽ phát hiện. Mà Thông Thiên thuật thì lại chính mình có thể không chế, ngoại trừ Trần phủ ở ngoài, rất nhiều người cảm ứng được chính là hắn cố ý. Để bọn họ cảm giác được Thiên Đạo tồn tại, chính mình nhỏ bé, cũng là có thể vươn lên hùng mạnh đi!

Lại đều không có đá kích những người kia đạo tâm!

Cho tới Trần phủ người mà! Cùng chưa từng có! Nên làm gì làm gì!

Chỉ là hiện tại Thanh Phong thành thu hết đáy mắt. Bao quát chúng sinh tồn tại!

Mà Thanh Phong thành bắc nơi, nhưng bốc lên từng tia từng tia khí lưu màu đen. Bao phủ thành bắc! Thật là nhiều người đều là hiện bệnh trạng vẻ. Hơn nữa chính hướng về càng thêm bất lợi bệnh tình phát triển. Còn những cái được gọi là bị áp chế bệnh tình, hoàn toàn chính là tích lũy, một khi áp chế không nổi, chính là toàn diện bạo phát!

Màu đen! Mắt thường không thể nhận ra màu đen!

Một người áo đen! Hóa Chân Cảnh trung kỳ. Khí tức trong người hoàn toàn bị hắc hóa!

Tô Xán thăm hặn những người này sa đọa!

Chết!

Lý Bất Phục làm thống ngự ba thành Hóa Chân Cảnh trung kỳ hắc thần giáo ngoại vi trưởng lão, gần nhất thực tại để hắn buồn phiền để hắn ưu sầu! Lâm gia tiểu tử kia Độc Thần thủy bí mật còn không giải quyết. Còn có một ít chuyện cũng làm cho hắn khó chịu.

Nhưng là bây giờ hắc thần công một cảnh nhanh đại xong rồi. Nghĩ đến chính mình có thể đột phá đến Hóa Chân Cảnh hậu kỳ, liền một mặt hưng phấn! Cảm giác mạnh mẽ chính là tốt.

Mà chính mình cũng đều không có nhiều như vậy ngoại vi trường lão bên trong lốt đáy tồn tại. Có thể còn có thể nhiều thống ngự một thành.

Cho tới những Thanh Phong đó thành thành bắc cùng một chút những khác thành những người bình thường kia có thể hay không chết. Có thể đều cùng hắc không có quan hệ gì! Người không lờ sẽ quan tâm giun để sinh mệnh sao?

Hơn nữa nhân cơ hội có thể rút lấy những kia khí lưu màu đen. Khiến được bản thân công lực tăng nhiều! Ai sẽ vì là những người này mình bất bình? Quan phủ? Ha ha! Chính là đám cũng nhiều là không nhanh mà kết thúc! Sống chết mặc bay mà thôi.

Tham khảo trong ký ức thần công phương pháp, Lý Bất Phục ngồi xếp bằng ở bờ đoàn bên trên. Tay cầm hai viên màu đen Thạch Đầu bắt đầu tu hành.

Ngay ở hắc biết muốn đột phá trong nháy mắt. Cái kia coi áo bào đen vết tích trải rộng trên mặt, lộ ra khoái ý nụ cười!

Hắn muốn trở thành Hóa Chân Cảnh hậu kỳ cao thủ. Ngộ đạo có hi vọng!

Có thể không kịp cao hứng

Nụ cười trên mặt bất động hạ xuống. Dữ tợn vết tích, cũng lẳng lặng khắc ở trên mặt giống như.

Linh hồn tựa hồ tiêu tan! Liền như vậy ngồi xếp bằng ở bờ đoàn bên trên, cũng như vừa dấn dấp như vậy! Còn như ở đặc ý, cao hứng bên trong.

Lý Bất Phục! Chết!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79:: Chuyện này quả thật thần a!

Ngay ở Lý Bất Phục linh hồn dập tắt trong nháy mắt, Trần Uy Phong cái kia phòng nhỏ ở ngoài trong sân, cái kia cây vẫn nhẹ nhàng theo gió đập chòn tiểu Hắc thụ, đột nhiên ngẩn ra!

Lập tức phát sinh một luồng nhỏ đến mức không thể nghe thấy tiếng vang! Dường như phát sinh có sinh mệnh âm thanh giống như.

Xèo!

Khu nhà nhỏ này đột nhiên chấn động! Phong thanh tứ hưởng! Bay đầy trời bụi trong nháy mắt che khuất khu nhà nhỏ này tất cả.

Nếu chính chủ đã xuất hiện, cũng không có đạt đến dự định hiệu quả, có thể là ở nơi nào xuất hiện vấn đề, bị nó phát hiện đi! Tô Xán hơi sững sờ, dừng lại ở thành Bắc Đại nhai thân thể theo gió tiêu tan. Như chưa bao giờ từng xuất hiện.

Sau một khắc, liền xuất hiện ở Trần Uy Phong trong tiểu viện.

Tô Xán nhìn đã rời đi cây kia, để lại hố nhỏ. Người thường có lẽ sẽ không có phát hiện cái gì, thế nhưng cái kia tia còn tồn tại không gian này nhàn nhạt mục nát khí tức, đều ở chứng minh tình huống của nơi này!

"Người nào?" Trần Uy Phong vẫn ở hắc gian phòng tu luyện. Chỉ là chính mình vẫn chưa tới Hóa Chân Cảnh, hơn nữa còn không có thu được đầy đủ công lao, là không thể tu hành cái kia để cho mình cực kỳ đồ mất, thượng sư tu luyện hắc thần công.

Nhưng qua nhiều năm như vậy, chính mình không có công lao cũng có khổ lao, rất nhiều võ kỹ bí tịch vẫn có. Đây không, hắc đang tu luyện thuế phạm cấp trung phẩm Thiên Chu Vạn Độc Thủ thời điểm, bị trong sân rừng bần bật chấn động tới. Tuy rằng hắc thần công cũng là thuế phạm cấp võ kỹ, nhưng nó chỉ là quyền thứ nhất a!

Xóa đi khoe miệng phản phệ máu, Trần Uy Phong trong lòng kinh hãi, không lo được chấn thương mang đến mầm họa, có tia chặt vật mở cửa phòng, liền phát hiện có một tên ăn mày ở chính mình trong sân.

Nếu như là bình thường ăn mày, vậy hắc làm sao có khả năng né qua nhiều như vậy thị vệ tuần tra, đi tới Trần gia cấm địa đây! Còn có chính mình dù cho là bị thương, này cảm ứng lực lượng cũng vẫn có. Có thể hoàn toàn không có cảm thấy được đối phương đến.

Vì lẽ đó vừa mở môn thì có điểm vô lực nhẹ giọng quát lớn đạo! Nhưng Dư Quang lơ đãng nhìn quét đến trong sân cái kia hố nhỏ, lông mày ý sợ hãi đột nhiên nổi lên!

Mặc dù đối với cái kia cây nhỏ không hiểu nhiều, nhưng là từ thượng sư đối với hắc biểu hiện, liền đủ để chứng minh chỗ bất phạm. Bây giờ ngay cả rễ mang thụ cũng không thấy!

Lẽ nào là trước mắt này ăn mày rút đi rồi? Không không không, Trần Uy phản chấn giác nhiều như vậy năm ăn cơm còn chưa đủ dùng. Đầu óc cũng không đủ dùng.

Tô Xán liếc mắt là đã nhìn ra người này tình huống cụ thể. Tuy rằng còn không phải chân chính tu hành hắc thần giáo ma công, nhưng cũng kém không xa. Dù sao một khi đến Hóa Chân Cảnh, xem như là có chút địa vị. Mà người trước mặt dĩ nhiên là linh khí đỉnh cao.

Hơn nữa từ cái kia hai cái Trần gia người trong ký ức lục soát tin tức, người này chính là Trần gia lão tổ. Hơn nữa vì tư lợi chi tâm, là mọi người đều biết.

Tô Xán dự định vấy tay một cái giết chết hắc. Nhưng ngược lại vừa nghĩ, này xem như là Lâm gia sổ một kẻ địch, cũng coi như là Lâm Thạch thủ cái đá kê chân đi. Nếu như ngay cả Trần gia đều không đấu lại, như vậy hà đàm luận tương lai cùng sau đó a. Nếu như không lão già này tồn tại. Trần gia nhưng là không có mang tính áp đảo sức mạnh đối chiến Lâm gia.

Nhưng cũng không thể làm như thế, dù sao Lâm Thạch còn ở vào ấu kỳ, vạn nhất bị người giết chết. Chết trẻ, chính mình có thể không chỗ để khóc.

Lập tức lấy Trần Uy Phong không thể nhận ra động tác, xâm nhập hắc thần kinh bên trong. Động mấy lần tay chân. Lấy bảo đảm sau đó sẽ không ra vấn đề quá lớn. Đương nhiên, một gia tộc quật khởi là tránh khỏi không được sẽ có người hi sinh. Mà chính mình cũng không thể tổng can thiệp.

Nhưng tội chết có thể miễn, mang vạ khó thoát, Trần gia rất nhiều người đều xem như là hắc thần giáo thành viên vòng ngoài. Lập tức phát tay. Cho toàn bộ Trần phủ người rơi xuống hạn chế. Nếu như bọn họ còn đi vì là hắc thần giáo làm việc. Ha ha. . .

Trần Uy Phong cũng không biết chính mình suýt chút nữa từ Quỷ Môn quan đi rồi một hồi. Nhưng nhìn thấy đối phương ý cười, cái kia trong con người hàn ý, quả thực linh hồn đều bị băng trụ!

Đột nhiên nhắm mắt lại. Trong tai truyền đến khẽ than thở một tiếng!

Mở mắt thời gian, người trước mặt cũng đã rời đi.

Dù cho hắc như thế nào đi nữa vô tri, đều biết vừa người kia là vượt xa chính mình đại năng nhân vật. May là không làm gì mình. Hắc kiểm tra toàn thân mình trên dưới cùng trong cơ thể, cũng không có phát hiện cái gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Hù chết lão phu!

Cùng lúc đó! Hồi Xuân Đường bên trong.

"Hứa đại phu! Xem trước một chút cha ta đi! Lão nhân gia người nhanh không xong rồi a!" Một vị ăn mặc mộc mạc người thanh niên trẻ mang theo tiếng khóc nức nở, công lấy một xuất mồ hôi trán, sắc mặt trắng bệch cực kỳ ông lão. Tập tễnh chạy vào.

"Yên lặng! Người phương nào ở Hồi Xuân Đường nào động!" Một được đồng trang phục đồng tử, xem thấy sư phụ mình trong mắt không thích, nhất thời quay về cái kia mộc mạc nam tử quát lớn nói.

Cũng xác thực, bệnh như vậy, toàn bộ Thanh Phong thành, liền Hồi Xuân Đường hứa đại phu còn có thể có áp chế, còn lại cái gọi là thần y, hết thấy bỏ tay toàn tập! Hơn nữa làm một danh y giả, cùng bệnh giả, là không thể bị như thế thanh âm huyền ảo ảnh hưởng.

Mà bài ở mặt trước người cũng trợn mắt đối mặt. Dù sao cũng phải cần hứa đại phu cứu mạng, vạn nhất nơi nào xuất hiện vấn đề, ai tới gánh trách nhiệm?

Nam tử này cũng phát hiện vấn đề, này vẫn là hắc lần đầu tiên tới Hồi Xuân Đường cùng y quán. Hắc là Thanh Phong thành phụ thuộc thôn trang nhỏ người. Cũng là lần đầu tiên tới Thanh Phong thành.

Nếu như bình thường tiểu bệnh, đều là mình và một ít người thân đi phụ cận bên trong ngọn núi nhỏ hái thuốc. Còn trong núi lớn, ha ha, tuy rằng các loại thảo dược linh dược nhiều, nhưng cũng có mệnh ở a. Bình thường dã thú, chính mình cũng đánh không lại. Hà đàm luận những kia khiến người tu hành cũng vì đó biến sắc yêu thú đây.

Nhưng hiện tại không có cách nào, tuy rằng cha của chính mình cả vẻ mặt và giọng nói đều nghiêm túc không cho phép chính mình đến khám bệnh, nhưng theo bệnh tình của phụ thân tăng thêm, thực sự là không có cách nào, lấy ra nhiều năm một điểm tích trữ, gạt chúng người nhà chạy đến thanh trong Phong thành xem bệnh.

Bắt đầu cũng không biết đang ở Thanh Phong thành một gia đình giàu có làm người làm phụ thân tình huống, hắc cũng là một năm mới có thể trở về một lần quê nhà, chỉ là có thiên phụ thân bị đuổi ra khỏi cửa. Người đến thông báo nhà hắc người đến lấy người mà thôi.

Cư phụ thân nói, hắc vị trí Diêu gia cũng có mấy cái mọi người đạt được bệnh này. Hắc cũng không kịp nhớ có thể sẽ truyền nhiễm cho mình, liền công lấy cha già đi tới ở hắc trong thôn đều có đại danh Hồi Xuân Đường.

Hắc tuy rằng bất tài, nhưng cũng là cường thể một tăng mới vào tu hành tu giả. Chỉ là không có bất kỳ tài nguyên, bây giờ vẫn là trung kỳ mà thôi. Chỉ có thể thoả cường thân kiện thể mà thôi.

Hứa thể lâm làm Hồi Xuân Đường đại phu, đủ loại người cũng từng thấy. Mặc kệ quan lớn gì cùng gia đình giàu có, hầu như cũng không dám ở Hồi Xuân Đường đùa giỡn!

Hắc hết baten trong tay người này, ngẩng đầu liếc mắt nhìn nam tử trẻ tuổi kia sau lưng người kia. Bằng hắc nhiều năm qua kinh nghiệm, nếu như người lão già này còn không cứu trị, nhất định không sống hơn hai canh giờ.

Bệnh khí nhập thể! Bệnh đến giai đoạn cuối!

"Các vị hương lân, có thể không trước hết để cho vị này tiểu ca đi đầu một bước? Cha thật là nghiêm trọng, thật sự nếu không trị liệu, mệnh nguy rồi!" Hứa thể lâm đương nhiên biết chuyện gấp phải tòng quyền, thời khắc này cũng không thể hoãn.

Mọi người mặc dù có chút không thích, nhưng cũng tôn kính vị này y đức đều thượng phẩm thần y. Tuy rằng tránh ra nói tới.

Nhưng là ở hứa thể lâm vừa lấy tay mò mạch thời gian. Một luồng không thể nhận ra khí tức đột nhiên xuất hiện ở mọi người trong cảm giác, chính là không nhìn thấy nhưng lại biết sự tồn tại của nó.

Vừa còn có chút kêu rên mọi người đây, bắt đầu không kêu to. Mà này người thanh niên trẻ phụ thân, sắc mặt rõ ràng dị thường trắng bệch vẻ, cấp tốc khôi phục hồng hào! Sau khi không lâu, liền mở mắt ra!

"Cha? Chào ngài?" Trương Sơn hoàn toàn không thể tin được con mắt của chính mình, vừa liền giống như là muốn tắt thở phụ thân, bây giờ nhưng khôi phục bình thường vẻ mặt, nhìn về phía hứa thể lâm ánh mắt đều mang có không gì sánh nổi sùng bái.

Người này đều không bắt đầu mò mạch, cũng đã chữa khỏi cha mình?

Chuyện này quả thật chính là thần a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80:: Hắc thần thụ

"Khắc khắc, " hấn vừa nói như vậy, làm hứa đại phu đúng là có chút ngưng ngưng, hàng này không thấy đại gia đều tốt sao?

Đại gia đều tốt? Vừa bị Trương Sơn làm giới đàm dị thường hứa thể lâm, lúc này trọn to hai mắt! Bệnh này khó trị trình độ, quả thực là chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy. Mặc kệ là từ loại hình vẫn là cỗ y tịch bên trong, đều không có phát hiện ra cái gì. Chính mình cũng là có thể thoáng áp chế mà thôi!

Quên đi, cũng là đúng là thiên ngoại hữu thiên, chính mình éch ngồi đấy giềng thôi đi!

Nhưng hấn cũng không có ý định đem công lao này ôm đồm ở trên người mình, là chính là, đều không có liên đều không có!

Khuyên can đủ đường không phải là mình trì, người khác lằng là không tin.

Có điều hấn nói chuyện có cái cảm giác có hay không cũng xuất hiện ở cảm nhận của bọn họ bên trong, có phải là rất thoải mái. Lúc này mới có chút có chút kiến thức người bắt đầu tin tưởng cùng nghĩ tới.

Chỉ có điều hứa thể lâm y thuật cùng y đức đều là khá cao. Cờ thường cùng các đường tạ ơn không dứt!

Mọi người phát hiện, bắt đầu ở thành bắc bạo phát, chuẩn bị lan tràn đến toàn bộ Thanh Phong thành quái bệnh mây đen, lúc này mới tản đi đi! Đương nhiên miễn không được một luồng ăn mừng!

Cùng lúc đó, ở Lôi Vân lẩn lộn vẫn bên trong nơi sâu xa, dĩ nhiên có một cây thụ. Nếu để cho người nhìn thấy, chẳng phải là ngoác mồm kinh ngạc. Có thể ở này Chí Dương chí cương chí cường trong lôi vân thoáng ngưng một chút, cái kia liền là không bình thường bản lĩnh! Nếu như nơi nào lơ đãng xúc động Lôi Đình bạo động, cái kia hậu quả khó mà lường được!

Này thụ tuy rằng tiểu, thể nhưng là cả người liễu lĩnh hắc khí tà khí. Có thể ở này hoàn toàn khắc chế âm tà đồ vật trong lôi vân tồn tại, hơn nữa là nghênh ngang, điều này cần bao lớn dũng khí, hoặc là nói có thể coi rẻ Lôi Vân?

trên người hắc ám tà quang vũ vũ vang vọng, không còn nữa ở Trần gia tiểu viện biết điều. Rõ ràng là Trần phủ nơi đó tiểu 黒 mộc thụ. Có điều nó có thể không gọi 黒 mộc thụ, mà là hắc thần thụ.

Nó liền xử ở đây, tựa hồ có con mắt ở nhìn về phía trước. Bên cạnh Lôi Vân cũng không có động tĩnh. Hoàn toàn là một bộ nhân cách hoá giống như biểu hiện. Thật giống vừa bắt đầu liền biết cái gì. Hoặc là đang cố ý chờ đợi cái gì.

"Người đến rồi a! Đến rồi còn không hiện thân?" Một trận khàn giọng dị thường tiếng nói phát sinh thanh âm chói tai. Lại như là khiến người ta cực kỳ chán ghét tiếng thét chói tai ở bên tai.

Trong lôi vân không gặp bất kỳ động tĩnh, tựa hồ cái gì đều không có phát sinh.

Cái kia ta không thể làm gì khác hơn là xin người đi ra đi!

Xèo xèo xèo!

Một đạo to lớn hắc tuyến gào thét mà tới, trực tiếp nứt ra lẫn lộn bên trong Lôi Vân. Hơn nữa được kêu là khắc chế âm tà đồ vật Lôi Vân, trực tiếp sụp ra đến. Quyết chí tiến lên hướng về một trống rỗng địa phương kích quả khứ.

Này hắc thần thụ cũng không chân chờ chút nào về, tựa hồ rất là tin tưởng cảm giác của chính mình.

Ầm!

Này cực kỳ mạnh mẽ hắc tuyến tựa hồ đang một nơi đình chỉ lại. Nhưng là vẫn là phát sinh đâm thủng không gian giống như chói tai tiếng vang, nhưng lập tức ầm ra. Lộ ra một bóng người.

Rõ ràng là Tô Xán.

Có điều hắc hiện tại cũng không có bất kỳ vật vờ, tựa hồ đòn đánh này, đối với hắc mà nói hào không ảnh hưởng. Nhìn phía trước cái kia cây cây nhỏ, cũng không có bất kỳ bất ngờ! Đều nằm trong dự liệu.

"Hô hô hoắc, yêu yêu, này đều không có Trường Bình đại lục vậy ai sao, làm sao đến xem bản thân thụ a?" Này hắc thụ dĩ nhiên có thể phát sinh tiếng người bình thường ngôn ngữ. Trực tiếp ở thân cây trung gian hiện ra một đôi mắt cùng miệng. Còn mũi? Cái này thân cây đều là cảm nhận của nó phạm vi!

"Hắc thần thụ, ngươi không ở ngươi nên ở địa phương ở lại, chạy tới Trường Bình đại lục làm gì?" Tô Xán một chút liền biết mình không có cái gì mang tính áp đảo năng lực có thể trấn áp đối phương, nếu như là mình có thể rảnh rỗi làm tốt cạm bẫy chi trận, cái này ngược lại cũng đúng có thể.

"Cái thiên hạ này lớn thế, ta muốn đi nơi nào thì đi nơi đó, ngươi quản sao. Có muốn hay không bản thân thụ gọi tới ta giáo mấy triệu đệ tử, đến các ngươi Trường Bình đại lục đi một vòng đây? Ha ha!" Lời nói này vừa ra, trực tiếp từ nó trong miệng phun ra một đạo hắc đoàn, chạy về phía phương xa!

Tô Xán nói thầm một tiếng gay go! Nếu như là thật, dựa vào cái đại lục này người, là rất khó đối kháng.

Lập tức đưa tay chụp vào cái kia hắc đoàn. Nhưng đối phương cũng không có ngăn cản?

Xui xẻo, bị lừa. Có điều biết rõ là cái cạm bẫy, hắc cũng không không dám đi vào. Vạn nhất đúng là đây, những ma đầu này nhưng là hi nộ vô thường, tác phong cũng là thay đổi thất thường. Thì thật thì giả, khiến người ta không dám khẳng định đối phương ý đồ chân chính.

Ngay ở Tô Xán nguyên khí cự tay nắm lấy cái kia hắc đoàn thời gian, đột nhiên nổ bẻ ra đến. Cũng không có bất kỳ tin tức gì tồn tại. Thật sự chính là một cái bẫy. Có điều bên cạnh Lôi Vân nhưng là bạo động. Càng làm Tô Xán bị thương nguyên khí bàn tay lớn cho bạo một lần!

Tuy rằng không có tổn thất gì, chỉ là trên mặt có chút không dễ nhìn mà thôi! Nhưng hắc Tô Xán là quan tâm mặt mũi người sao? Đừng vọng tưởng, ăn mày còn sẽ quan tâm mặt mũi? Có điều hắc làm bộ tức giận đáng về, không phải vậy đối phương không để yên không còn, nhưng là không tươi đẹp lắm.

Tô Xán tuy rằng có trong nháy mắt ung dung, nhưng lập tức một đôi trợn mắt trừng mắt hắc thần thụ. Nếu như là không người biết đến, nhìn thấy một người trừng mắt một thân cây, cái này ngược lại cũng đúng rất kỳ hoa tình hình.

Về mặt hắc biến hóa bị hắc thần thụ từng cái nhìn trong mắt, do ung dung đến tức giận, theo chân nó nghĩ tới đều không khác mấy!

"Tô đại nhân, bản thân vừa nhưng là một cái nho nhỏ chuyện cười mà thôi ngạch! Hô hô!" Hắc thần thụ đúng là biết những đại nhân vật này đều là sĩ diện, chính mình cách làm như vậy, tuy rằng không thể đối với hắn trọng thương, nhưng cũng thuận hải lòng.

Xem thấy đối phương tình hình, hắn là hiệu quả không sai đi! Có thể nó không biết, Tô Xán sau khi tình hình, từ Trường Bình đại lục đại năng, trực tiếp trở thành du hí nhân gian ăn mày.

"Ta có thể làm không nổi người hắc thần giáo thánh linh một câu Tô đại nhân! Hừ!" Tô Xán biết trước mặt này cây chính là hắc thần giáo Thánh thụ, cũng gọi là thánh linh.

Chính mình xa xa không phải là đối thủ. Nhưng là đối phương đến cũng đều không có chân thân mà thôi. Chỉ là một cây phân thân. Có thể phân thân chính mình cũng mới có thể cân sức ngang tài.

Nhưng hiện tại chủ yếu vấn đề là phải biết đối phương tới nơi này làm gì, hơn nữa còn là ở Thanh Phong thành như thế nhỏ trong thành thị, đối phương Trần gia cũng coi như là Thanh Phong thành đệ nhất gia tộc, có thể ở toàn bộ trong phạm vi, hoàn toàn là không đáng chú ý a!

Có điều mặc cho Tô Xán làm sao thăm dò, đối phương chính là không nói. Có điều nó cũng bảo đảm sẽ lập tức rời đi. Chỉ là cái kia hắc thần giáo có thể tin sao?

Hắn không cái gì để!

Chỉ có thể nhìn đối phương rời đi. Nếu như muốn mạnh mẽ lưu lại, vạn nhất đối phương ở trong người phong ấn cái gì, một đòn đem mình giết chết, chẳng phải là chết vô ích.

Như vậy cao to cái vẫn là do những kia cao to đi trên đỉnh đi!

Ai! Lại là thời buổi rối loạn. Hạo kiếp không xa.

Hắc thần thụ cũng không có Tô Xán suy nghĩ không rời đi, mà là xác xác thực thực phá tan rồi Trường Bình đại lục biên giới, đi tới nó nên đi địa phương.

Chỉ có điều nhắc tới mấy câu nói, bị một con ngu ở phá tan biên giới nơi Lôi Vân nơi sâu xa bên cạnh Lôi Vân Long trư nghe thấy.

Con dị thú này mị mấy lần con mắt, lập tức lại ngủ! Mặc kệ nó! Bất kể hắn là cái gì Phong Thần sách đây!

Lập tức ngã đầu ngủ tiếp! Có điều hút lấy tiến vào thở ra đều là người bên ngoài tránh không kịp lòi khí!

Lòi khí, chính là Lôi Đình tụ tập nơi sản sinh lôi dịch quá nhiều, mà hóa lòi khí. So với lôi dịch quý giá không biết bao nhiêu lần.

Hơn nữa vật như vậy quả thực chính là tôi thể thánh vật!

Lại bị một con Long trư cho rằng bình thường đồ vật. Nhìn thấy người khẳng định hô to đi phá sản.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81:: Hai Tháng lai lịch bằng sơn 1 giác

Tô Xán đứng là ở Lôi Vân nơi ở lại một hồi, đáng tiếc không có phát hiện bao nhiêu thứ tốt. Cái kia lôi khí tự mình rót là không thể nào hy vọng xa vời, nhưng là lôi dịch đến cho mình một điểm đây.

Mặc cho Tô Xán lại cố gắng thế nào, cũng là được chỉ là mấy chục nhỏ lôi dịch! Có điều cũng làm cho hắn mừng rỡ. Vui cười hơn hờ một hồi lâu.

Mặc kệ bên ngoài Tô Xán như thế nào, xuất hiện ở một cái xa lạ địa phương Lâm Thạch, đứng là không có cảm thấy có cái gì. Hồi tiểu Ái cũng không nói ra được cái nguyên do đến.

Hắn nhưng là chính mình hiện tại một thám!

Có điều hắn nói mình không tên xuất hiện địa phương, nên cùng Tô Xán có quan hệ. Hơn nữa nơi này các vị quạnh quẽ, thiếu một phần cảm giác! Vậy hắn là chính là thiếu người khí.

Nếu là như thế, vậy thì nên là bên trong thế giới.

Bên trong thế giới, tên như ý nghĩa, đó là đại năng tu hành tới trình độ nhất định mở ra đến thế giới. Như hiện tại Lâm Thạch nội hải. Đến trình độ nhất định mới sẽ từ từ địa phương mới sẽ mở rộng!

Những kia đại năng bên trong thế giới, hoàn toàn có thể có thể so với Trường Bình đại lục. Nói là nói như vậy, đáng tiếc không ai gặp. Huống hồ cùng hiện tại Lâm Thạch không có bán mao tiền quan hệ.

Hiện tại tự mình nghĩ cũng là bạch nghĩ.

Hắn đẩy ra nhà lá cửa gỗ. Phát hiện trong phòng cùng bên ngoài biểu hiện đều là gần như. Đơn giản keo kiệt! Lâm Thạch còn muốn, nếu như bên ngoài xem ra là nhà tranh, mà bên trong có thể có động thiên khác đây!

Lâm Thạch cẩn thận nhìn một chút, phát hiện liền một cái giường gỗ nhỏ. Cùng một bàn gỗ nhỏ mà thôi. Trên bàn một cái ấm trà cùng mấy cái chén trà. Còn có mấy cái cái ghế nhỏ. Còn lại được cho là nhà chỉ có bốn bức tường. Có điều trên vách tường đúng là hơi có chút hồ lô. Màu tím vài cái, mà còn lại mười mấy cái có hai, ba cái là màu xanh, còn lại đều là màu vàng.

Nếu như là không có dấu hiệu đi tới nơi này, Lâm Thạch cũng không phải quản lộn xộn, chỉ là lần này có quan hệ Tô Xán, mình mới chín mười chín phần trăm nắm là Tô Xán địa bàn!

Mở mắt nhìn bất động, làm sao có thể hành đây! Đang định đưa tay đi trích những kia hồ lô thời gian. Trong đầu truyền tới một tức đến nỗ phổi âm thanh.

"Lão đại, ngươi thật là ác độc, có thứ tốt không tha ta đi ra!" Hai thảng nhưng là đã sớm nhìn thấy trên tường hồ lô. Bằng trực giác của nó, khẳng định là thứ tốt.

Được rồi, mặc kệ có phải là thứ tốt, nó cũng nghĩ ra được chạy chạy. Tổng ở tại hệ thống bên trong có thể chơi không vui!

Lâm Thạch đương nhiên không thể cự tuyệt yêu cầu của nó. Cái tên này có thể thù dai rất! Vì lẽ đó không chút do dự để nó đi ra.

Chỉ có điều đến hảo hảo gõ một cái nó, tình gặp phải cái gì họa đến.

Tuy rằng nói như vậy đối với nó ảnh hưởng không lớn, thế nhưng không nói, cái kia hàng nhưng là sẽ phiên thiên. Hơn nữa nơi này còn đều không có địa bàn của chính mình đây.

"Lão đại, ta thật giống nghe thấy được thứ tốt mùi thơm!" Khả khả, hai thảng cười lên đặc biệt tiện! Hơn nữa hàng này về mặt giản làm cho người ta muốn lập tức đánh nó một trận.

"Món đồ gì, ngươi nghe được ra?"

"Nghe được ra? Ngươi cảm thấy có thể sao?" Hai thảng nguyệt một cái Lâm Thạch. Thật giống chính mình thật sự lợi hại như vậy a. Đây vẫn là cách một tàng hồ lô.

"Ngươi không phải nói ngươi nghe thấy được thứ tốt sao?"

"Xin nhò, ta nói chính là thật giống, hơn nữa cũng là trực giác! Trực giác ngươi hiểu không, hiểu không? Hiểu?"

Ngươi thảng.

Có điều ở hai thảng định đem trên tường hồ lô hết thảy làm hạ xuống thời điểm. Bên ngoài đi vào một cái bóng.

Nó xoạt một hồi đình chỉ động tác của chính mình. Hai mắt thẳng tắp nhìn đối phương. Trong ánh mắt tràn ngập cảnh giác.

"Người này đều không có muốn tới cướp đi bảo bối của chính mình chứ? Xem ra thật là lợi hại!" Hai thảng trong đầu trong nháy mắt liền nghĩ tới đây dạng.

Nếu như Lâm Thạch biết hàng này ý nghĩ, hẳn sẽ ngay lập tức đánh nó một trận. Không nói những khác, ngươi ở người khác trên địa bàn, nghĩ tới đều không có làm sao đình chỉ động tác của chính mình, hơn nữa còn sợ chủ nhân lấy đi đồ vật của chính mình. Huống hồ, nếu như là kẻ địch, ngươi an nguy không để ý sao?

Chờ người kia thân hình toàn bộ tiến vào phòng thời gian, Lâm Thạch trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Người này rõ ràng là Tô Xán.

Nếu như là lời của người khác, chính mình an toàn đúng là rất huyền. Không sợ gặp phải dễ tính, chỉ sợ gặp phải không nói lý người! Hơn nữa mạnh mẽ hơn chính mình. Vậy cũng là tới tập chung thuần sát chính mình a!

Cho tới chui xuống đất cái gì, người cảm thấy có thể sao? Người phát động trong nháy mắt, người khác sẽ cảm giác được, trực tiếp phong tỏa toàn bộ không gian. Không chỗ có thể trốn.

Đương nhiên, đều không có mỗi người đều có thể phong tỏa. Đây mọi việc đều có vạn nhất a!

"Người biết nơi này là chỗ nào sao?" Tô Xán đi tới bên cạnh cái ghế nhỏ nơi ngồi xuống.

.

"Địa bàn của người" Lâm Thạch tuy rằng đại khái đoán được là bên trong thế giới, tuy nhiên muốn đối phương nói một chút, xác nhận một hồi a. Đây chính là lần đầu thấy đây.

Tô Xán cười cợt, cũng không hề nói gì. Trực tiếp đưa tay ra hiệu để Lâm Thạch cũng ngồi xuống.

Lâm Thạch đương nhiên không khách khí. Mặc kệ cái khác, ngồi xuống trước lại nói, còn những khác, còn chưa tới trình độ như thế này. Tự mình nói đến cùng, cũng là cùng Tô Xán có điều mấy mặt chi duyên mà thôi.

Mặc dù đối phương đối với mình rất có hảo cảm, nhưng cũng không thể như thế nào a!

Trùng một chút còn chơi những kia hồ lô hai tháng. Cái tên này mới có chút không vui nhảy đến Lâm Thạch trên bả vai.

Hai tháng biết Tô Xán, có thể Tô Xán cũng chưa từng thấy hai tháng a!

Bắt đầu lúc tiến vào, đúng là không có nhìn kỹ, mà thôi cũng phạm không được ở địa bàn của chính mình còn dùng thần thức tra xét.

Này không nhìn không quan trọng lắm, vừa nhìn giật mình!

Tô Xán hai mắt trùng mắt lão đại, hoàn toàn chính là một bộ không thể tin được biểu hiện. Không nghĩ tới chính mình còn có thể nhìn thấy cái này giống. . .

Nhớ tới năm đó này thù tộc lão tổ làm ra chiến tích, Tô Xán cũng là kinh hãi không ngớt. Tuy rằng quá khứ đã lâu như vậy, chính mình cũng không có thật sự từng trải qua, nhưng không trở ngại hẳn biết có như vậy a!

Xem ra nên không sai được!

Hơn nữa, này chuột còn có một hạng rất năng lực đặc biệt, vậy thì là dù cho sinh ra không lâu, liền có thể nói nhân tộc ngôn ngữ! Cũng không giống những khác, còn cần giáo. Đây cơ hồ coi như là bản năng như thế!

Đù loại thiên phú, hơn nữa sự mạnh mẽ năng lực chiến đấu, cũng là không thể nghi ngờ!

Nhưng trái lại vừa nghĩ, nhìn thấy Lâm Thạch, ngược lại cũng không cảm thấy bất ngờ. Dù sao Lâm Thạch cũng coi như là. . .

Hai tháng xem thấy đối phương đều là nhìn mình chăm chăm. Không khỏi cả người không dễ chịu.

Tựa hồ có hơi tức đến nổ phổi giống như. Lẽ nào đối phương xem ra mình muốn trộm đi những kia hồ lô?

"Ông lão, người tổng nhìn ta làm gì! Có tin hay không thử gia ta cắn chết người!" Nói xong còn nhe răng trợn mắt một phen, xem ra thực tại có chút đáng đáp.

Còn không chờ Tô Xán làm phản ứng gì, Lâm Thạch liền trực tiếp một trận bạo lật cho nó.

Người đều không có luôn luôn tiêu bản chính mình là thật chuột sao, mà thôi nói xong rồi không ở trước mặt người nói tiếng người sao! Nhe răng trợn mắt như cái hình đáng gì! Làm không ra ngô ra khoai.

Hai tháng một trận u oán biểu hiện nhìn Lâm Thạch. Ngược lại cũng phát hiện mình lộ hãm.

Nó khoảng thời gian này đến, cũng biết toàn bộ thú giới, có thể như thế mở miệng nói tiếng người ít ỏi. Hơn nữa những kia đều là rất trâu bò thể lực lớn. Chính mình mà! Không ai tráo đi!

Hiện tại lão đại, còn là siêu cấp tăng dưới chót đại nhân vật!

Tô Xán nhìn thấy hai tháng còn ở cùng Lâm Thạch chuyển động cùng nhau, hơn nữa biểu hiện để hắn cũng là thực tại cảm giác được hai tháng không giống. Càng là như vậy, hai tháng tiềm lực nên so với chính mình tưởng tượng phải lớn hơn nhiều!

Chỉ có điều tạm thời còn không có năng lực biểu hiện ra mà thôi đi!

Nhưng hắn còn không biết hai tháng còn có thể chui xuống đất.

Ở Tô Xán nhận thức bên trong, năng lực như vậy, ở tuổi nhỏ như thế bên trong, còn không tồn tại. Hơn nữa cũng không có nghĩ tới phương diện này.

"Ha ha, chỉ là muốn nhìn nhiều người này con soái soái chuột mà thôi!" Tô Xán bỏ qua rồi trong nháy mắt ngậy người, cười hi hi hỏi đáp

Chương 82:: Nhà tranh tập đàm luận

"Ha ha ha, thật sao?" Hai tháng vừa nghe, này đang khích lệ chính mình đẹp trai đây. Ông lão này thật thật tình mắt đây. Lập tức liếc mắt một cái Lâm Thạch, lão đại của chính mình nhưng cho tới bây giờ không nói như vậy quá ta, không chỉ có không nói, hơn nữa còn mắng quá chính mình xấu đây.

Cuối cùng cũng coi như là có người có thể thương thức bản thủ gia đẹp trai cùng cái gì đây. Được rồi, soái liền được rồi.

Hai người câu được câu không nói, liên quan với cái kia Phong Thần sách, Tô Xán đúng là tựa hồ lo lắng nói ra một hồi, Lâm Thạch hoàn toàn không mắc câu. Lần trước đều hàm hồ quá khứ. Lần này cũng không thể.

Đối phương cũng không có miễn cưỡng.

Ở hai tháng thỉnh thoảng xuyên trong lời nói, đúng là nói rồi rất cừ. Có một ít cũng là Lâm Thạch hiện tại cần. Còn cái kia gì đó bí ẩn a loại hình đồ vật, Lâm Thạch vẫn là không biết cho thỏa đáng.

Vạn nhất biết chút gì, nhưng là đại đại không ổn. Chỉ là thoáng đề điểm một hồi tu luyện trọng điểm. Làm sao thêm làm sao, Lâm Thạch cũng nguyện ý nghe.

Cho tới hai tháng các loại khinh thường, sẽ theo nó đi được rồi. Ngược lại chính mình không đáng kể. Da mặt còn rất dày.

Có điều nói rồi rất cừ, Tô Xán cũng cho Lâm Thạch một ít bí tịch võ kỹ cái gì. Tuy rằng tốt nhất cũng là một quyển thuật phạm thượng phẩm cấp võ kỹ, nhưng Lâm Thạch cũng vui vẻ đến không được.

Nhà mình trấn tộc võ kỹ cũng mới thuật phạm kỳ hạ phẩm đây. Vật này một bản, nhưng là có thể bán không ít tiền đây. Lập tức lắc lắc đầu, bỏ đi cái ý niệm này, nếu như bị gia gia biết mình như thế phá sản, chẳng phải là đến đánh chết chính mình a.

Một quyển tốt võ kỹ, nhưng là không biết có bao nhiêu người muốn cướp, hơn nữa vì một quyển thuật phạm hạ phẩm võ kỹ, đều có thật nhiều gia tộc bị diệt môn thảm án, thượng phẩm mị lực khẳng định lớn hơn nhiều lắm.

Vạn nhất bị càng mạnh mẽ gia tộc biết là chính mình bán ra, bức gia tộc mình lấy ra một ít đẳng cấp cao võ kỹ, vậy cũng cực kì không ổn.

Bởi vì nếu người có thể đem tốt như vậy võ kỹ bán ra, như vậy người khẳng định nên có thứ tốt a. Không ăn chắc người, ăn ai đó!

Này bản thượng phẩm rõ ràng là kiếm pháp, cha mình cái kia bản Lâm Hải (biển rừng) nghe đào, cũng là kiếm pháp, thuộc về một loại, tu luyện lên, nên càng nhanh hơn đi. Hơn nữa cũng sợ bị người thăm dò ra cái gì,

Đương nhiên còn có hai bản trung phẩm, mấy quyển hạ phẩm.

Cho tới bình thường cấp. Xin lỗi, không có. Hắn đúng là biết, cũng có thể hỗn hợp thành dấu ấn, vào vào rừng trong đá trong biển, thế nhưng tạp mà không tinh cũng là biết đến. Đối phương tu luyện hơn nhiều, không chắc là chuyện tốt đẹp gì, hơn nữa cái gì đều cho hắn lốt đường, chẳng phải là vẽ rắn

thêm chân.

Lâm Thạch có thể không có ý định chính mình làm sao tu luyện, dù sao ngoại lai này võ kỹ, còn chưa chắc chắn có cường hóa công năng cho phép đây! Chủ yếu cho gia tộc tốt hơn. Đương nhiên, cho mình, hắn cũng sẽ nhận lấy. Ngược lại không cần tiền.

Cho tới nhân quả? Hắn cũng không biết có chuyện này.

Nhìn thấy Lâm Thạch rất đáng vẻ cao hứng, còn có chút tiểu hài tử đáng đáp. Tô Xán đúng là có chút cao hứng. Đối phương còn là một tiểu hài tử đi! Chỉ có điều còn có thể hài tử bao lâu đây!

Hắn cũng không biết. Có thể còn không trưởng thành sẽ chết trẻ đi! Dù sao. . .

"Nơi này là một cái túi đựng đồ, đồ vật bên trong bị ta rơi xuống phong ấn, nếu như người không đạt tới linh khí cảnh, là không thể lấy ra. Hơn nữa, chỉ có thể là người! Nhớ tới, người, linh khí cảnh." Tô Xán có chút lớn tiếng nói.

"Nếu như là người rất mạnh mẽ cướp đi cơ chứ?"

"Như vậy trừ phi so với ta nhân tài mạnh mẽ hành. Không phải vậy nó chính là như vậy, hủy không được, còn nói không chắc bị chính mình ghi nhớ trụ." Chủ yếu nhất chính là, nếu như có thể so với mình còn ngu bài người, những thứ đồ này coi như là vô bổ. Không có giá trị gì có thể nói.

Phạm không được.

Nói rồi bằng không nói đi!

Có tính hay không họa cái đại bính cho mình đây? Linh khí cảnh, cái này cần lúc nào a! Xa xa khó vùi a.

"Có hay không tới điểm thực tế?" Lâm Thạch nhưng không hi vọng những thứ đồ này đến chính mình linh khí cảnh thời gian, không dùng được. Hơn nữa nhìn nhìn thấy, ăn không được, chẳng phải là rất thoải mái.

"Đúng đúng đúng, có cái gì thực tế!" Hai tháng ở bên cạnh phụ họa. Nó đúng là nhìn ra rồi, ông lão này nên đối với mình sẽ không có uy hiếp. Bằng trực giác của nó, cảm giác là cùng chính mình một trận doanh.

"Ồ? Làm sao lại nghĩ như thế nhỉ? Một trận doanh? Lẽ nào. . ." Hai tháng lại phát hiện đầu óc của chính mình không đủ dùng. Quên đi, mặc kệ nó.

Tô Xán bị hai tháng khí nở nụ cười. Đây chủ yếu đều đều không có đồ gì tốt a!

Quên đi, xem như là kết một thiện duyên đi! Thêm gắm thêm hoa cũng được.

Tô Xán cũng không có nhận lời này tra, chuyển mà nói tới trên tường hồ lô.

Lâm Thạch biểu thị không biết, hai tháng nói tự mình biết, Tô Xán hỏi là cái gì, nó nói là thứ tốt.

Này đều không có phí lời sao, quý đều biết là thứ tốt a! Nếu như đều không có thứ tốt, sẽ bị Tô Xán trịnh trọng việc giải thích a!

Nhìn thấy một người một thử mắt to trừng mắt nhỏ, Tô Xán cười ha ha từ eo người gỡ xuống cái kia tử hồ lô.

Hai tháng đã sớm nhìn thấy, chỉ là không nói mà thôi. Đương nhiên, không có ý định cướp. Khả khả.

Trơ mắt nhìn Tô Xán mở ra hồ lô cái kia nắp.

Xông tới mặt nhưng là một trận nồng nặc hương tửu! Thẩm ruột thẩm gan. Trực tiếp hương vào trong xương.

"Lão đại, ta nghe đều say rồi!" Ha ha, hai tháng nhào rồi rồi thân thể lệch đi, trực tiếp ngã trên mặt đất.

Lâm Thạch một trận xem thường, khước đại như vậy? Tuy rằng đặc biệt hương, nhưng cũng không cần thiết như thế làm đi.

Hắn không biết, hai tháng bản lĩnh khứu giác liền nhảy bén, hơn nữa là khoảng cách gần tiếp xúc. Có thể giải thích như vậy. Nếu như một thứ rất hôi thối, người bình thường cách khá xa, nhưng cũng không cảm thấy, nhưng là có chút khứu giác nhảy bén chính là cảm thấy đặc biệt xú, một khi tới gần, mùi vị đó sẽ làm người muốn chết. Nhưng là người bình thường tới gần, nhiều nhất cũng là càn xú một điểm. Còn không đạt tới như vậy trình độ!

"Đây là vật gì? Ngạch, là rượu gì?" Lâm Thạch có chút giới dam sờ sờ mũi. Có thể làm cho hai tháng nói túy, như vậy liền hẳn là tửu loại đồ vật a.

"Tiên nhân túy!" Tô Xán cười cợt, đối với cái kia con chuột lần này biểu hiện, đúng là càng thêm chờ mong. Chỉ có điều, sau đó nếu là có người như vậy đối với nó, chẳng phải là nguy rồi?

Cũng đúng, nó còn nhỏ, sau đó sẽ có năng lực che đậy. Đây là lần thứ nhất, vì lẽ đó trúng chiêu.

"Tiên nhân túy? Cùng Lâm gia chúng ta lâu ở ngoài lâu cái kia tiên nhân túy như thế?" Lâm Thạch thường thường đi nhà mình lâu ở ngoài lâu, có thể không thì có một loại rượu gọi tiên nhân túy sao!

Tô Xán vừa có chút đắc ý trên mặt, lập tức trời đầy mây. Chính mình cũng muốn bạo thô miệng. Có thể đem như vậy phạm tục đồ vật, cùng chính mình so với?

Quên đi, không cùng tiểu tử này chấp nhặt. Đúng là đem rượu này lai lịch nói một lần. Miễn cho lần sau còn không biết!

Tiên nhân túy, chính là chính mình tham khảo rất nhiều tửu phổ, cộng thêm đủ loại linh dược, thiên tài địa bảo, sản xuất đi ra. Trong này không phải là cái gì thiên tài địa bảo đều được, đều là có yêu cầu. Hơn nữa có chút bước đi vẫn chưa thể có sai lệch.

Người bình thường uống nó, không nói cái gì một bước lên trời, nhưng cũng chỗ tốt nhiều.

"Hôn mê, lại không cho mình uống, ở đây mù khoe khoang!" Lâm Thạch nhỏ giọng lầm bầm.

Có thể Tô Xán là nhân vật nào, lại nhỏ âm thanh cũng có thể nghe được, hơn nữa nơi này vẫn là hắc bên trong thế giới. Chỉ cần mình muốn biết, toàn bộ thế giới đều ở cảm nhận của hắc bên dưới!

Đương nhiên, Lâm Thạch cũng đạt được một chút. Có điều, còn để Lâm Thạch không nên tùy tiện uống. Đây chính là có thể đối với cảnh giới đột phá có tác dụng lớn linh tửu đây!

"Có thể không ở linh khí đột phá Hóa Chân Kỳ thì sử dụng?" Lâm Thạch vừa nghe, chính mình thể nhưng không đáng kể, có thể gia gia bọn họ, nên cần a.

"Phí lời, cũng không nhìn là ai sản xuất!" Quả thực chính là đại tài tiểu dụng mà!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83:: Tô Xán rời đi

Nói rồi đã lâu, đợi được hai tháng tỉnh lại, lại là một trận đoạ dầm!

Có điều Lâm Thạch nhìn hai tháng biểu hiện, hai tháng liền rõ ràng. Ý tứ chính là người dùng sức nhiều gỗ điểm. Phần lớn muốn thu vào rừng thạch trong chiếc nhẫn, còn lại mới xem như là hai tháng tài sản tư hữu.

Tô Xán cũng đúng là biết giữa bọn họ mờ ám, có thể đều là không ảnh hưởng toàn cục. Ngược lại đối với mình cũng không tính rất trọng yếu.

Nói nói, mới nói đạo tường trên những kia hồ lô.

"Các người đoán một cái, hồ lô màu xanh đến cùng bán thuốc gì?" Tô Xán đúng là nhìn ra rồi, hai người này đều không phải người tốt. Tuy rằng hắc đã sớm biết, nhưng đều là lần lượt quét mới hắc nhận thức độ.

"Ông lão, người hồ lô bán thuốc gì? Thử gia ta chẳng muốn đoán đi!" Hai tháng biểu thị đối với thử gia tự xưng rất là thoải mái, ở lão đại trước mặt, nhưng là tiểu đệ cấp bậc. Hơn nữa trước mặt ông lão cũng không tức giận. Cái này rất hợp nó khẩu vị.

Hai tháng nghĩ, chính mình mạnh mẽ, khẳng định tráo hắc.

Người không biết không sợ mà! Có điều như vậy biểu thị hai tháng rất yêu thích Tô Xán.

Có điều nhìn này một người một thử cũng là say rồi! Tô Xán vẫn là nói ra được rồi. Nếu số lượng từ đã biết đến, cũng không cần phải từ màu xanh nói tới.

"Cái kia màu tím chính là như vậy tiên nhân túy." Tô Xán nhìn thấy Lâm Thạch đáng vẻ, lại vội vàng nói rằng: "Có điều không các ngươi phân. Đây đều là ta thiên tân vạn khổ sản xuất đi ra."

Được rồi. Những này thì thôi.

"Màu xanh chính là đan dược. Màu vàng chính là thiên tài địa bảo. Cùng thứ tốt!"

"Thứ tốt?" Có thể bị Tô Xán xưng là thứ tốt có thể hẳn là cực kỳ bất phàm đi! Khả khả! Có điều nơi này hồ lô màu vàng óng có tới mười một cái đấy!

"Lại nói? Cái này tiểu hồ lô thịnh cái tửu vẫn được. Trang đan dược cũng nói còn nghe được. Có thể thiên tài địa bảo đều là con vật nhỏ sao?" Lâm Thạch lúc này phản ứng lại. Lẽ nào này xem ra cùng phổ thông hồ lô không khác biệt đều là động thiên pháp bảo chứa đồ?

Tô Xán cười ha ha, xác thực là động thiên loại. Có điều hẳn nói tới đồ vật dĩ nhiên là gọi hoa kê! Ngoại trừ thiên tài địa bảo ở ngoài hồ lô màu vàng óng.

Tuy rằng vền vẹn một hồ lô trang, có thể này chính là động không đáy a! Cái này cần có bao nhiêu con gọi hoa kê a! Có điều ngẫm lại, cái này bên trong thế giới lớn như vậy, chuyên môn dưỡng một gì đó thiên kê a. Vân kê cái gì. Đầy đủ hẳn ăn được chết đi!

Đối với ăn, Lâm Thạch đương nhiên không có buông tha. Có thể ăn một miếng. Liếc mắt một cái chính dạt ra từ cuồng ăn hai tháng. Mùi vị này thật sự không sao thế.

"Làm sao, bất hòa ngươi khẩu vị?" Tô Xán cảm thấy tốt như vậy ăn đồ vật, đối phương lại vẫn một mặt ghét bỏ đáng vẻ.

Có điều Lâm Thạch nói cho hẳn, cái gì mới khen hay ăn. Dù loại kiểu đáng gà nướng, chưng kê, trên trời kê cái gì, trò gian quá nhiều.

Kết quả này chính là Tô Xán muốn Lâm Thạch cho hẳn làm mười vạn chỉ hình thức gà nướng đến. Sau đó cố định dùng tiền. Làm bao nhiêu kê cho hẳn bao nhiêu chỗ tốt.

Những kia hồ lô màu vàng óng bên trong thiên tài địa bảo, Lâm Thạch đến không ít. Đặt ở trong không gian giới chỉ cũng rất yên tâm. Đương nhiên, còn có phòng ngừa được tính trôi đi lệnh cấm binh!

"Ha ha ăn, ăn bắt từ ngươi!" Lâm Thạch đãi ngộ rất kém, có thể hai tháng có thể ăn Tô Xán không ít thứ tốt, hơn nữa còn không mang theo yêu cầu. Vì lẽ đó nhìn thấy hai tháng đáng đáp, hẳn chỉ có thể thảm mắng đi!

Sau đó muốn tốt cho ngươi xem.

Lâm Thạch cũng không thể nào muốn làm, tuy rằng những này là bát tô món ăn giống như cách làm, nhưng nhiều như vậy kê, muốn làm đến năm nào tháng nào a! Tô Xán vung tay lên, vạn kê chạy chồm đáng vẻ, đời này không muốn ở xem lần thứ hai.

Liền có nói mình bên ngoài có việc, này đều chừng mấy ngày, ở không xuất hiện, chính mình sẽ ngỏm củ tỏi.

"Không có chuyện gì, thế giới này thời gian cùng ngoại giới chênh lệch gấp mấy lần đây! Bên ngoài cũng là quá khoảng một canh giờ!"

Này chẳng phải là thời gian gia tốc? Tốt như vậy a!

Ngày thứ tư. Ngoại giới hai canh giờ!

Tô Xán cùng Lâm Thạch hai tháng lại đang mù tán gấu!

Hô. . . .

Một luồng tiếng rít thanh âm chói tai trực tiếp chạy về phía Lâm Thạch sâu trong linh hồn. Này vẫn là nghe lên ở cực xa chỗ biểu hiện. Lâm Thạch hai tháng hầu như liền muốn hôn mê.

Tô Xán đúng là không có chuyện gì, nên này cũng đều không có địch tấn công, vẫn là cái gì. Hơn nữa chính mình mê tín phương thức!

Có thể Lâm Thạch bọn họ không chịu được a! Vỗ đầu một cái, phát tay một lồng ánh sáng quá khứ. Đem những thanh âm này che đậy.

Tô Xán đưa tay sờ qua cái kia chùm sáng. Một luồng đặc biệt dấu ấn tiếp thu trong này tin tức.

Bắt đầu cùng Lâm Thạch hai tháng chơi đùa thời gian, cười vẫn điệt ra trên mặt, trực tiếp bá một hồi lạnh lên.

Toàn bộ không gian đều cảm giác được cực hạn giống như lạnh giá. Mà ở vào trước mặt Lâm Thạch hai tháng may là bị cái kia cái lồng khí tách ra đến rồi. Bằng không, ngay lập tức, khả năng hãy cùng cõi đời này nói bye bye!

Nhưng cũng chẳng tốt đẹp gì. Đông đến run rẩy!

"Làm sao?" Nhìn thấy Tô Xán trên mặt tình chuyển bão táp! Lâm Thạch không khỏi hỏi!

Tô Xán lúc này mới cười cợt: "Không có chuyện gì, có điều ta phải đi xa nhà một chuyến. Sau đó không biết lúc nào tái kiến đây!"

Lâm Thạch nở nụ cười: "Sẽ rất nhanh!"

Có thể câu này rất nhanh, là thật nhiều năm sau đó. Sắp tới Lâm Thạch cũng không biết bao nhiêu năm mới gặp mặt.

Chỉ là gặp mặt thời gian tình cảnh, đặc biệt quen thuộc.

Đương nhiên, này đều là nói sau!

Có điều Tô Xán trước khi đi, cho Lâm Thạch một nhãn đồ vật. Hết thầy đặt ở trong nhãn của hắn.

"Nhớ kỹ, không tới bước ngoặt sinh tử, như vậy đồ vật không muốn dùng!" Tô Xán trịnh trọng việc nói với hắn như vậy đồ vật, còn lại đúng là không có nói như vậy.

Mà hai tháng cũng được một chút. Trong này dĩ nhiên có linh thú kiếp đan!

Chỉ có điều, hiện tại còn không cần mà thôi.

Tô Xán đem Lâm Thạch hai tháng đưa ra bên trong thế giới. Tìm một góc nhỏ thả ra. Tuy rằng có thể kiên cố, nhưng cũng không cái gì cần phải. Còn có Tô Xán nhắc nhở câu kia: Mau nhanh trở nên mạnh mẽ, không phải vậy, rất nhiều chuyện vật đều bảo vệ không được!

Lâm Thạch đứng là đắm chiêu!

Lâm Thạch trở lại Lâm phủ, thẳng đến Lâm Trung Thiên thư phòng, hai người ở bên trong nói cái gì, không có ai biết. Chỉ có điều sau đó Lưu gia tộc trưởng ở né qua mọi người tại mặt bên dưới, lại lần nữa đi tới Lâm gia.

Mà ở người khác hoàn toàn không biết chuyện tình huống, cái kia La Gia cũng có một chút mờ ám.

Có điều, này Thanh Phong thành lại có một cái trà dư tửu hậu Bát Quái việc. Lưu gia con trai trưởng Lưu bá ôn hòa La Gia La Nghị dĩ nhiên ở phong nguyệt lâu vì một tên nghệ nữ tranh giành tình nhân, ra tay đánh nhau! Chỉ có điều, đánh đánh, hai người cũng không thấy.

Sau đó, Thanh Phong thành luôn luôn biết điều La Gia cũng ở phát ra bản thân làm một trong bốn dòng họ lớn nhất nên có động tĩnh. Đối với những kia dương thịnh âm suy một ít phụ thuộc gia tộc, một đại bùng thêm đường, đánh một nhóm, kéo một nhóm. Trong này còn có Trần gia!

Chỉ là khiến người ta kinh ngạc chính là Thanh Phong thành đệ nhất gia tộc Trần gia cũng không có bất luận động tác gì. Liên gần nhất tới nay tuần tra đều miễn. Cảm giác lại như là đột nhiên không có phản chấn.

Vẫn là nói bọn họ đệ nhất cao thủ gặp sự cố? Không phải vậy sẽ không tùy ý La Gia đối xử như vậy a! Mà toàn bộ trong thành bách tính cũng là nghị luận không dứt!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84:: Hắn đều không có điên rồi sao?

Tại sao La Gia gần nhất dĩ nhiên như vậy đối với Trần gia, lẽ nào sắp thay người lãnh đạo rồi sao?

"Nghe nói không? La Gia ngày hôm qua lại đang phố lớn bên trên đánh chết một người!" Lâm Thanh Phong thành Bát Quái viên, Khang chém khăn cũng

coi như là Thanh Phong thành một kỳ hoa.

Lâm Khang gia dòng chính thành viên, tuy rằng Khang gia đều không có những Cự Vô Phách (Big Mac) đó gia tộc lớn, nhưng cũng rất có thể lực. Nhưng hần vô tâm gia tộc, liền yêu những này tiểu Bát Quái. Có thể hàng này dĩ nhiên cũng có thể đột phá đến cường thể năm tầng. Để rất nhiều người mở rộng tầm mắt. Nếu như vẫn luôn là ở thật lòng tu luyện, chẳng phải là hần so với toàn bộ Thanh Phong thành thiên tài còn ngu bài?

Cũng không phải như vậy, hần nói hần ăn qua như thế không biết tên thực vật, ăn sau khi, trực tiếp liền hôn mê năm ngày. Sau đó tu luyện lập tức từ cường thể hai tầng đến năm tầng sơ kỳ. Nhưng mặc kệ hần làm sao tu luyện, sau khi cũng là không có bất cứ động tĩnh gì. Hơn nữa này năm tầng lượng nước có chút lớn, dĩ nhiên cùng cường thể bốn tầng trung kỳ gần như.

Vì lẽ đó không có chuyện gì liền yêu thích Bát Quái. Này cùng Lâm Thạch gần như. Cũng đồng dạng là đồng bệnh tương liên, chỉ là Lâm Thạch không vận tốt như vậy. Vẫn ở cường thể một tầng trì trệ không tiến, hơn nữa cũng không có những kia linh vật để cho mình ăn. Lại đều không có mỗi lần ăn mỗi người ăn, hiệu quả cũng có thể không giống nhau. Có thể, người ăn thời điểm liền bạo thể cơ chứ?

Đương nhiên, Khang chém khản cũng đều không có đối với một ít tóc húi cua bách tính từng nói, tuy rằng có lúc cũng như vậy, nhưng tổng nói với bọn họ, quá đi phân. Người khác không nói, gia tộc mình còn muốn mặt mũi đây!

"Biết rồi, biết rồi, đây là người nói thứ hai mươi lăm khắp cả, ta nói Khang huynh, ta Khang đại ca a, người đến lúc đó xong chưa a, đều sắp lỗ tai lên kén!" Bên cạnh một tên béo chính đang trao trong tay đùi gà phàm ăn, nghe được hần này còn nói, phiê đô đô trên mặt về mặt nhìn Khang chém khản, chỉ còn ở trên mặt khắc lên vài chữ, đừng phiền ta ăn đồ ăn.

Mập mập này rõ ràng là lúc trước nói nhận thức Lâm Thạch Thôi gia Thôi Hữu Thanh! Mà Thôi gia gần nhất nhưng là chỉ nghe lệnh Lâm gia. Như vậy tin tức ngầm, bọn họ Thôi gia cũng đã sớm biết. Không phải vậy người tin tức không linh thông, làm sao này ở cái ăn thịt người trong thế giới tiếp tục sống đây!

Trừ phi người cường đại đến vô địch trình độ, hoặc là một mình người không đáng kể!

"Đúng đúng đúng, ta nói Khang huynh, có thể nói hay không điểm khác, nếu như còn nhắc tới cái này, xin thứ cho ta muốn đánh người ha! Ha ha!" Bên cạnh một ít gia tộc công tử bột nhàn không có chuyện gì, đi ra đi dạo, tăng cường một hồi tình bạn cũng là tất yếu.

Hơn nữa, cũng đều không có một mực chơi, mỗi người đều là có nhiệm vụ tại người. Ở thế cuộc không sáng láng tình huống, tìm hiểu một hồi đối với gia tộc tin tức hữu dụng, vẫn rất có cần phải, hơn nữa tuy rằng những người này đều không có gia tộc quyết sách người, nhưng cũng là có chút địa vị thành viên a! Giao hảo đều là không sai.

Đương nhiên, không ngừng Khang chém khản những con em gia tộc này lại nói, hơn nữa toàn bộ Thanh Phong thành người cũng là rất Bát Quái!

Nếu như La Gia đánh chết chính là bình dân biểu hiện, những người này cũng sẽ không như thế tẻ nhạt, nhưng chết người này nhưng là Trần gia. Tuy rằng chỉ là một nho nhỏ quản gia, nhưng mặc kệ lại tiểu, đánh chó cũng đến xem chủ nhân a! Tối thiểu đại biểu Trần gia mặt mũi a!

Đây chính là trong truyền thuyết 'Làm mất mặt' sao?

Đối với Trần gia có hảo cảm bình dân hầu như không có, hơn nữa bọn họ các loại tác phong, không biết tàn hại bao nhiêu người. Hơn nữa chết cái kia Phong bình luôn luôn không được, tuy rằng những người dân này không dám đánh pháo chúc mừng, nhưng ngầm hạ bên trong ăn mừng tổng không có sao chứ!

Đương nhiên, người không muốn quá xui xẻo, xui xẻo chết sớm!

Lúc trước chính là một có chút thể lực người, ở tù lâu uống rượu say nói Trần gia nói xấu, vừa lúc bị đi ngang qua Trần thị người nghe được, hậu quả cũng là không cần nói cũng biết!

Đối với La Gia người đánh chết Trần gia tiểu quản gia, Lâm Trung Thiên cùng Lưu Thiên Bẩm rất sớm phải đến tin tức. Hai cái đại lão nhìn phía dưới đến mật thư, hầu như làm như có cảm giác trong lòng hướng về đối phương địa bàn nhìn lại.

Đây đương nhiên là La Gia đầu nhận dạng mà thôi.

Đối với La Gia, tuy rằng không thể nào đối đầu, nhưng cũng đều không có rất phản cảm! Ở Trần gia phía sau phát cờ hò reo, nhưng ít ra đều không có thù phạm chính a, muốn lần này tới cửa một cước đem Trần gia đẩy xuống thần đàn, không phải vậy La Gia ngày nổi danh xa xa khó với.

Đương nhiên, nếu như bọn họ biết Lý Bất Phục tình huống lại là một mã sự! Bởi vì hắc La Gia hoàn toàn không biết có Hóa Chân Cảnh cao thủ là Trần gia hậu trưởng, chỉ ít ở này mấy cái thành là hậu trưởng, dù sao hắc thần giáo ngoài tầm tay với! Đương nhiên, cũng sợ bọn họ đối ý a, nếu như Trần gia lại tới một người Hóa Chân Cảnh, chẳng phải là chơi xong. Lớn như vậy gia đều là một cái thằng trên châu châu. Như vậy mới yên tâm!

Có thể kết quả này lại sẽ không giống, này La Gia không biết a! Hơn nữa Trần gia cũng sẽ không để cho La Gia biết đến. Bởi vì hắc thần giáo có thể hoàn toàn là cùng loài người phản lại!

Nếu như La Gia không quy hàng, làm Lưu hai nhà là sẽ không đem tin tức như thế nói cho La Gia, ai biết có phải là. Điệp a! Đương nhiên, lần này đầu nhận dạng, đúng là thật sự cùng Trần gia trở mặt, chỉ ít ở bề ngoài là.

Nhưng bất kể như thế nào, làm Lưu hai nhà cũng sẽ không nói cho chuyện này. Bởi vì sợ La Gia hối hận a! Vạn nhất sợ Trần gia còn có Hóa Chân Cảnh đây. Này phải trí chỗ chết mà yên tâm! La Gia nhiều như vậy năm đều không loại, hắc Lâm Trung Thiên có thể không thể nào tin được!

Cho tới Trần gia diệt, nói cũng là không còn tác dụng gì nữa.

Chuyện này, còn chỉ có Lâm Trung Thiên cùng Lưu Thiên Bẩm mấy vị biết. Dù sao linh khí cảnh phải biết. Bởi vì đó là người quyết định!

La Gia cũng là một cái trợ lực, có thể đem đối phương kéo đến trận doanh mình đến, này nhưng là ít đi rất nhiều áp lực.

Lâm Trung Thiên thâm ngâm một hồi. Hắc là hy vọng đường nào có thể đem Trần gia tiêu diệt a!

Đương nhiên, La Gia bên đường giết chết Trần gia tiểu quản gia việc, tự nhiên tin tức này cũng truyền tới Trần Lăng Thiên trong tai! Hắc tự nhiên biết can hệ trọng đại, không dám có bất kỳ dừng lại, trực tiếp đến Trần Uy Phong trạch viện!

Chỉ là vừa đi vào trong sân, nhất thời bị mất tình hình trước mắt giật mình.

Bởi quản Trứ Trần gia một đại sạp hàng sự, không có cần thiết cũng sẽ không tới Trần Uy Phong này, lão này nhưng là hi nộ vô thường! Ai không có việc gì tới tìm ngược đây! Ngược lại hắc là không muốn. Mấy cái khác linh khí cảnh trưởng lão, tự nhiên phải tới người đi thông báo.

Có thể chuyện này nhất định phải Trần Uy Phong phải biết a. Hơn nữa hấn trong lòng cũng không chắc chắn. Dù sao vên vện là lâm Lưu hai nhà, liền đầy đủ bọn họ uống một bình, bây giờ La Gia ở này then chốt thời gian, nhìn đáng đáp là muốn phản chiến đối mặt.

Nhiều như vậy linh khí cảnh, tự nhiên rất là đáng sợ, tuy rằng cái kia áo bào đen thượng sứ đại nhân không thể tùy tiện ra tay, nhưng nên có thể đánh giết những kia đại đâm đầu đi! Có thể giết chết một là một!

Cho tới La Gia làm phản, đặc biệt là để hấn cảm tức. Làm nhiều như vậy năm cầu nô tài, lại vẫn có thể cần chủ nhân một cái a! Chỉ cần thượng sứ ra tay, đều là chút tán sa!

Như vậy vừa đi vừa YY, đi tới tiểu viện thời gian, thực tại làm sợ.

Cái kia trong sân thường thường quý dị giống như chấp chồn tiểu Hắc thụ dĩ nhiên không gặp! Đây chính là Trần Uy Phong bàn giao hạ xuống, một chiếc lá cũng không thể động!

Nhưng là hiện tại chính là một cái hồ!

Mà cái này khanh còn đều không có để hấn kinh hãi, mà là bởi vì Trần Uy Phong hiện tại lại như là yên tĩnh kẻ điên! Đứng lặng ở nơi nào! Nhìn cái kia khanh ngây người!

Hơn nữa mặc quả thực. . . Không đành lòng nhìn thẳng!

"Lão này sẽ không là điên rồi sao!" Trần Lăng Thiên đều bị hấn đột nhiên xuất hiện ý nghĩ sợ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85:: 1 tự tin

Trần Uy Phong tự nhiên là không có phong, chẳng qua là ban đầu một khắc đó, quả thực chính là đến chết hấn có thể nhớ tới rõ ràng rành rành. Nhưng là mặt của đối phương không, nhưng mơ hồ đến hoàn toàn nhớ không rõ.

Liền ăn mặc đều là trống không, chỉ biết là là một người! Một. . Nói không được người!

Hơn nữa đang đối mặt người kia tình hình, lại như là lúc trước hấn tuổi nhỏ thời gian, gặp phải cái kia con yêu thú cấp một cảm giác. Thậm chí còn càng hơn một bậc! Hoàn toàn chính là tính mạng của chính mình bị đối phương không chế gắt gao!

Nếu như năm đó, không phải là bị một Trần gia trưởng lão thuận lợi cứu, sớm sẽ không có hiện tại ông tổ nhà họ Trần!

Hắn mặc dù đối với cây kia hắc thụ biểu thị cung kính rất nhiều, nhưng hắn cũng cảm thấy chỉ là một viên thụ mà thôi, nếu như đều không có thượng sư yêu cầu, hắn là không sẽ như thế nào! Bởi vì có người nói đều là mấy trăm năm thụ, vẫn cùng cái dinh đường không đầy đủ đáng về!

Chỉ là hơi có kính ý mà thôi, đều không có Lý Bất Phục không nói, mà là hắn cũng không biết tình huống cụ thể!

Nhưng chuyện này cũng không hề là Trần Uy Phong thất thần! Hơn nữa bởi vì thượng sư dĩ nhiên không gặp!

Không có bất kỳ tin tức, sống không thấy người, chết không thấy xác. Hơn nữa toàn bộ Thanh Phong thành có thể có uy hiếp đến hắn nhân vật sao?

Lẽ nào là lúc trước cái kia cướp đi Trần gia mật thất vây quanh đại năng? Có thể sẽ để ý sao? Nghĩ như vậy, hắn đúng là lo được lo mất lên.

Nếu như đều không có thượng sư trước tự nói với mình gọi hắn tới nay đi tìm hắn, hắn đều không dám xác định là xảy ra vấn đề rồi. Không có tin tức, tuy rằng có thể lâm thời quyết định muốn rời khỏi. Có thể ám hiệu cái gì đều không có a!

Thậm chí, Trần Uy Phong đều cảm thấy, thượng sư chưa từng ở cõi đời này từng tồn tại.

Hắn đương nhiên sẽ không biết, Tô Xán ra tay, hơn nữa là thân thể cùng linh hồn đồng thời biến mất.

Hắn chỉ là cảm giác được muốn có chuyện! Không nghĩ tới dĩ nhiên như vậy! Tuy rằng tám chín phần mười, nhưng không thấy trước thi thể, vẫn có một tia hi vọng.

Hơn nữa nếu như đối phương vừa chết, muốn lấy được càng to lớn hơn địa vị cùng tài nguyên, sẽ không có dẫn tiễn người! Không làm được lại sẽ có người tới đón! Mà chính mình cho đối phương chỗ tốt, ngầm lại đều đau lòng a!

Tìm tới tìm lui, tư trước muốn đi, như vậy Lạp Tháp đáng đáp vừa lúc bị Trần Lăng Thiên nhìn trong mắt!

"Lão tổ tông, lão tổ tông. . ." Xem thấy đối phương đã lâu đều không phản ứng, Trần Lăng Thiên tự nhiên còn tưởng rằng lão tổ tông nghĩ chuyện đi tới, nếu như đánh gãy hắn dòng suy nghĩ, chính mình có thể sẽ có nguy hiểm đến tính mạng. Nhưng đối phương quá khứ hơn nửa giờ, dĩ nhiên không có bất kỳ phản ứng nào, hắn đương nhiên phải thăm dò một hồi đi!

Mà đang suy nghĩ sự Trần Uy Phong tự nhiên cũng biết chính mình tộc trưởng đến rồi. Nhưng là cũng không có dự định phản ứng! Không rảnh.

Có thể khước mắt một 瞥, cũng phát hiện trong mắt đối phương sát huyết.

"Tộc trưởng a, chuyện gì không thể ngày mai lại nói?" Trần Uy Phong khinh nhàn nhạt âm thanh truyền ở Trần Lăng Thiên trong tai, lại như là đánh lời. Hơn nữa nhìn đối phương về mặt, nếu như mình trả lời không cho hắn thoả mãn, vậy coi như nguy rồi!

"Lão tổ tông, ra đại sự, La Gia làm phản!"

"Cái gì?" Trần Uy Phong cũng sợ hết hồn, này mẹ kiếp là nhà đột còn gặp mưa sao? Liền La Gia cũng dám làm như vậy. Đây là hoàn toàn đang gây hấn với chính mình Trần gia quyền uy a!

Nếu như thượng sứ còn ở đây, chính mình sao lại như vậy, nhưng dù cho thượng sứ không ở, cũng đều không có bọn họ làm la Luru gia có thể khiêu chiến. Liên để hấn nhảy nhót mấy ngày đi!

Không đợi Trần Lăng Thiên tiếp nhận thoại tra, hấn lại mở miệng nói!

"Tộc trưởng a, chuyện nhỏ này liền đem ngươi làm sợ? Biểu hiện của ngươi để ta có hơi thất vọng a!" Hấn đương nhiên phải nói sang chuyện khác, ; để che dấu chính mình giật mình a!

"Lão gia hoá, chính mình còn đều không có như thế!" Trần Lăng Thiên chỉ có thể ở trong lòng thầm mắng đối phương, có thể ở bề ngoài nhất định phải làm ra một bộ khiêm tốn thụ giáo đáng vẻ! Lão này không chỉ có ích kỷ, độ lượng cũng rất nhỏ!

"Lão tổ tông, Lăng Thiên thụ giáo, chỉ là vừa nghĩ tới La Gia phản bội cho tới không có quá nhiều cân nhắc, để lão tổ tông nhọc lòng! Hơn nữa thượng sứ ở đây, những người này đều có điều là thu sau châu châu, không đáng nhắc tới!"

Đáng tiếc không tìm được thượng sứ.

"Lăng Thiên, ngươi cầm phong thư này, đi tìm người kia đi. Đối phương không đã sớm muốn vào đến Thanh Phong thành đến sao, ta tuy rằng không thể để cho thế lực toàn bộ đi vào, nhưng ít ra có một cái thang để hấn uống! Hơn nữa bảo đảm đại bổ!" Trần Uy Phong quay về trước mặt còn ở sững sờ Trần Lăng Thiên nói đến.

Trần Lăng Thiên vừa biết được thượng sứ không gặp tin tức, hầu như như trời sập giống như vậy, bản thân liền cùng làm Luru hai nhà cách biệt không xa, mà La Gia phản bội cũng khiến thế cuộc trong sáng hóa! Tự nhiên là chó cắn áo rách! Mà này Thanh Phong thành cuộc chiến, bắt buộc phải làm.

Nếu Trần gia gây sự, vậy dĩ nhiên đến ứng đối a!

Như vậy Trần gia còn có thể thắng sao, trong lòng cũng là hoàn toàn không chắc chắn, đều không có Trần gia không có bí mật thế lực, có thể chính mình có, mọi người khác tộc người đều là kẻ ngu si sao, đều khẳng định có không muốn người biết thế lực a!

Tự nhiên cũng không có ưu thế, hơn nữa khả năng vẫn còn nhược thế! Dù sao làm Luru là ba gia trung kỳ tộc lão, kiềm chế lại Trần Uy Phong, mặc dù đối phương không thể chiếm thượng phong, nhưng ít ra còn có thể kiềm chế a. Mà chính mình Trần gia ba cái linh khí cảnh, có thể cùng ba gia nhiều như vậy bây, tám cái linh khí cảnh muốn so sánh với sao, hơn nữa như Thẩm gia cùng một ít nhị lưu thế lực, cũng là có một khoảng chừng : trái phải linh khí cảnh.

Trần gia có thể không có bao nhiêu minh hữu! Sẽ vì bọn họ đi liều mạng!

Một cách tự nhiên cũng là hai mắt sững sờ a! Biết bị Trần Uy Phong quát, mới bắt đầu tỉnh lại. Tiếp nhận Trần Uy Phong Lâm thạch viết thư tín!

Mà trong thư chỉ viết một chữ! Vậy thì là "Chuẩn" tự.

Cái kia gia thế lực, không phải là kẻ tốt lành gì. Có thể hiện tại là Trần gia cần phải minh hữu. Mà đối phương gia nhập, khả khả, Trần Lăng Thiên nhất thời mừng rỡ!

Có thể vừa nhìn thấy lão tổ dĩ nhiên nên tính là có việc cầu người gia, nhưng chỉ là ngao mạn viết một chữ, này chẳng phải là không đưa cho người kia mặt mũi?

Quên đi, lão tổ nên có hấn dự định. Chính mình cũng không thể không có mất đi hỏi nguyên nhân!

Có một số việc, là gạt hấn, dù sao hấn cũng mới lên vị không lâu a!

"Lão tổ, vậy ta xin được cáo lui trước a!"

"Đi thôi!" Trần Uy Phong phát phát tay, cũng không có lại đi muốn chuyện khác, xoay người hướng về phòng của mình đi đến.

Mà Trần Lăng Thiên tự nhiên không dám cũng không muốn ở này dừng lại, dù sao Trần gia hiện tại tràn ngập nguy cơ. Một khi Trần gia thất bại, không nói không thể lại hưởng thụ Trần gia tài nguyên, hơn nữa cũng mất đi quyền lực. Nhưng chủ yếu nhất chính là có thể không có thể sống sót, hầu như tính là linh!

Ngay ở Trần Lăng Thiên phái người đi chỗ đó cái thế lực thời điểm.

Lâm gia hậu viện cấm địa. Đương nhiên, đều không có cùng Trần gia bình thường mọi người đều biết cấm địa, mà là chỉ giới hạn ở một ít tin tưởng được cao tầng mới hiểu được địa phương.

Chỉ là qua nhiều năm như vậy, không thiếu có ăn cây táo rào cây sung người. Mới tình cờ bị ngoại giới thăm dò, lập tức mới chậm rãi bị người biết rõ mà thôi.

Nhưng là vẫn tính được là là người sống chớ vào! Hơn nữa, không có ai dẫn dắt, hoàn toàn chính là đầu óc mơ hồ.

Mà chốn cấm địa này, rõ ràng là một nằm ở bí mật chân núi chi xuống núi động. Nếu như không có người dẫn dắt, là không thể dễ dàng phát hiện.

Lúc này, cấm địa ngoại lai bốn người!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86:: Vào núi động

Người này rõ ràng là Lâm Trung Thiên cùng ba vị linh khí cảnh Lâm gia Thủ Hộ giả. Mà mục đích tới nơi này tự nhiên là tiến vào cấm địa a!

Lâm Trung Thiên trước sau nhìn mấy lần, cũng xác nhận chu vi xác thực không có ai.

Lâm Tinh Tề gạt đầu ra hiệu, hắn cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào, nếu như có thể né qua tai mắt của hắn, trừ phi là cảnh giới tối thiểu là Hóa Chân Cảnh, nếu không chính là linh khí cảnh bên trong có chuyên môn che dấu hơi thở công pháp! Nhưng là như vậy tỷ lệ cao sao?

Vài lần trắc trở, Lâm Trung Thiên hướng đi một bí mật núi đá bên cạnh, hướng về một nhỏ bé địa phương nhẹ nhàng sờ soạng một hồi.

"Xì xì xì . ." Một trận tiếng động rất nhỏ thanh truyền vào trong tai của mọi người, đương nhiên những người này đều không cảm thấy kinh ngạc. Liên như thế thẳng tắp đứng ở chỗ này.

Nếu như đều không có thật sự tồn ở đây, ai sẽ nghĩ tới đây dĩ nhiên có một hang núi. Hơn nữa đều không có thật sự chỉ là sờ một chút, mà là có đặc biệt phương pháp. Không phải vậy tính thể nào trên là cấm địa a!

Còn đối với trước mặt sơn động một chút nhìn lại, hầu như đều là đen thui một mảnh. Mà nương theo gió nhẹ tia vang vọng, lại có vẻ đặc biệt quý dị.

"Trung thiên, phía trước dẫn đường đi!" Đương nhiên, đây là thuộc về Lâm gia địa phương của chính mình, sao lại có bất kỳ sợ. Coi như là có một ít cơ quan, nhưng là nơi này mấy người đều biết a!

"Là (vâng, đứng) tộc lão!" Lâm Trung Thiên theo tiếng, vội vã hướng đi trước dẫn đường. Mà cái khác ba người đều theo vào. Mà liền ở tại bọn hắn vừa đi vào không lâu, này đạo sơn môn liền đóng lên.

Mà đóng cửa trong nháy mắt, toàn bộ sơn động liền lượng thành một mảnh. Rõ ràng là Lâm Trung Thiên đề lại sơn động một cái nào đó cái cơ quan nhỏ trên cửa ngầm. Làm cho một ít chiếu sáng dụng cụ lượng lên.

Có thể ngay trong nháy mắt này, Lâm Tinh Tề hét lớn một tiếng: "Người nào ở nơi đó!"

Còn lại ba người vừa nghe, giật mình. Vẫn còn có người đi theo chính mình mặt sau sao?

"Còn không ra, là muốn ta xin người đi ra sao?" Lâm Tinh Tề tin tưởng cảm giác của chính mình không có sai, vừa thật sự có người ở?

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, đều phát hiện trong đôi mắt xác nhận. Bọn họ cũng phát hiện đối phương tồn tại. Nhưng là người kia gọn sóng lực không cao, nhưng có thể đi theo chính mình mặt sau, chẳng phải là?

Người này chính mình là Lâm Thạch, hắn là tề nhạ chạy khắp nơi, nhìn thấy có người dĩ nhiên lén lút chạy đến một chỗ, bắt đầu cho rằng vẫn là ai đó, toại mà chui xuống đất theo bọn họ, không nghĩ tới là gia tộc các trưởng lão cùng phụ thân.

Có thể ngược lại vừa nghĩ, chui xuống đất đều đặn, ngược lại đều lắng phỉ số lần, đơn giản liền đến cùng.

Cùng sau khi đi vào, đi ra ngay lập tức liền bị phát hiện. Mặc dù mình còn có thể bỏ chạy, nhưng là miễn cho gia tộc các trưởng bối nghi thần nghi quỷ, quấy rầy kế hoạch của bọn họ. Vì lẽ đó thì có trước đây một màn.

Lâm Thạch chính hai tay xấu hổ nhìn mấy người, mà đối phương cũng dở khóc dở cười nhìn Lâm Thạch. Lâm Trung Thiên nhưng hướng về Lâm Thạch đi tới, dự định bám vào lỗ tai của hắn, nhĩ đề mệnh diện một phen!

Cho tới làm sao theo đến, Lâm Thạch tự nhiên hàm hồ quá khứ, mà Lâm Tinh Tề nhìn mình tôn tử, cũng không có bào căn vấn đề, mặc dù biết tiểu tử này khẳng định có bí mật gì, nhưng hắn không nói, thì thôi. Dù sao hắn cũng đối với gia tộc có công.

Mà lần này đến, hắn cũng không tính sai. Nếu đến rồi, hãy cùng đi!

Lâm Thạch đương nhiên rất vui mừng một cái gia gia trường gia gia ngắn. Đương nhiên, này ba cái ông lão. Lâm Trung Thiên nơi đó, nhưng là không có cần thiết lấy lòng. Dù sao, cha của chính mình mà!

Nếu như vậy, Lâm Thạch đương nhiên cũng không đáng kể, hai tháng cũng làm bộ từ Lâm Thạch trong túi tiền bỏ đi ra. Trục tiếp nhảy đến Lâm Thạch trên bả vai.

Lâm Tinh Tề bọn họ đúng là không hề nói gì. Chỉ là không được dấu vết nhắc nhở hắn, không muốn mê muội mất cả ý chí.

Hai tháng vừa nghe, chỉ mấy lần, liền bị Lâm Thạch nắm chân nhỏ, nhất thời yên tĩnh lại. Chỉ là có chút tức giận nhìn Lâm Thạch.

"Gia gia, chúng ta đi nơi nào nha!"

"Tiểu hài tử chó xen mồm, theo đến chính là!" Không đợi Lâm Tinh Tề lên tiếng, Lâm Trung Thiên đứng là mở miệng. Có điều kết cục chính là cá lớn nuốt cá bé, cá nhỏ ăn con tôm! Làm Lâm Trung Thiên bên trong ở ngoài đều không có người! Dĩ nhiên là mặc kệ hắn.

Đại khái đông đi tây đi, cũng gần có nửa canh giờ. Hơn nữa có nhiều chỗ bị Lâm Tinh Tề điểm danh không muốn đi chạm. Các loại cơ quan. Các loại đường nổi.

Mà đi tới một phân nhánh cửa động thời gian. Đội ngũ này cuối cùng cũng coi như là nghe đi. Mà Lâm Thạch cũng phát hiện, nơi này thiên địa linh khí so với ngoại giới muốn nồng nặc rất nhiều. Gần như so với chính mình chỗ tốt nhất chỗ tu luyện, còn mạnh hơn ba phần!

Lâm Thạch liếc mắt nhìn Lâm Tinh Tề, tuy rằng cũng không hề nói gì, nhưng nghi vấn vẫn là đều biết. Có như thế chỗ tốt, tại sao không cho gia tộc người tu luyện đây, dù cho có chút khả năng bán đi gia tộc, nhưng phần lớn vẫn là trung với gia tộc a.

"Bởi vì nơi này thiên địa linh khí, không chịu nổi quy mô lớn tiêu hao. Cũng đều không có ngoại giới như vậy cuộn cuộn không ngừng. Nơi này tiêu hao quá nhiều, nhất định phải trải qua thật nhiều năm mới có thể có khôi phục! Vì lẽ đó, nơi này cũng không thể quy mô lớn sử dụng. Mà người cùng Lâm Bắc Lâm Đông, còn có một cơ hội có thể tới nơi này tu luyện!"

"Ồ, ta làm sao không biết?" Lâm Thạch có thể không nghe nói còn có này chuyện tốt đây!

"Còn đều không có lúc trước người cùng giống như bị điên, vừa thắng thi đấu, liền ở trên đài la to. Vì lẽ đó, đến nay không nói cho người, mà hiện tại bận bịu lên, cũng là không có người!" Lâm Trung Thiên đúng là bị hắn khí bất tỉnh, tiểu tử này lẽ nào đều không ghi việc sao, chính mình con lớn nhất đã sớm ở này tu luyện một ngày. Hơn nữa là linh khí cực kỳ nồng nặc nơi. Còn Lâm Bắc, nhưng là cùng gia tộc đối lấy một quyền võ kỹ.

"Được rồi, ta không ẩn tượng." Hắn đều chơi có điều đến, ai còn quản cái này, coi như là lại chỗ tốt, có thể cho mình bao nhiêu kinh nghiệm tu luyện trị đây? Còn không bằng. . . Ngạch!

Lâm Thạch nhìn thấy một lát sau, gia gia của chính mình còn không dự định đi, sẽ ở đó nhắc tới cái gì! Đang định hỏi một chút cha của chính mình thời gian.

"Àm âm âm!"

Cái kia xem ra phân nhánh giao lộ nơi bình thường, nhưng thoáng hiện một đạo đá tảng. Ngăn cản vừa mắt thường nhìn thấy một giao lộ! Mà này hiện tại còn sót lại một giao lộ, cũng đều không có vừa nhìn thấy cái kia. Mà là xem ra như trong phim ảnh nhanh chóng chuyển đổi đường hầm không gian. Đen kịt như mực.

"Đi thôi!" Lâm Tinh Tề đành chỉ đọc chú ngữ bình thường động tác, nhẹ nhàng nói một tiếng. Có điều quay đầu lại nói với Lâm Thạch lên nguyên nhân.

Nguyên lai vừa cái kia hai cái giao lộ đều là tuyệt lộ, cơ quan bên trong, bắt đầu cũng chỉ có thể giết chết cường thể cảnh. Mà càng chạy càng xa, liền có thể đánh giết linh khí cảnh, thậm chí có chút xui xẻo Hóa Chân Cảnh, cũng có thể tào độc thủ.

Nơi này không có ai dẫn dắt, là hầu như không thể thông qua, mà cuối cùng phần cuối cũng chết ngõ. Trừ phi người có thể mạn lực phá giải này mê trận.

Đúng, chính là mê trận. Nhưng cũng có rất chân thực. Chân thực chính là cơ quan, hư huyền chính là đường nói!

Ngăn chặn tò mò trong lòng, theo Lâm Tinh Tề đi vào màu đen trong thông đạo. Mà còn lại ba người cũng cùng nhau tiến vào. Cũng không có quan tâm cái gì bởi phận xếp thứ tự.

Đại khái đi rồi mấy phút. Liền nhìn thấy một ánh sáng cực kỳ địa phương!

Một trận gió mát phát phơ thổi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87:: Thật nhiều Quy Nguyên cảnh a!

Lâm Thạch mị ở con mắt. Tuy rằng một sát na liền khôi phục bình thường. Dù sao người đi hắc ám đường nói, người sẽ bản năng tính động tác.

"Oa! Thật là đẹp địa phương a!" Lâm Thạch không phải là không có gặp kiếp trước bên trong đủ loại, hình thù kỳ quái phong cảnh. Có điều này dị thể đến lần thứ nhất, thực tại để hắn tương đương kinh diễm!

Xông tới mặt chính là một luồng Thanh Phong lướt nhẹ qua mặt. Mà khiến người ta kinh ngạc nhưng là trong này dĩ nhiên có hoa bụi cỏ sinh. Mà ánh sáng chỗ, cũng không thể so ngoại giới gần như. Mà linh khí mức độ đậm đặc, nhưng là ngoại giới gấp mấy lần có thừa. Hơn nữa địa phương cũng thực tại rất lớn, có tới kiếp trước một sân đá banh lớn như vậy địa phương. Thậm chí cũng có thể nhìn thấy một gian kỳ lạ nhà lá.

Lâm Thạch đều cảm giác được phát trong cơ thể mình thân. Ngâm tiếng. Đây chưa thoải mái!

Hai tháng trực tiếp từ Lâm Thạch trên bả vai nhảy xuống. Mà cha của chính mình nhìn thấy, cũng chưa ngăn cản, nói rõ nơi này nên đều là an toàn. Vì lẽ đó cũng là mặc nó đi được rồi.

Mấy người ngay ở đây nhìn, không lâu lắm, liền nhìn thấy một người khấn cầm chậm chậm chạy tới. Từng cái cúi chào quá. Mà nhìn thấy Lâm Thạch thời điểm, đứng là sững sờ một chút, lập tức hai mắt phát sáng nhìn Lâm Thạch.

Chỉ thấy đối phương phát sinh như thú hồng giống như hưng phấn."Lâm Thạch thiếu gia!"

Lâm Thạch không khỏi run rẩy một cái! Vội vàng rút ra đối phương nắm chặt tay!

Lâm Trung Thiên nhìn thấy, không khỏi lắc lắc đầu, trong lòng cười nói, tiểu tử này cũng có sợ a!

Người này tên là Lâm Phong, năm nay bốn mươi có thừa. Chính là cùng Lâm Trung Thiên đồng lứa làm gia con cháu, chỉ là bởi vì là bàng chi, địa vị cái gì đều so với kém rất nhiều. Hơn nữa đây là ba ăn vào ở ngoài. Nhưng cũng là Lâm gia người a. Dù sao cũng hơn người ngoài thân thiết đi. Hơn nữa là Lâm gia một trong sản nghiệp tiểu đầu mục.

Mà trên mặt cung kính, là chân thực. Cũng không có bất kỳ giả tạo.

Thoáng nói rồi một hồi tình huống, Lâm Phong liền dẫn Lâm Thạch bọn họ đi tới cái nào nhà lá bên trong. Lần lượt ngồi xuống. Đương nhiên, Lâm Thạch cùng Lâm Phong vốn là là đứng. Nhưng Lâm Tinh Tề mở miệng, người trưởng giả này tứ không dám từ. Đến tọa!

"Lão nhị, chuyện này là người sắp xếp, người tới nói xuống tình huống cụ thể đi!"

Hai trưởng lão Lâm Tinh Sở vừa nghe, liền đứng lên.

"Từ khi Tiểu Thạch cho trung thiên những đan dược kia, mà ta đã trước tiên, ứng đại ca cùng tộc lão yêu cầu, ta phái lão lục cùng trung tín đi tìm một chút tin tưởng được gia tộc con cháu đi tới bốn gia. Sự tình sau khi, những người này cũng lấy ra một chút, đi tới nơi này. Chờ chút liền biết tình huống."

Lâm Tinh Sở vẫn là rất vui vẻ, chuyện này chính mình cũng làm trọng coi. Đồng thời cũng là làm công và tư rõ ràng, chỉ có tư chất người được, tin được, mặc kệ người là Lâm gia bốn gia ngũ phục vẫn là ba phục bên trong, giống nhau đối xử bình đẳng!

Mà những người này cũng coi như là chính mình tuyển chọn tỉ mỉ, lần này chính là nghiệm chứng thành quả thời điểm.

Mà cái này lão lục, nhưng là Lâm gia luyện đan trưởng lão, khống chế Lâm gia thành đông đường phổ phùng cái kia chân đan các. Tuy rằng chỉ là Quy Nguyên sơ kỳ, nhưng địa vị thực tại cao. Sẽ không bởi vì Lâm Thạch biết luyện đan, mà địa vị giảm xuống.

Mà Lâm Trung Tín, nhưng là con trai của hắn, hắn có thể không tin được sao, đứa con trai này, xưng tên cứng nhắc, không đúng vậy sẽ không trấn thủ Lâm gia luyện khí các, hơn nữa cũng sẽ không luyện khí trên hơi có thành tựu. Có lúc thẳng thắn cũng rất tốt đẹp.

Lâm Phong vừa nghe, cũng cười cợt, hoàn toàn không nghĩ tới lúc trước dĩ nhiên có chuyện tốt như vậy chờ đợi mình, hắn cũng đã chính mình sẽ ở cường thể cảnh bên trong dừng lại đây.

Nghĩ tới đây, hắn thoáng cảm nắm đấm, cảm giác được trong cơ thể mạnh mẽ nguyên khí, hắn vẫn là như ở trong mơ. Mà nhìn về phía Lâm Thạch trong ánh mắt, có thể nào không tràn ngập cảm kích đây. Đương nhiên, phía trước những người này đều là giống nhau muốn cảm tạ. Có điều đều không có hiện tại.

Hắn rất có ánh mắt tiếp nhận thoải tra.

"Tộc lão, trưởng lão, còn có tộc trưởng, tại hạ đi đầu bọn họ một bước, trước tiên đột phá. Mà cái khác mấy người, còn đang trong quá trình tiến hành, có điều theo ta thấy, thời gian gần đủ rồi. Chờ chút là tốt rồi!"

Lâm Tinh Tề đương nhiên vẫn có chút kiên trì, nhân vì cái này gọi Lâm Phong vừa ra tới, cũng cảm giác được địa phương khí tức thay đổi. Điều không có muốn cường thể cảnh. Đây hoàn toàn chính là người của hai thế giới. Cường thể cảnh, nói để nghe một chút, chính là một số võ giả. Mới ra đời tu giả, mà quy nguyên cảnh thì lại xem như là chân chính người tu hành.

Dù sao, không vào Quy Nguyên, người vĩnh viễn sẽ không có tuổi thọ tăng cường cơ hội.

Thời gian trôi qua một phút khoảng chừng : trái phải, hai tháng hàng này qua lại mấy lần. Đương nhiên, Lâm Phong xem về mặt của nó đều không tự nhiên. Hắn tự nhiên biết, này chuột miệng bên cạnh một cây cỏ, nhưng là giá trị rất cao thảo dược. Là luyện chế Tây Tựu Đan phụ dược một trong. Nhưng lại bị đối phương trâu gặm mẫu đơn.

Nếu như đều không có nhìn thấy những đại nhân vật này đều không nói gì, hoặc là biểu đạt một luồng chán ghét tình. Hắn sẽ ngay lập tức đánh chết nó, đến thử xem chính mình còn chưa sử dụng Quy Nguyên cảnh sức mạnh.

Không chờ hắn lại tiếp tục xem hai tháng, đột nhiên, hét dài một tiếng truyền vào trong tai, nhưng là không kịp hưng phấn, liền tiếp vang lên điên cuồng gào thét thanh.

Trải qua chuyện như vậy người, tự nhiên biết là phát sinh cái gì.

Mà Lâm Tinh Tề bọn họ trên khuôn mặt già nua cũng là sắc mặt vui mừng liên tục. Nói thật, có thể ở đây sao trọng yếu thời kì, có thể có nguồn sức mạnh này gia nhập, rất lớn giải quyết cao cấp sức chiến đấu không đủ vấn đề.

Thêm một cái là một.

Mà có mấy người sẽ hỏi, như vậy trường tiếng khóc sẽ không quấy rối đến người khác đột phá sao, người nơi này nên đều là sát bên không xa.

Lâm Tinh Sở đương nhiên sẽ không phạm sai lầm như vậy, hơn nữa, nơi này bị Lâm gia kinh doanh nhiều năm như vậy. Nếu cơ quan đều nằm dày đặc, như vậy có trận pháp tồn tại, tự nhiên đều không có chuyện ghé thăm gì a!

Mà những người kia dùng Lâm Thạch tặng cho Quy Nguyên Đan thời gian, vị trí động phủ, đều là có cách âm trận. Nhưng cũng là đơn hướng cách âm, có thể ra không thể vào. Vì lẽ đó Lâm Tinh Tề bọn họ có thể nghe được, mà những người khác liền không thể nghe đến. Để tránh khỏi xuất hiện công pháp phản phệ bị kích! Đương nhiên, còn có một chút ổn định trận pháp. Tránh khỏi chấn động!

Trường tiếng khóc, có tới năm phút đồng hồ. Mà Lâm Tinh Sở trên mặt sắc mặt vui mừng càng ngày càng đậm. Nếu như vậy, nói rõ quyết định của hắn là thật là khá.

Lúc này, nhà tranh ở ngoài đi vào hai người, rõ ràng là Lâm Tinh Thổ cùng Lâm Trung Tín. Bọn họ vừa ở những địa phương kia ổn định tình huống, chỉ lo có bất luận ảnh hưởng gì. Tự nhiên, Lâm Tinh Tề bọn họ vừa tiến đến liền biết rồi, vì lẽ đó phái Lâm Phong quá đi tiếp đãi.

Lâm Tinh Sở cũng biết những người kia cần một ít thời gian, mà hắn có khả năng phát huy tác dụng, đã không tồn tại. Vì lẽ đó mang theo Lâm Trung Tín hướng về nhà tranh báo hi tới. Đây hoàn toàn chính là chuyện chắc như đinh đóng cột mà!

Bọn họ tự nhiên có công, ngẫm lại đều cảm thấy nhiệt huyết sôi trào a, trong Lâm gia hưng thời gian, làm công hiến. Mặc kệ như thế nào, bọn họ đủ để tên lưu gia phả. công rất lớn!

Trên mặt bọn họ sắc mặt vui mừng nồng nặc, Lâm Tinh Tề bọn họ hà không phải là đây. Mà nhìn về phía Lâm Thạch thời điểm, trong mắt yêu thích tình lộ rõ trên mặt.

Những kia chân đan các cái gọi là trấn các chi bảo, hạ phẩm Quy Nguyên Đan, nói thật, cùng Lâm Thạch tặng cho hạ phẩm, hoàn toàn là hai cấp bậc. Hắn cho hạ phẩm, so với trung phẩm cũng gần như chạy đi đâu.

Mà chính mình hạ phẩm, tỷ lệ thành công cao bao nhiêu, đồ vật đất cỡ nào. Hắn nhưng là biết đến. Lúc trước cũng không chỉ như vậy mấy viên. Cái khác đều là dùng cho cho tộc nhân đột phá.

Có thể tình huống thực tế đây, chính mình tổn thất một gia tộc thiên tài con cháu. Đương nhiên, tình huống như thế không nhiều, dù sao ai sẽ đi thật sự dựa vào đan dược đột phá đây, nếu như đều không có tình huống nghiêm túc, làm sao cam lòng đây. Hơn nữa còn có ba cái tư chất khá cao hậu bối.

Này tác dụng phụ quá to lớn, đại bốn người kia, hai cái bạo thể mà chết, hai cái còn ở si ngốc bên trong. Lần này sử dụng đan dược, hà không phải là một lần đánh bạc đây?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88:: Thật nhiều Quy Nguyên cảnh a!

Bất quá lần này hiệu quả, nên rất tốt. Mà cái kia cung cấp đan dược người, là cháu mình là tốt rồi đi! Có điều ngược lại vừa nghĩ, chính mình lớn tuổi như thế, còn đi tranh cái gì công lợi tâm sao. Chỉ cần là Lâm gia người là được.

Có điều lão lục cũng phải gọi hắn cùng tên tiểu tử này học một ít. Một môn nhiều thầy luyện đan, tổng đều không có chỗ hỏng, hơn nữa tiểu tử này phẩm chất tốt như vậy, tin tưởng lão lục sẽ thích nghe ngóng đi!

Còn không chờ hắn muốn đầy đủ thời gian, thì có một đám người ở lâm trung dương dẫn dắt đi đi vào nhà tranh, nhất thời này bản thân liền không lớn địa phương, trong nháy mắt chen chúc lên. Mà những người này trên mặt che kín che giấu không được sắc mặt vui mừng.

Lâm trung dương chính là Lâm Nam chi phụ, Đại trưởng lão lâm chân thành con trai, lúc trước cũng là bởi vì hấn tư chất không cao, vì lẽ đó chết rồi tranh làm tộc trưởng chi tâm. Có điều hấn lại kém cỏi, ở gia tộc tài nguyên chồng chất xuống, mà để hấn đạt đến cường thể mười tầng cách nguyên kỳ. Vì lẽ đó lần này đều là nhân vì là cha mình thiện mặt, mới được tiêu chuẩn, mà hấn cũng không phụ sự mong đợi của mọi người!

Suy nghĩ một chút đều là rất kích động đây!

Ở đây cũng đều không có biện pháp, hơn nữa bọn họ hiện tại khẳng định muốn thử một chút sức mạnh của chính mình đi.

Lâm Tinh Tề vung tay lên: "Bên ngoài đi!" Mọi người đồng ý.

Mà bọn họ cũng tới đến một chỗ trọ trú nơi, nơi đây cũng không hề gieo trồng bất kỳ linh thảo. Hơn nữa chu vi còn có thật nhiều bệ đá gia cố. Đợi được mọi người sắp xếp thật sau khi.

Lâm Tinh Tề từng cái nhìn quét trước mặt lâm gia con cháu. Tiến vào mười vị cường thể mười tầng lâm gia con cháu, hiện tại hết thấy ở đây. Mặc kệ là lâm trung dương, vẫn là Lâm Phong, từng cái từng cái trên mặt tràn trề nụ cười.

Như vậy chẳng phải là. . .

Lâm Tinh Tề mấy lão già nhìn lẫn nhau một hồi, nhìn thấy lẫn nhau trong mắt kinh hi cùng nghi hoặc! Kinh hi chính là nhìn dáng dấp đều là đột phá thành công, như vậy nghi hoặc chính là làm sao có khả năng đột phá suất như thế cao? Trăm phần trăm?

Còn đến không kịp hỏi dò, lâm trung dương đứng dậy.

"Lâm trung dương, Quy Nguyên cảnh sơ kỳ. 250 ngưu lực lượng." Hồi lùi một bước.

"Lâm Phong, Quy Nguyên cảnh sơ kỳ, 230 ngưu lực lượng." Đồng dạng thoái vị.

"Lâm Khang sinh, Quy Nguyên cảnh sơ kỳ, 240 ngưu lực lượng."

... .

"Lâm Khang đến, Quy Nguyên cảnh sơ kỳ, 241 ngưu lực lượng. . ."

Không nhiều không ít, mười cái toàn bộ đến đủ. Hơn nữa bên trong thân thể toả ra chấn động mãnh liệt, làm sao có khả năng sẽ lừa dối người đâu. Như vậy nếu như vậy, Lâm gia chẳng phải là có hai mươi Quy Nguyên cảnh. Mà Trần gia mới mười cái, đầy đủ nhiều gấp đôi.

Nếu như đều không có dược liệu thiếu, hơn nữa không thể một mực lấy ra, để tránh khỏi có thể lực lớn đỏ mắt, Lâm gia như vậy nhất định sẽ phát triển trở thành thế lực lớn. Không, hiện tại liền nên tính là Thanh Phong thành đệ nhất gia tộc. Đương nhiên, Trần gia đã không quên đi thôi!

Nhìn về phía Lâm Thạch trong ánh mắt, tràn ngập hiên lành. Mà phía trước những này vừa đột phá Lâm gia người, nhưng là lòng cảm kích, lộ rõ trên

mặt. Bọn họ khẳng định coi chính mình sẽ ở cường thế cảnh bên trong từ trần. Mà hiện ở đây, không chỉ có quyền lên tiếng tăng mạnh, hơn nữa đối với với mình ở riêng rất là trọng yếu.

Chuyện sau đó, khẳng định là thử xem bản lĩnh của chính mình, Lâm Thạch cũng không phải yêu thích dính líu, mà Lâm Trung Thiên cũng coi như là lần thứ nhất không miễn cưỡng hẳn. Thoáng thông báo một chút, ngay ở Lâm Tinh Tề giáo dục xuống, để những người này ổn định một hồi cảnh giới. Hơn nữa giáo một ít bí quyết, để tránh khỏi thầy bói xem voi.

Có danh sư chỉ đạo, so với mình mù cần nhắc thực sự tốt hơn nhiều. Mà những người này đều tương khi hiểu rõ cảnh giới của chính mình. Sẽ không giống vừa nào sẽ như thế, không không chế được trong cơ thể mình năng lượng.

"Ồ? Nơi đó còn muốn một hang núi!" Lâm Thạch đi tới đi lui, hai tháng hỗn hên xoay kêu to. Đương nhiên, nó khẳng định không thể nói tiếng người. Không sau đó quả rất nghiêm trọng. Lão đại nhưng là luôn mãi cường điệu.

"Hai tháng, thả tay xuống bên trong cái kia cây linh thảo, mau tới!" Lâm Thạch mẫn não hắc tuyến, cái tên này, nếu như mình không ngăn cản, khẳng định lại là trâu gặm mẩu đơn. Lãng phí đáng thẹn tới.

Sau một ngày, Lâm Thạch theo Lâm Tinh Tề bọn họ đi ra. Nếu như hữu tâm nhân đến xem, nhất định sẽ hô to làm sao nhiều hơn một người đi ra!

Mà những Quy Nguyên đó cảnh, hiện tại giống nhau ở tại tộc trưởng phủ, coi như bí mật vũ khí. Không thể để cho Trần gia có đề phòng. Mọi người tự nhiên không dám chối từ, dù sao Lâm gia hiện tại cũng nội ưu ngoại hoạn.

Ngày gần đây đến, Thanh Phong thành thật sự xem như là thần hồn nát thần tính. Trông gà hoá cuốc. Qua lại người đi đường cũng không dám ở trên đường cái quá nhiều dừng lại. Hơn nữa rất nhiều tiểu thương đều không làm ăn, trừ một chút đại tiệm cơm bên trong, còn có phong nguyệt nơi nơi vẫn cứ tiếng người huyền ảo. Đương nhiên, vẫn có rất nhiều tồn tại.

Thanh Phong thành phủ thành chủ.

"Cha, hiện tại Thanh Phong thành như vậy động tác, quan phủ thật sự không cần lo một ống? Một người thiếu niên giận dùm dùm đẩy ra thư phòng cửa phòng. Vừa đi vừa lớn tiếng gào lên.

Một chút nhìn thấy chính mình quản gia, xem thường liếc mắt nhìn cái này nịnh nọt tính.

Vừa còn ở đàm luận chính là thời khắc trọng yếu thời gian, bị người đánh gãy nói chuyện, Lý Tĩnh thực tại căm tức. Nếu như là hạ nhân dám như vậy, hẳn sớm một cái tát đập chết hẳn. Có thể trước mặt cái này con rùa nhưng là chính mình con trai độc nhất, hơn nữa cô nương kia sùng nịch tàn nhẫn! Đánh cũng đánh không được, mắng hẳn không có tác dụng gì.

Lý Tĩnh liếc mắt nhìn quản gia, quản gia ra hiệu, rồi đi thư phòng bên trong.

"Thiếu gia được!" Mặc kệ hẳn làm sao ở thành chủ nơi này được sủng ái, nên có lẽ tiết hẳn lý quan vẫn là hiểu. Hơn nữa trước mặt thiếu gia này mẫu thân nhất hệ, nhưng là bá đạo tàn nhẫn đây! Tuy rằng cũng chỉ là ngoại thành một gia tộc nhỏ, nhưng cũng có linh khí cảnh hộ tộc giả a!

"Hừ!" Lý Nham cũng không nhìn hẳn cái nào, bay thẳng đến Lý Tĩnh đi tới.

"Nham nhi, chuyện gì để người phát lớn như vậy hòa đây?" Con trai của chính mình tự mình biết, đơn giản chính là coi trọng nhà ai cô nương, nhà ai

không có mặt thiếu niên đắc tội hắn. Tuy rằng ở Thanh Phong thành không ai sẽ vào chỗ chết đắc tội hắn, nhưng cũng có chút người là không thể đi nhạ. Hôn nữ tiểu tử này liền lôi kéo những chuyện kia nói rằng, khẳng định đều không có hắn nói như vậy, hắn mới sẽ không quản Thanh Phong thành thế nào đây. Là chết hay sống hắn đều sẽ không quản.

Cường Long không ép địa đầu xà, hôn nữ hắn Lý Tình cũng chỉ có thể coi là Giao Long, chỉ là một linh khí cảnh sơ kỳ. Khoác quan phủ áo khoác mà thôi. Bọn họ coi người là thành chủ, người chính là, không phải thoái, người lẽ nào đi cắn hắn?

Chỉ có không phản quốc họa dân, hôn nữ là vào chỗ chết gieo vạ, bình thường đều không có chuyện gì. Nhược nhục cường thực, rất là bình thường. Hôn nữ hiện tại hoàng quyền có chút buông lỏng, bọn họ những này làm thành chủ cũng kiên cường không đứng lên a.

Không ít người đều mắng hắn là vương bát lý đây!

"Cha, ta bị Trần gia cái kia Trần Giáo Thiết đánh! Nặc, này vẫn là hắn đánh ta thương." Hắn còn đưa tay chỉ hiện tại còn ở máu ứ đọng một khối địa phương. Chính mình đắc hạnh, phụ thân biết, chắc chắn sẽ không hỏi Thanh Phong thành chuyện gì.

Lý Tình giận không chỗ phát tiết, đây thật sự là con trai của chính mình sao, hồ phụ không khuyến tử, chính mình làm sao sinh một vương bát a! Liền Trần gia cái kia xưng tên công tử bột đều đánh không thắng, xứng đáng chính mình hoa ở trên người hắn đầu tư sao. Nhiều như vậy tài nguyên, đan dược, hết thảy cho hắn, cũng là một ba tầng. Có thể Đắc sao liền nhân gia một ba tầng đều đánh không thắng.

Còn có mặt mũi nói? Hôn nữ để hắn không nên đi chọc những đại gia tộc kia, chính mình còn không cách nào cho những người kia cái gì quả đáng ăn. Trừ phi . . .

"Người nói xem, Trần gia tiểu tử kia tại sao đánh người?"

”””

"Lẽ nào có lý đó, bọn họ Trần gia thật sự không đem ta để ở trong mắt? Được rồi, nam nhi người đi xuống đi, vì phụ có cơ hội lại báo thù cho người được rồi!"

Còn không phải là bởi vì một cô gái, không nghĩ tới tiểu tử kia lại dám ô chính mình danh tiếng, trước mặt mọi người nói mình là vương bát lý. Con trai của chính mình cũng cảm tức cực điểm.

"Lý thúc, người đi thăm dò nhìn một chút, thành bắc chuyện đã xảy ra hôm nay, sự không lớn nhỏ, từng cái nói với ta một chút đi!"

"Vâng, lão gia!" Từ một trận bóng tối nơi, đi ra một bóng người, mấy lần liền không gặp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89:: Thanh Phong thế cuộc

"Tộc trưởng, ngày hôm nay Lâm gia chúng ta cùng Trần gia tiêu thử một phen, tộc nhân bị thương giả hơn mười người, không người trọng thương, Trần gia đúng là chết rồi hai người, tổn thương hơn hai mươi người!"

"Tộc trưởng, ngày hôm nay Trần gia chết rồi hơn mười cái, Lưu gia chúng ta cũng lẫn vào một cái. Cũng không nhân viên thương vong."

.....

"Loảng xoảng!" Một văn tuyên có cán thân văn họa Tiểu Hoa bình bị một bàn tay một cái suất ra thật xa. Trục tiếp vỡ thành tra! Liên quan trên bàn sách văn án cùng các loại tộc vụ báo cáo hết thấy bay tung tóe trên đất.

"Thực sự là lẽ nào có lí đó! Con cạp không phát uy, khi ta Trần gia là mèo ốm a!" Trần Lăng Thiên cảm thấy không có so với hiện tại còn uất ức sự tình. Bây giờ chỉ có điều Trần gia hơi có vẻ mỗi một, cái kia Lâm gia cầm đầu thế lực, lại như là chó điên bình thường cắn về phía Trần gia. Liên quan những cái thế lực nhỏ cũng dám cùng mình Trần gia đối phó!

Trần gia Định Hải thần châm Trần lão tổ còn không ngã xuống đây! Mà những này tầm nhìn hạn hẹp người, sớm muộn các người phải đẹp đề!

Trần Lăng Thiên ở thư phòng, đây là từ trước tới nay lần thứ nhất phát đại tính khí, bên ngoài cửa cách đó không xa thị vệ cảm như hén! Nếu như mình nơi nào không làm tốt, nói không chắc sẽ bị xem là nơi trút giận!

Trần hữu là Trần gia bàng chi, không chỉ có rời xa gia tộc hạt nhân, hơn nữa liền chi thứ bên trong cũng không tính có địa vị gì. Nếu như đều không có hấn lên làm tộc trưởng phủ thị vệ, nói không chắc tỷ tỷ của chính mình, liền có thể có thể phải gả cho cái kia an khang trấn một bá An gia đại ác thiếu.

Người kia không chỉ có bắt nạt đàn ông trông ghêo đàn bà, hơn nữa giết người phóng hỏa, quả thực chính là chuyện thường như cơm bữa. Có ghi chép, hấn đều trực tiếp gián tiếp giết chết đến mấy chục miệng ăn, hơn nữa có lúc bởi vì một chuyện nhỏ , khiến cho hấn căm tức, do đó diệt người cả nhà sự tình, cũng không phải là không có.

Nhưng mình làm tộc trưởng phủ thị vệ sau, đối phương không chỉ có chịu nhận lỗi, hơn nữa còn tới cửa đưa tới rất nhiều quý giá, đối với hấn tu luyện rất nhiều ích lợi bảo vật. Vì lẽ đó hấn đúng là nhận lấy, hấn coi chính mình được những thứ đồ này sau khi, ở Trần gia bò lên trên địa vị nhất định, sau đó toán sổ cái. Vì lẽ đó Trần hữu ở Trần gia trước sau đầy đủ hoàn thành những đại nhân vật kia bàn giao sự tình. Cũng hiểu được cái gì có thể nói, cái gì không thể nói.

Ngắm lại chính mình cũng sắp thăng làm tiểu đội trưởng, gần trong gang tấc Phú Quý chính đang hướng về mình vẫy tay đây!

"Hữu ca, tộc trưởng đang gọi người đây!" Chính đang hấn còn ở ảo tưởng mỹ hảo tiền đồ thời điểm, đột nhiên chính mình giao bạn thân đẩy một cái cánh tay của chính mình, nhẹ giọng nói với hấn đến.

Trần hữu dọa một thân mồ hôi lạnh, vào lúc này thất thần, hậu quả nghiêm rất nặng! Vội vã cảm tạ hướng về vị ở bên cạnh bằng hữu. Nhưng là nhưng không nhìn thấy trong mắt cười trên sự đau khổ của người khác lạnh lùng.

Trần hữu đang bị chính mình cái kia kính yêu tộc trưởng một đòn đánh bay thời khắc, đột nhiên nghĩ đến chính mình lão đã lão đảo gia đình, tỷ tỷ của chính mình làm sao bây giờ! Vẫn là chính mình nhiều như vậy chưa hoàn thành Thệ ngôn. Mà chính mình không có chết đang vì Trần gia trong chính chiến, mà là chết ở tộc trưởng một tộc trong tay, như vậy gia tộc trị được bản thân trả giá sao?

"Rác rưởi, giao phó xong sự tình đều không có làm tốt!" Trần Lăng Thiên nhẹ nhàng vỗ tay một cái. Tien tay gọi người kéo ra ngoài. Đương nhiên câu nói này là ở thị vệ sau khi đi vào nói tới, mà âm thanh gần như cái kia mấy cái thị vệ cũng có thể nghe được.

Hắn không nói cho bọn hắn biết, chính mình tên khốn kia nhi tử dĩ nhiên có thể chạy đến an khang trấn cái kia phá địa phương đi, hơn nữa còn cưỡng hiếp người này tỷ tỷ, phải đem gieo vạ bóp chết với trong trứng nước, tính phát sinh như cái kia lão gia hoá bình thường mười năm Hà Đông, mười năm Hà Tây. Mặc bất nạt thiếu gia cùng. Họa diệt môn mỗi thù, không đội trời chung.

Như chuyện như vậy, dĩ nhiên không trước tiên tra xét thật tư liệu, liền như vậy động tác, một lần hai lần vẫn được, có thêm chính mình cũng không che giấu nổi a! Gieo vạ người trong nhà như thoái sao?

Trần Lăng Thiên cũng không suy nghĩ một chút, chuyện như vậy còn buông xuôi bỏ mặc, cũng không có quá nhiều trách quái con trai của chính mình.

"Nếu như mấy tên khốn kiếp này nhi tử có thể giống như hắn là tốt rồi!" Trần Lăng Thiên không khỏi cảm thán, rồng sinh chín con, các có sự khác biệt a!

Hiện tại Lâm Thạch quả thực tê nhật thấu, Lâm gia những kia còn giấu ở trong bóng tối Quy Nguyên cảnh cao thủ, hiện tại còn không không đến thời điểm, đến lúc đó mới có thể chậm rãi nổi lên mặt nước sau, tuy rằng tộc nhân còn không rõ ràng lắm cụ thể, nhưng một ít người có địa vị vẫn là kiến thức nửa vùi. Nhưng Lâm Trung Thiên đều đem công lao này còn dấu sấu trên người trưởng lão. Mà trưởng lão hội đều ngầm đồng ý. Dù sao Lâm gia không chịu nổi càng to lớn hơn gia tộc dần vật.

Có thể chính mình lại bị ông lão kia quán lấy a! Hung hăng hỏi mình làm sao luyện đan, làm sao tăng lên phẩm chất. Như thế nào tăng lên ra đan lượng. Hơn nữa là làm sao được tính so với phổ thông còn có cường. Có phải là được liệu tốt liền được tính thật?

Quả thực hãy cùng học sinh tiểu học giống như vậy, hắn đều không đi động não, như vậy giống nhau chính mình như nói cái gì. Cuối cùng quán quít lấy phiền. Ngay ở trước mặt hắn diện luyện đan một lần cho hắn xem, mặt của đối phương lúc đó trực tiếp liền tái rồi.

"Nào có luyện đan trong lúc còn chạy khắp nơi a!" Hắn đối với Lâm Thạch cái kia món thập cẩm luyện đan phương pháp cũng đã rất khó chịu, không nghĩ tới vị này gia còn chạy khắp nơi! Như vậy luyện đan có thể thành sao?

Chính mình tốt xấu cũng là có luyện đan kinh nghiệm mấy chục năm người a!

Lâm Thạch câu nói đầu tiên đem hắn sang không được: "Ta liền như thế luyện, không được nguoi đến!"

Lâm Tinh Thổ mặt già đỏ ửng, mình có thể luyện thành Quy Nguyên Đan là tốt rồi a! Chính mình liền hạ phẩm Quy Nguyên Đan đều luyện không ra, hơn nữa còn kém xa đây! Chính mình lúc trước cũng coi như là cái luyện đan thiên tài a! Có điều nhìn về phía Lâm Thạch thời điểm, lại gục xuống. Minh là trời mới, như vậy vị này gia rồi! Tuyệt thế yêu nghiệt sao?

Đương nhiên, Lâm Tinh Thổ không phải là không có thu hoạch, chỉ ít Lâm Thạch còn có cho hắn một ít hữu dụng chỉ thị! Dù sao đều là người của Lâm gia mà!

"Lão gia, gần nhất tra được những thứ đồ này, ngài xem một chút đi!" Phủ thành chủ đạo kia bóng dáng vẫn là như vậy, vẫn nằm ở trong bóng tối!

"Lý thúc,

Ta biết rồi, cảm tạ ngài." Lý Tĩnh chỉ là thoáng nhìn một chút, đã nhiên biết đại khái. Mà đối phương liền như thường lệ giấu ở trong bóng tối. Thế nhưng tựa hồ nhưng không giống ở trong căn phòng này.

"Trần gia, Quy Nguyên giáo! Lâm gia!" Nhìn dáng dấp đúng là thời buổi rối loạn a! Có điều như vậy cũng được, chí ít không giống Trần gia như vậy ương ngạnh, khiến cho chính mình trì xuống lòng dạ, ở quận trưởng trước mặt không nhắc nổi đầu lên. Vô công không quá. Chính là lỗi lớn! Chính mình hiện tại cũng đến đục nước béo cò một cái, nhìn có thể không ở này bữa tiệc lớn đầu võ bên trong phân một bàn canh!

Gần nhất Trần Uy Phong cũng uy phong không đứng lên, chính mình để tộc trưởng phải đi truyền tin giả, đến nay chưa hề trả lời, hẳn đúng là lo lắng đến lúc đó không đuổi kịp, bỏ qua thời gian tốt nhất, chẳng phải là. . . Hẳn có thể sẽ không thừa nhận hẳn cũng sợ chết. Sống lâu như vậy, hẳn vẫn là rất tiếc mệnh.

Hắn cũng sợ cái kia truyền tin bị người chặn giết, nếu như vậy, liền gay go. Liền gần nhất tộc trưởng đến hướng mình trưng cầu một ít chuyện phương án giải quyết thời gian, đều là qua loa cho xong. Hẳn còn chuẩn bị, nếu như phát sinh mình không thể ngăn cản sự tình, nhất định phải chạy đi, cũng sẽ không bao giờ Thanh Phong thành.

Bảo mệnh quan trọng.

Mà hẳn không biết, Quy Nguyên giáo hai đại cự đầu chính đang đến Thanh Phong thành trên đường, còn cái kia truyền tin. Rất bất hạnh, làm nơi trút giận! Ai nhìn cái kia một chữ cũng là muốn tức giận, hơn nữa chính mình vẫn tính là cắt cứ một phương thế lực lớn nhân vật a! Như vậy không nể mặt mũi, chính mình chẳng lẽ còn không thể giết chết một nho nhỏ truyền tin người sao!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90:: Đông đảo thế lực tập hợp

"Đại ca, người nói Trần gia lão nhân kia nói tới chính là thật sự sao?" Một tên xem ra ước chừng năm mươi, sáu mươi tuổi ông lão, nhưng hướng về một vị ba mươi, bốn mươi tuổi đáng đáp người đàn ông trung niên hỏi. Khiến người ta cảm thấy khá là quái dị.

Kỳ thực ở thế giới này đúng là rất thông thường. Bởi vì một ít tu luyện thành công tu giả, trên căn bản cũng có thể trì hoãn dung mạo già yếu tốc độ. Đương nhiên, có mấy người cũng có thể từ tuổi già biến thành lúc còn trẻ đáng đáp, có điều chỉ là người bình thường không làm được mà thôi.

Trung niên nam tử này gọi điền Bất Quy, năm nay đều sắp hơn tám mươi tuổi. Chính là Quy Nguyên giáo giáo chủ. Nhưng cũng đều không có cái kia ở thế lực lớn hơn mình rất nhiều quy chân giáo. Quy chân giáo chính là một đại giáo, mà Thiên Phong quốc hữu đông đảo phân đà. Cách nơi này gần nhất chính là Từ Châu phân đà.

Có điều so với tới nói, chính mình cùng quy chân giáo cũng được cho là nước giếng không phạm nước sông. Cũng không có cái gì xung đột. Nhưng là cũng không có cái gì lợi ích quan hệ. Nếu như mình có sinh chi niên, có thể đem chính hắn một giáo phái có thể có đối phương một nửa quy mô, là tốt rồi a!

"Ta nói không hỏi, mặc kệ Trần gia lão già kia như thế nào, ta có thể còn phải đến a. Cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, lẽ nào người không biết sao? Ngươi lại trên trời sẽ không đi đĩa bánh!"

"Biết rồi, đại ca, ta chỉ là muốn hỏi một chút mà, này không cảm giác trong lòng bồn chồn, có chút vô căn cứ mà!" Người lão giả này gọi là Điền không hối, chính là Quy Nguyên giáo Phó giáo chủ. Hai người bọn họ huynh đệ được cho là phạm vi này bên trong cao thủ nổi danh.

Một môn hai cái linh khí cảnh hậu kỳ, này hoàn toàn có thể đẩy lên một đại gia tộc. Hơn nữa còn là ngón tay cái. Chỉ là bọn hắn có chút quen thuộc hiện tại chiếm núi lâm vua. Triều đình cũng sẽ không quản. Thật tốt a!

Mà một bên khác. Thanh Phong thành một gian tiểu bên trong khách sạn.

"Phi hồ, người xác định tên tiểu tử kia còn có thể làm ra như vậy đồ vật đến?" Hoàng Thiên Long gần nhất rất phiền, lần trước ở Lâm gia ăn cái bẻ môn canh, để hắn thật mất mặt. Nếu như không phải là mình muốn nuốt một mình, sau đó chiếm được bên trong thời gian, ở nộp lên cho những đại nhân vật kia, chính mình hai phụ tử nhưng là phát đạt a!

Hắn đều không có không nghĩ tới đăng báo Từ Châu phân đà đã chủ. Đương nhiên, hắn cái này cái gọi là trưởng lão, cũng là mang chiết khấu. Nhưng là nếu như không xác định, tùy tiện đăng báo, một khi đều không có thật sự, chính mình nhưng là ngòm củ tỏi, đại nhân vật không tâm tư này chờ mình.

"Phụ thân, ta dám cam đoan, tiểu tử kia khẳng định còn có cái gì, chính là không có, cũng nhất định còn có rất nhiều bí mật, ta liền không tin, chỉ là một cường thế giun dế, còn có thể nhảy ra cái gì bọt nước đến?"

Tuy rằng bên cạnh không ai, nhưng cũng đưa lỗ tai quá khứ, hai người nói đến lặng lẽ thôi!

Hai người khỏe miệng thỉnh thoảng phát sinh một ít tiếng vang, nói rõ hai người kia nên có kế hoạch gì.

Nếu toàn bộ Thanh Phong thành đều hồng, mà những đại gia tộc này mâu thuẫn xem như là công khai hóa, thỉnh thoảng nhìn thấy mỗi cái gia tộc thế lực, phát sinh quy mô nhỏ tranh đấu, thương vong không thể tránh được.

Mà đông đảo thế lực cũng bắt đầu đứng vị, Trần gia nếu có thể làm nhiều như vậy năm tứ đại gia tộc đứng đầu, như vậy cũng là có chút gốc gác. Mặc dù hiện tại có chút rách nát, nhưng sáu chết lạc đà so với Mã Đại, huống hồ nó vẫn không tính là đây.

Tự nhiên cũng có rất nhiều theo Trần gia. Không phải là không có một ít ngoại thành người đến Thanh Phong thành, muốn đục nước béo cò, nhưng ở phương diện này, đông đảo thế lực vẫn là lạ kỳ nhất trí.

Chính mình cùng đối địch thế lực lớn, cái kia đều là Thanh Phong thành sự, không cho phép người khác nhúng một tay. Đương nhiên, một ít mình hữu thế lực đứng là có thể hành, nhưng lại không thể tới từng bước xâm chiếm thế lực của nơi này phạm vi.

Mà Lâm gia cũng coi như là một phe thế lực thủ lĩnh, dẫn đầu, tự nhiên cũng là đến làm ra một ít động tác, không thể để cho theo các huynh đệ của mình thất vọng a!

Lâm gia, phòng họp!

"Lâm tộc trưởng, ta Lưu gia Lưu Thiên Bẩm đông đảo gia tộc xin vào dựa vào Lâm tộc trưởng, xem như là đánh cược một lần."

"Đúng đúng đúng, Lâm tộc trưởng, ta Hải gia cũng chống đỡ Lâm tộc trưởng. Trần gia khinh người quá đáng, năm đó nhưng là hại ta con em trẻ tuổi mấy

chục người, món nợ này, còn không với bọn hán toán đây!" Một vị bên ngoài từ mi thiện mục ông lão, cũng theo Lưu Thiên Bẩm tiếng hô nói rằng. Mà trên mặt oản giận vẻ, lộ rõ trên mặt. Dĩ nhiên đối với Trần gia là hận thấu xương a!

Mà những kia con cháu bên trong, thì có hẳn coi trọng nhất ưu tú nhất đời cháu. Chỉ là việc này xem như là bán công khai hóa, mà Trần gia vẫn phủ nhận bên trong, không thừa nhận bọn họ ở rèn luyện thời gian từng giờ trò.

Không bỏ ra nổi chứng cứ, cũng không đầu lại Trần gia, chỉ có thể đem này một phần tâm tư, thoáng chôn giấu ở trong lòng, còn Hải gia những thiếu niên kia người nhà, đều có chăm sóc.

Mọi người xem như là nghị luận hồi lâu, nhưng Lâm Trung Thiên cũng chưa từng nói qua cụ thể kế hoạch tác chiến. Dù sao mọi người đều biết, có trong đó điệp đều không thể tránh được, mà những người này đều xem như là rất lý giải.

"Lâm Đông, người nói xem, chúng ta này phe thế lực, cùng Trần gia so với làm sao!"

Một nghe đến mấy cái này sự, vừa còn có chút huyền não động đến địa phương, lập tức liền yên tĩnh lại, dù sao đều liên quan đến mọi người sinh tử cùng lợi ích.

Lâm Đông đứng dậy, đi tới đông đảo đại lão trước mặt, từng cái ra hiệu kính ý. Mà hẳn cũng từ từ tiếp nhận một ít gia tộc sự vụ, mà những tin tình báo này cụ thể hẳn cũng có tham dự.

"Các vị tộc trưởng, trưởng lão, chúng ta trận doanh có mười lăm gia tộc, đương nhiên, một ít rất nhỏ liền không toán đi vào, dù sao những kia chỉ có thể coi là đánh kẻ sa cơ có khả năng sử dụng. Hơn nữa một khi tổn thương gia tộc chủ yếu người, có thể những gia tộc kia sẽ sụp đổ!"

Mọi người gật đầu, cũng coi như là lý giải.

Lâm Đông nói tiếp. "Lần này, có Lâm gia, Lưu gia, La Gia trong tứ đại gia tộc ba gia!" Mà mọi người thấy La Gia thời điểm, vẻ mặt có chút không tự nhiên, dù sao từ kẻ địch đến minh hữu, chỉ có điều là trước đây không lâu phát sinh. Mà trước đây La Gia nhưng là Trần gia số một chó săn.

Có sự kiêng dè cũng khó tránh khỏi. Dù cho La Gia xem như là có đầu nhận dạng vậy thì như thế nào, có thể là khổ nhục kẻ đây! Mặc dù nói bọn họ biểu hiện rất tốt, nhưng cũng không thể không phòng a, mà cái này La Gia một khi phản bội, tự nhiên là đại tai nạn.

Có điều Lâm Trung Thiên đi ngang qua Lâm Thạch nói chuyện thời gian, thì có điểm tin tưởng, bởi vì rất nhiều lúc, đều chỉ về Trần gia, đối với La Gia, hẳn cũng coi như là hiểu rõ.

Chính là, dùng người thì không nên nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người. Cũng miễn cho La Gia có phản cảm.

Lâm Trung Thiên tự nhiên biết đoàn người ý tứ, mà hẳn cùng Lưu Thiên Bẩm cũng bảo đảm La Gia ý tứ. La Thông tự nhiên cảm kích nhìn hai người này. Mặc dù mình là thật sự muốn lật đổ Trần gia, tuy nhiên không muốn bên trong người đối với mình có bất lợi lời đồn.

"Còn có Thẩm gia, Hải gia, Thôi gia, Văn gia. . ."

"Linh khí cảnh tiền bối mười lăm người. Ba vị trung kỳ, mười bốn vị sơ kỳ. Lâm gia một vị trung kỳ, hai vị sơ kỳ, Lưu gia một vị trung kỳ cùng một vị sơ kỳ. La Gia cũng giống như vậy. Mà cái khác thì có hai cái linh khí cảnh tiền bối không ở nhà tộc bên trong, cũng liên lạc không được, ra ngoài du lịch đi tới. Vì lẽ đó có thể điều động cũng là mười ba vị. Mặt khác, một ít bề quan trưởng lão, cũng xin mời xuất quan được rồi!"

"Tự nhiên, tự nhiên, việc này quan Thanh Phong thành trùng đại phân chia thế lực! Cũng liên quan đến mình và đông đảo Thanh Phong thành bách tính lợi ích!"

Lâm Trung Thiên nhìn một chút chính đang chậm rãi mà nói con lớn nhất, đúng là lão hoài vui mừng!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91:: Chiến đấu 1 xúc tức phát

"Trần gia cư chúng ta đã biết hoặc là giả thiết linh khí cảnh cường giả có mười người, không bài trừ còn có một chút người không lộ diện. Có điều Trần gia có một hậu kỳ cường giả, đủ đủ để kiềm chế lại chúng ta ba vị trung kỳ tiền bối. Nhưng cũng đều không có thể cuộc không lạc quan, chúng ta cũng là có một ít lá bài tẩy!"

Lâm Đông nói xong, liền không ở nói chen vào, mà tất cả mọi người đang bàn luận, nhưng cũng không có lập tức đi ra phản bác Lâm gia ẩn giấu! Như như vậy một khi tin tức rõ ràng, hoặc là nói là giả, đều là tồn tại nguy hiểm rất lớn.

Chỉ là nhìn trước mặt cái này chậm rãi mà nói thanh niên, cũng không có một chút nào eo hẹp tính. Phát ra từ đáy lòng có chút tín nhiệm.

Mà Lâm Trung Thiên cũng biết con trai của chính mình là không thích hợp nói thêm gì nữa, sau đó phát tay ra hiệu Lâm Đông có thể đi ra ngoài, để hắn ở trước mặt mọi người lộ đem mặt cơ hội đã chiếm được, cũng không cần phải lại về răn thêm chân.

"Các vị, rất nhiều chuyện đến trước mắt vẫn không thể tiết lộ, nhưng các ngươi phải tin tưởng, chúng ta đều là có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục mình hữu quan hệ. Mà hiện nay hàng đầu mục tiêu, chính là hoàn toàn tiêu diệt lấy Trần gia cầm đầu đối địch thế lực."

Nói rồi rất nhiều, Lưu Thiên Bẩm xem như là cái thứ nhất hưởng ứng. Mà mọi người cũng được cho là đánh cược một lần, lại đánh cược đem đại lại có làm sao đây!

Ở làm như không người biết được tình huống, Điền gia hai huynh đệ một mình tiến vào Trần gia, mà thủ hạ người, còn ở phía sau, nhưng cũng chẳng có bao nhiêu nhiệm vụ, chỉ có một linh khí cảnh ở bảo vệ sào huyệt, mà quy nguyên cảnh vốn là không nhiều. Vì lẽ đó, Quy Nguyên giáo xem như là đến rồi hai cái linh khí cảnh hậu kỳ, hai tên Quy Nguyên cảnh cường giả mà thôi, một chút cường thế tạp ngư.

Hoàng thị phụ tử dự định đục nước béo cò. Thanh Phong thành thế cuộc hán đã xem như là nhược chỉ chương. Hướng về giáo phái xin nghỉ, bảo là muốn ở Thanh Phong thành thu mua một ít phân đà thứ cần thiết. Lấy liền tiếp tục ở lại Thanh Phong thành.

"Thượng Quan sư đệ, ngươi có thể không giúp giúp Lâm gia chúng ta?" Vương Nhược Tĩnh được cho đối với tông phái thế lực đệ tử thiên tài hiểu rõ người. Từ đối phương uy thế đến xem, cũng có điều là một linh khí cảnh. Nhưng bản thân linh khí cảnh liền đủ để chứng minh sự mạnh mẽ.

Thế nhưng nàng biết, bình thường tông phái thiên tài con cháu, sức chiến đấu bình thường đều không cùng cảnh giới tương xứng. Chính là vượt cấp chiến

đầu cũng đều không có cái gì chuyện không thể nào!

Nàng chứng kiến bí điển bên trong thì có một linh khí cảnh sơ kỳ nghiền ép Hóa Chân Cảnh sơ kỳ. Tuy rằng không có để lại đối phương tính mạng, thế nhưng đánh đối phương không còn sức đánh trả chút nào, liền đủ để chứng minh chỗ cường đại. Mà là này Hóa Chân Cảnh được cho là so với phổ thông hóa thật sơ kỳ còn mạnh mẽ hơn chút đại nhân vật!

Chính mình biết chuyện nhà mình, mặc dù mình người sư đệ này hẳn là không những yêu nghiệt kia lợi hại, nhưng tối thiểu cũng đến hơn được hậu kỳ cao thủ đi! Đệ tử thân truyền, không phải là bình thường Quảng Nghĩa trên đệ tử đâu!

Võ kỹ, công pháp, vũ khí. Bí pháp, đều là ưu tiên cung cấp. Mà cái khác linh khí cảnh, cũng không đủ công năng hoặc là hậu trường, có thể được những kia không truyền ra ngoài công pháp võ thuật sao?

Liền như nằm mơ trả lại đến thoải mái điếm!

"Sư tỷ, sư phụ gọi ta là tới bảo vệ người, mà lão nhân gia người vẫn luôn không thích cô gia. Người cũng biết a! Đương nhiên, ba vị thiếu gia cùng tiểu thư, cũng là ở ta bảo vệ bên trong phạm vi, còn Lâm gia ân oán mà! Ta cũng không thể đi nhúng tay, vạn nhất người xảy ra chuyện, ta có thể không gánh được a! Chủ yếu nhất chính là chúng ta tông môn bình thường đều không nhúng tay vào địa phe thế lực ác chiến!"

Thượng Quan Vân cười khổ lắc lắc đầu, đối với với chính hắn một sư tỷ, xem như là trên là cố tình gây sự yêu cầu, vẫn đúng là không thể một hơi từ chối đây!

Mặc dù mình cảm thấy có thể hơn được đối phương cái kia linh khí cảnh hậu kỳ, thế nhưng hắn nhưng là cảm thấy không cần thiết nhúng tay. Bảo vệ tốt sư tỷ cùng nàng mấy đứa trẻ là được.

Vương Nhược Tĩnh cũng là biết những nguyên nhân này, thế nhưng nàng xem thấy chồng mình, mỗi ngày đêm khuya còn ở xử lý tộc vụ cùng đủ loại sự tình thời gian, tiểu tụy thời gian đáng đáp, đều hận không thể thay thế hắn chịu tội! Rõ ràng đã được cho là tuổi thọ tăng cường nhân vật, cũng là nằm ở nhân sinh tối trẻ trung khỏe mạnh thời gian, dĩ nhiên phát hiện hắn tóc tia đã có chút trở nên trắng!

Hắn nhắc tới mấy cái linh khí cảnh hậu kỳ, hơn nữa trong lúc vô tình nghe được, Quy Nguyên giáo dĩ nhiên phái ra hai cái hậu kỳ cao thủ, quả thực chính là vô cùng gay go, đối phương không bài trừ, lời đầu tiên kỳ trước, gây xích mích thế lực khắp nơi quyết đấu!

Như vậy một vị hậu kỳ cao thủ gần như có thể trên đỉnh ba vị trung kỳ cao thủ, hơn nữa còn xem như là đề lên đánh! Như vậy phe mình ba vị trung kỳ cao thủ, cũng đã bị Trần Uy Phong kiềm chế lại, như vậy mặt khác hai vị hậu kỳ cao thủ làm sao làm?

Hồ vào bấy đề, chẳng phải là mặc cho đối phương đại khai sát giới! Không người có thể ngăn a!

Vì lẽ đó mặc kệ như thế nào, có thể có một người kiềm chế lại là được, dù sao cũng hơn không có tốt, hơn nữa sư đệ của chính mình, nàng vẫn có niềm tin có thể thắng được đối phương hậu kỳ cao thủ!

Nhìn thấy Thượng Quan Vân vẫn là có ý định muốn cự tuyệt, Vương Nhược Tĩnh bắt đầu mang theo tiếng khóc nức nở thỉnh cầu hắn, nếu như đều không có Thượng Quan Vân phản ứng nhanh, nàng đều dự định cho hắn quỳ xuống.

Thượng Quan Vân đứng là giật mình, này nếu như chân thật cho mình quỳ xuống, như vậy chính mình cũng gần như chơi xong. Sờ soạn một cái mồ hôi lạnh trên trán, hơn nữa ở đối phương nói mình không giúp đỡ, nàng nhất định trên bên trong chiến trường chém giết lời nói, hắn cũng là sợ! Hắn có thể không dám hứa chắc đối phương là nói chơi, vấn đề là làm sao có khả năng là giả đây!

Sau đó không lâu, Vương Nhược Tĩnh được cho lâu như vậy tới nay đi tới Lâm Trung Thiên thư phòng. Chỉ là không lâu sau đó liền rời đi, hơn nữa một ít báo cáo tình huống người, phát hiện tộc trưởng trên mặt cũng là có chút sắc mặt vui mừng. Điều suýt chút nữa quen thuộc trên mặt hắn nghiêm túc, hoặc là nói đã quên hẳn trước đây vẫn là rất khiến người ta như gió xuân ấm áp!

Lâm Thạch để Lâm Đông tự tập những gia tộc này trẻ tuổi con cháu đến Lâm phủ, nói rằng muốn thảo luận một ít liên quan với gia tộc chuyện tương lai tình, còn có đối với gia tộc có lợi ý nghĩ!

Sau đó không lâu, Lâm Thạch đi tới một chuyến gia gia của chính mình nơi đó! Ông cháu hai làm như hải long đàm tiếu hơn một canh giờ. Chỉ là người cảm thấy còn có thời gian hưởng niềm hạnh phúc gia đình sao, đây nhất định không phải lúc mà! Cho tới là cái gì, tự nhiên đến có Lâm Tĩnh Tề cùng chính mình tộc trưởng nhi tử đi nói!

Bên trong gian phòng của mình cùng hai tháng thanh lý một hồi nhiều ngày trôi qua như vậy chiến tích. Mà Thanh Phong thành cũng bắt đầu thịnh truyền một ít chuyện ma quái phong thanh!

Lâm Thạch đem một vài cùng kỳ phe thế lực tương đối địch gia tộc, để hai tháng đi quá rồi. Tiến vào một ít không có bất kỳ trận pháp mật thất, sau đó treo đầu dê bán thịt chó. Hoặc là đơn giản chính là Đại Na Di!

Mà hai tháng cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, ngách, là không phụ chính mình vọng! Tĩnh được là là rút củi dưới đáy nồi thật nhiều gia tộc, nhiều năm qua tồn xuống quý báu đồ vật.

"Hai tháng, này bản thư tịch người cảm về làm gì?" Lâm Thạch phiền mấy lần, hoàn toàn chính là mình xem không hiểu văn tự cùng con dấu! Không phải là mình cái đại lục này văn tự a! Trường Bình đại lục đều là thông dụng một loại văn tự! Kỳ thực hắn không biết, là rất nhiều đại lục đều trên căn bản là đồng nhất loại văn tự!

"Ngách, lão đại, người nói cái kia bản a, ta cũng không biết đây, chỉ bất quá đương sơ lấy nó thời điểm, trong lòng ta đặc biệt hưng phấn đây! Cảm giác rất quen thuộc!" Hai tháng thoáng khoa tay mấy lần, tuy rằng có thể nói chuyện, thế nhưng đáng đáp như vậy, mãnh liệt nói rõ nó là thật sự cảm giác quyền sách này là kỳ vật!

"Ân, ta biết rồi! Tiếp tục lại lục soát cho ta ha! Thứ tốt, lại cho ta nhìn một chút!" Lâm Thạch đem này bản thư tịch bỏ vào chính mình trong không gian giới chỉ.

Hắn đều không có không nghĩ tới, muốn đi sử dụng cái kia hệ thống phương pháp tốc thành, đáng tiếc dĩ nhiên không bất kỳ phản ứng nào!

Ở hắn thanh lý thời gian, ngoại giới dây dẫn lửa, đã nhen lửa, chiến đấu động một cái liền bùng nổ!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92:: Dây dẫn lửa

Lâm Thạch cùng hai thằng như vậy làm hậu quả chính là, cùng Lâm gia những này không hợp mắt gia tộc, sau đó trấn tộc công pháp, hầu như bị trở thành nát phở lớn, đương nhiên, hữu dụng vẫn phải là dùng tiền hoặc là lấy vật dịch vật! Chỉ là lại sau đó, những thứ đồ này đã không lọt nổi mắt xanh!

Chủ yếu nhất chính là, bán thời điểm còn nói đây là cái nào gia tộc nào trấn tộc công pháp. Này đều không có làm mất mặt sao! Có điều này đều là nói sau!

Thanh Phong thành vốn là rất là thần hồn nát thần tính, này không, làm Trần phủ tộc trưởng gia nhị thiếu, Trần Giáo Ngân ở an khang trấn một trận không thoải mái, trở lại Thanh Phong thành, đương nhiên phải hảo hảo đang phát tiết một hồi! Tuy rằng bên cạnh hắn tuy rằng có chó săn vài cái, nhưng cũng chỉ là cường thể ba, bốn tầng tiểu long tạp! Có điều bắt nạt một hồi bách tính bình thường đúng là thừa sức!

Cũng coi như là gặp may mắn! Mới vừa trở lại Thanh Phong thành không lâu, ngay ở trên đường cái loạn cuống, này không, nhìn thấy một vị mỹ nương tử! Sắc tâm nổi lên hắn, há có thể buông tha bức này mỹ sự!

"Tiểu nương tử, một người ở trên đường cái đi dạo phố a! Gặp phải người xấu làm sao bây giờ, có muốn hay không tiểu sinh ta cho ngươi lập tức bảo tiêu a! Ta nhưng là cường thể ba tầng cao thủ ngách!" Nói xong hắn còn xếp đặt cái tự nhận là là cường hãn tư thế! Còn đang suy nghĩ này mỹ nương tử vừa nghe chính mình là cường thể cao thủ, có thể liền đầu hoài tông bảo đây! Oa kèn kẹt!

Ngưu Nhu mặc dù là Thanh Phong thành người, nhưng vẫn theo canh giữ ở khuê bên trong, hoặc là chính là theo phụ thân Ngưu Hùng mãi cho đến nơi khác đi kinh thương! Nhưng ở ở ngoài chính là hóa lên trang dung, đem mình hóa rất xấu, nếu như vậy, đúng là không lớn bao nhiêu nguy hiểm!

Dù cho là gặp phải một lần đạo phi, cũng là bị cái kia đạo phi Đầu Mục, một mặt ghét bỏ đáng vẽ, nắm một chút tiền mãi lộ liền rời đi! Vì lẽ đó tự nhận là ở Thanh Phong thành thượng tầng xã hội rất quen Trần Giáo Ngân, không có chút nào nhận thức này cô gái trước mặt, có thể chính là bách tính bình thường gia!

Đương nhiên, hắn ở phụ thân lên làm tộc trưởng trước, nhưng cũng là thích đến nơi theo trước tộc trưởng nhi tử chạy khắp nơi chân! Hơn nữa hắn ánh mắt này không đúng, liền Ngưu Nhu ăn mặc đều không có chú ý tới!

Ngưu Nhu không để ý đến hắn, lấy vì người này sẽ rời đi, quen thuộc người khác đối với mình chán ghét Ngưu Nhu, hoàn toàn không biết người khác đối với nàng khôi phục vốn là khuôn mặt đẹp thêm nhỏ dãi độ!

Trần Giáo Ngân rất là căm tức, lại dám không nhìn chính mình, quay đầu hướng về chính mình tùy từng liếc mắt nhìn, mấy cái nô tài hiểu ý, tiến lên một bước, đang định đem Ngưu Nhu kéo về Trần phủ! Thủ đoạn này đều quen thuộc!

"Cứu mạng a!" Ngưu Nhu tự nhiên kinh hãi, mặc dù mình đã là cường thể một tầng hậu kỳ, nhưng là hoàn toàn không lấy sức nổi a! Không chỉ có là đối với sức mạnh của bản thân không thích ứng, mà là hay là đối phương đẳng cấp áp chế!

Trần Giáo Ngân liền yêu thích nghe cái này! Làm cho đối phương cảm giác được tuyệt vọng bất lực, làm cho nàng biết không nhìn chính mình hậu quả!

"Gọi đi, dùng sức gọi đi! Ta liền không tin, ở Thanh Phong thành dám đối kháng chúng ta Trần gia!" Hắn cố ý nói rất lớn thanh, bởi vì có một ít trẻ con miệng còn hôi sữa là dự định muốn lên trước anh hùng cứu mỹ nhân, vừa nghe cái này, bên cạnh bằng hữu mau mau kéo dài hắn, như một lần khói chạy!

Ngoại trừ mấy cái con em của đại gia tộc, ai dám như vậy gây bất lợi cho chính mình a! Có điều cô gái này chơi xong sau khi bán cái thiện lâu được rồi, đương nhiên, nếu để cho chính mình thoải mái, thu làm tiểu thiếp cũng có thể!

Ngưu Hùng rất phần nộ! Chính mình có điều là một cái xoay người đi vào đường phố cái khác được liệu điểm, giao tiếp một hồi chính mình hàng hóa,

cũng không định đến, chính mình vừa ra khỏi cửa liền tựa hồ nghe được con gái kêu gọi thanh!

Mà mấy cái nô tài bình thường hạ nhân lại dám bắt cóc chính mình ái nữ, đây là có thể nhẫn thực không thể nhẫn! Ròng có vậy ngược, chạm vào thì lại chết! Mà chính mình nữ nhi duy nhất, chính là vậy ngược của hắn!

Hắn cái kia thân thể mập mạp, cũng không có một chút nào ảnh hưởng tốc độ của hắn! Hơn nữa khuôn mặt bên trên sắc mặt giận dữ, là bất cứ người nào đều có thể rõ ràng nhìn ra!

Quy Nguyên cảnh một chỗ, nơi đây nhất thời Phong tiếng nổ lớn! Mà Trần Giáo Ngân cái này lại hậu tri hậu giác người cũng nhìn thấy trước mặt chạy tới nam tử mập mạp! Tự biết không ổn!

Chính mở miệng để cho mình nô tài ngắt lấy cô gái này cái cổ không chế nằng thời điểm, đối phương cũng đã đến trước mặt! Một chương đem mấy cái hạ nhân đánh bay ra ngoài xa mấy chục mét! Đây chính là Quy Nguyên cảnh cường giả nén giận một đòn! Tự nhiên là không sống được!

Mà Nguru Hùng trong nháy mắt liền đem kinh hãi đến biến sắc Nguru Nhu ôm vào trong ngực, chính mình thật sự xem như là hành động theo cảm tính, bởi vì phần nộ mà mất đi vốn là lý trí. Vạn nhất thật sự bị đối phương thực hiện được, nữ nhi mình có vì vậy mà bị thương, chính mình làm sao đối mặt Nhu nhi chết đi mẫu thân a!

"Nhu nhi, ngươi không sao chứ! Vì phụ lại đây, là phụ thân không được, không có chú ý tới ngươi!" Nguru Hùng vẫn là một mặt hồ thẹn đáng đáp, nhẹ nhàng vuốt kinh hãi đến biến sắc Nguru Nhu đầu!

Chỉ có điều phụ thân ở bên, Nguru Nhu cuối cùng cũng coi như là phục hồi tinh thần lại, vội vã lắc lắc đầu, nói mình không có chuyện gì đây!

"Không có chuyện gì là tốt rồi!" Đây đều sắp hù chết hắn! Hơn nữa làm chủ quản một đội buôn người, há có thể là không có uy nghiêm đây!

Nhìn về phía Trần Giáo Ngân trong ánh mắt, liền như nhìn một kẻ đã chết! Đúng, trước mặt chính là một kẻ đã chết!

Trần Giáo Ngân cũng không phải là không có gặp Quy Nguyên cảnh cường giả, đối phương cụ thể cảnh giới cho thấy tối thiểu đều là Quy Nguyên cảnh, cách nguyên kỳ cũng không có lợi hại như vậy, nhưng coi như là cách nguyên kỳ, chính mình cũng hoàn toàn không phải là đối thủ a! Mà đối phương tự nhiên hận chính mình tận xương!

Có điều chính mình nhưng là Trần gia tộc trưởng nhi tử a! Đây chính là thuận buồm xuôi gió phương pháp bảo vệ tính mạng!

"Ngươi đừng tới đây, ta nhưng là Trần gia tộc trưởng phụ nhi thiếu gia!" Trần Giáo Ngân tự nhiên nhìn ra đối phương muốn chính mình mệnh dự định, mà chính mình phải đem thân phận lấy ra đến, này có thể phải lấy ra đối phương không giết chính mình năng lượng, lại đều không có mỗi cái Trần gia người, Trần gia đều sẽ lực bảo đảm! Do đó đắc tội một Quy Nguyên cảnh cao thủ!

Chỉ là chính mình được cho là Trần gia mặt mũi, đánh chết chính mình nhưng dù là đối phó với Trần gia!

Nguru Hùng vừa nghe đối phương lời giải thích, đúng là sửng sốt một chút! Đây được cho là ép mình đứng vị đi! Mặc dù mình nghiêng về Lâm gia, nhưng cũng không có ý định đắc tội Trần gia. Dù sao mình là thương nhân, ở thương nói thương, lợi ích quan trọng nhất!

Đây là cái này càng vô liêm sỉ thiếu niên, dĩ nhiên cũng là Trần gia con cháu đích tôn, mình còn có cần phải như vậy sao!

Sự do dự trong mắt của hắn, đúng là bị Trần Giáo Ngân xem rõ rõ ràng ràng, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, Trần gia khối này bìa đỡ đạn chính là dùng tốt a! Bách thí khó chịu!

"Bỏn thiếu gia nhưng là Trần gia con cháu đích tôn, có thể coi trọng nhà ngươi khuê nữ, nhưng là vận may lớn!" Nếu đối phương như vậy, vậy hắn là đến xem chính mình Trần gia sắc mặt, được voi đòi tiên chính mình không phải là người khác tuyệt chiêu a!

"Hon nữa, đắc tội rồi ta, chỉ có đem con gái ngươi gả cho ta là được, ta sẽ cho cái chi thứ hai, vạn nhất chỗ của ta thiếu một cái lông tơ, cả nhà các ngươi đều sẽ cho ta chôn cùng!"

Không chờ hắn tiếp tục nói, liền như vậy thẳng tắp ngã trên mặt đất, hon nữa còn là làm quơ tay múa chân giống như động tác, trong đôi mắt tràn ngập kinh ngạc còn có không cam lòng! Hắn không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên. . .

"Mặc kệ ta ngu gia như thế nào, ngươi là không nhìn thấy!" Tự nhiên ra tay chính là Ngu gia Hùng, mình cũng không muốn nghe hắn lại léo nha léo nhéo! Giết liền giết! Có điều nhà của chính mình người, hiện tại đến toàn bộ trốn đến Lâm gia đi, xem như là nương nhờ vào hắn Lâm gia được rồi! Dù sao ngoại trừ Lâm gia, Thanh Phong thành hầu như không có có thể đối kháng Trần gia gia tộc thế lực!

Mà chính mình cũng không tính hối hận, người này bắt tử, ngu gia tất có đại nạn! Đem nguy hiểm tiêu diệt ở trong trứng nước!

Động tác đến nhanh hơn! Không phải vậy ngu gia thật sự khó giữ được!

Mà Trần Giáo Ngân vừa chết, tự nhiên có người thông suốt cáo Trần gia!

Lúc này thì có người qua đường hô to gọi nhỏ nói giết người! Vô tri người!

Hắn tự nhiên không nghe được người kia trong bóng tối mắng người này tra bị chết đáng đời!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93:: Nên đến đều là muốn tới

Kết quả rất bình thường, Ngu gia Hùng một nhà hiện tại đều ở trong Lâm phủ. Mà Ngu gia Hùng hiện tại chính đang Lâm Trung Thiên thư phòng!

Đồ vật đều đóng gói được rồi, đương nhiên, chỉ lấy thập một ít món đồ quý trọng. Nếu như Trần gia bại, như vậy những thứ đồ này vẫn là chính mình, nếu như Trần gia may mắn thắng, như vậy hiện tại đồ vật của chính mình cũng khó khăn bảo đảm.

Có điều, hắn ở bên ngoài nhiều năm như vậy, cũng không phải là không có cho mình lưu điều đường lui.

Cũng không lâu lắm, từng cái từng cái mệnh lệnh ra đi, đủ loại vũ khí, hậu cần cái gì đều đều phát động rồi. Người đến người đi.

Mà Lâm Trung Thiên rất nhanh sẽ cùng đông đảo gia tộc người chương đã thương lượng được rồi, từng người xác định ý kiến.

Vậy thì là "Tiên hạ thủ vi cường!"

Đương nhiên, đây chỉ là sớm một hồi thời gian mà thôi, dù sao Trần gia cũng đều không có ngồi không. Ở Lâm gia vừa điều động nhân mã thời gian, Trần gia liền đã chiếm được tin tức.

Chỉ có điều thám tử không ngừng không nghỉ truyền đến rất nhiều Trần gia gia nghiệp chương quý bị ám sát tin tức, chứng minh tình huống vẫn là không thể lạc quan.

Trong đó không thiếu Quy Nguyên cảnh cao thủ. Lẽ nào hiện tại liền điều động linh khí cảnh cao thủ?

"Phụ thân, đánh đi!" Trần căn kim cũng coi như là phản tử hiếu chiến, hấn vẫn xem thường Lâm gia, đặc biệt là cái kia vương bản Lâm Đông.

"Đúng vậy, tộc trưởng, ra lệnh đi! Chúng ta Trần gia lúc nào sợ quá những kia cầu rác rưởi a!" Trần khiến thiên là Trần gia Quy Nguyên cảnh cao thủ, chương quản Trứ Trần gia một ít gia nghiệp! Được cho là nắm đại quyền. Cùng Lâm gia mâu thuẫn, cũng là tháng ngày tích lũy!

Dù cho hiện tại có chút do dự bất định người, cũng bắt đầu theo ồn ào.

Đều không có Trần Lăng Thiên không dám ứng chiến, mà là chính mình thật không có nắm, phải xem cái kia lão gia hoá! Không có hấn chống đỡ, chính mình cùng đối phương đối chiến lên, khẳng định là một hội ngàn dặm!

"Lão tổ tông đến!" Thị vệ phía ngoài lớn tiếng nói!

Trần Uy Phong khí phách hiên ngang đi vào, bên cạnh theo hai cái ông lão, còn có một đôi xem ra là phụ tử quan hệ người! Rõ ràng là Quy Nguyên giáo Điện Bát Quy hai huynh đệ cùng Hoàng gia phụ tử.

Huyền não động đến tình cảnh lập tức yên tĩnh lại, cùng có câu nói như thế, một cái chăm rọi xuống đều có thể nghe thấy.

Hô to: "Lão tổ tông được!"

Trần Uy Phong cũng không hề nói gì, đi tới chủ vị ngồi xuống, mà bốn người này phân khoảng chừng : trái phải phê thứ, lần lượt ngồi xuống. Anh em nhà họ Điện chính là khoảng chừng : trái phải trên vị trí đầu nào!

Trần Uy Phong nhìn một chút Điện Bát Quy, đối phương ra hiệu, lập tức đứng dậy!

May mắn biết hấn người, cũng bắt đầu cúi đầu kính ngạc thốt lên, Quy Nguyên giáo song ma làm sao đến rồi! Hơn nữa đối với hấn phong cách cũng là hiểu rõ một, hai.

Gian trá, giả hoạt, lợi ích tối thượng, không thấy thỏ không thả chim ưng, đều được cho là bọn họ nhân mãc.

Lập tức có người phản ứng lại, trên giang hồ đã sớm thịnh truyền Điền gia song ma đều là linh khí cảnh hậu kỳ cao thủ, dù cho chỉ là trung kỳ, đều là một sự giúp đỡ lớn a! Trần gia hiện tại liên khuyệt cao thủ như vậy đây!

Cho tới bên cạnh cái kia hai cái Quy Nguyên cảnh. Thì lại không có biểu hiện ra rất là hưng phấn tình. Khiến cho Hoàng gia phụ tử rất là giới dam!

"Lão phu gọi Điền Bất Quy, có mấy người nên nhận thức lão phu, cũng hẳn nghe nói qua lão phu dĩ vãng, có điều ta hiện tại ứng uy phong huynh mời, xem như là cùng chỗ một trận doanh người! Còn có, lão phu cùng ta Nhị đệ, đều là linh khí cảnh hậu kỳ cao thủ!"

Điền Bất Quy cũng thật sự có điểm cao hứng, dù sao mình Phong bình luôn luôn không được, có thể ở trước mặt mọi người tú một cái, cũng là vô cùng tốt!

Không chờ bọn hắn nói cái gì nữa, bên ngoài xông tới một vội vàng vàng thám tử, mà thám tử quay về Trần gia Đại quân gia nói rồi vài câu, Trần quân gia phát tay để cho lui ra đến!

"Trần Trung, làm sao?" Trần Lăng Thiên từ vừa mới bắt đầu liền chú ý tới tình huống này, mà mặt của đối phương sắc cũng đều không có rất tốt, nghe được tin tức này sau khi, lập tức thảm biến thành màu trắng.

"Tộc trưởng, các vị trưởng lão, Lâm gia sớm động thủ!" Nói xong lẳng lặng lui đến một bên, tình mình bị một ít không thoải mái người tai vạ tới cá trong chậu, nắm chính mình tả hòa!

Nếu như lúc trước nghe được tin tức này, những này hoang mang lo sợ người, có lẽ sẽ bắt hắn người giận, nhưng là Điền gia song ma vừa đến, trong lòng bọn họ đứng là muốn đối phương như thế không tự lượng sức.

Đánh bọn họ trở tay không kịp, sau đó Trần gia nhân cơ hội là có thể xưng bá toàn bộ Thanh Phong thành! Bất quá đối phương thế tới hung hăng, không nhất định không có chuẩn bị!

Nếu đến rồi, như vậy liền đều lưu lại được rồi.

"Hôm nay chúng ta phạt Trần minh đông đảo gia tộc thế lực, tất phá Trần gia! Dù không có bọn họ chết chính là bọn họ chết!" Lâm Trung Thiên hiếm thấy nói một câu hài hước cũng hòa hoãn bầu không khí căng thẳng lời nói.

"Ha ha, Lâm tộc trưởng, chúng ta Thanh Phong thành đông đảo gia tộc, liền dựa vào ngươi một lời diệt địch a! Đợi chúng ta Kai toàn mà về, định ra sức uống ngàn vạn chén, không say Bất Quy!"

"Chính là chính là! Như vậy, nên đến đều là muốn tới! Diệt Trần gia, bắt buộc phải làm!"

Không có ai biết, Lâm gia cái kia mười tên mới lên cấp Quy Nguyên cảnh cao thủ, đã ám sát mười mấy tên Trần gia tinh anh thành viên nòng cốt. Mà có mấy cái tọa trấn Quy Nguyên cảnh sơ kỳ cao thủ, phân biệt đối mặt hai vị cùng cấp cao thủ liền thủ ám sát, đều không ngoại lệ, đều chết thảm tại chỗ!

Bọn họ nhận được mệnh lệnh chính là tiêu hao Trần gia sinh lực! Đang không có linh khí cảnh cao thủ can thiệp xuống, không có Quy Nguyên cảnh đối

kháng xuống, một ít cường thế cảnh, làm sao có thể chống đối đây! Dù cho chính là cường thế mười tầng cách nguyên kỳ, cái kia lại đáng là gì đây!

Chỉ có là Trần gia, lên cấp bậc nhất định. Đều ở tại bọn hắn ám sát trong phạm vi! Nếu như đều không có thời gian không cho phép, còn có thể mở rộng mục tiêu phạm vi!

Kết quả này liền dẫn đến Trần gia diệt sau khi, hầu như không có sinh lực trốn đi! Một chút tiểu tạp ngư, có thể lật lên cái gì sóng lớn đến? Tự nhiên có người sẽ đánh kẻ sa cơ.

Dọc theo đường đi đối với Trần gia phát tiết, đối với hắc gia nghiệp đúng là phần lớn còn bảo tồn rất tốt, có thể nói không chắc những thứ đồ này liền thuộc về mình gia tộc đây! Vẫn chưa hoàn toàn thắng lợi, liền dự định bắt đầu chia tang, này cũng không thể không nói rõ gia tộc bị ai!

Tự nhiên có vài thứ, là tiến vào từng người trong túi chứa đồ, Lâm Trung Thiên cũng chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt. Miễn cho ở đối đầu kẻ địch mạnh, còn đi nháo mâu thuẫn. Nói cái gì chỉ có thể đồng hoạn nạn, không thể cùng Phú Quý.

Chỉ có điều khoe mát lợ đáng nhìn một chút bên cạnh không làm sao động Bắc gia.

Bắc gia, được cho là phạt Trần minh Trần gia nội ứng, một chút tin tức lan truyền ra ngoài, cũng làm cho Lâm gia có chút tin tức bị Trần gia biết, dẫn đến một ít nhân viên thương vong. Hắc bắc hùng tự cho là làm thiên y vô phòng.

Mọi người rất nhanh đi tới Trần cửa phủ, mà kỳ môn vệ đã sớm không ở cương vị lên, mà to lớn môn mở rộng, tựa hồ chính là đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, nghênh tiếp Lâm gia đến tự.

Mà cách cửa lớn cách đó không xa thị vệ hoảng không chọn đường chạy vào hậu viện, Lâm Trung Thiên đoàn người xem như là ngừng lại. Tự nhiên, đội ngũ này bên trong tu là tốt nhất đều là Quy Nguyên cảnh, linh khí cảnh đương nhiên sẽ không cùng những này hậu bối nằm ở đồng thời a!

Cũng không lâu lắm, Trần Lăng Thiên mang theo một đám người, nhanh chóng đi tới Trần cửa phủ.

Mà đường phố bên đã sớm người đi nhà trống. Vừa nhìn chính là Thanh Phong đại rung chuyển đến rồi, lẽ nào vì nhìn bọn họ so đấu, liền mệnh cũng không muốn sao?

Đương nhiên, có chút tự nhận là có thể từ những cao thủ trong khi giao thủ, học được cái gì bán điều tử trình độ người tu hành, đúng là đứng cách Trần phủ không xa lâu trên đài.

Chính nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn, ai mới sẽ ngày sau Thanh Phong thành chúa tể!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thân Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94:: Phá Trần môn

Trước tiên phát động chiến tranh, mang ý nghĩa là ở đối phương trên địa bàn, thế nhưng nhiều cao thủ như vậy tham gia, những cái được gọi là cạm bẫy trận pháp, có thể vậy bọn họ thế nào đây, nhỏ nhỏ trong thành trấn có thể có cỡ nào cao cấp trận pháp đây?

Như vậy hủy hoại nhưng là đối phương căn cơ, tối thiểu có thể mức độ lớn nhất tiêu hao đối phương sinh lực. Cùng tương lai căn cơ. Vậy thì là trẻ tuổi.

Trong chiến tranh không có nhân từ này một từ ngữ, hoặc là đánh, hoặc là đầu hàng, đầu hàng những kia trọng yếu thủ lĩnh khẳng định không thể lưu lại. Còn chưa chắc chắn cho người tương lai lần thứ hai trở nên mạnh mẽ hi vọng.

Nếu nhân vật trọng yếu không thể sống, như vậy ai còn sẽ đầu hàng a!

Trần phủ ngoài cửa mọi người phân nói, hồng. Mà không chờ bọn họ dự định phái người đi gọi trận thời điểm, đối phương từ lâu cửa lớn đóng chặt từ từ mở ra. Nhất thời lấy Lâm gia cầm đầu thế lực yên tĩnh lại.

Mặc dù biết đối phương thế tới hung hăng, nhưng chân chính nhìn thấy tình cảnh này, đương gia làm chủ tính toán đầu ra đây mới một năm Trần Lăng Thiên, tự nhiên là có chút không chịu nổi, hơn nữa Trần gia còn đều không có thiên hạ của chính mình.

"Lâm huynh đây là tại sao đến đây a?" Biết rõ đối phương ý đồ đến, nhưng là vẫn phải nói điểm câu khách sáo.

"Trần gia lão tiểu tử nghe, ít nói nhảm, muốn đánh cứ đánh, trang cái gì quân tử a. Người Trương gia gia không sợ người!" Tính khí có chút nóng nảy gia tộc thế lực người chương đã từ lâu không nhịn được.

Mà luôn luôn một đại cục làm trọng mà an ổn xưng Lâm Trung Thiên chỉ là cười cợt, cũng không có ngăn cản.

Mà bọn họ sức lực chính là nằm ở liên minh mặt sau hơn mười người linh khí cảnh cường giả. Suy nghĩ một chút chính mình trận doanh có nhiều như vậy linh khí cảnh, đều cảm thấy đặc biệt hưng phấn. Dù cho chính mình những thế lực này tộc trưởng hàng ngũ đại nhân vật, tuy rằng phần lớn đều là Quy Nguyên cảnh, nhưng là đột phá đến linh khí cảnh xa xa khó vơi a.

Nhiều như vậy Quy Nguyên cảnh bên trong có mấy cái có thể đột phá đến linh khí cảnh, đều được cho là ông trời phù hộ. Một linh khí cảnh, liền có thể thủ đến từng nhà tộc hơn trăm năm an khang!

Mà Trần Lăng Thiên tự nhiên cũng cảm giác được cái gì tự, hướng đối phương phía sau nhìn tới, chỉ là tầm mắt bị sơn đen đám người chặn lại rồi. Chỉ bằng bên cạnh mình vài con cá nhỏ con mèo nhỏ, còn chưa đủ đối phương thời gian uống cạn nửa chén trà. Cùng nhau tiến lên liền được rồi.

"Trần tộc trưởng, mấy ngày trước đây ta phủ một tên hạ nhân, trộm cắp bộ tộc ta bên trong một cái bảo vật, cố ý đến chỗ ở của người tìm xem xem. Cư thám tử đến báo, cái kia tội nô nhưng là trốn vào chỗ ở của người!" Lâm Trung Thiên bên cạnh Lưu Thiên Bẩm, không đợi Trần Lăng Thiên nói chuyện, sẽ theo liền tìm cái cơ trở về hấn, như thế dứt sạo lý do, làm tộc trưởng một tộc Trần Lăng Thiên làm sao sẽ tin tưởng đây.

"Đúng vậy, chúng ta nhưng là có chuyện quan trọng tại người." Lâm Trung Thiên cũng là ước gì nhìn đối phương nào nhiệt, lúc trước cho mình nhục nhã, chính mình còn nhớ đây. Bây giờ phải muốn Trần gia gấp trăm lần xin trả.

Nhìn Trần Lăng Thiên mặt đỏ tới mang tai, mọi người không khỏi đắc ý vạn phần, chính mình cũng có thể làm cho ngông cuồng tự đại Trần gia đáng đáp như vậy, sau đó đều có khoái lạc đề tài câu chuyện.

Không chờ bọn hắn lần thứ hai nói chuyện, nằm ở phía sau hơn mười người linh khí cảnh phi chạy tới. Mà Trần gia bên trong đột nhiên xuất hiện một luồng khí tức cực lớn đến cực điểm gọn sóng.

"Lão tổ tông!" Sống một ngày bằng một năm Trần Lăng Thiên lại như là cứu hạn gặp Cam Lâm giống như vậy, Bá Vương Khí đại tán!

"Động thủ!" Lâm Trung Thiên truyền âm. Vừa dứt lời, đứng bên cạnh hắn đông đảo Quy Nguyên cảnh trường lão từ lâu chạy vội đi tới. Hơn mười người Quy Nguyên cảnh, trong nháy mắt liền xé bạo Trần Lăng Thiên chu vi cường thế cảnh cao tăng, còn có vài tên Quy Nguyên cảnh cường giả.

Mắt thấy không chống đỡ nổi!

"Thằng nhãi ranh nguoi dám!" Trần Uy bầu không khí nổ, không nghĩ tới đối phương lại dám ở trước mặt mình động thủ! Đúng là ông cụ thất cổ, sống được thiếu kiên nhẫn. Một khi hắn tiến vào đối phương chiến đấu quyền, hắn lập tức có thể trong nháy mắt đánh nổ vài tên Quy Nguyên cảnh. Hơn nữa chính mình không mất một sợi tóc!

"Lão gia hoả, đối thủ của nguoi là chúng ta!" Từ lâu thủ thế chờ đợi Lâm Tinh Tề há có thể làm cho đối phương thực hiện được, suất Lưu gia La Gia các một tên trung kỳ cao thủ ngênh chiến Trần Uy Phong.

Nếu như không phải là mình tôn tử, lời thề son sắt tự nhủ La Gia có thể tin, hắn cũng không dám yên tâm đem mình hậu bối giao cho La Gia vị kia trung kỳ Thái Thượng trưởng lão. Đối phương vẫn luôn là trưởng lão, mà cũng không phải là tộc trưởng thoái vị.

Lâm Thạch tự nhiên là tra xét La Gia đại thiếu trong lòng hoạt động, cộng thêm một ít La Gia cường thế cảnh cao tăng. Xác nhận không có sai sót sau khi, quả đoán cùng Lâm Tinh Tề gặp mặt, nhất thời tất cả không tin, hơn nữa còn có khả năng phản bội, đều không tồn tại. Hơn nữa còn cho La Gia một chút chỗ tốt. Còn có một chút đồng ý.

La Gia cũng cảm tạ Lâm gia nâng đỡ, tự nhiên sẽ ra đại lực tiêu diệt Trần gia, không phải vậy bọn họ nhưng là không ngày sống dễ chịu.

La Gia như thế nào dám xuất công không xuất lực đây. Bọn họ La Gia mới là muốn nhất đối phương diệt tộc.

Chỉ lát nữa là phải đi vào Quy Nguyên cảnh chiến đấu quyền, tuy rằng Trần Lăng Thiên phế vật kia không ra sao, thế nhưng một khi tộc trưởng chết rồi, vậy cũng là đại đại ảnh hưởng toàn quân sĩ tức giận. Lúc này đối tộc trưởng có thể không hiệu quả gì.

Chỉ nghe được đối phương quát to một tiếng, không thể không tách ra Lâm Tinh Tề công kích, hắn Trần Uy Phong nhưng là tiếc mệnh vô cùng, dù cho đối phương Quy Nguyên cảnh chết cái năm, sáu cái, cũng không ngăn nổi hắn được một đòn.

Vì lẽ đó nhất thời bị ba tên trung kỳ cao thủ kiềm chế, còn những kia sơ kỳ, đồng thời vây công hắn phản vì là không ổn. Trừ phi là đối phương tiêu hao linh khí quá nhiều, đánh kẻ sa cơ vẫn được. Miễn cho tha chính mình chân sau.

Tuy rằng ba tên trung kỳ cao thủ ở khí thế hùng hổ Trần Uy Phong trước mặt chỉ có thể tự vệ, nhưng là đối phương không dự định lấy thương đổi thương, cho tới năm ở trạng thái bị động. Ở hạ phong cũng không có chuyện gì.

Ngay trong nháy mắt này, hàng lớn Quy Nguyên cảnh hậu kỳ Trần Lăng Thiên liền vô cùng chật vật. Mắt thấy khó giữ được, đối phương nhưng lui đi.

"Trần Lăng Thiên, ta sẽ để ngươi chậm rãi chết ở trước mặt ta, nhìn các ngươi Trần gia bại vong!" Lâm Trung Thiên chà xát suýt nhảy mất đi tới Trần Lăng Thiên trước mặt. Chỉ vào hần đầu nhẹ giọng nói rằng.

Nhưng là ở đối phương trong tai, quả thực chính là sấm sét giữa trời quang.

Trong đầu của hắn chợt lóe lên ý nghĩ, chính là năm đó làm sao không trực tiếp đem Lâm Trung Thiên ở lại Trần phủ đây. Đối phương nếu đưa tới cửa, chính mình vì sao không động thủ đây.

Nhìn đối phương ở trước mặt mình lửa giận ngập trời, cũng không làm nên chuyện gì đáng vẽ, hắn không khỏi cười đắc ý một hồi. Chỉ có điều trong chớp mắt liền bị tan nát cõi lòng công kích đánh về Địa ngục!

"Lâm Hải (biển rừng) nghe đào một trong kiếm tro bụi!" Lâm Trung Thiên một chiêu kiếm hàn quang, trực tiếp đâm thủng đối phương đan điền. Khí hải nhất thời tan vỡ ra. Mà không có nguyên khí hộ thể, hắn sẽ mất máu quá nhiều mà chết. Mà đối phương lúc này trạng thái, liền một tên cường thể cảnh ba tầng người đều đánh không lại.

Huống chi hắn còn bị thương nặng như vậy hại.

"Lâm gia trấn tộc công pháp, phạm cấp hạ phẩm Lâm Hải (biển rừng) nghe đào quả nhiên không tầm thường a!" Mà ở bên cạnh nhìn những kia đồng đào thể lực cao thủ, cũng bị Lâm Trung Thiên khí thế chấn động đến.

Trần Lăng Thiên thân thể trực tiếp nổ ra Trần phủ cửa lớn, nhất thời bụi bay nổi lên bốn phía. Mà Lâm Tinh Tề bên kia, đúng là còn đang kịch đấu bên trong.

"Giết!" Hai mắt nhất thời huyết thống căng phồng! Để Lâm gia một tên cường thể chín tầng cao thủ đi lôi kéo Trần Lăng Thiên. Nhục nhã hắn.

Bởi vì sống sót tộc trưởng cùng bị nhục nhã chết rồi chính là không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95:: Dự định treo giá

"Giết!" Mọi người giết đỏ cả mắt rồi, hơn nữa chênh lệch đẳng cấp có chút lớn, Trần gia hiện tại hoàn toàn ở hạ phong, một khi không có bất kỳ tiếp viện, như vậy chờ đợi Trần gia chỉ là diệt vong!

Thế nhưng khả năng này sao, ở sau khi xuất phát, Lâm Trung Thiên sáng tỏ nói rồi, Quy Nguyên giáo hai lão hắn là đi tới Trần gia, cũng không hề rời đi. Hiện tại một khi gia tộc nào một mình rời đi, như vậy nghênh tiếp hắn chỉ có thể là diệt vong.

Đương nhiên, nếu như đồng thời, đại gia vẫn là thật minh hữu, cùng tiến cùng lui Phú Quý.

Phía bên kia!

"Người là lâm học tập? Người đều không có cách nguyên kỳ cao thủ sao?" Trần Tả 水 một bộ hoàn toàn không thể tin được đáng vẽ, chính hắn một Quy Nguyên cảnh sơ kỳ, dĩ nhiên liền như thế. . . Bị đánh lên.

Lâm học tập cũng không nói nhảm, đối với Trần Tả 水 qua lại mấy kiếm, xác định người này tử vong sau khi, liền mang theo một vị khác Quy Nguyên cảnh; Lâm gia cao thủ rời đi.

Năm đó hắn là cỡ nào hăng hái a, chính mình không có đuổi tới bước chân của hắn, hắn trước tiên đột phá Quy Nguyên cảnh, sau đó thật nhiều thứ ở công chúng trường hợp trào phúng mình là một rác rưởi, hắn cũng là nhịn, thế nhưng hắn lại dám mắng hắn tạ thế đã lâu phụ thân. Liền không được.

Hắn cho rằng đời này là không có hi vọng tự tay báo thù, bởi vì hắn biết chính hắn tư chất, đến như vậy tuổi tác sau, hoàn toàn chính là không có hi vọng. Bất quá lần này tân sinh là Tam thiếu gia cho, như vậy, hắn cái mạng này coi như là của hắn rồi.

Năm đó thiên tài Trần Tả 水, chỉ thường thôi.

Chuyện giống vậy, phát sinh ở thành bắc đông đảo địa phương, còn có một chút bí ẩn. Đồng dạng khó mà cân nhắc được. Rơi vào cái điểm phá người vọng kết cục.

Mà hướng về thì huyền ảo động đến phổ lớn, hiện tại hoàn toàn lại như là một Tử Thành bình thường tịch liêu. Nếu như không phải từ một ít cửa sổ vọng hướng phía ngoài con mắt, như vậy người khác khẳng định cho rằng đúng là Tử Thành.

Trong đó cũng không thiếu Trần gia chết trung phần tử, còn dự định vẽ đường cho hươu chạy. Hoặc là nói cho rằng vẫn là Trần gia thiên hạ, ở Trần gia trên địa bàn, bọn họ chính là lão đại. Nhưng là, cuối cùng đều chỉ là châu chấu đá xe.

Có người nói, như vậy gia tộc không có cái gọi là chính diện cùng phản phái. Chỉ có điều là cường giả quyết định lịch sử mà thôi. Thẳng, đại gia đều sẽ vì người ca công tụng đức. Thua, tự nhiên là bởi vì làm phản dẫn đến gia tộc mình bình định mà thôi.

"Đại ca, chúng ta còn không ra tay sao, Trần gia nhưng là không chống đỡ được a!" Điền Bất Hối đứng lâu các trên, có chút giật mình nhìn tình hình bên ngoài, tiếp tục như vậy Trần gia tất bại. Mà bọn họ Trần gia không ngừng đến thúc chính mình đi ép giết đối phương. Bọn họ Trần gia bắt đầu định đem chính mình hai huynh đệ coi như bí mật vũ khí. Tuy rằng bọn họ không biết hành tung của bọn họ đã bị đối phương biết được.

Hơn nữa Trần gia cũng không nghĩ tới đối phương nhanh như vậy liền làm ra quyết định, lập tức liền ngăn cản Trần Uy Phong lão gia hoá đi ra về ta đây. Chính mình đi theo nhân viên cũng phái ra đi tới, chỉ là có thể hữu dụng sao?

Này không, đứng lâu các ở ngoài Trần gia Đại trưởng lão chính đang giờ chân đây.

Một khi đối phương linh khí cảnh không để ý quy tắc cũng tới trăng, như vậy phe mình chính là bị thu gặt rom rạ bình thường dễ dàng. Chính mình này trận doanh có thể không có bao nhiêu linh khí cảnh.

"Không vội, hiện tại để Lâm gia cùng Trần gia bọn họ chó cắn chó, sau đó mang tới Trần gia tiêu hao quá bán thời điểm, như vậy chính mình ra trận mới được, như vậy chúng ta mới có nhiều quyền nói chuyện hơn. Mà không phải là bị Trần gia uy hiếp." Điền Bất Quý hắn biết, này còn chưa tới thời điểm đây, làm sao có thể để Trần gia như thế tiện nghi phải ra bản thân đây, hơn nữa, chính mình này mới vẫn chưa thể một hồi đi toàn đi tới. Tinh đối phương

linh khí cảnh nhìn chăm chăm chính mình, mặc dù đối phương không nhất định có thể ngăn cản, nhưng chỉ sợ có chút kẻ ngu si tự bạo a.

Hai cái linh khí cảnh sợ kỳ tự bạo, chính mình nhưng là rất có thể bye bye thế giới này.

"Đại trưởng lão, không tốt, Lâm gia trận doanh những kia linh khí cảnh dự định xông lên." Một Trần phủ thị vệ trang phục người vội vàng vàng chạy đến trước mặt Đại trưởng lão, hô lớn.

"Người đi xuống đi, trước tiên gọi hai trưởng lão đi nhìn chăm chăm, ta sau đó liền đến." Trần gia Đại trưởng lão thiếu kiên nhẫn trả lời đến. Nhà mình lão tổ tông cũng thật đúng, mời tới hai cái người không đáng tin cậy, lần này liền dự định treo giá. Tính là thứ gì đây. Có điều vẫn đúng là không thể không có bọn họ.

"Đại trưởng lão, chúng ta còn còn lại ba cái Quy Nguyên cảnh, không chịu nổi a!"

Đánh đánh, từ lâu vọt vào Trần gia đại viện. Mà Lâm Tinh Tề bọn họ chính kiểm chế Trừ Trần uy phong đây. Tuy rằng ở hạ phong, nhưng vẫn tính là thành thạo điều luyện.

Dọc theo đường đi tàn sát, tuy rằng khẳng định có người là vô tội, nhưng ai gọi các người là nằm ở Trần gia người đâu, thà giết lầm ba ngàn, không để cho chạy một cá lọt lưới.

Chính là đổi vị suy nghĩ, nếu như lúc này là ở Lâm gia, đối phương cũng có thể như vậy sao? Hơn nữa những thị vệ kia nhưng là dùng trúng tên rất nhiều Lâm gia trận doanh người a.

"Động thủ." Trần gia Đại trưởng lão tức giận ngập trời quát!

Trần gia cùng mình hữu thế lực Quy Nguyên cảnh linh khí cảnh hoàn toàn xem như là cùng nhau tiến lên. Chỉ có điều trong tình huống bình thường, đều có đối diện lẫn nhau ứng người cùng chi đối kháng, dù sao đều cơ hồ là Thanh Phong thành người, làm sao không quen biết đây. Lẫn nhau năng lực cũng xê xích không nhiều. Có thể Lâm gia trận doanh vẫn là để trống sáu cái linh khí cảnh a.

Cho tới Quy Nguyên cảnh, hoàn toàn chính là nghiêng về một phía.

Hoàng gia phụ tử, cũng không thể không liều lĩnh da đầu đuôi tới. Dù sao bọn họ đều không có linh khí cảnh, cũng không có bao lớn sức lực đây. Hơn nữa bọn họ còn muốn bắt sống Lâm Thạch là tốt rồi. Cả người mò cá bọn họ đứng là ở hành.

Lâm gia cũng sẽ không đã quên Trần gia ngoại viện đây. Hai cái linh khí cảnh hậu kỳ, đủ đủ để ba cái trung kỳ cao thủ, nhưng nếu như là sơ kỳ, trừ phi người có trận pháp lớn, trận pháp sư, như vậy còn có thể. Nhưng là, Thanh Phong thành có như vậy đại nhân vật sao?

Có thể đột phá đến linh khí cảnh liền nên cảm ơn trời đất.

Trần gia hai trưởng lão, linh khí cảnh sơ kỳ, tuy rằng đều không có rất cường hãn sơ kỳ cao thủ, nhưng cũng coi như là sơ kỳ đỉnh điểm. So với bình thường cao thủ lợi hại hơn rất nhiều.

Hắn biết, Trần gia ở tiếp tục như vậy, nếu như Quy Nguyên giáo cái kia hai lão không nhúng tay vào, chính mình Trần gia nhưng là nguy hiểm. Mà đối phương còn nắm lấy Trần gia tộc trưởng một trận uy hiếp. Dẫn đến Trần gia sĩ khí giảm nhiều.

Cầu người không bằng cầu mình, Điền gia song ma có thể muốn đánh toán tọa thủ ngư ông thủ lợi đây.

Như vậy muốn hiện tại đạt được nhất định chiến công, trừ phi. . .

Hắn nhìn phía chính đang chỉ huy chiến đấu Lâm Trung Thiên. Nhưng là không kịp nghĩ nhiều. .

"Xem làm sao, đối thủ của ngươi là ta, ngươi lão già này có phải là xem thường lão Tử a. Theo ta đấu còn muốn phân tâm?" Trầm Thiên Định giận không chỗ phát tiết, hắn tốt xấu là Thâm gia Thủ Hộ giả, thành danh đã lâu lĩnh khí cảnh cao thủ đây.

Tuy rằng không chắc hơn được đối phương, nhưng ít ra là thế lực ngang nhau, trong thời gian ngắn là không cách nào phân ra thắng bại. Chỉ có điều ngăn cản hắn là được mà thôi.

Nhưng là không nghĩ tới lão già này dĩ nhiên cùng mình sinh tử quyết đấu còn phân tâm!

"Ít nói nhảm, muốn đánh cứ đánh!" Hắn trong nháy mắt liền hồi phục lại. Có điều tranh đấu vòng tròn, cách Lâm Trung Thiên nơi đó càng ngày càng gần. Chỉ đợi một cơ hội, liền đầy đủ hắn chém giết Lâm Trung Thiên. Một khi đối phương bị chính mình ép giết, như vậy, Trầm gia tinh thần khẳng định tăng mạnh, đối phương tất nhiên suy chí!

Như vậy Điền gia song ma còn có thể tọa bàng quang sao?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96:: Thế cuộc đáng lo!

"Cuồng Phong cuồng!"

"Thanh Phong cuồng!" Lấy nhu thắng cương. Hơn nữa Thanh Phong thành rất nhiều công pháp đều là mang cái Phong tự, cho rằng Thiên Phong quốc lấy Phong làm đầu. Đương nhiên, cũng là bởi vì hoàng thất họ Phong.

Trực tiếp hai cỗ to lớn gió mạnh bao phủ Trần phủ hoa cỏ cây cối. Đây được cho là lần thứ nhất sử dụng bộc này giai năng lượng đối chiến. Một Quy Nguyên cảnh, nếu như nguyên khí trong cơ thể mười phần, cũng có thể thôi thúc năm, sáu lần cứng đối cứng. Nhưng là nơi này là chiến trường, ai sẽ hiem chính mình mệnh trường, mà không giữ miếng đây.

Có điều rất xin lỗi chính là, hai người kia được cho là thế cừu, kẻ thù gặp mặt, đặc biệt đỏ mắt.

Không biết lúc trước là ai giết ai dòng chính thân thuộc. Mối thù liền như vậy kết làm hiểu rõ.

Liền ở ngay đây Trần gia trận doanh Quy Nguyên cảnh coi chính mình thắng lợi thời điểm, mặt trái đã bị một cây đao xuyên ở chính giữa vị trí. Dù sao Lâm gia trận doanh Quy Nguyên cảnh hay là muốn nhiều rất nhiều.

Vân vệ quân liếc mắt nhìn chết đi lý bạc đao, tuy rằng rất đáng tiếc không phải là mình tự tay giết chết đối phương, có điều hiện tại không phải là sinh tử vô đài. Thắng là có thể kết cục. Còn phải lên tinh thần đến. Tiêu diệt càng nhiều kẻ địch.

Lý gia cầu tập chúng môn, chờ gia gia đi!

Từng cái từng cái giết đỏ cả mắt rồi. Mặc kệ là Quy Nguyên cảnh vẫn là cường thế cảnh.

Mà Trầm Thiên Định phát hiện Trần gia lão già kia tựa hồ túy ông chỉ ý bất tại tửu, con mắt thật giống thỉnh thoảng hướng một chỗ nhìn tới. Dù cho rất bí mật động tác, tuy nhiên bị hắn xem ở trong lòng.

Chỉ là không có phát hiện hắn có động tác gì. Áp chế lại nghi ngờ trong lòng. Hắn chỉ có thể từng bước ép sát.

Thế nhưng sau đó khỏe mắt lơ đãng bên trong thoáng nhìn! Ánh mắt hắn nhất thời mở to lão đại.

"Nguy rồi!" Nói thầm một tiếng nguy rồi, lão này dĩ nhiên muốn. . .

Ha ha, Trần phá diệt vừa nhìn Thẩm gia lão già kia dĩ nhiên không phát hiện, chính mình này một tới gần Lâm Trung Thiên. Tuy rằng cái kia thêm ra đến mấy cái linh khí cảnh nhưng đã sớm bị Diên Bất Quy phái ra Diên Bất Hối kiểm chế lại. Cứ như vậy, bên cạnh hắn vài con Quy Nguyên cảnh con tôm nhỏ, không đáng gì.

Diên Bất Quy cũng phát hiện ý đồ của hắn. Khỏe miệng hơi giương lên, biểu thị hắn cũng thật hài lòng. May là Diên Bất Hối được cho là linh khí cảnh hậu kỳ bình thường nhất một thành viên. Còn có hắn cũng không có sử dụng toàn lực. Mấy người được cho là thể lực ngang nhau. Có điều một khi thời gian quá dài, hoặc là Diên Bất Hối không dự định chậm rì rì giải quyết này mấy cái linh khí sơ kỳ. Như vậy rất nhanh sẽ có thể toàn tiểu. Kém cỏi nhất hậu kỳ cũng đều không có sơ kỳ có thể so sánh. Chỉ ít phổ thông cao thủ ở đây.

"Chịu chết đi!" Trần phá diệt thôi thúc trong cơ thể linh khí vòng xoáy. Tuy rằng vòng xoáy rất nhỏ, nhưng vận chuyển tốc độ so với ở Quy Nguyên cảnh thời gian, nhanh hơn không chỉ vài lần. Hơn nữa sức mạnh cũng có thêm rất nhiều. Mà hắn vòng xoáy tựa hồ sắp hình thành một loại thể rắn hình dạng. Vậy thì là đại biểu sắp đạt đến trung kỳ cảnh giới. Có điều hiện tại đều không có muốn cái này thời điểm.

Trầm Thiên Định hét lớn một tiếng, nhưng là Trần phá diệt không có một chút nào ngừng tay ý tứ. Cũng không để ý phía sau hắn một đòn.

Nhìn Lâm Trung Thiên kinh hãi đến biến sắc đáng đáp, Trần phá diệt nở nụ cười. Tiểu tử, chỉ cần ngươi vừa chết, rất nhiều chuyện, đều có thể rất nhanh giải quyết. Đoàn thể chiến không phải là một người chiến.

Hắn cặp kia tràn ngập sóng linh khí tay, bay thẳng đến Lâm Trung Thiên nơi cổ họng tóa đi. Chỉ cần nhẹ nhàng một nhin, cái gì đều chơi xong. Vừa nghĩ tới chính mình là cuộc chiến đấu này chuyển ngoặt người. Nhất định ở Trần gia tộc phổ bên trong rực rỡ hào quang. Tên thù thiên cổ.

Nhưng là hắn tràn ngập nham hiểm nụ cười trên mặt còn chưa kịp tóa ra, cúi đầu nhìn từ trước ngực xuyên thấu qua phía sau lưng một thanh kiếm. Theo lý thuyết đều không có song chương của chính mình có thể đồng lòng thạch lợi khí sao? Làm sao luyện một cái thật khi đều đánh nát không cơ chứ?

Theo lý thuyết!

Mà Trầm Thiên Địch lập tức liền sững sốt, nhìn phía trước tình hình, thu hồi công kích phương hướng, trực tiếp vùi đầu vào một cuộc chiến đấu khác bên trong, hai đánh một, đối phương rõ ràng vất vả lên. Tuy rằng lúc này hắc xác thực rất tò mò, nhưng đều không có hiện tại.

"Tại sao lại như vậy?" Trần phá diệt thật không cam lòng, này cùng chính mình tưởng tượng kết cục không giống nhau a! Đối phương đều không có Quy Nguyên cảnh đỉnh cao sao.

Nhưng là mặc dù mình không xong rồi, nhưng cảm giác sẽ không sai a, này thân kiếm rõ ràng liền tràn ngập Quy Nguyên cảnh không có sóng linh khí. Dù cho lợi hại đến đâu Quy Nguyên cảnh, cũng là không có tình huống như vậy.

Đối phương mới đột phá Quy Nguyên cảnh đỉnh cao bao nhiêu năm a, chính mình cũng là quá mười mấy năm mới từ Quy Nguyên cảnh hậu kỳ đỉnh cao đột phá đến linh khí cảnh a!

Không thể kìm được hắc ngẫm nghĩ, Lâm Trung Thiên đột nhiên vừa kéo hắc thật khí kiếm. Một chiêu phi Hoa Mãn Thiên, trực tiếp đem Trần phá diệt nát vì là tơ bồng.

Mà con mắt nhìn phía ở vào nơi cực xa lâu các bên trên Điện Bất Quy.

Hắn đột phá đến linh khí cảnh, không có mấy người biết. Mà cái này, nhưng là Lâm Thạch công lao. Đương nhiên, hắn tự thân cũng là có nguyên nhân.

Lâm Trung Thiên biết mình tư chất, có thể đột phá đến linh khí cảnh liền rất hài lòng. Hắn không biết hắn tiêu hao con trai của chính mình bao nhiêu thứ tốt. Chỉ biết là nên rất trọng yếu. Tuy rằng một lần từ chối, nhưng bị con trai của chính mình một câu 'Mao chi không tồn bì đem yên phụ' phải trở về.

Mà lúc này Điện Bất Quy cũng là rất khó chịu, chỉ là một vừa đột phá linh khí cảnh, dĩ nhiên như vậy nhìn mình, này xem như là coi rẻ chính mình sao? Hắn tốt xấu cũng là đứng đầu một giáo đại nhân vật!

Các người đã muốn chết, thì nên trách không được ta!

Lúc này chính đang kịch đấu cao thủ, cảm giác được xa xa một luồng nồng nặc gọn sóng chạy như bay đến! Đây là một luồng hoàn toàn cảnh giới áp chế khí tức! Không thể so Điện Bất Hối, cũng không thể so Trần Uy Phong tiếu mệnh, mà hắn là duy ta độc tôn khí phách!

"Ha ha! Đại ca! Người đến rồi a." Điện Bất Hối vừa nhìn chính mình trưởng huynh phi chạy tới, không nói linh khí cảnh phạm vi cảm ứng, chính là bọn họ nhiều như vậy năm quen thuộc hơi thở của nhau, đều biết là như thế nào.

Chính mình trưởng huynh khẳng định là bị làm tức giận. Hắn rõ ràng cảm giác được một luồng muốn thần can giết thần tin tức!

Như vậy hắn Điện Bất Hối phụ cùng mình trưởng huynh được rồi!

Trong cơ thể linh khí hoàn toàn hoá lỏng! Lưu động với khắp toàn thân từ trên xuống dưới các nơi kinh mạch! Dùng một câu nói từng nói, vậy thì là cả người tràn ngập sức mạnh! Thay đổi vừa qua loa.

Trước mặt mình mấy vị cái gọi là linh khí cảnh cao thủ, chỉ chớp mắt liền bị chính mình áp chế lại. Một khi thời gian lại nhiều một chút, hẳn có lòng tin có thể giải quyết đi!

Ngay ở hẳn cho rằng có thể làm một võ lớn thời điểm, vậy công chính mình mấy vị linh khí cảnh bên trong, dĩ nhiên có hai người công kích bọn họ 'Minh hữu' .

Mà vài cái chiến đấu quyền bên trong, cũng có tương tự tình hình.

"Kẻ phản bội!" Vài Vị lão đầu nghiêng răng nghiêng lợi đến! Nhưng tay chân không dám dừng lại. Nguyên khí không muốn sống thôi thúc.

Như vậy này tiêu đối phương trường, đối phương linh khí cảnh rõ ràng gia tăng rồi bốn vị. Quy Nguyên cảnh cao thủ, còn có cường thể cảnh tiểu lâu la. Cũng theo chính mình tổ tông tộc lão môn thay đổi trận doanh!

Lập tức trận thế liền yếu đi rất nhiều! Song phương dĩ nhiên ngừng lại. Đương nhiên tránh khỏi không được rất nhiều người lập tức bị đem phía sau lưng giao cho mình hữu kẻ phản bội kích thương thậm chí tử vong! Cũng có chút xui xẻo bị đã sớm đề phòng người đột kích ngược!

Từng nhóm dừng lại, Lâm Tinh Tề đi tới phía trước đội ngũ, mà đối phương dĩ nhiên ba cái hậu kỳ cao thủ dành cho mọi người áp lực, vô hình là rất lớn. Mặc dù đối phương cũng không có linh khí trung kỳ cao thủ. Thế nhưng Lâm gia trận doanh ba cái trung kỳ cao thủ có thể chống đỡ quá đối phương ba vị hậu kỳ sao?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97:: Không chết không thôi

Lâm Trung Thiên đi về phía trước một bước, nhưng là bị Lâm Tinh Tề ngăn lại, quay đầu lại nhìn một cái, liền lần thứ hai xem hướng về phía trước.

Lâm Trung Thiên biết phụ thân muốn nói gì, đơn giản chính là mình vừa đột phá đến linh khí cảnh, một khi bị người đối diện âm, có thể sẽ dẫn đến cảnh giới bất ổn. Hơn nữa trong ánh mắt của hắn ở khắp mọi nơi nói phải tin tưởng hắn.

Hắn lui về phía sau một bước, có điều vẫn là chăm chú dựa vào cha của chính mình.

Lâm Tinh Tề nhìn ở vào ba vị hậu kỳ cao thủ mặt sau Thôi gia còn có Hải gia linh khí cảnh cường giả, cộng thêm mặt khác thể lực linh khí cảnh. Đây chính là mình mình hữu sao?

Hắn mặc dù biết có một hai hắn là kẻ phản bội, cũng không định đến dĩ nhiên là bốn cái, hơn nữa nguyên bản là đồng minh của bọn họ Trần gia nằm vùng, dĩ nhiên chỉ có mấy cái Quy Nguyên cảnh tọa trấn gia tộc nhỏ trở về. Hơn nữa mất đi một tên linh khí cảnh tọa trấn gia tộc.

Mèo già hóa cáo, ai sẽ làm ra chuyện như vậy sau mà thẹn thùng đây. Đây không, có mấy người còn một mặt cừu hận nhìn Lâm gia trận doanh phương

hướng.

Có điều cũng có Hải gia Hải Thiên một mặt hồ thẹn nhìn năm đó đã cứu chính mình mệnh Lâm đại ca. Thoáng thấp đầu, không lại nhìn tới. Nhân sinh tự nhiên đến có lựa chọn. Chỉ là hấn cúi đầu thời gian, cảm giác được chính mình một cái nào đó đồ vật nhẹ nhàng địa chấn động.

"Lâm lão đầu, nếu không trận này tề nhậ chiến đấu liền như vậy kết thúc khỏe không?" Trần Uy Phong hiện tại rất đắc ý, hấn đều không nghĩ tới sự tình phát triển đến hiện tại mức độ. Có một nhà là hấn hoàn toàn không ngờ rằng. Có điều nhìn Điền gia hai lão vẻ mặt, nhìn dáng dấp là bọn họ khiến lực đi!

"Trần tộc trưởng, hiện tại nên muốn đánh kẻ sa cơ a!" Thôi kim thiết sốt sắng, một khi đối phương đầu hàng, sau đó tính sổ, chính mình chẳng phải là số một bị mục tiêu đã kích.

Hon nữa chính mình ở linh khí cảnh sơ kỳ bên trong cũng coi như là lót đáy. Lâm gia chưa trừ diệt, hấn một ngày không được an bình!

Có điều nhìn yên tĩnh hai cái trận doanh, lập tức hiểu được. Hon nữa nhìn Trứ Trần uy phong vẻ mặt, hoàn toàn không có chân chính địa muốn dừng lại đáng vẻ. Một bộ tựa như cười mà không phải cười biểu hiện.

Đúng rồi, mặc dù là Lâm gia đầu hàng, bọn họ cũng sẽ không có kết quả tốt! Người khác đều không ngờ, là chính mình quá hoảng hốt. Hoảng hốt sẽ bị loạn mà thôi!

"Lão già, ngươi giác cho chúng ta đầu hàng ngươi sẽ bỏ qua cho chúng ta sao?"

"Ha ha, ngươi cảm thấy thế nào!" Trần Uy Phong thích xem bọn họ khó chịu đáng vẻ, sinh mệnh bị hấn bản thân quản lý cảm giác chính là tốt! Có điều ý cười xoay một cái, lộ làm ra một bộ nham hiểm ác tàn nhần vẻ mặt.

"Sẽ không, ta sẽ nhìn các ngươi là làm sao chết đi. Người nhà của các ngươi, tộc nhân, hết thảy đều phải cho ta đi xuống Địa ngục! Hon nữa, các ngươi những người này, đều sẽ có cái nơi đến tốt đẹp!" Hon nữa nơi đến tốt đẹp ba chữ đặc biệt tăng thêm âm thanh.

Lâm Tinh Tề phát tay ngừng lại Lâm gia trận doanh người ồn ào, không nhìn Trần Uy Phong trả lời. Quay đầu nhìn về những kia đi theo tam đại hậu kỳ cao thủ người phía sau quần.

"Các ngươi vẫn là có ý định u mê không tỉnh?" Ánh mắt nhìn quét mọi người. Hon nữa hấn ở Thanh Phong thành uy vọng, cũng đều không có những người kia có khả năng chống lại! Mỗi một người đều chậm rãi mà cúi thấp đầu ló.

Nhưng là cũng không có người nói chuyện. Chỉ là có người ở trong lòng nghĩ đến, u mê không tỉnh chính là Lâm gia các ngươi. Biết rõ hấn phải chết, còn muốn tha nhiều như vậy người hạ thủy!

Lập tức ánh mắt dừng lại ở Hải Thiên trên mặt. Một luồng vẻ mặt bi phẫn, để cả người hấn xem ra đều có chút táo bạo.

"Vậy chúng ta chính nghĩa mình với các ngươi không chết không thôi!" Lâm Tinh Tề nghiêng răng nghiêng lợi! Lâm gia trận doanh cũng gọi là chính nghĩa mình.

"Không chết không thôi!" Không chết không thôi!

Không chết không thôi! Bốn chữ trực tiếp đánh nổ toàn bộ Trần phủ. Âm thanh trực tiếp ở toàn bộ Thanh Phong thành rõ ràng có thể nghe!

Tiếp theo hai bóng người gào thét mà tới.

"Điền huynh, chúng ta Hải gia lui ra!" Chính đang dự định không chết không thôi chiến đấu thời gian, ông tổ nhà họ Hải âm thanh đột ngột hưởng lên.

Điền Bất Hối có chút thất vọng nhìn Hải Thiên, mà Trần Uy Phong nụ cười trên mặt lập tức đón đi! Hắn mới là chủ chiến phái. Nghe được đối phương không chết không thôi, hắn càng là yêu thích.

"Ân tình của ngươi, ta không lấy báo lại, mà Lâm huynh cũng từng đã cứu ta một mạng. Ta chân tâm vô lực ở hai ân nhân trước mặt tranh đấu! Chúng ta Hải gia lui ra, từ đây không lại quá hỏi Thanh Phong thành các loại!" Liếc mắt nhìn kinh ngạc cực kỳ Hải gia tộc trưởng, một chương đánh giết tới, trực tiếp đem mình hậu bối chém giết tại chỗ!

"Hải Long tội ở không tha! Đáng chém! Do hải hồ tiếp nhận tộc trưởng vị trí!" Hải Long là chủ trương đầu hàng phái. Hơn nữa các loại sự tình hắn cũng nhìn ở trong mắt, đối với Hải Long, hắn chân tâm cảm thấy rất là thất vọng. Hồ thẹn với Hải gia tổ huấn!

"Hải hồ tôn tộc mạng già! Hải gia con cháu, từng người lui ra Thanh Phong cuộc chiến!" Hải hồ thiết hi, không nghĩ tới chính mình dĩ nhiên lên làm tộc trưởng. Hắn đã sớm thêm nhò dãi với tộc trưởng vị trí. Nhưng chủ yếu chính là không ưa Hải Long tác phong, các loại có nhục Sven việc, làm vui vẻ sung sướng. Thanh Phong thành rất nhiều trên phố tin đồn xưng Hải gia vì là không biết xấu hổ gia tộc.

Trần Uy Phong nhìn không nói gì, có điều nhìn về phía Điền gia hai huynh đệ trong mắt, hoàn toàn tràn ngập bất mãn. Đây là lửa lò làm mất mặt sao? Tìm một nhà như thế vô căn cứ 'Kẻ phản bội' ?

Có điều các ngươi Hải gia dự định lui ra Thanh Phong thành cái này chiến cuộc? Ha ha, vậy sau này toán sổ cái được rồi! Chỉ là hiện tại không thích hợp làm tức giận mà thôi, tình lại cho đối phương tăng cường kiêu mã!

Đợi đến Hải gia đi xa, hai cái trận doanh lại là hồi phục đến căng thẳng thái độ!

Một bên khác!

"Lão tổ, tại sao chúng ta đầu tiên là rời đi vẫn giúp giúp chúng ta Lâm gia đến Trần gia, sau đó lại từ bỏ đây?"Hải hồ không hiểu chính mình lão tổ quyết định, hắn cảm thấy ở Trần gia liên rất tốt a. Hải gia lại sẽ đoạt được một lần phát triển đại kỳ ngộ! Hắn cũng không dám nói chính mình Hải gia là bội phản Lâm gia.

Hải Thiên không tiếp tục nói nữa, nhìn về phía vừa bị chính mình đề bạt tộc trưởng. Lập tức dừng bước lại. Hơi nhượng mày, liền nhanh chân về phía trước.

Hải hồ sợ hết hồn, coi chính mình tộc trưởng vị trí lại khó giữ được. Chính mình lão tổ nhưng là vừa tự tay đánh giết tiền nhiệm tộc trưởng đây! Một Quy Nguyên cảnh cao thủ, nói giết liền giết.

Nhanh chân theo sau, không lại hỏi dò.

Chỉ là mơ hồ nghe được một câu: "Ta đột nhiên cảm giác được Trần gia chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ!"

"Giết!"

"Giết!" Hai cái trận doanh người hét lớn.

Ngay ở Trần Uy gió lớn gọi giết chết thì, một bóng người bay vút lại đây. Lóe lên hãy cùng mãnh hổ ra hạp giống như Trần Uy Phong đứng rồi hơn mười chiêu!

Mà Điền gia hai huynh đệ trước mặt, cũng xuất hiện một tiên phong đạo cốt lão đạo! Điền Bất Quy hoàn toàn biến sắc!

"Bất Tử đạo nhân chương bộ tư!" Hai huynh đệ nhìn nhau một hồi, đều nhìn thấy lẫn nhau trong mắt vẻ sợ hãi! Mà cái kia cùng Trần gia ông lão đối chiến người, lại vẫn không có hiện lộ chân thân!

"Điền gia song ma, có khỏe hay không a!" Chương bộ tư rất là yêu thích cảm giác như vậy, nhìn ánh mắt của đối phương, liền thỏa mãn hân nhô nhỏ hừ vinh cảm! Lập tức biến sắc mặt.

"Nên là các ngươi trả nợ thời điểm!" Ở Quy Nguyên giáo sào huyết đấu không lại họ hai huynh đệ, chỗ kia trận pháp liền đầy đủ để cho mình uống một bình. Có điều hiện tại mà! Ha ha.

"Ngươi là ai!" Trần Uy phản chấn hiện đối phương dĩ nhiên nên đều không có linh khí cảnh hậu kỳ người. Nhưng là có thể cùng mình đấu không phân cao thấp! Thanh Phong thành cũng không có như thế Số 1 người!

"Thượng Quan Vân!" Đối phương lộ ra một tám tuổi trẻ tuấn tú mặt. Nụ cười trên mặt nhìn đối phương lại như là nhìn một kẻ đã chết.

Mà Lâm Tinh Tề bên này. Biết bọn họ đã động thủ, tùy tiện để Lâm Trung Thiên bày xuống Thiên La Địa Võng, từng đạo mệnh lệnh phát hào xuống. Mà có mấy người cũng ra Trần phủ, hướng trên đường cái đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 98:: Đại Trận Khởi

Một điều đừng buông tha! Tuy rằng không có người nói, thế nhưng Lâm gia trận doanh người tự nhiên biết nên làm như thế nào! Hơn nữa không thiếu có người thông minh nhìn thấy Điền gia song ma cùng Trần gia lão già bị kiềm chế, như vậy đối phương ba cái trung kỳ cao thủ ai tới kiềm chế a!

Này được cho là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây đi! Không, là một ngày Hà Đông cùng Hà Tây! Hiện thế báo!

La Gia la không văn nhìn la không cẩn thận. Còn có một vị linh khí cảnh cao thủ, ba người liếc mắt nhìn nhau, đều ở đáy lòng thở phào nhẹ nhõm. May là

theo đúng người. Cũng không dám đi truy cứu đối phương ẩn giấu chuyện này sự tình. Bất đắc dĩ lại vui mừng!

La Gia làm quy hàng phái, này xem như là rất bình thường. Có điều nhìn còn có chút người cũng là kinh ngạc về mặt, tùy tiện rõ ràng chuyện này người biết không nhiều. Chỉ có điều Lưu gia Lưu Thiên Bẩm cũng không có biểu hiện

Ra cái gì. Xem ra là biết được.

Trần gia trận doanh người tự nhiên hoàn toàn biến sắc, không nghĩ tới một lão đạo đáng đáp người dĩ nhiên có thể kiềm chế lại hai vị hậu kỳ cao thủ, hơn nữa thành thạo điều luyện.

"Đại gia không nên hốt hoảng, hiện tại chúng ta ở hạ phong, thế nhưng cũng không phải là không có sức liều mạng! Muốn nuốt lấy chúng ta, bọn họ Lâm gia còn chưa đủ tư cách đây! Đại gia nói đúng không Đúng vậy a!" Tự nhiên có người biết hiện tại hoàn toàn ở hạ phong, một khi mọi người đầu chỉ giảm xuống, hoặc là nói là tâm lý sợ chiến, như vậy Trần gia khẳng định chơi xong!

"Đúng đúng đúng, Trần chương quý nói đúng, coi như là chúng ta đầu hàng, đối phương khẳng định cũng sẽ không bỏ qua cho chúng ta, bọn họ muốn cướp đi chúng ta nhọc nhằn khổ sở đánh xuống cơ nghiệp, ai sẽ đồng ý? Ta dương triệu cái thứ nhất phản đối!" Một vị gia tộc nhỏ quản sự người, vội vã tiếp nhận thoại tra, người này chính là Trần gia chết trung người, Dương gia tộc trưởng. Chỉ có điều mới Quy Nguyên cảnh sơ kỳ mà thôi. Không đúng vậy sẽ không đối với một Trần gia Quy Nguyên cảnh chương quý nịnh hót nịnh bợ.

Hơn nữa rất nhiều người cũng theo nói, chỉ chốc lát sau, Trần gia trận doanh lại bắt đầu ý chí chiến đấu sục sôi.

Dẫn đến liền nguyên bản Lâm gia bên này người, đều có chút lùi bước. Dù sao mệnh là chính mình, mà được chỗ tốt lớn nhất chính là những đại gia tộc kia. Dựa vào cái gì chính mình muốn đi liều mạng đây.

"Lâm huynh?" Thẩm gia tộc trưởng nhìn một chút trước mặt huyên nháo, một khi tiếp tục như vậy, quân tâm khả năng khó giữ được đây. Lập tức nhìn cái này trước đây còn có thể đứng ngang hàng người, hiện tại không chỉ có xem như là tiền bối, địa vị cũng cao hơn chính mình trên một đoạn. Cái này tu đạo giới, đều là to bằng nắm tay chính là lão đại. Chỉ có điều Lâm Trung Thiên không cho bọn họ gọi tiền bối, đổi thành Lâm huynh mà thôi. Không phải vậy càng gò bó.

Lâm Trung Thiên phát phát tay, con mắt khẽ dời đi một hồi, nhìn hần, mỉm cười ra hiệu hần không cần kinh hoảng. Hần trái lại bước lên trước, mà Lâm Tinh Tề cũng không có ngăn cản.

"Những kia sai chỗ hình thức người nghe, các người theo Trần gia chính là ma giáo ngoại vi thế lực, hiện tại lạc đường biết quay lại vẫn tới kịp, ngoại trừ một ít tội ác tày trời người, người còn lại phạm sai lầm xóa bỏ, không truy cứu nữa, nếu vẫn là u mê không tỉnh, như vậy chờ chờ kết quả của các người chỉ có một chữ!"

Hần cũng chưa có nói hết là cái nào tự, nhưng mọi người ở đây đều không phải người ngu, tự nhiên biết rõ được mắt. Hơn nữa còn mỉm cười nhìn đối phương.

Chỉ có điều không có ai sẽ đem hần cười cho rằng hần sẽ nhân từ biểu hiện. Một khi xúc động điểm máu chốt, ai cũng không quen biết ai!

Chỉ là hần nói tới ma giáo, mấy người nghe xong trái lại có chút không tin, đại gia đều hần phải biết lẫn nhau đề. Có điều Lâm Trung Thiên cũng không cười thích. Yêu tin sẽ tin.

Nhìn mọi người ý động, tự nhiên có người ngăn cản. Chỉ có điều hiệu quả đều không có rất tốt. Lén lút để nghị luận vẫn là tồn tại. Chỉ có điều đợi đến

Trần gia người cường sát ba người sau đó, mới có chút thu lại. Chỉ có điều này bộ kỳ trái lại cho Lâm gia thêm phân.

Mà trong đó cũng có người khàn cả giọng nói Lâm gia là nguy quân từ gia tộc, tất cả hứa hẹn đều sẽ lật đổ, hiện tại đầu hàng, đến thời điểm sẽ toán sổ cái!

"Phát trần nộ, Phong Quyển Vân! Một đòn tranh đấu thiên địa kinh!" Chương bộ tư vung lên phát trần, mà này phát trần phảng phất Kim Cương thân thể, đến thẳng Điện Bất Quy chỗ yếu.

"Đại ca cẩn thận!" Điện Bất Hồi kinh hãi, nhìn sự công kích của đối phương cường độ, tất nhiên có thể trọng thương đại ca của mình, đến thời điểm chính mình hai huynh đệ nhưng là chơi xong. Hai người đều không đấu lại, chớ nói chi là chính mình một người.

Hắn cũng bắt chấp tất cả, trực tiếp thôi thúc trong cơ thể vừa hoá lỏng linh khí, xông thẳng hai tay, hắn một đôi tuyệt học chính là chương pháp.

Chỉ có điều như vậy vội vàng, dẫn đến Điện Bất Hồi hành công đại loạn. Linh khí tiêu tán không thôi. Có điều ngược lại cũng để chương bộ tư kiêng kỵ cực kỳ.

Mà một bên khác, Thương Quan Vân xác thực có thể ngăn cản Trần Uy Phong, thế nhưng sau một quãng thời gian, tất nhiên không chịu nổi, có điều tuy rằng đánh không lại, thế nhưng chạy trốn vẫn là không thành vấn đề.

Chỉ là hiện tại Trần Uy Phong cũng lại uy phong không đứng lên, trước mặt thanh niên chính mình từ lâu xác định là linh khí cảnh sơ kỳ, có thể một mực có thể cùng mình đánh đến không phân cao thấp, không có đại bối cảnh, nói ra sẽ không ai tin tưởng cả. Hơn nữa chính mình nhưng là ở phía sau kỳ đỉnh cao nhiều năm như vậy, đối phương mới bao lớn a! Sự môn cùng tiềm lực của hắn liền đầy đủ chính mình uống một bình.

Hơn nữa chính mình chỗ dựa cũng đi rồi, cái kia lão gia hoá cũng không ở, làm một người thống ngự mấy thành thượng sứ thì có ích lợi gì đây, dù cho chính mình đột phá đến Hóa Chân Cảnh thì lại làm sao đây.

Mình vô luận như thế nào đến đào tẩu, nơi này không thể ở lại. Cái gì bộ tộc quá ít trưởng lão, cái gì thượng sứ, hết thảy đều là chó má, không có mệnh cái gì đều hưởng không chịu được. Chỉ là hắn không biết, hắn cũng lại không cơ hội này.

Trần gia người phát hiện, Lâm gia cũng không có vội vã phát động thế tiến công, còn tưởng rằng là sợ chính mình đây, vì lẽ đó ở một ít người hồng điều xuống, ngay sau đó là trở nên hung hăng. Một bộ quá mức cá chết lưới rách đáng đáp. Chỉ là trong lòng nghĩ như thế nào, không ai biết mà thôi.

Trần gia còn phái thuyết khách tới nói muốn cùng bình kết thúc, nhiều nhất cũng là cho điểm phí dịch vụ!

Ai có tâm tư này muốn người như thế ít đồ đây.

Bọn họ không nhìn thấy Lâm gia trận doanh một ít người trong mắt thương hại, chết đến nơi rồi còn đi tranh một ít đầu lưỡi tiện nghi. Nói khoác không biết ngược.

Trái lại Lâm gia trận doanh, một bộ yên hòng rồi cảm giác. Liên bắt đầu mạnh hơn công người, đều phò phạc.

Chỉ là nhìn mấy vị kia đỉnh cao cao thủ quyết đấu mới biết đây là chiến đấu chân chính!

La không cẩn thận cũng nhìn Lâm Tinh Tề, phát hiện cái này năm đó đối thủ cũ cũng không hề nói gì. Vậy thì yên lặng xem biến đổi được rồi.

Chỉ là hần hai mắt ngẩn ra, đột nhiên phát hiện một quy luật, cái kia nam tử trẻ tuổi, cùng cái kia Bất Tử đạo nhân dĩ nhiên đem đối phương lặng lẽ kéo vào một chỗ.

Động tác như thế rất bí mật, có điều hần không tin Lâm Tinh Tề cũng không có bất kỳ phát hiện nào. Dù sao linh khí trung kỳ cùng hậu kỳ cũng là một cảnh giới nhỏ chỉ cách mà thôi.

Nhìn phía lúc trước chính mình La Gia minh hữu, phát hiện cũng không có người nào phát hiện dị thường, chẳng qua là cảm thấy trận doanh mình ông tổ nhà họ Trần rất là uy phong, có thể đề lên đối phương đánh.

Hần cảm giác không đứng chỗ nào, ngẩng đầu nhìn quét quá khứ, cảm giác vẫn không có biến mất. Một loại có thể uy hiếp tính mạng hần tồn tại.

Chà xát sướt. . .

Thượng Quan Vân cùng Bất Tử đạo nhân dĩ nhiên nhanh chóng rút lui mấy chục bước, trực tiếp từ bỏ vừa còn ở triển đấu đối thủ.

Chỉ là đối phương phản ứng không kịp nữa lại đây thời gian, nghe thấy một câu nhỏ đến mức không thể nghe thấy lời nói.

"Đại Trận Khởi. . . ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99:: Đưa các người xuống Địa ngục

"Đại Trận Khởi. . ." Nhỏ đến mức không thể nghe thấy lời nói, nhưng lại nhưng ở người trong đầu âm âm nổ tung.

Chà xát chà xát. . .

Chỉ thấy Trần phủ bốn phía dĩ nhiên xoạt một hồi bay lên một cột sáng, tiếp theo từng đường. Khí tức cổ sau mạnh hơn cổ trước hần. Dường như có mãnh thú gầm rú tiếng. Nhưng lại không giống như là phổ thông chi thú.

Trần Uy phong hòa anh em nhà họ Điền tự nhiên hoàn toàn biến sắc, tuy rằng không quen biết trận pháp này, nhưng người tình tường vừa nhìn, liền biết uy lực vô cùng. Mà phạm vi này vừa vặn đem Trần gia trận doanh người và ba cái hậu kỳ cao thủ bao phủ ở bên trong. Ngay cả chạy trốn cũng không kịp chạy đi phạm vi này. Hiện tại không thể lộn xộn, nói không chắc liền xúc động cái gì cơ quan. Lấy bất biến ứng vạn biến được rồi.

Này đạo trận pháp phù quang bắn ra bốn phía, Lưu Kim đặt thái giống như cuộn sóng chấp trùng bất định. Nhưng nó uy lực có thể không ngang ngửa nó bề ngoài mê hoặc giống như nhỏ yếu. Vừa mới hơi mất tập trung, khẳng định chết không có chỗ chôn.

"Này tứ phương trận thực sự là lợi hại, không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên lợi hại như vậy. Coi như là chúng ta đi vào, cũng là lãnh ít dữ nhiều." Chương bộ tư quật mấy cái thật dài râu mép, hần giờ khắc này trong lòng cũng không bình tĩnh. Thân ở bên ngoài càng là biết trận này uy lực. Chỉ là những người kia nằm ở trong cuộc mà thôi. Hần tự nhiên xem qua cái kia trận pháp sư, cũng biết đối phương một ít nội tình, chỉ là không nghĩ tới người kia dĩ nhiên cũng tới. Chính mình xem như là bán xin mời bán đưa. Báo thù cùng được thù lao, có sao mà không làm đây.

Hần ở đáy lòng cũng nhắc nhở chính mình, không nên đi chọc những kia trận pháp sư, như là chính mình như vậy độc hành giả còn nói được, vạn nhất có chút thể lực, tất nhiên muốn hộ môn đại trận, hơn nữa không có quen biết, khanh người không thương lượng. Hơn nữa điều này cũng có thể nguy hiểm cho tính mạng của mình người chọc không được.

Anh em nhà họ Điền cùng Trần Uy Phong còn có chút may mắn tâm lý, điều này cũng có thể là đáng về hàng, đồ có biểu, chỉ là vừa nghĩ tới có thể ở chính mình ngay dưới mắt bày xuống kỳ trận, làm sao có khả năng là hạng dễ nhả đây?

Hiện tại chỉ có thể chờ mong có kỳ tích xuất hiện. Bọn họ cũng không hiểu trận pháp, không biết là đẳng cấp nào. Nếu như sơ cấp trận pháp sư bỏ đại trận, cái kia còn nói được, dù cho là linh khí cảnh cũng không có chuyện gì. Thế nhưng nếu như là trận pháp lớn sư bỏ đại trận, như vậy dù cho là Quy Nguyên cảnh trận pháp sư, vậy mình cũng khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Thế nhưng bọn họ tự nhiên không nhìn thấy tình hình bên ngoài, chỉ là người bên ngoài có thể nhìn rõ ràng bên trong người động thái. Mấy người hiện tại phản ứng lại, kêu cha gọi mẹ muốn quy hàng, thậm chí không tiếc tàn hại đồng môn thân hữu cũng dự định tranh thủ một chút hi vọng sống. Nhưng lúc này Lâm gia trận doanh người tự nhiên thờ ơ lạnh nhạt, sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế, nếu như thay đổi vị trí, ai sẽ cho đối phương một con đường sống đây?

Nếu như bọn họ nhìn thấy cái kia trận pháp sư là ai, càng sẽ tuyệt vọng.

Sơ cấp trận pháp sư, có thể bố trí sơ cấp trận pháp, uy lực có thể so với cường thể cảnh đến Quy Nguyên cảnh. Mà trận pháp đại sư, nhưng là đẳng đường nhập thất, linh khí cảnh đến Hóa Chân Cảnh đều có uy hiếp. Trận pháp tông sư, Thiên Phong quốc cũng không nhiều thấy, muốn cũng là những kia môn phái lớn người, thân long thấy đầu mà không thấy đuôi.

Mà Âu Dương trận chính là cấp bốn trận pháp sư, thuộc về trận pháp đại sư cấp bậc. Tự thân tu vi cũng đạt đến linh khí cảnh trung kỳ. Tự nhiên cũng có thể bố trí có thể nghiền ép Hóa Chân Cảnh trận pháp, có điều hiện tại nhưng là vội vàng tiến hành bày trận, hơn nữa còn không thể kinh động đối phương, tự nhiên uy lực cũng đều không có mạnh nhất. Có điều cũng đầy đủ.

Hơn nữa chủ yếu nhất chính là trận pháp không phải nói bố liền có thể bố trí. Trong này phải hao phí bao nhiêu ngày địa kỳ bảo, chính là một trận pháp cột cờ cũng là nếu có thể chịu đựng được trận pháp phát ra kỳ vật a.

Này không phải là nói người tìm cây chém, sau đó chính là cột cờ.

Mà hần bố trí cấp ba đỉnh cao tứ phương trận tự nhiên là bắt vào tay. Tứ phương trận cũng gọi là thần thú chân linh trận, chính là phương đông Thanh Long, phương Tây Bạch Hổ, nam Chu Tước, bắc Huyền Vũ. Là một rất phổ cập trận pháp, thế nhưng không có bao nhiêu người có thể bố trí, bởi vì trận pháp sư cũng là không thường thấy, đặc biệt là có thể đạt đến bố trí cấp ba đỉnh cao trận pháp trận pháp lớn sư.

Mà hiện ở tại bọn họ muốn làm chính là, tập hợp Quy Nguyên cảnh trở lên sức mạnh nhân vật, thôi thúc trong cơ thể nguyên khí cùng linh khí, duy trì trận pháp vận hành, cùng với thúc đến trận pháp công kích. Dù sao bên trong vẫn có rất nhiều linh khí cảnh cùng Quy Nguyên cảnh cao thủ.

Mà Lâm Trung Thiên ngẩng đầu nhìn người nào đó, đối phương lạng lẽ rời khỏi nơi này.

Những người kia hầu như tỉnh nhuệ ra hết, như vậy hiện tại chính là cơ hội rất tốt. Để bọn họ không vuron mình nơi. Lâm gia cùng Lưu gia hiện tại có thể vẫn có hai tên Quy Nguyên cảnh hậu kỳ cao thủ mang đội, dẫn một đám gào gào gọi Quy Nguyên cảnh cao thủ, quả thực chính là quét ngang.

Mà hiện tại không phải là lòng dạ đàn bà thời điểm, tự nhiên không năng thủ nhuệ. Cũng không ai sẽ nương tay.

Hiện tại chủ yếu chính là ba cái hậu kỳ cao thủ. Hiện tại bất luận làm sao cũng phải lưu lại bọn họ. Một khi rời khỏi, bất luận là một vẫn là mấy cái hậu kỳ cao thủ nhìn chăm chăm, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng. Như có gai ở sau lưng, ăn ngủ không yên.

Những người này tự nhiên biết tốt xấu. Cũng không dám đùa một ít Tiểu Hoa chiêu. Không có ai lười biếng lẫn công.

Điền gia song ma hiện tại cực kỳ hối hận, lẽ nào hiện tại thật là có hối nguyện quy? Không hối Bất Quy, chẳng phải là một chuyện cười?

Tranh đoạt vùng nước đục này, bắt đầu cho rằng là bắt vào tay, không nghĩ tới chính mình thành cua trong rọ. Sớm biết từ chối được rồi. Bảo vật gì cũng không có mình mệnh trọng yếu.

Hiện tại càng hối hận chính là Hoàng gia phụ tử, trong ánh mắt tràn ngập cay đắng. Dù cho hiện đang gọi ra chính mình là quy chân giáo người, cũng là vô dụng. Quy chân giáo lớn như vậy, ai quản người cái này tiểu lâu la. Lại đều không có cố ý làm mất mặt.

Tối chủ yếu nhất chính là trong đại trận dĩ nhiên sương mù tứ tán, không thấy rõ người. Hơn nữa Trần Uy phong hòa Điền gia song ma đều không có ở vào cùng một nơi. Đã bị thay đổi khó lường đại trận tách ra đến rồi. Liên thủ ý nghĩ cũng là tự sụp đổ. Thế nhưng còn có thể nói chuyện nghe thấy.

)

Rất nhiều linh khí cảnh bị chia rẽ, Quy Nguyên cảnh cũng vậy.

Một ít tâm trí không kiên người, đã bị đại trận biến ảo đồ vật mê hoặc, từng người chém giết, không ra chóc lát, đã có mấy chục người chết vào mình hữu trong tay.

Vẫn còn có Quy Nguyên cảnh trong cao thủ chiêu.

"Hòa, thật lớn hòa a! Cứu ta, van cầu các người cứu ta." Có mấy người nhìn thấy đầy trời đại hòa. Mà chính mình lại bị đại hòa dần dần mà nuốt chửng.

Mà có người nhìn thấy hồng thủy. Muốn nhấn chìm hẳn.

Lúc trước ngưng cuồng tự đại hào kiệt, hiện tại đều dự định từng người phi. Chỉ là phi không ra trận pháp này giới.

Duy nhất vẫn tính bình tĩnh chính là linh khí cảnh cao thủ. Nằm ở thành nhỏ bọn họ, không có từng trải qua những cái được gọi là đại trận, chỉ nghe kỳ danh, không gặp một thân. Chỉ là dần dần, trong lòng tự nhiên có chút hoảng hốt.

"Điền huynh, người có gì biện pháp hay?" Trần Uy gió lớn gọi, dù cho hắn nhận biết mạnh hơn, cũng quá không được sương mù Huyền trận chu vi mườ

mét bên trong, hơn nữa này mười mét, lại có bao nhiêu thiếu là biến ảo đây.

Hắn cho rằng cùng sơ cấp trận pháp là gần như. Nhưng là rất nhiều là hắn không biết. Đầu đem đối phương cho rằng nhánh cỏ cứu mạng không phải số ít, anh em nhà họ Điền cũng còn tốt điểm, tối thiểu xem như là có chút kiến thức người, nhưng cũng không làm nên chuyện gì a.

Mà bọn họ tự nhiên không biết, trận pháp ở ngoài chur hơn cao thủ, đang chuẩn bị đem bọn họ đưa xuống Địa ngục.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100:: Nhiệm vụ hoàn thành

Nhiều cao thủ như vậy ở đây, hơn nữa đều là chút lão gia hoả, không đáng kể nhân từ, mặc kệ đối phương làm sao kêu cha gọi mẹ, giống nhau không buông tha. Cái nào sợ bọn họ phát điên kêu gào cái gì, hết thầy cho rằng gió bên tai.

Mà bên ngoài mà khí thế hùng lực tiến hành chiến đấu, một ít phản ứng trì hoãn người, tự nhiên có người đến thu gặt tính mạng của bọn họ, mà mấy người nhưng là lặng lẽ rời đi Thanh Phong thành, có điều phần lớn người đều bị một ít trạm gác ngầm theo đuôi, tự nhiên không có cái gì tốt kết quả. Chỉ có một ít vì là không nhiều người thoát đi nơi này, đồng thời đối mặt Lâm gia dẫn đầu thế lực đã kích, còn có đến từ khắp mọi mặt áp lực cùng bán đi. Dù sao người không có cái gì giá trị lợi dụng, tối thiểu như vậy còn phải được Lâm gia dẫn đầu thế lực dành cho một chút chỗ tốt.

Rất nhanh bốn trong phương trận thì có Quy Nguyên cảnh không kiên trì được, bắt đầu tư tưởng hỗn loạn lên, đem mình bán tốt cho rằng kẻ địch, các loại tự giết lẫn nhau ảo thuật lại lần nữa trình diễn.

Không chỉ chỉ là bọn hắn tâm trí không kiên, hơn nữa cũng có Âu Dương trận trận pháp trình độ quá cao nguyên nhân. Nói chung, bên trong gió tanh mưa máu, người bên ngoài cũng nhìn có chút buồn nôn. Dù sao thân thể rất nhiều bộ phận chảy ra đều không có cái gì Mellie sự tình.

Mà Hoàng Phi Hổ chính là đột phá thời gian không lâu Quy Nguyên cảnh sơ kỳ, tự nhiên không có lòng hướng về đạo đều không có rất kiên định, không phải vậy như thế nào sẽ hoàn toàn dựa vào cha mình phúc ảm mới có thể đột phá.

Mà người của Lâm gia cũng đặc biệt 'Chăm sóc' bọn họ Hoàng gia người. Lúc trước lấp kín môn đến, xem như là có ý gì a! Mặc kệ Hoàng Thiên Long luôn mãi cầu xin, sau khi hắn chết liền đến phiên người, đừng nóng vội.

Một phe khác, Trần Uy Phong hiện tại trán tất cả đều là đồ mồ hôi, này xem như là hắn lâu như vậy tới nay, lần thứ nhất như vậy vất vả đi. Này cũng ít nhiều năm đây.

Chính mình đơn đã độc đấu vẫn được, có thể cái này phá trận cái gì, hoàn toàn không thông thạo a. Chính là người mù đốt đèn phí công mà!

Hạo nhật từ từ hướng tây, cái nào sợ bọn họ nơi này cao thủ như thế nào đi nữa cường hãn, cũng không chịu nổi bên ngoài luân phiên tiêu hao a. Rất nhanh sẽ hiển lộ về mỗi một.

Ở bên ngoài ngồng cuồng tự đại Quy Nguyên cảnh, đến đại trận này bên trong, quả thực chính là mục tiêu sống. Hoàng Phi Hồ đã sớm mất mạng với Lâm Trung Thiên 'Tỉ mỉ chăm sóc' tay, mặc kệ Hoàng Thiên Long làm sao gào thét, chết rồi liền chết rồi. Lúc trước cái kia Trương Hữu Thâm chết vào Trường Phong lĩnh, cũng coi như là báo thù cho hắn.

Toàn bộ Thanh Phong thành cao thủ nổi danh từng nhóm một chết đi, đều không có chết vào chính nghĩa mình tay, chính là tự giết lẫn nhau cùng tự sát. Hiện tại hiếm hoi còn sót lại chỉ là vài tên Quy Nguyên cảnh hậu kỳ cộng thêm một đám linh khí cảnh. Có điều hiện tại là vô cùng chật vật, không có lúc trước ngồng cuồng tự đại phong độ. Mà cái kia ba tên người phản bội gia tộc thể lực nhưng là hồi hận không hạ. Chỉ là Hải gia lui ra.

Không quản bọn họ làm sao xin tha, chính nghĩa mình là quyết tâm muốn đem bọn họ nhổ tận gốc.

"Lý thúc, hiện tại Trần gia nơi đó thế nào rồi?" Thành chủ Lý Tĩnh nhìn phía trước ông lão, mang một ít giật mình đáng vẽ, chờ đợi đối phương trả lời.

"Lão gia, hiện tại Trần gia không có cứu, tất bại, ngài tốt nhất là muốn đi giao hảo Lâm gia đi!" Ông lão này hơi một nhú mày, lắc đầu nói rằng.

"Cái kia Trần gia đều không có có tam đại hậu kỳ cao thủ sao, ở cái này trong thành, tại sao có thể có địch thủ đây?" Lý Tĩnh giật nảy cả mình, làm sao sẽ biến thành kết cục như vậy đây, trừ phi là Trần gia mất bị mù, không phải vậy làm sao sẽ biến thành kết quả như thế a.

"Âu Dương trận, Bất Tử đạo nhân, còn có không biết tên chàng thanh niên."

Lý Tĩnh gật gật đầu, như vậy liền nói xuôi được.

"Lý thúc, truyền cho ta thoại, để bốn phòng Liên nhi nhìn Lâm gia có hay không có hôn phối ứng cử viên đi!"

Ông lão này lập tức lui ra Lý Tĩnh thư phòng.

Ở mãi chết vài tên linh khí cảnh sau khi, đương nhiên, vài tên Quy Nguyên cảnh cũng khó có thể may mắn thoát khỏi. Đại trận này xem như là muốn sụp đổ.

Mọi người ở đây đều dự định về nhà tự nói với mình hậu bối, không nên đi chọc một ít trận pháp sư, dù cho là một tên mới ra đời sơ cấp trận pháp sư, cũng tận lực không nên đi chọc, trời mới biết sau lưng của hắn có phải là lại có cái gì lão quái vật cấp bậc tồn tại.

Tuy rằng không có chính nghĩa mình đồng đạo cường giả chống đỡ, kết quả này sẽ không thật quá nhiều, nhưng cũng rõ ràng, trận pháp này uy lực thực sự là vô cùng đại.

Mà trận pháp ở một vị nhanh phát diện hơn linh khí cảnh cao thủ tự bạo xuống triệt để vỡ bần, có điều chỗ tốt là cách hắn không xa vài tên linh khí cảnh xem như là cũng tại vài tới cá trong chậu. Triệt để bye bye cõi đời này.

Nhưng hiện tại vấn đề là làm sao ngăn cản đối phương a, tuy rằng có thể đầu cái không phân cao thấp, nhưng đối với Phương Tường đi, vậy cũng rất khó ngăn cản a. Dù sao đối phương là linh khí cảnh hậu kỳ tồn tại.

Thật đang tiêu hao đối phương không ít năng lượng, không có ngay lập tức hoãn lại đây, vì lẽ đó xem như là ngăn cản, nhưng chỉ cần có người hỗ trợ, cái kia đào tẩu là tất nhiên.

Mà hiện tại linh khí cảnh đại khái đều biết mình tình cảnh, đều không có chạy đi chính là chết ở đây. Ai muốn chết a, sống lâu như vậy, bọn họ khẳng định còn không sống đủ đây.

"Người của Lâm gia nhớ kỹ cho ta, một khi ta Trần Uy Phong chạy đi, các người cũng phải cho ta hậu bối chôn cùng!" Kỳ thực hắc nơi nào sẽ như vậy a, hắc một khi đào tẩu, tất nhiên trốn xa ngàn dặm. Chỉ là cái này lời hung ác thả có chút tác dụng phụ.

"Rác rưởi!" Điền gia hai huynh đệ cùng vài tên linh khí cảnh vừa nghe, triệt để không nói gì, này đều không có kéo cừu hận sao, không thấy đối phương vừa bắt đầu có chút lùi bước, hiện tại làm thành chân chính không đem mình những người này triệt để tiêu diệt không bỏ qua.

"Mộc táng thiên địa!" Đột nhiên ánh sáng bắn ra bốn phía.

Cái kia vài tên đang cùng chính nghĩa mình linh khí cảnh cao thủ đối chiến Trần gia liên minh cao thủ, trong thân thể dĩ nhiên cảm thấy một chút mộc cảnh, những này nên đối với bọn họ hoàn toàn không có tác dụng phổ thông cây cối, dĩ nhiên. . . .

Ầm ầm ầm . . . Vài tiếng vang động. Tinh lực chảy dài.

Vài tên linh khí cảnh cao thủ vượt thân thể của chính mình, tuy rằng ngã xuống.

Mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, những người này đúng là linh khí cảnh cao thủ sao?

Lúc này, dĩ nhiên từ giả sơn mặt sau một nơi, đi ra một thân mang áo bào đen người. Có điều lập tức nhắc lên

hắc vành nón.

"Lâm Tinh Mộc, người không phải là đã chết sao?" Người nơi này, lại có mấy cái là không có kiến thức người đâu, cái này lúc trước Lâm gia đệ nhất cao thủ, làm sao sẽ không quen biết đây, nếu như đều không có hắc biến mất, như thế nào đến phiên Trần gia làm căn đây.

Người này rõ ràng là Lâm gia tam trưởng lão, có điều truyền thuyết là đã sớm chết vong người, chỉ có điều không ai biết, hắc năm đó ở bên ngoài bị thương sau khi, vẫn ở Lâm gia phía sau núi cái kia cấm địa trong sơn động dưỡng thương, lần trước Lâm Thạch sau khi tiến vào, ngẫu nhiên biết được chuyện này.

Từ Lâm Thạch nào đó chút chỗ tốt bên trong được một chút có thể chữa trị hắc thương thế kỳ vật. Mà hắc, cũng do nhiều như vậy năm tu sinh dưỡng tính, tích lũy lâu dài sử dụng một lần được kỳ vật sau đột phá đến linh khí cảnh hậu kỳ, hơn nữa còn là đỉnh cao cảnh giới, ngộ ra hắc cái kia nhất tuyệt chiêu. Mộc táng thiên địa, chỉ là này có chút tiêu hao quá đáng, hiện tại hắc xem như là không có sức đánh một trận tồn tại. Có điều tự vệ vẫn là có thể.

Nếu có thể giải quyết đến những khả năng đó tự bạo mỗi họa, tự nhiên có thể cho chiến cuộc mang đến tốt cục diện.

"Liệt trận!" Âu Dương trận âm thanh đột nhiên vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101:: Nhiệm vụ hoàn thành

Này cũng đều không có lại một lần tứ phương thần thú trận, mà là rất nhiều người đều biết liên hợp trận pháp. Trận pháp này uy lực đúng là rất lớn, nhưng có bấy cực lớn hạn tuyến. Không chỉ cần phải có lượng lớn cao thủ, hơn nữa còn cần muốn trận pháp mạnh mẽ sự điều tiết. Chủ yếu nhất chính là trong tình huống bình thường còn phải có thắng được sức mạnh của đối phương.

Có điều lại nói ngược lại, nếu như có thắng được thực lực của đối phương, như thế nào không đi trực tiếp giết chết đối phương đây. Cần phải phiền toái như vậy, nói không chắc chính mình phản được hại, bị trận pháp gây thương tích cũng đều không có chuyện không hề có.

Bọn họ hiện vào lần này liệt trận chỉ là sợ ba cái linh khí cảnh hậu kỳ tự bạo, tự bạo một đều không chịu nổi, mà trận pháp chỗ tốt là có thể đều đều một điểm, như vậy trận pháp có thể trung hoà một phần lớn uy lực, còn lại những cao thủ bản thân là có thể chặn lại.

Trần Uy phong hòa anh em nhà họ Điền mất thấy đảo mạng vô vọng, cũng không chờ mong đối phương sẽ thả chính mình một con đường sống, đánh rắn không chết, tất có hậu hoạn, ai ngu như vậy khuyết đây.

Nếu như vậy, còn có thể làm sao đây, tự bạo đi, có thể kéo đến một chôn cùng coi như một. Một thêm một thêm một có thể không nhất định bằng ba.

Liên như vậy, bọn họ liên như vậy tự bạo, đến bất ngờ, lại nằm trong dự liệu.

Bất quá bọn hắn vẫn là đánh giá thấp trận pháp sự tác dụng, vèn vèn ba người trọng thương nhưng cũng không quá đáng lo. Hơn mười người vết thương nhẹ mà thôi. Cuối cùng cuối cùng đều là Thu Phong Tảo Lạc Diệp.

Không muốn Lâm gia lên tiếng, đánh kẻ sa cơ, ai cũng biết, hơn nữa hiện tại đúng là bọn họ hiếu kính thời điểm. Nếu như bây giờ còn có người ngay ngực không phân biệt được thế cuộc, như vậy bọn họ cũng có thể đi chết rồi.

Nhưng không có thế lực là đứa ngốc, ngoại trừ cùng Trần gia một loại quá thuộc nhất định phải chạy, không lớn bao nhiêu liên lụy người, đều tranh cướp giành giật biểu trung tâm. Cho tới lấy Trần gia cầm đầu thế lực rất nhanh sẽ biến mất với Thanh Phong thành. Không, là chết. Đều không có mất tích.

Những người kia nhưng là liên phụ nữ trẻ em đều không có buông tha, Lâm gia cũng không có phản đối, xem như là ngầm đồng ý. Tuy rằng có chút quá mức tàn nhẫn, nhưng nếu như hiện tại thua người là Lâm gia, Lâm Trung Thiên dám khẳng định Trần gia sẽ so với mình làm càng khác người.

Mà dẫn đến thành công cục diện này đại công thần Lâm Thạch hiện tại chính đang trong phòng của mình, nghe được lâu không gặp gọi ý của hệ thống âm.

Tuy rằng có thể cùng tiểu Ái trò chuyện cái gì, thế nhưng hắn cũng sẽ không tuần tư cho mình cái gì.

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành 'Lâm gia khó khăn' nhiệm vụ, thu được 20 ngàn điểm năng lượng trị, một trăm cường hóa điểm cùng 10 ngàn EXP.

"Bời kí chủ EXP đầy đủ, chúc mừng tốc độ đột phá đến cường thể bảy tầng thân thể kỳ sơ kỳ. Chúc mừng kí chủ hoạch được thưởng năm ngàn năng lượng trị, Ngũ Hành độn thuật cấp hai, mộc độn thuật. Có thể chui xuống đất hơn hai mươi mét, phương viên hai mươi dặm.

Ha ha, không nói hai cái, tới một người Lâm Thạch đều sẽ cười khóc. Độn thuật cái gì, không có cũng còn tốt, một khi sử dụng tới, mới biết thuật pháp như vậy mạnh mẽ tính.

Mà Lâm Thạch liền quan mua bán lại cái này.

Là thời điểm tiến hành hệ thống phòng võ đài vô hạn PK, vì lẽ đó Lâm Thạch tiêu tốn một ngàn năng lượng trị đại dương, tiến vào hệ thống võ đài. Như vậy võ đài là người chết hoặc là chính mình đi ra, không phải vậy có thể vô hạn chế sử dụng.

Đương nhiên còn có khó khăn lựa chọn, có một người chiến còn có nhiều người, còn có quần áo. Địa đồ cũng là đủ loại kiểu dáng. Không chỉ chi là loại nhỏ cùng Lâm gia cái kia mấy cái võ đài như thế. Mà là có thể quảng đại đến phương viên mấy ngàn dặm. Có điều Lâm Thạch không có như vậy tư cách.

Nếu như lập tức đi vào liền gặp phải chung cực lão đại, chẳng phải là lập tức liền bị một hất xì thuận sát, vậy còn tu luyện cái rắm a. Cái gì lòng hướng về đạo đều sẽ bị đá kích chết.

Lâm Thạch chọn cái ngũ tổng tuyển cử chọn đẳng cấp bên trong đơn giản. Có đơn giản, còn có bình thường, còn có khó khăn. Siêu khó. Còn có chung cực độ khó.

Tại sao không lựa chọn bình thường đây, nếu cái này quý đồ vật ra cái đơn giản, tự nhiên đều không có cho mình làm cái đáng về. Tự nhiên có ý nghĩa của nó.

Cũng còn tốt Lâm Thạch không có đi vào bình thường. Như hán như vậy. Liền đến bình thường độ khó cấp một võ đài cũng không đủ cách. Mỗi cái độ khó bên trong có cấp năm.

Người có thể vượt cấp khiêu chiến, bên trong người cũng có thể. Hơn nữa hán đến bình thường độ khó, nhân số đều sẽ biến nhiều. Đây là chỉ nhiều người thức, một người thức, chính là có hai cái chính mình như thế người mạnh mẽ cùng bản thể chiến đấu. Hoặc là một người siêu cấp cao thủ.

Lâm Thạch mở ra đơn giản một người hình thức. Lựa chọn bảy tầng sơ kỳ cao thủ một người chiến.

Có thể chiến đấu cũng không có như Lâm Thạch vì lẽ đó vì là có thể thuận sát. Mà là thể cuộc giằng co đi. Hán đều một lần coi chính mình đến cùng so với người ngoài cường hán bao nhiêu a.

Hán không biết là hán chỉ so với Thanh Phong thành trẻ tuổi so với phải mạnh mẽ hơn nhiều, ngoại giới thiên tài Như Vân, chỉ là Lâm Thạch, liền một đoá bọt nước đều kích không nổi.

Có điều cũng không phải là không có thu hoạch, Lâm Thạch tối thiểu có thể cùng đối phương bình cái không phân cao thấp. Cuối cùng hán đúng là thắng, nhưng hán nhưng không có sức mạnh lại đi chiến đấu, tiếp tục nữa chính là thất bại. Hệ thống võ đài trong phòng cũng không có miễn phí miễn huyết phục sinh sự. Muốn? Trả giá năng lượng trị là được. Năm trăm điểm. Quá hăm hại.

Lâm Thạch tự nhiên không biết chuyện của ngoại giới.

"Chúc mừng Lâm huynh, bây giờ quý phủ được cho là như mặt trời ban trưa a. Lâm Trung Thiên, ha ha. Quả nhiên." Có một người tự tin quan hệ cũng không tệ lắm, mở lên Lâm Trung Thiên chuyện cười. Mà Lâm Trung Thiên cũng không có phản bác, chỉ là cười cợt.

Đủ loại chúc mừng hần xem như là nghe chán. Không biết mình cái kia thắng nhóc hiện tại đang làm gì thế.

Nếu như đều không có hần, chỉ dựa vào Thượng Quan Vân là không đủ dùng. Mà chính mình cái kia tiện nghi nhạc phụ hần là sẽ không quản Lâm gia chết sống. Như vậy cũng sẽ không để cho chính mình tam thúc đột phá đến linh khí cảnh hậu kỳ. Cộng thêm Bất Tử đạo nhân trên đỉnh hai cái hậu kỳ cao thủ. Nơi này tự nhiên có Thượng Quan Vân công lao, dù sao chương bộ tư cũng coi như là quát tháo giang hồ nhân vật, ngẫu nhiên đến thúc Thượng Quan Vân, đây chính là để hần cho rằng là thu hoạch lớn nhất. Dù cho không có đan dược cũng sẽ hỗ trợ. Dù sao đối phương mới chừng hai mươi, liền có như thế trình độ, cái kia lại qua bao nhiêu tiền, là có thể vượt xa chính mình. Hơn nữa đối phương chính mình cũng không thể thắng được. Tối chủ yếu nhất chính là chính mình cùng Điền gia song ma từng có quan hệ.

Mà Âu Dương trận xem như là chân chính vì thù lao mà tới. Nhân vì chính mình sùng ái nhất tiểu nhi tử, tuy rằng trận pháp thiên phú hơn người, đáng tiếc tu luyện thiên phú tạm được. Dù sao trận pháp cũng là cần phải có sức mạnh to lớn đến duy trì a!

Lâm Thạch Quy Nguyên Đan tự nhiên để hần tràn đầy niềm vui. Hần cũng là bất phạm, tự nhiên có thể nhìn ra đan dược này tốt. Hần không phải là không có đan dược, cũng không thiếu, có thể vật này là càng nhiều càng tốt. Hơn nữa hần có thể nhìn thấy mấy vị kia đột phá đến Quy Nguyên cảnh trước cách nguyên kỳ mười tên trong cao thủ mấy cái. Dĩ nhiên không có tác dụng phụ. Tự nhiên có thể làm cho hần đến chuyển một giao du với kẻ xấu.

Mà hiện tại Lâm gia có một có thể tọa trấn cao thủ của gia tộc. Thêm vào cha mình trung kỳ. Cộng thêm mình và Đại trưởng lão cùng hai trưởng lão. Như vậy chính là một môn năm cái linh khí cảnh. Một linh khí cảnh liền có thể thủ hộ gia tộc một trăm năm, nhiều như vậy cái, Lâm gia nhất định sẽ tráng lớn lên. Có nhiều tư nguyên hơn cung cấp. Liền không tin nhiều như vậy Quy Nguyên cảnh bên trong thì không thể đột phá đến linh khí cảnh.

Vền vẹn là Quy Nguyên cảnh, cũng tính được là là Thanh Phong thành đệ nhất gia tộc.

Mà ngày hôm qua tin tức truyền đến, nghe nói Quy Nguyên giáo sào huyệt bị người tiêu diệt. Rắn mất đầu, được cho là sụp đổ. Khiến người ta không khỏi hưng phấn. Năm đó một bá, dĩ nhiên rơi xuống đất mức độ như vậy.

Lâm gia cũng nhất định phải có ưu hoạn ý thức. Không phải vậy làm sao truyền thừa tiếp a. Một khi linh khí cảnh đứt gãy, sẽ nặc người hiệp đáp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102:: 10 trân tin tức

Thanh Phong thành sự tình, liền có một kết thúc. Còn lại tự nhiên sẽ có người thu thập, những kia muốn biểu quyết tâm gia tộc cùng cá nhân, tất nhiên sẽ không sai bỏ sót người nào. Dù cho trước còn đồng thời cuồng quá thiên lâu từng uống rượu đã lạng lạng. Như thế sẽ chọn vứt bỏ. Bọn họ tiềm thức chính là mình ở trên người bọn họ lại cũng không chiếm được chỗ tốt rồi, hiện tại không làm một cái, người khác cũng sẽ đi báo cáo. Một khi chính mình bao che, tin tưởng sẽ có rất nhiều người tình nguyện.

Mà chúng ta Lâm Thạch hiện tại ở Lâm gia ở lại : sững sờ nửa tháng, trong thời gian này tự nhiên là luyện đan lại luyện đan. Xuất liên tục môn đều rất ít, đương nhiên miễn không được bị hai tháng oán giận, có điều cái kia không trình tiết chuột biết được Lâm Thạch cho phép nó đại náo thời điểm, liền

không có lý hấn. Mỗi lần trở về đều sẽ thấy nó tặc cười. Tùy theo lại sẽ nghe được bọn hạ nhân nói tin đồn thú vị, nhà ai như thế nào làm sao!

Lâm Thạch tại sao như vậy liệu mạng luyện chế có thể luyện chế đan dược đây, bởi vì hấn dự định muốn đi ra ngoài. Rồi đi. Ở Thanh Phong thành khẳng định là mạnh mẽ không đứng lên, mà hấn biết hấn bây giờ không thể tổng như vậy xuống. Muốn đột phá, muốn trở nên mạnh hơn, phải đến thế giới bên ngoài.

Mà khoảng thời gian này, tự nhiên cũng có chờ đợi.

Lâm Thạch cùng đại ca tán gẫu qua thiên, đối phương cũng biết mình trên người bây giờ nguyên nhân, bởi vì cánh tay đều là xao động, dẫn đến trong cơ thể không yên ổn. Chỉ là hấn tạm thời không có biện pháp gì.

Mà Tô Xán cho mình hấn là cứu mạng, hơn nữa còn cường điệu không phải gặp phải rơi vào tình huống ắt phải chết mới có thể đi mở ra, sử dụng. Như vậy chỉ sợ nó sẽ là những kia không cần cũng sẽ trôi đi vật tính kỳ vật a. Tỷ như đạo phù loại hình. Trong tình huống bình thường là sẽ không. Có điều cũng có trường hợp đặc biệt.

Mà tiểu Ái cho mình đáp án cũng coi như là nghĩ đến an ủi người. Đến lúc đó tìm một cái thần thú cánh tay theo : đề cho đại ca của chính mình là được, tu hành còn có thể nâng cao một bước. Có điều tốt nhất không muốn xuất hiện phản phệ sẽ bài dị tình huống.

Kỳ Lâm cánh tay chính là tốt nhất, chỉ là mình bây giờ, Kỳ Lâm đánh thi đều so với mình lợi hại mấy vạn lần đi!

Chạng vạng vô cùng, Lâm Thạch chính đang ăn chính mình làm ra đến com nước. Nhất thời ký từ bản thân dĩ nhiên luyện đan đến mức độ như thế. Liên đồ ăn đều sẽ liền.

Còn có thể làm cái yên tĩnh kẻ tham ăn sao?

Đều không có hấn làm ăn không ngon, mà là vật liệu vấn đề, hiện tại phần lớn trên căn bản được năng lượng trị đều phổ biến không cao. Như là những kia tiểu điểm, trên căn bản chính là ăn uống chi muốn. Hơn nữa hiện tại còn đều không có hưởng thụ thời điểm.

Thế giới bên ngoài rất đặc sắc, như vậy nguyên liệu nấu ăn tự nhiên cũng Đúng vậy a. Hấn khoảng thời gian này cũng phái người đến Thanh Phong thành còn có chính mình đội buôn cho mình sao trở về đồ gia vị, một mạch tồn tiền vào trong không gian giới chỉ. Chờ đợi sau đó đi ra ngoài sử dụng.

Hấn cũng không thích lại đi chấp nhận, không có gia vị liệu, toàn bộ đều là dùng hỏa khảo một hồi liền ăn cái gì, hấn cũng không thích. Cơ hồ đem nhẫn không gian đều nhồi vào, sau đó vỗ đầu một cái, cái dùng túi chứa đồ. Như vậy không diện tích mới. Hơn nữa trong tình huống bình thường vẫn chưa thể từ trong chiếc nhẫn nắm đồ vật. Quá không bình thường khó giữ được mệnh.

"Lâm thiếu gia, đây là người muốn tin tức!" Lâm Bắc có chút không tự nhiên quay về chính đang từng ngậm từng ngậm ăn đồ vật Lâm Thạch nói rằng, không chỉ là bởi vì đối phương hiện tại ăn tương khó coi, hơn nữa còn có một điểm cảm giác hấn ở thấp ba lần khí. Có điều hấn đối với Lâm Thạch cũng coi như là tương đương tán thành.

"Lâm Bắc ca, gọi ta Lâm Thạch là được, cái gì thiếu gia không ít gia." Lâm Thạch cười ha ha quay về cái này so với mình tuổi tác lớn một ít con trai nói rằng, hấn tự nhiên biết đối phương tâm tình bây giờ, hơn nữa hấn trước đây tuy rằng trong nhà đại phú đại quý, nhưng hấn không có nuôi thành cái gì thiếu gia tính khí cái gì. Một bất cứ lúc nào cũng có thể sẽ chết người, làm sao sẽ đi đem thời gian lãng phí ở như vậy xoắn xuýt mặt trên đây.

"Ngạch" Lâm Bắc cũng thật có chút bất ngờ, có điều hấn vẫn là kêu tên Lâm Thạch.

Lập tức cho Lâm Thạch muốn tin tức. Mà Lâm Thạch cũng đợi rất lâu rồi.

"Tịch hà, Long lân ngư. Có điều quá nguy hiểm, dĩ nhiên có rất nhiều cao thủ chết ở đây hà, nghe bọn họ nói, thật giống bên trong có cái gì đại yêu. Mà gió nhẹ thành, nhưng là cười súp lơ." Hắn biết chính là những này. Mà Lâm Thạch cũng cho trước hắn đáp ứng đồ tốt, cộng thêm một viên Quy Nguyên Đan.

Tuy rằng Lâm Bắc chối từ, có điều Lâm Thạch để hắn tiếp nhận rồi, có điều là Lâm Thạch muốn rời khỏi, mà hắn cũng coi như là gia tộc thiên tài con cháu, hy vọng có thể hỗ trợ chăm sóc một chút nhà của chính mình người, còn có, bọn họ đều là Lâm gia người, những này cũng không tính là gì.

Hắn không biết, Lâm Thạch cho hắn chính là trung phẩm Quy Nguyên Đan. Hắn cho rằng là hạ phẩm. Giả trị liên thành, Lâm Trung Thiên cũng đúng là biết chuyện như vậy, lập tức đem Lâm Bắc kêu lên, liếc mắt nhìn, cũng để hắn giữ gìn kỹ, hơn nữa đối ngoại tuyên truyền cũng là hạ phẩm. Cũng không có phản đối với con trai của chính mình dĩ nhiên đem thứ quý trọng như thế giao cho hắn. Hắn cũng biết chú ý tới Lâm Bắc, tên tiểu tử này xác thực thiên phú hơn người.

Mà trung phẩm đan dược tự nhiên cũng dọa Lâm Bắc nhảy một cái. Đừng nói trung phẩm Quy Nguyên Đan, chính là trung phẩm Tẩy Tủy Đan đều chưa từng thấy đây.

Mà cái này ăn khắp cả Thiên Phong quốc thập đại danh trấn món ngon nhiệm vụ, trong vòng hai năm hoàn thành, thời gian càng ngắn, khen thưởng càng nhiều. Phán chi thì lại đi một cánh giới.

Thời gian đã qua mấy tháng, chính mình hiện tại còn không có gì manh mối. Đến thêm đem kính, thời gian càng ngắn, khen thưởng càng nhiều, cái này ăn giấu nhiệm vụ vẫn được. Hi vọng chính mình mau mau hoàn thành, thăng cấp phải nhanh một chút.

Mà hiện tại nhất định phải cùng phụ mẫu nói biệt, mà Thượng Quan Vân trước khi đi cho mình một thứ. Nói đến thời điểm đi Khang châu cần long động thời gian, vật này hữu dụng. Hơn nữa ở toàn bộ Khang châu, ngoại trừ cá biệt thế lực ở ngoài, không ai sẽ không nể mặt nó. Nhân vì cái này đại biểu chính là cần long động thể lực.

Tuy rằng Vương Nhược Tĩnh các loại không muốn, hơn nữa cũng sợ con trai của chính mình xảy ra chuyện gì, có điều nam tử lớn hơn, cần phải đi xông ra bọn họ một mảnh trời. Tự nhiên cũng có thể hiểu được, có điều tiếng khóc này vẫn không từng đứt đoạn.

Sau khi Lâm Thạch cùng Lâm gia rất nhiều đại nhân vật nói qua một lần thoại, không có ai biết bọn họ nói cái gì. Chỉ có điều Lâm Thạch cho bọn hắn rất nhiều đan dược còn có một chút bí tịch. Đây đều là Lâm Thạch hối đoái hệ thống. Có một ít liên không thích hợp ở lấy ra. Đơn độc cho gia gia của chính mình.

Mà tiểu muội của chính mình, Lâm Thạch cũng cho một phần. Lâm Linh là kinh thương thiên phú kỳ cao. Hắn cười nói với nàng sau này mình đánh cái kế tiếp Đại Thương hành cho Lâm Linh quản lý. Lâm Linh hô to chính mình Tam ca vạn tuế.

Đem hai tháng cái tên này bắt tới đánh một trận, cái tên này dĩ nhiên ở hắn gian phòng loạn kéo đại tiện. Hơn nữa còn đều không có một viên một viên. Không biết ăn hồng rồi cái gì.

Mà căn phòng này tự nhiên xú khí huân thiên, có người nói quét tước Lâm Thạch gian phòng hạ nhân đều ngắt đi mấy cái. Sau khi cũng cho mấy người kia đều khen thưởng thật nhiều ngân tệ cùng tiền đồng. Kim tệ cho cũng khẳng định là bùa đời mạng mà đều không có khen thưởng tiền.

Lâm Thạch hỏi hai tháng hàng này ăn cái gì, nó lẳng là không trả lời. Theo lý thuyết nó tiêu hóa khẩu vị vẫn rất tốt, ăn bảy đều cũng không quan hệ a. Có điều xem nó đáng đáp như vậy, liền không lại đi quản.

"Cái gì, muốn rời khỏi Thanh Phong thành à?" Hai thàng vừa nghe, sùng sốt thán. Hai mắt đăm đăm nhìn Lâm Thạch, ngay ở Lâm Thạch cho rằng hàng này muốn khóc lóc nháo hô không thể lúc đi.

Bá một hồi không còn bóng. Chỉ là hệ thống phòng truyền đến hô to gọi nhỏ âm thanh. Các loại yêu a các loại này!

Lâm Thạch vỗ đầu một cái, dĩ nhiên đã quên hàng này tên. Gây sự thử. Khẳng định là hiềm Thanh Phong thành quá nhỏ đi!

Hi sau khi cười xong . . .

Lâm Thạch phóng tầm mắt tới phương xa. Trực tiếp tiến vào mười vạn tám ngàn dặm ở ngoài thế giới.

Không biết con đường phía trước, còn có bao nhiêu gò ghề chờ đợi mình đây. Con đường tương lai còn rất dài. Mà hấn Lâm Thạch, hấn đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103:: Lâm thạch rời đi Thanh Phong thành

Tân cuốn một cái, khởi đầu mới.

Lâm Thạch cùng cha mình ở thư phòng của hấn nói chuyện gần một ngày, chính là trung gian cơm trưa đều không có ăn. Ra ngoài ở bên ngoài, từ đây một người, không có gia tộc có thể dựa vào, tự nhiên có chút không muốn. Tự nhiên có rất nhiều lời muốn nói. Mà hấn nhất định phải xuất hiện ở trước cửa, cho phụ thân một ít hiện ở gia tộc cần. Nói thí dụ như đan dược!

Hùng ưng nhất định là muốn giương cánh bay cao. Hoặc là phi càng cao hơn, hoặc là tử vong!

Lâm Bắc bên kia, không có lại muốn hấn cố ý đi sưu tầm một ít tin tức, không nói mình có thể hay không nhận được tin tức, hơn nữa đến thời điểm còn không biết bất kì năm tháng nào sự tình, chủ yếu nhất chính là, người bên ngoài có thể so với Lâm Bắc có thể số lượng lớn hơn nhiều. Nếu như những trà trộn đó với giang hồ người cũng không biết, như Lâm Bắc như thế nhỏ nhỏ nhân vật, như thế nào đi biết được đây?

Lâm gia hiện tại có Thanh Phong thành đệ nhất cao thủ lâm tinh mộc tọa trấn, liền đủ để kinh sợ bọn đạo chích. Mà lâm tinh Tê (đù) cũng một bức mơ hồ có đột phá đáng vẻ. Lâm trung thiên vững vàng mà ngồi tộc trưởng vị trí. Mặc dù nói lâm an có cái đệ nhất cao thủ gia gia, thế nhưng hấn cũng không dám đi khiêu khích lâm đông bọn họ. Không chỉ có là bởi vì nhiều năm qua tuy từng, khâm phục. Hơn nữa hay là bởi vì gia gia của chính mình đã nói với hấn, Lâm gia tộc trưởng dòng chính địa vị không có thể lay động!

Mà Thanh Phong thành thành chủ Lý Tinh dự định cho mình bốn phòng con gái đính hôn, nhưng là hiện tại là Lâm gia đại thắng, tự nhiên không thể để cho một thứ nữ gả đi, chẳng phải là xem thường đối phương. Nếu như gả cho chi thứ vừa không có tác dụng lớn.

Vì lẽ đó lại cải chính phòng nữ ký yêu Vu Lâm thạch. Có thể hiện tại Lâm Thạch đã rời đi, tự nhiên là đập tới cái không.

Lâm Thạch xem như là đi tới phía trên thế giới này lần thứ nhất có ý nghĩa tượng trưng rời đi thành phố này, đi xa môn. Còn không biết lúc nào trở lại đây.

"Ai, hôm nay từ biệt, không biết lúc nào mới sẽ lần thứ hai trở lại a!" Lâm Thạch đứng ngoài cửa thành trên đại đạo, quay đầu lại nhìn phía sau quen thuộc thành khuếch, to lớn ba cái 'Thanh Phong thành' đại tự, khí thế bàng bạc. So với Lâm Thạch ở kiếp trước xem qua cổ thành thành tên còn có có khí thế.

Có thể là thế giới này là có tu giả thế giới đi! Xem ra hùng vĩ một chút cũng toán bình thường.

Lâm Thạch thở dài một hơi, không người biết cho rằng hắn đang làm bầm lều bầu đây. Bị điên rồi! Mà vội vã đi ngang qua người, nhìn thấy Lâm Thạch đáng đáp như vậy, đều tăng nhanh tốc độ rời đi.

"Lão đại, thiên nhai nơi nào không phương thảo, hà tất. . . Ngạch, dùng sai từ." Hai thặng âm thanh truyền tới, Lâm Thạch liền cảm giác mình muốn mạnh mẽ đánh nó một trận. Đây là cái nào cùng cái nào a! Nơi nào có chính mình thất tình tình huống hay là đối phương phách chân a!

Chỉ là không hy vọng thiếu tiểu rồi nhà lão đại về mà thôi!

Đội ta chân đạp bảy màu tường vẫn trở lại, mặt mày rạng rỡ đi!

Lập tức sờ tường vỗ vỗ ngực không tồn tại tro bụi. Ngẩng đầu, con mắt qua lại nhìn ngó. Sau đó xoay người.

Không người đến sao? Ha ha, trong lòng có chút không tên lòng chua xót. Mặc dù là chính mình xem như là ra đi không lời từ biệt giống như vậy, nói xong rồi không khiến người ta đến đưa. Thế nhưng. . . Không gặp cũng được, tình càng thêm thương cảm. Lại không phải một đi không trở lại đây.

Hắn không biết, Lâm mẫu Vương Nhượng Tĩnh ở trên tường thành từ lâu khốc thành lệ người.

Chính mình tiểu nhi từ không giống với con thứ hai như vậy. Lâm vẫn có thể ở kinh đô kiên trì đọc sách lâu như vậy, sớm đã quen. Lúc trước chính mình cũng lo lắng rất lâu, nàng không có yêu chuộng. Bởi vì đều là con trai của nàng. Nhưng là tiểu nhi từ Lâm Thạch, vẫn ở tại Thanh Phong thành, bây giờ đi xa nhà, không có ai chăm sóc, làm sao bây giờ! Có thể hay không bị đối, có thể hay không bị thương a! Có hay không nơi ở a! Tất cả tất cả nàng đều lo lắng.

Con trai của mặc dù mình đã năm tầng đỉnh cao có thể thế giới bên ngoài, như hắn như thế nhân vật, nhiều vô số kể a!

Ái!

Tường thành một phương khác, ngư ngu hòa ngư hùng nhìn đã rời đi Lâm Thạch. Lại liếc mắt nhìn còn đang khốc Vương Nhượng Tĩnh. Đêm chiều. Lập tức rời đi.

Cho tới giấu ở chỗ tối người, vậy cũng không biết đang suy nghĩ gì.

"Ha ha ha, triệt để giải phóng a!" Lâm Thạch nhìn thấy trên đại đạo đã không có ai, từ lâu không kiềm chế nổi tâm, lập tức liền bính rất cao! Hắn bây giờ là thiếu niên thân thanh niên tâm. Có điều hắn bởi vì nhiều năm bệnh tình, làm sao có thể hưởng thụ đến một bình thường hài đồng vui sướng đây! Không có bởi vì bệnh tình mà tự giận mình hoặc là yếm người chán đời cũng đã là rất tốt.

Hai thặng hàng này cũng giống như vậy. Tuy rằng nó Thanh Phong thành có thể nói là muốn gió có gió, muốn trâu liền nhất định phải. Vật gì tốt, chỉ cần nó coi trọng, nhìn chăm chăm, trên căn bản chính là nó. Vì lẽ đó Lâm Thạch cho nó trong bao trữ vật không biết xếp vào bao nhiêu thứ tốt.

Hiện tại nó ở lòng đất đến đến bỏ chạy, thỉnh thoảng lấy ra mấy viên không quen biết trái cây đưa cho Lâm Thạch. Lâm Thạch cũng vui vẻ đến thanh tĩnh, chỉ là hắn đột nhiên không thể tùy tiện dùng, hơn nữa hắn lớn như vậy người, một khi bị người phát hiện nhưng là không tốt. Mà lúc này tâm tình của hắn cũng rất tốt đẹp. Chỉ là muốn vừa nghĩ chính mình cái kia ẩn giấu nhiệm vụ, trên mặt lại là một trận cay đắng. Một điểm đều không chắc chắn sự tình.

Hiện tại hướng về hắn trạm thứ nhất gió nhẹ thành lên đường đi! Vừa đi vừa nghĩ. . . . Không có chờ còn ở lòng đất lao nhanh hai thặng.

Hai thặng hàng này khẳng định tìm được chính mình.

Thanh Phong mặc dù tốt. Nhưng là không có kích thích tính khiêu chiến a!

Lâm Thạch đã có quyết tâm, kịp lúc đi gió nhẹ thành được rồi. Nếu như thực sự không được, liền hết hẳn ý nghĩ này. Ngược lại cái này không có làm ra không nhiệm vụ hoàn thành phải được cái gì xử phạt quyết định. Có thể ngược lại vừa nghĩ, nếu nhiệm vụ này nên tính là thật khó khăn, phần thưởng kia cũng có thể phong phú a! Người tu đạo, há không phải là chia ly tất tranh?

Vì sau đó có thể cao lạnh giả làm heo ăn thịt hổ, hiện tại đến nỗ lực a! Chính mình còn chưa từng ăn hổ đây!

Lâm Thạch tâm tư đã chạy đến ngoài không gian thời điểm, hai thặng thân thể từ trong đất bính đi ra. Nhìn cái kia con chuột quyền rũ đối với mình cười, Lâm Thạch không khỏi cảm giác rất là ấm áp. Chỉ là hắn không nhìn thấy hai thặng trong mắt vẻ mặt.

Lâm Thạch đã nhận ra hai thặng thảo bên trong chính là một cây nhân cấp đích linh thảo. Nhưng Lâm Thạch cũng không hề nói gì. Hơn nữa còn ra hiệu để hai thặng tự tay giải quyết đi. Có điều đến biểu dương hành vi của nó. Có thứ tốt cho lão đại, là cái thật nhỏ đệ!

"Hai thặng, rời đi Thanh Phong thành người hài lòng sao?" Lâm Thạch lập tức lại kéo tới phương diện này đi tới.

Chít chít chi. . . Hai thặng luống cuống tay chân kêu lên.

Lâm Thạch nguyền một cái hàng này. Có thể nói chuyện còn làm bộ sẽ không. Ta còn ha ha ăn đây!

"Cái gì tiếng vang?" Làm sao cảm giác có điểm không đúng a!

Càng ngày càng hưởng, cảm giác lại như là một quái vật khổng lồ tại triều chính mình chạy tới.

Cách mình càng ngày càng gần!

Lâm Thạch nhìn này điều trên đường nhỏ đất vàng tung bay, quả thực liền giống như là muốn bay đầy trời tung.

Ầm ầm ầm . . . Cảm giác lại như là nhịp tim đập của chính mình.

Mà hai tháng một mặt nôn nóng. Tùy tiện đem trào bên trong đích linh thảo nhét vào trong miệng. Nhiều lần liền tước không rồi!

Lâm Thạch bốn phía nhìn một chút. Xa xa một ngọn núi nhỏ chạy trốn mà tới. Liền cảm giác như là trong lòng giẫm thật nhiều chân, không thờ nổi.

"Chạy a!" Hai tháng rốt cục lấy lại sức được. Lập tức liền chạy đến hơn mười mét xa.

Lâm Thạch hiện tại cũng biết là lạ ở chỗ nào. Cũng như một làn khói theo trước mặt gây rắc rối tình chạy lên.

Tuy rằng bây giờ đối phương sát bên chính mình còn cách một đoạn, nhưng là dựa vào đối phương bình bình quân tốc độ, không cần một phút, là có thể đuổi theo chính mình.

"Ai nha má ơi! Yêu thú cấp hai thái địa hùng! Ta sát, giờ ạ hai tháng, người làm sao làm a! Sẽ không là cái kia cây phá thảo đi! Hơn nữa yêu thú này vẫn là có thể so với nhân loại Quy Nguyên cảnh hậu kỳ yêu thú. Đuổi theo phải chết chắc."

"Ta chỉ có điều hái được hán lãnh địa một quả trái cây mà thôi!" Hai tháng bây giờ lại có chút thẹn thùng giống như vậy, nhưng là Lâm Thạch không tiếp chiêu. Hàng này tình huống bây giờ dưới không vài câu là lời nói thật.

Hơn nữa Lâm Thạch biết nó một thói quen nhỏ, chỉ cần là không nói thật, sẽ theo thói quen cúi đầu không nhìn Lâm Thạch, hoặc là thoáng miểu một chút liền đưa ánh mắt dời đi.

"Đuổi theo, chạy không thắng a!" Lâm Thạch khí nổi. Chẳng lẽ mình lần thứ nhất ra ngoài liền như thế bị đội hữu khanh chết rồi sao?

Hai tháng nhìn vèn vèn ngoài trăm thước thái địa hùng, chỉ cần này hùng một mãnh trát, là có thể đuổi kịp chính mình.

Khe nằm! Đã quên chui xuống đất.

Phía trước một khối to lớn núi đá. Lâm Thạch cùng hai tháng hiểu ngầm dùng sức nhảy một cái.

Mà thái địa hùng to lớn hùng chương đã đánh về khối này nhìn như Cự Vô Phách (Big Mac) núi đá!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104:: Ở trên đường

Ầm! Cả khối núi đá nửa bộ đầu phân trực tiếp vỡ thành tra.

Hiện ở nơi nào còn có Lâm Thạch bóng dáng của bọn họ a! Mà yêu thú cấp hai thái địa hùng cũng hiển nhiên không cảm giác được đối phương khí tức.

Táo bạo dị thường thái địa hùng, trực tiếp đem còn còn lại nửa khối núi đá đánh giết thành vô số mảnh vỡ, vẫn là chưa hết giận, hết thấy đem núi đá vị trí, tạt thành một phương viên mười mét lớn, 1 mét thâm hồ to! Nó vẫn là chưa hết giận.

Nó cái kia linh quả là nó nhọc nhằn khổ sở hầu hạ thật mới có kết quả. Được tính đối với nó tới nói có thể so với Địa giai linh quả. Hơn nữa đối với thái hùng nó, hiệu quả phá lệ tốt, so với bình thường yêu thú sử dụng, hiệu quả có thể tăng cường 20%!

Chủ yếu nhất chính là, này linh quả còn phải nửa năm thành thực, hiện tại liền hái, được tính hầu như giảm nửa muốn biến mất, này làm sao để nó không táo bạo đây. Vốn là là dự định thành thực sau khi, nó có thể ăn người này giai thượng phẩm linh quả. Tới nay đột phá đến yêu thú cấp ba giai đoạn! Đáng tiếc hiện tại cái gì đều là hết rồi! Tất cả thành hết rồi. Để nó làm sao không lửa giận ngút trời!

Nó mặc dù có thể đuổi tới hai tháng, là bởi vì hàng này bắt đầu cũng không biết đó là thái địa hùng địa bàn. Mà khi thì thái địa hùng cũng không ở địa bàn bên trong, đúng dịp mới vừa vừa rồi đi một hồi, liền như thế bị cái này tặc thù đi tới.

Đều là sau đó nghe được một tiếng từ cái kia linh quả trích nơi truyền đến tiếng rống giận dữ. Hai tháng lúc này mới hoảng không chọn đường, trực tiếp từ mặt đất chạy trốn.

Hiện tại Lâm Thạch cùng hai tháng một hơi xông ra khoảng mười dặm đường xa. Chỉ là lúc ẩn lúc hiện từ đằng xa truyền đến từng trận gào thét!

Một người một thử, đứng không đứng tương, tọa không tọa tương cúi ở một cây đại thụ trước! Mắt to trừng mắt mắt nhỏ.

Lâm Thạch đang các loại, chờ một trả lời!

Mà Phong nhẹ nhàng thổi bay hất tóc dài! Sợi tóc thủy quá gò má, dĩ nhiên cảm giác được từng tia từng tia cảm giác mát mẻ! Hoặc là nói là tâm lương. Quen thuộc tóc ngắn, lâu như vậy tới nay, vẫn có chút không quen.

"Lão đại. . ." Hai tháng có chút xấu hổ đứng Lâm Thạch trước mặt. Có điều nhìn thấy Lâm Thạch không nói lời nào, toàn bộ lời giải thích đều nuốt trở vào. Lại dự định khiêu một nhánh hai tháng tiện vũ chọc cười Lâm Thạch. Đây một chiêu nhưng là mười lần như một.

Lâm Thạch nín cười ý, chứa một bộ khốc bạo cực kỳ lãnh khốc vẻ mặt. Hắn còn ở ảo tưởng, mình bây giờ khẳng định rất đẹp trai. Hắn thất thần, để hai tháng càng thêm không dễ chịu.

Lâm Thạch cũng không phải thật sự là tức giận, chỉ là sợ hai tháng bị chính mình quán xuyến, coi trời bằng vung. Một khi đắc tội rồi chính mình liền chạy cơ hội đều không có nhân vật khủng bố, vậy thì toàn bộ chơi xong a!

Hiện tại là dự định để hai tháng có kiêng dè, cũng không phải sau đó đều hạn chế hành vi của nó. Bởi vì hắn biết hai tháng là chân chính ranh rồi không chịu nổi. Nhìn thấy thứ tốt liền móng vuốt dương chuột, không tóm nó một cái, hai tháng trong lòng liền không thoải mái a!

"Lão đại. . ." Hai tháng hai cái chân trước lẫn nhau gãi gãi, cả người đứng dựng đứng lên. Dường như một làm chuyện bậy tiểu hài tử.

Nhìn thấy Lâm Thạch vẫn là không nói lời nào, liền dự định đến khác một chiêu.

Khóc. . . Khóc cho hắn xem. Hắn nhẹ dạ.

Một bên khóc vừa nói: "Lão đại, ta sai rồi, ta không nên một con thử đi trích bảo bối, không có mang tới lão đại. . ."

Lâm Thạch vừa nghe, không đúng a, đây là mấu chốt của vấn đề sao?

"Đình đình đình. . ."

Hai tháng vừa nghe, lão đại của chính mình tựa hồ không thích nguyên nhân này? Cái kia thay cái: "Ta không nên một con thử trích xong bảo bối sau chính mình độc chiếm. Không có phân cho lão đại một nửa, ta sai rồi." Hai trảo tạo thành chữ thập, làm hồ thẹn nhận tội đáng vạ.

Càng xa càng thái quá.

Cũng đúng, hàng này dù sao trong lòng nghĩ toàn bộ là ăn đồ ăn sự tình, hơn nữa tuổi tác tính ra chân tâm không lớn. Tuy rằng có một ít truyền thừa ký ức, có thể có quy có, cũng không phải nó tự thân trải qua! Thế giới của nó tạm thời liền suy nghĩ nhiều như vậy, không như vậy sâu xa!

Hết cách rồi, chỉ có thể tùy tiện gõ vài câu. Đơn giản chính là để nó xem oa dưới món ăn. Cảm giác mình có thể ăn vật này còn không cái gì hậu họa, liền làm dưới. Có hậu họa vô cùng, liền sau đó lại làm. Có điều nhìn hai tháng lời thề son sắt còn có một mặt oan ức dạng, Lâm Thạch xem như là buông tha nó lần này.

Hắn quên lúc trước ở Trần gia mặt thất thời điểm, biểu hiện của chính mình cũng gần như. Hầu như xem như là hành động tìm chết.

Còn có một câu nói, cầu giàu sang từ trong nguy hiểm!

Này không, vẫn là dung túng nó! Hiện tại hàng này thay đổi vừa ử rử, trở nên hoạt bát nhảy loạn. Có điều cấp kia tặc tặc mắt nhỏ còn thỉnh thoảng miết một hồi Lâm Thạch, nhìn hắn có phải là thật hay không chính bỏ qua cho nó.

Nhiều lần, Lâm Thạch đầu không hề nói gì hoặc là như thế nào, nó mới có chút yên tâm lại.

Hiện tại Lâm Thạch ở vào vị trí cách đại đạo không xa, liếc mắt nhìn rồi nhà thì mang đến bản đồ đơn giản, chính mình khoảng cách gió nhẹ thành còn cách một đoạn. Mà chính mình chiếu đại đạo đi, nên đến một ngày khoảng chừng : trái phải thời gian. Đương nhiên, trên đường muốn nghỉ ngơi! Nếu như hết tốc độ tiến về phía trước, vậy thì năm, sáu cái Thì Thần.

Kỳ thực hắn có thể cười mã, như lúc trước đại ca của mình cười lấy truy phong mã, tốc độ chính là rất nhanh. Chỉ bất quá hắn lần thứ nhất ra ngoài, mang theo một con ngựa lớn như vậy vật cưỡi, rất là phiền phức, hơn nữa còn thiếu hụt sự linh hoạt, bí ẩn tính.

Như chui xuống đất loại hình, hẳn có thể mạng không nổi một con ngựa chui xuống đất. Vật chết còn nói được điểm. Mà vừa chui xuống đất tránh thoát thái địa hùng truy kích, chính là một ví dụ rất tốt, mà không phải trở mắt nhìn truy phong mã bị thái địa hùng một cái tát đập chết!

Truy phong mã thành niên mới có thể có thể so với Quy Nguyên cảnh toàn lực thì tốc độ, mà thái địa hùng bản thân liền là. Tối chủ yếu nhất chính là, truy phong Marc thật không rẻ, một thốt tiểu mã câu đều quý muốn chết, hơi một tí mấy ngàn kim tệ. Đương nhiên, này một cấp yêu thú đất nữa, Lâm Thạch vẫn là mua được, không nói những khác, liền một viên Quy Nguyên Đan, muốn cái gì không có a!

Nếu như đến thời điểm hẳn có chuyên môn linh thú túi là tốt rồi. Mà không phải như chính mình hẳn không gian không thể vào vật còn sống.

Có điều tiểu Ái đã nói, chính mình hẳn thăng cấp tới trình độ nhất định, nhất định sẽ rất trâu bò. Coi như là dường như một thể giới cũng không có gì ghê gớm! Đáng tiếc hẳn vẫn là mới bắt đầu loại hẳn.

Ngạch, Lâm Thạch vỗ một cái hai tháng đầu, hẳn nhớ tới cha mình đối với mình bàn giao, bình thường như vậy đại đạo hoặc là tiểu pha lĩnh đều đến cẩn thận một chút, rất có thể cướp đường. Trong đó không thiếu Quy Nguyên cảnh cường giả rơi xuống làm giật cướp! Chính mình tốt nhất là tìm cái đội buôn tùy tùng, tối thiểu không sợ. Thương đoàn bình thường đều là dùng tiền nhân nhượng cho yên chuyện. Mua cái qua đường tiền mà thôi. Mà giật cướp cũng không dám quá mức, một khi bắt kẻ thành phẩm đối với giết, nhưng là không chịu nói.

Mà đội buôn đội hộ vệ bình thường đều có một vị Quy Nguyên cảnh tọa trấn! Lần trước trương hữu thâm chết vào Trường Phong lĩnh, chính là có Quy Nguyên cảnh cao thủ lạc thảo là giật địa phương. Truyền thuyết đây chính là có người cố ý nâng đỡ lên thể lực.

Làm gì cũng không bằng đánh cướp đến nhanh! Mua bán không vốn! Nát mệnh một cái, không sợ! Những đạo phi đó đều là đem đầu phiết ở trên eo sống qua người, sao lại vì là một chút đạo nghĩa, mà không đi cướp đoạt đây. Đương nhiên, bọn họ cũng không phải người ngu, mệnh tiện thể nhưng không có nghĩa là bọn họ đồng ý không thêm đến xia, bình thường Đại Thương đội, cho điểm tiền mãi lộ trên căn bản đều sẽ để cho thông qua, trừ phi không chết không thôi, có cừu oán hoặc là có người ra tiền làm cho người ta làm việc!

Lâm Thạch cùng hai tháng đi rồi một đoạn đường, khoảng cách đại đạo đường cũng có điều hơn một trăm mét xa! Hai tháng vốn là tứ chi cất bước thân thể lại dựng đứng lên. Con mắt nhìn chăm chăm phía trước, hai lỗ tai không ngừng mà nhún. Chỉ là bình thường sợ người khác cảm thấy nó quá mức yêu nghiệt, khác với tất cả mọi người. Vì lẽ đó tận lực đều là làm về phổ thông chuột nên có hình thái.

Lâm Thạch còn cảnh cáo nó, không thể ở nhiều người địa phương nói chuyện, còn có làm một ít khác người sự tình, tình đến thời điểm bị một ít yêu ma quỷ quái nắm lấy đem nó cho sát sát!

"Làm sao a?" Lâm Thạch có chút buồn bực, có điều lập tức liền biết là nguyên nhân gì, ở chính mình phía trước, có một Đại Thương đội lại đây. Bụi bậm tung bay. Bánh xe tiếng vang chi cọt kẹt đất. Còn thỉnh thoảng nghe được ngựa khẽ kêu gào thét.

Lâm Thạch đi tới thể giới này, rõ ràng cảm giác được chính mình thánh giác vẫn là thị lực, hoặc là năng lực nhận biết, quả thực chính là chà xát sượt hướng về trên tiêu. Có điều vừa nghĩ nghĩ, thể giới này nhưng là tu đạo, như thế nào sẽ cùng kiếp trước người phạm bình thường bình thường đây. Nếu như cùng phạm nhân như thế, thiên tài đi tu đạo đây. Tuổi thọ không tăng, sức mạnh không thêm, ai sẽ đi làm như vậy việc ngốc đây!

Có điều Lâm Thạch hiện tại ý nghĩ không phải là đánh cướp, nhìn đối diện đoàn xe, chính mình không cần nghĩ, đều biết mình đánh cướp hậu quả. Bình thường đội buôn vận chuyển bảo vật, trên căn bản đều sẽ có phát động thức trận pháp, tuy rằng không lực công kích, có thể lờ nhắc nhở của nó công năng quá khe nằm a!

Hơn nữa Lâm Thạch vẫn chưa thể đợi được đoàn xe lại đây thời gian, đột ngột từ ven đường băng đi ra, nếu không, cẩn thận bị đội buôn người xem là tặc đánh, vạn mũi tên cùng phát cái gì, thật đáng sợ. Đương nhiên, rất nhiều chuyện đều là phụ thân của Lâm Thạch nói cho hẳn. Loại suy, rất dễ dàng hiểu.

Vừa nếu không bị xem là tặc, cũng sẽ không cho mình quá nhiều giám thị, muốn cho đối phương một ôn hòa ấn tượng, hoặc là nói là vô hại, chính mình còn phải ngấm lại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105:: Trương gia đội buôn

Làm sao làm mới thật đây? Đem mình trang người què? Không được, người khác nhất định sẽ cho là mình là phiền toái, mà không muốn mang một không biết ngọn ngành phiền phức! Bình thường người tối thiểu còn có thể chính mình bước đi đây!

Dùng thuật dịch dung biến thành cô gái yếu đuối? Khắc khắc, không được, chính mình vẫn đứng là sẽ không trang nữ nhân đây, không có cái kia cổ nữ nhân vị. Rất nhiều chuyện đều khó mà cân nhắc được.

Lạc đường anh chàng đẹp trai! Khắc khắc, thế giới này thực lực đệ nhất, soái có thể coi như ăn com sao?

Nhìn về phía trước cách mình càng ngày càng gần đoàn xe, Lâm Thạch có chút hoảng hốt.

"Hai tháng, có biện pháp gì tốt trà trộn vào đoàn xe đi?" Lâm Thạch xem như là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng. Lẽ nào nói thẳng chính mình là từ Thanh Phong thành mà đến, đi tới Vi Phong Thành rèn luyện?

"Ha ha, lão đại ngươi xem như là hỏi đối với người, ngạch, là hỏi đối với thử." Hai tháng vỗ vỗ bộ ngực, một bộ định liệu trước đáng vẽ.

Lâm Thạch nhìn nó đáng đáp như vậy, nếu như chờ chút trả lời để hấn khó chịu, chính mình cho nó treo lên đánh. Năm tinh tế Tiểu Trúc mảnh, quật nó cái mông nhỏ. Đánh vào nó chít chít gọi còn để nó khiêu cả ngày vũ!

Hai tháng nhìn thấy Lâm Thạch ánh mắt, liền biết hấn đại khái đang suy nghĩ gì. Có một chút không rét mà run a.

Cho tới hiện tại vừa còn lễ thẳng khí hùng địa hai tháng, âm thanh hơi nhỏ nhỏ nói đến: "Lão đại, nếu không ngươi giả dạng làm bị mãnh thú tập kích?"

"Nơi nào đến mãnh thú tập kích ta a, người khác sẽ tin sao?" Không nói đến người khác có tin hay không, ngược lại hấn là không tin!

"Xem, lão đại, có ở trên trời máy bay!"

"Làm sao làm sao!"

Sát sát sát! Mặt trái ba đạo dấu móng tay, má phải ba đạo! Vốn là một tiếng khôe mạnh quần áo, hiện tại hầu như vỡ thành từng cái từng cái!

Chính là hai tháng kiệt tác!

Lâm Thạch bị nó một dao động, trực tiếp nhìn trên trời, vấn đề là nơi nào có máy bay a, càng quan trọng chính là, thế giới này căn bản cũng không có máy bay, chính là có máy bay khác, cũng không biết cái này xem máy bay là dao động người a!

Hàng này bí mật vẫn đứng là nhiều. Có điều Lâm Thạch vẫn đứng là không có ý định đi báo căn vấn đề nì, hiện tại dù cho chính là đem hai tháng treo lên đánh, cũng khẳng định không nói ra được cái nguyên cớ.

"Ta sát, chảy máu, tắt yếu như thế xuống tay ác độc sao?" Lâm Thạch một mặt không nhanh nhìn hai tháng, nếu như không cùng cho mình một thoả mãn hồi phục, hậu quả, nó hiểu!

"Lão đại, đây chính là ta trả lời chắc chắn, mãnh thú tập kích, ngươi hoảng không chọn đường chạy đến nơi đây, gặp phải quý đội buôn, cầu thu nhận giúp đỡ là được!" Có điều nhìn hai tháng như vậy, một mặt tặc cười, Lâm Thạch xem như là dở khóc dở cười. Có điều như vậy cũng coi như là cái không phải chủ ý đồ xấu đi!

Vậy liền bắt đầu lại gọi lại chạy là tốt rồi!

"Cứu mạng a, cứu mạng a!" Lâm Thạch la lớn, có điều phối hợp hấn hiện tại đáng đáp, thân mang loạn vải, trên mặt vài đạo dấu móng tay nên tính là nét bút hồng, có như thế bé nhỏ mãnh thú vết cào? Phối hợp vài giọt còn ở chảy huyết, cảm giác càng là không đúng. Vấn đề là Lâm Thạch không nghĩ quá nhiều a, hơn nữa hấn cũng không kịp nhớ nhiều như vậy.

Đội buôn xe ngựa chậm rãi đi tới, nhìn thấy thất kinh la to Lâm Thạch, toàn bộ đoàn xe người đều nghiêm chính lấy đội. Một là sợ Lâm Thạch là cái mối nhử, hoặc là cái thích khách, đến ám sát chính mình công tử. Hai là thật xa liền nghe đến hấn hô cứu mạng, mặc kệ là người vẫn là cái gì tập kích hấn, toàn bộ đoàn xe nhất định phải làm ra phòng bị với chưa xảy ra trạng thái!

Mà ở vào đằng trước hộ vệ bảo tiêu, vài cái đều rút ra bảo đao, rất nhiều chém giết Lâm Thạch với nơi đây tư thế.

Bên trong xe ngựa!

Một vị thiếu gia mò ra cổ kiệu song bồ, bên cạnh một vị gia nô mau mau để sát vào.

"Khang thúc, chuyện gì thế này a, làm sao đội buôn ngừng lại?" Tuy rằng thiếu niên vẫn là rất non nớt khuôn mặt, có thể đối mặt một vị có tới cường thế cảnh bốn tầng gia nô, căn bản không có bất kỳ áp lực. Trái lại nhà này nô còn một mặt cung kính lấy lòng thiếu niên.

Trương Khang là Trương gia đời đời nô bộc, có điều từ hấn đời này mới xem như là địa vị tăng lên nhanh chóng đến rồi, đối phương kêu chính mình Khang thúc, cũng không phải là mình là đối phương thúc thúc bối, mà là đối phương lễ phép, có điều hấn vẫn là rất cảm kích, không có nhân vì chính mình là hạ nhân mà xem thường chính mình.

"Hồi bẩm tiểu thiếu gia, phía trước có một người che ở đội buôn trước mặt, vì lẽ đó Triển hộ vệ hiện tại chính giao thiệp. Để ngừa vạn nhất!" Trương Khang cũng coi như là cái này đội buôn tiểu đầu mục, theo đội buôn chạy, đầy đủ bảy, tám năm. Mà hấn cũng từ một tạp dịch, thăng nhiệm đến Trương gia ngoại sự đội buôn quản sự! Hấn nhà của chính mình đình cũng nước lên thì thuyền lên, sinh hoạt có tư có vị, cho nên đối với Trương gia dòng chính

thành viên, hẳn vẫn là rất cung kính.

"Ta biết rồi, Khang thúc người đi làm đi!" Trương Kiệt lâm gập gập đầu. Bất quá trong lòng hẳn vẫn có vẻ mong đợi, bởi vì dọc theo đường đi đều là người mình, ngóc bên trong kiểu đều ngóc phiền. Dù sao hẳn còn là một đứa nhỏ. Có điều mười tuổi mà thôi.

Hắn cảm chính mình tay nhỏ, cảm giác được trong cơ thể đi khắp nhỏ bé một loại nào đó nguyên khí, có chút cao hứng cười cợt. Mặc dù nói cái kia tu hành ma chú là không mười tám tuổi trước, có điều nếu như vẫn cũng không có động tĩnh, là rất khó đột phá đến cường thể cảnh một tầng. Chẳng khác nào chính mình uống phí hết nhiều như vậy năm.

Chính mình sớm chút đột phá đến cường thể cảnh một tầng, liền có cơ hội đột phá tầng thứ hai, có cái bắt đầu, mới sẽ có lần sau. Qua nhiều năm như vậy, hẳn nhìn ca ca của chính mình tỷ tỷ đều là toàn bộ Vi Phong Thành trẻ tuổi người tài ba, hẳn vẫn là rất ước ao.

Hắn không chỉ một lần nghĩ tới, nếu như mình đột phá đến cường thể một tầng là tốt rồi, dù cho một tầng là tốt rồi.

Có điều ý nghĩ này vẫn luôn không có thực hiện, cha của chính mình đã ném thử rất nhiều thứ rất nhiều loại phương pháp, vẫn luôn không thấy hiệu quả. Mà gần nhất hẳn chính là theo phụ thân đi ra giải giải buồn, không nghĩ tới dĩ nhiên để cho mình đột phá cường thể cảnh một tầng, hiện tại chính mình nghiễm nhiên là một tầng trung kỳ tồn tại.

Mà đối với cái kia ca ca, hẳn cảm thấy có một loại chỉ trích mới từ cảm giác, các loại đều ở hẳn trong lòng bàn tay. Đối mặt chúng hơn cao thủ, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào. Hẳn cũng muốn trở thành như vậy. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát.

Nghe phụ thân nói là cái kia trong thành thị Lâm gia thiếu gia, oa oa, không nghĩ tới như vậy bỗng!

Chỉ là không biết muốn khi nào mới có thể gặp lại được hẳn, chính mình hi vọng ngay mặt cảm tạ hẳn.

Lâm Thạch đón xe đội việc này, tự nhiên cũng bị cái này đội buôn Quy Nguyên cảnh cường giả nhìn ở trong mắt. Có điều là một người Quy Nguyên cảnh cao thủ, tự nhiên là xem thường với xuống xe đi kiểm tra như vậy việc nhỏ mà thôi, hơn nữa hẳn cũng không cảm giác được cái gì dị ý.

Mà Triển Chiêu cũng nhìn ra trước mặt thiếu niên tựa hồ muốn nói hoang, rõ ràng nói là bị mãnh thú tập kích, có thể chỉ là quần áo bị xé thành mấy khối, mà trên mặt nhưng là bị một loại thú nhỏ tạo thành, không chỉ có không nhìn thấy có vết máu hoặc là quá nhiều vết thương, chủ yếu nhất chính là, đối phương nhìn như chặt vật, có thể khí tức vững vàng, thân thể cũng không giống bị tập kích quá, lời mở đầu không đáp sau ngữ. Tự mâu thuẫn.

Nhưng hẳn cũng không có từ trên người đối phương cảm giác được ác ý.

Lâm Thạch liền như thế bị buông tha, hẳn còn cười hi hi cảm tạ đối phương. Hắn tựa hồ cũng không biết mình bị người khác hoài nghi vô số lần như thế.

Hắn ở đâu là không biết, hệ thống một bao phủ, ý nghĩ của đối phương hẳn đều biết, chính hắn một phương pháp xem như là trăm ngàn chỗ hở, không có chút nào đáng tin. Hơn nữa còn từ ý nghĩ của đối phương bên trong biết được sẽ phái người giám thị chính mình. Ngược lại đều lời, liền không đáng kể, còn không bằng làm ra một người hiền lành đáng đáp.

Lâm Thạch cũng vui vẻ đến thanh tĩnh. Đương nhiên, nhanh như vậy tốc thông qua, cũng là bởi vì Lâm Thạch cho đối phương một chút ngân tệ. Đối phương đỡ lấy, ngược lại cũng không nói gì. Có điều nên giám thị hay là muốn giám thị. Hơn nữa, những này ngân lượng còn phải nộp lên trên một phần.

Thoáng tìm hiểu, mới biết được đây là Vi Phong Thành gia tộc lớn một trong Trương gia tương ứng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thân Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106:: Vi Phong Thành

Lâm Thạch liền như vậy theo đội buôn, gặp người ra.

Trên đường cũng đã gặp qua muốn qua đường phí đạo phi, đang nhìn đến Trương gia đội buôn tiêu chí, hơn nữa cũng nể mặt hiếu kính, hữu kinh vô hiểm thông qua.

Dù sao những này đạo phi cũng không dám làm quá mức, Trương gia cũng không phải cái gì người hiền lành, chỉ là không muốn ở đây chờ phương diện cùng chính mình lãng phí thời gian mà thôi, cũng Vô Ý đi đánh vỡ bực này cục diện.

Đây chính là dựa lưng đại thụ thật hóng gió, Lâm Thạch cũng vui vẻ đến thanh tĩnh. Hầu như không người nào tới để ý đến hắn. Tuy rằng miễn không được có mấy người nói một ít nói mát, nhưng còn không dính đến hắn điểm mấu chốt, tự nhiên là có thể nhận được thì nhận!

Chỉ bất quá bọn hắn vào buổi tối liền ném đồ vật, đương nhiên, này toán có rất nhiều bị tai vạ tới cả trong chậu. Nếu như vèn vèn chỉ là mấy người như vậy, suy nghĩ một chút cùng Lâm Thạch ban ngày mâu thuẫn, như vậy đáp án liền vô cùng sống động. Có điều đây là hai tháng ra tay, chính mình đi lại, nhưng là không thể rời bỏ cái kia Quy Nguyên cảnh cường giả giám thị.

Hắn hỏi qua cha của chính mình, Lâm Thạch cũng thí nghiệm qua rất nhiều linh khí cảnh cùng Quy Nguyên cảnh. Trong lòng qua loa đều có cái đại khái!

Đối phương là đã tọa, nhưng là Lâm Thạch dám khẳng định, một khi có cái gió thổi cỏ lay, tất nhiên là cao thủ kia tiên tri hiệu!

Vì lẽ đó trộm cướp sự sống chết mặc bay. Không phải là không có người hoài nghi Lâm Thạch, khắc khắc không có chứng cứ a!

Đoàn xe rất là may mắn đến Vi Phong Thành.

Nhưng là rời đi đoàn xe thời điểm, Lâm Thạch vẫn là có ý định muốn cảm tạ một hồi đối phương, có điều cũng là như vậy mấy người. Không tính thực, nhưng ít ra còn có thể nói mấy câu. Lâm Thạch cũng không có thiếu niên giống như hoạt ba yêu động.

Nói rồi vài câu hữu duyên thì sẽ gặp lại lời nói, cũng không có quá nhiều biểu thị, liền rời đi đoàn xe, đi tìm hắn cười súp lơ.

Không phải Lâm Thạch cho không nổi, mà là ra ngoài ở bên ngoài. Tiền của không lộ ra ngoài là rất trọng yếu, trừ phi người có thể coi rẻ tất cả.

"Thấy thế nào như Thạch ca ca a?" Trương Kiệt Lâm cũng có điều mười tuổi, tự nhiên đối với trở lại cái này quen thuộc thành thị, tràn ngập vui mừng. Nhưng là ở hắn mở ra song bồ trong nháy mắt, hắn nhìn thấy một tấm quen thuộc gò má.

"Làm sao rồi, Lâm Nhi?" Trương Đức Bảo là Trương Đức Thiên thân đệ đệ, có điều hiện tại hắn mới Quy Nguyên cảnh sơ kỳ, mà đại ca của mình từ lâu là Quy Nguyên cảnh hậu kỳ, lúc trước nhưng là ở đồng nhất cái trình độ mặt trên. Mà hắn, đối với tộc trưởng vị trí vẫn luôn là rất đỏ mắt, có điều hắn không dám làm ra cái gì đại nghịch bất đạo sự tình đến.

Ngoại trừ là Quy Nguyên cảnh cường giả ở ngoài, chính mình nơi nào cũng không thể cùng đại ca so với. Cho nên muốn trở thành tộc trưởng, không có trưởng lão hội đồng ý, là không thể.

Mà hắn, thì lại nghe được một cái quái sự, chính mình cái này chất nhĩ, rõ ràng vẫn luôn là phạm nhân thân thể, có thể bây giờ lại là một tầng trung kỳ tu giả.

Mà tạo thành việc này nhưng là bởi vì một người thiếu niên.

Bắt đầu là muốn bảo mật, có điều sau đó nhưng ở phạm vi nhỏ truyền ra đến rồi. Tuy rằng Lâm Thạch vẫn không có bị người cướp đi cái gì, có thể sau một quãng thời gian, cũng không ý nghĩa vẫn luôn. Đùng vậy a! Hắn ra ngoài tìm kiếm bảo vật cũng có chút ít quan hệ. Tính chính mình bị người quấy rối.

"Ngạch, bảo thúc, ta thật giống nhìn thấy Thạch ca ca, có điều cảm giác ở đâu gặp tự đến?" Trương Kiệt Lâm tay nhỏ ở đầu nhỏ gãi gãi, tựa hồ làm sao cũng không nhớ ra được.

"Có phải là cái kia đệ ngoại tu luyện Thạch ca ca?" Nói tới chỗ này, Trương Đức Bảo có chút hứng thú.

Trương Kiệt Lâm rất tốt lừa gạt. Liên quan với Lâm Thạch một chuyện, hết thấy nói cho chính mình thúc thúc. Còn nhỏ mặt chờ mong thúc thúc cho mình tán dương, có điều hiện tại Trương Đức Bảo đây đầu đều là làm sao lợi dụng chuyện này, nơi nào còn có tâm tình đi quan tâm chính mình cháu trai đây!

Lâm Thạch không biết, hắn hiện tại nên tính là bị người nhìn chăm chăm. Bởi vì tiểu Kiệt lâm câu kia vô tâm lời nói, ở đâu gặp tự, để Trương Đức Bảo tuyền hăng càng thêm hi thiếu. Bởi vì Trương Kiệt Lâm hầu như không hề rời đi quá cổ kiệu, như vậy hắn gặp hắn là cái này đoàn xe, đương nhiên cũng không sắp xếp ra đối phương là vừa vặn đi tới Vi Phong Thành.

Hắn giờ phút này, chính đang một nhà vàng son lộng lẫy đại tửu lâu dưới bởi hồi đây. Không phải cảm giác nơi này đẳng cấp quá cao, mà là hắn cảm thấy là lạ ở chỗ nào, nói không được cảm giác.

Ngạch, đúng, là nguy hiểm! Cảm giác đẳng đẳng sát khí.

Nhĩ nhon hắn thật giống nghe có người nói đến cười súp lơ loại hình, có điều bên trong người chỉ là sơ lược giống như, sau khi liền không có lần thứ hai đàm luận, tựa hồ nói chuyện rơi vào chiến tranh lạnh thời kì giống như.

Lâm Thạch giác đến thân thể của chính mình quá mức được rồi, tương so với bình thường người, chính mình có điều là thị lực vẫn là nhĩ lực, đều so với bình thường người mạnh hơn rất nhiều. Cho nên mới có thể nghe được bé nhỏ âm thanh, dù sao cách xa như vậy.

Đã có cái này tin tức, như vậy bất luận lên núi đao xuống chảo dầu, chính mình. . . Ngược lại không thể chết được! Tình huống không đúng, quá mức triệt thôi!

Nói đi là đi, có điều vẫn là theo người vào đi thôi.

Bởi vì lúc này có một vị uy vũ bất phàm người đàn ông trung niên mang theo một đám đầy đủ tám cái tinh tráng già gần đại hán. Có điều bên cạnh hắn theo nhưng là một vị tuổi cùng Lâm Thạch gần như cô gái.

Lâm Thạch phát hiện, đám người kia hẳn là lấy người đàn ông trung niên dẫn đầu, có thể người đàn ông trung niên, con mắt thỉnh thoảng nhìn một chút thiếu nữ, tựa hồ đang trung cầu đối phương ý kiến giống như vậy, không phải phổ thông phụ nữ, mà là cảm giác lại như là kẻ bề trên đối xử thuộc hạ cảm giác.

Nhất làm cho Lâm Thạch khó mà tin nổi chính là, cô bé này, dĩ nhiên là Quy Nguyên cảnh đỉnh cao tồn tại. Khoảng cách linh khí cảnh chi có cách xa một bước.

Nếu như mình phụ thân biết, khẳng định muốn thổ huyết, hẳn lâm trung thiên chăm học khổ luyện hơn nửa đời, lại vẫn không sánh được một tiểu nữ oa. Chỉ bất quá đối phương ẩn giấu rất tốt, người bình thường là nhìn không thấu.

Liên như một chân chính ngây ngô thiếu nữ giống như. Mà Lâm Thạch hệ thống bao phủ những đại hán kia, quả nhiên không ra hắn dự liệu, đối với tựa hồ không biết chuyện, bởi vì bọn họ đầu nói cô bé này là bằng hữu của hắn con gái, đợi nàng đường như con gái của chính mình.

Nhìn thấy Lâm Thạch đi tới, thiếu nữ này nhú nhú mày lại, có điều vẫn không có nói chuyện.

"Liên nhi, ngươi biết?" Đây uy vũ nam tử nhẹ giọng hỏi một câu.

Tên này tên là Liên nhi nữ hài lắc lắc đầu, có điều cũng không hề nói gì, không qua con mắt ra hiệu đối phương đi vào đại từ lâu bên trong. Nàng không thích ở trên đường cái bị qua lại người đi đường đường như xem xiếc ảo thuật.

Hơn nữa đối với Lâm Thạch tuy từng, cũng không có biểu hiện ra rõ ràng không vui. Làm thuộc hạ, cũng sẽ không đi nhiều chuyện. Chủ nhân không nói, những đại hán kia tự nhiên là hào không có dị nghị.

Uy nghiêm nam tử đưa ra một cái thẻ như thế đồ vật, những canh giữ ở đó từ lâu ở ngoài người đánh giá vừa đưa ra người, có điều ở Lâm Thạch cùng cái kia mặt của cô gái trên dừng lại một hồi.

"Vào đi thôi, thành chủ cũng chờ cuống lên!" Vừa nghe người này khẩu khí, tựa hồ không phải cái gì hạ nhân giống như vậy, không phải vậy sẽ không ở Quy Nguyên cảnh cao thủ trước mặt làm ra thái độ như thế. Trung niên nam tử này chính là Quy Nguyên cảnh trung kỳ tồn tại. Mà khí thế của hắn cũng không có thu lại, nhưng không đến nổi hại người!

Lâm Thạch hô to may mắn, một khi tự mình nghĩ đi vào, không có tám thẻ kia như thế đồ vật, xem ra là đi vào không được. Hơn nữa ở đây sử dụng đòn thuật là không biết cỡ nào vô căn cứ sự tình. Sợ ý một chút, sóng năng lượng liền có thể đưa tới một đám người.

Lâm Thạch tỉnh tỉnh mê mê theo, lầu một địa phương, phần lớn là chút hạ nhân gốc địa phương, nên nhìn trang liền biết rồi. Hơn nữa tu vi phổ biến ở cường thế ba, bốn tầng. Vượt qua sáu tầng cũng không nhiều.

Lâm Thạch chọn một tám ngồi mấy người bàn, tuy rằng mặt trên thả đầy đồ ăn thức ăn, nhưng là cũng không có người động khoai.

Mà mấy người kia nhìn Lâm Thạch hành vi, không khỏi giận dữ, thế nhưng là chỉ là nắm ánh mắt trừng mắt. Bọn họ cũng không dám ở lầu một phòng khách nào động. Đối với đứa bé này, quá nhiều vẫn là thương hại. Hắn tựa hồ không biết tới nơi này là làm gì!

Cái kia tám cái bao bọc nam tử, có bảy cái đứng ở lầu một, một vị thì lại đi theo. Mà cái kia bảy vị chính hướng về Lâm Thạch phương hướng đi tới.

Cung Liên nhi theo uy vũ nam tử đi trên từ lâu cầu thang, có điều nàng cảm giác được vừa thiếu niên kia tựa hồ không có theo tới rồi, không khỏi dừng bước lại, quay đầu lại nhìn xuống một chút. Không biết tại sao, nàng cảm giác không đúng.

"Tiểu tử, nơi này vị làm cho chúng ta chiếm, ngồi lên!" Một cái bàn mười người, nguyên bản có ba vị, hiện tại ngồi cái Lâm Thạch, như vậy còn còn lại sáu vị, có thể chính mình này mới nhưng là bảy người, chẳng lẽ còn muốn bọn họ một người trong đó đứng sao? Bọn họ còn biết xấu hổ hay không a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107:: Hợp mưu

Ngủ ngon, đại gia!

"Tiểu tử này khẳng định là đến ăn uống chùa, vừa nhìn hần ăn mặc cũng không phải cái gì đáng giá hàng, không có thể lực người, chúng ta ngọc xuân đường người còn có thể sợ sao?"

Lâm Thạch theo người đàn ông trung niên chính là ngọc xuân đường Đường chủ, mà trước mặt bảy người, có điều là phổ thông thành viên, mà trong đó một vị ý nghĩ bị Lâm Thạch thăm dò.

Chuyện rất bình thường, người dựa vào ăn mặc, nếu như Lâm Thạch đem mình trang phục quá mức xa hoa, như vậy đưa tới không phải ước ao mà là tai nạn, dù sao bên cạnh hần cũng không có cái gì hộ vệ cái gì.

Không bắt nạt người bắt nạt ai đó!

Nhưng là ở đối phương muốn mạnh mẽ hơn chiếm toà thời điểm, trên lầu truyền đến một trận tiếng vang, nhất thời tầm mắt liền bị mặt trên hấp dẫn đi. Mà Lâm Thạch cũng bắt chập tất cả, ngồi trước, muốn can chính mình đi, môn đều không có!

Hần là không sợ phiền phức làm lớn, này không, hai tháng trốn ở hệ thống trong phòng chít chít gọi đây, hung hăng ồn ào!

"Món ăn này về ngoài ngược lại không tệ, một đóa hoa nhi mãn xuân điểm, Hồ Diệp bay lượn chiết bắt nguồn từ cánh hoa bên trên, hai cánh Trương Dực, là ngóng trông bầu trời vẫn là giấc mơ đây? Tim Mộng Diệp, tên đúng là đạt được văn nhã!" Món ăn này Lâm Thạch chưa từng thấy, thế nhưng có người biết a, một hệ thống bao phủ, biết tất cả mọi chuyện.

Lâm Thạch cầm lấy chiếc đĩa, gấp một mảnh cái kia dùng nhiều, một đóa hoa nhi năm mảnh Diệp, Lâm Thạch đã lấy một mảnh. Mà hoa này biện sử dụng nguyên liệu nấu ăn, chính là một loại không phải rất thông thường đồ ăn, có điều Lâm Thạch xem qua. Trực tiếp đặt ở vào trong miệng, đồ vật không lớn.

"Tức lên có chút nganh, không phải cùng xem ra như thế vừa vào miệng liền tan ra, mà mùi vị hiện tại có chút nguội, cảm giác có chút đi vị, vốn nên là là ôn ôn mới tốt." Nếu như Lâm Thạch đánh giá, không nói cho cái kém bình, chí ít sẽ không tốt hơn chỗ nào!

Quên đi, chính mình đã lâu không ăn vật gì tốt, theo Trương gia đội buôn, có chút ăn là tốt lắm rồi! Chấp nhận một điểm đi.

Trong nháy mắt toàn bộ lầu một người đều nhìn Lâm Thạch.

Không phải là bởi vì những khác, mà là bởi vì toàn bộ trong đại sảnh liền Lâm Thạch một người lại ăn đồ ăn, hơn nữa còn vừa ăn một bên kêu to. Nói cái này món ăn như thế nào, cái kia món ăn không đúng chỗ nào, cái này món ăn hóa hầu không nắm giữ được, cái kia món ăn có chút hàm.

Chủ yếu nhất chính là hần một bên làm thấp đi còn một bên ăn như hừm như sói. Hung hăng nói cần cải tiến địa phương.

Vấn đề là lầu một người nơi nào sẽ làm chuyện này a, hoàn toàn không hiểu trừ nghệ mà! Bọn họ thờ phụng nhưng là thực lực chí thượng, quân tử xa nhà bếp! Gọi bọn họ ăn cũng ăn không ra cái gì không đúng đến, ở trong mắt bọn họ, từ lâu này cơm nước chính là nhất tuyệt, người bình thường lấy tới nơi này ăn bữa cơm làm vinh!

Nếu như không phải ở nơi này, ở lão đại môn còn không lên tiếng trước, là không thể lớn tiếng nào động hoặc là ầu ẩu. Còn có, ngôi từ lâu này thể lực sau lưng, bọn họ cũng không thèm chọc nổi!

Cho tới lầu một xuất hiện tình cảnh như thế, 80% nhiều người nhìn Lâm Thạch ăn, mấy người muốn nói chuyện nhưng là vừa muốn nói lại thôi! Còn có một chút người nghe được Lâm Thạch nhai cơm nước âm thanh nuốt nước miếng! Nhìn trước mặt cơm nước lại không dám dưới khoải.

Hàng này vách cheo leo là tới kéo cừu hận!

Lâm Thạch cảm giác được những người này đối với mình tức giận chà xát sự tăng lên lắm!

Lầu hai!

Cung Liên Nhi theo uy thế người đàn ông trung niên đi vào gian phòng thời gian, nhất thời mấy chục hai mắt quang trực tiếp nhắm ngay bọn họ, trên dưới đánh giá. Đặc biệt là Cung Liên Nhi, bọn họ từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

Nàng khuôn mặt đẹp, nhưng là hấp dẫn không ít theo cha của chính mình hoặc là người thân tới chơi thanh niên ánh mắt! Quả thực chính là lỗ lỏ nhìn chăm chăm Cung Liên Nhi xem, nếu như không phải trong mắt đối phương hàn ý bức lui bọn họ đám kia hormone dồi dào thiếu niên lang môn, bọn họ há sẽ bỏ qua!

"Hừ!" Thanh âm không lớn, nhưng là này thanh hừ lạnh, nhưng trực tiếp để bốn tên thanh niên còn có một vị tướng mạo hèn mọn hỏi đầu ông lão trong miệng tiêu huyết, vừa nhìn liền biết bị thương không nhẹ! Trực tiếp ngã trên mặt đất trên, tội liền dối dưới cái ghế đều đỏ!

Mà mọi người cũng bắt đầu kinh hãi, ông lão kia nhưng là chân thật Quy Nguyên cảnh hậu kỳ tồn tại, ngoại trừ linh khí cảnh có thể thắng được hần ở ngoài, toàn bộ thanh trong Phong thành cũng chính là tên kia Quy Nguyên cảnh hậu kỳ đỉnh cao thành chủ có thể ôn vượt qua hần, có thể thành chủ bình thường mặc kệ Vi Phong Thành sự tình. Như vậy nếu như vậy, ở toàn bộ Thanh Phong thành, cũng là như vậy mấy vị tồn tại có thể sánh vai cùng hần mà thôi.

Linh khí cảnh có thể bình thường sẽ không xuất thủ.

Mà Cung Liên Nhi theo người đàn ông trung niên, hèn mọn ông lão có thể không thể nào để ở trong mắt, chính mình nhưng là thành danh đã lâu hậu kỳ cao thủ, làm sao sẽ đem vị này nhỏ nhỏ ngọc xuân đường Đường chủ, chỉ là Quy Nguyên cảnh trung kỳ ngọc xuân đường để ở trong mắt đây!

Không sai, hần liền gọi ngọc xuân đường, với hần sáng chế kiến ngọc xuân đường một giọng!

Mà ngọc xuân đường ở Vi Phong Thành đã có chút thế lực, ngoại trừ hần bản lĩnh cũng là Quy Nguyên cảnh cường giả ở ngoài, ở ngọc xuân đường tọa trấn nhưng là một vị linh khí cảnh, thế nhưng không có ai biết mà thôi. Vì lẽ đó hần mới không có sợ hãi!

Mà lấy hần biết, chính hần một cái gọi là khách mời cháu gái thực lực, không phải là mặt ngoài có thể đại biểu. Bởi vì Cung Liên Nhi có thể cùng tên kia linh khí cảnh trung kỳ cao thủ bình cái không phân cao thấp, thế nhưng nếu như Cung Liên Nhi cùng tên kia cao thủ sinh tử tuyệt đối, tất nhiên là linh khí cảnh bại vong!

Cung Liên Nhi một cô gái, tự nhiên không chịu được những người kia ánh mắt, vì lẽ đó thử nghiệm ngư dao, cho bọn họ một bài học, phàm là còn có mắt không mở, sẽ đưa bọn họ xuống Địa ngục được rồi.

Người ở chỗ này cũng không nói lời nào, trái lại đem cái kia vài tên thanh niên cho đuổi đi. Vạn nhất đối phương nổi giận, không phải là cái gì tốt chơi, ở nơi này, lâu hai này, Quy Nguyên cảnh hậu kỳ, đã là đỉnh thiên cao thủ.

Tuy rằng thế cuộc có chút lúng túng, nhưng cũng rất nhanh tiến vào chủ đề.

Cười súp lơ! ~

Cười súp lơ cũng không phải một cây phổ biến về mặt ý nghĩa thực vật món ăn, mà là một cây linh thảo. Chỉ là bởi vì tạo hình đặc biệt như một đóa cười hoa mà được gọi tên, cái kia món ăn tự nhiên là bụi linh thảo này nhưng là những Thao Thiết đó thực khách, vì ăn một cái thể gian hiếm thấy mỹ vị, không đem cười súp lơ xem là linh thảo làm thuốc, mà là làm thành một đạo cười súp lơ!

Cười súp lơ thức ăn chế tác quá trình cũng không phức tạp, vấn đề duy nhất là khuyết tài liệu chính!

Chủ yếu nhất chính là cười súp lơ cũng không thông thường, hơn nữa chính là nhân cấp thượng phẩm đích linh thảo, nếu để cho Lâm Thạch lấy năng lượng trị mua, đến hoa 10, 20 ngàn năng lượng đáng giá, quá xa xỉ.

Như vậy này cười súp lơ không thông thường, làm sao sẽ có nhiều người như vậy đi tới nơi này từ lâu làm gì?

Nguyên lai, có người ở Long yếm rừng rậm sơn mạch biên giới bí mật nơi sơn cốc, nhìn thấy một đám lớn đến mấy chục cây cười súp lơ, này quần mười mấy người, cho rằng phát tài, mù quáng đi hái, cuối cùng chỉ còn dư lại một đồng hải cốt! ,,

Sống sót người cuối cùng, đều là bởi vì bước đi chậm, thuận tiện giải một lần bàn tay lớn, cho tới tránh được một cái mạng.

Nhưng là còn không đến Vi Phong Thành, liền bắt đầu điên rồi!

Có điều hần dọc theo đường đi kêu có thật nhiều cười súp lơ, còn có thật nhiều quái thú, hù chết người. Bị hữu tâm nhân nghe được, sau đó người kia liền biến mất ở trên đường phố.

Do đó có lần này tự hội.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108:: Cung 15

Những người này liền như vậy phân phối một chút lợi ích, không chỉ có phải đề phòng một ít bên ngoài thế lực đến cường đoạt, chim sẽ ở đằng sau, còn có nhìn Vi Phong Thành bên trong mặt khác một ít thế lực phản ứng.

Bởi vì thế giới này, không có ai không muốn không làm mà hưởng. Nhưng cũng có người coi ý nguyện của chính mình là thành thu hoạch lớn nhất.

Lâm Thạch ăn xong này trác, thoáng đến gần rồi một điểm trên lầu hai cầu thang vị trí.

Cũng không lâu lắm chỉ có một người rời đi, cũng không có người ngăn cản. Lưu lại một đám người ở cái kia trọn mắt ngoác mồm!

Thiếu niên này ai vậy! Nói đi là đi, còn làm càn ăn!

Chỉ là Cung Liên Nhi hạ xuống thời điểm, còn cố ý nhìn một chút Lâm Thạch tồn tại phương hướng, phát hiện cũng không có người, trong lòng cảm giác có chút không tên tâm tình!

Sau đó mấy ngày nay, đúng là gió nhẹ náo nhiệt rất nhiều, dĩ nhiên cũng xuất hiện rất nhiều không rõ nhân vật, trong đó không thiếu thành danh đã lâu cao thủ, trở lại Vi Phong Thành, cộng thêm một ít ngoại lai thế lực.

Xem ra là tin tức này để lộ, xác thực, nhiều người nhiều miệng. Còn khẳng định có người muốn đục nước béo cò, cố ý truyền bá ra ngoài đi!

Àm!

"Khí sát lão phu, bất kì người đem tin tức này truyền đi a! Hiện đang khiến cho dư luận xôn xao!" Một vị xem ra từ mi thiện mục ông lão, trực tiếp một chưởng đem Lê Hoa làm bằng gỗ làm bàn học vỡ cái nát tan! Hiện tại trên mặt hắn dữ tợn về mặt, hoàn toàn như là biến thành người khác tự.

"Tiêu huynh, phát lớn như vậy hóa làm gì!" Một vị ăn mặc trường bào màu xanh ông lão, đầu tiên là nhẹ nhàng trà một cái trà, lập tức ngẩng đầu lên, nhìn một chút hiện tại còn ở lửa giận tiêu thân tiêu tính ông lão. Ra hiệu bình tĩnh lại tâm tình, lớn như vậy cái lộn cũng không có gì hay, còn không bằng phẩm này chén tốt nhất ôn thân trà đến thoải mái.

"Hừ! Ta há có thể không giận, này rõ ràng là ta trước tiên được tin tức, người kia cũng là ta đứng ra quyết định, nói xong rồi đồng thời phân phối xong lợi ích, ta Tiêu gia chỉ chiếm hai phần mười, yêu cầu này rất quá đáng sao? Không nghĩ tới bọn họ vẫn là lòng tham không đáy!" Tiêu tính ông lão há có thể không giận, nếu như lúc đó không phải người kia ở trên đường cái nói ra tin tức này, cộng thêm bên trong thung lũng kia gặp nguy hiểm, hắn đã sớm độc chiếm.

Không phải vậy làm sao sẽ làm đến hiện tại cảnh tượng này không tốt kết cục đây!

Hiện đang nói cái gì đều chậm, hắn liền không tin không có người ngoại lai sẽ không tham dự lần hành động này! Nguyên bản Vi Phong Thành một ít thế lực cũng không tính để cho tham dự.

Nếu để cho hắn phát hiện bất kì người loại nào thế lực tản bộ đi ra ngoài, tất nhiên muốn đối phương đẹp đẻ! Trên mặt dữ tợn về mặt, không ngừng vận vẹo.

Này tự nhiên bị trường bào màu xanh ông lão nhìn ở trong mắt!

"Phụ thân, vì sao chúng ta lần này cần như vậy hành động đây?" Một vị người đàn ông trung niên quay về một ông lão hỏi, hắn nghe được phụ thân và đối phương đối với nói, cũng biết chuyện này lý do. Nhưng là hắn không hiểu làm như thế.

"Không có chuyện gì, hiện tại Tiêu gia đã biết rồi!" Vị lão giả này rõ ràng là cái kia thân mang trường bào màu xanh ông lão, tên là Cơ Khang! Chính là Vi Phong Thành Cơ gia lão tộc trưởng, Vi Phong Thành chỉ có ba tên linh khí cảnh trung kỳ cao thủ. Cái này thành cũng không có hậu kỳ tồn tại. Mà đối phương tiêu tính ông lão cũng là một trong ba gia tộc lớn. Còn có một ba cái gia tộc liên minh thế lực.

Một cái khác, nhưng là Trương gia. Bất quá đối phương không có linh khí cảnh trung kỳ tồn tại, chỉ là linh khí cảnh sơ kỳ có ba tên, mà Tiêu gia cùng Cơ gia mới cái một tên trung kỳ cùng một tên sơ kỳ tồn tại.

Mặt khác một nhưng là ngọc xuân đường tọa trấn cao thủ. Thế lực khác không biết đối phương tồn tại, bọn họ nhưng là biết được một phần. Có điều chưa từng thấy mấy lần.

Nếu đối phương Vô Ý tham dự Vi Phong Thành tranh bá, đánh vỡ hiện hữu cách cục. Vì lẽ đó Tiêu gia cùng Cơ gia cũng không có cần thiết đi đắc tội đối phương. Vì lẽ đó chuyện này trái lại không bao nhiêu người biết.

Một phe khác, Tiêu gia. Thư phòng!

"Lão tổ, tại sao Cơ gia dĩ nhiên như vậy hành vi đây, chúng ta không phải cùng đối phương giao hảo sao?" Đồng dạng là tộc trưởng đương nhiệm cùng tiền nhiệm tộc trưởng đối thoại.

"Bởi vì Cơ gia hiện tại cũng không phải chúng ta nhận thức Cơ gia." Lão tổ khôi phục nguyên bản bình tĩnh tâm thái, tự nhiên xem ra rất là khiến người ta sản sinh đẹp đẻ. Hắn vừa nói như thế, nhưng cũng không nghĩ muốn tiếp tục nói dự định. Vì lẽ đó này Quy Nguyên cảnh hậu kỳ tộc trưởng, lặng lẽ lui ra gian phòng.

Mưa gió nổi lên phong mãn lâu! Toàn bộ Vi Phong Thành lưu truyền sôi sùng sục.

Đúng là cái kia Trương Đức Bảo đã thăm dò Lâm Thạch hiện tại trạng thái, nhìn mình thủ hạ tin tức truyền đến, Trương Đức Bảo cũng là say rồi.

Tiểu tử này không phải ở phong nguyệt nơi ăn một ít mỹ thực, hoặc là nghe một hồi tiểu khúc, chính là ở các đại tửu lâu mỹ thực nơi lưu luyến! Vấn đề là

đi phong nguyệt nơi lại vẫn là thật sự đi ăn com món ăn cái gì.

Lâm Thạch vẫn là quá chính mình theo dự đoán sinh hoạt. Các món ăn ngon đúng là sung sướng ăn, nghe hệ thống dành cho tiếng nhắc nhở, hẳn vẫn có chút yêu thích nghe. Tuy rằng năng lượng trị không nhiều, nhưng mang đến chính là ăn mỹ thực quá trình này hưởng thụ! Đặc biệt là hương Nguyệt lâu. Trong đó một bàn món ăn, dĩ nhiên đưa ra mười giờ năng lượng trị. Cái này Mỹ Vị trị nhưng là vượt qua năm mươi điểm. Mười giờ Mỹ Vị trị, thì lại có thể được hai điểm năng lượng trị. Đủ thấy thức ăn nơi này chất lượng.

Trần đầy trên một bàn lớn món ăn, gọi ** gọi tới mấy cái cô nương, đồng thời nói chuyện trời đất, các loại nói, thế nhưng một khi có nữ tử dùng các nàng phía trước cái kia hai con đại bạch thỏ sụt hấn, Lâm Thạch lại sẽ trở mặt. Không phải hẳn có tinh thần bệnh thích sạch sẽ, mà là hẳn sợ chính mình không khống chế được.

Kiếp trước duy trì lâu như vậy không xấu đồng tử thân, nói cái gì cũng không thể ở nơi này bị **!

Hơn nữa hẳn tới nơi này mục tiêu, một là vì nhìn một chút thế giới này phong nguyệt nơi, có cái gì không giống nhau, có phải là cùng kịch truyền hình bên trong diễn cổ trang thiên lâu khác nhau ở chỗ nào. Còn có chính là đến ha ha xem thức ăn nơi này.

Bởi vì hẳn hỏi qua này Vi Phong Thành nơi nào đồ vật ăn ngon, được trả lời nhưng là này hương Nguyệt lâu! Bởi vì ở đây vùng tiền như rác có khối người, đẹp như vậy thực cũng đến làm cái xa hoa thứ a! Đến khiến người ta dùng tiền, còn ăn thoải mái! Khách hàng quen a.

Chủ yếu nhất chính là, tìm hiểu những ngoại lai đó thế lực cùng bản địa thế lực tình huống. Lâm Thạch một ngoại lai, tổng có rất nhiều không biết bí ẩn cái gì,

Mình cũng phải làm một ít chuẩn bị công tác. Những người này đều là có từng người tin tức nguyên.

Từ lâu, quán rượu, phong nguyệt nơi, hẳn đều đi! Liên trên đường cái ăn vặt hẳn đều yêu thích đi ăn! Cái này mới thật sự là ăn, mà không phải có chứa chút mục đích. Thuận tùy ăn!

Cung Liên Nhi cũng không biết làm sao, đột nhiên liền muốn thăm dò Lâm Thạch tin tức, có điều nàng cũng không phải để ngọc xuân đường người đi điều tra, mà là nàng những núp trong bóng tối đó hộ vệ. Một là đối phương rất là đáng tin, hai là đối phương sẽ không nói một ít mù quáng hỗn nhiệm vụ lời nói. Bởi vì trước đây có người chính là phái đi người không đáng tin cậy, xong liếc mắt nhìn liền chạy về báo cáo, kết quả hẳn không nhìn thấy đón lấy phát sinh tình huống, dẫn đến một số trọng yếu đồ vật đi lạc! Cho nên nàng ăn được rồi như vậy thiết thời!

Vừa nghe đến Lâm Thạch đi phong nguyệt nơi, trong lòng dĩ nhiên sẽ có tức giận! Có điều nghe đối phương cũng không có làm cái gì quá đáng động tác, trong lòng sẽ âm thầm thư một hơi!

"Thiếu chủ tử, tiểu nhân phát hiện vẫn còn có người đang theo dõi đối phương!" Tên hộ vệ này cúi đầu không dám nhìn Cung Liên Nhi, hơn nữa hai chân là nửa quỳ. Này vẫn là Cung Liên Nhi các loại không cho bên dưới thỏa hiệp! Không phải vậy thỏa thỏa hai chân quỳ!

"Ngạch, bất kì người thế lực theo dõi thiếu niên kia đây?" Vừa thả xuống tâm, lại bắt đầu nổi lên sóng lớn!

"Về thiếu chủ tử, là Trương gia Trương Đức Bảo!"

"Trương Đức Bảo, cái kia Trương gia tộc trưởng thân đệ đệ, không phải đại biểu Trương gia hành động? Mà ta nghe nói, bọn họ Trương gia nhưng là thiếu nợ thiếu niên này một ân tình a!" Cung Liên Nhi có chút buồn bực! Đương nhiên này không phải nàng nghe phổ phùng người truyền lại, mà là nàng sớm biết trước tin tức.

Nhìn thấy thủ hạ mình nói ra các loại điều tra, Cung Liên Nhi suy tư một hồi. Nhưng người này cũng không dám rời đi.

"Cung mười lăm! Người phái người nhìn chăm chăm Trương gia cái kia Trương Đức Bảo, để ngừa đối phương sẽ hại thiếu niên này tính mạng, như không nguy hiểm tính mạng, vậy thì tận lực không muốn ra tay!"

"Vâng, thiếu chủ tử!"

Cung Liên Nhi nói một mỗi, lập tức một bóng người biến mất với nơi này!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thân Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109:: Chim sẻ ở đằng sau

Vi Phong Thành gió nổi mây vần!

Hiện đang khiến cho không chỉ có một ít thế lực lớn người đều biết chuyện này, hơn nữa liền một ít bình dân bách tính đều không khác mấy ở thị trong giếng lưu truyền sôi sùng sục!

Mà người bên ngoài mã cũng là phần lớn tiến vào Vi Phong Thành.

Thế nhưng hiện tại cũng không có người một mình đi thung lũng, bởi vì muốn đục nước béo cò có khối người. Muốn nuốt một mình cũng có mệnh ở! Mấy ngày trước liền truyền đến mấy chục Quy Nguyên cảnh cao thủ, cộng thêm một vị linh khí cảnh cao thủ ngã xuống ở cái kia.

Liền linh khí cảnh cường giả đều ôm nỗi hận, nói như vậy bên trong thung lũng kia quái vật khẳng định không bình thường. Điều đang không ai trốn ra được!

Có điều nhiều như vậy cây nhân cấp thượng phẩm đích linh thảo cho mọi người dụ. Hoặc lực vẫn là khó có thể tưởng tượng! Không nói toàn bộ, dù cho chỉ được đến một cây, vậy cũng là cực tốt đẹp. Chỉ là trực tiếp bán ra, được hết mấy vạn kim tệ, một khi có người đặc biệt cần, chính là bán cái mười mấy vạn cũng không phải cái gì mới mẻ sự tình!

Mà cái này Vi Phong Thành, hết thảy đánh cười súp lơ chủ ý người, hầu như là không có thanh minh thành một tổ trầm mặc liên minh! Đoàn người vài ngàn cao thủ, mệnh mông cuồn cuộn đi tới Long yếm rừng rậm biên giới nơi thung lũng kia!

Đương nhiên, cũng có thật nhiều người, cổ ý lạc ở phía sau.

Toàn bộ rừng rậm đều là bảo, trong đó không thiếu một ít không ai phát hiện nhân cấp hạ phẩm đích linh thảo, hoặc là một ít vẫn tính là dù sao nổi danh được liệu loại hình.

Dĩ nhiên đang không có nhìn thấy thung lũng những nhân cấp đó thượng phẩm linh thảo trước, liền ra tay đánh nhau. Bọn họ biết, như những cường đó thể cảnh người, đi nơi nào, trước tiên không nói có thể hay không được linh thảo, coi như là được, có thể giữ được hay không cũng là cái vấn đề! Bọn họ coi như là cấp thấp nhất cấp bia đỡ đạn.

Có tự mình biết mình, rất tốt. Tuy rằng con đường tu hành các loại tranh cướp, tranh cướp tài nguyên, tranh cướp danh dự, nhưng tối thiểu không phải mù quáng đi tranh cướp!

Chết rồi, liền thật sự cái gì đều không có!

"Tiêu dương! Đừng tưởng rằng các ngươi Hắc Lang giúp ở cái này Vi Phong Thành xem như là làm mưa làm gió, thế nhưng ở gia tộc lớn trước mặt, các ngươi chỉ là một con chó, một ngón tay cũng có thể giết chết ngươi chờ! Mà ta, Ninh gia, tuy rằng không phải đệ nhất gia tộc, nhưng cũng là Vi Phong Thành có tiếng gia tộc lớn, thức thời, liền đem các ngươi vừa hái an hồn thảo cho ta, bốn thiếu gia đại nhân không chấp tiểu nhân, có thể tha các ngươi một mã!"

Một vị tuấn tú dị thường thanh niên, vênh váo tự đắc nhìn đối diện cái gọi là Hắc Lang giúp một đám cao thủ! Mà trên mặt dám tà vè, liền hoàn toàn thay đổi mọi người đối với hắn cái nhìn. Đây là một công tử bột, mà là còn là một không biết trời cao đất rộng người!

Hắn gần nữ sắc, ghiền rượu như mạng. Tu vị không được, dựa vào chính mình là Ninh gia con cháu đích tôn, xem như là Vi Phong Thành một bá! Nhưng là hắn cũng không phải thật sự là ngốc, nhìn thấy những không trêu chọc nổi đó người, hết thảy sẽ bỏ đi tôn nghiêm, a dua nịnh hót! Còn đối với một ít gia tộc thế lực thực lực cá nhân không được người, luôn luôn đều là vênh váo tự đắc. Đến thỏa mãn hắn hư vinh cảm!

Mà hiện tại ở vào trước mặt hắn chính là Hắc Lang giúp, hắn không để ý này chỉ là một cây nhân cấp hạ phẩm đích linh thảo, nhiều nhất cũng có điều mấy ngàn kim tệ mà thôi.

Hắn coi trọng chính là cái kia Hắc Lang giúp, ở vào tiêu dương bên người một vị khuôn mặt đẹp nữ tử, nhìn qua có điều chỉ là hai tám xuân xanh, nhưng đối bụng bên trong sắc quý hắn, há sẽ bỏ qua cho cái cơ hội tốt này.

Hắn sức lực ở chỗ bên cạnh một đám cường thể cảnh cao thủ, cộng thêm một vị Quy Nguyên cảnh trung kỳ Ninh gia cung phụng!

Mà Hắc Lang giúp đệ nhất cao thủ cũng có điều là Quy Nguyên cảnh sơ kỳ, chính là tiêu dương hắn cha tiêu vũ trụ! Có thể tiêu vũ trụ cũng không có ở chỗ này a.

Hiện tại tiêu dương có điều chỉ là cường thể chín tầng cương khí kỳ mà thôi. Làm sao đối mặt một đám cao thủ.

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu!

"Trừ thiếu gia, tiểu nhân vậy thì rời đi, này cây hạ phẩm linh thảo chính là Trừ thiếu gia ngài phát hiện, theo chúng ta Hắc Lang giúp không quan hệ." Hắn biết có những người này thật mặt mũi, miệng đầy người địa đạo đức, nói cái gì lễ nghĩa liêm sỉ. Nói cái gì sẽ không đi đoạt một ít người yếu bảo vật. Còn không phải muốn một danh chính ngôn thuận có!

Hắn liền không tin, chính mình như vậy thấp ba lần khí, đối phương còn có thể gây bất lợi cho chính mình sao!

Như vậy cũng sẽ muốn đi hắn một lớp da!

Hắn đánh giá thấp Ninh gia dòng chính thành viên ninh thắng vô liêm sỉ trình độ! Nói thật, hắn đáng đáp như vậy, một là không nhìn thấy đối phương được, mà là không nhìn thấy những kia tu vi so với hắn cao người. Vì lẽ đó hắn đã sớm hận thấu những cái được gọi là thiên tài.

Mà trước mặt tiêu dương, chính là Vi Phong Thành nhân vật thiên tài! Có điều mười bảy mười tám tuổi, cũng đã là cương khí kỳ cao thủ.

Lâm Thạch đi ở này yên tĩnh nhưng nguy hiểm trong rừng rậm, không phải lần đầu tiên tiến vào Long yếm rừng rậm, có điều đây là lần thứ nhất tiến vào cùng gia tộc phía sau núi không giống rừng rậm.

Lâm Thạch hệ thống từ lâu cảm giác được các loại động vật táo bạo, còn có ôn hòa.

Có chút là ăn cỏ, có chút là ăn thịt. Có điều hiện tại ở Lâm Thạch 'Trong mắt', hết thấy đều là Tiểu Phong cảnh, một ít không đặc tội được mãnh thú to lớn cái gì, Lâm Thạch sẽ rất sớm rời đi.

Hắn cách đại bộ đội không phải rất xa, đại khái cách xa nhau khoảng một ngàn mét. Hắn lại không muốn đi những cường giả kia như rừng trong đám người. Tùy ý chọn cái gì gọi là cao thủ, chính mình cũng nên không đầu lại.

Hắn hiện tại là bảy tầng sơ kỳ, vậy cũng nhiều nhất có thể cùng hậu kỳ tầng bảy người đánh nhau chết sống! Có thể cách nguyên kỳ thủ hạ thoát thân, cũng có thể ở xuất kỳ bất ý Quy Nguyên cảnh sơ kỳ dưới đảo tẩu.

Có điều trung kỳ sau khi cũng đã rất huyền. Thuật độn thổ, cũng không phải vạn năng. Tuy rằng có một mộc độn nhưng cũng không phải vô hạn chế sử dụng, mà thể giới này lần theo thú cái gì, vẫn là rất nhiều!

Lâm Thạch vẫn là theo thói quen mở ra hệ thống bao phủ. Cái này nhưng là không hao cái gì, chỉ là có chút mất công sức. Hơn nữa cũng là mấy cái năng lượng trị.

Nhưng cái này nhưng là rất tốt bảo mệnh đồ vật.

Đột nhiên, Lâm Thạch ngừng lại. Quay đầu lại nhìn ngó.

Hắn có thể không cảm giác được cái gì, có điều hệ thống nhận biết được a! Có hai cái điểm trắng dĩ nhiên xuất hiện ở chính mình hệ thống phạm vi bao phủ bên trong!

Điểm trắng, chính là đối với mình không thể nào ôm ấp địch ý tồn tại. Mà điểm đỏ nhưng là có địch ý. Màu sắc càng hồng, địch ý càng sâu. Đây là ở kí chủ ba cái đại trong cảnh giới có thể tra xét.

Một khi quá ba cái đại cảnh giới, nhưng là do điểm đen thay thế! Liền không biết gì cả.

Lâm Thạch không nhìn không biết, vừa nhìn giạt mình, dĩ nhiên là hai cái hóa chân cảnh trung kỳ tồn tại! Lúc nào dĩ nhiên có hóa thật sự người xuất hiện ở đây đây!

,

Nói cho cùng, trong tình huống bình thường, nhân cấp đích linh thảo cái gì, đối với bọn họ đã không trọng yếu.

Mà đối phương là hai người theo chính mình, lẽ nào? Hướng về phía ta đến?

Có thể Lâm Thạch cảm giác mình không cần thiết điều động hai cái hóa chân cảnh cao thủ đi, hơn nữa, nếu như đối phương muốn trừng trị chính mình, chính mình còn có thể khỏe mạnh ở chỗ này sao?

Là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi! Chính mình vẫn là quá yếu.

"Nếu không cái gì địch ý, nhưng cũng không bài trừ đối phương không biết nên làm sao đối xử chính mình. Còn phải chờ đợi mệnh lệnh đây!" Có điều Lâm Thạch lại cười cợt, đứng là giết gà yên dùng ngư dao a! Nghĩ quá nhiều, còn không bằng chậm rãi đi.

"Thập Thất ca, tại sao ta cảm giác tiểu tử kia phát hiện chúng ta bình thường?" Cách Lâm Thạch cũng là xa bảy, tám mét một thân cây sau, một vị người đàn ông trung niên quay về một vị thanh niên có chút sùng bái nói rằng!

Quy Nguyên cảnh liền có thể truyền âm, như vậy hóa chân cảnh càng là có thể. Hơn nữa bọn họ ẩn thân theo dõi thuật, ở cung gia nhưng cũng là có tiếng. Có điều chính mình mười lăm ca cung mười lăm phái huynh đệ mình đến, dĩ nhiên là nhìn chăm chăm tiểu tử này! Thực sự là tè nhạt cực độ!

Chương 110:: Xin hỏi bụi linh thảo này không ai muốn sao?

Đường đường hai cái hóa chân cảnh cao thủ, nhìn chăm chăm một cường thể cảnh thanh niên, đây là có bao nhiêu tệ nhạt đây! Đại ca cũng không có bảo là muốn giết chết vẫn là bảo vệ hắn, chỉ nói là chờ hắn ra lệnh, không có mệnh lệnh trước, không thể để cho đối phương có việc!

Kỳ thực cái này vốn là là Cung Liên Nhi muốn cung mười lăm đi nhìn chăm chăm Trương Đức Bảo, lấy này đến bảo vệ thiếu niên này, có điều, cung mười lăm nếu là một người thuộc hạ, vậy cũng đến đầy đủ vì là thiếu chủ từ phân ưu!

Đơn giản đem mười sáu đệ phái đi nhìn chăm chăm Trương Đức Bảo, mà thập bảy mười tám, nhưng là theo Lâm Thạch!

Đây chính là trong truyền thuyết giết gà dùng dao mổ trâu! Dùng hiện đại mà nói, chính là pháo cao xạ đánh muỗi! Ở Vi Phong Thành, vẫn chưa có người nào có thể nguy hiểm huynh đệ bọn họ hai cái, có điều nơi này tuyệt địa, hoặc là một ít mãnh thú cái gì, cái kia liền khó nói chắc.

Từ khi Lâm Thạch biết phía sau theo hai cái đuôi to sau, cũng không thấy đối phương có nguy hại hành động của chính mình, đơn giản làm cản làm chuyện của hắn, thu thập linh thảo được liệu!

Thu hoạch còn khá dồi dào! Chủ nếu như người tới nơi này quá hơn nhiều, một ít có chút linh trí yêu thú cái gì, đều đã sớm chạy xong. Mà một ít thế giới này cho rằng phổ thông cỏ dại thực vật, Lâm Thạch rất là thoải mái thu gặt.

Có điều đặt ở trong túi đựng đồ của hắn diện mà thôi, đối phương nhưng là hóa chân cảnh tồn tại, nhưng là không sẽ để ý túi chứa đồ cái gì, Lâm Thạch còn tin tưởng đối phương nên có nhãn không gian loại hình.

Nếu như mình nhẫn bị bại lộ, nói không chắc sẽ có cái gì không chuyện tốt đẹp phát sinh đi.

Lâm Thạch không phải là không có từng đụng phải một ít tự cao mạnh mẽ hoặc là chỉ có một thân man lực, nhưng không có tương ứng linh trí cuồng thú, có điều ở cung thập bảy bọn họ trong bóng tối uy hiếp dưới, chạy vội rời đi Lâm Thạch vị trí. Bọn họ sâu trong linh hồn, biết rồi đối phương không dễ trêu, Lâm Thạch cũng nên làm không biết.

Mà cung mười tám còn có ý nhìn chăm chăm Lâm Thạch nhìn đã lâu, cũng không có phát hiện dị thường gì! Chẳng lẽ là mình ảo giác?

Hiện tại Lâm Thạch đúng là không sợ, cách liên minh đại bộ đội có một khoảng cách.

Mà hiện tại Cung Liên Nhi chính đang trong đội ngũ, con mắt thỉnh thoảng nhìn quét một hồi người chung quanh, cũng không có phát hiện nằng trong dự tưởng tồn tại.

Có điều bên cạnh nằng ngọc xuân đường, đã đổi thành cung mười lăm. Ngọc xuân đường đi ở phía trước mang theo đường. Bình thường người có thể sẽ cho rằng Cung Liên Nhi là ngọc xuân đường tùy tùng, nhưng là hữu tâm nhân làm thế nào xem đều không giống như là hắn tùy tùng.

"Thiếu chủ tử, ta đã phái lão thập thất, mười tám đi nhìn chăm chăm thiếu niên kia, tất nhiên không có chuyện gì!" Xem thấy chủ nhân của chính mình có một tia sầu lo, làm thiếu chủ tử tùy tùng, hắn nhất định phải vì đó giải quyết khó khăn!

"Ach!" Ach một tiếng, sẽ không có đoạn sau, có điều xem Cung Liên Nhi biểu hiện, vừa còn có chút không nhanh trên mặt, trở nên có chút sung sướng lên.

Nàng cũng không biết tại sao như thế quan tâm đối phương! Đầu tiên nhìn chính là như vậy.

Nàng Cung Liên Nhi qua nhiều năm như vậy, không phải là không có gặp so với hắn đẹp trai, lại có thiên phú, môn đẳng hộ đối cùng thế hệ, nhưng là cho cảm giác của nàng chính là không đúng! Nàng một đều thấy ngơ ngác, cảm giác như là đang giả bộ! Có chút dối trá. Dù cho đối phương không phải như vậy, cười lại mỹ lại xán lạn, nàng đều không nhắc lên được hảo cảm.

Có điều thiếu niên kia, nàng cảm giác nói không được! Nên tính là rất trọng yếu sao?

Nàng sờ sờ ngực dây chuyền, lập tức thở dài một hơi. ,

Tiêu Dương lập tức lôi kéo em gái của chính mình, dự định rời đi nơi đây! Coi như làm bụi linh thảo này cho chó ăn được rồi!

"Bốn thiếu gia nói rồi tha các người đi rồi sao?" Ninh Doanh rất là căm tức nhìn Tiêu Dương, không nghĩ tới tiểu tử này dĩ nhiên sẽ nuốt giận vào bụng. Hắn không phải luôn luôn rất ngạo khí sao? Làm sao ngày hôm nay không diễn a?

Tiêu Dương nghe vậy sững người lại, quay đầu lại nhìn tràn đầy đắc ý Ninh Doanh.

"Trừ thiếu gia còn muốn thế nào? Bụi linh thảo này cũng đã là các ngươi!" Nếu như đối phương không có cái kia Quy Nguyên cảnh cường giả theo, lấy hân tính nóng nảy, còn không còn sớm xé ra hàng này a!

"Này cây Tiểu Thảo vốn là ta, có điều ta phát hiện ta dĩ nhiên làm mất đi một cây nhân cấp thượng phẩm đích linh thảo, ta nghĩ nhìn một chút có phải là các ngươi. . ." Ý của hắn tự nhiên không cần nói cũng biết, nhưng là muốn chụp thi chấu ở Tiêu Dương trên đầu.

Này cây Tiểu Thảo, ni muội! Rõ ràng là nhân cấp hạ phẩm đích linh thảo được không! Đáng giá ngàn vàng được không! Nhân cấp thượng phẩm đích linh thảo? Chỉ bằng ngươi hàng này, nói dối cũng không làm bản nháp a! Nhiều cao thủ như vậy chính là vì mấy chục cây nhân cấp thượng phẩm đích linh thảo, hắn còn không thấy ngại nói mình làm mất đi một cây, ngươi cảm thấy ngươi ở gia tộc địa vị, có thể thu được như thế trâu bò đích linh thảo sao?

"Trừ thiếu gia, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ngươi biết rõ ràng này không phải chúng ta trâu, còn vu vạ trên đầu chúng ta, ngươi là dự định thế nào rồi a?" Hắn vẫn là không dám quá hung hăng.

Phía bên mình tuy rằng có mấy vị cường khí kỳ cao thủ, cộng thêm một tên cách nguyên kỳ cao thủ, lại chính là một đám tiểu binh. Nhưng là đối mặt với đối phương một vị Quy Nguyên cảnh trung kỳ cao thủ, cũng đã đủ uống một bình. Vẫn không tính là đối phương mang tới nhân mã!

Bất giác phải bắt vua trước, rất nhiều người biết, nhưng là rất nhiều chuyện không phải biết là có thể!

Chỉ ít Tiêu Dương bọn họ không nắm! Đây là Tiêu Dương nhiều lần ánh mắt ra hiệu sau khi, nhìn thấy phía bên mình cao thủ lắc đầu sau khi, mang đến từng tia từng tia thất vọng! Có điều hắn lập tức liền sẽ phân nộ dị thường.

"Được, nếu ngươi thông khoái như vậy, vậy ta cũng không thể keo kiệt! Nói thật, ta nhìn trúng bên cạnh ngươi vị này cô nương xinh đẹp. Ta Ninh gia dòng chính thành viên Ninh Doanh muốn cùng nàng nơi cái bằng hữu! Ra rừng rậm sau khi là được!" Nói xong trên mặt dâm. Tà vẻ càng sâu! Hắn còn cố ý đem mình là Ninh gia dòng chính thành viên vài chữ nhấn mạnh, nói rõ hắn nhưng là Ninh gia người, chỉ là Hắc Lang giúp không trên chộc nổi tồn tại.

"Chết đi cho ta!" Tiêu Dương là một cái như vậy muội muội, lần này vẫn là không chịu nổi muội muội luôn mãi thỉnh cầu, nói mình đã cường thể bốn tầng, có thể đề bảo vệ thật chính mình. Cho nên mới miễn cưỡng dẫn nàng đi ra, không nghĩ tới bây giờ lại tên súc sinh này dĩ nhiên muốn muội muội mình cùng hắn!

Hắn làm sao cam lòng, có người sỉ nhục muội muội danh tiếng! Chính là mẫu thân của hắn cũng sẽ không đồng ý! Hắn càng sẽ không đồng ý!

"Giết!" Ninh Doanh vừa nói như thế, trong nháy mắt để có chút nguyên bản liền đối với hắn khó chịu người, càng thêm táo bạo lên.

Tiêu Tuyết không chỉ có riêng là Tiêu Dương em gái ngoan, nàng cha tiêu vũ trụ thật con gái, càng là bọn họ Hắc Lang giúp thật công chúa! Không chỉ có một thân thật y thuật, trù nghệ, hơn nữa người ngoài lễ phép ôn hòa.

Ninh Doanh bị cái này đột nhiên tập kích giật mình. Không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên như vậy! Lẽ nào bọn họ không sợ chính mình Ninh gia sao?

Khi tức giận hậu người, chân tâm đáng sợ! Trong nháy mắt liền để Ninh gia một bên chết đi mười mấy người! Mặc dù là cấp thấp tu giả vì là nhiều, tuy nhiên đại biểu giữa bọn họ xem như là đàm luận với!

"An tử! Mang theo muội muội ta đi mau! Tìm tới cha ta!" Hắn vẫn chưa nói hết, liền trực tiếp một dấu bàn tay hướng chính mình chạy tới! Có điều cũng còn tốt, hắn nhanh chóng chéch một hạ thân tử, miễn cưỡng né qua.

Có điều hắn cũng bị này một tập kích làm tay chân luống cuống. Mà kinh phong cũng trong nháy mắt xé rách áo của hắn. Còn mang theo một điểm vết máu.

"Ca ca!" Tiêu Tuyết mang theo tiếng khóc nức nở bồn hướng về đại ca của chính mình, có điều trong nháy mắt bị bên cạnh Tiêu Dương trong miệng an tử kéo. An tử xem ra cũng có điều mười sáu, mười bảy tuổi, chính là còn trẻ khí thịnh thời gian, có điều nhìn tình cảnh như thế, trong lòng vẫn có chút sợ sệt.

"Ai cũng đừng nghĩ đi!" Cái này tập kích Tiêu Dương người rõ ràng là tên kia duy nhất Quy Nguyên cảnh trung kỳ cao thủ. Từ vừa bắt đầu hoảng loạn, trong nháy mắt liền khôi phục như cũ, khiến người ta bảo vệ Ninh Doanh sau khi, quả đoán ra tay.

Bởi vì tiêu tử kia đáp ứng để cho mình trước tiên! Ha ha, hắn trước đây nhưng là có tiếng không thương hương tiếc ngọc a!

Chưa kịp hắn ý cười tán ra, chỉ nghe được một thanh âm, nhất thời tất cả mọi người con mắt đều hướng về âm thanh khởi nguồn địa nhìn tới.

"Xin hỏi, bụi linh thảo này không có ai có muốn không?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Thực Thần Thiên Hạ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.